ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயக்ரீவ பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶ திவ்யகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்கிக
கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீத:

* அபீதிஸ்தவ: *

ஶ்ரீ ஶைலகுலதிலக வத்ஸ வேங்கடேஶ தேஶிக
ஶிஷ்யேண, ஶ்ரீரங்கநாதார்யேண விரசிதயா
மணிப்ரவாள வ்யாக்யயா ஸாகம்

தேஶிகஸ்ரீ நாயகி ஸந்நிதி ஸம்ரக்ஷண
தி. வ. ஸ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யருடைய
ஶ்ரீ கார்யதுரந்தரர்
ரா. ஶ்ரீ ராஜாசார்யஸ்வாமியால்
“ஶ்ரீ தேஶிகவிலாஸ மந்த்ரகாஸமாலாயாம்”
முத்ரிதம் ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது வருஷம் பங்குனி மீ
1912 வருஷம் ஏப்றல் மீ

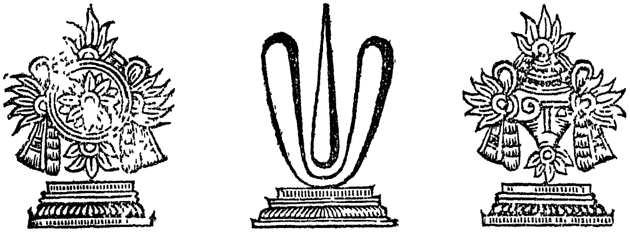

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ கோமலவல்லீஸமேதாபயப்ரதபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அபீதிஸ்தவ:

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநப்ராரம்ப:

யஸ்ய ப்ராஞ்சம் தவஸாகல்யம் ஸங்க்ஷேபி ஶ்ரீதேஜஸாமாஸாத்ய வேங்கடார்யவர்யமாவிஜயதே யஸ்மிந்ஷடுஸம்ஸ்புட: । ஸா மேதாவாம் ஸ்பூர்த்தாவலுண்ய ப்ரகரணம் யேநக்ஷணாத்ஸாயிதம் ஶ்ரீ ஶ்ரீவாஸமாநீம் ஶ்ரீதேஶிகமணிம் ஶ்ரேயோநிதிம் ஸம்ஶ்ரயே ॥ ஶ்ரீ தவஸ்தாபஶமநம் விரோதிஹரகாரண । ஶ்ரீநிவாஸமாநீ ஶாவஸ்ரம் தேஜ:கீர்த்திஸம்ஶ்ரயே ॥ ஶ்ரீரங்கநாயகாமோதயா விதஷ்ஷநிதேஶத: । அபீதிஸ்தவவ்யாக்யாநம் தநுதே ஶ்ரீதிமோக்திபி: ॥

அவதாரிகை. “உதீர்ணே க்ருஷிதேஷ்வாயஜநேராவ வத்ஸராந்த்ர வர்ணாஹாரே ஸ்மஶநிதீயகார்த்தநதி” என்றும், “வர்ணாவதாரோ நாஸ்யாத்தநய:” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வர்ணாவதாரமாயும், “வாஸ்யாஸ்வ ஹ்ருதிஸ்யந்தேஶா ஸக்ஷிணோ

'ரக்ஷிதவ்ய:' என்று இளைய பெருமாளைப்போலே பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்திலே நின்று "பாதாஸ்த்ரீணாம் ஸுசரிதைரபி யோஷிதாக ஸ்யாத்ஸ்வயம்" என்று பரீக்ஷித மஹாராஜரைப்போலே, பாகவத கைங்கர்யத்திலும் ஸ்வரூபத்தாலேயே விளையாடுகிறவராயும், "ஸர்வ ஸ்வம் த்ரைவிதம்" என்னுமாப்போலே கிடாம்பிக்குல பதியாயுள்ளாருக்கு அதிவாஸியாக நின்று "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்று வைராக்யர்கள் ஸாரத்விபக்கல் ஸக்ருத்ப்ரபத்தியாலே ஸர்வ நிர்வாஹணம் பண்ணினாப்போலே "பாதாரவிந்த ஸாரணாகதி வேதாந்தம் ஸமர்த்தம்" என்று வேதாந்தத்தில் வேதாந்தத்தில் பட்டும் பாதாரவிந்தமொழிய மற்றவிடங்களில் ஸக்ருத்ப்ரபத்தியாலே ஸர்வ நிர்வாஹணம் பண்ணினவராயும் ஆழ்வாரைப் போலே ஸ்வரூபம் ப்ரஸித்தியொத்தக பாகவதவராயுமானவே தாந்தேசிகர், ஆழ்வார், "ஆராக்குழித்தூர்த்தெனை நாளகன்றிருப்பன், கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" என்று ஜூகுப்ஸையான இந்த்ரியங்கள் நடுவே யெத்தனைகாலமகன்றிருக்கக் கடவேன், தேவரீரென்னை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகவில்லையே யென்றுகதறி, பின்னும் "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்மொழியில் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீக்கி உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரபந்நம் புகுந்திருக்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகள் பட்டினிகிடக்க அதிதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே லோகஹிதார்த்தம் இவரைக் கொண்டே ப்ரபந்தத்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இவருடைய திருவுடம்பில் வ்யாமோஹத்தாலும் இவரை இப்ப்ரக்ருதியில் வைக்க, இவரும் பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு விஷயங்களாலே க்ஷுத்ரஷ்டரணைப்போலே அதிமாத்ரஸீதராய், ஸ்வரூப ப்ரஸித்தஸ்வஹாத்மாலே ஸ்வயம் ஸி வீவிதருமாய் ஸாதணஸம்பாதத்தை நிவ்ருத்திக்க ஸமர்த்தனாயிருந்துவைத்து நிவ்ருத்திக்காமல் இவற்றையிட்டு ஹிம்ஸிப்பித்துன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய், இத்தால் உனக்கு

கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று “உண்ணிலாவிய” என்கிற திருவாய்மொழியில் கதறி, திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தக ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலும் அதிமாத்ர வ்யதிதராய் இனிக்கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளில்சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்துக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்து மங்குமொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே “கங்குலும் பகலு”மென்கிற திருவாய்மொழியில் புலம்பினபோலே, “க்ஷாமாவொரக்வெவர காராக்ருஹக்ஷஹர நிகடிதம் கலிஷ்டஸிதம், நிஷ்டாவயிஷ்யஸி கதாகதரிஸ்யபாந்து த்வத்பாதாரவிந்த யுக்ம ஸேவாஸுகம் ஸுதாரஸைவ பணிவக்ஷவக்ஷவாராவிந்தவரிவார ரஸஸ்வாதம், ஶோஸ்தாரஸ்ய ஸேவகஸ்யைவ வரதராஜ:” என்று ஸுதர்ஶநஶதகத்திலும் வரதராஜஸ்தவத்திலும் தேஹஸோஸ்தோத்ரத்திலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் ப்ரார்த்தித்து அங்கு தம்முடைய மநோரத பூர்த்தியில்லாமையாலே பின்னும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில சென்று உபாஸகத்தாலே ஸ்துதித்து “நாத: பரம் கிமபி ஸேவ்ய நீஸாரதாந்யெ மயிகாருண்யம் தயா ப்ரஸாத: । ஸ்வாமிநாவ ப்ரஷ்டிவர்ணமீயதாம் ஸஹ ஸ்தாநாநந்திஹாஸ ப்ரதிஷ்டேக்ஷ:” என்று நிரவதிகஸஹாநந்த ஸ்வாநந்திநாஸ்பதியாக நானிருக்கும்படி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்திருக்கச்செய்தேயும் இவரைக்கொண்டு உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்தங்களாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக இப்ப்ரக்ருதியிலாழ்வாரை வைத்தாப்போலே இவரை வைக்க, இவரும் ப்ரக்ருதியில் தாம் இந்த்ரியங்கள் நடுவே பண்டுபோலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, இந்த்ரியவஶ்யராயிராமல் போனாலும் ஸர்ப்பங்கள் கடிக்காமல் போனாலும் அதுநடுவே வஸிக்கை அதிபயங்கரமாயிருக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களைக்கண்டு

நடுங்கி, அதிமாத்ர வ்யஸநாபிபூதராய், இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்து கோயிலிலே சென்று "த்ருஷ்டஸ்ஸர்வஹிதஶ்ஶோகமேதைஷ வ்ருத்திராஸவ:" என்று கண்டமாத்ரத்தாலே ஸர்வக்லேஶங்களையும நிவ்ருத்திக்கும்படியான பெரியபெருமாளைக்கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவொட்டாமல் து:க்கோத்பவநவாஷ்பாகுலமாய்ப்போனபடியாலே "அஶ்ருமோசா ரபிஷ்ட்ராதி யஜ்ஞாநாம் வரிஷ்டஸ்ய நம: । அஸ்வ்ருஷ்டோநவஸாயம் பொ: ஸேவத வாநரா:" என் று சொல்லுவாரொருவருமில்லாமல், ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாய்பக்கல் கிட்டிமேலுள்ள அபிகம் பெறுமை நோவுபடுமாப்போலே அதிது:கிதராய் நோவுபட்டு மக்கு வ்யக்தியிலிருப்பு அஸஹநீயமானபின்பு ஸாத்விகர்களோடே கலந்து போதுபோக்குவோமென்று பார்த்தவிடத்தில் காஸமேநராஜ்யத்திலேபோலே ஸாதுக்களெல்லாம் து:க்கோத்பவநபீடிதர்களாய் கதறிக்கொண்டோடிப் போனபடியாலே ஒரு துணையுமில்லாமல் ஏகாகியாய் "ஶியஞ்ஞநமேர்வ்ருக்ஷோ வர்க்ஷ: ராக்ஷஸீமணம் । ஸஹமோநஞ்ஜீம் ஷீநாம் ஸஹமேணராவ்ருதாஜிவ" என்னுமாப்போலே துணையான ஸாத்விகர்களொருவருமில்லாமல் போனதோடுகூட கோயிலும் து:க்கோத்பவநாக்ராந்தமாய்ப் போனபடியாலே "இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே உருகாநிற்கு" மென்கிறபடியே இரண்டுபக்கத்திலும் தீபிடித்தகொள்ளிக்கட்டையில் அகப்பட்ட எறும்புபோலே உருகின நெஞ்சையுடையவராய், "ஸாரஸமேவ ஸ்ருவ்ருத ஜீவபூர்வோஸா ஸாவநிர்ணயம் த்ரவ்யத்ரிமேநக: । ஸாஜீவஸோகஸ்வ்ருஹிதஸ்ய ஸஷ்ட்யா ஹஸ்ஸாரஷேத்ஸிராக்ஷஸாநாம்" என்று அநேகராக்ஷஸர்களாலே சூழப்பட்டவளான பிராட்டி ஏகாகிநியாகக்கதறி பெருமாளைக்கூப்பிட்டாப்போலேயும், அநேக வ்யாக்ரங்கள் கையிலகப்பட்ட ஒரு க்ருஷ்ணஸாரம்போலே, "விஷயபோ ஸஞ்ஜாதஸம் விஷயவநதூதார்ஜயாஜிஷேஹி" என்று அதிஸயம்ஸாரநேக விஷயங்கள் கையிலகப்பட்ட ஏகாகியான

வென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றும், "தர்மஷ்யநாதிஸிஜந்மதி ஜ்ரும்ஹணாத் ரக்ஷய" என்று அவர்களாலே உண்டான ஸபத்தை நிவ்ருத்தி செய்து தேவரீரை அநுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றும், "ஸமாவோசந் ராவணஸாயகார்தா: ஜகச்சரண்யம் ஶரணம் ஶரண்யம்" என்று வாநரவீரமுதலிகள் பெருமாளைச் சரணம் புகுந்தாப்போலே இவரும் இச்ஶ்லோகத்தில் வாத்ஸல்யாதிகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக பெரிய பிராட்டியாரை புருஷகாரமாகக்கொண்டு பெரியபெருமாளைச் சரணம் புகுகிறார். ஶரணாகதி பண்ணுகிறாரென்பதை "ஶ்ரிய: ஸ்ரியஞ்ச" என்கிற இருபத்தொன்றாவது ஶ்லோகத்தில் காணலாம். இப்படியிந்த ஶ்ரீஸ்தவ ஶ்லோகத்தில் ப்ரார்த்தித்தபடியே விரோதிகளான தர்மஷ்ட்ரிஸநாதிகளை யெம்பெருமான் பண்ணியருள, ஸமஸ்த்ராநஸோபாநத்தில் பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவிக்கிறாரென்று மேல் ஶ்லோகமான ஸமஸ்த்ராநஸோபாந ப்ரஶ்லோகத்தோடே இச்ஶ்லோகத்துக்கு ஸங்கதி கண்டு கொள்வது. ஆழ்வாரும் விஶேஷத்தாலே "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே கதறும்போது எம்பெருமான் ப்ரீணாஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொடுக்க, அதை "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்று அநுபவித்தாரிறே.

ஶ்ரீஸ்தவ உபோத்காதத்துக்குமேல் ஶ்லோகமென்னும் ஸமஸ்த்ராநஸோபாநத்துக்கு கீழ் ஶ்லோகமென்னும் ஸௌஹார்த்த ஸம்ஸ்தவ ப்ரஸ்தாவதாரிகையில் விஸ்தரேண சொன்னோம்; அங்கே கண்டுகொள்வது.

இதில் ப்ரதமஶ்லோகத்தில் தனக்கு அபேக்ஷணீயமான விரோதிநிவர்த்தநாஸ்யப்ரதாநாதிகள் ஸமஸ்தைகஸாத்யமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஓம்நமஞ்செய்தருளுகிறார். "ஶ்ரீ:" என்பதால்.

அ-ஶ்லோ॥ அபீதிரிஹ யஜ்ஜுஷாம் யதவதீரிதானாம் பயம்
பயாபயவிதாயினோ ஜகதி யந்நியோகே ஸ்திதா: ।
ததேதததிலங்கிதத்ருஹிணஶம்புஶக்ராதிகம்
ஶ்ரிய:ஸ்வமதீமஹே கிமபி ரங்கதாமாபிதம் மஹ:॥ ॥௬॥

பதம்	உரை
யஜ்ஜுஷாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸைப் ப்ரீதியோடே ஆராதிக்கிறவர்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலும்
அபீதி:	அபயமானது
[பவதி	உண்டாகிறது]
யதவதீரிதானாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
பயம்	பயமானது [உண்டாகிறது]
பயாபய விதாயின:	பயாபயங்களை உண்டுபண்ணுகிறவைகளெல்லாம்
ஜகதி	உலகில்
யந்நியோகே	யாதொரு தேஜஸ்ஸின் ஆஜ்ஞையில்
ஸ்திதா:	இருக்கின்றனவோ
அதிலங்கித	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
த்ருஹிண	பிரமனென்ன
ஶம்பு	சிவனென்ன
ஶக்ராதிகம்	இந்திரனென்ன இவர்களை யுடையதும்
ஶ்ரிய:ஸ்வம்	பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்வமானதுமான
ததேதத்	அந்த இந்த
கிமபி	விலக்ஷணமான
ரங்கதாமாபிதம் மஹ:	ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற தேஜஸ்ஸை
அதீமஹே	அத்யயநம் பண்ணுகிறோம்.

அ-வ்யா॥ ஸ்ரீரங்கநாயகனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை அநுஸந்திக்கிறேனென்கிறார் (யஜ்ஜுஷாம்) யாதொரு தேஜஸ்ஸை

ஸ்ரீயோடே ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி (ஐஹாவலி) இந்தமோக்ஷத்திலும், ''ஏவ 'த்ர ப்ரஹ்ம ப்ராப்யம். (ஸஹீதீ:) ஸகலீ த்ரஹ்ம ப்ராப்யம். (யத்வஶீபூதமாபம்) [ஸகலீ] ஸ்ரீ ரங்க நாயகனை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருவிதமான பயமும் ஸம்ஸாரத்திலும் மோக்ஷத்திலுமில்லையாது; அவனையாஶ்ரயியாதவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமும் மோக்ஷத்திலுமுண்டென்று தாத்பரியம். இவனை யாஶ்ரயித்து விபீஷணாழ்வான் ஸகலவிபவமான ஸம்பத்தையுமடைந்தார், இவனாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட ராவணாதிகள் ஶரணாகதமான பயத்தை அடைந்தார்கள் மோக்ஷத்தில் தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸாவஹேதுவாயும், ஆஶ்ரயியாதவர்களுக்கு ஸாவஹேதுவாக ஆகாமலுமிருக்கும்; இந்த தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸாவஹேதுவாக ஆகாமலும், ஆஶ்ரயியாதவர்களுக்கு ஸாவஹேதுவாகவுமிருக்கிறது. இப்படி விலக்ஷணமானமையாலே ''ஸகலீ'' என்றருளிச்செய்தார். இதனாலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமும் ப்ரதிகூலர்களுக்கு ஞானஜ்யமும் சொல்லப்பட்டது. ''ஸோ ஜ்வேஷ்டி யஜூம்ஷ:'' என்று சொல்லப்பட்டவன் தானே ''ஸஹீதீ: ஸாவகோவஜீ:'' என்று சொல்லப்பட்டான். ''தம் தாயமஜீஶ்ரயம் ப்ரஹ்மஜ்ஞேஷு வஸ ஶௌவாமுஸஶ்ரயம் விக்ரம ஜந்ஹூநிரோ:'' என்று பகவான் வாயிலகப்பட்ட கண்ணன் அவனுக்கு ஞானஜ்யனைக் கொண்டு ஸாவஹேதுவானான். அப்படியே ''ஸஹஸோஷோ யவாஹே த்ரந்த்ர தேஹம்ஸ்ரம் வயஸ்ய ஸ்ரீரூபா'' என்று கம்ஸ ஶாக்ஷுராதிகளை ஆஶ்ரயம் பண்ணிக்கொள்ளும்போது ஆநந்தஹேதுவானான். இப்படி விரோதிநிவர்த்தநஞ்செய்து ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கிறவன் என்னை ரக்ஷியாமல் விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுப்பதே? நாமுடைய விரோதிகள் கையில் காட்டிக் கொடுத்தோமோவென்னில்; விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்ய ஸமர்த்தனாயிருந்து வைத்து விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாதபோதே விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தாயல்லையோவென்றோ கிறாரென்று கருத்து. வ்யாஸர்வக்ஷஸ்தாவங்களான வ

த்யாஜ்யங்கள் பாபியாதோ? விஷயாதிகளுக்கு பாதகம் ஸம்ஸா ரமன்றோ? என்றால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார், மேல் । ஸாமாந்யேதி । (ஸாமாந்யவிஷயாநி:) ஸாமாந்யோபாஸக த்யாஜ்யங்களெல்லாம் (ஜந்மதிநிவேசவிஷயா:) "ஸர்வ ஸ்வா ... ஸ்ரீமாந் ... ஸர்வ விஷ்ணுர்விஷ்ணு:" என்கிறபடியே ஸர்வத்யாஜ்யங்களும் கூத்தாடு ... ங்களாயன்றோ இருப்பது. இப்படி ஸர்வத்யாஜ்யங்களும் நீயிட்டவழக்காய் "விஷ்ணோ ... ஹ்யேதத் ... விஷ்ணோர்ஹ்ருதயம்" என்று ஸ்ரீஹஸ்தமானது ஸ்வஹஸ்தமாயும், ஸ்வஹஸ்தமானது ஸ்ரீஹஸ்தமாயுமன்றோ உன் ஸங்கல்பத்தாலேயிருப்பது. "ஸங்கல்ப ... ஸ்ருஷ்டி ... ஹாரநிஹாரமே: । நிவேதிதாநாராயணம்" என்றும் "ஸ்ரீ ... ஹஸ்ததை:" என்றும், "அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்றும் மெய்வேவாள போமிள நாகத்தின் பின்போய்" என்றும் ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு ஸர்வாதிகளெல்லாம் அநுகூலங்களாயிருந்தன. அநுகூலமான பூமாலையும் ... க்கு ப்ரதிகூலமாயிற்று. இப்படியிருக்க விஷயாதிகளின் ஸம்ஸாரமான பாதகாதிகளை நிவர்த்திக்கலாகாதோ? நீர் ஸ்ரீ ... கையாலே இந்த்ரியங்கள் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வென்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வ ... க்ருதாதிகளாலேஉத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகளினால்ஸ்யமுண்டானால் என்றால்நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । சதிரம்விதேதி । (சதிரம்ஹரிணஸம்ஹார ...) சதிரம்விதா: ... ஹரிணஸம்ஹார ... யே ந ... ப்ரகாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதிகளையும் ... த்திருக்கிறானென்று கருத்து. எம்பெருமான் ஒருத்தனை நிக்ரஹிக்கக்கோலினால் "ப்ரஹ்மாஸ்வயம்பூஸ்சதுராநநோவா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோவா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ர: ஸுரநாயகோவா த்ராதும் நஸக்தா யுதி ராமவத்யம்" என்கிறபடியே இவர்களாலே விடுவிக்க முடியாது. அநுக்ரஹிக்கக்கோலின பேர்களை வைக்காலே ஸ்ரீவிக்கத்தொடங்கின இந்த்ரனும் ஸ்ருத்ரனும், ப்ராஹ்மா

ரம் பண்ணின ஸ்வ ஹ்ருதவும் ஹீநனானான். அநிருத்தரக்ஷணத்துக்கு வந்த க்ருஷ்ணனோடே ருத்ரன் யுத்தஞ்செய்து பராஜிதனானான். “பின்னும் நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்” என்கிறதற்கு யுத்தத்திற்கு கொடிகட்டிக்கொண்டுவந்த ருத்ரனும் பராஜய வ்ரீடையாலே வஸ்த்ராவகுண்டிதமுகனாய்க் கொண்டு போனானென்று பிள்ளான் வ்யாக்யானஞ்செய்தருளினார். இப்படி பராத்பரனாலே கூசாதே கிட்டலாமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । ஸமாஶ்ரயதீதி । (ஸமாஶ்ரயா) பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வரூபமான, “நிகஸ்ஶ்ரீஹ்நாபராஸ்ருதி, ஸ்ரீரணோரவிக்ஷ யாநித்யம் ஸம்ரக்ஷ்யஶரணாகத:” என்றுஞ் சொல்லும்படியான புருஷகாரஸ்வபாவையான பிராட்டியிருக்கும்போது நமக்குக்கூசாதே கிட்டலாமென்றபடி.. “ஸமாஶ்ரயம்” என்றத்தாலே ஸம்யோரவ ஸ்வத்வமாகையாலே காரணத்வ ப்ரஹ்மகைவஸ்வரூபாதிகளாலே யிவளுமவனோடே ஸமையாக விருப்பவளென்று ஸூசிதம். பாரதந்த்ர்யாதிகள் உபயுக்தாவிஶம், இத்தாலே புருஷகாரத்துக்குறுப்பான அத்தலையில் வாத்ஸல்யாதிஶயஞ் சொல்லப்பட்டது. புருஷகாரமில்லாததினாலே யவனையிழக்கிறேனே? பெரியபிராட்டியார் ஸந்நிஹிதையாயிருக்க விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு எத்தனைகாலந் தபிக்கக்கடவேனென்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலும் திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான ஸ்தலங்கள் பரோக்ஷமன்றோ, அவனையெங்கே கண்டு பற்றியிருக்கும்படி யென்னில்; (ரங்கயாத்யா:) எல்லாரும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு பற்றியிருக்கும்படி கோயிலிலே ஸதாஸந்நிஹிதனாயன்றோ யிருக்கிறான். ஸ்ரீரங்கதேவனாய் ஸதாஸந்நிஹிதனாயிருக்க என்னுடைய தர்ஶநவஹியாமலிருப்பதே? (தத்ர திவி ஸூரிபி:) அந்தவிந்த விலக்ஷணஸூரிஸ்ஸை (திவி) திருநாட்டில் “ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:” என்கிறபடியே நித்ய ஸூரிகளாலே (த்ருஶ்யதே) கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணும்படியான (தம்) பெரியபெருமாளை யென்றபடி. (ஸ்ரயாமஹே) ஆஶ்ரயிக்கிறோம். “ஸூரி” என்கிற விஶேஷணத்தாலே ப்ரஸித

ஸம்ப்ரதாயேதிஹாஸங்களைக் காட்டி யுள் வைலக்ஷண்யஞ் சொன்னபடி. «ஸம்வாஸீரேஷ நந்தநா ஸம்ஸேவாநரோத்தம» என்று விரஹாதுரராய்க்கொண்டு ஶோகிக்கும்போது விரஹோத்தீபகமான வஸந்தத்திலிவருக்கு ஹநூமத்ஸந்தர்ஶநங்கிடைத்ததை «ஹ» என்று உஹர்ஷித்து கொண்டாடினப்போலே இவரும் தாம் விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு ஶோகிக்கிற தஶையில் இவ்வாக்ருதியில் கோயிலிலே பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸமுல்லாஸிக்கும்படி ஸாக்ஷாத்காரமுண்டானபடியை நினைத்து «ஜயதி ஸஹ» என்று ஸஹர்ஷவசநத்தாலே தம்மைக்கொண்டாடுகிறார். «நமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே» என்று ஸஹஸ்ரஸந்தோஹத்தில் தம்மைக்கொண்டாடினப்போலே இங்குங்கொண்டாடிக்கொள்ளுகிறதில் ஸஹர்ஷவசநத்துக்குத் தாத்பர்யம். அநேகபாதங்களிருக்க, உத்தாரணோத்தாரணரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணாதிகளை வர்ணித்ததாலே, «க்ஷீராப்தஶாயிநாய ஶ்ரீதஸ்வதாரநுய் ஸ்வநிஷேவாய ஸ்யாமவிஷ்ணவே ஜாதனுய் ஸநகஸநந்தர்களான ஸஹோதராதிகளுக்கும் ஸாரனுமிருக்கிறவன் ஸர்வாகாரத ஸ்வயம்ஸு காஶதிவ்யதேஜஸ விக்ரஹத்தை யுடையவனைக்கொண்டு கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஶ்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளே» யென்று ஆசாரியரான அப்புள்ளார் க்ஷீராப்த்யுத்தாரணரூபமான உபதேஶம் பண்ண, நான் ஸந்த்யாரணம் பண்ணினேனல்லது ஸ்வபுத்யா கல்பித்துச் சொன்னேனில்லையென்று ஸம்ப்ரதிதம். «ஆரணத்தே சிகர் சாத்தினர்நமபோதமருந் திருமாதுடன் நின்ற புராணனையே» என்றும், «ஒருயிருண்மையை நீமறவேலெ»ன்றும் ஶ்ரிய:பதியான நாராயணனே பரதத்வமென்று வேதாந்தாசார்யர்கள் உபதேஶித்தார்களென்றும், «அப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைப்பழக்கிவைக்குமாப்போலே யடியேனைப்பழக்கிவைத்தார்» என்றும் ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் தாமே யருளிச்செய்தார்.

திரண்டபொருள். எந்த தேஜஸ்ஸை யடைந்தவர்களுக்கு அபயமும், எதையடையாதவர்களுக்கு பயமுமுண்டாகிறதோ, பயா

பயங்களை உண்டுபண்ணுகிற வஸ்துக்களெல்லாமுலகில் யாதொன்றின் ஆஜ்ஞையாயிருக்கின்றனவோ, பிரமன் முதலானோர்களுக்கு மேற்பட்டதும் பெரியபிராட்டியாருடன் விட்டுப்பிரியாததும் வேதாந்த வேத்யமானதும் கோயிலிலே (ஸ்ரீரங்கத்திலே) விளங்குகிறதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை (வேதாந்தப் பயபக்திபோல்) எப்பொழுது மநுஸந்திக்கிறேன். ॥௧॥

(அ—கை) இப்படி பூர்வஶ்லோகத்தில் எம்பெருமானை ஸர்வஸேவ்யனென்று சொல்லி, பின்னையும் யோஜித்து ராக்ஷஸர்கள் லங்கையில் அமணக்கூத்தடித்தாற்போலே தமமுடைய மனஸ்ஸில் விஷயங்கள் அமணக்கூத்தடிக்கிறபடிகளைக்கண்டு, எம்பெருமான் ஸாவதாநனாய்க்கொண்டு க்ஷணங்கூடப்பிரியாமலிருந்து பாதுகாத்தாலல்லது விஷயங்கள் என் மனஸ்ஸைவிடாது எம்பெருமானை நினைக்கவும் விடாதென்று நினைத்து தன்மனஸ்ஸில் எம்பெருமான் ஜாகரூகனாய் எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் —

ஶ்லோ ॥ தயா ஶிஶிரிதாஶயா தநவிதே ஸஹ்யஜாஹ்ந்யா:
ஶ்ரியா ஸம்ஶ்லிஷ்டவக்ஷஸ ஶ்ரிதகாவேர்யா ஸைகதா: ।
ஜக்ருஹுர் வித்வஸ்ரா ஜயந்த்வி ஹஸ்ஸஹ்ஸ்ர:
ஸக்ருத் ணத்ரக்ஷண ப்ரஸித ஸம்விதஸம்வித: ॥ ॥௨॥

பதம்	உரை
தயா	தயையினாலே
ஶிஶிரிதாஶயா:	குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தையுடையதும்
ஶ்ரியா	பெரியபிராட்டியாராலே
ஸம்ஶ்லிஷ்ட	வஸிக்கப்பட்ட
வக்ஷஸ:	மார்பையுடையதும்
ஶ்ரித	அடையப்பட்ட
காவேர்யா	திருக்காவேரியின்
ஸைகதா:	நிட்டெக்களையுடையதும்

ஜகத்துரித ஸம்ஹாரா:	உலகங்களின் பாபங்களுக்கு நாசகமானதும்
ஜலதிஜாஶ்லேஷ லாலஸா:	ஸமுத்திரசிசுவின் கொழுப்பையுடையதும்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்ந	ப்ரபந்நர்களுடைய
ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தமான
ஸம்விதா:	ப்ரதிஜ்ஞையுடையதுமான
ஸம்விதா:	க்ஞானங்கள் (க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதனென்றபடி)
மே	(அகிஞ்சநனான) அடியேனுடைய
மநஸி	மநஸ்ஸில்
ஸதா	எப்பொழுதும்
ஜாக்ரது:	வஸிக்கட்டும்

அவதா ॥ ஈசேதி(ஈசாஸ்மிஸ்திதிகாரணம்)ஈசயாஸ்ரீதலக்ஷ்யாத ஹ்ருதயா:. நீர் பண்ணின பாபத்தாலே அவனுடைய ஹ்ருதயம் ஸங்குசிதமாயிருக்க, உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுவனோவென்னில்; நான்பண்ணினபாபமோ "அயுக்தக ஸஹஸ்ராணி யுக்தாநுஹ்யேவ ப்ரணாஸ்யதி" என்கிறபடியே காலதத்துமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் மாளாது, "ஜந்மாந்தரஸ்ரீத தாபதேகம் ப்ரஷ்டோ மாயிவதே ஸ்ஸுஹாவஹந்தா" என்று சொல்லப்பட்ட தயையாலே ஸ்ரீரங்கநாதனைக்கொண்டு என் மனஸ்ஸில், க்ருஹத்தில் வந்த சோரனை நிவர்த்திக்கவும் மேல் வாராமைக்காக யஷ்ட்யாதிகளை உபகரணமாகக்கொண்டு காப்பாரைப்போலே விஷயங்களை நிவர்த்திக்கவும் மேல்வாராமைக்காகவும் "பாபேபாபநாதி ஹவஸேது வாஸநோஜேஷ: ஈசஷேஷ யஷ: வலாதிஜக்ஷதி ஹநஜஞ்ஞ: । தம்கேவலம் க்ருபயைவ ஸஹா ஸ்மிஷ்யது" என்கிறபடியே தன்னுடைய தயையொன்றையே உபகரணமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்கிறான்

று வபூர்வம். "இத்தனையடியாரானார்க்கிரங்கும் நம்மரங்கனாயபித்தனே" என்றார்களிறே. (ஸ்ரீ யதீந்த்ரப்ரவணதவக்ஷஸ:) க்ஷணமாவதிவனைவிட்டுப்பிரிந்தால் இவனுக்கு உபகாரகமும் மேலாடுமோவென்று அதிஶங்கித்து நித்யவாஸம பண்ணுகிறானென்று கருத்து. "ஶ்ருத்வாஸ்வமேகாஸுபவ்யவத்யகைவராயணம் । உபரிஷ்டாத்ஸ்ராம தேவி ஸம்ஸாராச்ச பரிதேவதாம்" என்கிற அயோத்யகாண்டனைய வன் பக்கலிலே கேட்டு "வ்யாமோஹவதிஸ்வபாநிஷ்ட்ம் ஸம்ராக்ஷ்ய ப்ராணாஹத:" என்று சொல்லும்படியான ஸ்ரீதேவிவாத்ஸல்ய காரத்தாலே தணிந்த வஸ்தாவனாய் என்னுடைய பாவங்களைப் பொறுத்து ஹ்ருதயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கலாமென்று கருத்து; யதா, "ராமோவம" என்று கீழ் ஶ்லோகத்தில் வாத்ஸல்யகார ஸ்வத்தைச் சொல்லியிருப்பதாலே இங்கு "ஸ்ரீ யதீந்த்ரப்ரவணதவக்ஷஸ:" என்றது உபாயஸ்வத்தைப்பற்ற, அப்போது "வேரி மாருத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" என்கிறபடியே யெம்பெருமான் பிராட்டியோடே விஷயங்களாலுண்டான பாபையையும் அதுக்கு அடியான பாவங்களையும் நிவ்ருத்தித்துக்கொண்டு என் மநஸ்ஸிலே ஜாஜ்வல்யமானமாயெழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்றபடி. இவனுக்கு உபாயமில்லாத்திறமிலே யிழக்கிறேனோ? வாத்ஸல்யகாரமில்லாத்திறமிலே யிழக்கிறேனோ? இவையெல்லாம் பரிபூர்ணமாயிருக்க இவனை யிழந்து விஷயங்கள் கையில் அகப்பட்டிருக்கலாமோவென்று நோகிறாரென்று கருத்து ஆனாலும், "ஸம்விதி:" என்று ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பனோ வென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (ஸ்ரீ தராதரயோகெஸகத:) வெங்கடேஶதவரோவோக ஸ்ரீயாஸாஸ்பும் ஜகத்தி: । ஸ்ரீ வேங்கடத்தில் வானிலவாசாய்க்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனகிமர் ஸம்ஸாரிஷ்ராரத்துக்காக ஒரு நதியினுடைய மணல்மேட்டில் விழுந்து கிடக்கிறது. இப்படி கைக்கு எட்டின வஸ்து வாய்க்கு எட்டவில்லையேயென்று நோகிறாரென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தத்தாலே

சுதிக்ஷ்டித ஞான என் பாபங்களிருக்கலாமோவென்று கருத்து. அறு லும் நீர்பண்ணின பாபம நசித்தாலன்றோ உமமுடைய வஹாத்மய த்தில் அவன் வலிப்பதென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (அதுவு ரிதவஸுநாஹ) யொகங்களுடைய பாவங்களுக்கு ஸாக்ஷிகளா ன, "ஸாக்ஷிகோபவஸுந" இத்யுக்தரீதியா "ஸம்ஸக்திவஸந்தி ஸ்த்ரீவாஸ" என்று ஸமஸ்த ஸமுத்ரத்தை உள்ளங்கையிலடக்கி சுவா தாயநம் என்று ஸாக்ஷிகதாப்போலே ஸுவயமீமாஸா பாவஸமூதத்தை ஒரு குவளைத்துக்குமபோராமல் ஸாக்ஷிக் கிறவனுக்கு என்னுடைய பாவங்கள்மட்டு மதிலாபமபடியிலே யோ? "ஸர்வகவஜு"என்று வ்யதிரிக்தர்பெரியன் கிடக்கிற றன்று கருத்து. (ஜலயீலிம்ஸா ஸஸுஷாம்) ஸம்ஸ்துதிப்ரஹமவிலு டைய ஸாஸ்வத்துக்குக்கான "கடலவண்ணானெ"ன்றும் "மேகவண்ணனெ"ன்றும சொல்லுகிறபடியே ஸமுத்ரம்போலே புஷ்குள்ளவனை விவன், அழகில் சுவஸ்ருபமாயிருக்கிறானென்று ஸம்ஸாரத்துக்குண்டான ஸாஹத்தைபடக்கிறனென்று தாத்பர்யம். ஈஹாஸமுத்ரம்போலே காருண்யத்ரு நாஸாஸிக்கப் பெரியனாயி ருக்காதே ஸமுத்ர ஸிஹமபோலே காருண்யத்ரு நாஸாஸிக்கலா மபடி கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸாஸாஸிக்கப்பெ றுமல் விஷயங்கள் என்னை வாயிக்கின்றனவன்றிக்கே கோயிலும் யவநாக ரஷமாய் விட்டதே! என் செய்வோமென்கிறானென்று க ருத்து. (ஸகருஸு ணதரக்ஷணவுயதிகஸம்விதி) ஸகருஸு வஹாரக்ஷண வ்யவஸிதவ்ரதிஜ்ஞம். "ஸம்விதாமருகம் ப்ரதிஜ்ஞா யா" இதி நிகண்டு. "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யா சதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று கடல் கரையில் வ்யவஸிதமாய் எல்லாருங்கேட்கும்படி ப்ர திஜ்ஞபண்ணினவன் எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணமாட்டா னோ? நீர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தீரோ? "அஞ்சலோ மென்னடைக்கலம் வைத்தனா" என்கிறபடியே ரக்ஷகமாய் னை யுன்னிடத்தில் அடைக்கலமென்று வைத்தாரகமோ என்கி றானென்று கருத்து. (ஸம்விதி) "ஸம்ப்ரதிஜ்ஞா" என்கிறபடியே

ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான பெரிய பெருமாளானவர். ப்ரதா யாம் பஹுவசநம். கீழ் ச்லோகத்தில் "அஹம்" என்று அவனை ஏகவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டு "சயீதேஹ" என்று தம்மை பஹுவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டார். இந்த ச்லோகத்தில் ஆகிஞ்சந்ய தோற்றும்படி "தே" என்று தம்மை ஏகவசநத்தாலே சொல்லி அவனுடைய பெருமை தோற்றும்படி "ஸம்விதஃ" என்று பஹுவசநத்தாலே சொல்லுகிறார் "அஹம்" என்று பூர்வச்லோகத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் தேஜஸ்ஸங்கிடையாதாகையாலே தேஜஸ்வ்யாதிவ்யதிரேகவிக்ரஹத்தைச் சொன்னபடி; இந்த ச்லோகத்தில் ஜ்ஞாநத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத் தொட்டாகையாலே "ஸம்விதஃ" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநாநந்தத்த ப்ரஸந்நதேஜஸ்வய திவ்யவிக்ரஹத்துக்கு ஜ்ஞாநாத்மகத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே விக்ரஹவிசிஷ்டனைச் சொல்லவுமாம். "ஸம்விதஃ" என்று தன்னுடைய யதோக்தஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லவுமாம். அப்போது ஞாயஸம்ப்ரதிகாஸ்யங்களான விஷயஜ்ஞாநங்கள் என்னுடைய மனஸ்ஸிலே ஜாக்ரத்தங்களாயிருக்கவேணுமென்கிறேன் என்று கருத்து. "ஹரிர்நீயஸ்பிராவிஸ்ரா நீயா: ப்ரதிஷ்டாஸ்தோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நயோர்ண" என்றாப்போலே கண்டுகொள்வது. (ஸ்வஜாதநவிஜாக்ரயா:) ஸதையாவது பிரியும்போது சோரர்கள் போலே விஷயங்கள் ஸம்ப்ராதிதேஹிகளாய் என்னுடைய ஸ்மர்த்தத்தை அபஹரித்துக்கொள்ளும். ஆகையாலே ஸதா ஜாக்ரதைகளாக இருக்க வேணுமென்கிறேன் என்று கருத்து.

திரண்டபொருள். கருணையாலே குளிர்ந்த திருவுள்ளத்தை யுடையவராயும், பெரியபிராட்டியாருக்கு கிருபாபிடமான மாலை யுடையவரும், திருக்காவேரியின் மணல்மேட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவரும், உலகங்களின் பாபநாசகரும், கடல்வண்ணரும், கடல்கரையில் மஹாராஜர் முதலியவர்களிருக்குங் காலத்தில் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஒருகால் ப்ரபத்தி பண்ணினவனை எவ்விடத்திலும் ரக்ஷிப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின

வராயுமான க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதன் அகிஞ்சநனான அடியேன்மனதில எப்பொழுதும ஜாகரூகனா யெழுந்தருளி யிருக்கவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) நான் உன்னுடையமநஸ்ஸில் ஜாகரூகனாயிருக்கும்படி எனக்குத்தகுதியான ஒருகைங்கர்யஞ்செய்தாலன்றோ அப்படிசெய்யலாவதென்னில்; அத்ருஷ்டபக்தியை யுடையவனாய் மோஹாந்தனாய் ஸம்ஸாரிகள் போலே ஹிதாஹிதங்களொன்றுந் தெரியாமலிருக்கிற அடியேன் ஸர்வேச்வரனான தேவரீருக்குத் தகுதியான கைங்கர்யஞ்செய்யாமல் போனாலும் ஏதேனுமொருசெயல் செய்தாலும் அதையே கைங்கர்யமாகக் கைக்கொள்ளவேணுமென்கிறார் ।

ச்லோ-௩ ॥ யத்ய ... அபக்திமாநதிமோஹமோஹிதோஹம்
த்ரிகரணத்ரயி காயவாங்மநஸவ்ருத்தி வைசித்ர்யத: ।
அக்ருதஹிதாஹிதச்ச விசேஷதோபி
தவ ஸேவநம் ஸம்ஸ்க்ருதம் ரங்கேச்வர ॥௩॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கேச்வர!	ஏ ரங்கநாதனே!
அத்ய	இப்பொழுது
அபக்திமாந்	அல்பபக்தியை யுடைத்தானவனாயும்
அதிமோஹ	அதிகமான
மோஹிதோ	மோஹத்தை யடைந்திருக்கிற
அஹம்	அடியேனால்
த்ரிகரண	மூன்றுகரணங்களாகிற காரியத்தில்
த்ரயித	கட்டுப்பட்ட
காயவாங்மநஸ	சரீரம், வாக், மநஸ்ஸு; இவைகளுடைய
வ்ருத்தி	வ்யாபாரங்களுடைய
வைசித்ர்யத:	விசித்திரத்தன்மையாலே

அதர்கித	ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற
ஸ்திதாஸ்திதக்ருத்ய	ஸ்திதமென்ன, அஸ்திதமென்ன, இவைகளுடைய கர்மவிசேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்குமபடி
விசேஷா	
யத்	யாதொருவ்யாபாரமானது
ஆராத்யதே	ஆராதிக்கப்படுகிறதோ
தத் அபி	அதையும
உசிதம்	(தேவரீருக்கு) தகுந்ததான
அர்ச்சநம்	அர்ச்சநமாக
பரிக்ருஹாண	நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும்

உ-வ்யா || யதிதி. (ஹேரங்கேஶ்வர) தேவரீர் ஸ்ரீரங்காதி ஸர்வஸ்வத்துக்கும் ஈஶ்வரனாயிருக்க, க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிகள் போலே த்ர்யக்ஷச்யவநாதிகள் தங்களையே ஈஶ்வரனாய் பாவித்து ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே தேவரீர் ஸ்வத்தான என் ஆத்மாவையும் விஷயங்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, இவைகளை நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோ? தேவரீருடைய ஸ்வத்தைத்தேவரீர் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (இதாநீம்) இப்பொழுது அடியேன் விஷயாக்ராந்தனும், ஜகத்து த்ர்யக்ஷச்யவநாக்ராந்தமாயு மிருக்குமிப்பொழுதென்றபடி. ஐஶ்வர்யவைசக்ஷண்யமில்லாமலும் விஷயாநாக்ராந்தனுமிருந்தாலும் தேவரீருக்குத்தகுந்த அர்ச்சநம் பண்ணமுடியாது, ஐஶ்வர்யவைசக்ஷண்யமும் வந்து நான் விஷய பராவஶனாயிருக்கும்போது தேவரீருக்கு உசிதமான அர்ச்சநம் பண்ணமுடியுமோவென்றபடி. (ஸ்திதவ்யாஜிநா) ஶ்ருதவ்யாஜிஹீதா, இங்கு மதியென்று ஸம்வஜ்ஞவிஷயக ஸாக்ஷியைச்சொன்னபடி, அல்லது அவிச்ச்ராவதர்கஜ்ஞாநத்தைச் சொன்னபடியன்று. ஸம்வஜ்ஞஸ்வவிஷயகாபரிச்சிந்த பாஜியிருந்தால் தேவரீருக்குத்தகுதியான அர்ச்சநத்தை பர்யாலோசநஞ் செய்துகொண்டு அர்ச்சநஞ்செய்யலாம். தேவரீருடைய ரஹஸ்யத்துந்தெரியாமலிருந்தால் ஸம்ஸாரிகள் போலே விஷயாஸ்வாதபரனாய்

கொண்டு ஸுகோஷ்ணனாயிருக்கலாம், இப்படி ப்ரபந்நாதிகாரிருடைய தாலே தேவரீருக்குத்தகுதியான கைங்கர்யஞ் செய்யத்தெரியவில்லை ஸாமாந்யர்களைப் போலேயிருக்கவும் வொட்டுகிறதில்லையென்று கருத்து. (ஸ்வாமிதாஸோஹமாஜ்ஞா) தாஸஸ்ய காரணத்ரயாதீநாமவ்யவஸ்தேக்ஷணா (ப்ரணயப்ரீத காயவாங்மநஸ வ்ருத்திவிஶேஷக்ருதக:) ரஜோகுண தமோகுண த்ரிகுணஸத்வகுணங்களாகிற குணங்களாலே கட்டுப்பட்ட கரணத்ரயங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தியாலே. காயஸ்ய வாசஸ் மநஸ ஶேஷாம ஸமா ஹாரஸ: காயவாங்மநஸாம். கரணத்ரயங்களும் குணத்ரயங்களாகிற முப்பிரி ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டுப்பட்டு நல்வழியில் போகாமல் «என்னையாளும்வன்மைகோ» என்கிறபடியே எனக்கு ஶேஷமாய்வந்த இந்த்ரியங்கள் என்னைத்தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு ஆளுமபடிசெய்து விசித்ரம் விசித்ரமான வ்யாபாரங்களைச் செய்யும்போது அடியேன் தேவரீருக்கு உசிதமான ஆராதநமெங்கே செய்யும்படி யென்கிறேனென்று கருத்து. (க்ருதாக்ருத ஹிதாஹித க்ருதவிஶேஷா) ஸஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதாஹிதக்ருதவிஶேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி. இது க்ரியாவிஶேஷணம். எந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு உசிதமான ஆஶ்ரயமாயும் அடியேனுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கும், எந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு ஆராதநமில்லாமலும் அடியேனுக்கு அஹிதமாயுமிருக்குமென்கிற க்ருதங்களை ஸஹிக்கத்தெரியாமல் கரணத்ரயங்களாலும் நினைத்தபடி செய்கிறேனென்றபடி. இங்கு, ஶௌநகன் மேலாடவே ஜநார்த்தந விஷ்ணுராஜதநயா ந்யாயத்தாலே ஸாத்வியானவள் ஶௌநகனாலே ஸுக்ருதியெயாய்க்கொண்டு காமார்த்தத்தை யடைந்தாளென்றும், அப்போது விவேகராஜாவுக்கு வஶமாகிவந்து பரீக்ஷன் விவேககார்யமான ஸஹஜாஹந்தாநமில்லாமல் ஹிதாஹிதக்ருதங்கள் தெரியாமல் «கிம்கரிஷ்யாமி ஹே தஸ்ய ஸ்வாமபாவலக்ஷண» என்று பெருமாள் கட்டாரியைப்போலே கட்டாடுகிறேனென்று பொருள்.

த்வநிக்கிறது. (யத் ஶ்லாக்யதே) எந்த வ்யாபாரமானது ஶ்லாகிக்கப்படுகிறதோ, (தத்வ்யாஹ்ருதி தவார்ச்சநம் பரிக்ருஹாண) அதையும் தேவரீருக்கு தகுதியான அர்ச்சநமாக நன்றாகத்திருவுள்ளம் பற்றவேணும் அடியேன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தை அர்ச்சநமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. பட்டர் பால்யத்திலே வாம்ஸக்ருத்யத்திலே "அருளிப்பாடிஜீயரே" என்று சொல்ல அப்போது ஸந்நிஹிதரான உடையவர் "நாயிந்தேனே" என்று கிட்டிவர, ஸர்வஜ்ஞ ஸார்வபௌமனென்று மண்ணை பட்டர் கொடுக்க உடையவர் முன்றானையில் வாங்கிக்கொண்டாரென்றும், அது புகைந்ததென்றும் ஸம்ப்ரதாயம் ॥

திரண்டபொருள். துலுஷ்கன் முதலானவர்கள் கோயிலை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும், விஷயங்கள் மனஸ்ஸை சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதுமான இக்காலத்தில மிதபுத்தியாயும் மஹாமோஹத்தை யுடையவனும் ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்களாலே கட்டுண்ட மூன்று கரணங்களையு முடையவனான அடியேன், இது ஹிதம், இது அஹிதமென்று கொஞ்சங்கூட தெரியாமல எந்த வ்யாபாரத்தைச்செய்கிறேனோ, அதையே ஸர்வலோகநாதனும் ஸ்ரீயப்பதியாயும் பரனுமான தேவரீருக்குத் தகுதியான திருவாராதநமாக நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். ॥௩॥

(அ—கை) ஶக்திமான்களான இந்த்ராதிதேவர்களை யாஶ்ரயித்து உம்முடைய அநுக்ரஹம் பெறலாகாதோவென்னில்; அந்த இந்த்ராதிதேவர்களும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று நடுங்கிக்கொண்டு தேவரீருக்கு பரதந்த்ரர்களாய் ஏவல்தேவை செய்கிறார்கள். இப்படி பயந்து ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணுகிறார்களென்னு மிடத்தை ப்ரஸித்தமான ஸ்ருதிப்ரமாணங்கள்சொல்லுகையன்றிக்கே நித்யநிர்தோஷமாய் அத்யந்த யதார்த்தவாதியாயுமான "மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம், பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்க்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" இ

த்ர்யாதி ச்ருதிகளுஞ் சொல்லுகின்றன. ஸர்வஸ்வாமியான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஆஜ்ஞா பரிபாலனத்தாலே ஸர்வைச்வர்யம்பெற்று நாயகனென்னும் பேருடையவனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிசெய்த ஸம்ஸாரியின் இப்படிப்பட்ட பயத்தையுந் தாண்டுகிறான். ஆகையாலே ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஐச்வர்யம்பெற்று ஸ்துதிசெய்துள என்னுடைய ஜன்மத்தை ஸாபித்துக்கொள்ளாமல் பரதந்த்ரர்களான தேவர்களை யாச்ரயித்து ஸுகம் பெறலாமோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௨௫ ॥ மருத்தரணி பாவக த்ரிதசநாயககாலாதய:
ஸ்வக்ருத்யமதிகுர்வதே த்வதபராததோ பிப்யத: ।
மஹத் கிமபி வஜ்ரமுத்யதமிதி ச்ருதிர்பவதி
தத்ப்ரபவ தத்பயம் ஜந்ம தாவகாஜ்ஞாவச: ॥ ॥௪॥

பதம் — உரை

ஹே அநக! — ஏ நிர்தோஷனே
மருத் — வாயுவென்ன
தரணி — ஸூர்யனென்ன
பாவக — அக்நியென்ன
த்ரிதசநாய — தேவேந்த்ரனென்ன
காலாதய: — யமனென்ன, இவர் முதலியவர்கள்
த்வதபராதத: — தேவரீருடைய அபராதத்தினின்றும்
பிப்யத: — பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஸ்வக்ருத்யம் — தங்கள் தங்கள் காரியங்களை
அதிகுர்வதே — செய்கிறார்கள்
யத் — யாதொரு பயமானது
உத்யதம் — ஓங்கின
மஹத் — பெரிதான
வஜ்ரம் — வஜ்ராயுதத்தினின்று முண்டானதுபோல
கிமபி — விலக்ஷணமானதோ
இதி — என்று

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறதோ
தத்பயம்	அந்தபயத்தை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
தாவக: ஸ்தாவக:	தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற
ய:	ஒருவன்
தரதி	தாண்டுகிறான்

உவ்யா ॥ ருத்ரேதி । (ருத்ரவருணவாஸவ த்ரிதஶநாயக கா லாத்யய:) வாய்வாதிதேவர்கள் (ஸ்வநியாமகஸ்ய விஷ்ணோ: ஸ்வ க்ருத்யம் ஸமீக்ஷ்யமாணே) "விஷ்ணோராஜ்ஞயா வாயவ: ப்ரவாந்தி தத்ஸாவத்தா:" என்று அவர்கள் வாரவாரஸ்வாரவஸ்யாதி களையுடையவர்களாகையாலும் ரக்ஷகாகமாட்டார்கள், இப்படி இவர்கள் கண்டு நடுங்கும்படியான ஶ்ருதிப்ரஸித்த பயத்தை தேவரீருடைய ஸ்தாவகன் தாண்டுகிறானென்கிறார் । ஏஹஹிதி । இது ஶ்ருதப்ரஸ்தாவம். வஜ்ரம்ர்யேந வ்யதா. ஏஹத: உக்ர தாஸ வஜ்ராதிவ கிஷ்டி (புஸ) பயம் (ஶ்ரூயதே) பெரிதான வ ஜ்ராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து ஓங்கினால் எப்படிப்பட்ட பயமு ண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட பயம் ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தினு லுண் டாகிறதென்று கருத்து. (ஹேஜநவ) ஸகஷ்வஸ்யாப் ஸ்தகதே ஜைகையாலே நினைத்தபோது ரக்ஷிக்கஸ்தனென்றபடி. (தத்பயம் தாவக: ஸ்தாவக:தரதி), அந்த பயத்தை தேவரீருடைய ஶ்ரீஸூக்த னென்னும் பெயர்பெற்று ஸ்துதித்தவன் தாண்டுகிறான், ஆகையா லே தேவரீரே ரக்ஷகரவேணுமென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஒருவிதமான தோஷமில்லாதவளே! வா யுமுதலான தேவவர்க்கங்கள் தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத் தப் பினால் என்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று நடுங்கி தங்கள் தங்கள் ஏவல்தேவைகளை செய்கிறார்கள். தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத்தா ண்டினால் பெரிய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து ஓங்கினால் என்ன பயமு ண்டாகிறதோ, அந்த பயமுண்டாகிறதென்று ஓதப்படுகிறது அ ப்படிக்கொத்த பயமொன்றும் தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணு மவனுக்கு ஒருபொழுதும் கிடையாது என்கிறார்॥ ॥௪॥

அ—கை. ஸாதகர்களான தேவர்களாலே ஸம்பத்ப்ரா ப்தியுண்டாகாதென்றும், ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீரை ஸ்வீகரித்தவ னுக்கு ஸம்பத்ப்ராப்தியுண்டென்றும் கீழ் ச்லோகத்தில் சொன்ன ஸம்ருத்திகளை இந்த ச்லோகத்தில் விசேஷித்துக்கொண்டு உன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு தேவதாந்தரங்களாலும் ஸம்பத்தில்லை யென்கிறார். ஸ்வாயத்தி விப வேதநாவேசந ஸ்வர்க்காபவர்க்கதி ப்ர வ்ருத்திமத்ஸு ஸநகாதிபாஹ்யஸு ப்ராணாப்யர்ண ணயோஹாந்தியாய் ஸர்வஸாமாந்யப் போகாத்திலே ஸஞ்சரி த்துக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீரையொழி க்ஷிணயோஸ்ஸாக்ஷி ஸர்வஸௌமாயங்களாலே ப்ர ஸாதிக்கிறனையாவனொருவன்; அவன், ஸர்வாபேக்ஷஸர்வாவஸ ஸ்தாவஸ்தைகளிலும் ஒருவராலும் பயத்தையடையான். இப்படியி ருக்க ஸாதந்த்ர்களாய் ப்ரதாநத்திலிருக்குமவர்களாய் ஸம ஸ்தோர்களாயுமிருக்கிற மற்ற தேவதைகளை யாச்ரயித்து ஸங்கே தமும் பெறும்படி, ஸர்வாலும் கிஞ்சித்தமும் வருமத்தனைபோ க்கிய ஸர்வஸம்பத்ப்ராப்தியாகாது. இப்படி ஸர்வஸாதாரண ஞுப் ஸதிஸாமாந்யஹோபாயஸம்ருத்தியுமான தேவரீரை நீக்கியா மல் விஷயங்களாலும் தேவதைகளாலும் ஸஞ்ராதுப்பகொண்டு “காரொளிவண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்” என்றுபடி யே கதறுகிறவனுக்கு ஸாயுஜ்யங்களான விஷயதேவதாந்தரிகளை நி வ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கலாகாதோ, “ஆருளர் களைகணம்மா ங்கமாககருளானே” என்றுபடியே யென்று ரக்ஷிப்பாருண்டோ வென்கிற வஸ்த்வர்த்தத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௭ || ஸர்வேஷு விஷ்வக்ஸேநபதே தேவதா

ஸ்தாயதி நஸ்ஸம்ருத்தி ஸ்லாக்தி ஸ்ரீ ஸேஸ்டீவா

ஹாணா ஸஸேஷி வேத்தீவா தவஸ்பிணஸ ஸாவாயிக்கம்

ஸ்தாவர ஸாதஸ்ரு ந ஸ்வந ஸ்வஸ்ந ஸ்வஸ்ராஸ்மயா || ||௨௭||

பதம்	உரை
ஹே குணேஶ!	ஏ குணேசனே!
ய:	யாதொருவன்
ஸ்வாதீந சேதநாசேதநம்	தன் ஸங்கல்பத்துக்கதீனமான சேதநாசேதநங்களையுடைத்தான
ஸர்வஜ்ஞம்	தேவரீரை
வர்ணயதி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறானோ
நமஸ்யதி	நமஸ்காரம் பண்ணுகிறானோ
ஸ்மரதி	ஸ்மரணம் பண்ணுகிறானோ
வக்தி	(நாமங்களை) சொல்லுகிறானோ
பர்யேதி வா	ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிறானோ
கோபாயிது:	இரக்ஷிப்பதிலுன்முகரான
தவ	தேவரீருடைய
ஏகவிதகுணம்	ஒருவிதமான குணத்தையாவது
வேத்தி வா	அறிகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
கதாபி	எந்தகாலத்திலும்
கேநாபி ஹேதுநா	ஒருவித காரணத்தினாலேயாவதும்
க்வாபி	எவ்விடத்திலும்
பயம்	பயமானது
நஸ்யாத்	உண்டாகாது

உ-வ்யா ॥ ஸவஜேகதி । (ஹே குணேஶ!) வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணங்களுக்கீசனான ஸ்வாமிந்! குணவாரிவர்த்தனாய் வேன்றபடி. "ஈவிஜ்ஞாதா" என்கிறபடியே ஆஸ்ரித தோஷாதர்ஸியானுப், ஆஸ்ரிதர் குற்றஞ்செய்தாலும் "என்னடியாரது செய்யார்" என்று சொல்லும்படியான ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யாதி குணங்களுள்ளவனிடத்தில் வாரிவர்ணமா யிருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்கு நிதியான உன்னை விட்டு, நின்றால் குற்றம்

இருந்தால் குற்றமென்று ஸம்ப்ரதிபத்திகளாய்க்கொண்டு குற்றங் கண்டுபிடித்து ஸேவிக்கிற மற்ற தெய்வத்தை யாச்ரயித்து என்ன ஃபலம் பெறலாமென்றபடி. யதா (ச்ரேண்ய!) ஸகலாதி ச்ரேண்ய நிவர்த்தக! தேவரீரைப்போலே தேவதைகள் ச்ரேண்யநிவர்த்தகராயிராமல் ச்ரேணவர்களாயிருப்பதாலே ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்றபடி. (யம்) யாதொரு தேவதநனவன், ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களா யிருக்கவேணுமென்று நியமமில்லை, வஸிஷ்டனென்றும் விச்வாமித்ரனென்றும் வாசிபற எந்த தேவதநனாகிலுமென்றபடி. ஸ்ம்ருதிஸமுச்சயம் முதலியவைகளெல்லாம் சிலஅதிகாரி விசேஷங்களைப்பற்றி யிருக்கும், இந்த ஸூத்ரபலாத ப்ரமாணாதிகள் ஸர்வஜநம்போலே ஸாமாந்யமாகையாலே ஸர்வஜனன் முதல்ஸர்வாதிகாரஸம்பந்தருக்கும் ஸாதாரணமாய் ஸுலபமாயுமிருக்குமென்று க்ஷமிவ்யாயத்தாலே (யம்) என்றருளிச்செய்தார். (ஸ்வீநிபதவேதநாவேதநம்) ஸ்வஸம்பந்த யீநவேதநாவேதந ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடைத்தான, இங்குஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சொன்னது ஸித்திவ்யவ்ருத்திக்கும் உபலக்ஷணம், ஸ்வஸம்பந்த யீநவேதநாவேதந ஸ்வாதந்த்ர்யஸித்தி வ்யவ்ருத்திகளை யென்றபடி. இத்தாலே உன்னையாச்ரயித்தவனுக்கு மற்ற ஒருவராலும் பயமுண்டாகாதென்று சொன்னபடி. வாரதந்த்ரத்தில் க்ருமிகீடாதிகளோடும் ஸ்வேதநங்களோடும் ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. (ஸவஜ்ஞம்) "ஸ்ராயிஜோகாரம் வஜ்ஞம்" என்று சொன்ன கஜேந்த்ரனுக்கு ரக்ஷத்தில் சுமித்ரவேணுப் நின்றுப்போலே க்ருபித ஸமாச்ரயணீயகாய கோயிலிலே சுமித்ரவேணுப் நின்ற தேவரீரை. இப்படி சுமித்ரவேணுப் நிற்கிற தேவரீரைவிட்டு க்ருமிரஸ்வேமில்லாத க்ஷுத்ரதேவர்களை யாச்ரயித்து என்ன வேபோஜனமுண்டென்றபடி. (வநாயதி) ஸ்துதிக்கிறேனே, யத்வநாயதி ஸ்ரஸம் நவரந்தோதிகாரீ குணோணாயபம். "மொகாஜந்க்ஷா ஸ்துவஸித்தம் ஸவநுசவோதி மொஹமெவக" என்கிறபடியே தேவரீரை

ஸ்துதித்தவன் ஸர்வபாபவிநிர்முக்தனாகிறான். இப்படிப்பட்ட உன்னை "யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன் யானுய்வானே" என்கிறபடியே நானும் முன்னே ஸ்துதிசெய்து ஸர்வபாபவிநிர்முக்தியைப் பெறாமல் விஷயப்ரவணனாய்ப் போகலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியே நமஸ்கார ஸ்மரண கீர்த்தந ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாநுஸந்தாநாதிகளைச் செய்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியை யடைகிறான், நானுமதுவும் செய்யப்பெறுகிலேனென்று ஸாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் பட்டர் [illegible]. "[illegible]" என்றும், "[illegible] நமஸ்காரீ க்ருதாஞ்ஜலி:" என்று அக்ரூரனைப்போலவும் பரதாழ்வானைப் போலவும் ஒருதரத்தில் நின்றாகிலும் நமஸ்காரம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாண பாஜநம் யத்ர ஜாயதே" என்று ஸர்வஶ்ரேயாவஹமான உம்முடைய ஸ்மரணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "சூழ்புனல் குடந்தையானைப் பாவியேன் பாவியாது பாவியேனாயினேனே", என்று திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வானை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேனென்று கலியன் அருளிச்செய்தாப்போலே நானும் முன்னே ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேன், "அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: । புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர்ம்ருகைரிவ" என்றும் "நாத்தன்னால் நவிலவுரைப் பார்க்கில்லை நல்குரவே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரத்தையில்லாமலும் அவஶமாகவும் திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஸர்வபாப நிவ்ருத்திவருப்படியாயிருக்க, அதை நான் சொன்னேனோ? "ப்ரதக்ஷிணம் ச குர்வாணோ சித்ரகூடம் மஹாகிரிம்" என்று சித்ரகூடத்தை பரதாழ்வான் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினாப்போலே தேவரீருடைய கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "[illegible] கல்யாணகுணா: [illegible]" என்று தேவரீருக்கு அநேககல்யாணகுணங்களிருக்க ஏதேனுமொரு குணத்தை யறிந்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்திய

டைந்திருக்க, நானுமப்படியொரு ப்ரணாமத்தைத்தான் அபிந யிக்கிறேன் என்று நோக்குகிறென்று அபிப்ராயம். இப்படி ப்ரதக்ஷிணாதிகள் ஸர்வஸம்பத்கரமென்கைக்குக்காரணம் அவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக்கிறானென்கை யென்கிறார் (ஶாவாயிதம்) என்று. யஸ்ஸக்ருத் ப்ரணமதி நாஸ்தி தஸ்ய தப்தி வேபதுர்வா ஶ்வாயிதம் தவ ஸகலீ ப்ரணாமம் வேத்தி வா, தஸ்ய ஶாதக ஸ்ருதஸ்வந் ஸஸ்யம் ப்ரதிக்ஷ்யம். ஒருகாலத்திலும் ஒருவராலும் ஒருதேசத்திலும் பயங்கிடையாதென்றபடி. "ஸ்ரீமதே தேவநாதாய" என்று வேதாந்தாசார்ய ஸர்வ ஸ்வாமிவனிட்ட வழக்காயிருப்பதாலே ஸஹா யிஸ்வவைபவமான ஏதேனுமொரு வேதவிஶேஷத்தாலே யாவது ஶரீராதிஸ்வாபாவவைபவமான ஏதேனுமொரு ஸ்வேத விஶேஷத்தாலேயாவது ஆஶ்ரிதனுக்கு பயம் வருமா னால் ஸஹஸ்ரவேதாதிகளோடும் ஶத்ருஸைந்ய ஸ்வபாவங்க ளோடும்வாரிபுர ஞவனாண்பட்டபாடுபடும்படிசெய்வன். "கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்" என்னுமந்தகோபன் அத்தலையில் பரிவாலே கண்ணனுக்குத்தொட்டிலின் கீழேவேலாயுதத்தை கை யில் வைத்துக்கொண்டு தக்ஷிகாதிகளோடே யுத்தஞ்செய்து பா துகாத்தால் இத்தலைவிஷயத்தில் அத்தலை எப்படி ஆகவேண்டா மிறே. ஆகையாலே ஒன்றாலும் ஆஶ்ரிதனுக்கு பயமில்லையென் றுகருத்து. "வேபதுர்வா வேத்தி வா" என்கிற வாகாரத்தாலே ஸந்தேஹம் வேண்டாம், ஓரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வஸம்பத்ஸம்ஹேது ஸர்வஸைந்ய ஊறாப் ஸர்வஸம்பத்கரனாய் ஸுஹிதவனாய் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்தஹேதுவாயவஶ்யமாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிணாதிகள் பண்ணவொட்டாதபாயிருக்கிற வி ஷயங்களையும் தௌர்ஜந்யஹேதுவாதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக் கவேணுமென்கிறாரென்று ஸூசிதார்த்தம் ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறானோ, நமஸ்காரம் செய்கிறானோ, த்யானம் பண்ணுகிறானோ, திரு

நாமஸங்கீர்த்தநஞ்செய்கிறனோ, ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்கிறனோ, தேவரீர் குணங்களில் ஏதேனுமொரு குணத்தை அறிகிறனோ; அவனுக்கு ஒருகாலத்திலு மொருதேசத்திலும் ஒருவராலும் ஒருவிதமான பயமுமுண்டாகாது ॥ ॥௫॥

அ—கை. இப்படி ஸர்வஸ்வதானத்தாலும் "யம்யம்வாபி ஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம்" என்று ஸர்வவிஷயகாந்திமஸ்ம்ருதி வாராதபோது ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி வாராதிறே; அந்த அந்திமஸ்ம்ருதியும் "யம்யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேசயந்தி" என்கிறபடியே அசக்தனுக்கு உபாயமன்றே, ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளுக்கு ஸ்வயத்நமொழிந்தே அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்கும்படியான மஹிமையுண்டோ, இதுகள் ப்ரபத்தியில் மூட்டி அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்குமென்னில்; ப்ரபத்திக்குத்தான் அந்த மஹிமையுண்டோவென்னில்; காரணகளேபர பாதமுள்ளபோது ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதிரூபமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு அந்த ப்ரபத்திதானே பாரமேஷ்ட்யநைரந்தர்ய அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்கி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை கொடுக்குமென்றருளிச்செய்கிறார். கீழ் ச்லோகத்தில் சரம பர்வமாய வைபவத்தை யருளிச்செய்தார்; இதில் ஸாக்ஷாதுபாயமான ப்ரபத்திமஹிமையை யருளிச்செய்கிறார்.—

மூ॥ ஸ்வஸ்தே மநஸி வித்தே ஹே ப்ராணிநி யாதநாஸ்ஸ்ரஸந்தி ஸ்ரோதஸி விலஹிதம் யஇஹ ஜாதுசித்தாமஜம் ।
தமேவ சரணாஸ்ய பாதமேதீவர்ஜநிஷ் ணவம்
ஸ்வயம்விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதிர்நயதி யாமனே நேயவம் ॥௬॥

பதம்	உரை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
ய:	எவன்
மநஸி	மநஸ்ஸானது
ஸ்வஸ்தே (ஸதி)	ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்பொழுது

விக்ரஹே	சரீரமானது
குணிநி (ஸதி)	நற்குணங்களை யுடைய பொழுதும்
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே	கபம்முதலியதாதுக்கள் ஸமமாகவிரு[க்கும்பொழுதும்]
அவிஶேஷஶரீரம்	ஸர்வசரீரியாயும்
அஜம்	நித்யனுமான
ஸ்வாம்	தேவரீரை
ஜாதுசித்	ஒருதடவை
ஸ்மரேத்	ஸ்மரிக்கிறானோ
அத	பிறகு
தீவ்ரம்ருத்யுவஶம்	மரணவசனாயிருக்கிற
தம்	அவனை
தயைவ	அந்த
ஸ்ம்ருத்யா	ஸ்ம்ருதியாலேயே
ஸ்வயம்	தான்
விஹிதஸம்ஸ்க்ருதிஃ	செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்திமஸ்ம்ருதியை யுடையவனைக்கொண்டு
தேஶே பரஸ்மிந்	மோக்ஷஸ்தானத்தை
நயஸி வை	நயிப்பிக்கிறீரன்றோ

உக்தம் ॥ ஸ்திதே ॥ (உக்தி) “ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே” என்றும், “அஸம்ஶயம் ஹ்ருதயே மம ஸ்ம்ருதிஃ பதம்” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாநரம்போலே கட்டிவைத்தாலும் காலையும் விடாத உக்தியென்றபடி. (ஸ்திதஸதி) ஸதீத்ருஷ்டாந்தம். விஷயாந்தரவ்யவணமல்லாமல்ஸாமீப்யமா யிருக்கும்பொழுதென்றபடி. ஸர்வஸ்ம்ருதிகளுக்கும் உக்தியின் ஸ்திதி வேண்டியன்றோ விருப்பது; இங்கே “ஸ்திதே உக்தி” யென்னவேண்டுமோ வென்னில்; அதிவனுமான மநஸ்ஸ ஸாத்த்விகத்விஶேஷத்தாலுண்டான ஸ்வரூபவதாதிஸாதாரணத்தாலே ஸத்த்வாதிஷ்டாநாதிஸஹித வ்யாபாரங்களில் தெளிவும் துணிவும் கூரையும் பிறக்கும்படி வ்யவஸ்திதமாயிருக்கவேணுமென்கைக்காக “ஸ்திதே உக்தி”

என்கிறது (விக்ரஹே ஜரணிமநி ஸதி) ஶரீரமானது வார்த்தகாதி ஜரணயோக்யமானபொழுது. இங்கு ஶரீரத்துக்கு ஜரணிமமாவது ஸகலாநேஷ்டவஶத்தாலே வாதாதிதோஷப்ரவ்ருத்தி பிறக்குகைக்கு காரணமாகை. (தாதுஸாம்யே ஸதி) கபவாதபித்தங்கள ஸமமாகவிருக்கும்பொழுது, தந்தாம் நிலைமையிலிருக்கும்பொழுதென்றபடி. அதாவது வாத மொருபங்கு, பித்தம் அரைப்பங்கு, கபம் கால்பங்குமாயிருக்கை. அல்லது த்ரயாணாம் ஸாம்யமன்று; மூன்றும் ஸமமாகவிருந்தால் விபரீதபலத்தைக்கொடுக்குமென்று வைத்யஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும். இத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன வ்ருத்தக்ஷீணாதிகள் உபாயவிரோதிகளைப் போக்கடிக்கிறதுமன்றிக்கே ப்ரவ்ருத்தாநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் கரணகளேபர ஸாமர்த்யாதிகளைக்கொடுத்து உபகரிக்குமென்றதாயிற்று. (அகிலதேஹிநாம்) ஸர்வப்ராணிப்ராணியான (அஜம்) நித்யனை, ஸூத்ரரூபமான ப்ரவ்ருத்தி ஜ்ஞப்தேஸ் ஸுவேத்யமாகையாலே ப்ரவர்த்தகனுக்குத் தெரியுமோ, நம்மைப்போலே அவன் அநித்யனாயிருந்தால் நம்மை ரக்ஷிக்குமோ வென்னில்; அவன் ஸர்வாந்தராத்மாவாகையால் ரக்ஷிக்கவுங்கூடுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ஸூத்ரரூப ப்ரவ்ருத்தி செய்கிற ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவனையொழிந்தார் ஶரண்யரன்றென்கைக்காகவும் அவனையாஶ்ரயித்தே மோக்ஷம்பெறவேண்டுமென்கைக்காகவும் இப்ப்ரவ்ருத்திக்கிலக்கானபடிகளை யருளிச்செய்கிறார் பரஸ்வ ஸாமர்த்ய ப்ரதிஷ்டாபகமான பதத்ரயத்தாலே. "அகிலதேஹிநாம்" என்கிறத்தாலே அகிலவிஶ்வத்தையுந் தனக்கு ஶரீரமாக வுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது. இத்தாலே ஸர்வஶேஷியுமாய் ஸர்வநியந்தாவாயுமாய் ஸர்வாதாரனுமாய் இவைதன்னாலே ஸர்வத்தினுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் தானிட்ட வழக்காய் ஸௌஶீல்யௌதார்யனென்றும், தன்ப்ரயோஜநத்துக்காகவே ஸம்ஸாரித்ராணாதிகளில் ப்ரவர்த்திக்கிறானென்றும் ஶரண்யன் ஸர்வவ்ருத்தஜ்ஞதையாலே ஶரணயிப்பாருக்கு நித்யஸந்நிஹிதனென்றுந் தோன்றுகிறது. 'அகிலதேஹிநாம்" என்கிற பதத்தில் சொன்ன ஸர்வஶரீரகத்தாலும் இதி

ணாலே ஹ்ருதங்களான ஸர்வேச்வராபிமாநஸ்த நிஷித்தங்களாலும்
வேதநா வேதந தோஷங்களெல்லாம் இவனுக்கு வருமென்று
ஶங்கிக்கலாம்படியன்றோவிருப்பதென்னில், "ஶ்ரம" என்றார்,
பரபக்ஷாஶ்ரய ஸஜாதீய ஜந்ம நிஷேதத்தாலே அவனுடைய
ஶேஷ ப்ரதிபத்தியைச் சொன்னபடி. இங்கு ஜநநத்தை நி
ஷேதித்தது மற்றுமுள்ள வேதநா வேதந
ம்ருத தோஷங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். "அ
நாவ்ருதாநி ஸத்க்ருதாநி ஸர்வாணி ஸம்பவஶ்ச: । தத்வஜ்ஞாநா
க்ருஷ்ணம் ஹி கதம் ப்ரதிபேதிரே" என்று ஸர்வ ஶரீரஸ்த
ஞ்சொன்னத்தாலே ஜநநக்ரம ப்ரஸக்த ப்ராக்ருத ப்ரஜா
நங்கள் சொல்லப்பட்டது ஶேஷாவிஶ்வாஸாதிகருமிங்கே ஸித்தம்.
(க்வாஹம்) ஸாத்ம்ய ஸாதிக்க்வசித் ஸுணவிஶிஷ்டனை தேவரீரை
ஶ்வப்ர ஸுபர்வஸஹிஷ்ணாஸ்ரவர்க்க பராயீநா விமாநவிதஸ்தித:" எ
ன்று ஸர்வாபராத ஸஹிஷ்ணுவாயும் க்ஷமந தோஷஜநாதிகள்
அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டது கொண்டு த்ருப்தராயும்
"நல்ல தோரருள் தன்னாலே காட்டினான் திருவரங்கமுய்பவர்க்கும்
யும்வண்ணம்" என்று உஜ்ஜீவநார்த்திகளுக்கு "கோயிலே யாஶ்ரயிக்
கையே பரமஹிதம்" என்று தன்னுடைய ஸம்ஜ்ஞையாலே கா
ட்டிக்கொடுத்த தேவரீரை யென்றபடி. "ஸுலபமஹிமகம்" எ
ன்கிறபதங்களாலே ஜகதிதாவதாரக ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வா
பயுக்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாகாரமும் ஸித்திக்கிறது. (ஜாத
விஸ்பஷ்ட ஸ்ப்ருஹ) ஸந்த்ருஷ்டாப்ருத்தியாயொரு பாரதந்த்ரன் ஸ்ப்ரு
க்கின்றேன், "யத:" என்று சொன்னத்தாலே "அந்தணாளர்கள்"
ன்று சொல்லுகிறபடியே வஸிஷ்டனோடும் சண்டாளனோடும் வாசிய
ற ஶ்ரீரங்கநாதனுடையவரெல்லாரும் ப்ரபத்தி பண்ணலாமென்று
ஸூசிதம். "ஜாதவிஸ்பஷ்ட ஸ்ப்ருஹ" என்று ஸந்த்ருஷ்டாந் ப்ரப
த்தி ஸாதந ஸ்ப்ருதியைச் சொன்னபடி. ப்ரபத்தி ஸந்த்ருஷ்டா
வ்ருத்தஸ்ப்ருதிரூபமென்று மிடத்தை ஸ்ரீவசநபூஷண ஸம்ப்ரதாயஸா
ரத்தில் கண்டுகொள்வது. இங்கே ப்ரபத்தியைச் சொல்லாதே கே
வல ஸ்ப்ருதியைச் சொல்லும்போது கேவலஸ்ப்ருதிக்கு உபாய

ஷார உபேக்ஷ்ய அநுஸ்ம்ருதி ஸாத்ய மோக்ஷஹேதுத்வ ங்கிடையாமையாலே "தவைவ பரமதயா" இத்யாதியாலே அநுஸ்ம்ருதி வ்யாஜமாக மோக்ஷங் கொடுக்கிறானென்று சொன்னது விரோதிக்கும், ஆகையாலே "ஸ்மரத" என்று வ்யுத்பத்தியைச் சொன்னபடி. (அயம் த்வய்யர்பிதாத்மா), ப்ராணவிஷய ஜ்ஞாநபூர்ணனை அந்தப்புநஷ்டனை (தவைவ பரமதயா) வ்யாஜமநுஷ்டித வ்யதிரேகஸ்ம்ருதி யாலேயே (ஸ்வயம்விஹித ஸம்ஸ்ம்ருதி:) பரமாத்மதயோ "கேவலம் உதயமேவாயா" என்கிறபடியே தானே அநுஸ்ம்ருதியை யுண்டு பண்ணினவனைக்கொண்டு (நைஶ்ரேயஸாயாத) மோக்ஷஸ்தாநத்தை (நயஸி) நயிப்பிக்கிறீர். இதமுக்தம்பவதி யோக: ஆதிவாஹிகர்களோடே நீயும் ஸ்யாநனைப் நின்று நயிப்பிக்கிறீ யென்றபடி. நிதர்ஶநஸ்மவம் பெறுகைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணினவனைப்பற்ற அவனும் நிதர்ஶநஸ்மவங் கொடுக்கைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணுகிறானென்பதை "தவைவ பரமதயா த்வய்யர்பிதாத்மா ஸ்வயம்விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:" யென்றருளிச் செய்தார் (நயஸி யாதநைஶ்ரேயஸம்" என்கிறதற்கு சேற்றிலே விழுந்த சிறுபசுக்களை எடுக்கவிழுந்த பிதாவைப்போலே இவனுடைய தேஹத்துக்குள்ளே ஹார்தனாய் நிற்கிற தேவரீரே அர்சிராதி ப்ரஜாரோஹணம் வரையில் நடத்துகிறீரென்று தாத்பர்யந் தோன்றுகிறது. கீழ்ச்சொன்ன வ்யக்தி ஸகலஸமாயநமாயிருந்தாலும் அந்ய ப்ரயோஜநனை யிவனுக்கு வைஶஸ்யமாத்ர ப்ரேக்ஷா பூர்வ ப்ரஹிதமாக மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டீரென்றும், அப்ரஹிதமாக பரம பரமோஷாய ப்ரவ்ருத்தமான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பீரென்றும் விஶேஷந்தோற்ற "நைஶ்ரேயஸம் யாத" என்கிறார். "ஸ்நிக்தநயி ஸர்வஸௌஶீல்ய ஸந்நிதோநர: । யாதவாநேத்ர ஸ்நிக்தஸ்மித விஸ்ரம்ப்ஷணஸம்பம் ॥ தத்ஸ்தாரியமாணஞ்ச காஷ்ட பாஷாணஸந்நிபம் । அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்" இதி ஶ்லோகத்வாநுஸந்தேய: ஏதச்ச்லோகத்வய: பூர்வ பூர்வார்த்தாநும்ப்ரஹீ

தே நாமஸங்கீர்த்தநேந த்ருஷ்டம் ॥ அயஸ்காந்தஸந்நிதா நமாத்ரேண ராஜா உத்க்ருஷ்டையைக் கொண்டு திருத்தி அபிஷேகம் பண்ணுமாப்போலே இந்த சேதநனை யெம்பெருமான் பண்ணி வைக்கிறானென்று "ஸ்வபுத்ர ராஜ்யம் தமேவஸாயா" என்கிறத்தாலே த்வநிக்கிறது ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் மிகவும் சஞ்சலமான மநஸ்ஸை புருஷார்த்தத்தில் தெளிவுந்துணிவும் பிறக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிதமாயும், சரீரமானது புருஷார்த்தத்தில் ருசி பிறக்கைக்கு அநுகுணமாயும், கபம் முதலிய தாதுக்கள் தந்தாம் நிலையிலிருப்பதுமானபொழுது சேதநா சேதந சரீரியாயும் நித்யனுமான தேவரீரை ஒருதடவை ப்ரபத்தி பண்ணுகிறானோ, தேவரீர் அவனை மரணகாலத்தில் அவனுக்கு தேவரீர் விஷயமான ஸ்ம்ருதியை யுண்டுபண்ணிவைத்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி செய்கிறீர் ॥

(அ—கை) எவ்வளவு பாபிஷ்டனானாலும் ஸக்ருத்ப்ரபந்நனானால நரகப்ராப்தியில்லாமல் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்கிற மஹிமை ப்ரபத்திக்குண்டோ வென்னில்; கேவல பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தநங்களுக்கிருக்கும் மஹிமையைப் பார்த்தால் ஸரண்ய ஸரணாகதிக்கு மஹிமை கைமுதிக ந்யாயஸித்த மன்றோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தந மஹிமையை யருளிச்செய்கிறார்.—

௪-ம் ॥ ஹே ரமாதயித ரங்கதுரீண க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே
த்ரிவிக்ரம ஜநார்தந த்ரியுகநாத நாராயண ।
இதீவ ஸமஸ்தாநி ய: வக்தி நாமதேயாநி தே
ந தஸ்ய யமவஸ்யதா நரகபாதபீதி: குத: ॥

பதம்	உரை
ய:	எவனொருவன்
ஹே ரமாதயித	ஏ இலக்ஷ்மீ நாயகனே
ரங்கதுரீண	ஏ ஸ்ரீரங்கநாயகனே
க்ருஷ்ண	ஏ க்ருஷ்ணனே

விஷ்ணோ!	ஏ விஷ்ணுவே!
ஹரே!	ஏ ஹரியே!
த்ரிவிக்ரம!	ஏ திரிவிக்கிரமனே!
ஜநார்த்தந!	ஏ ஜநார்த்தநனே!
த்ரியுக!	ஏ ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனே!
நாத!	ஏ நாதனே!
நாராயண!	ஏ நாராயணனே!
இதீவ	இவ்விதமான
ஶுபதாநி	சுபத்தைக்கொடுக்கிறதான
தே	தேவரீருடைய
நாமதேயாநி	திருநாமங்களை
வதந்தி	சொல்லுகிறுனே
தஸ்ய	அவனுக்கு
யமவஶ்யதா	யமனிடத்தில் வச்யனாயிருக்குகை
ந	இல்லை
{ நரகபாத	நரகத்தில் விழுவோமென்கிற
பீதி: }	பயமானது
குத:	ஏது (கிடையாதென்றபடி)

ப்ரஹ்ம நாமோச்சாரணம் பண்ணினாலும் பாபங்களைப் பண்ணினால் நரகம் வராதோ வென்னில்; யமவஶ்யதை யுண்டானா லன்றோ நரகபாதி வருவது, "நவஶா ஹஸ்தாயம விஷயம் கச்சந்தி" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு யமவஶ்யதை கிடையாதிறே. "கஸ்யசிதநாலோக்ய கீர்த்தநே ஸர்வபாதகை: பலாயந்தே ஜநா ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்று தன்செயலாக ஸமாஶ்ரயணத்தைச் சொன்னால் ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் போலே பாபங்க ளோடிப்போகு மென்று ருஷிகள் சொன்னது மன்றிக்கே, ஆழ்வார்களும் "மொய்த்தவல் வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால் கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்" என்று வாஸிஷ்டனை க்ஷத்ரபந்துவானவன் கோவிந்தா வென்கிற மூன்றெழுத்துடைய நாமோச்சாரணத்தாலே

வாமதி யடைந்தானென்றும், "நமன்ற மர்தலை கண்டீர் மேதம் பூவுலகுண்டு மிழ்ந்த முதல் வரின்றுமங்கற்ற ஆவலிப்புடைமை கண்டாயாங்கமாநகருளானே" என்று ஶரவணாஶத்தைக்கற்ற ஶஷிமெஶயானை யமன் தலையில் காலைவைத்தே னென்று மருளிச்செய்தார்கள். பின்னும் "குலந்தரு" மென்கிற பாட்டில் நாராயண நாமம் குலம்செல்வம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறது மன்றிக்கே "பெற்றதாயுமாயினசெய்யும்" என்று ஜநநியைப்போலே ஸகல ஹிதமுஞ்செய்யுமென்றருளிச்செய்தார். ராஜயிதேதி । (மெஹ ராஜயித') ராஜயாம் ஜயிதம், தஸ்யஸ்த்ரீ:, ராஜயிதா, ராஜயிதா யஸ்ய: ராஜயிதம், தஸ்யம்பத்நீ: ராஜயித என்று தஸ்பார்வதீ ஶஹி ஸ்ராஸஜத்தாலும் "ஸ்ரீதேவ்யா ஶரதஸ்ய தஸ்யாஸ்ய வதிஷிதம்" என்று அவளிங்கிவன் வியனும் இவனுக்கவள் வியையாயு மிப்படி வைஶஸ்யத்தை யடைந்திருப்பர் களென்று சொன்னபடி. பின்னும், "அகலகில்லே னிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" என்று இவன் அவளுடைய வக்ஷஸ்ஸை ஸநாராஜ்யத்தாலே இருப்பிடமாகக்கொண்டாப்போலே; இவனும் "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்றும், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவளுடைய ஸ்தநத்தை ஸநாரஜ்யத்தாலே யிருப்பிடமாகக் கொண்டானென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், "பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம, கார்யம் கருணமார்யேண, ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்றிவள் சொன்னால், அவன் "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும்" என்னும். ஶரணாகதனை விபீஷணாழ்வா னிடத்தில் ஸங்கல்பித்த ஶஹாராஜரை "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று கபோதோபாக்யாநத்தைச் சொல்லித் திருத்தினாப்போலே; பிராட்டியும் ஜநகராஜாதிகளான ராக்ஷஸிகளை ஶிக்ஷிக்கத் துடங்கின திருவடியை "ஶ்யம் ஸ்ராஸ ஸ்ரீதேவ வாரா

ணா யதுஸம்ஸ்ருதி: । தேக்ஷண ஸீதஸௌமித்ரோஶ்ச ஸர்வேஷாம் ஸர்வதா । நகரம் வாஸம் ஸர்வாஸாம் வாஸுதேவம் ஸர்வதோ பஷ்யந்நஸ்மாகம் ப்ரியாதாராம் ப்ருஷ்ணா:" என்று இக்ஷ்வாகு ராஜ்ய வாஸமாதத்தைச் சொல்லி திருத்தினவளாகை யாலும் இருவருக்கும் ஸூர்ய தவிஷ்யத்தில் வைஷ்ணவஸ்தோத் திருக்கு மென்றபடி. (ரங்கப்ரியாணா) ரங்கப்ரியாணாம் யஸ்ய ஸ: ரங்கப்ரியா:, தஸ்ய ஸம்பந்தி: ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் ஸந்நிதியை யுடையவனென்றபடி. நெடுநாள் பட்டினிகிடந்த வன் சோறு கண்டால் ஆதராதிசயத்தாலே அங்கே யே படுகாடுகிடந்து ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமில்லாத்தாலே இழவாளனாய் கிடந்த விவனுக்கு இந்த ஸுக்ருதி விஷயத்தில் ஸ்ரீரங்காதி ஸ்தலங்களில் ஸந்நிதிபண்ணி ஸம்ஸாரிகள் ஸம்ஸாரி ஸாதத்துக்கு தெய்வலாபமும் ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமும் திரள் திர ளாய் கிடைக்கையாலே ராமன் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் விஷயலாப த்தாலே ஸம்ஸாரத்தை மறந்தாப்போலே இவனுமிங்கே விஷய லாபத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைமறந்து இவ்விடத்தில் ரக்ஷித்துக் கொண்டு படுகாடு கிடக்கிறா னென்றபடி. யத்வா, ரங்கப்ரியம் "ரங்கம் தாமஶ்ரீ" இதி ரங்கப்ரியஜநம், அப்போது ரங்கஸ்ய ப்ரியம் என்று விக்ரஹமானபோது ரங்கஸம்பந்தஜநங்களுக்கு ப்ரியனாயிருக்கிறானென்று கருத்து. ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஜநங் கள், பெரியபெருமாளை க்ஷணமாவது விட்டுப்பிரிந்தால் "விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஷிதா: । அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:" என்று கோஸல ஜநபதஜந்து க்கள் பெருமாளுடைய விரஹத்தை ஸஹியாமல் க்லேசப்பட்டா ப்போலே மஹாக்லேசத்தையடையும் ஸுக்ருதிகளாய்க்கொண்டு பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸேவித்து ரக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கிறார் களென்று தாத்பர்யம். ரங்கஸ்ய ப்ரியம் யஸ்ய என்று விக்ரஹ மானபோது ரங்கஸம்பந்தி ஜநங்களை க்ஷணமாவது விட்டுப் பிரிந்தால் "ஸமஸ்தமுநயே" என்று "க்ஷ்விட்ஸ்ரீராமோ வெ

ராமஸ் ஸ்வஸ்ய ஸ்வஜநஸ்யாபி வாராஸ | ஸ்வவ்ருத்த ஜநாநாம் சாரக்ஷண தத்பர:" என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ரக்ஷணமில்லாமல் பிறந்துப் பிடிக்கும்படியான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனைக் கொண்டு அந்த ஸ்ரீரங்கவாஸி ஜநங்களோடே ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:" என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநிக்கு நான் அத்யர்த்தப்ரியன், எனக்கு அவன் கேவலப்ரியன், ஜ்ஞாநி யென்னிடத்தில அதிப்ரீதி பண்ணுகிறான். அதுக்குத்தகுந்த ப்ரீதி நான் அவன் விஷயத்தில் பண்ணவில்லை, கேவலம் ப்ரீதிதான் பண்ணினேன் என்று நோகிறானென்று இந்த ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தத்தை தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் அருளிச்செய்தார். இப்படி "யஸ்மிந்ஸர்வேஷு வர்ணேஷு நித்ய நஸ்ஸ்ர:" என்கிற ஶ்ருதிப்படிக்கு பெரியபெருமாளும் ஸ்ரீரங்காஶ்ரித ஜநங்களுடைய வாத்ஸல்யம் ப்ரீதிபண்ணி ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று "தஸ்யாப்யேஷ பஹுமாநப்ரீதி" ஸாமர்த்யத்தாலுஞ் சொல்லப்பட்டது. எல்லையுங்காலையு மென்கிற திருவாய்மொழியின் நிகமநத்தில் உபகாரகஞ்சொல்லும்போது "இத்திருவாய்மொழிவல்லார்களை யெம்பெருமான் ஒருக்ஷணம் பிரியில்தரிக்கமாட்டானெ"ன்றுபிள்ளான் அருளிச்செய்தார். "ரங்கஸ்வாமிநாய, ரங்கக்ஷேத்ரநாய" என்று சொல்லாதே "ரங்கக்ஷ்மாரக்ஷணே" என்று சொன்னத்தாலே பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் போலே பூமிப்பிராட்டியாரிடத்திலும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று ஸூசிதமாகிறது அப்போது க்ஷ்மா: ரக்ஷண; க்ஷ்மாரக்ஷணம் யஸ்ய ஸ: என்று ஸாமர்த்யத்தாலே வாத்ஸல்யம் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. "அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச ப்ரபந்நா ச விஶேஷத:" என்று க்ஷோணிப்பிராட்டி யவனிடத்தில் ஸக்தையாக விருந்தாப்போலே அவனும் "பார்வண்ண மடமங்கைபத்தர்பித்தர்" என்று க்ஷோணிப்பிராட்டியினிடத்தில் ஸக்தனாயிருப்பதாலும் இப்படி அந்யோந்யம் கலந்திருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி "ரக்ஷாயித, க்ஷோணிரக்ஷணே" என்று பிராட்டிமார்களை முன்னிட்டு

ஸார்வஜ்ஞத்தை யதார்த்தமாகச் சொன்னாலும் அவர்களுடைய தோஷாநுஸந்தாநமாக, ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பாபிகளானாலும் மெய்யே பிராட்டி ஸந்நிஹிதமாயிருப்பாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே யிவர்களை கடாக்ஷித்தது நம்மைக் கிட்டவொண்ணாதபடி பண்ணாக வொட்டான், புடைப்பனென்று யமன் ஸபரிஜநனும் ஓடிப்போவன், இப்படிக்கிருக்க நரகப்ராப்தி எங்கேவருமென்று கருத்து. ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாநத்தில் ‘‘மாதவனென்றதேகொண்டென்னை யினியிப்பாற்பட்டது’’ என்கிறபாட்டுக்கு ‘‘யத்ருச்சயா பிராட்டி ஸந்நிஹிதர் சொல்லுவதொருசொல்லை நானசொல்ல, அச்சொல்லுமாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யேபிராட்டி ஸந்நிஹிதரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னை கடாக்ஷித்தது’’ என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். இப்படி தத்வசாஸ்த்ர பேதஸஹஸ்ர ஸாத்யங்களெல்லாம் ஸந்நிதாநஸித்தமாகையாலே ஒரு சப்தம் ஸாக்ஷாத்தமாய் மற்றவை ச்ரவ்யமாயாவது, ஸ்தாநவ்ருத்தியாலே யாவது இங்கு விவக்ஷிதம். ஆகையாலே ‘‘ஸக்ருதுச்சரித:’’ என்கிற ந்யாயத்துக்குவிரோதமில்லை. ‘‘க்ஷேத்ரஸம்பந்நீகம்’’ என்கிற ச்ருதிக்கு ‘‘ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீச பத்ந்யௌ ஸாம்ப்ரதாய விக்ஷிப்த ஸம்பந்நீக’’ என்றுஸ்தாநவ்ருத்தியாலே சப்தம் சொல்லவேணுமென்றும், ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரத்தில நாராயணாதி ஸங்கலில் சொன்ன அநேகசப்தங்களும் ஒரு சப்தம் ஸாக்ஷாத்தாகவும் மற்றவை ச்ரவ்யமென்றுங் கொள்ளவேணு மென்றும் அருளிச்செய்தார்கள். (க்ருஷ்ண) ‘‘ஹா க்ருஷ்ண த்வாரகாவாஸிந் க்வாஸியாதவநந்தந । ஜாதவேதஸ்ஸம் ஸம்ப்ராப்தாம் த்ராயஸ்வ கிம் ந பச்யஸே’’ என்று து:சாஸநனாலே நலியப்பட்ட த்ரௌபதீ கூப்பிட்டபோது தன்னுடைய கஷ்டத்தை ஒரு வாக்ய ஸமாப்திபண்ணி சொல்ல நில்லாமல், ராக்ஷஸர்களாலே பீடிதர்களான தண்டகாரண்யவாஸிகளான முநிகள் தங்கள் கஷ்டத்தை ஒரு வாக்யஸமாப்திபண்ணி சொல்ல நில்லாமல் ‘‘ஏஹி பச்ய சரீராணி முநீநாம் பாவிதாத்மநாம்’’ என்று காட்டி பெருமானைக் கூப்பிட்டாப்போலே, ‘‘ஜாதவேதஸ்ஸம் ஸம்ப்ராப்தாம்’’ என்று காட்டி க்ருஷ்ணநாமத்தாலே கூப்

விடும்போது தச்ஞாநத்திலுண்டான தீங்குகளை நிவ்ருத்தி செய்து "ஜ்ஞாநம் ஸந்த்ருஶ்ய ஸம்ஜ்ஞாயாஶாஸ்வதீ" என்றுசொன்னவன் க்ருஷ்ணநாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டவன் பக்கல் நம்மை விட்டுவொட்டுவனோ வென்று யமன் ஸபரிவாரனாய் ஓடிப் போவன். (விஷ்ணு) விஷ்ணுர்வ்யாப்நோதி என்று எங்கும் வ்யாபித்து நிறைந்தவனே! திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யவஹித ஸ்தலங்களிலிருக்கு மவனுக்கு இவன் கூப்பிடுகிற ஶப்தம் ஶ்ரவணிசெவிப்படுமோ; அத்யந்தம் நெடுந்தூரமான இவ்விடத்தில் அவன் வரத்தான் கூடுமோ; இந்த பாபிஷ்டனைக் கட்டிக்கொண்டு போவோமென்று நினைத்தாலும் "எங்குமுளன் கண்ணன்" என்று சொன்ன ப்ரஹ்லாதனைக் காய்ந்த ஹிரண்யனை ஸ்தம்பத்திலின்றும் அவதரித்து நிக்ரஹித்தாப்போலே, ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எதேனுமொரு தூணில் நின்றாவது துரும்பில் நின்றாவது அவதரித்து நம்மை நிக்ரஹிப்பனென்று யமன் இந்தப் பாபிஷ்டன் கிட்டேயணுகானென்றபடி. (ஹரே) "ஹரிஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபிஸ்ம்ருத:" என்று ஸர்வபாபஹரமான ஹரிநாமத்தைச்சொன்னால் பாபங்களிவனிடத்தில் நிற்குமோ, பாபங்களிருந்தாலன்றோ யமவஶ்யதை வருவதென்றபடி. (த்ரிவிக்ரம) சொல்லுமாத்ரத்தைக்கொண்டு அவன்ரக்ஷிப்பனோவென்னில்; சொல்லுதல்கூட இல்லாத ஸர்வசேதநாசேதநங்களுடைய தலையில் ஸ்ப்ருஹணீயமான தன் திருவடியை வைத்தவன் அவன் நாமத்தைச்சொன்னவனைக்கைவிடுவனோவென்று கருத்து. இவ்வபிப்ராயத்தாலேயிறே பெரியமுதலியார் "த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்று அநுஸந்தித்தது. (ஜநார்த்தந) ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கும் ஜநனென்கிற நாமத்தையுடைய அஸுரனை நிக்ரஹித்தருளுகையாலே ஜநார்த்தந என்றும் பெயருடையவனுடைய நாமத்தைக்கூப்பிட்டால் ஜநனெங்கிற அஸுரனைநிக்ரஹித்தாப்போலே யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (த்ரயம்ப) த்ரைண்யம்பாநிபஸ்யாஸ: த்ரயம்பஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்திகளுடம் பலைஶ்வர்யங்க

ளும் வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களுமான மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனென்றபடி. “ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜாம்ஸ்யஶேஷத: பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர் குணாதிபி:” என்கிற ஶ்லோகமிங்கே ஸித்தம். இப்படி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணத்வ ப்ரதிபாதகமான ப்ரஹ்ம என்கிற நாமத்தைச்சொன்னால் வீர்யஶௌர்யாதிகளைக்கொண்டு யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (நாம) க்ருஷ்ண விஷ்ணுவென்று அஸாதாரணமான நாமத்தைச்சொல்லாதே கஜேந்த்ராழ்வான் பொதுவிலே ஆதிமூலமென்று கூப்பிட்டாப்போலே நாமமென்று பொதுவிலே கூப்பிட்டாலும் ஸஹஜமே ஸர்வலோகநாயகனாகையாலே யமபாதை வாராமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (நாராயண) ஶேஷஶேஷித்வ கார்யகாரணத்வ ஶரீராத்மத்வாதிகளான ஸம்பந்த ப்ரதிபாதகமான நாராயணஶப்தத்தாலே கூப்பிட்டால் உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன் ஸ்வத்தான நம்மை யமன் கையில் காட்டிக்கொடுக்காமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (இதீவ) என்றாப்போலேயிருக்கிற (ஶாஹநாநி தே நாமதேயாநி) “நாமாநி ஸர்வாணி ஸாமஞ்ஜஸாநி தே” என்கிறபடியே ஶப்தஜாதங்களான தேவரீருடைய திருநாமங்களை (யத்) எந்த வ்யாபாரக்ஷணத்திலும் நீரோருவிஶாமற எந்த வேதநனாகிலும், (பாதி) ஸஹஜ ஜ்ஞாநமில்லாமல் பரநிந்தஞ் செய்தானேயாகிலும் (தஸ்ய யமவஶ்யதா ந) அவனுக்கு யமவஶ்யதையில்லை, (நரகபாதபீதி: குத:) நரகத்தில் விழுகிறோமென்கிற பயமானது எந்த காரணத்தாலேயுண்டாகுமென்றபடி. யமவஶ்யதையிருந்தாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது. “ஸர்வேஷாமேவ தேவாஸ்தமாவஹந்தி” என்கிறபடியே இவனுக்கு யமாதி ஸகல தேவர்களும் வஶ்யர்களாயிறேயிருப்பது. இப்படி யுன்னுடைய நாமங்களுக்கு மஹிமையுண்டானால் ஸ்வஸ்துதிக்கு மஹிமை சொல்லத்தான் கநாக்ருதமன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஸ்துதியை நான் கநாஷ்டித்திருக்க ஒரு யமன்போலன்றிக்கே ஐந்து யமன்போலேயிருக்கும் விஷயபஞ்சகத்துக்கென்னை ஸ்வாதீனமாக்கி ரௌரவாதி

நரகாநுபவ துக்கத்தைக்காட்டிலும் கொடியதான ஸம்ஸார ஸாகரத்தாலுண்டான ஜந்ம துக்கத்தை அநுபவிக்கலாம்படி செய்யலாமோவென்கிறாரென்று தாத்பர்யாபிப்ராயம் ॥

திரண்டபொருள். எந்த புருஷன் தேவரீருடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு யமனிடத்தில் யாதநைகளே கிடையாது, நரகமெங்கே வரப்போகிறது ॥ ॥௭॥

(அ—கை.) ஸம்ஸாரிகளுக்கிப்படிப்பட்ட ஜந்மமுண்டென்கிறவிது ஒரு ஏற்றமோ? ஸாத்விகாபிஷ்டமான ஊரின் மஹிமையைப்பார்த்தாலென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

ஶ்லோ. ௮ ॥ கதாசிதபி ஶ்ரீரங்கரஸிக யத்ர தேஶே வஶீ
த்வதேகநியதாஶயஸ்த்ரிதஶவந்திதோ வர்த்ததே ।
ததக்ஷதி தபோவநம் தவ ச ராஜதாநீ ஸ்திரா
ஸர்வஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்த்வம் ஸர்வஶ்ரீதஸ்ய தர்ஶநம் ஜக: ॥

பதம்	உரை
ஶ்ரீரங்கரஸிக!	ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிப்பவனே!
வஶீ	ஜிதேந்த்ரியனும்
த்வதேக	தேவரீரொருவரிடத்திலேயே
நியதாஶய:	ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனும்
த்ரிதஶவந்தித:	தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமான ஒரு பாகவதன்
யத்ர தேஶே	எந்த தேசத்தில்
கதாசிதபி	ஒருபொழுதாவது
வர்த்ததே	இருக்கிறானோ
தத்	அந்த தேசமே
அக்ஷதி	விக்ரமில்லாத
தபோவநம்	தபோவநம்,
தவ ச	தேவரீருக்கும்
ஸ்திரா	ஸ்திரமான

ராஜதாநீ	நகரம்
ஸர்வஸ்ய	போகஸ்ஸர்வத்துக்கு
ஸ்தாநம்	ஸ்தாநமான
ஸுலபம்	இடம்,
ஸர்வதர்மஸ்ய	நல்ல தர்மத்துக்கு
உத்தம	பெரிதான
ப்ராகாரம்	ப்ராகாரம்

உ—ஸ்ராவ்ய கர்மணிக்க (ஹேராஜஸம்ஹாராஸிக!) ஸ்ரீ ரங்க ஸம்ருத்தியில் ராஸிகத்வமுடையவனே! காதகனுக்கு காதிந்யிருப்பிடம் ரஸிக்குமாப்போலே ஸாம்ராஜ்யாதிக்ஷேத்ரங்களை உனக்கு விஷயங்கிடைத்த தேசமாகையாலே அதில் ராஸிகத்வமுண்டானபடி. “ஸர்வஸ்ய ஸ்தாநம்” என்றும், “தேசோத தத்வவித்தமா: ஸுஸூக்ஷ்மநா: । ஸாஸ்வதஸ்ய தேசஸ்தாநம் ஸம்ஸாரஜ்ஞே” என்றும் தேவரீருக்கு ரஸித்த தேசம் ஸிம்ஹாஸ்ரயாதிகளுக்கு ரஸித்தாப்போலே “தேஸகதஹ்ஸஜம்” என்று கருடாதிகளுக்கும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் முதலியோருக்கும் ரஸித்த தேசமாகையாலே அதிலே யுனக்கு ராஸிகத்வமுண்டானபடி. “உதயம் உஹாத்ரிநாவஸதஸ்வஹா ஸ்ரீஹோஸுயே । அயம் ஸாஸஹேதவக்ஷஸ்தோத்ர ஸஹிதஹ்” என்று முநிகளுக்கு ரஸித்த திக்கும் தேவரீருக்கு ரஸித்ததிறே. இப்படி ஸர்வஹிதமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் முதலிக ளெழுந்தருளியிருந்த தேசமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பும் ராஸிகத்வாதிஶயத்தாலே அந்தேசமான ஸ்ரீரங்கத்தை விடமாட்டாமல், “தஸ்ய வைஶ்ரவணஸ்ய ஸாநுஜே ஸாவிஸ்ரயாதிபம்” என்று ஸகலஜநவிஷயாலே ஸர்வஸாக்ஷிகமான தேசத்தை விடமாட்டாமல் ஊர்த்வபுண்ட்ரோ ராஜா படிகாடிகிடந்தாப்போலே, ஸ்ரீ ரங்கதேசத்தில் படுகாடு கிடக்கிறனென்றபடி. (வஸ்ரீ) ஜிதேந்த்ரியனும், (ஸ்வேச்ச நிய

தாமஸ:) கபில ஸுஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடைத்தான, ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரியங்களையடக்கி ப்ராண ப்ராணாயாமாதி யோக்யத்வம் பெற்று ப்ரயோஜநாந்தரமற்று ஸர்வேச்வர ஸர்வேச்வரனான தேவரீரை ஸாக்ஷாத்கரித்து கல்யாணகுணைக பரமான சித்தத்தையுடையவனான பரமர்ஷியானவனென்றபடி. (ஸ்ரீ உபாஸித:) தேவர்களாலே வந்தனஞ்செய்யப்பட்டவனைக் கொண்டு, நெடுநாள் தேவர்களுக்கு ஹிம்ஸையாய் யாகாதிகளாலே அவர்களை ப்ரஜித்து ஸமுத்ரத்தில்போய் ஏறுது பரதேசம் போன கணக்காய் "தேவாநாம் பராந:" யென்னலாம்படி அவர்களுக்குழைத்திருந்தவர்கள் ஜாயமாநதசையில் ஸாகர கடாக்ஷம்பெற்று ஸாகரஸ்ருஷ்டிமேலிட்டு "யஸ்ய ப்ரஸாதாத் வாயவ்யம் ப்ராப்நோதி ஹவிர்பாகம் ஸர்வதேவாநாம் ஆஸ்வாத்ய யாஜ்ஞியமதோ" என்று தேவர்களை யாராயியாமலிருக்கச்செய்தேயும் முன்பு இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம் "ஸர்வதேவ நமஸ்கார: கேசவம் ப்ரதிகச்சதி" என்கிறபடியே காணிக்கைவிட்டு வந்தநம்பண்ணி யிவனை ப்ரஜிக்கிறார்கள். இவ்வர்த்தத்தை "யோ வை ஸாகரஸந்நிதௌ ஸ்தித: ஸர்வதேவாந்தரக்ருத: ஸர்வதேவ பூஜித:" என்கிற ச்லோக வ்யாக்யாநத்தில் ஸாகர், ஸமுத்ரத்துக்கு ஆண்டவனை தேவேந்த்ரன் ஸநாதனியாய்க்கொண்டு ஸேவித்துநிற்க ஸர்வேச்வர வீக்ஷணத்தாலே யவனை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு நிற்பன் ஸாகரனைக்குறித்துப் பாடுகிறவனென்று அருளிச்செய்தார். இப்படிப்பட்ட ஸாகரதன் (யத்ர தேசே கதாசித்வஸதி) எந்த தேசத்தில் ஒரு பொழுதாவது வஸிக்கிறானோ, (தத்) அந்த ஸாகர தாயிஷ்டித தேசமே (அக்ஷதபாபநம்) ஸாகரதாயிஷ்டிதமான தேசத்தில் தவஸ்ஸு பண்ணினால் கூதிவாராதென்றபடி. (தவஸ்ரீ ராஜபாதீ) தேவரீருக்கும் ஸ்ரீமாயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியான நகரமுமதுவே. "தவ" என்கிற வகாரத்தாலே "வாஸஸ்தாநம் தவிஷ்ணுர்தீநாம் ஸாதி ஸ்ரீவைகுண்டம்" என்று ஸாகரதாயிஷ்டிததேசம் பரமைகாந்திகளுக்கு வாஸஸ்தா

நமானது மன்றிக்கே தேவரீருக்கும் வாஸஸ்தாநமாயிருக்குமென்றபடி. "வாபீகூபதடாகைஶ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஶ்ச ஶோபிதம் । ஸப்தப்ராகாரஸம்வீதம் ஸர்வரத்நமயம் ஶுபம்" என்று ஸப்தப்ராகாரரமணீயமாய் வாபீகூபதடாகாதிகளாலும் விசித்ர வ்ருக்ஷஷண்டங்களாலும் ஶோபிதமாயும் தேஜோராஶியாயுமான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை ராஜதாநியாகப்பெற்றிருக்கச் செய்தேயும் அதிலொரு ஆதரமில்லாமல் ஒரு ஸாத்வதன் க்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஒருகுடிசையை மஹாராஜதாநியாகக் கொண்டாய், ராஜாவுக்கு ராஜதாநீ நித்யவாஸஸ்தாநமாய் மற்ற தேஶங்கள் அப்போதைக்கப்போது ஆகந்துகதேஶமாகுமாப்போலே ஸ்ரீ வைகுண்டாதிகள் ஆகந்துகதேஶமாய் ஸாத்வதாத்யுஷிததேஶம் நித்யவாஸஸ்தாநமாயிருக்குமென்று கருத்து. இந்தப்ரயோகமும் "ஸ்திரா" என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ப்ரப்ருதிகள் க்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருந்த தேஶமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின பின்பும் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்திரமாயெழுந்தருளியிருக்கிறானென்கிறதை நினைத்து "சிரராஜதாநீ" என்றருளிச்செய்தது. (ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா) ரக்ஷணத்துக்கும் ஸர்வமான ஸ்தாநமும் அந்த ஸாத்வதாத்யுஷிததேஶமே யென்றபடி. யத்வா (ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா) ரக்ஷணாபேக்ஷயா ஸர்வமாயிருக்குமென்றபடி. (ஸர்வரிதஸ்ய ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரக) ஸாத்வதக்ஷேத்ரமான ஸர்வரிதத்துக்கு ப்ரத்யாகாரமுமதுவே. ஸாத்வதாத்யுஷிததேஶத்தில் க்ஷேத்ரமும் பண்ணத்துடங்கினால் விரோதிகளான ராஜஸதாமஸர்க்கள், தத்கார்யங்களான ராகத்வேஷாதிகளான விரோதிகள் புகுராமைக்கு ப்ரத்யாகாரமாயிருக்குமென்றபடி. இப்படி எங்களோடும் முன்னோரோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் ஸர்வகரமான ஸ்ரீரங்காதி திவ்யதேஶமிப்போது யவநாக்ராந்தமாயிருக்க அந்த பாதையை நிவ்ருத்தி செய்யலாகாதோ வென்கிறாரென்று கருத்து. "ரங்கஸம்ரக்ஷிக" என்று நதந்நிராஸமெயிலிருக்கும் ஸ்ரீவிஷயத்தில் ராஸிக்யமுடையவன் "ய

த்தேஶே வஸஸி” என்று ஜிதேந்த்ரியனிருக்குமிடத்தை ராஜதாநியாக உகந்திருக்கிறனென்று ஒரு அர்த்தம் ஸ்புரிக்கிறது.

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிகனாயிருப்பவனே! ஜிதேந்த்ரியனும் தேவரீரொருவரிடத்திலேயே மனதை வைத்தவனுமான ஒருவன் எந்த தேசத்தில் எப்பொழுதாவதிருக்கிறானோ, அந்த தேசமே ஒருவிதமான இடையூறில்லாத தபோவநம், அதுவே தேவரீருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கும் மேலான ராஜதாநீ, ஸுகங்களுக்கெல்லாம் ஸுகமான இடமுமதுவே, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நல்நடத்தைகளுக்குவிரோதிகளான ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு முதலியவைகளால் தடை வாராமலிருக்கும்படியான மந்திரமுமதுவே ॥ ॥௮॥

(அ—கை) த்ரிவர்க்காதிகளுக்கும் ஐஶ்வர்யாதிகளுக்கும் பகவதநுபவ விரோதி நிவர்த்தநாதிகளுக்கும் உபாயத்தி விழியும்போதும் அநுபவிக்கும்போதும் ஸாத்வஸத்தைப் பற்றி பயந்தவர்களுடைய பயமெல்லாம் போகும்படி நடக்கிறவனுக்கு இடறும்போது ஸமீபஸ்தன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னுடைய குணங்கள் கைகொடுத்து ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களானபடிகளெல்லாம் கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்க நான் விரோதிகளாலே க்லேஶாநுபவனா யிருக்கலாமோ? நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௯ ॥ த்ரிவர்க்காபவர்க்காநாம் த்ரிகுணாத்மதேஹார்த்திநாம்
விஷய ப்ரயாணாதீநாமபி ப்ரஸஹ்ய ப்ரேக்ஷ்யா: ।
ஸாத்வஸாந்தரிதஹ்ருதாம் ஜாதப்ரமாணகா: ப்ரபோ
கரக்ரஹணதீக்ஷிதா: கஹஹ தே ரங்கநாதகுணா: ॥

பதம்	உரை
ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ப்ரஸஹ்ய ப்ரேக்ஷ்யா:	ஸ்ரீரங்கத்தில் காணத்தக்க உத்பத்தியை யுடையதும்

{ த்ரிவர்கபர — தர்மார்த்தகாமங்களென்கிற புருஷா
{ வதி நாம் — ர்த்தத்திலிருக்குமவர்களுக்கும்
{ த்ராண — ப்ரக்ருதியை
{ ஸ்ரநாஶேராமிநாம் — தாண்டுகிறதில் உத்யோகமுடைய
வர்களுக்கும் (கைவல்ய நிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி)
அபிஷக்த ஈயநாயிநாஈபி — பகவானுடைய அநுபவத்தைய
பேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கும்
{ ஸஂஸ்தப — தடங்கல் வரும்பொழுதுண்டான
{ காதரீ — பயத்தினுடைய
{ ஹரண — போக்கடிப்பதில்
{ ஜாமராஃகாஃ — ஜாகருகங்களா யிருக்கிறது களுமான
தே — தேவரீருடைய
கேஷிவ ்ராமாணாஃ — எந்த திவ்ய குணங்கள்தான்
காரஂ ஹணஈக்ஷிதாஃ ந — கைகொடுத்து ரக்ஷிப்பதில் ஸங்க
ல்பிதங்களன்று

உ—வ்யா ॥ த்ரிவர்கேதி । (தேஹா) ஸௌஹார்தாதிகு
ணங்களுக்கு அநுகுணவ் ஹஸ்தம் வ்யாக்யாநுகுண
ஸௌஹார்தாதி குணங்களுஞ்சேர்ந்த நீர் ஸாவஹிதனாயிருக்க,
ராஜா தனிவீரனைக்கொண்டு ஸாவஹிதனாயிருக்க, க்ஷேத்ரன்
மஹாவீரனைக்கொண்டு பட்டினி கிடக்குமாப்போலே நான்
விஷயங்களாகிற விரோதிகளாலே ஆக்ராந்தனைப் தேவரீருடைய
அநுபவத்தை யிழந்து கிடக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்
து. (ரக்ஷேராதயாஃ) ஸ்ரீ ரக்ஷத்தில் காணத்தக்க ஆவிர்பா
வத்தை யுடையதுகளான, இது குணங்களுக்கு விசேஷணம்,
"ஈதஸ்தாவதநஸ" என்று கடல் கரையில் விபீஷணாழ்வா
னுக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணி ராவணாதிகளை நிராகரித்து ல
ங்காராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும், பின்னும், அவனுக்கும் அவன் ரா
ஜ்யத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிற அதிசங்கை
யாலே "தென்திசையிலங்கைநோக்கி" என்கிறபடியே ஸந்நிதியை
கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஆர்த்த த்ராண ஜாகரூகங்களான கு

ணங்களை ஸர்வ ரக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ ஸயநித்துக்கொண்டிரு க்கிறதென்று கருத்து. (ஸ்வசரணஸமாச்ரிதாநாம்) ஸ்வசரணஸ்ய ஸமாச்ரிதாஃ ஸ்வசரணாச்ரிதாஃ தேஷாம் ஸ்வசரணஸமாச்ரிதாநாம் - ஸமாச்ரயணீயங்களாகிற ஸ்வசரணத்தை யுன்னிடத்தில் பெறவேணுமென்று அதுக்கு உபாயத்திலிழியு மவர்களுக்கும் (ஸ்வசரணஸமாச்ரிதாநாம்) ஸமாச்ரிதாநாம் கேவலாதிகாரிகளுக்கும், (விஷயாந்தராதிகாரிணாம்) ஸகலவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வக ஸ்வசரணப்ராப்திகாமிகளுக்கும். உபாயா நுஷ்டாந காலத்திலும் ஸாதநாநுஷ்டான காலத்திலும ஸமாச்ரயணத் தைப்பற்றி ஸமந்தவர்களுடைய ஸயமெல்லாம் போகும்படி கை கொடுத்து ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஜாக்ரூகங்களா யிருக்கின் றனவென்கிறார் । ஸம்ஹிதி । (ஸம்ஸாரஸாகர ஸமுத்தரணைகஸேதூ) ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய ஸம்ஸாரஸாகரஃ தஸ்மிந் ஸமுத்தரண காத ரீகஸ்ய ஸமுத்தரணே ஜாக்ரூகா இத்யர்த்தஃ. தடங்கல் வரும் போதுண்டான பயத்தைக்ஷவ ஸமரித்து காக்கிறவைகளான வென் றபடி. (கேகேஷிவ்யாமணாஃ) தேவரீருடைய எந்த திவ்யமணங் கள்தான் (க்ருபா ஸமக்ஷிதாஃ, ந,) கைகொடுத்துரக்ஷிக்கிறதில் ஸஷ்டிதங்களன்று. ராமாத்தில் நடக்கிறவனுக்கிடறும்போது ஸபயன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாபபோலே ஸ்வசரணஸமாச் ரிதர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் வந்தபோது கைகொடுத்துரக்ஷிக்கும். தே வர்கள் விரஜீவிகளாய்க்கொண்டு சுவர்ணஸாக்கங்களோடே ஜீவிக்க வேணுமென்று நினைத்து கைவயநம பண்ணத்துடங்கி கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தானிறே. நக்ஷ த்ரணம் செய்கிறவனுக்கு ஸம்ஸாரம் வந்தபோது ஸபயன் கை கொடுக்குமாபபோலே; கேவலாதிகாரியாய் ஸம்ஸார தரண ஞ்செய்கிறவனுக்கு கைகொடுத்தும், ஸாஷ்ட்ரீ வன் வார்யோடே யாகஞ்செய்து கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தா ப்போலே; விரோதிஸகலநிவ்ருத்தியைப் பெறவேணுமென் று உபாயத்திலிழியும்போது வரீகாயம் வாரதஜெயில் ஓதப் படுகிற விஷயங்களை ஜபிக்கமாட்டாமல் தடமாடுகிறவனுக்கு ,,த

ஸத்யவஶீகரணம் த்வத்குணாமதீரேவ” என்று ஸ்வஶக்திவஶீக்ருதனாய்க்கொண்டு புகுந்துநின்று விரோதிகளை ஜயிக்கும்படி கைகொடுத்தும் ரக்ஷணத்தில் க்ருதஸஜ்ஜங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. வீர்யமிருந்தாலும் ஸௌஹார்த்தம் ரக்ஷணோந்முகமா யிராமல்போனாலும், ஸௌஹார்த்தமிருந்தும் வீர்யம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல் போனாலும், இரண்டுமிருந்து உபயம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும், இப்படி அநேககுணங்களிருந்து ஒரு குணம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் கூடாதாகையாலே ஸமஸ்தகுணங்களும் ஏகோத்யோகிகளா ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. இப்படி யிருக்க நான் விஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கரை யேறமாட்டாமல் தடுமாறுகிறவென்னை கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிறேனென்று கருத்து ||

இரண்டுபொருள், தர்மார்த்த காமங்களாகிற ஐஹிக புருஷார்த்தத்தில் அபேக்ஷை யுடையவர்களுக்கும், கைவல்யத்திலாசை யுள்ளவர்களுக்கும், ஸர்வவிதமான விரோதி கர்மங்கள் நீங்கி தேவரீருடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறவர்களுக்கும் தடங்கலுண்டாகும் ஸமயத்திலுண்டான பயத்தை போகும்படி செய்து கைகொடுத்து பாதுகாக்கின்றன தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்களென்கிறார் || ||௯||

(அ—கை) ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் குணாநாம் ஸௌஶீல்ய உபாயகுணமானது ப்ரதானமாகையாலே அதின் வைபவத்தை த்தனித்து அருளிச்செய்கிறார். ஒரு ஸாம்ராஜ்யாபிஷிக்தன் ஸமஸ்த ஸாம்ராஜ்யாதி ஸாரமானதும் மேல் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஐஶ்வர்யமே பண்ணாமலிருப்பதுடன் ஸாமான்யவேஷம் பண்ணியும் மேல்மேல் ஸௌஶீல்யமும் பண்ணுமாப்போலே; ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யாதிஷ்டனான பரமபுருஷன் நிகிலஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யாதிபத்யமாயும் மேல் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான “ஸ்வாமீ, உபாஸீத, ஸேவ்ய” இத்யாதிகளான ப்ரபாவான தேவரீருடைய உபதேஶஸாரங்களை

மான ஶாஸ்த்ராப்யாஸாநுஷ்டாநத்தில் காயக்லேஶாதிகள் வரு கையாலும் விஷயங்களில் ஸக்த்யபிநிவேஶத்தாலும் ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸபந்து "ஶ்ரத்தயா விவர்ஜிதம் க்லேஶ ஸூலம்" என்கிறபடியே அபத்யமான ஶப்தாதிவிஷயம் போலி ருக்கும் வேதபாஹ்யகுத்ருஷ்டி தேவதாந்தரோபாஸநத்தா லுண்டான ஸத்ருஶ்யயாநாதி விஷயங்களில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதும் மேல்மேல் ததீயோபஸ்தாநமும் ததுபஸ்தாநமுமாகிற ஸேவையும் பண்ணாமலிருக்கிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரிகளையும் ஸர்வதா தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது உன்னுடைய தயை, ஶிக்ஷகராந ஶரணனை யென்னை ரக்ஷிக்கவில்லையே யென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

ஶ்லோ ॥ பிபேதி ஸம்ஸ்ருத் தேவ த்வதீயாதுக்ரௌஷதாத் ।
குபத்யரஸ துர்விஷ்டே பாயஸபக்ஷவத் ப்ரீயதே ।
அபத்யப்ரதீஹாரயத்நேஷ்வபி பராங்முகம்
தமேவ ஸாதரம் ஶாஸ்தி வத்ஸலா ஶ்ருதிர்யதா ॥ ॥௧௮॥

பதம்	உரை
தேவ!	ஏ பிரபுவே!
ஸம்ஸ்ருத்	ஒரு ஸம்ஸாரிசேதநன்
த்வதீய / உக்ரௌஷதாத்	தேவரீருடைய உபதேசமாகிற உக்ரமான மருந்தினின்றும்
பிபேதி	பயத்தையடைகிறான்
குபத்ய / ரஸ / துர்விஷ்டே	சேராணலான மார்க்கத்திலுண்டான ரஸமாகிற துஷ்டவிஷத்தில்
பாயஸபக்ஷவத்	(பாலன்னத்தை) தான்டிமுள்ளபக்ஷிக்கிறது போல்
ப்ரீயதே	ப்ரீதிபண்ணுகிறான்
அபத்யப்ரதீஹார / யத்நேஷ்வபி	அபத்தியத்தை பரிஹரிப்பதிலுண்டான யத்நத்திலுங்கூட பராங்முகனை

இமம்	இப்படிப்பட்டவனை
தமபி	அந்தச்சேதநனையும்
ஸமயே	ஒரு காலவிசேஷத்தில்
க்ரமச:	க்ரமமாக
வத்ஸலா	தோஷத்தைப்பாராததான
த்வத்தயா	தேவரீருடையதயையானது
அஹேதுகீ	நிஷ்காரணமாய் உண்டானதாய்க்கொண்டு
அவதி	இரக்ஷிக்கிறது

உ—ஸ்ரீ || விஹிதேதி | (விஹித ப்ரஹ்மா!) ப்ரஹ்மமில்லாத புருஷனுடைய உபய பரனுக்கு அநுபயுக்தமாயும் தனக்கும் அநிஷ்டாவஹமாயுமிருக்கும், அப்படிக்கில்லாமல் உபயத்தோடே ப்ரஹ்மமுஞ் சேர்ந்தபடி. (ஸஹஸ்ரம்) ஸம்ஸாரத்தைச் சுமக்கிற புருஷனானவன், இதினாலே ஸம்ஸார மிவனுக்கு கர்மத்தாலே சுமையாக வந்தது, ஸ்வாபாவிகமானதன்றென்று ஸூசிதம். இப்படிச்சுமையாக வந்த ஸம்ஸாரத்தை விஷயங்களில் போக்த்ருத்வத்தாலே நிரஸிக்க மநஸில்லாதவனுயிருக்கிறான். (த்வதீயபதவீ தீர்க்கௌஷதாஸ) தவ = தேவரீருடைய, பதவீ = "ஸஜ்ஜ, ப்ராயீத" இதி ஸ்ரீயான மார்க்கமாகிற, தீர்க்கௌஷதாஸ; ஔஷதத்துக்கு தீர்க்கமாவது கஷ்டமும் ஸத்த்வமூர்த்தி நிவர்த்தகங்களும் ஸாத்யாவஹமும். அப்படியே ஸுதர்சபதவீ ரூபமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபாநுஷ்டாநதார நிஸ்ஸ்ரேஷ ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸாத்யாவஹமாயுமிருப்பதாலே தீர்க்கௌஷத மென்றார். (விஹிதி) ஸயத்தை யடைகிறான். கர்மாதி போகத்தில் ஆசாரத்தாலும் ரோக ஸாஸ்த்ரோக்தாநுஷ்டான காயக்லேசாதி காட்டாதிகளாலும் வைதிகத்துவத்திலுங்கூட ஸயத்தை யடைகிறனென்றபடி. யதா, ஔஷதஸேவ்ய தீர்க்க ஸுமாவது, ஸவிநய பதவ்யா நிவர்த்தகமும், "ஸத்ப்ருது ஸேவ்ய ஸ்வதத்தியா ஸஹஸவம் ஜனார்த்தனம்" என்று கர்மண ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஸத்வ வத்திகளை விதிக்கிற "ப்ராயீத, ஸஜ்ஜ, உபாஸீத, சரணம்"

ப்ருஜ” இத்யாதி ப்ரதேவதா ப்ரஶம்ஸகங்களான ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸம்ஸாரத்தில் ஹேதுபூதாவகாஶியாலே நரகப்ராப்தி வந்துவிடுமோவென்று பயத்தை யடைகிறேனென்னவுமாம். கர்மகாரங்களில் ஆதாரமிருந்தால் ப்ரஹ்மவான தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து அவைகளைப்பெறலாம், அதுவுமில்லாமல் [ப்ரஹ்மகூமில்லாமல்] வேதபாஹ்யமான க்ஷுத்ரதைவதைகளை “அங்கோராடுங்களெம்பிராய்” என்கிறபடியே கர்மவிஸர்ஜநாதிகளாலே ப்ரீணிக்கும் தத்பரமாஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணுகிறதும் இதுமுதலான க்ருத்யங்களை ஶக்தியோடே செய்கிறதும் அந்த ஹோமரஸத்தில் ஶக்தியுஞ் செய்கிறேனென்கிறார். க்ஷுத்ரவ்ருத்தி । (க்ஷுத்ரரஸதூஷிதே) க்ஷுத்ர = க்ஷிதிசோதத்திலுண்டான, ரஸ = ஹோமரஸமாகிற, க்ஷுத்ரதைவதாவாஸநப்ரீதிசாலத்திலுண்டான ஹோமரஸமாகிற வென்றபடி. தூஷிதே, தூஷிவிஷத்தில், தேவரீரை பூஜித்து கர்மகாரங்களைப்பெற்றால் தக்காலத்தில் பாஸஹேதுவாலும் கர்மண ஸக்தியபுஷ்டமாகும், ஸ்ரீப்ரஸம் ஸம்பெறவேணுமென்று தேவதாந்தரங்களை பூஜிக்கும்போது தேவரீரிடத்தில் ஶக்தியாஶ்ரயபாவிபண்ணி ப்ரீத்தித்தால் ஸம்ஸாரஹேதுவாலும் மேல் நரகப்ராப்திவாராது, அப்படிக்கில்லாமல் க்ஷுத்ரதைவதை களிடத்தில் பரகபாவிபண்ணி ஆஶ்ரயிக்கிறதால் ஸம்ந்ருணமாகிறது மன்றிக்கே மேல் நரகப்ராப்தியும் வருகையாலே ஶரீரநாஶக விஷம்போலன்றிக்கே ஆத்மநாஶக மாகையாலே “தூஷிதம்” என்றார். இப்படிப்பட்ட தூஷிதத்தில் ஸக்ரமானது ஸக்ஷ்ராஶயாலே மேல்வரு மநர்த்தங்களை யறியாதே தூண்டிமுள்ளை க்கவ்வி ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே ப்ரீதி பண்ணுகிறேனென்கிறார் (பிஶிஶஹகூவக்ரீயதே) “ஹேக்ஷ்ராத்ஸப்ரதிஷ்ணம் ஸக்ஷ்ரபிஶிஶாயஸம் । ஸஜாஹிதாஷீ ப்ரஸந்தநாதபாஶ்ஸவேக்ஷதே” என்கிற ப்ரமாணமிங்கே ஸ்மர்த்தவ்யம். இப்படி க்ஷுத்ரதைவதாவாஸநாதிகளாலே ஸஞ்சிக்கப்பட்ட கர்மங்களைக்கொண்டு மேல்மேல்நரகப்ராப்திக்கு ஹேதுவான

தத்ஜ க்ஷுத்ர தேவதாவராஜநமும் "கீழ்மகனிட்டவொழுவின் கீழ்" என்கிறபடியே ஸ்ரீநீசனான தீயவராஷவராஜநமு மாகிற ஸவஸ்ரமும் பண்ணுமவிருக்கிறதில்லை யென்கிறார். ஸவயெந்தி । (ஸவய்யவரிஹாரயிவிசேஷம்) தீயவயநுமான க்ஷுத்ர தேவதாராய ராஜவமான ஸவய்த்தை வரிஹரிக்கிற விஷயத்திலுண்டான வாஸியிலும் வராஜூவனை, ஸக்ருத்ருஞ்செய்தால் ஒருக்கால் வாஸியிலாவது ஒழிவு வரலாம், அதுவுமில்லை யென்றபடி. (உக்ஷம் தசேவி) ஸவஹேதுனை அந்தப்புருஷனையும் (ஜூகஷிக்) ஸகலஷாதண்டான, இப்படிப்பட்ட காறணத்தாலே யுண்டானதென்று அறிகிறதற்கு ஸமக்ரமான (வத்ஸாகூஷயா) வாத்ஸல்யமுள்ள தேவரீருடைய க்ருபையானது (ஸவஸரா) ஸவஸாரஸாகரஸதி, ஜூநவஷுக வ ரவஷுக ஸாக்ருத ஸஹம் வந்தபோதென்றபடி. (ஜ்ஞாக) க்ருபை (ஸவதி) "சன்ம சன்மாந்தரங்காதது" என்கிறபடியே ஸ்நேகஜநங்களில் ஸாக்ருதவ தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது. உயைக்கு வத்ஸலஞ்சொல்லுகிறது வெதநவஸோயியாலே. வத்ஸையானசோதா வழிதப்பின வத்ஸையை ஸவஸார தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட உபையானது ஸநந்ரூபணையும் விஷயங்களாலும் தாராக்ஷாதிகளாலும் ஜூகாதஹுயுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கவில்லையே யென்கிறாரென்று தாத்வயம் ॥

திரண்டபொருள். ஸம்ஸாரியானவன் தேவரீருடைய உபதேசமாகிறஔஷதத்தினின்றும் பயநது, மத்ஸ்யமானது தூண்டிமுள்ளை தனக்குபக்ஷ்யமென்று பரீதிபண்ணுமாப்போலே; இவன் கெட்டவழியிலுண்டான ரஸமாகிற கெட்ட விஷத்தில் பரீதிபண்ணுகிறான். அபத்தியத்தினின்றும் ஒழிகிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட புருஷனையுங்கூட அகாரணமாயுண்டானதாயும் வாத்ஸல்யமுள்ளதுமான, தேவரீருடைய தயை ஜாயசோநகடாக்ஷம் முதலியவைகளை யுண்டுபண்ணி ரக்ஷித்கிறது ॥ ॥௫௦॥

(அ—கை) விரோதிகளை ரக்ஷித்து ஜ்ஞாநிகளையும்மையும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஆயுதாத்யுபகரணங்கள் வேண்டாவோவென்னில்; ஒரு ஆயுதங்களன்றிக்கே அநேகாயுதங்களும், பெரிய திருவடி முதலான வாஹநமும் ஸந்நத்தருமாக சேர்ந்திருக்கவில்லையோ, அதுகள்தான் "ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்கஶ்ரீவத்ஸாத்யுபலக்ஷிதம் । கௌஸ்துபாபரணம் பீதே வஸாநம் வஸநே சதுர்புஜம் । த்ருஷ்டாதீதாநாகதம் ஸர்வம் க்ருத்ரிமம் ப்ரதர்ஶிதம்" என்று ஸர்வஜ்ஞ வாஸுதேவனுடைய க்ருத்ரிமமான ஸ்வஸங்கல்பாயுதங்கள்போலே அவாயுதங்களோ? "ரக்ஷோஸுராணாம் அபிநாஶகம் ஸ்வபக்ஷப்ரஹர்ஷணம் ப்ரதிபக்ஷவித்ராவணம்" என்றும் "வேநதேயஸ்த: க்ருத: பக்ஷவாதேநாகாஶம் । ஸ்வவேகாஹதஸமாஹவாநுவாய ஸர்வபக்ஷிவணாயுயயுப:" என்று ஆயுதங்களும் பெரியதிருவடியும் ஸத்யஸேநைந்நியதங்களாயன்றோ இருப்பது, "ஶஸ்த்ராணி ஸாக்ஷாத் ஸாரஸ்வதாமுநிவரயதிராம் । வருணாயாஸ்வேயாய உதகஹஸ்தஸஸாயகம்" என்று காலவிஶேஷத்தில் ஆயுதத்தை வருணனிடத்தில் கொடுத்தாப்போலே இப்போது ஆயுதங்கள் பரஹஸ்தகதங்களாயிருக்கிறதுகளோ? "ஶாந்தஸ்வதந்த ரக்ஷாயாம் விஷ்வக்ஸேநஸமந்வித । ஸர்வாயுதாயுதோபேத: ஸ்ரீமந் நாயக:" என்று ஸ்வயமாகவேயன்றோ ஆயுதங்களை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், "ஸதா ஸர்வாஸ்த்ரஶஸ்த்ராஸ்த்ர ஸ்வஹாஸநே மாமிமம் ஸம்யாயுதாஸேநா விஶ்வதோதிஷ்டித:" என்கிறபடியே இந்த்ராதிகளெல்லாம் தேவரீரிடத்தில் ஸயந்திருக்க தேவரீருக்கு ஸயந்தானுண்டோ? "ந்ருஸ்த்ரீணாவயம்ராஜந்" என்றுஞ்ஞ நாயிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்கள்போலேயோ தேவரீர், க்ஷத்ரியவதியன்றோ? "க்ஷத்ரியைர்தார்யதே சாபோ நார்த்தஶப்தோ பவேதிதி" என்று க்ஷத்ரியர்கள் ஆயுததாரணம் பண்ணுகிறது ஆர்த்தரக்ஷணார்த்தமென்று தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது, ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலே எனக்கென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்னில்; அத்தாலே யுனக்கு ஸாஹாய்த்

ரூப ப்ரயோஜநமில்லையோ? ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்திலுண்டான ஸாமர்த்த்யம் எனக்கு வேண்டாவென்னில்; ஆனாலும் உம்முடைய ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டாவோ? ஜ்ஞாநிகள் உனக்கு ஆத்மாவன்றோ? "ஸர்வபூதாந்தராத்மா, ய ஆத்மநி திஷ்டந்" இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் என்னையன்றோ ஸர்வாந்தராத்மாவாகச்சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநிகள் எனக்கு ஆத்மாவென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னில்; "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுநான் ஸர்வாந்தராத்மாவென்று வேதாந்தஸித்தமாகிலும்ஜ்ஞாநிகளெனக்கு ஆத்மாவென்று என்னுடைய ஸித்தாந்தமென்று "மே மதம்" என்று தேவரீர் தாமே யருளிச்செய்தது, ஸ்வாஸ்ரவமதாயத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

ஃ௫ ‖ அபார்த்ததேதி நிஸ்சித: ப்ரஹரணாதி யோகஸ்தவ
ஸ்வயம் வஹஸி நிர்பயஸ்ததபி ரங்கப்ருத்வீபதே |
ஸ்வரக்ஷணவிசாரதஸ் ப்ரணதரக்ஷணம் காரணம்
யதாஹ பராசரோ விதிதஸத்த்வராத்மேதி தே ‖ ‖௧௧‖

பதம்	உரை
ரங்கப்ருத்வீபதே	ஸ்ரீரங்கபூமியின் நாயகனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரஹரணாதியோக:	ஆயுதம் முதலியவைகளுடையகூடு
அபார்த்ததேதி	வ்யர்த்தமென்று [தலானது
நிஸ்சித:	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததபி	அந்த ஆயுதம் முதலியவைகளையும்
நிர்பய:	பயமில்லாதவனாய்
ஸ்வயம்	தேவரீரே
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்.
யத்	எந்தகாரணத்தினாலே
காரணம்	தேவரீர் ஆசிரிதனைகுறித்து

பராத்மநி	பரமாத்மஜ்ஞானமுடையவன்
தே	தேவரீருக்கு
நியதம்	நியமமாக
அந்தராத்மேதி	அந்தர்யாமியென்று
ஸ்ருதம்	அருளிச்செய்தீரோ
அத:	ஆகையாலே
ஸ்வாச்ரிதரக்ஷணம்	ஆச்ரிதர்களை இரக்ஷிப்பது
ஸ்வரக்ஷணமிவ	தன்னை ரக்ஷிப்பதுபோல
ஸம்வ்ருத்தம்	ஆய்விட்டது

உ-வ்யா ॥ (ஸோஹாரஜவ ருக்வாதே) ஸ்வாஹாரணாகள் போல ன்றிக்கே தேவரீர் ராஜாவாகையாலே ஈஷ்டநிரூஹம் தாமு யிருக்க ஆச்ரித விரோதி நிவர்த்தநஞ் செய்யலாகாதோ வென்றபடி. (தவ) தேவரீருடைய (ஸ்வாஹாரணாதிபொரு:) ஆசிரய ஹநாதி ஸம்பாதநமானது. ஸ்வாஹாரண: ஸ்ரீ: யேஷாமேஷு, ஆ ஸ்ரித்யைந வேதவேதயாதீநாம் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ: ஸாயநஸ்வ த்துக்கள் ஸ்வகுணமாக விருக்க விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யலாகா தோவென்று கருத்து. பெரிய திருவடியை ஆசிரயித்தாலும் வ ஸ்த்ரார்யங்களை ஸ்வீகரித்தாலுமெடுத்தது ‹‹யம்வஸ்ரீ வி ஸ்யாஸ்ரம் யிபஸேகம் ருதிபா ஸத்ராம் ஸந்தோஷ ஹஸ்தாரா வராஹநா ஹ்ரீ ஸ்வ ஹஸ்திஹஸ்தி ஸ்தாக்ஷம்ரு ஏய் ரக்ஷிவஸம் । கி ஜௌஹந்ருஷாஸ்ஸா ஸ்யஹஜவதே வ ஸ்ருதிதேஜ ரூஷோணே ஜேவஸ்ரீ ராஜவரோ ஸ்வணஸ்திஹீஜநே காந்நீஸ்ரீக்ஷஸ்ரதே›› எ ன்று வந்துவம் பெரியதிருவடி வேஷத்தைக்கண்டு ஸவந்தஸஜ்ஞி யஸநயநதுஹமான ஸசோதமதிலையும் ஸ்டிமாக எண்ணிக்கொ ண்டிருக்கிற தேவரீர் ஸ்ரீஜந் ஆழ்வான் கதறினபோது பெரியதி ருவடி வேஷத்தையும் ஸ்டிமாகவெண்ணி அவரை சயிக்ஷவிக்கை யாலும் திருவாழியாழ்வானை முந்திவரும்படிசெய்ததாலும், ஆ ச்ரிதருக்கு ஆசிரித விரோதிநிரஸநமே ஸ்வயிக்ஷமென்கை க்காக. ‹‹யிப›› ஜதஸ்ஸ ஸநஜதய்ய: (ஸ்வாரஜதிநிஸ்ரு த:) நியதமென்று நிரூபிக்கப்பட்டதோ, ஸர்வகள் ஆச்ர

யமபோலே ஸ்வயத்நமோவென்றபடி. இது காகு. ஸம்ஸாரிகள் ஆ
பாயங்கள்போலே ஸ்வயத்நமில்லாமல் ஸாத்யமான ஆபாயஸ
ம்பாநமிருக்க, அப்படிப்பட்ட ஆபாயங்களில்லாதவனைபோலே
ரக்ஷிக்காமலிருக்கலாமோ வென்பது கருத்து. ஆனாலும் நீ ஸர்
வஜ்ஞர்களாகையாலே யெனக்கு பயமில்லையோ, யதிகளுக்
கும் ஈப்ஸிதங்கள் கேட்கும்போது ஈப்ஸிதம் ஸாத்யமாயிருக்கவே
ணுமாப்போலே நீர் விரோதிநிரஸநத்தை அபேக்ஷிக்குங்கால
த்தில் உபாயாபாயங்கள்தான் ஸாத்யங்களாயிருக்கவே
ண்டாவோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । ஸ்வயமேவ । (தவ)
அந்த ஆபாயங்களையும் ஸாமாந்யேநாபாயஸம்பந்தம் (நி
ஷ்பந்நஸம்பந்தம்) ஸ்வயமேவ தேவரீரே வஹிக்கிறீர். ஆ
பாயங்களை ஸ்வயம் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டும் நிஷ்பந்நனுமிருக்க
த்தக்காலத்தில ஆபாயமில்லாதவன்போலவும் ஸ்வதந்த்ரன்போல
வும் விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாமலிருக்கலாமோ வென்பது க
ருத்து. ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலெனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டெ
ன்னில்; அதுக்குத்தரம் உத்தரார்த்தத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.
(தாவகீநஸ்ய ப்ரஜைக) ப்ரஜைகஜநா முடையவன்
(யத) யஸ்மாத்காரணாத் (நியதம்) தேவரீருக்கு நியமேந,
ஸாவதாநஸ்வாமியாக வென்றபடி (ஆஸ்ரிதத்ராண) ஆஸ்ரயணீய
யென்று ``ஆஸ்ரிதநீவாஸதைவதம்'' என்று தேவரீர் தாமேயரு
ளிச்செய்தது. ``ஆஸ்ரித'' என்கிற ஸ்வவகாரஸ்மரணத்தில் ``நி
யதம்'' என்றிங்கு சொல்லப்பட்டது. (தத) தஸ்மாத், தஸ்மாந்த்ரு
ப்தி (ஸ்வதரக்ஷணம்) ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் (ஸ்வரக்ஷணஸ்வாஸ்யஸ்)
ஸ்வரக்ஷணஸ்வாஸ்யஸ், ஆஸ்ரிதர்கள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாகையா
லே ஆஸ்ரிதரக்ஷண மாத்மரக்ஷணமாகவே ஆய்விட்டதென்று கரு
த்து ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம். ``ஸ்வவஸ்யஸ்மீதঃ ஔஷதி
ஷு வஸ்யதாயঃ'' இதி ஸ்ருஷ்டிஸ் ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்
இதி ஸ்வயங்காஸ்யாயாத்தம். தஸ்மாத் என்னுடைய ஸம்ஸா
ர த்ராயாபாயங்கள் ஸம்ஸாரிகள் ஆபாயங்கள்போலே ஸ்வயத்நமாயி
ராமல் ஸாத்யமாயிருக்கிறது ஈதுமன்றிக்கே ஸ்வஸஹிதமா யி

ருக்காமல் ஸதாஸந்நிஹிதமாயிருக்க, தேவரீரும் நிரபேக்ஷனாயும் ராஜாவாயுமிருக்க, ஆயுதங்கள் தேவரீருக்கு அலங்காரமாயுமிருக்க, அவ்வாயுதங்கள் ஸ்வீகாரமில்லாதவன்போலவும், ஸ்யாதவன்போலவும், ஆயுதங்களுடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு ஒருப்ரயோஜனமில்லைபோலவுமிருக்கலாமோ வென்கிறுரென்று கருத்து. பின்னும், ஆயுதரக்ஷணத்தாலுண்டான ப்ரயோஜனாதிகளிலுனக்கு ஆதரமில்லாமல்போனுலும் அந்தரக்ஷணமாவஸ்யகமென்று கருத்து. ப்ரயோஜனாதிகளில் ஆதரமில்லையென்பது "ஸ்வரக்ஷணேவாஸக" என்று அந்தரக்ஷணமவஸ்யகமாகையாலே ஸமர்த்திதம். "யதாஸ்யஸ்வாத்மாகிக" என்று சொன்னத்தாலே ஸ்வாஸ்ரயமதாயத்தில் அபேக்ஷையில்லையென்று கருத்து. "ஆயுதமாத்மைவமேமதம்" இதி ஸ்ரீகீதாசார்யனுக்ரஹாத்யநுஸந்தேயம், ஆயுதமேவமதம், ஸர்வம் ஸர்வாத்மேதி உபநிஷதாம் மதம், மமதம் ஆயுதமாத்மேதி ॥

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! தேவரீருக்கு சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களென்ன, பெரியதிருவடி (கருடன்) முதலிய பரிஜநங்களென்ன, இவைகளோடு கூடியிருத்தலானது வ்யர்த்தமென்று நிச்சயம். ஆனுலும் பயமில்லாதவனுய்க்கொண்டு ஆயுதம்முதலியவைகளை வஹிக்கிறீர். எதற்காக வென்னில்; எந்தகாரணத்தினுலே ஆயுதமெனக்கு ஆத்மாவென்று தேவரீர் அருளிச்செய்தீரோ, அந்த காரணத்தினுலேயே ஆச்ரிதரக்ஷணமாகிற தன்னுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகிறதற்காக வென்றபடி ॥ ॥கக॥

(அ—கை) "ஆத்மாத்மேதி" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸமஸ்தமான ஆயுதமின் ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறுர். ஸ்வதந்த்ரரஹிதர்களான ஆயுதங்கள் ஸ்வஸ்வரூபமாய் ஸத்வஸ்வாஸ்தாதி ஸ்வாஸ்யஸ்தாதிதமாய் ஸ்வாபாவமான ஸர்வதோஸ்த ஸேவாதரர்களான வேதங்களாலும் ஸ்ம்ருதிகளாலும் ஸ்வேதிதாஸங்களாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையப்பட்டார்கள். இப்படி ஸந்தோஷாஸ்வாதநம் பண்ணினதும் ஸமஸ்த

க்ஷிதஶேஷ ஹேதுவன்று; ஸ்வாதந்த்ர்யகீர்த்தநம் பண்ணினவித்தனை. அநந்யஶேஷ ஹேது: த்வதநுபவ வ்ருத்திர்த்தா. இவ்வர்த்தம் நான் உபபாதிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே கண்டுகொள்ளலாகாதோ; இபபடி த்வதநுபவைகபரர்களான ஜ்ஞாநிகளுக்குண்டான விரோதிகளை நிவ்ருத்திக்கலாகாதோவென்கிற கருததாலே யருளிசசெய்கிறார்.—

௨௭ ॥ அல்பிஷ்டஸுகஸங்கிபி: ஸ்வக்ருதகர்மநிர்மிதை:
கலத்ர ஸுதஸோதராநுசர பந்துஸம்பந்திபி: ।
தநப்ரப்ருதிபிரபி ப்ருத்வர்த்தஸித்தி வஸ்தூத்தமை:
நவிஹந்யதாம் ப்ருதிரியம் விபோ த்வதநுபூதிபோகார்த்திந: ॥

பதம்	உரை
ஹேவிபோ!	ஏ பிரபுவே!
அல்பிஷ்ட	மிகவுமல்பங்களான
ஸுக	ஸுகங்களுடைய
ஸங்கிபி:	ஸம்பந்தத்தைக்கொடுக்கிறவைகளும்
ஸ்வக்ருத	தங்களால் செய்யப்பட்ட
கர்மநிர்மிதை:	கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளுமான
ப்ருத்வர்த்தஸித்தி	அதிகமான பயன்விசேஷங்களுடைய
வஸ்தூத்தமை:	வஸ்துக்களில் சிரேஷ்டமுமான
கலத்ர	பத்நியென்ன
ஸுத	பிள்ளையென்ன
ஸோதர	கூடப்பிறந்தவனென்ன
அநுசர	வேலைக்காரனென்ன
பந்து	பந்துக்களென்ன
ஸம்பந்திபி:	ஸம்பந்தமுடையவர்களென்ன இவர்களாலும்
தநப்ரப்ருதிபிரபி	தநம் முதலியவைகளாலும்
த்வதநுபூதி	தேவரீருடைய அநுபவமாகிற
போகார்த்திந:	ஸுகத்தையாசிக்கிறவர்கள்

[illegible] ஸந்தோஷத்தை
[illegible] அடைபவர்கள்

[illegible] (யாகாதி [illegible]) தன்னாலே செய்யப்பட்ட யாகாதி காம்யங்களாலே [illegible]க்கப்பட்டதுகளான, [illegible]யிருக்கிறது மன்றிக்கே, [illegible] செய்த [illegible]போலன்றிக்கே, [illegible]மான [illegible]த்தாலே [illegible]க்கப்பட்டதாயிருக்கு மென்று [illegible]. ([illegible]) [illegible]. எந்த [illegible]ங்களிடத்தினின்றும் [illegible]னுக்கு [illegible] விலக்ஷணங்களான [illegible]ங்கள் [illegible]ங்களாயிருக்கிறதுகளோ, அந்த [illegible]ங்களென்றபடி. அவை யாவன [illegible]ரதிகள். [illegible], [illegible]ங்களான [illegible]களைக்காட்டிலும் [illegible]கள் [illegible]ங்களாக விருக்கிறதுகளென்று [illegible]. [illegible], [illegible]. [illegible]னுக்கு [illegible]ங்களாய்த் தோன்றினாலும் [illegible]த்தில் [illegible]மாக [illegible]முண்டாகிற தென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை இனி யபேச்சுக்களுடைய [illegible]மான [illegible]ங்களை [illegible]த்தவர்களே [illegible]க்கைக்கிடான பொருளை குன்றினவாறே அந்த [illegible]களாலே மிகவும் [illegible]க்கப்படுவர்களென்று "கொண்டபெண்டிர்" என்கிற திருவாய்மொழிகளில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். அப்படியே [illegible]களும் "[illegible]" என்று [illegible]ங்களாயிரேயிருப்பது. ([illegible]) [illegible]

க்கப்பட்ட க்ஷுத்ராதி தேவதாந்தரங்களாலும் ப்ராக்ருததேவதாந்தரத்தாலும் (க்ஷுத்ரஸாத்யபோகாபிலாஷிண:) க்ஷுத்ரபோகவரர்களான ஜ்ஞாநிகள் (ப்ரதிமா) ஸந்தோஷத்தை (விந்தா) ஸமர்ப்பணப்ராப்திகேவல விஷயமாயிருக்கும் ஸாதிநு (நவிந்தந்தி) அடையமாட்டார்கள். இவ்வர்த்தத்தை விஷயமாய்க்கொண்டு ஸமர்ப்பணப்ராப்தியாயிருக்கிற நீர் தானேயறியலாகாதோ? நான் உபபாதிக்கவேணுமோ வென்று பட்டார்யம். ‟க்ஷுத்ரஸாத்ய போகாபிநந்த:” இதி ஸாபிப்ராயம். க்ஷுத்ரஸாத்யவரர்களானஜ்ஞாநிகளுக்கு தேவரீரை அநுபவிக்க வொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற தத்ஸம்பந்தாதிகளை நிவ்ருத்தி செய்யவேணு மென்கிறாரென்று அபிப்ராயம். பின்னும் க்ஷுத்ரபோகவரர்களான ஜ்ஞாநிகள் தத்ப்ரதிக்ஷமான உதாரபோகங்களில் ஆசை வைக்கமாட்டார்களென்றும் தாத்பர்யம்

திரண்டபொருள். ஏ விபுவே! தேவரீரை யநுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்கள், மிகவும் அல்பமான ஸுகங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும, தன்னால் பூர்வ ஜந்மத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற்கு பலமாக வந்திருக்கிற பிள்ளை பெண்மார்களாலும் தனம் முதலியவைகளாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்களென்கிறார் ॥ ॥௧௨॥

(அ—கை) ஶரீரஸம்பந்திகளான க்ஷுத்ராதிகள் அநேகதோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஹேயங்களானாலும் ஸஶரீரஸம்பந்தமன்றோ வென்னில்; அதுவும் அத்யந்த ஹேயமென்கிறார். நரகேவைத்ரார்களான பாவிகள்படும் அதிதுஸ்ஸஹ து:க்கங்களாக நரகயாதநாதிகளைக்கண்டும், ஶிஶுபாலாதிகளான பக்ஷபாதகங்களைக்கேட்டும், பிராணன பத்மாதிகளுங்கூட ஶோஷித்துவிழும்படி அதிஹேய நரகயாதநைகளையும் ‟திண்ணமழுந்தக் கட்டிப்பலசெய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணமையவிருந்தென்னைப் போரவைத்தாய்” என்கிறபடியே ஶரீரபந்தனைப் உபஸம்வேஷ்டிதனைப் ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷத்துக்குமூலமாயிருப்பதாய் ப்ராஜாபத்ய வாயுவாலே தலைகீழாகத்திருப்புண்

டு ஸ்வஸம்ருத்திப்ராதாந்யத்தாலே யொழியஜ்ஜீவிதனுங்
கொண்டு உஹாதர்வேத்தோடே ஶரீரஸம்பந்தத்தி னின்றும்
ஜலாஶயம்போலே விழும்படியான ஶரீரக்லேஶமும் ஒருவருக்குஞ்
சொல்ல நிலமல்ல. க்ஷயவாத பித்தாத்யநேக தோஷதூஷித
மான இந்த ஶரீரமும் ஜ்ஞாநஹீநர்களுக்கு ஸாரமாய்த்தோற்
றினாலும் நிரூபிக்கு மிடத்தில் நரகக்லேஶவாஸங்கள்போலே
ஸாவாஶௌசா யாதநாஸ்பதமா யிருக்கும், “யதநேதவேதநஸம்
ஹிதம்” என்கிறபடியே தேவோபஸம்ஹிதமான ஸ்வர்காதிஸர்வத்
தைப்பற்றினலோ வென்னில்; ராவணவ்ருத்ராதிகள் கையிலகப்ப
ட்டுதேவீதர்களான இந்த்ராதிகள்பெற்ற ஸ்வர்க்கபூர்வோடத்த
வொகவாராதிவதமும், ராவணாதிகளுக்கு வரங்கொடுத்துவாழ்
விக்கவந்த ப்ரஹ்மாவும் மதுகைடபர்களைக்கண்டு ஸாத்ராணனும்
தனக்கு யநங்களும் கண்களுமான வேதங்களைப் பறிகொடுத்து க
ருணைசேர்ந்த கணக்கரைப்போலே நீர்க்கடை நிலக்கடைத்தெரி
யாமே விலாபம் பண்ணும்படியான பெற்றபதமும் நிரூபிக்
குமிடத்தில் ஸாவாஶௌசா யாதநாஸ்பதமாயிருக்கும், இப்படி
அதர்தீர்வாநமான ஐஶ்வர்யமும் பஹுதோஷதூஷித
மாகையாலே ஹேயஸ்பதமாயிருந்தாலும் ஸ்வஸ்வரூபாநுரூப
மான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப கைவல்யத்தைப்பற்றினலோவென்னி
ல்; பலசொல்லியென், “ஸ்வாத்மாநுபூதம் ஸர்வத்ரவந்த்யம் ஸ்வாதா
க்ஷயவஸ்வம், ஜ்ஞாநாநந்த மயாமோக்ஷா:, நித்யஸம்ஸாரிணக்ஷீ
ணம், நவநீதாநாவத்யே” இதிஹாஸாதிகள்படியே ஶுத்த்யஜ்ஞ
மாய் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய் அவாங்மநஸகோசரமான
தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தின்முன்பு “ஸர்வேஷ்வஸ்வநயதீக்ஷ்ணா:”
என்கிறபடியே அவாங்மநஸகோசரமாய் குறிப்பின்முன்பு
வஜ்ராதம்போலே மற்ற ஸ்தாநங்களிலிருப்பதாலே ஆஶ்ரய
ஸ்பதமான ஸ்தாநமொன்றுமில்லை, கைவல்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வரூப
ஸ்வாபேக்ஷயா ஜ்ஞாநஸ்வாதந்த்ர்யமா யிருப்பதுடன் அவாங்மநஸ த்ருதி
யும் வருகையாலே அதுவும் ஹேயஸ்பதமென்கிற கருத்தாலே யரு
ளிச்செய்கிறார்.—

ஶ்லோ || ந வக்துமபி ஶக்யதே நரககர்ப்பவாஸாதிகம்
வபுஶ்ச பஹுதாதுகம் நிரூபணவிதௌ தாத்ருஶம் |
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ததா தவபதஸ்ய தேதீப்யத:
கிமத்ர நபயாஸ்பதம் பவதி ரங்கப்ருத்வீபதே || ||௧௫||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கப்ருத்வீபதே!	ஏ ரங்கபூபதியே!
நரககர்ப்பவாஸாதிகம்	நரகமென்ன, கர்ப்பவாஸமென்ன இது முதலியவைகள் (இவைகளிலுண்டான துக்கமென்றபடி)
வக்துமபி	சொல்லுகிறதற்குக்கூட
நஶக்யதே	சக்கியமன்று
பஹுதாதுகம்	அநேக தாதுக்களையுடைய
வபுஶ்ச	இந்தசரீரமும்
நிரூபணவிதௌ	நிரூபிக்குமிடத்தில்
தாத்ருஶம்	மேல் கூறியபடிதான்
த்ரிவிஷ்டபமுகம்	ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தாநங்கள்
ததா	அப்படியே
தேதீப்யத:	மிகவும் வளங்குகிற
தவபதஸ்ய	தேவரீருடைய ஸ்தாநத்துக்கு முன்பு
அத்ர	இந்த ப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
கிம்	எதுதான்
நபயாஸ்பதம்	பயத்துக்கிடமன்று

உ—வ்யா || நவக்துமிதி | (நரககர்ப்பவாஸாதிகம்) நரககர்ப்பவாஸாதிகளாலே யுண்டானக்லேஶமானது (நவக்துமபிஶக்யதே) சொல்லுகைக்குக்கூட இடமன்று. அநுபவிக்க அஶக்யமானதுமன்றிக்கே சொல்லவுங்கூட அஶக்யமென்று அபிப்ராயத்துக்கு கருத்து. வாசாமகோசர மென்றபடி. முக்தனுக்கு மோக்ஷாநுபவம் வாசாமகோசரமா யிருக்குமாப்போலே நரகாநுபவம் வாசாமகோசரமா யிருக்கும். இது த்ருஷ்டாந்தாபாஸம். யாதநா

ஶரீரம்போலே அசேதநஶரீரமும் அதிபேஶலமென்கிறா ர் । பேஶலமிதி । (ஸஹஸ்ராதாகம்பேஶலம்) ஸஹஸ்ரங்களான அ மல வாத பித்த ஶ்லேஷ்மாதிகளையுடையதான அசேதநஶரீரமும் (நிர்வாணவிஜ்ஞாந காந்தரூபம்) நிரூபிக்குமிடத்தில் பரம ஸௌகுமார்யம்தான் அநிர்வாணர்களுக்கு ஹேயமாய்த்தோ ற்றினாலும் நிர்வாணர்களுக்கு பேஶலமாயிருக்கும். நிர்வா ணாநாம் விஜ்ஞாநம் நிர்வாணவிஜ்ஞாநம் தத்விது, யதா, நிர்வாண ஸ்ய தஸ்ய விஜ்ஞாநஸ்ய நிர்வாணவிஜ்ஞாநம் தத்விது. இதஶரீரபேஶ த்துக்கு ஒருவாசகஶப்தமுண்டோவென்று நன்றாய் நிரூபிக்கு மிடத்தில் பரமஸௌகுமார்யமென்றுசொல்தவிர வேறேஒருசொல்லி ல்லையென்றபடி. இத்தாலே அசேதநஶரீர ஸௌந்தர்யாதிஶய த்தை ப்ரதிபாதித்தபடி. இப்படியானாலும் "யஜ்ஞதேஹம்வேத ஸஞ்ஜ்ஞம்" என்று சொல்லுகிற தேவாவதார ஸம்ஸ்தாநஸௌந்தர்ய த்தைபற்றினதோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । த்ரிவிக்ரமே தி । ஸங்கல்பமாய் அசேதநரூபமான தேவர்களுடைய ஸ்தா நமும் ஸௌந்தர்யமுமென்றபடி. (ததா) பரமபேஶலம். "த்ரி விக்ரம:" என்கிற அவதாரவ்ருத்தாலே பரமஸௌந்தர்யத்தாலே ஸௌந்தர்யமும் விவக்ஷிதமென்று கண்டுகொள்வது. அசேதநா வதாரோபேக்ஷயா பரமாநந்தமுண்டாகையாலே ஸௌந்தர்யவிஷம் த்ரிவிக்ரமநம், நிரதிஶயாநந்தஹேதுவான பரமபதம் த்ரி விக்ரமநம், ஆழ்வாரும் "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப" மென் று ஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்தார். அசேதநாவதாராநுபா வேக்ஷயா விஶேஷமாகையாலே யளவில்லாததென்றும் ஸம்ஸாரா நுபவாபேக்ஷயா அத்யல்பமாகையாலும் சிற்றின்பமென்றருளிச்செ ய்தார். (த்ரிவிக்ரம: தவஸ்ய) அதிஸுந்தரகாமமான தே வரிருடைய ஸ்தாநத்திற்குமன்பு (அதிகிம்நஸ்யாவ்யம்) இந்தப்ர க்ருதிமண்டலத்தில் எந்த வஸ்துதான் ஸ்தாவ்யம் ந பவதி, ஸகல முமஸ்தாவ்யமேயாகவதி (ரூபம்யஸ்ய வேத) விகாரஸாரஸ்யமா யிருக்க ப்ரஜை பட்டினி கிடக்குமாப்போலே தேவரீர் ப்ரதி யாயிருக்க அடியேன் ஸம்ஸாரத்தை யிழந்து ஸ்வாநுபவிஷயங்

களாலும் த்ருஷ்டிவனாதிகளாலும் ஸூக்ஷ்மனுயிருக்கலாமோ வென்கிறரென்று கருத்து.

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! எப்படி நரகாநுபவம் துக்கங்களை யுடையதுகளோ அப்படியே, கர்ப்பவாஸம் முதலியவைகளிலிருக்கிற துக்கபரம்பரைகளை மிகவும்ஜுகுப்ஸிதமானதால சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று, அநுபவிப்பதில் சக்யமன்றென்பதில் கேட்கவேணுமோ? அப்படியே சரீரமும் நிபுணர்களுக்கு பிணமென்று சொல்லலாம்படியாயும் அநேக துக்கமயமாயும் மிகவும் ஹேயமாயு மிருப்பதாலே மிகவும் துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில் கர்ப்பவாஸம் முதலியவைகளோடு ஸமானந்தான், அநேக துக்கங்களாகிற இருளினால் சூழ்ந்த இச்சரீரத்தில் உண்டாகும் ஸுகங்களும் மின்னல்போலே தோன்றி மறைந்துவிடுமே யொழிய நிலையாயிராது. ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதங்களும்படியே அநேக தோஷங்களுடையது, ஆகையால் மிகவும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய ஸ்தாநத்திறகுமுன்பு இந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற எந்த பதந்தான் பயத்துக்கிடமாகவில்லை. எல்லாப்பதங்களும் பயத்துக்கிடமாகவே யிருக்குகையால் தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடையும்படியுமடியேனுக்கு ஒருவித பயமுமுண்டாகாமலிருக்கும்படியும் கிருபை செய்யவேணுமென்கிறர் ॥ ॥௧௩॥

(அ—கை) ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாக நிரஸித்துக்கொண்டு தம்மிடத்தில் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறர், சுபங்களான ஐச்வர்யங்கள் ஸர்வ துக்கவிருத்தமானதையாலே அதில் வஸிக்க பயந்திராகில் ஸாரூப்யங்களில் வஸிக்கலாகாதோவென்னில்; ஸம்ஸாரம்போலே சூவாத ப்ரதீதிவிஷ ஐச்வர்யங்களும் சுதுஷ்கம் ஸ்வாநுஷங்களாயிருக்கிறதுகள், ஆகையால் பாம்புக்கு பயந்து புலிவாயிலே அகப்பட்டாப்போலே ஒருதேசகாலத்துக்கு பயந்து மற்றதேசகாலத்துக்குப்போனால் அங்கும் ஸ்ரீஹாநமுமுண்டாகிறதென்று ஸ்ரீஹாஸத்தை யடைந்த என்னிடத்தில் தேவரீர் க்ருபைசெய்

யாவிடில் வேறே க்ருபைசெய்து ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்வல்லரோ, நான் முடிந்துவிடுவேன், உன்னுடைய க்ருபைக்கு என்னைத்தவிர உபய விபூதியிலும் விஷயமில்லாததினாலே நிர்விஷயமாய்ப்போய்விடுங்கிடா யென்கிறார்.—

ஆ-௫ ॥ பவந்தி ஆகாரபேதாத் பயநிதாநமேவ ப்ரபோ
ஶுபாஶுப விகல்பிதா: ஜகதி தேஶகாலாதய: ।
இதி ப்ரசுரபயாஸ்பதே மயி த்வமதயிஷ்யதாஸ்
க இத்தமநுகம்பிதா த்வதநுகம்பநீய: க: ॥ ॥௧௪॥

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ஜகதி	இந்தப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
ஶுபாஶுப விகல்பிதா:	இது சுபமென்றும், இது அசுபமென்றும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளான
தேஶகாலாதய:	தேசகாலம்முதலியவைகள்
ஆகாரபேதாத்	ஆகாரவேறுபாட்டால்
பயநிதாநமேவ	பயத்துக்கு ஆதிகாரணமாகவே
பவந்தி	ஆகிறதுகள்
இதி	என்று
ப்ரசுர பயாஸ்பதே	அதிகமான பயத்தையுடைய
மயி	என்னிடத்தில
த்வம்	தேவரீர்
அதயிஷ்யதாஸ்	தயைபண்ணமல் போனீரேயானல்
க:	(உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட) எவன்
இத்தம்	இநதப்ரகாரம்
அநுகம்பிதா	தயைசெய்யப்போகிறன்
த்வதநுகம்பநீய:	தேவரீரால் தயைபண்ணக்கூடியவன்
க:	(என்னைகாட்டிலும்) எவன்

உ-வ்யா ॥ (ஹே வ ஹே!) "கம்ஸாராதேவ ஸ்வநித்யம் ஸாரஸ்தி ஸாவிதாவிதீ-ஸ்வீநம்தாரம் । கஷ்டாவா த்வீதயம்" என்கிறபடியே ஆத்மர்கனா ரக்ஷிக்கைக்கு காரணமான வ்யாஸங்கமெனக்கு ஆர்த்தியை யுண்டாக்குகைக்குகாரணமாய்விட்டது. உமக்கு நாம ஆர்த்தியையுண்டாக்கினேமோ வென்னில்; ஆர்த்தியைநீக்க ஸமர்த்தராயிருந்துவைத்து ஆர்த்தியை நீக்காமல் உபேக்ஷித்தபோதே ஆர்த்தியை யுண்டாக்கினீரில்லையோவென்று தாத்பர்யம் (ஜநதி ஸாஹஸாஹ விக்ஷிதம் தேஹகாரநாதியம்) இந்த வ்யக்தியின் ஸ்வபத்தில் இது ஸாஹஸம் இது அஸாஹஸமென்று பிரிக்கப்பட்டவைகளான ஸ்வதந்த்ரங்களான தேஹங்களும் க்ருதகஷ்யாஹாதிகளும் ஸாத்விகர்களானவைகளெல்லாம். ஆதிதேவத்தாலே ஸாத்விகாதீநம் வர்தஸம். (ஆவேஷதம்) ஆகாரஹேதுதாலே (ஸ்வநிதாநேவ) ஸ்வஷ்டத்ர்க்ஷஸ்ராஹாயம். நரகத்தில் யமபடர்களாலே ஸயமுண்டாகுமாப்போலே ஸ்வர்க்கத்திலும் கஸாரர்களாலே ஸயமுண்டாகிறதுந்தவிர "தேவாநாம்வஸாம்" என்கிறபடியே எருது வரதேஹம்போன கணக்காய் தேவர்களுக்கு உழைக்கவேண்டுகையாலும் "ஸ்வதேவாதஸ்ரஸ்ய க்ஷயிதேஷு நராஸ்திவர்த்தி:" என்று ஸ்வர்க்காதிகளிலும் உத்வேகம் வருகையாலே ஸயாஸ்பதமாயே யிருக்கும். ஸாஹஸங்களான ஆயுர்வேதாதிதேஹங்களுமிப்போது யாதவஸ்வாவத்தாலே வ்யாக்ஷங்களாய்ப்போனபடியாலே அஸாஹஸங்களாய்விட்டதுகள். க்ருதயஜ்ஞாதிகாஷங்களிலும் ஸன்ஸரி விஸ்ராதிகளும் விஷயவாதசூர்களாய்விட்டார்கள். கயதுகாரங்களடியாக திதர்களும் ஸாத்விக்களாகிறார்கள். ஆகையாலே ஒவ்வொரு தேஹகாஷஸ்தக்களும் ஆவேஷத்தாலே ஸயநிதாநமாகவே ஆகிறதுகள். (உதிவ்யமி தஸாயஸேயி) இப்படிப்பட்ட ஹேதக்களாலே அதிவ்ருத்தமான ஸயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் ஸவுங்கள் வாயிலகப்பட்டாப்போலே விஷயங்கள் வாயிலகப்பட்டு ஸயாக்ராந்தனாய் ஒதுங்கவிடமுண்டோவென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸவதேஹகாஷங்களும் ஸிம்ஹவ்யாக்ரங்கள்போலிருக்கையாலே ஸயஆவிர்பூதமா

யிற்றென்று கருத்து. (த்வம் யதி ந ஷ்டவமேவச) ஸமர்த்தனும் ஸாவதானுமான தேவரீர் க்ருபை செய்யாமல் போனீரேயாகி ல் (கஸ்ஸமர்த்தோ க்ருபாகர்த்தா) எவர்தான் ஸமர்த்தோஸி என்று சொல்லி க்ருபை செய்வர். ப்ரஹ்மாதிகள்தான் ரக்ஷிக்க ஶக்தரோ ப்ராப்த ரோமென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராயும் ஸமர்த்தருமான தேவரீ ர்கைவிட்டால் வேறே யார் ரக்ஷிப்பார். நீர் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை க்காக ஸஹதாழ்வானைப்பிரிந்து துடிக்கவைத்தாய், என்னை விஶ்லே ஷித்துவைப்பதிலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. நான் படுகிற வ்யஸநத்தால் உனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கு இது ஶ்ரேயமையமென்று கருத்து. (த்வதந்ய: க்ருபணீயஸக:) நீர்க்ருபை செய்கைக்கு வேறே யொருவருமில்லை. பூர்ணக்ருதார்த்தர்களான ப்ரஹ்மஸநகஶுகாதிகள் தங்கள் கைமுதலாலே உத்தீர்ணராணர் கள், அவர்களிடத்திலும்முடைய தயைக்கு அவகாஶமில்லை. நிஸா தநராய் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளொன்றுமில்லாமல் ஸர்வாபராதனு ய் ஸம்ஸாரத்தில் விஷயாந்தரங்களுய் தட்டித்தாவற்றுத் தடுமா டுகிற என்னிடத்திலன்றோ க்ருபையை உபயோகப்படுத்துவ து. உம்முடைய க்ருபைக்கு நிர்விஷயத்வம் வாராமைக்காவது என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ வென்று ஹ்ருதயம் ||

திரண்டபொருள். இந்தப்ரக்ருதியில் சுபமென்று சொல்லப் பட்ட கிருதயுகம் ஸ்வர்க்கம் ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய தேசகால ங்களும் அசுபமென்று சொல்லப்பட்ட கலியுகம் முதலியதேசகா லங்களும் பயத்திற்கு ஆதிகாரணமாக ஆகின்றனவென்று மிகவும் அதிகமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் தேவரீர் கிருபை செய்யாமல் போனீரேயாகில் தேவரீருக்கு தயநீயன் ஒருவருமி ல்லை, தேவரீர் தயை நிர்விஷயமாய்விடும், ஆகையால் என்னிடத் தில் கிருபைகூர்ந்து என்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார் || ||கச||

(அ—கை) உம்மை ரக்ஷிக்கவேணுமாகில் "யத்ராயீத உபாஸீத" என்று வேதாந்தங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாஸ நத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டீரோவென்னில் ஶக்தியோதாநுஷ்டாந ததுக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாமல் க்ருபணர்களாய் ஸகலஸ்வவ்ருத்தி

பண்ணினவர்களுக்கும் ஸம்பந்தமும் பெற்றவர்களுக்கும் அபய ப்ரதாநம் பண்ணுகிறது தேவரீருக்கு வ்ரதமென்றும், இதுபொய்யன்றென்றும், வேதங்களாதல் ருஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே "ஏதத்வ்ரதம் மம" என்றும், "ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே" என்றும் தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது. இது அநுஷ்டாநபர்யந்தமானபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் கண்டு போந்தார்கள். இப்படி க்ருபணர்களை ரக்ஷிக்கிறோமென்று சொன்னவார்த்தை க்ருபணஸார்வபௌமனான என்னிடத்தில் மட்டும் பொய்யாகவேணுமோவென்று மிகவும் நொந்து வ்யாஹரிக்கிறார்.—

௨௫ ॥ ஸக்ருத்ப்ரபந்நஜந்தூநாமபயதாநநித்யவ்ரதீ
ந த்விர்பாஷஸ இதி விஶ்ருதஸ்ஸ்வோக்தித: ।
யதோக்தகரணம் விதுஸ்தவ யாதுதாநாதய:
கதம் விததயஸ்யேதத் க்ருபணஸார்வபௌமே மயி ॥

பதம்	உரை
த்வம்	தேவரீர்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்நஜந்தூநாம்	ப்ரபத்திபண்ணினவர்களுக்கு
அபயதாந	அபயங்கொடுப்பதில
நித்யவ்ரதீ	நித்தியமான வ்ரதமுடையவரென்றும்
நத்விர்பாஷஸே இதி	இரண்டாவதுபேச்சுசசொல்லமாட்டீரென்றும்
ஸ்வோக்தித:	தன்னுடையவார்த்தையாலேயே
விஶ்ருத:	ப்ரஸித்திபெற்றவர்
யாதுதாநாதய:	விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள்
தவ	தேவரீருடைய
யதோக்த	ப்ரதிக்ஞைபண்ணினபடியே
கரணம்	செய்தலை
விது:	அறிந்தார்கள்
க்ருபண	அகிஞ்சநர்களில்
ஸார்வபௌமே	ராஜாவான

மயி	அடியேனிடத்தில்
தத்	அந்தவ்ரதமானது
கஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தினால்
விதயமேவ	வ்யர்த்தமாயாகும்

மேலும் || ஸக்ருதிதி । (ஸக்ருத்வ்ருத்த நவஸ்த்ராணாம்) ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் வஸ்த்ராணீதி ஸக்ருத்வ்ருத்தநவஸ்த்ராணி தேஷாம். ப்ரபத்தியை ஸக்ருதநுஷ்டாநம் பண்ணினவர்களுக்கு. “வஸ்த்ராணாம்” என்று சொன்னத்தாலே ஸாதாரணமாக ஸர்வோபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு ஶக்தியில்லாதபோது “யேநகேநாவிருயவக்தாகவும்” என்கிறபடியே ஸர்வோபாயஜ்ஞாநத்துடனேயாவது அநுஷ்டித்தாலும் போருமெனறுகருத்து. யதா; ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் யேஷாம்தே தாநு வஸ்த்ராணீதி ஸக்ருத்வ்ருத்தநவஸ்த்ராணி, தேஷாம். ஸக்ருத்வ்ருத்தநம் பண்ணினவர்களுடையஸம்பந்தம்பெற்றவர்களுக்கென்றபடி. ப்ரபந்நஸம்பந்திகளை ரக்ஷிக்கிறுரென்று சொன்னத்தாலே ப்ரபந்நரக்ஷணம்யேகேதிகந்யாயஸித்தம். “கேசவன் தமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்மாசதிர்பெற்று” என்கிறபாட்டுக்கு யேநகேநாபி ப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்ப்ரபந்நரானவரோடு ஸம்பந்தம்பெற்றுரெல்லாரும் ஸம்ஸாரோத்தீர்ணரானர்களென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினர். ஒருமலைநின்று ஒருமலையில்தாவும் ஸிம்ஹஶரீரத்தில் ஜந்துக்கள்போலே ஹ்ருஷ்டாகாரர் ஸம்ஸாராதிஸ்தீர்ணம்பண்ண அவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுமுத்தீர்ணராவோமென்று முதலியாண்டான் பாசுரம். இவ்வர்த்தத்தை “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதியாசதே” என்கிற ஶ்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது. அஸ்யார்த: தவாஸ்மீதியாசதும் ப்ரபந்நேதிஸேதர்த்யார்த: ப்ரபந்நஸம்பந்திஸம்பந்தேதஸ்யாபயம் ததாமி, ஒருவன் ப்ரபந்நனால் அவனை யாசிக்கத்து தத்ஸம்பந்திதங்களையும்பொருட்டு அபயப்ரதாநம் பண்ணுகிறேனென்றபடி. “விநதவிவிதபூதவ்ராத ரக்ஷைகதீக்ஷே” இத்யத்ர விநதா:= ப்ரபந்நா:, தேஷாம் வ்ராத: ததஸம்பந்திவ்ராத இத்யர்த:. ததீயாதீயாவஸ். வி

நதர்களுடைய ஸ்வேச்சாதிகளோபரக்ஷிக்கிறானென்றபடி. இது ஸ்வோத்
தாயாபூர் அருளிச்செய்தபடி ப்ரகாரம். (ஸமுத்ராந் நிவ்ருத்) ஸமுத்
ராநெந் நிவ்ருத் ஸமுத்ராந் நிவ்ருத்தீ. ஸமுத்ராநெந் நிவ்ருத்
தீயாஸமமாம். இதுக்கு "விஸ்ருத:" என்கிறதநோடே ஸமயம்.
ஸமுத்ராநெந நிவ்ருத்த த்ருதீயா மொழுர ஸமேத:, தஸ்ய நிவ்ருத்தே
ஸமய:. தஸ்மாத் ஸமுத்ராநாமிந நிவ்ருத்தஸமாஸ்ததியமோ
ய:. தத்கரணத்தில் வாரிஸ்வாதேவதம்போலன்றிக்கே "ஸக
ரஸுஸ்யுப்ரசாவாஸீத, யாவஜ்ஜீவஸீதிமோஹாந்த ஜஹேயாக"
என்றுயாவத்தாயசிந்நஜ்ஜ்வத்தமாய், ஸகரனை த்வாயமில்லா
தசாத்வ தம்போலன்றிக்கே "ஸவம் ஷொஷோஸோநித்வ வ
ஸாநாரக்ஷணை" என்று ஸகரனை ஸோவ த்வாயாவஸமுமா
ன நிவ்ருத்தமாயிருக்குமிவனுக்கு ப்ராணாமந்ரக்ஷணமென்ற
படி. (நவஷிரஸிஷாஷெஸ) இரண்டுபேச்சுசசொல்லமாட்டீர், அ
தாவது ஸுக்ரீவர்களாலே உபரோயமவந்தாலும் தான்சொன்ன
வார்த்தையை மறுதளிக்கமாட்டீரென்றபடி. (உதிவ) என்றும்.
ப்ராணாமதவரித ரணம் நிவ்ருதமென்பதும், இரண்டுபேச்சு
க்கிடையாதென்பது மென்றபடி. (ஷோக்தி: விஸ்ருத:) ஸ்வா
ஈவ்ருத்தாலேயே ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறீர். "ஸத்த ஸோ" என்று
ம் "ராஜோபிரநாஷிஷாஷதெ, த்ரௌபெதக ப்ரஸ்வேஸ்யெ
ஸஹிவாம்வக்ஷ்ஷவெக | பராபெஷ்ரெதாயநிய: கநெ நமெ
ஷோவம் வவொஷவெக" இத்யாதி ஸ்வாக்யங்களாலேயே ப்ரஸி
த்தமாயிருக்கிறீர். இது ஸநந்தம் நவயசூதமானபடியைச்சொல்லு
கிறார்மேல். (யாதயாநாதய: தவதா யயொக்கரணம்விதா:)
விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் தேவரீருடைய சொன்னபடி
நடத்தினதையறிந்தார்கள். "ஸவதொலாகப்ராண் ராய ராவணாய
ஷோதநெ | நிவெதயதஜாம்க்ஷிவ விபீஷணமுபஸ்திதம்" எ
ன்று விபீஷணாழ்வான் ப்ராணாமதரானபோது ஸுக்ரீவரான
மஹாராஜர் "வத்யதாமெஷதண்டேந தீவ்ரேண ஸசி
வைஸ்ஸஹ" என்று கூடவந்த உக்திகளோடே இவனைவதம்
செய்யவேணுமென்றுசொன்ன ஸாதநமான வார்த்தையைக்

கேட்டு பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் புண்பட்டு ப்ரபந்நஸம்ரக்ஷணை கவ்ரதராகையாலே ராவணாதிகளைப்போலே நிராகரிக்காமல் "ப்ரத்யுக்தம் கபிராஜேந ராவணாவரஜம் ப்ரதி । வாக்யம் ஹேதுமதர்த்தவத் ஸுஸ்வரம் ஸஜ்ஜநதுஷ்டிவர்த்தநம்" என்று பிரகரித்து "ஸுநிவேத்யம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட த்வத்ஸகாஶம் ப்ரயாஸ்யதி" என்று மஹாராஜரைக்கொண்டே எழுந்தருளப்பண்ணிவரும்படி நியமித்தார். யதோக்தகாரிணோ ஹ்யஸ்ய ஸ்த்ரீஸ்வாத்ம்யம் ஸஹஸ்ராம் என்று மஹாராஜர்சொன்ன வார்த்தையை அநுவதிக்கவுங்கூட க்ஷமரல்லாமல் "பரம்" என்றார்.

(உக்தம்) உக்தவாநஸி நினைக்கவுங்கூடாத வார்த்தையை வாயைவிட்டு சொல்லிவிட்டார். (கபிராஜேந) கபீஶ்வராணாம் ராஜாவாக கபிராஜ: ஸ்வயம்கபியாய் குரங்குபுத்தியைக் காட்டுகிறதுமன்றிக்கே ராஜாவாயுமிருப்பர். கபயஸ்ஸ்வதந்த்ராயிருப்பர். ஸாமாஜிகர் ஸஹாயர்க்களாயிருந்தால் ஒருக்கால் நல்லபுத்தி யுண்டாகக்கூடும். அதுவுமில்லாமல் கபிகளுக்குராஜாவாயிருப்பர். கபீநாம் ராஜா கபிராஜ:. (ராவணாவரஜம் ப்ரதி) "ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்" என்று ஸர்வஸ்வதானம்பண்ணிவந்த விபீஷணாழ்வானைக்குறித்து வாலியானவன் ப்ராணஸந்தேஹமான ஸமயத்திலே ப்ரணாமஞ்செய்யும்போது ஸுக்ரீவன்முதலிய ஹரிகண்டி ஸர்வஸம்பண்ணின இவர் சொல்லுகிறார். (வாக்யம்) வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவைஸ்ஸஹ. "வத்யதா" மென்று ஒருவார்த்தை யொழிப்பண்ணினால்போராதோ? "வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவைஸ்ஸஹ" என்று அநேகவார்த்தைகளாக வார்த்தை யொழிமுஞ்செய்யவேணுமோ? (ஹேதுமத்) "ராக்ஷஸோ ஜிஹ்மபுத்தித்வாத் ஸந்தேஹம் தஸ்ய ஜாயதே" என்று யுக்தியுஞ்சொல்லுகிறார் (அர்த்தவத்) அர்த்த ஶப்தம் அதர்மஶாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜநம், நீதிஶாஸ்த்ரம், தர்மஶாஸ்த்ரம், (ஹேதுமதர்த்தவத்) ஸாதுவா வமென்று காதைபொத்திக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்க காது கொடுத்து கேட்டீர்களோ? [illegible] வஞ்சனம் பண்ணவேண்டாவோ? இதி. இப்படி ஸுக்ரீவன் விலக்கிலும் ஶரணாகதரக்ஷணம்பண்ணி சொன்னபடி நடத்தினதை

விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள் கண்டுபோந்தார்களென்றபடி. இப்படி ஸந்தாநவ்யாப்தமாக ப்ரணதரக்ஷணம் தேவரீருக்கு வ்ரதமாயிருக்க என்னிடத்தில்மட்டும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதே யென்கிறார் । ஸம்ஸ்ருதி । (தக) அந்த ப்ரணதரக்ஷணமானது (ஶரணவ்யவஸிதேபி) க்ருபணே மய்யேவ அடியேனிடத்தில (கதம் விதத்யாம்) ஏன் வ்யர்த்தமாயிற்று. விபீஷணாழ்வான் "ஸ்வாந்த்யாக்ஷமுபாஸநம், த்யக்தஸர்வாஶ்ரிதக:" என்று ரக்ஷையில் போக்கற்று க்ருபணனாய் நிற்கையாலே ரக்ஷிதனோமென்னில்; விபீஷணாழ்வான் ப்ரதீக்ஷ்யமான ரக்ஷையில் போக்கற்றுநின்றார், நானிந்த ஸம்ஸ்ருதிஜ்ஞத்தில் முழுதிலும் ஒரு ரக்ஷகனுமில்லாமல் போக்கற்று நிற்கிறேன், இப்படி க்ருபணஸர்வாஸ்பதனாய் நிற்கிற என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று நோகிறாரென்று கருத்து ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஒருதடவை ப்ரபத்திபண்ணினவனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் அபயப்ரதாநம்பண்ணி இரக்ஷிப்பவனென்றும், இரண்டாவதுபேச்சுசொல்லாதவனென்றும், தேவரீரே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடி "ப்ரபந்நனை அபயப்ரதாநம்பண்ணி யிரக்ஷிப்பேன்" என்கிற தேவரீருடைய வ்ரதத்தை நடத்தினபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் அறிந்தார்கள் இப்படியிருக்கமிகவும் அகிஞ்சநனான அடியேனிடத்திலமட்டும் அந்த ப்ரதிஜ்ஞை வ்யர்த்தமாகலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௧௫॥

(ஆ—கை) விபீஷணாதிகள் ஸத்க்ருதிகளாகையாலே ரக்ஷித்தோம், நீர்பண்ணினபாவம் ஸந்தோஷத்தாலேயாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தாலேயாவது மாண்டால் உம்மை ரக்ஷிக்கிறோமென்னில்; ஒரு காலவிசேஷத்தில் ஸஹிதமாய் தோபத்தாலே ததுர்ஸஞ்சாரமாயுமான ஸமுத்ரம்போலன்றிகே ப்ரதிக்ஷண வர்த்தமாயும் துஷ்ப்ராபமுமான விலக்ஷணஸமுத்ரம்போலே யிருக்கிற நான் பண்ணினபாவமோ காலத்தாலுமுள்ளதனையும் ஸந்தோஷிததாலுமமாளாது, அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தையுங்கண்டிலேன்,

பக்தி ப்ரபத்திகளை ஸர்வாதிகாரயுக்தமாகச் சொல்லவில்லையோவென்னில்; அதுவும் அநேகதோஷதுஷ்டம், எங்ஙனேயென்னில்; ஆதலால் ரஜஸ்தமோகுணவ்யாப்தமன்றிக்கே ஸத்வோத்தரஜந்மஸஹஸ்ரம், ஸத்வகுணமுண்டாகிறதும் அநபிஸம்ஹிதபலாநுஷ்டிதயஜ்ஞாதிகர்மங்களாலே, அந்தகர்மங்களுக்கு உபகரணமான தேச கால த்ரவ்ய கர்த்ராதிகள் துர்லபமாகையாலே தோஷாவஹம். ஸநகாதிகளும் அநேகஜந்மம் பிறவாமல் இந்த்ரியவச்யர்களாய் போராடினார்கள், ப்ரபத்திக்கும் த்யாஜ்யமான ஜ்ஞாநசக்திப்ரபாவாதிகள் அபேக்ஷிதங்கள், ஆகையாலே அதுவும் ஆசார்யாதிகளாலே வரவேண்டுகையாலேயும் ஆசார்யாதிகளும் போதுர்லபமாயிருக்கையாலேயும் பரமபுருஷார்த்தங்களாய்க்கொண்டிருப்பதாலே ஸம்ஸாரவிச்வாஸம்வருகையரிதாகையாலும் ப்ரபத்தியும் தோஷாவஹம், இப்படி பக்திப்ரபத்திகளிரண்டும் தோஷாவஹங்களாகையாலே ஒருபடியாலும் பாபங்களை நிவர்த்திக்க யோக்யமில்லாதே தடுமாறுகிறவனுக்கு ஸுகரமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை நான் முடிவதற்குமுன் சண்டன ஸ்ருஷ்டித்து அதிலே என்னைமூட்டி ரக்ஷிக்கவேணும். ஸுகரம் ஸ்ருஷ்டமன்றியே ஸுகரமாயிருப்பதொன்றை ஸ்ருஷ்டிக்க முடியுமோவென்னில்; ஸ்ரீராமாதி ஸர்வாவதாரங்களிலும் அகடிதகடநனான உனக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று, ஆழ்வார் "புகுந்துமாறுபுணராயே" என்கிற பாட்டில் உன்திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கு ஸுகரமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை ஸ்ருஷ்டித்து அவ்வுபாயத்திலென்னைச் சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரதுக்கங்களையும் போக்கியருளவேணும், முன் ஸ்ருஷ்டமன்றியே ஸுகரமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை ஸ்ருஷ்டிக்க முடியுமோவென்னில்; ஒரு திருச்சரத்தினாலே ஸப்தஸாலங்களான மராமரங்களையும் ஸப்தாதிகளையும் உருவப்படிசெய்தவனுக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று ப்ரார்த்திக்கிறாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

மூ-ம் || அநுக்ஷணஸம்ருத்தே துரிதவாரிதௌ துஸ்தரே
யதி க்வசந நிஷ்க்ருதிர் பவதி ஸாபி தோஷாவிலா |
தத இத்தமகதே மயி ப்ரதிவிதாநம் ஆதீயதாம்
ஸ்வஸங்கல்பகல்பிதம் ஸபதி ரங்கதுர்ய த்வயா || ||கரு||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
அநுக்ஷணஸம்ருத்தே	ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடை[கிறதும்
துஸ்தரே	தாண்டமுடியாததுமான
துரிதவாரிதௌ	பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
க்வசந	ஒருசாஸ்த்ரத்தில்
நிஷ்க்ருதி:	ப்ராயசித்தமானது
பவதி யதி	இருக்குமானால்
ஸாபி	அதுவும்
தோஷாவிலா	தோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயி[ருக்கும்
தத:	ஆகையாலே
இத்தம்	இந்த ப்ரகாரம்
அகதே	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற
மயி	அடியேன் விஷயத்தில்
ஸ்வஸங்கல்ப கல்பிதம்	தன்ஸங்கல்பத்தாலே கல்பிக்கப்பட்டதான
ப்ரதிவிதாநம்	ப்ராயசித்தமானது
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்கிரமாக
ஆதீயதாம்	செய்யப்படவேணும்

வ்யா || அநுக்ஷணேதி | (அநுக்ஷணஸம்ருத்தே) ப்ரதிக்ஷணம் பொங்கிவருகிறதான, சந்த்ரோதயகாலத்தில் பொங்குகிற ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணவ்ருத்திமானவென்றபடி. (துஸ்தரே) தர்துமஶக்யமான, ஓடம்முதலியவைகளாலே தர்தும்ஶக்யமான ஸமுத்ரம்போலேயிராமல் ஒருபடியாலும்

தத்பூர்வகத்வமென்றபடி. (து³ரிதவாரிப:) பாபஸமூஹத்தில். ஸ்ருஷ்டீர் ஆரப்³தீர் வக்ஷ்யமீர் முதலியவைகளாலே மேலே மேல் ஸமூஹம் வர்த்³தி⁴தமாயிருக்குமாபோலே மேல்மேல் கரணத்ரயத்தாலே செய்யப்பட்ட பாபங்களாலே வர்த்³தி⁴தமாயிருக்குமிந்த ஸமூஹமென்று கருத்து. பின்னும் பேவங்கள் ஸமூஹத்தை யெவ்வளவு ஸஹித்தாலும் வற்றுமலிருக்குமாப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுப⁴வித்தாலும் வர்த்³தி⁴தஸமூஹமமாமதென்றபடி. அநுப⁴வத்தாலே நஶியாமல்போனாலும் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே நசிக்கலாமென்னில்; சொல்லுகிறார்மேலே । யதீ³தி । (க்வசந) ஒருஶாஸ்த்ரத்தில் (நிஷ்க்ருதிரபி யதி³) ப்ராயஶ்சித்தமானதிருக்குமாகில் (ஸாபி) அதுவும் (தோ³ஷாவிலா) தோ³ஷங்களாலே கலக்கமுடையதாயிருக்கும். ஸேதுஸ்நாந சாந்த்³ராயணாதி³கள் சிலபாபங்களுக்குசித ப்ராயஶ்சித்தமாமத்தனையொழிய ஸர்வபாதகஸங்கதாதி ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாகாது. அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஸாமாந்யஶாஸ்த்ராதி³களில் கண்டிலேனென்றபடி. (க்வசந) ஒரு விஶேஷஶாஸ்த்ரத்திலிருக்குமாகில், அதாவது—ப⁴க்தி ப்ரபத்தி விஷயக மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி. "ஸக்ருதே³வ ப்ரபந்நக்ஷம், க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி, ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" இத்யாதி³ விஶேஷஶாஸ்த்ரத்தில் ப⁴க்தி ப்ரபத்திகளை ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் அதுவும் கீழ்ச் சொன்னபடி தோ³ஷாவிலமாயிருக்குமென்றபடி. யதா²; (க்வசந) ஒரு புருஷவிஶேஷத்தில், ஜ்ஞாந வைராக்³யாதி³களிடத்தில் ப⁴க்தியும் வர்ணாஶ்ரமாதி³களிடத்தில் ப்ரபத்தியும் நிஷ்க்ருதியாய் ஸர்வபாப நிவர்த்தகமானாலும் ஆஹாரஶுத்³தி⁴ ஸ்நாநஸந்த்⁴யாதி³களொன்றுமில்லாத வென்னிடத்தில் தோ³ஷாவிலமாயிருக்கும் (தத³பமேதந) ஆகையாலே இந்தப்ரகாரம் வேறே உபாயாந்தரஶூந்யனாயிருக்கிற (மயி) அடியேனிடத்தில், நிர்தோ³ஷமான உத்³வர்த்தநாதி³களை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு க்ருபயாமாதி³களை அநுஷ்டிக்கவும், அநாயம் வாராமல் ப⁴க்தியோகம் அநுஷ்டிக்கை

க்கும், ஸ்வாபாவிகமான ஸகலவிஶேஷ விஶிஷ்டமான ஶரணாகதி
ஸத்தோடே வ்யவஸ்திதமான அநுஷ்டாநம் பண்ணுகைக்கும் ஒருபடியா
லும் ஶக்தியில்லாதவென்னிடத்திலென்றபடி. (ஸஹஸ்ரஜந்ம...)
ஸ்ரீ ரங்காதி ஸவ்ய ஸம்பந்தஸ்ய (ஸம்பாவிதம்)
தேவரீருக்கு ஸாதாரணமான ஸங்கல்பத்தையைக்கொண்டு க்ரு
க்கப்பட்ட (வ்யதிவியநம்) ஸ்வரூபா நிவந்தமாய் ஸ்வ
ரூபமாயிருப்பதொரு ப்ராயஶ்சித்தமானது (ஸலிவ க்ஷயா ஶுப
தம்) சீக்கிரமாக தேவரீரால் செய்யப்படவேணும். நானேக்குசெய்
கிறேனென்று சொல்லப்பற்றாது, தாவ்தியங்கு ஶுத்தா நில்லாது.
கீழ்ஶ்லோகத்தில் «க்ருபணஸாஸ்ஸங்கே» என்று சொன்ன
காருண்யதிதனுடைய அதிஶயத்தைச் சொல்லுகையில் இந்த
ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடையாநி
ன்றதும் தாண்டமுடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் (ஸ
ம்ஸாரத்தில) ஒருசாஸ்திரத்தில் ப்ராயச்சித்தமானது சொல்லப்பட்
டிருந்தால் அந்தப்ராயச்சித்தமும் அநேகதோஷங்களால் கலக்கமு
டையதாயிருக்கும். ஆகையாலே இதையறிந்து வேறுகதியில்லாம
லிருக்கிற அடியேனிடத்தில் தேவரீருடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தி
னால் செய்யப்பட்டதான ப்ராயச்சித்தத்தை செய்யவேணுமென்கி
றார் ॥ * * * ॥௧௭॥

(அ—கை) காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும்
மாளாததான ஶரணாகதத்தைபபண்ணின அடியேன் ஜந்து
ஶதமுமாய் விஷமமுமான ஶப்தாதிவிஷயவர்க்கத்தில் நின்
றும் தேவரீருடைய அநுபவவிச்சேதம் வருகிறதென்று நடுங்காநி
ன்றேன், அல்லது விஷயங்களென்னை பாதிக்கிறதென்று நடுங்கு
கிறேனல்லேன், இப்படி அநுபவவ்யாகுல வொஷகஹோ
ஹ்ருதனை அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும், ஒருவனை மற்றொருவன் ர
க்ஷிக்கவ்ராவதோவென்னில்; நாமன்றோ இவருக்கு நியதநாயன்,
நாம் ரக்ஷியாவிடில் வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்

த்வம் — தேவரீர்
ஸமாஶ்வாஸயந் — சொல்லிக்கொண்டு
மாம் — அடியேனை
ஸம்ரக்ஷ — இரக்ஷிக்கவேணும்

உ—வ்யா ॥ விஷாதேதி । (வ்ருஜிநோத்தரஃ) வ்ருஜிநேநோத்தரஃ வ்ருஜிநோத்தரஃ, பாபபூயிஷ்டன, தேவரீர் குணபூர்ணராயிருக்கிறப்போலே நான் பாபபூர்ணனாயிருக்கிறேனென்றபடி. விஷயாஸக்தனாய் தேவரீரை அநுஸந்தியாமலிருக்கும்படி எத்தனையாயிரம் ஜந்மம் அநுஸந்தித்தாலும் மாளாதிருக்கும்படியான என்னபாபம்பண்ணினேனோவென்று "ஶோஹநவஸ்துந ஸம்ஶயஃ" என்றுபிராட்டி நொந்தாப்போலே நோகிறேனென்றபடி. (விஷாதபஹுளாஸு) ஊஹ்வபஹுளமான, ஒவ்வொரு விஷயமே அநேகவித ஊஹ்வகரமாயிருக்கிறதென்றபடி. (ஊஜ்ஜ்வலாஸு) ஜலதரத்கருமான, பெருமாளிடத்தில் அதிருஜ்ஞம்பரிவரான ஸுக்ரீவமஹாராஜரும் பெருமானை இடிக்கும் மின்னலுக்கும் வர்ஷத்துக்கு மிலக்காக்கி ஐந்த்ரியவஶராய் நாலுமாஸம் பெருமானை மறந்தாரிறே. இப்படி அதிருஜ்ஞஹேதுமான விஷயங்களென்னாலே ஜயிக்குமுடியுமோ வென்கிறேனென்று கருத்து. (விஷயமத்தஃ) விஷயஸமூஹத்தில் நின்றும். (க்ஷுத்ரந்திவிஹ்யதஃ) தேவரீருடைய அநுஸந்தவிஹ்யத்தாலே (பிபேமி) அஞ்சுகிறேன். அநேகவிதமான ஊஹ்வதத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான அநேகதந்தங்களை யுடைத்தான அநேகஸவத்துங்கள் ஶணிஶஜ்ஞாதிகளுக்குமடங்காமல் ஒருவனை வாதிக்குமாப்போலேயும், அதிரய ஶஹாரயர்களான பலர்கூடிகொண்டு ஸாவனை அபிமந்யுவை வாதித்தாப்போலேயும் விஷயங்களென்னை பாதிக்கின்றன, "ஜஶஶவஶிதகேஶாணாம் ஸஞ்சுதா — ஶிக்ஷணாம் । ஸர்வாஹாரம் ஊஹ்விதாம் த்ருஷ்ட்வா ஶாவவிஹ்வலிதம்ஶுநஃ" என்று ராத்ரியில் பிராட்டிபட்ட வ்யஸநத்தைக்கண்டு பொருக்கவில்லை திருவடி. இப்படிப்பட்ட வ்யஸநத்தை பிராட்டி பலநாள் பட்டாப்போலே நான் விஷயங்களாலே படுகிறேன். அந்த விஷயங்களு

ப்ராப்தோ என்கிற சப்தங்களை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாம். நிர்தயர்களான கம்ஸசைத்யாதிகள் ப்ரதிவீநாயகனாக இருந்தாப்போலேயோ தேவரீரிருப்பது, "ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் தேவ:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தேவம் தநமானாப்போலே தயையுனக்கு தநமன்றோ? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்று, ஆழ்வார், விஷயங்களைக்கண்டு நடுங்கி "அல்லலே யமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே" என்று கூப்பிட்டாப் போலேயும், "ஹாராம ஸத்யவ்ரத தீர்க்கபாஹோ" என்றுபிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலேயும் "தயாதந ஜகத்பதே தயிதரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம்" என்று கூப்பிடுகிறார்.—

உ-ரு || விஷாதபஹுலாஸ்வஹம் விஷயஸந்ததிஷ்வஸஹ்யாஸு
பிபேமி வ்ருஜிநாட்ய த்வதநுபூதிவிச்சேதத: ।
யயா நியதநாதவாநயமிதி ஸுயோக்யமாவயா
தயாதந ஜகத்பதே தயிதரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம் || ||கஅ||

பதம்	உரை
வ்ருஜிநாட்ய:	பாபபூயிஷ்டனான (நான்)
விஷாதபஹுலாஸு	துக்கங்களினால் நிறைந்ததும்
அஸஹ்யாஸு	ஜயிக்கமுடியாததுமான
விஷயஸந்ததிஷு	விஷயஸமூஹத்தினின்றும்
த்வதநுபூதி விச்சேதத:	தேவரீருடைய அநுபவத்தினுடைய விச்சேதத்தினால் (இல்லாமையினால்)
பிபேமி	அஞ்சுகிறேன்
தயாதந!	தயையை தநமாகவுடையவரே!
ஜகத்பதே!	ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவரே!
தயிதரங்க!	ப்ரியமான ஸ்ரீரங்கத்தையுடையவரே!
அயம்	இவன்
யயா	என்றாலே
நியதநாதவாந்	நியமமாக நாதனையுடையவர்
இதி	என்று

ம் ஸர்வஸ்வபூதஸேவகாரண ப்ரபத்திகாரண ஸாவாவஶ்யமாயிராமல் ஸம்பந்தங்களாயிருக்கிறதுகள். இவையெல்லாம் பொருக்கலாம் "ப்ரஜாம் வா வீக்ஷ்ய ஸமாஶ்வாஸ்ய ஸந்த்யஜ்ய ஸ்வாமீ மாதா ஸநாதநா । நாஹம் த்ரயதி ஸம்ஸாராத் ஸோஹம் த்வாமேவ ஸம்ஶ்ரிதா" என்கிறபடியே தேவரீருடைய ஸம்பந்தஸம்பத்திரேவாஶ்ரயமுண்டானால், அதுவுமில்லையென்று நோகிறரென்று பட்டாயம். நான் உம்மை ரக்ஷிக்க ஸாத்யமுண்டோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । ஸ்வயதி । (ஜயம்) இந்த வேதாந்தேபசிகர் (யோகிய நாயகர்) என்னை நியமித்த நாயகனாக யுடையனாவரென்றபடி (ஜநி) என்று (குலயோக்யதாம் ஸர்வாம்) தேவரீர் சொல்லிக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்நாமன்றோ இவருக்கு நாயகன், வேறொருநாதனுண்டோ, நாயன் ஸ்வநாயனை ரக்ஷிக்கவேண்டாமோவென்கிற ஸம்பந்தத்தை தேவரீர் ஸ்வயமே நினைக்கிறதுமாத்ரமன்றிக்கே வாயாலும் சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாமென்று கருத்து. ஸாக்ஷாத் ஸ்வந்த்ரோக்தி என்று சொல்லவுங்கூடத்தெரியாமல் கதறுகிற ஸமேஜஸ்த்ர ஜநநீபோ! என்குழந்தை பட்டினிகிடந்து கதறுகிறதேயென்று புலம்பி ஓடிவந்து ஸ்தந்யங்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே "ஸ்வமேவ நாயக:" என்றுசொல்லவுங்கூடத்தெரியாமலிருக்கிற அடியேனை தேவரீர் நான்தான் நாதனென்று சொல்லிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறரென்றுகருத்து. (ஸ்வயம்!) "ப்ராஹ்மணாநாம் யதநம்வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதமய்தமானுப்போலே தேவரீருக்கு ஸ்வயம்தமன்றோ, நாயனென்கிறளவன்றிக்கே ஸ்வயமாலே ரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? (ஜநதேஶ) அடியேனிடத்தில் விஶேஷாகாரமில்லாமற்போனாலும் ஸர்வஸ்வாமியென்கிற ஸாமாந்யாகாரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கலாம். (ப்ரயிதரக்ஷ) ப்ரயிதம் = ப்ரஸித்தம், ரக்ஷம் = ரக்ஷக்ஷேத்ரம் பஸ்ய:. ரக்ஷக்ஷேத்ரம் தேவரீருக்கு ப்ரஸித்தமாகையாலே தக்ஷக்ஷேத்ர வாஸியான அடியேனை க்ஷேத்ரவாஸியென்கிற முறையைக்கொண்டு "ஸர்வக்ஷேத்ரவாஸிந:" என்று விஷயவாஸமே

நிமித்தமாக ஜீவிகளுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களை சிக்ஷித்தாப்போலே அவர்களைக்காட்டிலும் க்ரூரர்களான த்வந்த்வ ஷயவநாதிகளையும் விஷயங்களையும் நிவ்ருத்தித்து என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கத்தில் மிகவும்ப்ரீதியுடையவரே! மஹாபாபியான நான் துக்கங்களினால் நிறைந்ததும் ஜயிக்கமுடியாததுமான விஷயஸமூஹங்களினின்றும் தேவரீருடைய அநுபவத்திற்கு குறைவு வருகிறதென்று அஞ்சுகிறேன். “இவர் நம்மை நாதனாகவுடையவரெ”ன்று சொல்லிக்கொண்டு அநந்யகதியான அடியேனை இரக்ஷிக்கவேணும் ॥ * * ॥கஎ॥

(அ—கை) இந்த ச்லோகத்துக்கு இரண்டு யோஜனை சொல்லப்படுகிறது. (ப்ரதமயோஜநா) ஸ்வபாவஸித்தஸர்வஜ்ஞ தேவரீருக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஹேயப்ரத்யநீகத்வ ஸ்வதோஷங்களுமில்லையென்று ச்ருதிகள் உத்கோஷிக்கின்றன, அப்படி அநிஷ்டஹாநம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது, ஆனபடியாலே என்னுடைய விநாசமும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது. ஆனாலும் சரணாகதவாத்ஸல்யதீக்ஷிதனன்றோ தேவரீரிருப்பது, ஆகையாலே சரணாகதனான என்னுடைய விநாசத்தை விடாதே கொள்ளென்கிறார்.—

கஅ ॥ நிஸர்கநிரநிஷ்டதா தவ நிரம்ஹஸஃ ச்ரூயதே
ததஸ்ய புருஷஸ்ய ஸ்ருஷ்டிவத் ஸம்ஹ்ருதிஃ க்ரீடிதம் ।
ததாபி சரணாகதத்ராணதீக்ஷிதோ பவாந்
உபேக்ஷிதும் இஹ யத் ஸமேத்ய கிமபி மாம் ஸ்வதந்த்ரஃ ॥

பதம்	உரை
ஹே திவ்யபாக!	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரே!
நிரம்ஹஸஃ	பாபமில்லாதவனான
தவ	தேவரீருக்கு
{ நிஸர்க	ஸ்வபாவமாகவே
நிரநிஷ்டதா	அநிஷ்டமில்லாமையானது

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறது
யத:	ஆகையாலே
ஸ்ருஷ்டிவத்	ஸ்ருஷ்டிபோலே
ஸம்ஹ்ருதி:	ஸம்ஹாரமானது
க்ரீடிதம்	க்ரீடையாக
பவதி	ஆகிறது
ததாபி	ஆனாலும்
பவாந்	தேவரீர்
ஶரணாகத	சரணாகதர்களுடைய
ஸ்நேஹ	ஸ்நேஹத்தின்
ஹாநி	இல்லாமையின்றும்
பீத:	பயந்தவர்
இஹ	இந்தஉலகில்
கிமபி	விலக்ஷணமான
யத்	யாதொன்றுண்டு
மதிஷ்டம்	எனக்கிஷ்டமாக
பவேத்	ஆகிறதோ
தத்	அதை
மாஸ்ம ஜஹாஸி:	விடாதேகொள்

௨–வ்யா ॥ நிஸமோந்நதி ! (ஹே ஶ்ரிய:!) த்ரீணியுக்மாநி யஸ்யா: ஜ்ஞாந ஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்று மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய ப்ரவிபாவகுணமே! இத்தாலே ஶாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயங்களுஞ்சொன்னபடி. (நிரம்ஹஸ:) நிஷ்பாப: அம்ஹ: பாபம் யஸ்மாத், பாபாத் ப்ரஜாஜாயதே தாத்பர்யம், ஒருவிதமான பாபமில்லாதவனான (தவ) தேவரீருக்கு (நிஸ்ஸீம நிரதிஶயா) நிஸ்ஸீமமான நிரதிஶயா, ஸ்வாபாவிகமான ஆநந்தங்களில்லையென்பது, ப்ரஹ்மனுக்கு ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் க்லேஶாதி நிஷேதங்களிருந்து உத்தரகாலத்திலில்லாதாப்போலவும், நித்யருக்கு ஸ்வபாவத ஏவ த்தாலே துக்கங்களில்லாதாப்போலவுமன்றிக்கே ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகவாநிஷேதங்களில்லையென்றபடி. (ஶ்ரு–ு

யதே) "அபஹதபாப்மா விஜர:, பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேசாதயஸ்ஸந்தி பராவரேசே" இத்யாதி ச்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே, அவாப்தஸமஸ்த காமனாகையாலும், ஸ்வபாவத: பாபங்களும் தத்கார்யாநிஷ்டங்களுமில்லாத்தாலேயு மென்றபடி. (ஸம்ஹ்ருதி: ஸ்ருஷ்டிவத் க்ரீடிதம் பவதி) ஸம்ஹாரமானது ஸ்ருஷ்டிபோலே க்ரீடையாக ஆகிறது. க்ரீடிதமிதி பாவே க்த ப்ரத்யய:. அநிஷ்டங்களில்லாமல்போனாலும், தந்நிமித்த பாபங்களிருந்தால் ஆகாமி அநிஷ்டங்களுண்டாகக்கூடும். மஹாராஜர்களுக்கு உத்யாநஸ்ருஷ்டி புண்யாவஹமாய் க்ரீடையாயுமிருக்கும், அதையழித்தால் பாபமுண்டாகையாலே உத்யாந ஸம்ஹாரம் க்ரீடையாகாது, அப்படிப்போலே உனக்கு ஸம்ஹாரத்தாலே பாபமுண்டானாலன்றோ க்ரீடையாகாது; அதுவுமில்லை, பின்னும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாயிருக்கிறீர், ஆகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஜகத்ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாய்விட்டது, ஸம்ஹாரத்தாலே ஜகத் படுகிற ஹிம்ஸையை நீர் அறிந்தீராகில் அத்தால் உமக்கு க்லேசமுண்டாய் க்ரீடையாகாது, ஸம்ஹரிக்கவும்மாட்டீர், பிறவிச்செல்வனுக்கு தரித்ரன் படும் கஷ்டந்தெரியாதிறே. க்ரீடா நாம ஆநந்தஜநக வ்யாபார விசேஷ:. கந்துகாதி க்ரீடையும் பரனுக்கு மர்மஸ்தாநத்தில்பட்டு க்லேசமுண்டானால் ராஜாவுக்கு வ்யஸநமுண்டாய் க்ரீடையாகாது ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உனக்கு க்லேசாத்யநிஷ்டங்களில்லாத்தாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாயிற்றென்றபடி. இங்கு ஸாமாந்யமாக ஜகத்ஸம்ஹாரம் க்ரீடையென்று சொன்னதுக்கு தம்மை விஷயங்களாலும் தஸ்கராதிகளாலும் ஹிம்ஸிப்பித்து ஸம்ஹரிக்கிறவிசேஷத்திலேயும், ஸாதுக்களை தஸ்கராதிகளாலே ஹிம்ஸிப்பித்து தரிகெட்டு ஓடிப்போகும்படிசெய்கிற ஸம்ஹ்ருதிவிசேஷத்திலேயும் தாத்பர்யம். இதரர்கள்படும் கஷ்டமின்னபடி இருக்கிறதென்று உனக்கு தெரியாதிறேயிறே நான்படும்கஷ்டமுனக்குத்தெரியவில்லை, ஆகையாலே ஹிம்ஸிக்கிறாயென்று பர்யாயம். (தயாலோ) ஆனாலும், ஸம்ஹா

ரமும் ஸ்ரீவைகுண்டநுமென்றபடி. (ஸ்வாநு) தேவரீர் (ஶரணாகதவத்ஸலப்ரஹ்ருஹித:) ஶரணாகதனுடைய ஸத்தைக்குக் குறைவந்தால் என் செய்வோமென்று ஸயந்தவன்தான். இப்படி ஸாக்ஷாத்மாகச் சொன்னபோதிலும் ஶரணாகதரான தெய்விக நுடைய ஸத்தைக்குக் குறைவருமென்று ஶரம் ஸ்வரன் ஸயந்த வனென்று விஶேஷதாத்பர்யம் (ஶிஷ்டிஸ்ஸயஶ்ஶேஷக) இந்த லோகத்தில் எனக்கிஷ்டமாக யாதொன்றுண்டு ஆகிறதோ! (தந்நாஸ்ரீஹவ:) அதை விடாதேகொள்ளும். எனனுடைய இஷ்டம் வாவாசிமோவரம், அது இந்த லோகத்தில் வைகுந்திவைகுண இருக்கும்போதும் உக்கதாமந்யாநாஸவத்தைப் பெறவேணுமெ ன்கை. அதை “ஶாநாதிவ வமொராவாஶ:” என்கிறபடியே கூ தந்தைபஞைன நான் வாவா கேட்க வஜ்ஜையாக விருக்கிறது, அ தைதேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் ஸாயிக்கவேணுமென் றபடி. யதா, ஜஷ்டாநிஷ்டங்களின்னதென்று எனக்குத்தெரியவி ல்லை, அதை ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் செய்யவேணுமென்றபடி. “யம் கூம் உநஷ்யாயஹிதநொந்த்ஸ” என்று வதநந்நன் ஜநனைக்கேட்டாப்போலே கேட்கி றுரென்னவுமாம். [த்விதீயயோஜநா] இப்படி “ஶ்ரீரிதி” என் கிற முதல் ஶ்லோகமுதல் “.நயாயந ஜகஸ்வதெ நயிதரா ஸம் ரக்ஷஸோம்” என்கிற அளவாலே வாயித்திருக்கச செய்தேயும், எம்பெருமான் கோயிலில் ஶ்ரீவைஷ்ணவனாய் ஸர்வத்திருக்கச்செய் தேயும் கூரவோடே இவருக்கு உவங்காட்டி இவருடைய ஸ ஹிஷ்ஞ்செய்யாமலிருந்தவாறே கிஞ்சிக வணயகொவயாதுரா யக்கொண்டு உவாஸ்ஹிக்கிறுர். பெருமாள் வநத்துக்கு எழுந்தரு ளும்போது “ஸஹதேஷ்வதிஷ்யாதி உநந்ஷே கஸஶகணகாநு” ஐ தவ்ராதிகளாலே கூடவருகிறேமென்று வாயித்தத பிராட்டி த ம்முடைய உரோராய வஷிதியில்லாமையாலே “வணயாவா ஹிரநாவு வஸிதிகெக்ஷவ ராவவம்” என்று வணயகொவத்தா லே பெருமாளை உவாஸ்ஹித்தாள். “க்ஷிதகஸஶ்ரீக ரஷ:” என் றுசொன்ன ஸாவிகைகளே “ஶயவா கிம்தநாஶாமெவ:” என்

ளர்கள். ஆழ்வார் தம்முடைய ப்ரணயரோஷத்தைப்பண்ணுமையா லே ‟மின்னிடைமடவார்” என்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெரு மானை உபாலம்பித்தார். கலியனும் அப்படியே ‟தென்னிலங்கையர ண்சிதறி” என்கிறபாட்டில உபாலம்பித்தார். ஆநந்த வைசித்ர்ய பஞ்சகங்களென்கிற வ்யாக்யானாதி ஸகல சாஸ்த்ரங்களு னக்கிருப்பதுடன் ஸௌசீல்யாதிகுணங்களும் அதுக்கு ப்ரதமான பாவங்களும் ஸம்பாவதமான உனக்கில்லாத்தாலேயன்றோநான்படு கிறபாடெல்லாம் தெரியவில்லை, பிறவிச்செல்வனுக்கு பரனுடைய தாரித்ர்ய ஸௌலப்யந்தெரியுமோ? ஸம்பந்தங்களெனக்கில்லையென்று நீர் எங்ஙனே கண்டபடியென்னில்; நிர்ஹேதுகதயா ஸம்பந்தா வேதங்கள உத்கோஷிக்கின்றன, இப்படி ஸௌசீல்யாதிகு ணங்களுனக்கு இன்னபடியிருக்குமென்று தெரியாத்தாலேயன்றோ ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமுமுனக்கு லீலையாகிறது, நரிக்கு வி ளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன்போகிறதென்றுபபோலே உம்முடைய லீலை எனக்கு ஸௌகர்யமாயிருக்கிறது. ஆகையாலே பரஹிம் ஸைகஸ்வபாவனான உனக்கு எங்களோடுறவில்லை, ப்ரணயமுமில் லையென்று உதாஸீநமாக இவர்சொல்ல; எம்பெருமானும் ஐயோ! இவர் கர்வித்போலேயன்றோ காணப்படுகிறது, என்செய்வோ மென்று ஸஸம்ப்ரமமாக ஓடிவந்துநின்று ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஆச்ரிதர்களை ரக்ஷியாமல்போனல் ‟ஸர்வ தோ தோஷோ ஹாநத்வம் வஹாநாமரக்ஷணே” என்று எனக்கு மஹா தோஷம் வருகிறதோடுங்கூட ஆச்ரிதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ர ணயத்தைவிட்டால் நான்மஹாபயத்தை யடைந்தவனன்றோ? ஆழ் வார், நெடுங்காலம் விச்லேஷித்து ப்ரதம்ஷணம் பண்ணச் செய்தேயும், நான் * பசுமேய்க்கைக்காக க்ஷணம் விளம்பிக்க, மிக வும் ஸுகஸூராய் இனியவன்வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்

---

* ‟மின்னிடைமடவார்” என்கிற திருவாய்மொழியில ஆவினீ னிலே என்கிற நாலாம்பாட்டில் ‟எனக்குப் பசுமேய்க்கப போ கவேண்டாவோ? நீநினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ” என்று புள்ளான் வ்யாக்யானஞ்செய்தருளினர் *

லோமென்று வசயமிட்டுக்கொண்டிருக்க; நானது பொறுக்கமாட்டாமலயிகயும் அவஸஞ்ஞயும ஸயாக்ராதெரு யும் தூடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்வாபராதத்தை க்ஷாபணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில லாமல் நடமாடுகின்றது உமக்குத்தெரியாதோ? நீர் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான் ஸயாக்ராஞுயன்றோ விருப்பதென்று அருளிச்செய்ய; நீர் ஶரணாகத ப்ரணய ரக்ஷகனென்றுமிடம் அடியேனுமறிவேன், என்னைக்காட்டிலுமுனக்கு இஷ்டமான வஸ்துவில உண்டு, அந்தவஸ்துகளை விடாதேகொள்; அந்தவஸ்துவை இன்னதென்று சொல்லிக்காணென்ன; அவைகளை இன்னதென்று ஸ்வபக்ஷ்யா ஆராய்ந்துகொள்ளென்று உபேக்ஷைத்திரும்பிக்கொண்டு உபாலஹித்துச் சொல்லுகிறார். [ஶரணாகதே] (ஹேதிவ்யாஸ்த்ர) ஷாட்குண்யபரிபூர்ண! ஸகலஸகல ஜ்ஞான உனக்கு பரனுடைய ஜ்வரந்தெரியுமோவென்று கருத்து. (பிராணநிரநிஷ்டா) நவித்ருதே சுநிஷ்டம் = ஜ்வரம் யஸ்ய ஸ:, நிரநிஷ்டஸ்யஸ்யா ஸ: நிரநிஷ்டா:, ஸ்வாபதஸிந்நாநிஷ்டாவாமா, ந்ய, ஜ்வராத்ரநிஷ்டாஸவமானதென்றபடி. (நிரம்ஹஸ:) நிஷ்பாபஞ்ஞ (கஷ) தேவரீருக்கு(ஶ்ருதிபதே) "அபஹதபாப்மா" த்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வாபாவிக ஶாத்ருநிஷ்டங்களும் த்ருஷ்ட வாபங்களுமுனக்கில்லாத்தாலே பரனுடைய ஜ்வரந்தெரியவில்லை. உன்னாபிரிந்தார் படும்ப்ரஸத்தையும் நியமியாயென்றும் தாத்பர்யம் (த்வத:) அநிஷ்டங்களருபடிக்கு முனக்கில்லாத்தாலே (ஸப்ருஷ்டிவசஸ் ஸம்ஸ்ருதி: ப்ரீதம்ஸவதி) ஸம்ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஸாரமும் ப்ரீதியாக அநந்நீயும் கைவிட்டு ஶப்தாதி விஷயங்களைக்கொண்டு யமயாதிகளைக்கொண்டும் என்னை பீடிக்கிறது முனக்கு லீலையாயிருக்கின்றபடி. ஆகையாலே யுனக்கு என்னேற்றமுமில்லை ப்ரணயமுமில்லையென்கிறரென்று ஸாத்பர்யாபிப்ராயம். இப்படி இவர் சொல்லவே எம்பெருமானும் நான் ஜம்ப்ரக்ஷணவிவேகியாலே ஜ்ஞானம்விஜூஜித்தால் இதற்கிப்படிச்சொல்லலாமோ? ஸம்ஸாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஶரணாகதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தாற

விட்டால் என்செய்வோமென்று பயந்தவனன்றோ என்றருளிச்செய்ய; சொல்லுகிறார்மேல, த்யாவீதி । (த்யாவ:) ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரியையானபோதிலும (ஸ்யாத்) தேவரீர் (ஶரணாகதத்ராணஸ்ப்ருஹித:) ஶரணாகதனுடைய த்ராணஸ்ப்ருஹத்தினின்றும ஸபயராவதான் ஶரணாகத த்ராணஸ்ப்ருஹம் ஶரணாகதகர்த்ருகம் ஶரணாகதன் தன்னுடைய த்ராணத்தைவிட்டா லென்செய்வோமென்று ஸபயனவன் தானென்னும்படி. ததஸ்து, ஸ்ப்ருஹம் ஶரணாகத கர்த்ருகமென்பது "ஹித:" என்பதாலே ஸூசிதம். லோகத்தில் மித்ரன் விஷயத்தில் த்ரோஹம்பண்ணினால் அந்த மித்ரன் தம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விடுவனென்கிற ஸம்பவம் ஸம்பவிக்குமிறே. அப்படிப்பட்ட ஸாஹஸம் பண்ணினவர்களாரோ; நானன்று என்று ஸாதராபிப்ராயம். ஆனால் நீ எனக்கு உபேக்ஷ்யவஸ்துவன்றோவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, சொல்லுகிறார்மேல் । உபேக்ஷ்யேதி । (உத) என்னைக்காட்டிலும் (உபேக்ஷ) இந்தலோகத்தில் (கிமபி) அதிவாஞ்சநீய ஶ்ரீவிஷயமான (யத) யாதொருவஸ்துவுண்டோ (தத) அத்தை (மாஸ்ம ஜஹா:)விடாதேகொள். என்னைக்காட்டிலும அதிவாஞ்சநீய ஶ்ரீவிஷயமானவஸ்துஉண்டு, அதைவிடாதே, அங்கே நீபோகக்கடவா யென்கிறாரென்றுகருத்து. என்னைக்காட்டிலும் அதிகமான உபேக்ஷ்யவஸ்துவை விடாதேபோவென்று சொல்லாதே "உபேக்ஷ்ய இஹ யதஸ்தி கிமபி மாஸ்ம தஜ்ஜஹா:" என்று சொன்னத்தாலே ஔதாஸீந்யந்தோற்றுகிறது. நம்மாழ்வார், "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற திருவாய்மொழியில் வடுகநம்பிமாக த்யஜித்திருக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே ப்ரணயரோஷாவிஷ்டராய் அவன் வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று ஸமயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, எம்பெருமானிது பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணவுங்கூட அவகாஶமில்லாமல் த்ருதயாராணாக்ஷமராய், ப்ரத்யாஸந்நரானவருடைய 'நறுங்கழல்களையெடுத்து ஸ்வமூர்த்தங்களாலும் ஸ்பர்ஶித்து க்ருதஸ்வஸ்தனாயிருந்தாப்போலே

நூற்பில் பிள்ளை ப்ரபந்தத்தில் ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரயோகி-
த்தும், மும்மணிக்கோவையில் விரஹார்த்தராய் ப்ரபந்நபோது-
ம் அவனை மூர்த்தருவாகையாலே ப்ரணயகோபராயிருக்க, அது
பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானோடி வந்து நாயிகாஹாவபா-
ஹான இவர் ஸந்நிதியிலாமையாலே க்ருத்யாராணாக்ஷரா-
ய் க்ருத்யாராணாயும் ஸ்வேதமான பந்துகழல்கள் அம்மானை
முதலிய இவருடைய லீலோபகரணங்களை யெடுத்து க்ருஹவித்-
து ஸ்ரீயாத்யாரனாயிருந்த இவனைப்பார்த்து என்னுடைய பந்தை-
யுங்கழலையும் அம்மானையுந்தந்து போகுமென்றுபோலே பேச-
லாகச்செய்த ப்ரபந்தத்திலிவருக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டென்ப-
து வ்யக்தமாகிறது. பிந்தைகவர் பிராகிருத நாயகி செந்தமிழ்
மும்மணிக்கோவை செரியச்சேர்ந்து பந்துகழலம்மானை யூசலேசல்
பரவநவமணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேன்" என்று தாமே யரு-
ளிச்செய்தார் ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனே! ஒருவிதமா-
ன பாபம் ஒருபொழுது மில்லாதவனான தேவரீருக்குஸ்வபாவமாய்
அநிஷ்டங்கொன்றுமில்லையென்று ஓதப்படுகிறது ஆகையாலே
தேவரீருக்கு உலகஸ்ருஷ்டியானது எப்படி விளையாட்டாகவாகிற-
தோ, அப்படியே ஸம்ஹாரமும் விளையாட்டாக ஆகிறது இப்படி-
யானாலும் தேவரீர் சரணாகதர்களிடத்திலிருந்த ஸம்ஸாரத்தினு-
டைய பங்கத்தினின்றும் பயந்தவரன்றோ? ஆகையாலே சரணா-
கதனான அடியேனுக்கு இந்தப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் எது ஸாதகமா-
மாயாகுமோ அதைச்செய்யவேணும ॥ * * ॥கஅ॥

(அ—கை). இப்படி நிமகோஷதெப்பிகள் சொன்னவார்த்தை-
யைக்கேட்டு எம்பெருமான் கலங்கி தேவரீரைக் காட்டிலுமே
னக்கு வேறே ஐச்வர்யமுண்டோ? "ஐஸ்வர்யமும் பரமா-
த்மாவின் ஸங்கல்பமே" என்கிறபடியே தேவரீர் நிய-
மித்த கைங்கர்யத்தைச் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்யவல்லேனோ நான்?
"ஸ்ரீபதாதீதிபோவ" என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தை நியமிக்க

வேணுமென்று விநீதனாய் அருளிச்செய்ய நிம்பாதேவிகளும் ஸம்ஷிப்தவுண்ணயகொவராய் "வைராக்யவிஜிதஸ்யாமேஷ: ஸ்வஸ்திவிஜ்ஞதஸ்யமே" என்று சுத்ரஹ்நம் ப்ரேஷிதரானயும் யதீந்த்ராநுவிக வஸ்துரான அபுபரானாருடையகடாக்ஷவிசேஷ வாத்ருயுமான அடியேனை விசேஷித்துக் கடாக்ஷிக்கவேண்டி யிருக்க ப்ரஹ்லாதாதிகளைப் போலேயாவது அடியோங்களுடைய பயத்தைத்தீர்த்து ரக்ஷித்தால் அவர்கள்போலே நிர்பயராயிருக்கி றோமென்று "ஸாமாந்யவிசேஷவிஷய ஸ்ப்ரஹாஸ்வார்த்தி" என்னு ஸம்யமநான குணமஹர்ஷியினுடைய வஷ்டியென்கிற சூகாரத்தைக்கொண்டு ஸாமாந்ய விசேஷ விஷயமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்க மற்ற ப்ரகாரங்களைப் போலே ஸாமாந்யமாக வைத்துக்கொண்டாலும் போருமென்று சொன்னப்போலே சொல்லுகிறார்.—

௪௯ || ப்ரஹ்லாதஸ்ய பராசரஸ்ய கஜராஜஸ்ய த்ரௌபத்யாः
விபீஷண ஸ்ருஜத்ஸ்த்ரியோ ஜனபதா அம்பரீஷாதய: |
ஸம்ஸ்ருத்ய சரணம் தா: ஸமபவந் ஸ்வஸ்திமந்தோஜனா
ஏதேஷ்வேவ தயா வயம் ஸமதீம் ரங்கேஸ்வர ஸ்யாம || ||௪௯||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கேஸ்வர!	ஏ ரங்கநாத'னே!
ப்ரஹ்லாதஸ்ய	ஹிரண்யகசிபுவின் குமாரனைப்ரஹ்லாதனென்ன
பராசர	பராசரனென்ன
கஜராஜ	கஜேந்த்ராழ்வானென்ன
த்ரௌபதீ	தரௌபதியென்ன
விபீஷண	விபீஷணாழ்வானென்ன
ஸ்ருஜத்	ஸாமுகனென்ன
ஜனபதா	கோகுலத்திலிருந்த ஜநங்களென்ன
அம்பரீஷாதய:	அம்பரீஷசக்ரவர்த்தியென்ன இவர்களைமுதலாகவுடையவர்கள்
ஸம்ஸ்ருத்ய	தேவரீருடைய திருவடியை
சரணம் தா:	ஆச்ரயித்தவர்களாய்க்கொண்டு

பயாத்	பயம்
விமுக்திம்	(ஸம்ஸாரத்தினுடைய) பயத்தினின்
ஜக்முஃ	அடைந்தார்களோ [விடுதலை
ததா	அப்படியே
வயம்	அடியோங்களும்
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்ரமாக
ப்ரதிலப்ஸ்யாமஹே	அடையக்கடவோம்

உ-வ்யா ॥ ப்ரஹ்லாதமுகாஃ இதி । (ப்ரஹ்லாதவாயஸ த்ரிஜடா விபீஷண கஜேந்த்ர க்ஷத்ரபந்து ப்ரமுகாஃ) ப்ரஹ்லாதஃ, ப்ரஸித்தஃ, வாயஸஃ= காகாஸுரஃ, த்ரிஜடஃ ... ராக்ஷஸீ, க்ஷத்ரபந்துஃ = ஸத்யவான், ... ஹர்வான் பெரியதிருவடியோடேயருளி ஸஞ்சரிக்கும்போது பெரிய திருவடி ஜாதியாக்ருதராய் ஸந்நிதியில் ஸஞ்சரிக்கிற ஸர்ப்பமென்கிற ஸத்யத்தை ஸகஸ்ரகவர், ஸர்ப்பவென் ஸ்தா ...னுஸ் பெருமாளை சரணம்புக, அவ்வான் கேவநகேதயனை ஸத்யத்தை லக்ஷித்தவொட்டாமல் ஊர்த்வபுட்டு நக, அவ்வவகாசத்தில் ஸர்ப்பவன் புற்றில் நுழைந்துவிட்டானென்று வள்ராணிசுயாநானஸ்ரேயா. சத்ருக்னஸ்வதியிடம் வ்யாஸராஜமஹர்ஷி, ஆசீர்வதத்தில் ஹிம்ஸிக்குவருகிறேமென்றுசொல்லிஸ்தானத்துக்குப்போய்விஷ்லித்துவர, வாரணாஸாநாதிகு ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாரணம் பண்ணிக்கொண்டு வ்யதீக்ஷிக்க, வ்யாஸராஸஸ்ஸாவந்து ஜவவா ரணம்பண்ணின ராஜாவைப்பார்த்து கோபிஷ்டராய் அவனை ஸம்ஹரிக்கத்துடங்க ராஜாவும் ஸாதுஸநாழ்வானை சரணம்புக, ஸாதுஸநாழ்வானும் வ்யாஸரைஸை ஜயித்து ராஜாவுடையும் ராஜாகாலிலே விழும்படி பண்ணினார். *

திரண்ட பொருள். ப்ரஹ்லாதன் முதலியவர்கள் தேவரீரை சரணம் புகுந்து தங்களுடைய பயத்தை யெப்படி விடுவித்துக்கொண்டார்களோ! அப்படியே நாங்களும் தேவரீராலேயே பயத்தினின்றும் விடுதலையை சீக்கிரமாய் அடையக்கடவோம் ப்ர

ப்ரஹ்லாதன் தன் தகப்பனான ஹிரண்யகசிபுவினால் செய்யப்பட்ட ஹிம்ஸை பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானை சரணம்புக, எம்பெருமானும் நரஸிம்ஹரூபியாய் அவதரித்து அவனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்லாதருக்கு பயமில்லாமையைப்பண்ணினுனென்பதை புராணங்களாலறிக. தன்னைச்சரணம் புகுந்ததினால் காகாஸுரனை ப்ரமாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தானென்பதை ராமாயணத்தாலறிக. இப்படியே மேலுங்கண்டுகொள்வது. "ஸஜ்ஜந" என்று காளியனையுஞ்சொல்லலாம். ||௧௯||

(அ—கை) இப்படி கீழ் ச்லோகத்தில விசேஷித்து கடாக்ஷியாவிடில்போனாலும ஸாமாந்யமாகவாவது கடாக்ஷித்தாலும் போருமென்று இவர் சொல்லவே, எம்பெருமானும் பின்னுமிவர் கூவிதாபோலேயன்றோ காணப்படுகிறதென்று ஸ்யாகூதனாய், ஓ பிள்ளாய் நீர் இப்படி ஸாமாந்யமாகச்சொல்லக்கூடுமோ? "ஆஜ்ஞாவ்யாஹம் தவஸ்திநாம்," "அது நமது விதிவகையே" என்றும மாமபழும் கேட்க வாழைப்பழம தருவாரைபபோலன்றிக்கே குஸிதைஸாமாந்யமாகவன்றோ நான் செய்கிறது, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யின்னதென்று நியதிக்கவேணுமென்று கொண்டு விநீதராய் அருளிச்செய்ய, நிமூஜ்ஞரிஷிகரும் இப்படி வரஸ்காரணிகனாய் ஸ்ரீவஸஸ்வான இவனையன்றோ நாம் உதாஸீநமாகச்சொன்னது, என் செய்வோமென்று அநுதப்தராய் மிகவும் நிவ்ருத்தியையடையராய் தம்முடைய இஷ்டத்தை இன்னதென்று விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறார்:—

ச்லோ|| ஸ்வயம் ஸ்வய ப்ரஜ்யாதிந்த்ர நிதராஷியாக ஸர்வம்
ப்ரியம் வஹாஸைய வஸ்தோ ப்ரிதவிவக்ஷாநுயை |
ஸ்வயம்ஸாதிதம் வஸஸ்வ நிசாமயந்த ஸமா
வயம் த்வ ஸ்வநிவ்ருத்திம் ஸவி சாகர்ந விநேதுஷி || ||௨௦||

பதம்	உரை
ஹே வ ஹோ !	ஏ பிரபுவே !
[ஸ்வம்	தேவரீர்]

ரங்கதாம்நி	இந்த ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில்
ஸுநிதராம் நிராசிஷாம்	காமாதி போகங்களிலிச்சையில்லாதவர்களுடைய (பரமைகாந்திகளுடையவென்றபடி).
பயம்	பயத்தை
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.
ஸ்ரியம்	[பாகவத ஸம்ருத்திரூபமான] ஸம்பத்தை
வர்த்தய	வ்ருத்திபண்ணவேணும்
ஸ்ரிதவிபக்ஷம்	ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதிகளை
உந்மூலய	அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும்
ஹே போகதாத்ரு !	ஏ முக்தி புக்தியைக்கொடுப்பவனே!
வயம்	அடியோங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்வயம் வ்யக்தம்	ஸ்வயம் வ்யக்தமான
வபு:	(ஸ்ரீரங்கசாயியான) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஸதா	எப்பொழுதும்
நிரீக்ஷமாணா:	ஸேவித்துக்கொண்டு
புவி	பூலோகத்தில்
நித்யஸூரி	நித்யஸூரிகளுடைய
நிர்வ்ருதிம்	ஆநந்தத்தை
பஜேமஹி	அடையக்கடவோம்.

வ்யாக்யா ஸங்கதி। உபய விபூதிக்கும் ப்ரபுவான தேவரீர் ப்ரயோஜநாந்தர பரரையும் அதடியாக வந்த தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுமில்லாத பரமைகாந்திகள் நித்யவாஸம் பண்ணும்படியான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் காமக்ரோதாதிகளாலுண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும், பாகவத ஸம்ருத்தியை அபிவ்ருத்திசெய்யவேணும், ஆச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக நிரஸிக்கவேணும், இப்படிச்செய்யவே ஸ்வதந்த்ரவைபவரான மோக்ஷைக நேத்ரரான அடியோங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் அர்ச்சாரூபத்தோடே வந்தவதரித்த தேவரீருடைய திவ்யம

கள விக்ரஹத்தை கண்களாலே நித்யஸூரிகள் போலே ஸேவித்
துக்கொண்டு மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்திலுண்டான ஆனந்தத்தை
இங்கே அநுபவிப்போமென்கிறார். (ஹேவத்ஸ) ஹே விஷ்ணு
சித்தப்ராஜ்ஞ! வத்ஸத்வ மேவாஹமெனத்தாலே ஸம்பந்தாதி
கள் விசிறியமாகிக்கே வர்த்யமானம் ஹேதுவென்று கருத்து
வத்ஸனை விடக்கூடாதிறே. (ப்ரதிபாதிதவ்யஸம்)
உத்தேஸ்யம் = காமிவிஷ்டம், ப்ரதிபாதிதம் ஸம்பத்திதாரா
ப்ராப்தமஸம்பத், வத்ஸாதிநிஜபராக்ரமாதிகளால் ஸத்ந
ஸம்பத்தி ப்ரதிபாதிதவ்யஸம். பரமைகாந்திகளென்ற
படி (ராஜ்யாதி ஸம்பத்) ஆமுஷ்மிக ப்ராப்தமாகுங்
கள்போது ப்ராப்யஸாதநத்தாலே வ்யாபகமாய்ப்போனபடியா
லே வகிக்கக்கூடாமல் “ஸம்ருத்தி ப்ரீதிர் ஸம்பத்ஸ்வ” என்
று தேவரீர் நியமித்த ஸாத்ய ஸாதநங்களாலே ஸம்ருத்
தாப்படியாலே அதை ஸம்பத்தான தேவரீர் நிவ்ருத்தி செய்யவே
ணுமென்று வாதியதென்றபடி. (ஸ்ரீயம் வஹ)
ஸாதவத் ஸர்வஜ்ஞனை ஸமீபத்தில் செய்யவேணும், யதா, (ஸ்ரீயம்)
ஸநகாதிகளுக்கு போக்யமான ஸ்ரீயை (வஹ) “யே
யே கா காமா வஹ்யஸ்வாத் ஸர்வாந் நிக்ரஹாய
ஸர்வகாமாந் தாக்கஷிந்தஸ்ய । ஸர்வஸாதநஸம்பத்யஸ்ய
ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ராணி । பக்ஷாதிஸம்பாதானி ப்ரதிஷ்டா
நிதாநம்” என்று ஸாக்ஷாத்ப்ரீதிகளான ஸநகாதிகளுக்கு
ஸ்ரீயைக்கொடுத்தாப்போலே; கோயிலிலே வேதாந்தாதி
ஸேவிப்பவர்களுக்கு “ஸர்வார்த்தஸம்பத்ஸு ஸ்வாகதம்
ஸ்வஸ்திவாசநம் । ஸ்வாதி ஸ்ரீமதிம் நிவேதயந்தி
ஸர்வஸ்ஸ்ரீ” என்கிறபடியே ஸர்வாபரணாதிகளுக்கு ஸாதந
மான ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்னவுமாம். இவர் ஆழ்வா
ரைப்போலே பரமஸாத்விகர் பரமபாகவதராகையாலே ஸாக்ஷி
ஷூவ்யாக்யானத்துக்கு முக்தரானவர்களுக்கு ஸ்ரீயை வாயிக்கி
றீரென்று கருத்து. (ஸ்ரீ அலிவஸ்திஸம்பத்தி) அஸ்ரீ அலிரா
யிகா ஸம்பத்தமாக நிவ்ருத்திக்கவேணும். ஸம்பத்திருந்தால்

ஸாதிக அவர்களாலே பீடையுண்டாகுமென்று அடியோடு நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்வயம் ஸமீஹிதம்) ஸ்வயமாகவே ஆவிர்ப்பவித்ததான, "ராஜ்ஞாதேஶாயஸ்ய ஸமயோஜ்ஞ்ராயிவதிக: ஸ்வஹோர:। விஶேஷா ஸ்வாதஸ்ய ஸோமஸ்ய" என்று தேவதைகளுடைய நிர்ப்பந்தத்தாலே திருவயோத்யையில் இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்திருமகனாய் அவதரித்தாப்போலன்றிக்கே, ஸ்வயமாகவே ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அவதரித்தானென்றபடி. "ஸமீஹிதம்" இத்யத்ர உபஸர்க்கத்தாலே திருநாட்டில்போலே திவ்யமஹிஷ்யாத்யபரிகரங்களோடேகூட அவதரித்தானென்றபடி. (ஹே ரங்கநாத) ஹே மோக்ஷப்ரத! (தேவயாஸ்யாநிஶாயநஶ்ச:) தேவரீருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை "நஸாந்த்ரப்ரஶஸ்திஷ்டிரஸ்ய" என்று நேத்ராஸ்வாதமான வஸ்துக்கள் ஸதாநேத்ரவிஷயமாகிறதென்று ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு (த்ரிதஶநிவ்ருத்திம்) தேவதைகளுடைய ஸ்வபதத்தை, அவர்கள் அநிமிஷர்களாகையாலே ஸதா கண்களாலே பார்க்குமாப்போலே நாங்களும் அநிமிஷர்களாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோமென்றபடி. யதா, த்ரிதஶபதம் நித்யஸூரிவாஸம் "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்று ஸூரிகள் போலே ஸதா திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை ஸேவித்துக்கொள்ளுகிற ஸ்வபதத்தை (ஹாவி ஜுஹேஷு) ஸ்ருஷ்டியில் அடையக்கடவோம். மோக்ஷப்ரதரான தேவரீர் மோக்ஷதஶையில் கொடுக்கப்பட்ட ஆநந்தத்தை இங்கே கொடுக்க அநுக்ரஹிக்கிறீரென்று அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ||

திரண்டபொருள். ஏ பிரபுவே! கோயிலிலே துஷ்டர்களாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கவேணும், நல்ல ஸம்பத்தை வ்ருத்தி செய்யவேணும், ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதி ஸமூஹங்களை அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும், இப்படிச்செய்யவே நாங்கள் தேவரீர் தாமே யாசைப்பட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீரங்கசாயியான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எப்பொழுதும் ஸேவித்துக்கொண்டு இந்த பூலோகத்திலேயே நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோம். * * * * ||௨௦||

அ|—கை. ஓ பிள்ளாய் உம்முடைய இஷ்டத்தையின்னதென்று சொல்லுமென்றால் அதைச்சொல்லாதே "ஸநிதராஹிதாஷ ஸ்ய ஶம் ஶ்ரியம்பு ஹூவைய" என்று வரர்களுக்கு ஶ்ரீயைக் கொடுக்கவேணுமென்றும், ஸபநிவ்ருத்தி செய்யவேணுமென்றும வ்யாபிக்கலாமோ? அவர்களும் உபாயாநுஷ்டாநஞ் செய்தாலன்றோ அவர்களுடைய ஸபநிவ்ருத்த்யாதிகளைச் செய்யலாவதென்னில்; ஶ்ரிய:பதியாய் ஆஶ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷகராய் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீகராய் ஸநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணஸாகரராய் ஸநாதோதிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யராய் கோயிலிலே ஸந்நிதிபண்ணி நிற்கிற தேவரீரை ஸநந்யஶரணனான அடியேனான இந்த சேதநன் "கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்திசை பாடியாடி யுழிதரக்கண்டோம், கண்டோங்கண்டோங்கண்டோங்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்" என்றுசொல்லுகிற படியேஸாமவதர்களெல்லாமிந்தலோகத்தில்ஸஞ்சாராகவேணுமென்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகசசரணம் புகுந்தானென்றுஇதையொரு வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே ஸம்ஹிமைக்கக்குகிற ஸகலதிவ்யாயுதங்களோடே நிரூபாதிகமான ஸம்பந்தத்தை க்ஷணங்கூட இடைவிடாமல் கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தானுகவே மாண்டுபோவர்கள், உனக்கு ஶஸ்த்ரமெடுத்து யுத்தஞ்செய்கிற வருத்தமும் வேண்டாமென்கிற ஸபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௪॥ ஶ்ரிய:பதிர்ப்ப்ரபவதி ஶ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷகே
ஸஹ்ருதகுணோதயாவிதி ஸமஸ்தபோஸ்யஜந:।
ஸ்திக்ஷணதப:பரம் ஸ்யய ரம்யயாதஷிஷ்ட
ஸம்ப்ஸ்நவாயிகம் ஸ்வஶித ஹேதிபிஹேதிபி:॥

பதம்	உரை
ஶ்ரிய:	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
பதிர்ப்ப்ரபவதி	பதியாயும்
ஶ்ரிதஜநஸம்	ஆச்ரிதஜனங்களுக்கு

ஸம்ரக்ஷிகே ரக்ஷகனும்

{ ஸத்பூத ஸத்துக்களாயும் ஆச்சரியங்களாயுமான
{ குணார்ணவாய கல்யாணகுணங்களுக்கு ஸமுத்திரம் போன்றவ னுமான

த்வயி தேவரீரிடத்தில்

அயம் ஜந: இந்த சேதநன்

ஸமர்ப்பித: ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான்

இத: பரம் இதற்குப்பிறகு

ப்ரதிக்ஷணம் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும்

ப்ரவ்ருத்தஹேதிபி: வ்ருத்தியடையாநின்ற ஜ்வாலைகளையுடைய

ஹேதிபி: திவ்யாயுதங்களினால்

ஸநாதநீம் தானாகவே ஸித்தமான

ப்ரபுதாம் ப்ரபுத்தன்மையை

ஸ்ரீரங்கதாமாதிஷு ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில்

ப்ரதய ப்ரகாசம் பண்ணவேணும்

வ்யா॥ ஸ்ரீயதே। (ஸ்ரிய: ஸம்ப்ரத்யே) பெரிய பிராட்டிக்கு ஸம்போதநம், இத்தாலே ஸ்ருணோதி ஸ்ராவயதியென்கிற வ்யுத்பத்தி ஸித்தமான புருஷகாரத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. தோடுங்கூட ஸ்ரீவிசிஷ்டனே ப்ரபத்தவ்யனென்று சொன்னபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் உபாயாதிகாரத்தில் ஸ்ரீ ஈட்டுவ்யாக்யானத்தில் கண்டுகொள்வது. (ஸ்ரீ ஜநஸம்ரக்ஷிகே) ஸ்ரீஜநங்களுக்கு ஸம்ரக்ஷகையானவளே இங்கு "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே ஐஹிகாமுஷ்மிகமும் "ரக்ஷிகே" என்கிறத்தாலே மோக்ஷப்ரதாநமும் ஸூசிதம் எங்ஙனேயென்னில்; ஸம்ரக்ஷகத்வமாவது உபாயாநுஷ்டாநமும் நிவ்ருத்தரக்ஷகத்வம். ஸாக்ஷாத் ஸமாஸ்ரயணமோக்ஷ ப்ரதாநம் ரக்ஷகத்வத்தாலும், ப்ரதிபந்தகமான உபாயாநுஷ்டாநமும் ஸ்வயம் ஐஹிகாமுஷ்மிகம் "ஸம்" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலுஞ் சொல்லப்பட்டதென்று கண்டுகொள்வது. (ஸத்பூதகுணார்ணவாய) ஸத் = ஸ்ரேஷ்டங்களான,

ரூபங்களான, குணங்களுக்கு ... யான, ...
... நினைத்தபோது ... க்கு ...
... பண்ணும்படியான ரூப ... குணங்களுக்கு ...
... மாயிருக்கிறானென்றபடி. இதனாலே ...
... பன்னிர
ண்டு குணங்களும் ... நாராயணரூபமும் ...
... பண்ணவே
... ங்களும் ...
... (...) தேவரீரிடத்தில் "..." என்று ...
... வினைச்சொல்லுகையாலே ...
சொல்லப்பட்டது. ... த்துக்கு ...
... மென்பதை ...
... த்தில் கண்டுகொள்வது. (...) ...
... இந்த வேதாந்தனானவன் (...) ...
..., தேவரீரிடத்தில் ... க்கப்பட்டான். "..." என்
கிற ... அடியே
னுக்கு ஒரு ... யில்லாதபடி உனக்கே ... மாக ஏறிட்டுக்கொள்
ளவேணுமென்று இந்தவடியேன் ... க்கப்பட்டேனென்றபடி.
"..." என்றதனாலே ... னாலே சொல்லப்பட்ட ...
... (...) என்று கொண்டு, ... களை
... புகுந்தாரென்கிறத்தை ... வாகக் கொண்டென்றபடி.
(...) நான் பண்ணின ... , (...
...) ... யான ... யையுடைத்தான, இந்த
விசேஷணத்தாலே ... த்தில் ... யோ
டே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்று ... . (...)
... ங்களாலே (...) ...
... மான ... த்தை, ... விசேஷத்தாலே ...
... க்கப்பட்ட ... களுடைய ... போலன்றிக்கே ...
... மாயிருக்கிறதுனக்கு ... மென்றபடி. அந்த ...
... த்தை ... பண்ணவேணுமென்கிறார் (...) ...

ணங்கூட இடைவிடாமல் (ரங்கயாத்ராதிஷு) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரங்களில், கோயிலைப்போலே ஸந்நிதாநத்தையும் ப்ரத்யக்ஷாதிகள் ஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று தாத்பர்யம். (ஸ்வயம்) ஸ்வகீர்த்தநம் பண்ணவேணும். "தவ ப்ருத்யஜந ப்ரபுத்வபராஜ ஸம்ரக்ஷ ப்ரஸீததா, க்ஷிதிம் தேஜஸா ராஜம் ஸம்ஹாரஸம்ரக்ஷித ஸ்திதம் । த்ருஷ்டாஸ்வகாணிம் ப்ரதாநி ஹபாதஜாநிஸ்வ த்வந்த்வ ஸர்வ:" என்கிறபடியே தேவரீர் ஸந்நிதாநப்ரபாவத்தைக்கொண்டு ஸ்வஹஸ்தத்தைக்கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தாநாகவே மாண்டுபோவார்கள், ஸ்வஸமேதித்து யாகஞ்செய்யும் வருத்தமும் வேண்டுவதில்லையென்றபடி. க்ஷுத்ரமான விரோதியான விஷயங்களை ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்து திருநாட்டேறக்கொண்டுபோகத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் ப்ரத்யக்ஷபயநாதிகளாலே உண்டானபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸாமவதஸம்ருத்தியை யுண்டாக்கினால் அவர்களை யூசாத்துணையாகக்கொண்டு கோயிலிலே ஸந்நிதாநமாய் நிற்கிற தேவரீரை ரோஷிகள் பலர்கூடிக்கொண்டு ஸ்வதாஸநத்தில் ஸந்தர்ஸித்தாப்போலே ஸந்தர்ஸிக்கிறோமென்று கருத்து. * * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீயப்பதியாயும் ஆச்ரிதஜநங்களை ஸம்ரக்ஷணமுமிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் இந்த சேதநன் (அடியேன்) ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான். இதற்குப்பிறகு தேவரீர் வ்ருத்திபாகின்ற ஜ்வாலையையுடைய ஆயுதங்களினால் ஸ்வபாவஸித்தமான ஸ்வஹஸ்தத்தை கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்திசெய்யவேணும * ॥௨௩॥

அ—கை. கீழே "ஸபா ஸபே" என்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை "ப்ரத்யக்ஷபயநாதிஸிஜுமதி ஜ்ஞாஸமணம் ஸபம் க்ஷேபய" என்று விசேஷிக்கிறார். பின்னும், "ஸபா ரங்கயாத்ரு" என்று ரங்கக்ஷேத்ரத்தைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே இந்த ச்லோகத்தில் "ஜகதி" என்கிறார். பின்னும், ஸாகூதத்தாலே விரோதிநிரஸநம் பண்ண

னுமல் விராதப்ரப்ருதிராவணபர்யந்தர்களான ராக்ஷஸர்களை ஆயுதமெடுத்து வந்து நிரஸித்தாப்போலே உன்னுடைய ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தைக்கண்டு எல்லாரும் வாழும்படி சக்ராத்யாயுதங்களை யெடுத்து வந்து பயநிவர்த்தநம் பண்ணவேணுமென்கிறார்.

உ௧॥ கலிப்ரணிதிலக்ஷணை: கலிதஶாக்யலோகாயதை:
துருஷ்கயவநாதிபிர்ஜகதி ஜ்ரும்பமாணம் பயம் ।
ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாத க்ஷணாத் ॥

பதம்	உரை
ரங்கநாத	ஏ ரங்கநாதனே!
கலிப்ரணிதி லக்ஷணை:	கலிமஹாராஜாவுக்கு பரிஜநம்போன்றவர்களாலே (அத்வைதிகளாலே)
கலிதஶாக்ய லோகாயதை:	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற சாக்கியர்களென்ன, சார்வாகர்களென்ன, இவர்களையுடையவர்களுமான
துருஷ்கயவநாதிபி:	துலுஷ்கனென்ன, யவனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
ஜகதி	உலகில்
ஜ்ரும்பமாணம்	வ்ருத்தியடையாநின்ற
பயம்	பயத்தை
ப்ரக்ருஷ்ட நிஜஶக்திபி:	உயர்ந்ததான தன்னுடைய சக்தியையுடையவைகளும்
க்ஷிதித்ரிதஶ ரக்ஷகை:	ப்ராம்ஹணர்களை ரக்ஷிக்கிறவைகளுமான
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களினாலே
ப்ரஸபம்	பலாத்காரமாக

க்ஷணாத் | கலிகாலத்தாக்ருதிமை
க்ஷிபந் | நாசஞ்செய்யமேலும்

உ—வ்யா॥ ஸ்ம்ருதி(ஸர்வஜநயோக்ய பீதி)ஸம்ப்ரதாயக்கு வைஷ்ணவலக்ஷணத்தை யுடையவர்களாலே, வைஷ்ணவ: ப்ரபந்நா: ஶ்ருதிகள், வேதவாக்யங்கள் ஸம்ப்ரதாய ஸ்ம்ருத்யாதிகள் போலன்றிக்கே வேஷமாத்ரம் போட்டுக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்து ஸ்வகபோலகல்பிதங்களான ஶாஸ்த்ரங்களைச்சொல்லி ஸ்தாபிக்கப்பார்க்கையாலே ப்ரபந்நார்களென்று அந்த ஶ்ருத்யாதிவாக்யங்களைச் சொன்னபடி. ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்களான வைஷ்ணவ வேஷம் போட்டு வைஷ்ணவர்களாய் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்தாப்போலே இவர்கள் வைதிகவேஷம் போட்டு வைஷ்ணவர்களாய் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்தார்களென்றபடி. இவர்களுடைய குதர்க்கங்களாலே ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களெல்லாம் நடுங்குகிறார்களென்னுமிடத்தை "வாதியர் மன்னு தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலையச்சாதுஜநங்களடங்கநடுங்க" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். (ஸர்வஶாஸ்த்ரபோதகாய கேஸரீ) ஸர்வதா: ஸம்வ்ருதா:, ஶாஸ்த்ரா: போதயந்தி ஶ்ருதிஸங்க்ரஹ:. ஜந்து ஸம்ப்ரதாயஸ்த வைஷ்ணவ ப்ராமாணிக வைஷ்ணவலக்ஷணம். ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாய ஸ்வாரஸ்ய வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தாதிகளெல்லாம் வேதபாஹ்யர்களாய் ஸம்ப்ரதாயத்தின்று குதர்க்கங்களாலே வேதங்களை தூஷித்து ஸ்வஸித்தாந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வைதிகர்களை நடுங்கும்படி செய்கிறார்கள். "ஶாவராஹ ஸமஹ ஸாகரா:" என்று ஶாக்கள் வராஹம் ஸமுத்ரத்தாலே ஸமஹம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவராஹம்வந்தால் எல்லா ஶாக்களும் ஸங்கம்ய வராஹத்தின்மேல் விழுமாப்போலே வேதவாஹ்யர்கள் வராஹம் தூஷித்துக்கொண்டிருக்க வைதிகரிடத்தில் ஸங்கம்ய வந்துவிழுகிறார்களென்றபடி (தர்மஸம்ஸ்தாபநாதிஷு:) ஶ்ருதிஶைவத்தாலேஷேண வாஜிந: ஶாகாநாம் வரிஷ்டஹ:. இப்படி ஶாக்யாதிகளாலே ஸித்தாந்தம் வ்யாக்யாநமாய் ஸம்ப்ரதாயக்குக்கு ஸம்பந்தமன்றிக்கே தர்மஷாதிகள் "ஸக்ஷ்யதோராக்ஷவே

ஷீபூ6ெஉந்பூரஉாஂவெஸாவஜீவிஹிஃ" என்று ராக்ஷஸர்கள் ஐஷிகளு டைய திருமேனியைக் கடிக்கிறதும் அடிக்கிறதும் ஙக்ஷிக்கிறதுமா யிருந்தாப்போலே ஸாயகங்களுடைய திருமேனியை அடிக்கிறதும் கடிக்கிறதுமாயிருக்கிறுர்கள். ஒருதேசத்தில் ஙயமுண்டானல்மற் றெருதேசத்திலொதுங்கி வதிக்கலாமேயென்னில்; (ஜமதிஜ்ஞஂஹ ஊணஂ ஙயஂ) என்கிருர். ஜமத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு உஹாஙயஉிய ஜமாம்படி செய்கிருர்கள். இப்படி ஸாயகங்கள் தங்களுக்கு ஶரீரநாஶிவயபூனமான உஹாஙயம் வந்திருக்கும் பொழுதும் "வஙஹிவஶ்ரீராணி" என்று ஐஷிகள் ராக்ஷஸ ர்கள் தின்றவுடம்பைக்காட்டி தேவரீரைக் கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடவும் ஶக்தியில்லாமல் கிடந்து துடிக்கிருர்கள், இப்படிப்ப ட்ட உஶையிலும் உபெக்ஷிக்கலாமோ? ஆயுதங்களையெடுத்து க்கொண்டு ஸம்ரக்ஷத்தைக் கொண்டாடுமென்கிருர் உத்தராஜீ த்தாலே. (ஸக்ஷூஜிஜஶக்திஹிஃ) இது ஆயுதத்துக்கு விஶே ஷணம். கயிகமான தங்களுடைய ஸாஉ்யத்தை யுடைத்தான வைகளான, தேவரீருக்கு ஶத்ருநிரஸநத்துக்கு ஆயுதங்கள் தானில்லையோ? அதுகளுக்கு ஶக்திதானில்லையோ? ஸக்ஷூஶ க்தந்தான கஙெகாயுதங்களன்றே இருக்கிறதென்று கருத்து. "ஸவொஷாயாதபூராஷ்டாணாஂ ஹஜயாநிவ்ஜாரயக" எ ன்று ஶாவயாநங்கூட ஶத்ருஷெஊகமாயிருந்ததிறே. (க்ஷிதிக்ஷி உஶரக்ஷெகஃ) ஸாஹணரக்ஷகங்களான, க்ஷிதிக்ஷிஉஶாஃ= ஙூஸுராஃ, ஸாஹணாஜத்யஃ. "ஸாஹணெஷ்வி ஶேஷதஃ" என்று தேவரீருக்கு ஸாஹணர்களிடத்தில் விஶே ஷபக்ஷபாதமிருக்குமாப்போலே ஆயுதங்களும் விஶேஷண ஸாஹண ரக்ஷகங்களாயிருக்கிறதென்றபடி. (ஸஙஹிராய ஜெபஃ) ஒன்றுபோலே ஐந்தாயுதங்களிருக்க, ஆயுதங்களில்லாத வன்போலேயிருக்கலாமோ? (க்ஷணாக ஸஂஸஹஂக்ஷயபுய) க்ஷண த்துக்குள்ளே ஸஙாகஙாரெண நாசஞ்செய்யவேணும். நாளைக் க்குச்செய்கிறேமென்றிருந்தால் அதற்குள்ளே ஸாயகங்கள் மு டிந்துபோவர்கள், அவர்கள் முடிவதற்குமுந்தி ஈண்டனவந்து

விரோதிநிரஸநஞ் செய்யவேணும், தேவரீரைக்கண்டு நடுங்கி ஓடுவர்கள், ஓடினாலும் ஹிம்ஸகங்களான வ்யாக்ரங்களைத் துரத்திக்கொண்டு ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே வேடக்காரனை நிவ்ருத்தித்து ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று தாத்பர்யம். "க்ஷிதிதேவரக்ஷகை:" என்று சொன்னத்தாலே விஶேஷத: துஷ்டர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்களென்று ஸூசிதம் ॥

திரண்டபொருள். ஶ்ரீரங்கநாதனே! கலிக்கு பரிஜநங்களான அத்வைதிகள் முதலியவர்களாலே கூடின துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலே உலகில் வ்ருத்தியடைகிற பயத்தை, ஒருவராலுமொருபொழுது மொருஇடத்திலும் அடிபடாததான சக்தியையுடைய ஐந்துவிதங்களான ஆயுதங்களினுல் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்யவேணும்॥ * * * * ॥௨௨॥

அ—கை. பஹ்வாயுதங்கள் தான் வேணுமோ? திருவாழியாழ்வானொருவரே ஸகலவிரோதி நிரஸநஞ்செய்து பக்தபாலநம் பண்ணுகைக்குப் போராதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரஶம்ஸிக்கிறார்.—

௨௩॥ தைத்யாஸ்ரதேஹதஹஜ்வலநஸோமஸூர்யாத்மகம்
தமஸ்த்வயநம் ப்ரஸ்ரோ ஸம்ஶ்ரிதாஸ்த்ரஶஸ்த்ரம் ஸ்வத: ।
ஸ்வதேஜஸாதிஶயத்ருப்யத்ஜ்வலம் சக்ரம் பாந:
ப்ரவர்த்தயது யாந்தி தே ஶத்ரவ: ப்ரஶாந்திம் ॥

பதம்	உரை
{ தைத்யாஸ்ர	அஸுரர்களுடைய
தேஹதஹ }	சரீரத்தைப்பிளக்கிறதும்
{ ஜ்வலந	அக்நியென்ன
ஸோம	சந்த்ரனென்ன
ஸூர்யாத்மகம் }	ஸூர்யனென்ன, இவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்
தமஸ்த்வயநம்	இருளுக்கு நாசகமானதும்
ஸம்ஶ்ரிதாஸ்த்ரஶஸ்த்ரம்	[தன்னுடலிலே] சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும்

{ ஸ்வவ்ருத்தி	தன் பரவ்ருத்தியினுல்
வஶவர்த்தித	வசீகரிக்கப்பட்ட
திவ்யதேவதாப்ரவ்ருத்தி	தேவதைகளின் வ்யாபாரத்தை யுடையதுமான
தே	தேவரீருடைய
சக்ரம்	திருவாழியாழ்வான்
ஸ்வயம்	தானுகவே
ஸ்வதாம்நி	பெரியதிவ்யதேசத்தில் (ஸ்ரீரங்கத்தில்)
தர்மஸேதுஸ்திதிம்	தர்மஸேதுவத்திநிருப்பை
புந:	மறுபடியும்
ப்ரவர்த்தயது	பரவர்த்தநம் பண்ணவேணும்.

உ–வ்யா ॥ ஸ்ரீசக்ர (ஸ்ரீசக்ர ஸ்வஹஸ்தேந ஸத்ரவத்) ஸகலஶத்ருநிவர்த்தகமானதும், "ஸர்வதஶாஸ்த்ர ப்ராணவிநாஶிவிஷாணஸங்கம்" என்கிறபடியே ஸகலஶத்ருநிவர்த்தகமான திருவாழியாழ்வானுக்கு தைத்யாதிநிரஸநமொரு ஹாஸமோவென்றபடி. விரோதிகள் பயந்தோடினும் அம்பரீஷமஹாராஜரிடத்தில் அபராதப்பட்ட துர்வாஸஸ்ஸை ஓடியும் அவரைத்துறத்தி நிக்ரஹித்தாப்போலே நிக்ரஹிக்க ஸமர்த்தரென்றபடி. (உதாஹரணஶாஸ்த்ரமத்யேபாதம்) அநுகூலந்ப்ரதிபக்ஷஸ்வபாவனுன, "அடலாழி" என்றும் "ஸர்வ ப்ரஹரணாயுதா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருக்களை ஹிம்ஸிக்கிற விஷயத்தில் அக்நியாயிருப்பன், ஆனுலும் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் சந்த்ரன்போலே ஶீதளனுயிருப்பன், ப்ரத்யக்ஷ ஸம்ருத்த மான சக்ரத்தியானது த்வாரகையில் கண்ணனெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது த்வாரகையை நாசஞ்செய்யவர கண்ணன் அப்பொழுது "விஜ்ஞாய தஸ்ய ஸாதநாய ஸர்வம் ஸுக்ஷாமாஹி ஶக்கு" என்று ஸர்வஶர்நத்தை நியமிக்க "தேஜஸ்வியப்ரபோதிதம் ஸர்வஶர்நம் ஜாஜ்வல்யமாநம் ப்ரஜ்வலயோம்" என்று தஹநன் போலேயும் ஸூர்யன் போலேயும் தஹித்துக்கொண்டுபோய் "தஶாஸ்யாஸுராணாம் ஸஹஸ்ரம் விஷாணஸங்கம் ஸர்வ ஶர்நம்" என்று ப்ரத்யக்ஷ ஸ்தாநத்தைக்கொளுத்துகையாலும் ஸகலகார்யத்தில் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு ஆஹ்லாதகமாயிருப்பதாலும் "தஹந

வேதவேதாந்தபாரகா" மென்றார். பராசரபட்டர் ப்ரயோகஞ்செ
ய்தால் ஆஸ்திகரான விஷ்ணுசித்தர் முதலானவர்களுக்கு எ
ன்ன தீங்குவருமோவென்று நினைத்தாப்போலே; …
யோகஞ்செய்தால் விரோதிகளை ஜயிக்குமாப்போலே ஆஸ்திகர்
களையும் ஜயித்தாலென்செய்வோமென்று நினைக்கவேண்டா, ஆஸ்தி
கர்களுக்கு … மிருப்பனென்றபடி.
உபநிஷத்வேதவேதாந்தபாரர்கள் தங்களுக்கு … மிருப்பதா
லே … மான … நிரஸிப்பார்கள், ஆந்தரமான ஜ்ஞா
நாபகாரத்தை நிரஸிக்கமாட்டார்கள், இந்த …ழ்வா
னே ஆந்தரமான அஜ்ஞாநாபகாரத்தையும் நிரஸிப்பரென்கிற
கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (…) …
…ன, அஜ்ஞாநாபகாரகனென்றபடி. …
ளுக்குப்போலே … மிருப்பதைக்கொண்டு விரோதி
நிவர்த்தநக்ஷமமும், … மிருப்பதைக்கொண்டு தமோநி
வர்த்தந க்ஷமமுமிருப்பதாலே "உபநிஷத்வேதவேதாந்தபாரகா"
மென்கிறது … மென்று கருத்து.
"அஜ்ஞாநதிமிர …" என்று
…ழ்வானும் அஜ்ஞாநாபகார நிவர்த்தகராயிறேயிருப்
பது. ஆனாலும் … ங்களாலே ஸாதிக்கவேண்டும்படி
யான … த்தை ஒருவராலே ஸாதிக்கலாமோவென்னில்; (…
…) … மான …
த்தை யுடைத்தான, "…"
… என்கிறபடியே …
…த்துக்கும் … மாயிறே இருப்
பது, ஆகையாலே …மும் …த்தில் ஸம்ப
ந்நமாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படி … நிரஸ
நஞ்செய்தாலும் "…"
…" என்று … த்துக்கு தெய்வ
தைகளாலே விக்நம் வந்தாலோவென்னில்; அவர்களுமிவருடைய
…மாகையாலே … பண்ண
மாட்டாரென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ! …

(ஸ்வவ்ருத்திவஶவர்த்தித்வஶவ்ருத்தி) தன்னுடைய வ்யாபாரத்துக்கு ஸ்வாதீநமாகச்செய்யப்பட்ட தேவர்களுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தான, தேவர்களுடைய ஜீவநம் யஜ்ஞாயத்தமாகையாலே தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தால் அவர்களை யமிக்கி யாகாதிகளை ப்ரவர்த்தநஞ் செய்யவாமென்றபடி. (தேவயஜ்ஞம்) தேவரீருடைய யஜ்ஞயாஜ்யமானது, ப்ரஸித்தமான ப்ராஹ்மணனுடைய யஜ்ஞம்போலன்றிக்கே ஜயநீயமாகத்தில் ஸாங்க்ராமநம் பண்ணி பகலையிரவாக்கும்படியான ஸாமர்த்யமுடைய தேவரீருடைய யஜ்ஞமானதென்றபடி. (புநர்யஜ்ஞஸ்திதிம்) நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்தியை (ரஹஸ்யாதி) ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்ரத்தில் (ப்ரவர்த்தயந்) மறுபடியும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணும். ஷாட்குண்யமாகிறதற்கு முன்பிருந்தாப்போலே மறுபடியுமிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥ * * ॥உ௬.

திரண்டபொருள். அஸுரநாசகமானதும் ஸூர்யசந்த்ராக்நிபோன்றதும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிப்பதும் தானாகவே சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும் தன் ஆதீநமான தேவதைகளுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தானதுமான தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வானவர் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசத்தில் நிவ்ருத்திப்ரவ்ருத்திமானது ஸ்திரமாயிருக்கும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார் ॥ * * *

அ—கை. கீழ் ஶ்லோகத்தில் தேவரீருக்கு ஸஹாயாந்தரந்தான் வேணுமோ? ஸுதர்ஶநாழ்வானொருவரே யமையாதோ வென்றார். அந்த ஸுதர்ஶநாழ்வான் தான் தேவரீருக்கு வேணுமோ? "த்ருணமிவ ப்ராஸ்த்வம்" என்கிறபடியே த்ருணத்தை ஸ்வமாக்கின ஶக்தியைக்கொண்டே விரோதிநிரஸநம் பண்ணலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௭॥ உத்பாஸ்ய ஸ்ருஷ்டி ஶாதிநே ஶஹதி ரஙஷ்யாஶாலிகே
உத்பாஸ்ய ஸ்வஶாரதேர் ந்யுபக்ஷீர ஶாண உல்லேர: ।

ப்ரக்ருஷ்டகுணகஶ்ரியா வஸுதயா ச ஸம்ஶ்ரித:
வ்யக்தகருணாமுத்ர வ்யபோஹய ஸ்வஶக்த்யா ஸ்வயம் ॥

பதம்	உரை
{ மநுப்ரப்ருதி மாநிதே	மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான
மஹதி	பெரியதான
ரங்கதாமாதிகே	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில்
{ தநுஜஸம தாருணை:	அஸுரர்கள் போலே க்ரூரர்களான
அரிபி:	சத்ருக்களாலே
உதீர்யமாணம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
பயம்	பயத்தை
{ வ்யக்த கருணாமுத்ர	விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட கருணைமுத்திரத்தையுடையவரே
[த்வம்	தேவரீர்]
{ ப்ரக்ருஷ்ட குணக ஶ்ரியா	உயர்ந்ததான குணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாராலே
வஸுதயா ச	பூமிப்பிராட்டியாராலும்
ஸம்ஶ்ரித:	எழுப்பப்பட்டவனைக்கொண்டு
ஸ்வஶக்த்யா	தன் சக்தியாலே
ஸ்வயம்	தானாகவே
வ்யபோஹய	நாசஞ்செய்யவேணும்.

வ்யா ॥ மஹதி । (மநுப்ரப்ருதிமாநிதே) “மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன” என்கிறபடியே இக்ஷ்வாகு ப்ரப்ருதிகளாலே பூஜிதமாயிருக்கிறதென்றபடி. அதஏவ (மஹதி) ஶ்ரேஷ்டமான (ரங்கதாமாதிகே) ஶ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரத்தில் இத்தாலே இக்ஷ்வாகுவுக்கு வம்ஶ்யதயா வந்த பெரியபெருமாளை பெருமாள் கோயிலாழ்வாரோடே விபீஷணாழ்வானுக்கு

எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தாரென்று ஸூசிதம். இங்கு "ப்ரஜாயாதிகே" என்கிற ஶ்ருதிவசநத்தாலே மற்ற ஸர்வக்ஷேத்ராணாம் ஸமிருத்தி: இதுகள் "உதாஸ ஸம்ருத்தி" என்று சொன்ன ஸம்ருத்திஶப்தஸூசித ஸமாக்ஷ்ய ஸமர்த்த ஶாகரீணயாதிகளான தத்தக்ஷேத்ரஸ்த்தஶாலிகளாலே ஸூசிதமாயிருக்குமென்றுகருத்து. (தாஸ ஸவதாபாலே:) ஶிஷ்யர்களைக்காட்டிலும் ஶ்ரேஷ்டர்களான, ஸஞ்சிதகுஶலாஷ்டிகா: (ஸமஸ்தகாமீய சாணம்தாரம்) தாத்ருஶாதிகளாலுண்டான பயத்தை (ஹேஸம்ப்ரதாயபாரணாதபய) ப்ராணியமுத்தில்விநியாக்தமானதையைக்கு ஸசஞ்சமா யிருக்குமவனே! தையை ஸகுணமாயிருக்க நிதாயன் போலே உதாஸீநனாக விருக்கலாமோ? (ஸகலப்ரஷ்டகுணகஶ்ரியா) ஸகலப்ரஷ்ட= உத்க்ருஷ்டமான, வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடைய, ஶ்ரியா= பெரிய பிராட்டியாராலே, ஸகலப்ரஷ்டஸமீக "ஜகந்நிக்ரஹம்" என்கிறபடியே நிக்ரஹஸம்பந்தங்கலசாதிருக்கை. நிக்ரஹஸம்பந்தங்கலசாத தயாதிகுணங்களை யுடையவளென்றபடி "ஸர்வாணி கபாநிகம் ஸாக்ஷாச்ச்ரணாகத:" என்று ஸர்வாணியழியமாறியும் ஶரணாகதனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடையபிராட்டியாலே யென்றபடி. (வஸுதயா) பூமிப்பிராட்டியாலேயும், "பாசிதூர்த்திக்கிடந்த பார்மகளுக்குப் பண்டொருநாள்" என்று ஸ்ரீயாணாதமெறியாய் பாசிபிடித்து அழுக்கடைந்த திருமேனியையுடைய பூமிப்பிராட்டி தன்னுடைய க்லேஶங்கிடக்க, "அஹம் ஶிஷ்யா ச தாஸீ ச பக்தா ச த்வயி மாதவ । மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லகூபாயம் வத ப்ரபோ" என்று ஸம்ஸாரிணஸ்ஸமர்களாய் கர்மயோகாதி ப்ரதியோகாநுஷ்டானம் பண்ண ஶக்தியில்லாமல் தடுமாடுகிற ப்ராணிகளுடைய க்லேஶத்தைக்கண்டு என்நிமித்தம் லகூபாயத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான வாத்ஸல்யமுடைய பூமிப்பிராட்டியாலுமென்றபடி. (ஸாகாங்க்ஷித:) எழுப்பப்பட்டவனுக் கொண்டு (கம்) தேவரீர் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருக்கண்வள

ர்த்தருந்தேற தேவரீரென்றபடி. "ஸமயோபாயிதஶ்ரீஶோது ஸா-
மஸமஸ்து: ஸாரதஸ:" என்கிறபடியே பிராட்டிமார்களாலே பெ-
ருப்பப்பட்டவனுப்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் "ஸஹஸ்ர-
ஸாஸ்த்ராசரஹஸ்ய ஸுஹ்ருதஸ்ய நிர்யாஜபந்து" என்று ஸஹ-
த்தை ஸுஹ்ருதஸ்மாக்கின நிஜஶக்தியைக்கொண்டு அபாயாநபே-
க்ஷனுப் ஹபத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமெனகிறாரென்று ஸங்க்ரா-
ஹம். அமலஸந்தக்ஷிதஸ்து ஸதிவாராஹீபுராணம் உரம் ஸ்வஶ-
க்த்யாஸ்வயம் ஸ்வஶகேயத்ருஷம்: அபாயசநிவேக்ஷ்ய ஶக்தேயத்ர-
ஹு: பெரியபெருமாள் ஶயநித்துக்கொண்டு திருக்கண்வளர்ந்த-
ருளும்போது பிராட்டிமார்கள் நிவேக்ஷயில்லாமல் இரண்டு பா-
ஶ்வத்திலும் ஆஸ்ரிதனுக்குத் தீங்குவரும்பொழுது எழுப்புகிற-
தற்காகவே வீற்றிருக்கிறார்களென்று ஸங்க்ரஹம் || *

திரண்டபொருள். மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அஸுரர்கள்போன்ற துலுஷ்கன்முதலியவர்களாலுண்டான பயத்தை தேவரீர் பெரிய பிராட்டிமார் முதலான பிராட்டிமார்களாலே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனுப்க்கொண்டு தேவரீருடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே போக்கடிக்கவேணும் || * * * * ||௨௪||

(அ—கை) இனிமேல் இப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகாமலிருக்கும்படி தேவரீர் ஸ்ரீஜநங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௨௫ || ஸ்வாஜ்ஞா விஜ்ஞா ஸ்வவர்ணாஶ்ரமநியதிஸ்வதா
ததபி ச ஸாத்த்வதா ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரா: |
கலிஜநபதவிக்ஷோபஹீநா ஸ்வதந்த்ரஸம்ரக்ஷகா:
ஜிதஜகதிவாஸிநோ ஜயந்து ரங்கே ஜாகரூகா: ||௨௫||

ஹே ஸ்வாமிந்! ஏ பிரபுவே!
ஸர்ப்பேந்த்ர பாம்புகளென்ன
பக்ஷீந்த்ர பக்ஷிகளென்ன
ஸேநாந்ய (இதுகளுக்குள்) ச்ரேஷ்டர்களான திருவனந்தாழ்வானென்ன, பெரிய திருவடியென்ன,
ஸேநாந்யாதய: ஸேனைமுதலியாரென்ன இவர்களும்
ததைவ அப்படியே
குமுதாத்யா: குமுதன்முதலிய கணாதிபதிகளும்
நகர பட்டணமென்ன
கோபுர கோபுரமென்ன
த்வாரபா: வாசலென்ன, இவைகளை ரக்ஷிக்கிறவர்களும் (சண்டன்முதலானவர்களென்றபடி.)
அஸங்க்ய எண்ணமுடியாததான
பல சரீரபலமென்ன
விக்ரமா: பராக்ரமமென்ன, இவைகளையுடையவர்களாயும்
ரங்க ஸம்ரக்ஷகா: ஸ்ரீரங்கம்முதலிய திவ்யதேசங்களை ரக்ஷிக்கிறவர்களாய்க்கொண்டும்
ஜிதந்தே ஜப்திந: "ஜிதந்தே" என்கிறமந்த்ரத்தை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய்க்கொண்டும்
த்வமிவ தேவரீர்போலே
ஜகத்ரக்ஷணே உலகத்தை அநுக்ரஹிப்பதில்
ஜாக்ரதா: ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்.

உ-வ்யா || ஸர்ப்பேந்த்ரேதி | (அஸங்க்யபலவிக்ரமா:) அஸங்க்யாதபலபராக்ரமங்களையுடையவர்களான, (ஜிதந்தே ஜப்திந:) "ஜயந்தீசேஷபோகேஷு பக்ஷராஜோதஸம்ஸ்தவ:" என்கிறபடியே "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விச்வபாவந" என்கிற ஸ்தோத்ரபாடிகளாய்க்கொண்டு (த்வமிவ ஜகத்ரக்ஷணஜாக்ரதா:) தேவரீர்போலே லோகரக்ஷணத்தில்ஸாவதாநராயிருக்கட்டும். லோகே பலஹீநம். ராக்ஷஸநிராகரணஞ்செய்த ராஜா தானும் ஸ்வ ஸேநாநியும் நகரத்துக்குக்காவலாக இருக்குமாப்போலே தே

வீரும் ஶாஸ்தாதிகளும் ஸர்வஸ்ய ஶத்ருக்கள் ஆக்ரமியாமலிருக்கும்படி ஸாவதாநமாக இருக்கவேணுமென்றபடி ॥

திரண்டபொருள். அதிக பலபராக்ரமங்களையுடையவர்களான திருவநந்தாழ்வான் பெரியதிருவடி ஸேனைமுதலியார், குமுதன்முதலியவர்கள், சண்டன்முதலிய த்வாரபாலர்கள் இவர்களெல்லாரும் கோயிலை இரக்ஷிக்கிறவர்களாயும் "ஜிதந்தே" என்கிற ஶ்லோகத்தை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லிக்கொண்டு தேவரீர்போலே உலகத்தைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்॥ * * * ॥௨௫॥

(அ—கை) இப்படி நான் ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணி உம்மை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினால் இந்த்ராதிதேவர்கள் உம்முடைய ஶத்ருக்களுக்குக் கைகொடுத்து உம்மை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல்செய்தால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிக்ரஹிக்கத்துடங்கினால் அவர்களுக்குக்கைகொடுக்க தேவதாந்தரங்கள் ஶக்தர்களோ? தேவரீர் பாணாஸுரனோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்கிறபாட்டின்படியே தோள்வைக்காகக் கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே வந்த ஸ்கந்தஷண்முகன் வ்யதித: தோற்றான், ஸஹஸ்ரபுஜதேஜஸ்ஸையுடைய அக்நியும் தோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் பராஜயலீலையாலே அவகுண்டிதனாய்ப்போனான். "ஸவித்ராவ வரித்ருக்ஷ:" என்று விதனை காகாஸுரன் விஷயத்தில் இந்த்ராதிகளும் ரக்ஷணாக்ஷமர்களாய்ப்போனார்கள், ஆகையாலே தேவரீர் நிக்ரஹிக்கக் கோலினால் ரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லை, ரக்ஷிக்கத்துடங்கினாலும் அவனுக்கு ஒருவராலும் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும் பயங்கிடையாது, ஆகையாலே ஸஹவான தேவரீர் ஶத்ருஶமநம் பண்ணவேணுமென்று, புலிக்குபயந்து ஓடுகிறவன் புலியை வஶஞ்செய்யுங்கோளென்று பலகாலுங்கூப்பிடுமாப்போலே ஶ்லோகந்தோறும் "ஶமய" என்கிறார்.

உ-ஸ் || விதிஸ் த்ரிபுரமதநஸ் த்ரிதசபுங்கவ: பாவகோ
யமப்ரப்ருதயோ(அ)பி யத்விபத்ரக்ஷணே ந க்ஷமா: |
பரிரக்ஷதி யத்ர ச த்வயி பயம் ந கிஞ்சித் க்வசித்
ஸ ந: ஸ விபக்ஷான் ஸ மே ஹர புண்யாவநிஷு||உசு||

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
விதி:	பிரமனும்
த்ரிபுரமதந:	த்ரிபுரஸம்ஹாரியான ருத்ரனும்
த்ரிதசபுங்கவ:	தேவேந்த்ரனும்
பாவக:	அக்நியும்
யமப்ரப்ருதய: அபி	யமன் முதலானோர்களும்
{ யஸ்ய	யாதொரு தேவரீருடைய
விபத்ரக்ஷணே	சத்ருவை ரக்ஷிப்பதில
ந க்ஷமா:	ஸமர்த்தர்களல்லரோ.
யத்ர	யாதொரு தேவரீரானவர்
பரிரக்ஷதி	(ஒருவனை) இரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது
[தஸ்ய	அவனுக்கு]
க்வசித்	ஒருதேசத்திலேயும்
கிஞ்சித்	ஒருவஸ்துவும்
பயம்	பயங்கரமாக
ந [பவதி]	ஆகிறதில்லையோ?
ஸ:	அப்படிப்பட்ட தேவரீர்
ந:	ஆச்ரிதர்களான எங்களுடைய
விபக்ஷான்	விரோதிகளை
புண்யாவநிஷு	கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில்
ஹர	போக்கடிக்கவேணும்

உ-வ்ரா || விதி:-இதி || (விதி:) ப்ரஹ்மா (த்ரிபுரமதந:) ருத்ர: (த்ரிதசபுங்கவ:) இந்த்ர: (யமப்ரப்ருதய:)

பத்நீ முதலாகவுடைய தேவதைகளெல்லாரும் (பரிரக்ஷணே ந க்ஷமா:) யாதொருதேவரீருக்கு அநபிமதனுடைய ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தரல்லர்கள். ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களெல்லாம் ஸம்பூயவந்தாலும் தேவரீருடைய விரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்களென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை ''ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோவா, ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோவா'' இத்யாதிகளாலே வால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்தார். (யத்ர) யாதொருதேவரீர் (பரிரக்ஷிஷதி) யாதொருஜந்துவை ரக்ஷிக்கஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது (க்வசித்) ஒருவஸ்துவும் (ந பீஷணம்) பயங்கரமாகமாட்டாது. பயங்கரம் ப்ரதிபத்ரூ: ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாத் பயங்கரமான ஸர்ப்பாக்நி விஷாதிகளெல்லாம் பயங்கரமாகவில்லை. (ஹே ப்ரபோ!) ப்ரபுவுக்கு ப்ரஜாரக்ஷணம் தர்மமன்றோ (ஸ: த்வம் ந: ப்ரதிஹர) தேவரீர் அடியோங்களுடைய சத்ருக்களை, கோயிலிலே தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற தர்மத்வேஷாதிகளை யென்றபடி. (ரங்காதி கேஹயே) ஸ்ரீரங்கம்முதலிய க்ஷேத்ரங்களில் ஹநநம்பண்ணவேணும். ॥ *

திரண்டபொருள். பிரமன்முதலான ஸர்வதேவர்களும் தேவரீர் நிக்ரஹிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்த புருஷனை இரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்கள். தேவரீர் இரக்ஷிக்க ஸங்கல்பித்தபுருஷனுக்கு ஒருவஸ்துவும் ஒருஇடத்திலும் பயங்கரமாகமாட்டாது, அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில் தேவரீரை யாச்ரயித்த அடியோங்களை தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற விரோதிகளை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥

(அ—கை) மறுபடியும் தேவரீராலேயே ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௮௫॥ ஸம்ஸ்ருஷ்டகோரவிதர்ப்பவராஹ ஜந்மாதி
ஹிரண்யப்ரதிபாதநஸ்த்ரதிகாயநேத்ராத: ।
க்ருத ப்ரஹ்லாத ஹஜந்ஸவப்ரயோஷிதாஷ்டய:
த்ரிவிக்ரம ஸவஸ்க்ரம: க்ஷிபதாம் ஶத்ரும் ப்ரஶமிஷ: ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரிவிக்ரம!	த்ரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்தவரே!
கைடப	கைடபாஸுரனாகிற
தமோ	இருளுக்கு
ரவி:	ஸூர்யன் போன்றதும்
மது	மதுவென்கிற அஸுரனாகிற
பராக	தூளிகளுக்கு
ஜஞ்ஜாமாருத:	பெருங்காற்றுப்போன்றதும்
ஹிரண்ய	ஹிரண்யாஸுரனாகிற
கிரி	பர்வதத்தை
தாரண:	பிளந்ததும்
த்ருடித	துண்டிக்கப்பட்ட
காலநேமி	காலநேமியாகிற
த்ரும:	வ்ருக்ஷத்தையுடையதும்
அத்ர	ஆச்ரிதவிரோதிநிவர்த்தநவிஷயத்தில்
பஹுநாகிம்	பலசொல்லியென்
ஸம்ஸ்ருதி	ஆச்ரிதர்களுடைய
ஸமுத்ரயாயி	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை
சூர்ப்பணீய:	சுளகத்தினால் சாப்படுவதில்ஸமர்த்தமானதுமான
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
தவ விக்ரம:	தேவரீருடைய விக்ரமமானது
த்ராக்	சீக்கிரமாக
ரங்கவித்விஷ:	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர சத்ருக்களை
க்ஷிபது	நிவாரணஞ்செய்யவேணும்

உ—வ்யா ॥ ஸ்ருதி । (கைடபதமோரவி:) கைடபாஸுரனாகிற தமஸ்ஸுக்கு ஸூர்யன்போலிருக்கிறதுமான, ஸூர்யனைக்கண்டால் தமஸ்ஸு தன்னடியே நீங்குமாப்போலே தேவரீருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து கைடபன் தன்னடியே விராமதனுப்போனானென்றபடி. (மதுபராகஜஞ்ஜாமாருத:) ஜஞ்ஜாமாருதம் தன்முன்பு பராகமானது நின்றவிடம் நிக்காமல் பரக்குமாப்போ

லே உபேந்த்ரவானவன் பரந்துபோனனென்றபடி. (ஹிரண்யஶிபிதாரண:) “இரணியன் நெஞ்சை யிருபிளவாக முன்கிண்ட” என்கிறபடியே யிரண்டாகப் பிளந்தானென்றபடி. (த்ருடிதகாலநேமித்ரும:) துண்டிக்கப்பட்ட காலநேமியாகிற வ்ருக்ஷத்தையுடையதுமான (ஶதமகாநுஜம்) ஶ்ருதிவிரோதி நிவர்த்தநவிஷயெ பலசொல்லியென். (ஸஜ்ஜநஸமவாயோபி நிஷ்டுரபட:) ஸஜ்ஜநாம் ஶ்ருதிதாநாம், ஸமவாயவயோயபி: ஸமுத்ரநிஷ்டுரப: வ்யூட: க்ருத்ரவாதஸம்ஶயஶ்ச. ஶ்ருதிவிரோதியான ஒவ்வொரு ஶஸ்த்ரத்தை நிராகரித்தானென்று பலசொல்லியென், ஶ்ருதிவிரோதி ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தையுள்ளங்கையிலடக்கி ஶயாநதாயநம: என்று ஸ்துதிக்கும்படியாயன்றோ விருக்கிறது உம்முடைய பராக்ரமமென்றபடி. (ஹேத்ரிவிக்ரம) ஶ்ருதிவிரோதி நிக்ரஹமாயுமன்றோ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினீர். (ஸ: ஸமக்ரம:) அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய க்ரமமானது, பராக்ரமமானதென்றபடி. (ரங்கதிஷ:) ஶ்ரீரங்கக்ஷேத்ர ஶத்ருக்களை ஶ்ரீரங்கவாஸிகளை யடித்துத்துரத்தினதுமன்றி க்ஷேத்ரத்தையே ஸ்வாயாக்ரமம் பண்ணத்தொடங்கினார்களென்று தாத்பர்யம். (உஜ்ஜ்வலம் ஶீக்ரம்) ஶீக்ரமாக நிவாரணஞ்செய்யவேணும் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஏ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினவரே! கைடபாஸுரன், மதுஅஸுரன், ஹிரண்யாஸுரன், காலநேமியென்கிற அஸுரன், இவர்கள்முதலான அஸுரர்களைக்கொன்றதான தேவரீருடைய பராக்ரமமானது சீக்ரமாக கோயிலுக்கு சத்ருக்களை ஸமூலமாய் நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥ * ॥உ௭॥

(அ—கை) இவ்வளவாக கோயில்முதலான திவ்யதேசங்களுக்கும் அந்த திவ்யதேசங்களில் வஸிக்கும் ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஹிதத்தைப்ரார்த்தித்தார், இதில் ஸர்வஶ்ரேயோநிவாரணத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௫ ॥ யதீச்வர ஸரஸ்வதீரஸரஸேன நீதம் வய:
ப்ரபுல்லபலிதம் சிர: பரமிஹ க்ஷேமம் ப்ரார்த்தயே ।
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்யே விபோ
பரஸ்பர ஹிதைஷிணாம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ விபுவே!
யதீச்வர	யதீச்வரரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய
ஸரஸ்வதீ	ஸரஸ்வதியினுடைய
ரஸ	ரஸத்தினுடைய
ரஸேன	அநுஸந்தாநத்தினால்
வய:	முக்யமான வயஸ்ஸானது
நீதம்	போக்கடிக்கப்பட்டது.
சிர:	தலையானது
ப்ரபுல்ல	புஷ்பம்போல்
பலிதம்	வெளுத்துவிட்டது
பரம்	இதற்குப்பிறகு
இஹ	இந்த உலகில்
க்ஷேமம்	ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமானதை
ப்ரார்த்தயே	ப்ரார்த்திக்கிறேன்
நிரஸ்த	போக்கடிக்கப்பட்ட
ரிபுஸம்பவே	சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய
ரங்கமுக்யே	கோயில்முதலான
க்வசந	ஒரு திவ்யதேசத்தில்
பரஸ்பர	ஒருவருக்கொருவர்
ஹிதைஷிணாம்	ஹிதத்தை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கி[றவர்களுடைய
பரிஸரேஷு	ஸமீபங்களில்
மாம்	அடியேனை
வர்த்தய	வைக்கவேணும்

வ்யா ॥ யதீதி । (யதீச்வரஸரஸ்வதீரஸரஸேன) உடையவருடைய ஸூக்திரஸத்தினுடைய ரஸனம்பண்ணத்தாலே, உ

டையவருடைய ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸூக்த்யர்த்த ரஸாநுபவத்தாலேயென்றபடி. (ஸமஸ்தம்) ஸமஸ்தஶேஷ: (ஶிர:ப்ரப்ருத்யாபாதம்) விகஸிதமாயும் ஜராயாஸ்ப்ருஷ்டமாயுமிருக்கிறது (ஸாரம்) உத்ஸாரம் (உத்க்ருஷ்டம்) இந்த ப்ரக்ருதியில் யோக்யமானதை (ப்ராப்யே) தஸ்மிந் க்ஷேத்ரே (நிரஸ்தாரிஸர்கே) நிரஸநம் பண்ணப்பட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய (ரங்கதாம்நி) கோயில்முதலிய ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் (பரஸ்பர ஹிதைஷிணாம் பரிஷதாம் மத்யே) பரஸ்பரம் ஹிதத்தைபண்ணுவார் கோஷ்டிகளில் அடியேனை வைக்கவேணும். இங்கு "ஜயதி ஸகலவித்யா வாஹிநீ ஜந்மஶைல:" என்றாற்போலே ஒரு ராஜகுமாரத்தினுடைய ஸம்ஹார ரஸாநுபவத்தாலே யௌவநம் நீதமாயிற்றென்று அர்த்தாந்தரம் த்வநிக்கிறது. தமக்கு உடையவருடைய ஸ்ரீஸூக்த்யநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாயிற்றென்றும், அந்யர்களுக்கு விஷயாநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாகிறதென்றும் ஸூசிதம் ॥ * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீபாஷ்யாதி காலக்ஷேபத்தாலே அடியேனுடைய யௌவநத்தைப் போக்கடித்தேன், இப்போது ஜரை வந்து க்ரஸித்துக்கொண்டது, காலக்ஷேபாதிகளுக்கு ஶக்தியில்லை, "அதைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று தேவரீர் நியமித்தபடியே ஸ்ரீரங்கத்தில் அடியேனிருந்து தேவரீரை அநுபவிக்கைக்கு விரோதிகளான தர்மக்ஷோபாதிகளை நிராகரித்து பரஸ்பரம் ஹிதசிந்தை பண்ணுவார் ஸந்நிதியில் அடியேனை வைத்தருளவேணும் ॥ * * * ॥௨௭॥

(அ—கை) இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரபந்நஸ்ய விஷயப்ரயோஜநங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டும், தாம் ப்ரார்த்திக்கப்படியே ஸம்ப்ரதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டும், நீங்களுமிந்த ஸ்தோத்ரத்தை வசியுங்கோளென்றும் தர்மக்ஷோபாதிகளால் வீசிதரானவர்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார்.—

௨௯ ॥ ஸத்தேஶிக வீக்ஷண ப்ரதித வேங்கடேஶோத்பவாம்
இமாமபயஸித்தயே படத ரங்கநாதஸ்துதிம் ।
பயம் த்யஜத பத்ரம் இதி அபிதயந் ஸ வ: கேஶவ:
ஸ்வயம் ஸநவபூர்ணதயாநிதிரபூர்ணமநேந பாலயதி ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
அபீதிஸ்தவ: ஸம்பூர்ண:

பதம்	உரை
ஸத்	சிறந்த ஞானவான்களான
தேஶிக	ஆசாரியர்களுடைய
வீக்ஷண	விசேஷகடாக்ஷத்தினால்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தியடைந்த
வேங்கடேஶோத்பவாம்	வெங்கடேசரிடத்தில் நின்றுமுண்டான
ரங்கநாதஸ்ய	ரங்கனுதனுடைய
இமாம்	இந்த
ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
அபயஸித்தயே	அபயத்தை யடைவதின்பொருட்டு
படத	படியுங்கோள்
ஸநவபூர்ணதயாநிதி:	நிறைந்த தயைக்கிருப்பிடமான
ஸ: கேஶவ:	அந்த கேசவனுனவர்
பயம்	பயத்தை
த்யஜத	விடுங்கோள்
பத்ரம்	க்ஷேமமானது (உண்டாகட்டும்)
இதி	என்று
அபிதயந்	சொல்லிக்கொண்டு
ஸ்வயம்	தானாகவே
வ:	உங்களை
பாலயதி	இரக்ஷிக்கிறான்

உ-வ்யா ॥ ஸ்ரேஷ்டேதி । (ஸ்ரேஷ்டகுருகுருவீக்ஷண ஸ்ருஷ்டி தவேதாந்ததேசிகோத்பவாம்) ஸ்ரேஷ்ட= ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ளே சிறந்தவர்களான, குரு= ஆசார்யர்களுடைய, இங்கு குருசப்தத்தாலே அப்புள்ளாரையும் வரதாசார்யரையும் பிதாவான அநந்தஸூரியையுஞ் சொன்னபடி. "குருஷு ப்ரஸஜ்ய குருஷு" என்கிறவிடத்தில் குருசப்த பஹுவசநத்தாலே வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ வரதாசார்யாநந்தஸூரீணாம் பரிக்ரஹ இதி ஸ்ரீஹஸ்தாராதாதி. இப்படிப்பட்ட குருத்ரயத்தினுடைய, வீக்ஷண= கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே, ஸ்ருஷ்டி= ஸ்ருஷ்டியான, வேதாந்ததேசிகோத்பவாம்= வேதாந்ததேசிகரிடத்தினின்று முத்பவமான, இத்தாலே "ஆநிஷ்டாதஸ்ருஷ்டாம் கவம்" என்கிற ச்லோகஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டஜ்ஞாந வ்ருத்தாதிகளாலே பரிபூர்ணமாக உத்பவமானபோலேயும், ஆழ்வார் ஸ்ருஷ்டஜ்ஞாந தயாவிசேஷகடாக்ஷணாதிகளோடே திருவாய்மொழி உத்பவமானப்போலேயும் உத்பவமாயிற்றென்று ஸூசிதம். (ரங்கநாத்ரஸ் ஜநாஸ்துதிம்) ஸ்ரீ ரங்கநாதன் விஷயமான இந்த ஸ்துதியை (அஸூயவிமுக்தயே) அஸூயவிமுக்தியையும் பொருட்டு (ஸந்த) படியுங்கோள். அஸூயாஜ்ஞாநவையாக்ஷமாகக்கூட வேண்டாம், சப்தாத்தத்தைச்சொல்லுங்கோள். "ஸந்த" என்று தத்வதர்சநாதிஸஹீதர்களான ஸாயோக்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறபடி. ஸயமிவ்ருத்த்யுபாயமாகஸ்வயம் ஹோமாத்ருசவ சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுக்குக்கூட ஸயமிவ்ருத்தி வசவேணுமென்று நான் "ப்ரிய: பரிஸ்ரேவ கவயி" என்கிறச்லோகத்தில் "ஸவிதாநோஜ்ஜ்வலதாரயாஜநா:" என்று ஸதிபண்ணினேன், அதற்கு அவன் ஆமெவ்வீ: என்றுசொல்லிக்கொண்டு உங்களை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினான், இது நிலைநிற்கைக்காக "தவஸ்ரோத்ர காரிஷ்யாமிகேசஸ்ராண்வித வ்ருஷி வாசவாமெரிரம்" என்கிறப்படியே நானும் ப்ராதித்தேன் நீங்களும் ப்ராதியுங்கோளென்கிறார். (ஸயம்த்ருஜத) தத்வதர்சநாதிஜநிதமான பயத்தை விடுங்கோள், (ஸத்ரம்) க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும் (ஜத்ருஷிதயஸ) என்று சொல்லிக்கொண்டு (கேசவ:) கேசிஹ

ஜாவான, கேஶி என்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே பய நாதிகளை நிரஸிப்பனென்றபடி (ஸ:). அந்த பரமேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞை யானவன் (பவந ப்ரணாநியதி:) நிபிடமான உயைக்கு ஸ்தாநமாயிருக்கிற, பவதீயாநாவென்றபடி. (ஶரணமனுந ஸ்வயம் ஸ்வகாயதி) ஸாத்வ்யாதி ஶரணவ்ரதத்தாலே தானே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான். இஷ்டயோகத்தாலே ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணத்துடங்கினானென்றபடி. "ஸ:" என்கிற வசனத்தாலே "ஸர்வம் ஶரணம் ஸுஹ்ருத:" என்று த்ரிஜடாஸக்திகளான மற்ற ராக்ஷஸிகளைக்குறித்து பிராட்டி சொன்னாப்போலே பயநாதி பீதர்களான ஸாதுக்கள் அனைவரையும் பார்த்துச்சொன்னபடி. "ஶரணமனுந" என்கிறத்தாலே "ஆர்த்த ஸம்ரக்ஷிதார: ஸஜ்ஜநா நிஸ்த்ராணா:" என்று ஸகல ஶரணங்களும் ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஜாமதக்ந்யங்களாக விருக்கிறதுகளென்று கீழ்ச்சொன்ன அபயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி. ஸ்வயம்" என்கிறத்தாலே ஶத்ருக்களை ஆளிட்டு நிரஸிக்காமல், ஸாத்வ்யாதி ஶரணங்கள் லோகத்துக்கு ப்ரகாஶிக்கும்படி தானே வந்து நிரஸிக்கத்துடங்கினானென்றபடி. "பவநப்ரணாநியதி:" என்கிறத்தாலே "அவதீர்ணோஸ்யுபாய:" என்று சொன்ன அபயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி ||

இப்படி இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பயநதாரக்ஷ வாஸ்ஞாதிகளை யெம்பெருமான் நிராகரிக்க, மேல்பவ்யமான ஸமஸ்தாநுஸந்தாநத்தில் யோகாதி லௌகாதமாக, பெரியபெருமாளை அநுஸந்திக்கிறார்.

திரண்டபொருள். பெரியோர்களான ஆசாரியர்களுடைய கடாக்ஷவிசேஷத்தினால் ப்ரஸித்தரான நிகமாந்த மஹாதேசிகரிடத்தினின்றும் தானாகவே உண்டான இந்தஸ்துதியை படியுங்கோள் எம்பெருமான் "பயத்தைவிடுங்கோள் க்ஷேமமுண்டாகட்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய குணங்களினாலே தானாகவே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான். ||௨௧||

இதி ஶ்ரீ கௌஶிககுலதிலக ஸதாசார்ய பாத
க்ருதா ஶ்ரீ குமாரதாததேஶிக குமார ஶ்ரீ
வேங்கடேஶாவதார நாமதேய ஸார்வபௌம
வம்ஶ்யேந ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸஸ்வாமீந்த்ர
ஶரணாரவிந்த
மயைவ தேந ஶிஷ்யேண
ஶ்ரீ ரங்கநாதார்யேண விரசிதம்
அபீதிஸ்தவ மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநம்
ஸமாப்தம் ॥

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

அபீதிஸ்தவ:
ஸம்பூர்ண: ॥

அசுத்தபாட சுத்தபாட பத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௪	௧௮	ஞ்னுங்	ன்னங்
௬	௯,	ஞன்று	என்றுப்போலெ
,,	௧௨	'மக்கு	தமக்கு,
௯	௨௯	தாயல்லே	தாயில்லே
௧௨	௨௫	வுஊாநனுய்	வுஊனுய்.
௧௩	௪	தாநத	தாந்த
,,	௯,	தாற்போலே	தாப்போலே
௧௪	௯	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
,,	௩௦	ஜணமாக	க்ஷணமாக
௧௭	௧௮	என்றுற்போ	என்றுப்போ
,,	௩௦	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
௧௮	௪	உன்னுடைய	உம்முடைய.
௨௦	௯	ஞாய	ஞாய
௨௧	௧௪	னுயம்	னுயும்
,,	௧௮	னுயம்	னுயும்
,,	௨௫	செயகி	செய்கி
௨௨	௨௦	களாயக்	களாய்க்
௨௩.		௯௨	௨௩
,,	௩௦	ஓரு	ஒரு
௨௬	௨௪	நின்றுற்போ	நின்றுப்போ.
௨௭	௧௯	சுக்ர	சுக்ர
,,	௧௫	யினேனே	யினேனே.
௨௮	௨௫	வொட்டாது	வொட்டாதே
௩௦	௧௯	ஷிதெதி	ஷிதஜதி

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௩௧	௨௦	வ்யக்தி	வ்யக்தி
௩௨	௨	சொல்லாம	சொல்லாம்
,,	௫	சொனன	சொன்ன
௩௫	௨௪	தன்செ	தற்செ
,,	௨௬	கொணடா	கொண்டா
௩௭	௬	ஈமஹாஜிவி	ஈமஹாஜீவி
௩௮	௧	வையாக	வையாக
,,	௧௬	எல்லை	எல்லி
௪௦	௧௩	எதேனு	எதேனு
௪௩	௨௨	ஸாமவதாளான	ஸாமவதர்களான
௫௧	௪	கிராம	கிரம
,,	௧௭	தேவரீடைய	தேவரீருடைய
,,	௨௬	நிவர்த்தகமான ஸக்தி வ்யக்திகளை	நிவர்த்தகமான ஸ்வரூபத்தை ஸக்திகள் போலன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தி நிவர்த்தகமான ஸக்தி வ்யக்திகளை
௫௨	௨௮	நவாய	நவாய
௫௩	௧	மொமுவின்	முமுவின்
௬௪	௧	ரக்ஷித்து	பரிக்ஷித்து
௫௬	௨௦	ஸாம	ஸாம
௫௭	௪	செஷவ	செஷவ
௫௮	௬	கடாகையா	கம்பன்கையா
,,	௨௮	நிச்சயம்	நிசயம?
௬௦	௨௬	வையா	வையா
௬௧	௧௧	தஷ்டி	கஷ்டி
௬௨	௧௩	பப்ரி	ப்ரி
,,	௨௬	களிவிரு.	களிலி
௬௪	௮	க்ஷ்வி தஃ	க்ஷ்வி கஃ
௬௬	௧	வேத	வேத

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௬௮	௧0	யமைடய	யமைடயு
௬௯	௧	ஸதம்வைரு	தம்வைரு
௭0	௧௧	டெமன்று	டென்று
,,	௧௬	லேழு	லெமரேழு
௭௧	,,	ஜஹாயாக	ஜாஹெறாதி
௭௫	௨௫	ப்ரதிஞை	ப்ரதிக்ஞை
,,	௨௬	ஞமமா	ஞம்மா
௭௪	௬	காருதஜ	காருஜ
௭௫	௨௮	ஓட	ஓட
௭௬	௨௩	வயஷித	வாயஷித
௭௮	௫	அன்னமேல	அண்ணாமேல
௭௯	௨௮	என்றுரா	என்றுருரா
௮௧	௧0	இரக்ஷி	இரக்ஷ
௮௮	௫	வணபகொவரூராய்	வணபகொவயக்ஷூராய்
,,	௧௫	பரவ	பாவ
௮௯	௧௪	வாஷவ	வாஷவ
,,	௨௨	கஜேந்தரா	கஜேந்த்ரா
௯0	௧0	வஜமண	வஜமண
௯0	௨௫	அவரைஸம்ஹரிக்க	அவரைஸேவிக்க
,,	௨௧	காருதி	காருாதி
௯௧	௬	விததா	வித்தா
௯௨	௯	விராதி	விரோதி
,,	௧௧	புத்தியைகொடுப்பனே	புத்தியைக்கொடுப்பவனே
௯௫	௧௫	கினியன	கினியனை
௯௮	௧௪	யூசா	யூசா
௯௮	௨௧	வ்ருத்தியாநின்ற	வ்ருத்தியடையாநின்ற
௯௯	௨௮	பலாத்க்கா	பலாத்கா
௧௧௫	௧௫	ஹிதம்	ஹிதம்.

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரஸ்ய ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதஸ்ய கவிதார்க்கிக
கேஸரிண: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகஸ்ய
அந்யதமா ப்ரணீதா

* பரமபதஸோபாநம் *

ஶ்ரீகௌஶிககுலதிலக ஶ்ரீபாஷ்ய ஶ்ரீநிவாஸா
சார்ய விரசிதயா வ்யாக்யயா
ஸாரவிஸ்தரதாத்பர்யவிவரணஸஹிதா

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிதுஷாம் ஸாஹாய்யேந
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
ஶ்ரீ கும்பகோணே
ரா. ஸுந்தரராஜாசார்யஸ்ய
“ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்”
முத்ரயித்வா ப்ரகாஶிதா ॥

பரிதாபி௵ ஆடிமீ
1912௵ ஜூலைமீ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீகோமலவல்லீநாயிகாஸமேதாராவம்ருத
பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

* ஸவ்யாஸவ்யமார்கமீமாம்ஸா *

ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ஸவ்யாஸவ்யநிர்வாஹ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாஶ்ரிதகாஶ்யபாதி தந்த்ரம் விஹங்கம் பணி-பஞ்ஜிதாங்கம் | ஸ்வபக்ஷரக்ஷாகரணைகதக்ஷம் பராணவாணீ ஸரணிப்ரமாணம் || நித்யஸத்வேத ஶிவாராயநிவாஸநஸ்-வ்யாஸவ்யாசாரக்ரியதஜதத்விதித்ரமேதஸ் | ஸ்வாபதாவ்யதஸ்ஜமத: ஸ்வாரணாயநந்நம் வதேத்ராதகீட ஶ்வேதாஜிரிவத்யவ்யக்த்ர || நாக்ஷ்ட்ரவஞாபத்ஞாயம்-விவ்ரணோதி யதாமதி | மஹாத்ரநஸஹ்ருதயா வீக்ஷந்தாம் கருணாகரா: ||

அவதாரிகா || ஜஹவதோ விஶ்வாதிஶாயி விஶ்வாதித்ரக்ஷதிருகஹநத: பஞ்ஜரீகாக்ஷிகக்ஷிதஸம்ஹவஸ்ய ஜநதஸநேந: காஶ்யப: கவிகயககண்டீரவ: நிரஜ்ஞஶா ஸமஸ்தஜ ஸாசத்ர

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 [illegible]
𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 —

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶ்ரீ: ॥

நூலின் வரலாறு.

முக்தி தரும் நகரேழின் முக்கியமான காஞ்சிமாநகரில் வஸித்திருந்த புண்டரீகாக்ஷ ஸோமயாஜியாரின் பௌத்திரரும் அநந்தஸூரி என்பவருக்கு புத்திரரும் திருவேங்கடாதிபதியின் திருமணியாழ்வாரின் அம்சபூதருமான திருவேங்கடநாதன் என்று திருநாமம்பூண்ட ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகன், பராசரப்ரம்ஹருஷி புலஸ்த்ய வஸிஷ்டர்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்றாப்போலே அம்மாளுடையவும் அப்புள்ளாருடையவும் அநுக்ரஹத்தைச் சிறு வயதிலேயே பெற்று, தனது மாமனாகிய அப்புள்ளாரிடத்தில் ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்து பெருமாள் கோயிலிலே க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலே யெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு தமக்குத்

குலக்தலமான பேரருளாளரை மங்களாசாஸநஞ் செய்துகொண்டு, குணபூர்த்தியுள்ள சிஷ்யர்களுக்கு ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கையில், தமக்கு ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பெரிய திருவடி நயினார் விஷயமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்து அவரை உவப்பிவிக்க திருவுள்ளமாய், மந்த்ரஸித்தியாகத்தக்க இடமான அடியவருக்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயக னெழுந்தெருளியிருக்கிற திருவஹீந்த்ரபுரத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள கருடநதியிலே நீராடி தெய்வநாயகனை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளி ஔஷதாத்ரி யென்னும் மலையின் சிகரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியின் அருகிலுள்ள அரசமரத்தடியிலிருந்து பெரிய திருவடி நயினாரை த்யானஞ் செய்துகொண்டு கருட மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது வேதாத்மாவான் பெரிய திருவடி நயினார் இவர் முன் ப்ரஸன்னமாகி, இவரைக்கொண்டு உடையவருடைய தர்சனத்தை வளர்க்கவேணுமென்னக்கருதி, இவருக்கு ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை யுபதேசஞ்செய்து மறைந்தருளினார். அப்பொழுது தூப்புற்பிள்ளை பெரிய திருவடி விஷயமாக ஐம்பதுச்லோகமுள்ள, "கருடபஞ்சாசத்" என்கிற ஸ்தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

அவதாரிகை. இக்கிரந்தம் யாதொரு இடையூறுமின்றி முடிவுபெறும் பொருட்டு மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்கிறேனென்பதை மங்களமாய் அருளிச்செய்கிறார். "ஸம்ஹேஷ்ட" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ராகேவ	(மந்த்ரத்யாநத்திற்கு) முந்தியே
ஹம்பபூர்வம்	ஹகாரபகாரங்களை முந்தியுள்ளதாக இருக்கும்படி
ஆநந்த	ஆநந்தமயமான ப்ரம்ஹத்தை
முக்ய	முக்கியமாகவுடைய
ச்ருதிசிரஸி	வேதாந்தத்திலுல் (ப்ரணவத்திலெலென்றபடி)
நிஹிதம்	சேர்ந்திருக்கிற
தண்டகம்	தண்டகரூபமானமந்த்ரத்தை (மாலா மந்த்ரங்களையென்றபடி)

ஸம்ஸ்ம்ருத்ய — த்யானஞ்செய்து
ஷட்ஸு — ஆறுவிதமான
அங்கேஷு — அவயவங்களில்
ந்யஸ்ய — ந்யாஸஞ்செய்து
அஷ்டதிக்ஷு — எட்டு திக்குகளிலேயும்
ஶுத்தாஶாபந்தவந்த: — சுத்தமான திக்பந்தநத்தையுடையவர்களான அடியோங்கள்

பக்ஷி — பக்ஷிசப்தமென்ன
வ்யத்யஸ்தபக்ஷி — மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற பக்ஷிசப்தமென்ன,
த்விதய — இந்த இரண்டுகைகளுடைய [சிரப்தமென்ன,
பூர்வபாட — முன்ப்ரதேசத்தில் (முதலிலென்றபடி)
ப்ரஸ்பஷ்ட — மிகவும் விளங்காநின்ற
உதார — உயர்ந்ததான
தாரம் — ப்ரணவத்தையுடையதும்

ஹவ்யவாஹதயிதா ஶேஷாந்தம் — அக்நியின் பார்யையை (ஸ்வாஹா கடைசியிலுடையதும் [காரத்தையென்றபடி)

தார்க்ஷ்யம் — கருடஸம்பந்தியான
மந்த்ரம் — மந்த்ரத்தை
ஶீலயாம: — த்யாநம் பண்ணுகிறோம்.

தாத்பரியம். அடியோங்கள், முதலில் சக்தி, பீஜம், ரிஷி, முதலியவைகளை அநுஸந்தித்து, ப்ரம்ஹத்தை முக்கியமாய் பரதிபாதிக்கிற ப்ரணவத்தோடு கூடிய மாலாமந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்து, அங்கந்யாஸ கரந்யாஸ தேஹந்யாஸங்களைச் செய்து, திக்பந்தனஞ்செய்து, கருடனை த்யாநஞ்செய்து கருடவிஷயமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்திக்கிறோம்.

மந்த்ரஸ்வரூபம், பீஜம் அங்கந்யாஸம் முதலியவைகளெல்லாம் பெரியோர்களிடத்தில் உபதேசத்தால்அறியவேண்டுமென்று சாஸ்த்ரமாகையால், அவைகளை இங்கு விவரமாகச்சொல்லவில்லை

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀. [illegible]

[illegible]

[illegible]

யாம் (ப்³ருʼம்ஹிதச்ச²ந்த³ஸ꞉ ப்³ருʼஹத்ஸ்வ ப்³ருʼஹச்ச²ந்த³ம்), பரமேஶ்வர தம் விஷ்ணுசித்ரா யஜு꞉. (நியச்ச²ந்தி) (ப்ராசீநமிதி தமஸாந ஸாமார்த்³தி⁴) கா³ருடா³யிபதி விஷ்ணுஸம்பந்தி⁴நீ (ப்³ருʼஹதீ³ ஸ்த்ரா) வேதா³த்மிகா (ந꞉பாது) இதி. “நாநாயுஸம்ப்ராப்ய ஶ்ருʼஷேஷாவர்ணக்ருʼதவர்ணக்ருʼதாஶ்ரித꞉” இதிலக்ஷணலக்ஷிதே த்ரிவிதே⁴ஶ்ருʼஷே “கா³ருத்³தீ³ப³ ஹ்விரேத்⁴ய”தி கா³ருட³பஞ்சாஶ க்ஷரீவர்ணக்ருʼதே ப்ரத்யக்தே ஸதி அப்ரத்யக்த ப³ ஹ்விரீத்⁴யா வர்ணநேவி. ப்ரதிபாத்³யதீதி ப்ரக்ருʼதாப்ரக்ருʼதவிஷயகஶ்ருʼ ஷாலங்கார꞉ ॥ * * * * ॥௨॥

அதை. கீழ்ச்லோகத்தில் மந்த்ரத்யாநஞ்செய்கிறேமென்று சொல்லி, அம்மந்த்ர வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் “வேதா³꞉” என்பதால்..

பதம்.	உரை
யஸ்மாத்	யாதொருகருடமந்த்ரத்தில்
வேதா³꞉	வேதஸ்வரூபனான பெரியதிருவடி நயினார்
ஸ்வார்தா²ரூட⁴꞉	தனக்கு அர்த்தமான எம்பெருமானுமேலே ஏறப்பட்டவராய்க்கொண்டு
ப³ஹி꞉	வெளியிலேயும்
அந்த꞉	உள்ளேயும்
அபி⁴வ்யக்திம்	ப்ரகாசத்தை
அப்⁴யேதி	அடைகிறாரோ
யயா	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தினால்
ஸாத⁴த்ரிவர்கா³	தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய
ஸாங்கர்ஷணீ	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடஸம்பந்தியான
ஸா	அந்த(ப்ரஸித்தமானவென்றபடி),
ஸித்³தி⁴꞉	ஸித்தியானது

𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑌿	பரிபக்வத்தை யடைகிறதோ,
𑌯𑌤𑍍𑌰	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤	வைக்கப்பட்டிருக்கிற
𑌮𑌨𑌸𑌃	மநஸ்ஸையுடையவர்கள்,
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵	ப்ராணவாயுக்களுக்கு
𑌨𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂	வேறுப்ராணனாக
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿	(கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ,
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀	புராதநமாயும்
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤	பரிசயம் பண்ணினாலும்
𑌗𑌹𑌨𑌾	மறைந்திருக்கிற அர்த்தத்தையுடையதும்
𑌗𑌾𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍀	கருடவிஷயமானதுமான
𑌸𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾	அந்த ப்ரம்ஹவித்யையானது
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌪𑌾𑌤𑍁	இரக்ஷிக்கட்டும்

தாத்பர்யம். யாதொரு கருடபஞ்சாக்ஷரியில் வேதஸ்வரூபனான பெரிய திருவடிநயினார் தனக்கு (வேதங்களுக்கு) ப்ரதாநமாய் ப்ரதிபாத்யரான ஸ்ரீநாராயணன்மேல ஏறப்பட்டவராய்க்கொண்டு ஆபாதமாயும் அந்தர் விசாரத்திலேயும் ப்ரகாசத்தை யடைகிறாரோ, யாதொரு மந்த்ரத்தினால் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கக்கூடிய ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடனுடைய ஸித்தியானது ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு மந்த்ரத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மநஸ்ஸை யுடையவர்களான பெரியோர்கள் ப்ராணவாயுக்கு வேறு ப்ராணனாக (கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ, பரிசயம் பண்ணப்பண்ண துருஹமான அர்த்தத்தையுடையதான அந்த கருடவிஷயமான பரம்ஹவித்யையானது (கருடபஞ்சாக்ஷரியானது) அடியோங்களைக்காப்பாற்றட்டும்॥

* * *

கருடன் ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபனென்பது பாத்மஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் கண்டுகொள்வது.

"ஸா ப்ரஹ்மவித்யா" என்று சொன்னதினாலே பரப்ரஹ்ம வித்யை யென்று ஒரு அர்த்தம் தோன்றுகிறது. பரப்ரம்ஹவித்யாபக்ஷத்தில் சலோகத்திற்கு வேறு அர்த்தஞ்சொல்லவேணும (யஸ்யாம்) யாதொரு பரம்ஹவித்யையில் (வேத:) வேதஸ்வரூபனான பகவான் (ஸ்வாத்யாரூட:) தனக்குவாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய்க்கொண்டு (பஹிர்பஹிர்விவ்ருத்திமேதி), என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முற்கூறியபடி. (யயா) யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையினால் (ஸாக்ஷாத்வைஷ்ணவீஸித்தி:) விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸித்தியானது (ஸர்வசதுர்வர்க்கஸாதிநீ) என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முன்போல் (யத்ர) பரப்ரம்ஹவித்யையில் (ப்ராணஸ்யாந்யப்ராணம் நிஸ்சின்வந்தி) ப்ராணனுக்கு வேறுப்ராணனாக பகவானை நிச்சயிக்கிறார்களோ, (ஸா தார்க்ஷீ) கருடாதிபதியான பகவதஸம்பந்தியான (மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையில் வேதஸ்வரூபியான பகவான் தனக்கு வாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய் ப்ரகாசத்தையடைகிறாரோ, யாதொரு பரம்ஹவித்யையினால் நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸகலஸித்தியும ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு பரபரமஹவித்யையில் எபபொழுதும வைத்த மனதை யுடையவர்கள் பராணவாயுவுக்குமவேறு ப்ராணனாக (பகவானை) நிசசயிக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட கருடாதிபதியான, விஷ்ணுவிஷயமான பரப்ரம்ஹவித்யையானது அடியோங்களை ரக்ஷிக்கட்டும். * * ||௨||

டிப்பணீ. (வேத:) ஸர்வைர்வேதைரவேத்ய: ஸ்ருதி ப்ரதிபாதித: "ஸர்வவேதாந்த வ்ருத்யா" இத்யாதி, ததா "தஸ்மாத் ஸாமாநி ஜக்ஞிரே" இத்யாதி (பஹிர்பஹிர்விவ்ருத்தி) பாஹ்ய ப்ரத்யக்ஷாத்மகபாஹ்யகாமம் (பஹிர்பஹிர்விவ்ருத்தி), ஸர்வஜநஸாதாரண ஸாதநாத்யாத்ம விசேஷாத்மகபாஹ்யகாமம் (யஸ்யாம்) ஸாமாந்யதபஹ்மவித்யாயாமஹ்யஸ்ஸாதநயாதித்யர்த்த:. (ஸா) வாக்ஸம்ஹிதாதிஷ்வபி வஹிஸித்யர்த்த:. ததாஹ்வாசே "ஸிஹபஸ்பயா வசுவசம் ஹவ

श्च गरुडोपनिषदि श्रूयते «ओं गरुडब्रह्मविद्यां प्रवक्ष्यामि» इति ।

अव ॥ अत्र ब्रह्मावयवानन्तरं अनेन स्तोत्रेण स्तुत्यस्य गरुडस्य वेदमयावयवत्वप्रपञ्चं उपदिशति गुरुवरः:—

१५ ॥ नेत्रं गायत्रमाहुस्त्रिवृदिति च शिरो नामधे-
यं यजूंषि छन्दांस्यङ्गानि धिष्ण्याः शफजनिशमने
विग्रहो वामदेव्यम् । यस्य स्तोमात्मनोऽसौ बृ-
हद्रथन्तरगरुत्पक्षपुच्छाग्रवर्ती सद्यः स नः प्र-
सन्नः श्रुतिशतशिखराभिष्टुतात्मा गरुत्मान् ॥ ॥५॥

व्या ॥ नेत्रमिति ॥ (स्तोमात्मनः) स्तोमाख्यस्वरूप-
स्य (यस्य) गरुडस्य (नेत्रं) चक्षुः (गायत्रं) साम
(भवेत्) वेदपारायणमिति शेषः (शिरः) शीर्षमपि
(त्रिवृदिति) त्रिवृत्स्तोमः [भवेत्] (नामधेयं) आख्यानं (य-
जूंषि) यजुर्वेदाः [भवेत्] (अङ्गानि) अवयवाः (छ-
न्दांसि) गायत्र्यादिच्छन्दांसि [भवेत्] (शफैः) पादैः
(धिष्ण्याः) धिष्ण्यवदाश्रयाः (जनि) जातं (विग्र-
हः) शरीरं (वामदेव्यं) साम [भवेत्] (असौ) स्तोमं
(बृहद्रथन्तरगरुत्) बृहद्रथन्तरे, इत्यनेन = साम्नी, रथन्तरं
सामेति यावत्. तत्सदृशे पक्षौ यस्य तथोक्तः. (पक्ष-
पुच्छाग्रवर्ती) पक्षपुच्छे = पक्षाभ्यां पुच्छं च वेदवाक्या-
र्थं, सद्यः = साम्, यस्य सतथोक्तः. «यज्ञायज्ञीयं पुच्छम्»
इति श्रुतिवाक्य वाच्यपुच्छत्वायुक्तः. (श्रुतिशतशिखरा-
भिष्टुतात्मा) श्रुतिशतशिखरैः = अनेकवेदान्त-
वेदान्तवाक्यैः, अभिष्टुतः = संस्तुतः, आत्मा = स्वरू-
पं, इत्युक्तत्वयुक्तः. यस्य तथोक्तः. यथावाणी पाञ्चराते
«अघोराय घोराभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः ।
सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः । यथा

யாரம் ஜகத்வந்தம் தேநாயாராயணேதேந:। ஸுபர்ணபக்ஷ ப்ருஷ்ட
தாம் ரமணீயமிதம் । கபிஞ்ஜலாதிகாயத்ரம் த்ரிவ்ருதாமஸிர
ஸ்கம் । ஸ்தோமாத்மாநம் ஸ்தோம வாமதேவ்யாத்மாநம் ததா । ஸா
ரோமாஸ்ய யஜுர்நாமதேயம் ப்ருஷ்டதாமது வஸ்தேவஸ்தே । ஹம்ஸபோஷ
யோகஸ்யஜ்ஞம் வேதாநாம் நியோமம்" இதி. "யஸ்தூமாஸ்ர
ஷட்ஸாவிஸ்ஸம்ஸம் । ஸமேநமஸ் ருக்ஷ ப்ருஹதாஸ்ரமப்ஸம்ஸ்ய । ஸ
ர்வதோ ஸஜ்யமாஸு ப்ரணாதே । சந்தஸ்வஸ்தேவயாமணாஸ்ர
யாஸம்" இதி ஸ்ருதிஸ்ச. (ஸ்ரீமத்பாஷ்யம்) ஸ்ரீவம்ஸ (நாம) கஸ்மாகம்
(ஸாமாந்யோ) தேஸ்யா நிரூபண ஸம்ஸேவநாஸிகம் (ஸ்ஸம்
தாம்) ஜநயந்த, "ஸாமவேதோத்ஸவ ஸ்ரீமத்ரூப த்ரிவ்ருதேதசி
ரோகாயத்ரம் வக்ஷ ஸ்தோம ஸுக்தா ஸாமதேதநம்ஸுதேவ்யம்
வப்ருஹத்ரதந்தரேபக்ஷ யஜ்ஞாயஜ்ஞியம்புச்சம் ஸந்தாம்ஸ்யங்கா
நியஷ்ட்யாஸ்ஸோய ஜஸ்ம்ஷி நாமே" திவேதாவயவோ ஸ்ரீமதாஸ்தி
ரணாம் ஸம்ஸேவநாஸிகம் தந்நாமஸித ப்ருஸ்ய:. * ॥ந॥

அ—கை. கீழ்ச் லோகத்தில் மந்த்ரப்ரபாவத்தைச் சொல்லி, தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனுடைய ரூபத்தில்ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார் "நேத்ரம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்தோமாத்மா	ஸ்தோமமென்கிற ஸ்துதிரூபமான ஸாமத்தை ஆத்மாகவுடைய
யஸ்ய	யாதொரு கருடனுக்கு
நேத்ரம்	கண்ணானது
காயத்ரம்	காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும்
ஸிரஸ்	தலையானது
த்ரிவ்ருதிதி	த்ரிவருத் என்கிற ஸாமமென்றும்
நாமதேயம்	பெயரானது
யஜூம்ஷி	யஜுர்வேதமென்றும்
அங்காநி	கைமுதலிய அங்கங்கள்

ச²ந்தா³ம்ஸி — சந்தஸ்ஸுக்களென்றும்
ஶபா²: — குளம்புகளினாலே
தி⁴ஷ்ண்யாக்ருதி: — மேடையின் ஸ்வரூபமாய்
ஜநி: — உண்டாகுகையென்றும்
விக்₃ரஹ: — சரீரமானது
வாமதே₃வ்யம் — வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும்
உக்தே — (வேதபுருஷன்) சொன்னனே

{ ப்₃ருஹத் / ரத₂ந்தர / பக்ஷ: } — ப்ருஹத்ஸாமமென்ன அதைக்காட்டிலும் அநயமான (ரதந்தரஸாமமென்றபடி) இதுகளை சிறகுகளாகவுடையவரும்

{ தாத்₃ருக்ப்ரஶாந்த / புச்ச₂: } — அப்படி வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட வாலையுடையவராயும்

{ ஶ்ருதிஶதஶிரஸாம் / ஸித்₃த₄தாத்₃ருக் } — அநேக வேதாந்தங்களினால் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவராயுமான

ஸ ஏஷ — இந்த
க₃ருத்மாந் — கருடன்
ந: — அடியோங்களுக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் — ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்குகையை
விதநுதாம் — உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ஸ்தோமமென்கிற ஸாமபாகத்தை ஆத்மாவாகவுடைய யாதொருகருடனுக்கு, கண் காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும், தலை த்ரிவ்ருத் என்கிற ஸாமமென்றும், பெயரானதுயஜுர்வேதமென்றும், கைகால் முதலிய அங்கங்கள் காயத்ரீமுதலிய சந்தஸ்ஸுக்களென்றும், சரீரம் வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும், குளம்புகள் திஷ்ண்யஸ்வரூபமென்றும், சிறகுகள் ப்ருஹத்ஸாம ரதந்தரஸாமமென்றும், வாலானது அப்படிப்பட்ட யக்ஞாயக்ஞியமென்கிற ஸாமமென்றும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளோ, அநேகவேதாந்தங்களினால் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடைய அந்த கருடனனவர் அடியோங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரமா யிருக்குகையையுண்டுபண்ணட்டும்

திஷ்ண்யமென்பது யாகத்தில் சிலருத்விக்குக்கள் உட்காருகிற இடங்களுக்கு முன்கட்டப்பட்ட மேடைக்குப் பெயர். ஸ்தோமமென்பது ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. ॥௧௯॥

பூர்ணீ. (ஸ்தோத்ரை:) ஸாமஸ்தோத்ரரூபை: ஸ்தோமை: ஶஸ்த்ராக்யைஶ்ச, "ஸ்தோமஸ்தோமே ஶஸ்த்ரவத்ஸு" இத்யமர:. (ஸாந்த்ரம்) ஸாந்த்ரம், நிபிடமித்யர்த:. ॥௧௯॥

ஸ்வ ॥ ஏவம் திவ்யஸ்தாநத்வேந ஸ்தோத்ரயோக்யத்வம் ... ஸ்தோத்ரபாடகஸ்வாந்தநிவாஸாய ...

... நிவாஸயதி —

௨௦ ॥ யோ'யம் புண்யஸமிதம் ... தீர்தம் ...
... ஸஜ்ஜநம் ...
... ரங்கராஜ ...
...
... ॥௨௦॥

வ்யா ॥ யோ'யமிதி । (ய:) ... (ஸமஸ்தபாபக:) ...

[illegible]

||௬||

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் வேதமயமான கைமுதலிய அவயவங்களையுடையவனென்றுசொல்லி, கருடனுக்கும் பகவானுக்கும் அபேதத்தையருளிச்செய்கிறார் "பாயம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ய:	யாதொரு கருடன்
யம்	யாதொரு விஷ்ணுவை
பிபர்த்தி	வஹிக்கிறாரோ
யேன	யாதொரு கருடனாலே
யஸ்மை	எந்த விஷ்ணுவின் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்டமபி	தன்னிடத்திலிருக்கிறதான
ஸஹனம்	ஸஹனரூபமான
விஶ்ராணிதஸ்வஸ்திக:	வாழ்வு கொடுக்கப்பட்டதோ
யத்ராஸாத்	எந்த கருடனாலே
யஸ்ய	எந்த பகவானுக்கு
ஆஹவஶ்ரீ:	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது (உண் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில்) டாகிறதோ
ய:	எந்த பகவான்
யம்	எந்த கருடனை
பிபர்த்தி	வஹிக்கிறாரோ
யேன	எந்த பகவானாலே
யஸ்மை	எந்த கருடனையும் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்ட	தன்னிடத்திலிருக்கிற
ஸஹனம்	ஸஹனரூபமான
விஶ்ராணித	வாழ்வும்
ஸ்வஸ்திக:	கொடுக்கப்பட்டதோ
யத்ராஸாத்	எந்த பகவானாலே
யஸ்ய	எந்த கருடனுக்கு
ஆஹவஶ்ரீ:	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது உ. ண்டாகிறதோ)
ஸந்த:	ஸத்துக்கள்
யத்ர	எந்த கருடனிடத்திலும்
யத்ர	எந்த பகவானிடத்திலும்
ஸௌஜன்யம்	பக்தியை

விததி	விசேஷமாய் பண்ணுகிறார்களோ,
இதி	என்கிற காரணத்தாலே
ஸ்வயம் தேவ:	தேவராகவேயிருந்துகொண்டு
இத்தம்	இந்தமாதிரி
ஹரி	விஷ்ணுவென்ன
பதத்ரிபிதா	கருடனென்ன, என்கிற பேதத்திலே
க்லுப்த	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஆரோஹ	ஆரோஹணமென்ன
வாஹ	வாஹநமென்ன,
ஸ்வாபாவ்ய:	(இவைகளுடைய) ஸ்வபாவத்தையுடையவரும்
ஸ்வாதந்த்ர்ய:	ஸ்வதந்த்ரராயும்
சந்த:	வேதஸ்வரூபியுமான
ஸ: பக்ஷிராட்	அந்த பக்ஷிராஜன்
ஸாம்யம் ப்ரஹ்மண:	ப்ரம்ஹத்துடன் கூடியிருத்தலை
திஶது	கொடுக்கட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடன் விஷ்ணுவை வஹிக்கிறாரோ, எந்த கருடபகவானாலே விஷ்ணுவுக்கு தான் எப்பொழுதும் தேவரீருக்கு வாஹநமாயிருப்பதாக வரங்கொடுக்கப்பட்டதோ, எந்த கருடனாலே பகவானுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, (விஷ்ணுபக்ஷத்தில்) எந்த பகவான் கருடனைத்வஜமாய் வஹிக்கிறாரோ, எந்த பகவானாலே அவரைத்வஜமாய் வஹிப்பதாக கருடனுக்கு வரங்கொடுக்கப் பட்டதோ, எந்த பகவானாலே கருடனுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, பெரியோர்கள் எந்தபகவானிடத்திலும் எந்த கருடனிடத்திலும் ஸமமான பக்தியைப்பண்ணுகிறார்களோ, இக்காரணங்களாலே விஷ்ணுஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டே, இவ்விதமாக பகவானென்னும் கருடனென்னும் வேற்றுமையினாலே செய்யப்பட்ட ஊர்தியும் வாஹநமுமானதன்மையையுடையவரும், ஸ்வதந்த்ரராயும், வேதஸ்வரூபியாயுமான அந்த பக்ஷிராஜன் அடியோங்களுக்கு ப்ரம்ஹஸாம்யத்தைநன்கு கொடுக்கட்டும்.

கருடன் பகவானுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பகவான் கருடனுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் கண்டு கொள்வது. ॥ ௪ ॥

पृथ्वी. (पं) गरुडः (पं) सर्वज्ञो (पितृ) वाहनरूपेणास्य देवस्य भाति. (येन स्वनिष्ठवाहनभावेनैव यशस्विनः स्तः) येन गरुडेन स्वनिष्ठवाहनभावेन "तव वाहनं भवेयम्" इति [illegible]।
तदुक्तं श्रीमहाभारते आदिपर्वणि [illegible] "[illegible] गरुडो [illegible] । [illegible] वाहनो [illegible]" इति. [illegible] "[illegible] वाहनं भवितास्मि [illegible] । [illegible]" इति च. [illegible] "[illegible] वाहनं [illegible]" इति च. (पक्षाभ्यां गरुडात्) (पंक्ति) सर्वतः (श्रुतिसूक्तैः) [illegible], [illegible]. सर्वदा [illegible] गरुडेन [illegible] सर्वदा [illegible] गरुडपक्षवाहनेन [illegible] इति उक्तम्। "[illegible] गरुडपञ्चाशत् । [illegible]" इति. [illegible]

[illegible]

नवमूर्ति वक्ष्यामि सांख्याये “ध्वजवज्राङ्कहस्तं भविष्यति तं भव्यं सनातनं । तच्चास्त्वित्ति सर्वार्थकः” इतिच. (पूर्वाक) भगवतः (यस्य) ग्रन्थस्य (कृष्णस्य) भवति (यतः) ग्रन्थे (यतः) भगवतीव (सर्वं भजनं विदधाति) सर्वं सर्वानन्दनं वितनोति (इति) इत्यर्थादेतेताः (प्रायोपावः, देववासवन्तु, भगवता कल्पितमवसमित्यर्थः. ग्रन्थस्य भगवता कल्पितमर्थं श्रीभारते कल्पशास्त्रवेदान्ति सर्वेषां सांख्याये “क्षमाहिंसात्मसंहारसर्ववर्णाश्रमाचार्यस्वभावेभ्यः । कन्यादिकनकादि ग्रन्थस्थापनकेशवः” इति. सर्वेषां सांख्यायेऽपि “जिह्व तिक्ष्णादीक्षांशः सम्प्रदायवेदपक्षिणारम् । केशवः वासंच श्रीकाकुस्थ्रुवावाक्य सत्येदृष्टि । सम्प्रयुक्त सर्वकार्यं विभज्यमानजगतां तः” इतिच. (इतरं) पूर्वेरूपाकर्णवरेण, देवपा (भवितव्यमिति कल्पितारात्मकस्थाः सर्वाः, सार्वभवाः) सर्वगः, सर्वज्ञस्तात्मनां भवेद्वाना (प्रभू) वेदमार्गवेदत्यर्थः ॥ ॥४॥

अव ॥ इति पूर्वश्लोकेऽपि प्रोक्तं पुरा वन्दितयोः श्रेष्ठाद्वेन सार्थं प्रतिपादयति “सनकः” इत्यादिना श्लोकपञ्चकेन.—

मू ॥ सनकाविशेषैः चितीयस्सि वतःपवित्रं पूर्वणीमुरहस्यं षाड्गुण्यसारसर्वस्वमितिपरिणीतार्थ्य षट् सर्वज्ञाता । देवो ह्यवतारादिव्यमङ्गलयनारातिसारसर्वेक्षः विश्ववन्दकोटिविग्रहसंयतःभयं वीतसन्देहात्मायैनः ॥ ॥५॥

व्या ॥ सनकेति । (सनकः) आद्यः, तेषामि (विशेषैः) हरेः (चितैः) चितीयाकारः. (त्रिवतःपवित्रं) त्रिशिरूपत्रिमूर्तिः,वतःपरः= नारदादिभि पवित्रमुमाविहितं, त्रियोगपूर्णकं समितिमार्गेणविहितं ज्ञातंवा, त्रिशिः

[illegible]

ஸஹஸ்ரலக்ஷ்யே" இதரோ:. (வீதஸங்க்யோதய:, ஸ்வீக்ருதாபி:) ஸா க்ஷேமநாமாபி: (தேவ:) நாராயண: (ந: ஶ்ரேய: விதத்யாத்) இதி. அத்ர ஶ்லோகே ஸ்தகாதிநவகம், தத்ராப்யஸ்ய ஸஹஸ்ர லக்ஷகோடிஸஹஸ்ரா ஸ்மணநவாக்யவிஷயத்வம் த்ரஷ்டவ்யம் இதி ॥

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் பகவானுக்கும் கருடனுக்கும் அபேதத்தைச்சொல்லி, அந்தகருடன்அடியோங்களுடைய பயத்தை போக்கடிக்கட்டுமென்கிறர் ""ஸாக்ஷ:"என்கிறச்லோகத்தாலே,

பதம்	உரை
ஸாக்ஷ:	முக்கியராயும்
விஷ்ணோ:	பகவானுக்கு
த்விதீய:	இரண்டாவது ஆகாரராயும்
{ த்ரி	மூன்று மூர்த்திகளாலேயும்
வ்ருத்த	ஸமர்த்தர்களான நாரதர் முதலியவ[ர்களாலும்
விதிதம்	அறியப்பட்டதான
{ பஞ்சவர்ணீ	கருடபஞ்சாக்ஷரியின்
ரஹஸ்யம்	ரஹஸ்யார்த்த பூதராயும்
{ ஷாட்குண்ய	ஆறு குணங்களின் தன்மையினாலே
ஜ்யோதி	ப்ரகாசமானராயும்
ஸப்தஸ்வர	ஏழு விதமான ஸ்வரங்களுக்கு
பதி:	இருப்பிடமானவராயும்
{ அணிமா	அணிமை முதலிய
அஷ்டஸம்பத்	எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களையுடையவரும்
நவாங்க	அழகுள்ள அங்கங்களையுடையவரும்
{ ஸஹஸ்ரநயனா	ஆயிரங்கண்ணனை இந்த்ரனுடைய
ராதிஸாஹஸ	அநேகசத்ருக்களாகிற
லக்ஷ்யே	குறியில்
{ விக்ரீடத்பக்ஷ	விளையாடுகிற சிறகுகளுடைய
கோடி:	நுனியையுடையவரும்
வீதஸங்க்யோதய:	போயிருக்கிற எண்ணிக்கையையுடைய குணங்களுடைய உத்பத்தியையுடையவரும்

உரகாரி:	ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான
தே³வ:	தேவஸ்வரூபரான கருடன்
ப⁴யம்	(அடியோங்களுடைய) பயத்தை
விது⁴நயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து அத்விதீயரும், விஷ்ணுவின் இரண்டாவது ஸ்வரூபராயும், த்ரிமூர்த்திகளினாலும், உபாஸகர்களான நாரதர் முதலியவர்களாலும் அறியப்பட்டவரும், கருடபஞ்சாக்ஷரியின் ரஹஸ்யார்த்தமானவரும், அணிமை முதலிய எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களை யுடையவரும், மநோஹரமான அங்கங்களையுடையவரும், இந்த்ரனுடைய அநேகசத்ருக்களாகிற (அஸுரர்களாகிற) குறியில் விளையாடுகிற சிறகின் நுனியையுடையவரும் அளவிடமுடியாததான குணங்களையுடையவரும், ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான தேவஸ்வரூபியான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய ஸர்வவிதமான பயங்களையும் போக்கடிக்கட்டும். ॥ரு॥

டிப்பணீ. (விஶேஷா:) ஆத்³யவ்யூஹஸம்ஶ்ரிதஸ்ய ப⁴க³வத: (அத்³விதீய:). அத்³விதீயஶ்சாஸௌ மூர்தி:, ஸங்கர்ஷணப்ரத்³யும்ந: ஸங்கர்ஷணஜாதஶ்சாஸௌ காரணயோர்ஹேதுபூ⁴த:. (த்ரிவேதா³தி⁴தம் பஞ்சவர்ணரஹஸ்யம்) த்ரிவேதா³ந்தோதி⁴தம் கருட³பஞ்சாக்ஷர்யா: ரஹஸ்யார்த²பூ⁴தம். (ஷாட்³கு³ண்யப்ரவிஸ்தரமதி:) ஷாட்³கு³ண்யோந்மேஷா:, ப்ரகாஶமாநஜந்யம். ஸத்த்வ ஸ்வரூபா: ஶ்ரேஷ்டா²தி³ஸத்த்வஸ்வரூபா: யே ஷாம் தேஷாம் ஸாந்த்³ரமதி: ஶ்ரேயஸ். (ப³லாது⁴)ஸம்பந்நே ப்ரகாஶ ஶ்ரீ: ஶ்ருத்யந்தப்ரதிபாத்³யமூர்தி: (ஸஹஸ்ரஶதநயநாநாதி⁴ஸா ஹஸ்ரதீ³க்ஷா) ஸஹஸ்ரஶதநயந: இந்த்³ர:, தஸ்யாதி⁴காரஸம்ரக்ஷணம் திர்யக்ரூபேணாதி⁴ஶத்ருஸம்ஹார:, தாபவைதீ³க்ஷா ப்ராப்த்யா. ஸஹஸ்ரநயநஸ்ய ஸுராதீநாம் தை³த்யதா³நவாதீ³நாம் ஸாஹஸ்ர ஸம்ரக்ஷணம் ஸர்வேஷு: ஸ்வபக்ஷேஷு தே³வதாப்ரது ஸ்வபக்ஷவாதேநாஹநநீதி "ரம்ய ப்ராஸ்த²ம்பத்து ஸாத்⁴ய ப்ராவநபீக்ஷந்த

க்ஷவிதேக்ஷவதேஹரூபாஸ்ததூராஷூரூததூரூபம்வரு நிஷ்பதர்வரூபதே ய தேஷதேயதேஷாங்க:” இதி ப்ரத்யக்ஷ்யதே. ஶ்ரீஹாராஹாராதே உதேஷ ப்ராமவவுணி நவாஸ்ரீதிகஶாஸ்யாபேஸவிவ திவாதிதம் “ஶ்யாவி ஸர்வஹாக் கஶுக்ஷ்யுதம் தேஷதேயவிஶ்தேஹ। ஶ்ரந்த ஶ்ரீஶ்ரந்தவேஸநஸ்வ விவஸ்வாநு ரோவநநஶவே: । வ ஸஹ்யக்ஷாரு கேயாஸ்வ ஶ்யாவி ஷிதிஜா ஹதா:” இதி ॥

அவ ॥ கிம் ஸாக்ஷதாதி ஸம்ஹிதாத்யம் கஸ்ய ஶஹிஶாநம் ஸர்வஜ்ஞீதஸ்யாஹ.—

ஶ்லோ ॥ பஞ்சராத்ரே ஸ்வஸாக்ஷதாதிவயதிகஶஹிஶஹி: வஞ்ஞ ஹிவ்யக்தூரஹஹேதேஷ: வஞ்ஞாஹிவ்யா நிரூபணாநு ஹவம்ர ஜஹவம் வ்யாணிநாம்வஞ்ஞாவம் । வ ாணாகாநாதிஹேஷாங் வ திதநா ஶரதோ தேஷவதம் வஞ்ஞவ்ரதே: வஞ்ஞா தா வஞ்ஞயாஸ்வளா வர்ஷ உவநிஷதேஷாக்ஷதிதஹோ ஷயேஞ: ॥ * * * ॥௯॥

வ்யா ॥ பஞ்சராத்ரேதி । (ஸாக்ஷதாதி வயதிகஶஹிஶஹி:) ஸாக்ஷதம் = ஸாக்ஷதஸம்ஹிதா, பௌஷ்கரயாணவாஹிஷ விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதாத்யோ ப்ரஹ்மதே,வாதாஸ வயிதா:= வ பஶ்யா:, ஶஹிஶாந: வ ஹாவா யேஷாதேஷே ஸ்த யோதேக்த:, தயாஶ்ரந்தி: “தாஶஹாஸம்ஹிதா இதி ப்ராவக்ஷதே” இதி. (பஞ்சராத்ரே) பஞ்சவ்யூஹாதிஷி:, ஜூஷிப வேந ஸர்வணாஷ்ப்ரபாதக்ஷ்ய விஹதேஸ்வாராவ்ய வ்யூஹா தீநாம் ப்ரஹணம். (வஞ்ஞஹி:) வஞ்ஞவிதேயை: (வ்யூஹஹேதேஷ:) கவதாஶஹேதேஷ:, தேஹதர்ஹதேதே: (வஞ்ஞாஹிவ்ய:) “ஸதஸ்வர்வணாப்ரபாஸ்வாக்ஷ்யஸ்த விஹதேஸ்வா:” இதி. வஞ்ஞவியாஞ்யாந:. “ஶஹி வ்யாநாஶஹோஸஹயோஷி” தஶ்ரா: (வ்யாணிநாம்) ஶரீரிணாம் (ஹவம்ரஜஹவம்) ஸம்ஸார வி ஷஜாதம் (வஞ்ஞாவா) வஞ்ஞவா, ஶரணஷிதிபாவஷ். (நிரூ பணாநு) நிவாரணாநு, வாநஜந்து வாநஶரணஞ்ஞாவஹாரஞிதம்

யதீ:. (ப்ரதிதநு) ப்ரதிஶரீரம் (ப்ராணாபாநாதிபேதாந்) ஆதிஶப்தேந வ்யாநோதாநஸமாநாநாம் க்ரஹணம், தேஷாம் பேதாந், ஹேதா:, (ஸம்ஸ்ருஷ்டை:) ஸம்ஸ்ருஷ்டத்வேந ஸ்வ, "ப்ரத்யுதநஜீவநே" இத்யுக்தே:. (ஊர்த்வக:) வாயோ: (தேவதம்) சந்த்ரம:. யதாஹ "தேந ப்ராணாதிவாயுப்யோ தேவாய ஶாம்ப்ராத்மநே । ஜோஷாநந்தாய ஸுப்ர ஶ்ரோணாய ஹாஸாய ப்ருத" இதி (ஸம்பாத்ரா) ஸத்ப்ராதிவ்யாப்திரூபேஷாந் ஸம்பாதயதி, சதஸ (ஸம்யா) ஸம்பத் காரேண, (உபநிஷத்போக்த்ருபி:) ஶ்ரீபாஷ்யகாராதிபிஶ்சிந்திதம். யதாஹ, "ஸத்யஸங்கல்பகேவல ஶாஸ்த்ரதத்வஸ்ய ஸுத்த்ரநி । ஸம்ஜ்ஞிஸ்தூயமாநோ ஸ்வாத்மகாரோ விஹிதஸ்ய ஸம்பந்தா:, ஸத்யமேவ நித்யாஸ்த்ய ஜந் நீதிநிவாரண । ஹோமப்ரோக்ஷணாதிநா ஶாந்தோயதேஹஸ்ய, ஏவம் ஜோ ஹம்ஸவேத சஷ்டக்ரம நாஶநிஷணாய வேதநேத்யாய நா ஶோணிதஜ்யோஜாய ஸர்வஜ்ஞாய ஸ்வவாக்ஜவாஸிநே பக்ஷிராஜாய ஹம்ஸவாஹநாய ப்யூஹாதிவிவித சதுர்ப்ரகாராய யோகாங்காய ஶாந்தஶ்லோகநாஶநாய விஶ்வநாஶாய நமோऽஸ்து தே, ஶரணாய நம: ஸ்துஹஸ்ரம் ஸர்வஸ்வேஷு ப்ரத்யுவே । ஸாஹநாய ஜோஹாவிஶேஷாஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ராயாதிதேஜஸே । நமோ நமஸ்தே ஸ்வர்க்கம் ஸாஸ்த்ராய ஸர்வஶேஷஜ: । விஹங்கேந்த்ர நமோஸ்து ஸாமாக்யாதிகஸ்வஸ்ய, கிண்ணாயதஸ்த்ராக்ஷம் நீலஜீவநாத நாஸிகம் । சதீவஶாகஶேஷஜ தயாப்ரதிஹதாநா" இதி ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரே ஜோஹாபநிஷதி ஸாகத பாதஸம்ஹிதாதிஷு ஸ்துதி:. ஏவம் ஶ்ருதிரபி "ஸத்யாப்ரவேஷ்டா, ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம, தஸ்மாத்ராஷாயவிஷ்ணோ ஸர்வணவக்ஷாயயீஜோஹி । தஸ்யாஶ்ரயஸ்ஸ்வ ரோதயாஸ், ஸ்வஸ்த்யயநம் தாக்ஷ்ய ஜிஷ்டநேமிம் ஜோஹஸ் ஹூதம் வாயஸம் தேவதாநாம் । சஸ்ரவ்ருந்த ஸமம் ஸத்த்வப்ரஹீஶோ நாவதிவாரமேஹ । சம்ஜோஹாஜம் ஜிரஸம்ஜஸ்ஸு ஸ்வஸ்த்ராதேஶ்யம் ஜஸமாதந்த்ர ஷ்டய தவாணிஶ்ருண ஜோஹாப்ரவேஷ்ட, ஸ்வஸ்திஸாமேஷமுக்ஷோநாந்ஸ்து, த்ருப்யஸ்வணும் வபஸாபூஹஹ்ஞம்" இதி ப்ரஸ்யாஉ

[illegible]ति. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible], ([illegible]) [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. ([illegible]) सत्यं परब्रह्म [illegible]. (परब्रह्म[illegible]) परब्रह्मविभवावतार[illegible], [illegible] वासुदेवः, ब्रह्म[illegible]वासुदेवादि चतुर्व्यूह[illegible], विभवः रामकृष्णाद्यवतारः, अन्तर्यामी योगिहृदयावासी मूर्तिः, अर्चावतारः श्रीरङ्गनाथ श्रीवेङ्कटेशाद्यवतारः. [illegible] परब्रह्मादिरूपेण [illegible] ([illegible] सहस्रनाम [illegible]) [illegible] परब्रह्मादिरूपेण [illegible] ([illegible]) परब्रह्म[illegible]. यथा वा "जितं ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन । नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज । देवदेव जगन्नाथ सर्वज्ञ पुरुषोत्तम । सर्वलोकहितार्थाय कारणाय नमोऽस्तु ते" इत्यादिरूपेण [illegible]. तथा च श्रुतिः "नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः । नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः, नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्, [illegible] [illegible] नारायणशब्दितः, [illegible]" इत्यादिरूपेण उपनिषत्[illegible]ति. ([illegible]) पुरुषोत्तमः [illegible]॥९॥

அ—கை. ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் புகழப்பட்ட வ்யூஹமூர்த்திகளையுடைய பக்ஷிராஜன் நம்மை ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டுமென்கிறார் "ஸத்யாத்யை:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸாத்வதாதி	ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்ஹிதைகளில்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தமான
மஹிமபி:	மஹிமையுடையவர்களான
ஸத்யாத்யை:	ஸத்யனென்கிற மூர்த்திமுதலாகவுடைய
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
வ்யூஹபேதை:	வ்யூஹபேதத்தினால்
பஞ்சாபிக்யை:	ஐந்துவிதங்களான பெயர்களையுடையவரும்
ப்ராணிநாம்	ப்ராணிகளுக்கு
ஸம்ஸாரகரஜம்	ஸம்ஸாரமாகிற விஷத்தினாலுண்டான
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
நிரஸ்யந்	நிவாரணம் பண்ணுகிறவரும்
ப்ரதிதநு	ஒவ்வொருசரீரத்திலும்
ப்ராணாபாநாதி	ப்ராணனென்ன அபானனென்ன,
பேதாத்	இவைமுதலிய பேதங்களால்
பஞ்சவ்ருத்தே:	ஐந்து விதமாயிருக்கிற
மருத:	காற்றுக்கு
பஞ்சாத்மா	ஐந்துவிதமான ஆத்மாவாயிருந்துகொண்டு
தைவதம்	அதிதைவமானவரும
பஞ்சதா	(இப்படி) ஐந்துவிதமாக
உபநிஷத்	பாஞ்சராத்ரங்களினாலே
கோஷித:	ஸ்துதிக்கப்பட்டவருமான
ஶகுநபுருஷ:	இந்த புருஷரூபியான கருடன்
ந:	அடியோங்களை
தோஷயேத்	ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும்.

கருத்து. ஸத்யன் ஸுபர்ணன், கருடன் தார்க்ஷ்யன், விஹகேச்வரனென்று ஐந்துவிதமாக ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்

ஹிதைகளில் ப்ரஸித்தங்களான, ஐந்துவ்யூஹமூர்த்திகளாலே கீழ்சொன்ன ஐந்துவிதமான பெயரையுடையவரும், ப்ராணிகளுக்கு ஸம்ஸாரமாகிற விஷத்தினாலுண்டான மரணத்தை (மறுபடி ஜநநத்தையும் மறுபடி மரணத்தையும்) போக்கடிப்பவரும், ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் ப்ராணன் அபாநன், உதாநன், ஸமாநன், வ்யாநனென்கிற வேறுபாட்டால் ஐந்துவிதமாயிருக்கிற வாயுவுக்கு ஐந்துவிதமான தன்னுடைய ஸத்யன்முதலிய மூர்த்திகளாலே அதிஷ்டானதேவதையானவரும், இப்படிப பலவிதமாக பாஞ்சராத்ரங்களில் புகழப்பட்டவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

இக்கருடனுக்கு, ஸத்யன்முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளுண்டென்பதும், இந்த ஐந்துவித மூர்த்திகளும் ப்ராணன்முதலிய ஐந்து காற்றுக்களுக்கு அதிஷ்டாநதேவதைகளென்பதும் ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலியஸம்ஹிதைகளில் பரக்கக்காண்க ॥ ॥௬॥

டிப்பணீ. அத்ர ச்லோகே ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் த்வாதசப-
ரிச்சேதே "ஸத்யஸ்ஸுபர்ணோ கருடஸ்தார்க்ஷ்யச்ச விஹகேச்-
வர: । பஞ்சாத்மகஸ்ய ப்ராணஸ்ய விகாரபேதேஷ்வநுபா । ஸூ-
த்ராத்மா ப்ராணரூபேண ய: ஸ்திதோ தேஹஸம்ஸ்தித: । ...
...
...

ஸீரணா ஜாயிவதே ந ஸம்ஸ்திதா:" இத்யாதிநோக்தாநிவசனா-
நி, ஸாத்வதாநாகாராணி ஸம்ஸ்காரஸம்ஹிதாயாம் வசனம்ஸா
ஜ்யோக்தாநி வசனாநி, ததேவ கூடிஜ்யாயே "ஸத்ய

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾, “𑌸𑌹𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌸𑍌𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵-
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃। 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾। 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁
𑌚। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤-
𑌃 × 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 ॥
𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌕𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯
𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇 “𑌨𑌮𑌃 𑌵𑌰-
𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌥𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌵𑌾
𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌿
𑌵𑌚𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑌾
𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇 “𑌨𑌮𑌃 𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌥𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌰-
𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿. ॥ ௬ ॥

𑌅𑌥 ॥ 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌦 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑌵
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 —

𑌉𑌤𑍍॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌵𑌣𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌰𑌕𑌦𑌯𑌤𑌿
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃। 𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌵𑌣𑍍𑌟𑌸𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤 𑌵𑌰𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑍇
𑌪𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿। (𑌅𑌯𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰,
𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 = 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌅𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌰𑌵𑌶𑌮𑌾𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌧𑌾𑌮𑌃 =
𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌃. “𑌧𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌗𑌣𑌕𑌾𑌯𑌯𑍋𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡
𑌨𑌯𑌾) 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣. 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 “𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇” 𑌇𑌤𑌿. (𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇 (𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃) 𑌉𑌪𑌵
𑌹𑌿𑌤𑍇𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌃, 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 (𑌵𑌿𑌭𑌿𑌤𑌃) 𑌨𑌾

नाभियाः (पक्षवृत्तेः) नीलरक्तहरितपीतसितपक्षस्वरूपाणि. « पक्षाग्निजाताः शूद्राः स्तुतपक्षोद्भवाः क्षत्रा » इत्युक्तेः. (प्रतिफलयति) प्रतिफलः प्रकाशयति. तथाच « ज्ञानात्स्वपक्षानहंकारस्तथा सह्निधनं सह । कालक्षेत्रेण कालेन विदितम् » इति. (सप्तस्वज्योतिः) सक्ष्मपदेतनस्य (प्राणः) प्राणपोषकः. (इयं) उद्गीतस्य (प्रकटितपरब्रह्मभावः) पक्षत्रयपरब्रह्मस्वरूपः (सः पदमः) गरुडः (शेषा) ऊर्ध्वं (स्थित्वा) स्थितवान् (नः) अस्माकं (विपद्वि) दुःखविशोषकाले (सपदि) शीघ्रं. (सन्निधिं) सन्निधानं (सन्निधत्ताम्) सन्निधत्तां, करोत्वित्यर्थः. परब्रह्मविषयपक्षे (यः) केशवः (श्रीशस्य होमीन्द्र होमे) श्रीशस्यः = संवित्तः, होमीन्द्रस्य = पर्यायशेषस्य, होमः = शरीरं, यस्य तथाभूतः तथाहस्ते. (श्रुतिनिकरनिधान, स्वर्गेश्रुतिपेदे) स्वशिवदाराधेशे (पञ्चबाहुप्रचोदः) विचित्राः पक्षवृत्तेः) ब्रह्मक्षत्रवैश्यशूद्र जाति पक्षः (प्रतिफलयति). उत्पादयति. तथाच श्रुतिः « ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्यां शूद्रो अजायत » इति (सप्तस्वज्योतिः प्राणः इयं प्रकटित परब्रह्म भावः सपदमः) गरुडात्स्य विहगाधिपः, पतिरितियावत्. (शेषं स्थित्वास्तु सपदिविपदिनस्सन्निधिं सन्निधत्तां) इति.

॥எ॥

அ—கை. இக்கருடபகவானுக்கு ச்லேஷையினால் பகவத் ஸாம்யத்தை ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸந்நிதா நஞ் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் «श्रीशस्य»என்பதால்

பதம்	உரை
यः	கருடன் (பகவானும்)

ஶ்லிஷ்யத்	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற
போகீந்த்ர போகை:	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய உடலையுடையதும் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், சேர்ந்திருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய சரீரத்தையுடையதும்)
ச்ருதிநிகரநிதி:	வேதஸமூஹத்திற்கு நிதிபோன்றதும்
ஸ்வீயே	தன்னுடையதுமான
ஏகமூர்த்திவிசேஷே	ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், விராட்ஸ்வரூபத்தில்)
வக்த்ரபாஹூரு பாதை:	முகம், கை, துடை, கால், இந்த நாலு அங்கங்களினாலே
வர்ணவ்யக்தீ:	நீலம்முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்திரியன் முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை),
கரோதி	செய்கிறாரோ
இத்தம்	இந்தவிதமாக
ப்ரகடித	ப்ரகாசம்பண்ணப்பட்ட
பரப்ரஹ்மபாவ:	பரப்ரம்ஹத்தின் தன்மையுடையவரும்
ஸர்வஸ்ய	ஸகலமான
ஜந்தோ:	ஜந்துவுக்கு
ப்ராண:	ப்ராணபூதராயுமான
ஸ: விஹகேச:	அந்த பக்ஷிராஜன்
ந:	அடியோங்களுடைய
க்லேசம்	துக்கத்தை
ஹ்ருத்வா	போக்கடித்துக்கொண்டு
விபத்தி	விபத்தில்
ஸந்நிதிம்	ஸந்நிதானத்தை
ஸந்நிதத்தாம்	நன்றாகச்செய்யக்கடவர்

கருத்து. எந்த கருடன், பாம்பு ச்ரேஷ்டங்களான சேஷன் முதலிய எட்டு நாகங்களுடைய உடலோடே சேர்ந்ததும், வேத ஸ்வரூபமானதுமான தன்னுடைய ஒரு, மூர்த்தி விசேஷதநில

முகம், கை, துடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களினுலே கருப்பு, குங்குமம், பனி, ஸுவர்ணம் என்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப்பண்ணுகிருரோ, (விஷ்ணுபக்ஷத்தில் எந்த பகவான் ஸர்பச்ரேஷ்டமான திருவனந்தாழ்வானோடே சேர்ந்திருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், வேதநிதியுமான தன்னுடைய ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விராட்ரூபத்திலென்றபடி) முகம், கை, துடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களினுலே, ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரனென்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுகிருரோ). இப்படி பரமபத ஸாம்யத்தை யடைந்த வரும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் ப்ராணப்ருதராயுமான அந்த பக்ஷி ராஜன் அடியோங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்யக்கடவர்.

இக்கருடனுடைய ஒரு மூர்த்திவிசேஷத்தில் நாலு அங்கங்களில் நாலு விதங்களான கருப்பு முதலிய வர்ணங்களிருக்கின்றன என்பது பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் காண்க. பகவானுடைய நாலு அங்கங்களில் ப்ராம்ஹணன்முதலிய வர்ணங்கள் ப்ரகாசத்தையடைகிறதுகளென்பது புருஷஸூக்தத்தில் கண்டுகொள்வது. ||௭||

ஸ்ம்ருதி:. (பௌஷ்கரே) பக்ஷீந்த்ர:, ஶப்தப்ரஹ்மமய:. ஶப்த-ப்ரஹ்ம பக்ஷீந்த்ரகம் ஶ்ரீ ஹாஹாமதே ஶ்ருதிபத்மிநி சாவிம் ஶாஸ்த்ராய பௌராணம் “பதத்ரிணாந்தே ஶப்தப்ரஹ்மகேபநா ஹ்ருஷிப்ருத” இதி || ||௭||

அவ|| அத ஸம்ஸாரபய நிவாரணம் ப்ரார்த்தயதே —

ஶ்லோ|| அஷ்டௌ திஷ்டந்தோ ஶணிஶாகாரஜவாநந்த ப்ர
ஷ்டைர்காராரை: பாயாந்நாயாஹமஜ்ஜீவிஷஶவிஷஹ யா க
ஶாபஶஸ்தாந் ஶப்தாந் | க்ஷமாஹ்ருக் க்ஷீராப்திவாயுஸஹ
ஹவஶரஜ ஸஶமுஶக்ஷீ ஸஶக்ஷ ஹாயாம் யதேத்யஷீயாம் ஹ்ருதி
ஹரிஹ ப்ரயாராஹபதேந்த்ர ஶணீந்த்ர: || ௮||

வ்யா|| அஷ்டேதி | (அநந்தப்ரமுகை:) அநந்தர் முதலான
நாகங்களுடைய (ஶாராரை:) ஶாபத்தை (அஷ்டேதி) வாரௌதஹமே

(உத்₃த்₄ருʼத:) உத்க்ருʼஷ்ட: (ஶ்ரீபதிபூர்வம்) ஶ்ரீயா த₃ர்பபூர்வம் (ஶிஷ்டு) வஸீ (ப்ராப்தாந்) ப்ராப்ய:, ராஜ்ஞாம் ஶ்ராவணத்ருʼதபூர்வ நாயகம் ஶ்ரீத₃வபூர்ண ஶ்ருத: ஸ்வாவ்ருʼத இதி ஸம்வந்தா₄ய:. (ஶ்யாமாங்க₃ஜ விஷஶ்வேதவர்ணா:) ஶ்யாமா = த்ரிணேத்ராங்கா ஸுவிஷ்ணா, ஶௌவங்க₃ஜ = வந்ராஜ, தஸ்ய: விஷஶ்வேதவர்ணா: = த₃ர்ஶப்ரஜாதஶ்ரீஸ்கந்தா₄ர (ஶாவம்) த₃ருவம் யதா₂வதித்யா, “ஶாவவாவ த₃ருவாநிவ” தத்ஶ்ர:. (ஸுதா₄நுபாயா:) ஸுதா₄:. விஷஹரநிரஸ்தேந தேநவர்ணம் த₃ர்பயதி. (க்ஷத ஸங்கக்ஷீராஸ்வாத₃ஸ்மரணம், ஶ்ராஜஸ்ப₃ஸ்ருஜீ) க்ஷதஸ்த: = ஶூர்பணகாநாஸா காமக்ஷதம் வ்ருʼஷ்டவத:, க்ஷீராஸ்வாத₃: = க்ஷீரஸ்வாத₃வ, வாய: = ஜலம், “ககுப₄த₃கம் வாய:” இதி ஶ்ர:. தஸ்ய ஸம்ஸ்மரணஸ்ய = ஸஹஜாதவிஷஸ்ய, ஸப₃ஸ்ருஜீ = ஸம்ஸர்க₃வதஸ்து (ஸரிஸரூபாரோ ஸமய நஸ்ய ஶ்ரீத₃:), விஷ்ணுவக்ஷ:ஸ்தி₂தாரோஹணா: ஶ்ராவ: கௌஸ்துப₄: (ஸருசி), ஸ்வாந்தராஜ (யஶ:) யஸ்ய ப்ரபத்ய ஸம்பந்தே₄ம் (ஶாயம்) காந்திம், வ்ருʼதிவித₃தஸ்ய:. “ஶாயாஸந்தவ்யா காந்தி” ரித்யர்த₂:. (ப₃ந்து₄), த₃யாதீதி (ஸங்க₃), ஶ்ரேய:, கௌஸ்துப₄ஶ்ரீவஸ்வ ஸஶ்ரேய நிராகரணநிவர்ணம் விஷ்ணோர்வபு: ப்ரபத்₃வாவிஷநிராகரணநிவர்ணமதி நிஶ்சிதாஸ்ய வதிப₃ம் ஸஶ்ரீவத்ஸம் ஸஸஹஜகாலகூடவிஷ ஸம்ஸர்க₃நாஸ ஹவிஷ்த₃ருஷ்ட வஸங்க₃யாத₃யாதி, தஸ்மாந்ஶ்ரீஶ்ரீவ நிவாரயந்து ப்ரபந்ந: ஸம்ஸார ஸவப₃ந்த₄ வீசிதம் ஶ்ரீரக்ஷதவிதி. ஶங்க₃ஜ திவத₃ந விஷவத் கூயந்ர ஸம்பு₃த்₃த₄ தேத. ஹரிவிஷ்வக்ஸேந த₃ருஶ்யதே. (ஸுநந்த₃ருஷ்டா: ஶ்ரீராமோ:) ஶ்ரீராமவத்ஸ ஶ்ரீதா: (ஸ்வேத உத்₃த்₄ருʼத: ஶ்ரீஶாக₃ரஜவ திஷ்ட₂து), ஹரிர்தி₃ஶது. (ஶ்யாமாங்க₃ஜ விஷஶ்வேதவர்ணா: ஶாவஶ்வேதாநுபாயா:, க்ஷதஸ்த்₃ஸங்கக்ஷீராஸ்வாத₃ஸ்மரணம் ஶ்ராஜஸ்ப₃ஸ்ருஜீ ஸரிஸரூபாரோ ஸமயநஸ்ய ஶ்ரீத₃: ஸருசியஶ: ஶாயாம்ப₃ந்து₄ஜதி ஶ்ரேய:) கௌஸ்துப₄ஸ்வ உஸ்ய வக்ஷ:ஸ்தி₂தாஸ்ய ஹரிஸரூபாரோ ஶாயாம் யத₃க்ஷிதே.

ஸம் ஶ்ரேஷ்ட²: அக்³ரே திஷ்ட²ந்தி ஸ யதா²வோசிதம் ஸப³ந்தீ⁴போ⁴ம
மாந ஸாமாராணபதே³நாமமாத்ர ஶேஷாணாம் விஶ்ராந்தகாஸ்
ஸந்திணாமஸா. மாயாபந்நகீ³த்³ருஷ்டி மாமேவ பந்நகீ³ த்³ருஷ்டா
மேஷ த்³ருஷ்டகாஷ்கயந்வந்நாபா⁴மா உத்பாதமாரத்³வஸ்ய
க்ஷேப த்³ருக்ஷ்ணாஸ்தீ²த த்³ருஷ்டாமேஷ களஸ்பஸஜ்ஜித பாப
வி³மாரணஸ்ய பாஶஸ்ஸ்ரஶாக் ஸவிஷ த்³ருக்ஷணா நிராஸநம்
ஸமந்தி மாணநிராஸநஸ்ய ஸமக்ஷமேநாஸ்ஸே க்ஷிதகாஷஸி
ஸஸமேநாஸ்ஸே க்ஷேதே த்³ருஷ்டமங்காராஸ்யஸ த்³ருஷ்டி: ॥ ॥அ॥

அ—கை. அடியோங்களை ஸம்ஸாரரூபமான விஷத்தினின்றும் காப்பாற்றட்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் "அக்³ரே" என்பதால்

பதம்	உரை
அப்³ஜ த்³ருஷ்டே:	வேரிடத்தில் வைக்கப்படாமலிருக்கிற திருக்கண்களையுடைய
முராரே:	முராரியான பகவானுக்கு
அக்³ரே	முன்பாகத்தில்
உத³க்³ர:	உயர்ந்ததான
மணிமுகுர இவ	மணிமயமான கண்ணாடி போல்
திஷ்ட²ந்	வீற்றிருக்கிற
பதத்ரீ	கருடன்
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
மாயா	ப்ரக்ருதியாகிற
பந்நகீ³	பெண்ஸர்ப்பத்தின்
விஷம	க்ரூரமான
விஷபயாத்	விஷத்தினுடைய பயத்தினின் [றும்
ஸாது⁴	நன்றாக
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்
ஹரி	பகவானுடைய
ஹ்ருத³யா	திருமார்பில்
ரோஹத்	ஏறுதலினாலே தங்கமான
ஸ: மணீந்த்³ர:	அந்த மணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது

க்ஷுப்யத்	கலக்கமடைந்த
க்ஷீராப்தி	க்ஷீரஸமுத்ரத்தின்
வாரி:	ஜலத்தின்
ஸஹஜ	உடன் பிறந்த
கரள	காலகூடவிஷத்தின்
ஸம்பந்தசங்கீ	ஸம்பந்தத்தை சங்கிதுக்கொண்டு
ஹ்ருதி	தன் மார்பில்
யதீயாம்	எந்த கருடனுடையதான
சாயாம்	ப்ரதிபிம்பத்தை
தத்தே	தரிக்கிறதோ
மந்யே	(என்று) எண்ணுகிறேன்.

கருத்து. பகவானுடைய திருமார்பில் ஏறுதலினாலே மிகவும் தன்யமான அந்தமணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது, மந்தரபர்வதத்தினால் ஸமுத்திரத்தைக்கடையும்பொழுது தன்னுடன் பிறந்ததான காலகூடவிஷ ஸம்பந்ததினாலே மேலெப்பொழுதாவது ஆபதது நேரிடுமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டு பகவானுக்கு எதிரில் வீற்றிருக்கிற எந்த கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பத்தை எப்பொழுதும் வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறதோவென்று சங்கிக்கலாம்படியிருக்கிறதோ, உலகில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய லாவண்யம் முதலிய குணங்களை நேராகக்கண்டு அநுபவிக்கும்படிக்கு முன்னே கண்ணாடிகட்டுமாப்போலே, பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவநியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ்சோராமே யாள்கின்றசெங்கோலுடையஎம்பெருமானுக்கு தம்முடையஜ்ஞாநசக்த்யாதி குணங்களைநேருகக்கண்டாநந்திக்கும் நிமித்தம் முன்னே கட்டியிருக்கும் உயர்ந்ததான ரத்நகண்ணாடிபோல் விளங்குகிற கருத்மான் அடியோங்களுக்கு ஸம்ஸாரமாகிற பெண்ஸர்ப்பத்தின் க்ரூரமான விஷத்தினாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

(உ௨ ந்ருபதி) என்பதாலே, ப்ராக்ருதமான கண்ணாடிதேஹத்திலிருக்கிற லாவண்யம் முதலிய குணங்களை மாத்திரம் காட்டும், இந்த பெரிய திருவடியாகிற ரத்நகண்ணாடியானது, எம்பெருமா

னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்ன, திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்ன, ஞானாநந்த முதலிய திவ்யாத்மகுணங்களென்ன, ஸௌந்தர்யம் முதலிய திவ்யமங்கள விக்ரஹகுணங்களென்ன, இவைகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டுகிறதென்பது விளங்குகிறது.

ப்ருஷ்ணே । (உத்தரம்) உக்தந்யாயேந, விலக்ஷணாதீயாவத், ப்ராக்ருதோபாதிதோஷாஸம்பந்தேந ஸௌந்தர்யாதிகாந் குணாந் ச காரயேத், ஸ்வயம்ப்ராப்தஸ்வரூபரூபேண தோஷாஸ்பர்ஶ « ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணம் ச ஸர்வஸ்வரூபத்வம் தோஷாஸ்ய ப்ரத்யநீகதயா ஸர்வாத்மநா விருத்தாநாம் தோஷாணாம் ரூபஸ்வரூப ஸ்வரூபதோஷம் ஸர்வதோஷப்ரத்யநீகதாம் தேஹேஷ்வபி » இதி ப்ரகாஶகாரேண திவ்யதேஹவிக்ரஹேஷு ப்ராக்ருத திவ்யாத்மநிஷ்டாந் ஜ்ஞாநாதீந் குணாந், திவ்யதேஹவிக்ரஹநிஷ்டாந் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதீந் ஸர்வாந் ஸ்வ காரயிதும் தேஷு ப்ரதேஶேஷு விலக்ஷணத்வம் ஸாதிதம்.

இதி ஶ்ரீபாஷ்யே வ்யாஸ்யாநம் ப்ரதமம்.

கூ॥ ஏவம் ச ஸ்வயம்வ்யக்தே ஶ்ரீபாஷ்யே ஶ்ரீபாஷ்யகாரேண ஸஹ ஸம்ஶயம் ப்ரதர்ஶ்ய ப்ராக்தம் ச ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸ்வதந்த்ரத்வம் ச ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரதர்ஶ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாதிதம் ப்ரதர்ஶ்ய ஸர்வ ப்ரமாணநிர்ணயம் ஶாஸ்த்ரம் விவ்ருதமஸ்தி ப்ராஹ :—

உ௫॥ ஸூத்ரகாரம் வ்யாஸபாராஶர்யம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஶாஸ்த்ராணி ஸர்வாண்யஸூத்ரயத் விபாஷ்ய ப்ரமாணமேவ ப்ரமாணவ்யவஸ்தாம் । விஷ்ணோ ஸம்ஸ்ரயா ப்ராதிநிர்தேஶாதிஷ்வபி ப்ரதீகாத் ப்ரஸ்தாவனாதேஶ ஸர்வ ஸாமஸ்த பரமாத்மநி நாராயணேந: ॥ ॥கூ॥

வ்யா॥ ஸூத்ரகாரமிதி । (பாராஶர்ய ஸஹாயத்ர பாராஶர்ய ஸம்ஸ்க்ருதாயா:) பாராஶர்யஸஹிதத்வேந வ்யாஸத்வந்த்வம் (வ்யா ஸ்யாய:) ஸம்ஸ்க்ருத்ய (ஸூத்ரகாரம்) ஸர்வஶாஸ்த்ராணாம் (ஸூத்ரே)

அம்ருதாஹரணபங்க்தே (விபக்ஷமண்டலே) தேவஸேநா-மண்டலே (பாஹுபேதாஸ்) ஸமஜ்வலந்ஸஹஸாஸ் தே தேந: (வஜ்ரபாணே:) பார்ஷ்வஸ்ய (ஜேதார:) உதயிதார:, விபக்ஷமண்டலே தேவேந்த்ரம் ஜிதவந்தி த்வயா:. (ஸாவி-நிஶத:) “ யோயம்யத்தே ” இதி ஶ்லோகோக்தம் திவாகரந கய-நவ்யத்வ்யாமேஸந (விஷ்ணு) ஹார (ஸம்வீப்யமாநே) ஸத்வக்-வீதிம் ப்ராப்ந்வதிஸதி. (விஶ்வவிஷ்யாதகீர்த்தி:) ஜநஸ்வ-வ்யாதயஶஸா (தேவா) தேவஸ்வாமிநா ப்ராப்தா (யா) விந-தா (கஸ்தி) ஸாப்ஷே (ஸாரஸஷாக்ஷாயணீ) உக்ஷப ஜா-பதிஸாதா (ஸமபதீ) பாதஶ்ரீ உதீவிநதா. “ ஸமஶீ காஉ-உஹாத்ம்ய வீயுயந்தாகூ கீர்த்திர்வ்ஷி” த்வௌர:. (ந: ஶரீ:) கஷ்டா-கா ஸாவா (கிஶதா) உதாதா, கத் துர்ஹவிரஞ்ஜாஸ்ய உநாஸ்துபகணிரஸநாய விபியஷ்யாம்யபஞ்சா ஸாவபார பராம்கரோதவித்வயா: ॥ * * ॥௧॥

(அ—கை) இப்படி முதல்வர்ணகத்தில் கருடனுடைய பரஸ்வரூபத்தையும், வ்யூஹஸ்வரூபத்தையும் வர்ணித்து, “அமிருதாஹரணவர்ணகம்” என்பதான இரண்டாவது வர்ணகத்தில் அமிருதாஹரணம்பண்ணின கதையைவிவரமாய் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய், இச்லோகத்தினல், கருடன் பிறந்ததுமுதல் அமிருதாபஹாரபர்யந்தமான கதையை சுருக்கமாய் அருளிச்செய்துகொண்டு, இக்கருடனை எந்த விநதையென்பவள் பெற்றளோ, அவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணட்டுமென்று அருளிச்செய்கிருர்.—

பதம்	உரை
உதாயிமஉ	ப்ரவேசிக்க முடியாததான
உஹாவக	பெரியசக்ரமாகிற
உமடு	கோட்டையில்
ஸ்திதாயா:	இருக்கிற
ஸுதாயா:	அமிருதத்தை

ஆஹர்த்தாரம்	அபஹரித்தவரும்
ஆஹவே	யுத்தத்தில்
விபுதஸமூஹேந ஸஹ	தேவஸமூஹங்களோடேகூட
வஜ்ரபாணே:	வஜ்ரபாணியான இந்த்ரனை
பாஹுவீர்யேண	புஜபலத்தினால்
ஜேதாரம்	ஜயித்தவரும்
விஷ்ணோ:	பகவான்
ஸம்ப்ரீயமாணே	ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது
வரவிநிமயத:	வரத்தின்மாறுதலினாலே
{ விஶ்வவிக்யாத கீர்த்திம்	உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்த கீர்த்தியையுடையவருமான
தேவம்	தேவரூபியான கருடனை
யா	எந்த விநதையானவள்
அஸூத	பெற்றாளோ
ஸுதவதீ	புத்ரஸ்ரீயையுடையவளும்
ஸா	அப்படி ப்ரஸித்தையானவளுமான
ஸைஷா தாக்ஷாயணீ	தக்ஷப்ரஜாபதியின்பெண்ணான அந்த
ந:	அடியோங்களுக்கு [விநதையானவள்
ஶர்ம	ஸுகத்தை
திஶது	கொடுக்கட்டும்

கருத்து. ஒருவராலும் ப்ரவேசிக்கமுடியாமல் எப்பொழுதுஞ்சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற பெரியசக்ரத்தின் நடுவிலிருக்கிற அம்ருதத்தை அபஹரித்தவரும், யுத்தத்தில் தேவதைகளுடன் இந்த்ரனை தன்புஜபலத்தினால் ஜயித்தவரும், இந்த வ்யாபாரங்களினாலே விஷ்ணுவானவர் ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸர்வருக்கும் ஸர்வபலங்களையுங் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் அவர்கொடுத்த வரனுக்குப்பதிலாக வரங்கொடுத்ததினால் உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்தவருமான அந்த கருடதேவனை எவள்பெற்றாளோ, அந்தவிநதையானவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணட்டும்.

விநதையென்பவள் தக்ஷப்ரஜாபதி யென்பவரின் பெண்ணென்பதையும், அவள் கச்யபரை பதியாக அடைந்து அவரிடத்தினின்றும் இக்கருடனைப்பெற்றுளென்பதையும் மஹாபாரதத்தில் பரக்கக்காண்க. * * * ॥௯॥

பூர்ணீ. (ப்ரயோஜநவத்த்வப்ரஸக்தாயாஃ) ப்ரயோஜநவத்த்வேந ப்ரஸக்தம், தத்ப்ரஸக்தாயாஃ, ப்ரயோஜநவைகல்யப்ரஸக்தாயா இத்யர்த்தஃ. ததுக்தம் ஸ்ரீபாரதே ஶாந்திபர்வணி சத்வாரிம்ஶாத்யாயே "ஸவத்ஸா க்ஷீரவத்யந்தே தேவஸ்ருஷ்டா ப்ரதிஷ்டிதே। வரிஷ்டம் தேஜஸாம் தீக்ஷ்ணம் பாரமேஷ்ட்யமயஸ்மயம்। ஐராவதஸ்ய வஜ்ரஸ்ய ஸாரம் ஸேநாநாம் ஸ்தோமஹாரிணாம்" இதி (விஷ்ணுஸம்ஸ்மரணே) அம்ருதாஹரணாதி வ்யாபாரேண பகவந்நாராயணேந தத்தைஷு இத்யர்த்தஃ. ததுக்தம் ஸ்ரீமஹாபாரதே சத்வாரிம்ஶாத்யாயே "அவாப்ஸ்யேவாஸ்த்ரம் பக்ஷிவரிஷ்ட ஸஹஸ்ராக்ஷேண ஸங்கதஃ। க்ஷுத்வா ப்ரதிஷ்டாய க்ஷுதார்த்தஃ ப்ரஸ்தாவமஃ। விஷ்ணுநா தத்ர ஸாக்ஷாத் காமேஷு வைநதேயஸ்ய ஸம்யுதா। தஸ்ய நாராயணஸ்யைஷ ஸுஹ்ருத்த்வேந கல்பிதா। தஸ்மாத்வாஹநமேவாஸ்ய" இதி. (ஸரவிஷ்ணு யதஃ விஷ்வக்ஸேநாதீநாம்) நாராயணேந தத்தம் வரம் ப்ரதீம ஹ்யஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி தஸ்ய ஸஹமதோ வாஹநாத் ஸர்வஜ்ஞ ப்ரதிதீக்ஷிதம் இத்யர்த்தஃ॥ * * ॥௯॥

அவ। அத விநதாநந்தநஃ பதிதம் பக்ஷஸம்பாதம் விபஜ்ய கருடோ நிஜமஹிமேத்யாஹ:—

மூ॥ வித்ராஸாத்வீதிஹோத்ரம் ப்ரதமமதிததே ரக்ஷிணே
தர்ப்யாத்ரா ஸங்க்ஷோபயந் ஸேநாவாஸம் ஸமரதரமேவ
ந்ருபோ தத்வைவ ப்ரதிஷ்டாஃ। அஸ்த்ரஸம்க்ஷோபக்ஷம் க்ஷயகவி
க்ருபயா ஸம்க்ஷிபந் யாதவம் ஶிக்ஷாரணம் நிஜமஹிமா
ஸமஸ்யதிஹநஃ பக்ஷபக்ஷோஜ்ஜம்பஃ॥ ॥௧௦॥

வ்யா॥ வித்ராஸாதிதி। (ப்ரதமம்) பூர்வம் (வித்ராஸாத்) கர்ப்பஸ்தித ஜாதஸபாத் காரணாத் (வீதிஹோத்ரம்) அக்நி

ரக்ஷணாயாபி பாவகம் (ஆஶ்ரிதை:) ப்ராக் விநதேஷு: (அந்தி கே) ஸ்வநிகடே (உத்யதர்சிஷம்) ஜ்வலிததேஜஸம் (தேந) அக்நிநா ஸஹைவ ஸம்ப்ராந்தா அபயாரணாயாபி (ஸாகம்) ஸஹ (ஸம்ப்ரமை:) பீதை: (பயஸம்ப்ராந்தசித்தை:) ப்ராப்தஸ்துதிநிவஹஸஹிதைர்தேவை: (தேவ வ்ருந்தை:) விஸ்மயஸம்ப்ரமைர்தேவை: (வந்திதை:) நமஸ்க்ருதை: (ஸ்துதி) உபாயநேந (ஸப்ரயா) தேவவிஷயதயா, தேவதா ஸம்ப்ரமயா (ஸ்வர்ணக்ஷோபாதாக்ஷம்) ஸ்வர்ணவர்ண: = பிங்களகாலவர்ண: க்ஷோபே = க்ஷோபகாரணே, அக்ஷம் = ஸமயும், ப்ரத்யக்காலவர்ண: ஜநயதா ஸத்வகாரண நிஷ்பன்னத்வயாபி (அண்டம்) ப்ரதமம் (பாத) தேஜ: ப்ராக் உஜ்ஜ்வலவர்ண (ஸக்ஷிப்ய) ஸாகாரநிதம் காலயந்து (அண்டம்) உதக்ரஸ்ய: பதிதம்கோஶம் (ஶிகா) விஹஜ்ய (நிர்ஜிஹாந:) நிஷ்க்ரம்ய (அண்டஜந்ம:) ப்ராதுர்பூத (ஜந:), உத்க்ஷிப்ய (ந:) உஷ்மாகம் (ஸஹஸா) பாதஜஸ்ரநீதிம் (பண்யபதா) விநதா. ஸஹஸ்ரவாஸநிர்யஶோதைர்வாரு பாதவித்யாய:।

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் சுருக்கமாய் அருளிச்செய்ததை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத்திருவுள்ளங்கொண்டு, விநதையின் கர்ப்பத்தினின்றும் விழுந்த அண்டத்தை (முட்டையை) பிளந்துகொண்டுகருடன் வெளிக்கிளம்பினனென்கிறார் "வித்ராஸாத்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்ராஸாத்	பயத்தினாலே
வீதிஹோத்ரம்	அக்நியை
ப்ராக்	முதலில்
ஆஶ்ரிதை:	அடைந்தவர்களாயும்
அந்திகே	(தங்களுடைய) ஸமீபத்தில்
உத்யதர்சிஷம்	தணிந்த தேஜஸ்ஸையுடைய
தேநைவஸாகம்	அந்த அக்நியோடேகூட
ஸம்ப்ராந்தை:	பயத்தினால்சஞ்சலசித்தர்களாயுமான
தேவவ்ருந்தை:	தேவக்கூட்டங்களினாலே

ஸாந்த்ரை:	அநேகவிதமாக
ஸ்துத:	ஸ்துதிக்கபபட்டவரும்
கல்பாந்த க்ஷோபக்ஷமம்	கல்பாந்த காலத்துக்கும் கலக்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
உக்ரம்	க்ரூரமானதுமான
தாம	தேஜஸ்ஸை
க்ருபயா	(தேவர்களிடத்தில்) தயையினால்
ஸயத்நைர்	மஹாயத்நத்தினாலே
ஸம்க்ஷிப்தவாந்	சுருக்கினவரும்
அண்டம்	அண்டத்தை (முட்டையை)
பித்வா	பிளந்துகொண்டு
நிர்ஜிஹாந:	வெளிக்கிளம்பிவருகிறவருமான
பக்ஷீந்த்ர:	பக்ஷிராஜன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
இஹ	இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸாரபயத்தை
சூர்ணயது	சேதிக்கட்டும்

கருத்து. பிறக்கும்பொழுதே மிக்க ஒளியுடன்பிறந்த கருடனுடைய தேஜஸ்ஸினால் தஹிக்கப்பட்டதேவதைகள் பயத்தினாலே அக்னிதான் நம்மை தன்னுடைய தேஜஸினால் தஹிக்கிறனென்றெண்ணி அந்தஅக்னியை முதலிலடைய, தங்கள் ஸமீபத்தில் குறுக்கின ஒளியுடைய அக்னியோடே மறுபடியும் கருடனையடைந்தவர்களும், பயத்தினால் சஞ்சல சித்தர்களுமான தேவதைகளினாலேஸ்துதிக்கப்பட்டவரும், தேவதைகளிடத்தில் கிருபையினால் ப்ரளயகாலத்திற்குக்கூட கலக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய க்ரூரமான தேஜஸ்ஸைமிகவும் ச்ரமப்பட்டுக் குறுக்கினவருமானமுட்டையினின்றும்வெளியில்வந்த கருடன் அடியோங்களுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௧௦॥

குறிப்பு. கருடன் முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு இரண்டாவது வடவாமுகாக்னிபோல் உக்கிரமாக ஆகாயத்திற்சென்றபொழுது, அவரைப்பார்த்துத் தேவர்களனைவரும் "இவர் அக்நி" யென்றெண்ணி அக்னியைச் சரணமடைந்து "அக்னியே' நீ அதிகவிருத்தியையடையாதே, எங்களை தஹித்துக்கொண்டு உன்னுடைய மிகப்பெரிய உருவம் ஜ்வலித்துக்கொண்டுவருகிறதே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு தங்களுடைய ஸமீபத்தில் குறுக்கின தேஜஸ்ஸையுடைய அக்நி "ஒளிமிகுதியுள்ள இந்தப்பெரிய உருவமென்னுடையதன்று, தேஜஸ்ஸினால் எனக்கு ஒப்பானவன், இவன்கருடன், பிறக்கும்போதே மிகச்சிறந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவனாகவேபிறந்தவன், ஒளிமிகுதியைக்கண்டு என்னுடையதென்றுஉங்களுக்கு ப்ரமம் உண்டாயிற்று எவ்விதத்திலும் நீங்கள்பயப்படவேண்டாம், என்னுடன் சேர்ந்துபாருங்கள்" என்று சொல்ல, பிறகு தேவதைகள் அவனுடனும் அநேகரிஷிக்கூட்டங்களுடனும் கருடனிடஞ்சென்று அவரை வெகுவிதமாகத்துதிக்க, பிறகு கருடன் மஹாபயங்கரமான தன்தேஜஸ்ஸை அடக்கிக்கொண்டாரென்பது மஹாபாரதத்தினால் காண்க ॥ ॥௧௦॥

டிப்பணீ. [illegible]

त्" विज्ञानपारगस्य, तथाचानन्दः "सत्यञ्च तेजसांराशि-
नक्षत्रकं, प्रथमस्य प्रायं तेजोराशिः" इत्युक्तत्वेन
सविशेषेण बहुधारकं प्रयोजनत्वं प्रथमश्लोके
षट्सु, सर्वस्थावराजङ्गमात्मकजगद्व्यापकतेजोराशि इति
ह्रीं इत्यस्यमन्त्रस्य निरुक्तिरुक्ता. तथोक्तं श्रीहारीते कृष्णव-
र्णाय "विनाऽग्निना शरीरेण जायते नान्यतोऽपि च। शरी-
रान्तर्गतो वह्निः स्वाधिदेवतास्वरूपः शुक्लपीतो-
पलोहिततेजः स्वरूपिणं ज्वालावलः। तं च पूर्वाह्णे
जठरे देवादि विराजमानम्। वृणीते त्वां ज्वालेश-
मध्यं विश्वरूपिणं॥ देवाः। अग्निस्त्वं सर्वभूतानां
आत्मा नित्यं सर्वशरीराश्रयः सर्वविदेव भवसि
पवित्रः॥ अग्निः। एवं ज्योतिश्च पूर्वं यथायोग्यं अन्तः शरीराणां
नाम्। प्रथमस्य सर्वासु दशसु अन्तः तेजसा। जातः
पवित्रतेजसा विभवान्नित्यं। तेजोराशिश्च प्रथमा
हुताशनः सर्वशक्तिमतां। नामरूपात्मकं सर्वं च कारणेभ्यः
स्वतन्त्रः। देवानां हितार्थं सर्वभूतानां हितार्थं
रक्षार्थं। नाम रूपं च ज्ञात्वा अग्निः सर्वस्य संहितायाः॥
सर्वदेवानां प्रथमं वाङ्मनसत्वं। तेजोराशिः
प्रत्यक्षेण तेन देवानां सर्वार्थः॥ देवाः॥ "स-
र्वशरीरगतः देवः तत्सर्वं सर्वस्थावर-
जङ्गमात्मकं सर्वतेजसां तेजः परं
ज्योतिः" इति॥ ॥१०॥

अथ॥ खद्योतवन्नक्षत्रं प्रकाशं प्रथमं पुरा
यथा प्रकाशितं वर्णयति—

अथ॥ क्षुण्णक्षोणीधराणि क्षुभितजलधरक्रूर-
रौद्राणि तत्र प्रस्थितानि वर्धितविद्युल्लता-
कान्तिकाशयः। भातानि प्रभावयुक्तानि
विश्वरूपाणि प्रस्फुरन्ति प्रभावयुक्तानि
प्रभाते प्रभाति सर्वतः प्रकाशितानि ॥११॥

ஸ்ரீ:|| க்ஷுண்ணேதி । (ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய) ஹேமநகோஶஸ்ய கோஶாகாரமேகமண்டமித்யர்த்த:. (ப்ருஹதி) மஹதி (மத்யே) உதரே, "மத்யே ஸமுத்ராணாம்" ... (விஹகபதே:) பக்ஷீஶ்வரஸ்ய (க்ஷுண்ணக்ஷோணீத்ராணி) சூர்ணீக்ருதபர்வதாநி (க்ஷுபிதசதுர்வார்திமக்நாக்ரபக்ஷாணி) ... பக்ஷாணி. (த்ருப்யத்ராக்ஷஸாநி) ... (ஶ்லிஷ்ட விஶ்லிஷ்டகாநி) ... (ஸாதாஜ்ஞ ...) ... (ஸஹக்ரீடிதாநி) ... (க்ஷிப்ரம்) ... ||கக||

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் முட்டையினின்று வெளியில் வந்தாரென்று சொல்லி, பொதுவாக கருடனுடைய பாலக்ரீடையானது அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "க்ஷுண்ணக்ஷோணீத்ராணி" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய	ப்ரம்ஹாண்டத்தினுடைய
ப்ருஹதி	பெரியதான
மத்யே	மத்தியத்தில்
விஹகபதே:	பக்ஷீச்வரனுடைய
க்ஷுண்ண க்ஷோணீத்ராணி	பொடியாகப்பண்ணப்பட்ட பர்வதங்களையுடையதுகளும்
க்ஷுபித சதுர்வார்தி மக்ந பக்ஷாணி	கலக்கப்பட்ட நாலுஸமுத்திரங்களில் முழுகின சிறகுகளையுடையதுகளும்

த்ருட்யத்	நழுவும்படிசெய்த
தாராஸாராணி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களையுடையவைகளும்
உத்பாடித	பிடுங்கப்பட்ட
விபுதஸ்தாநகாநி	தேவதைகளினிடங்களையுடையவைகளும்
பாதால	பாதாளம்முதல்
ப்ரஹ்மலோகாவதி	ஸத்யலோகபர்யந்தம்
விஹித	செய்யப்பட்ட
வ்யாவர்த்தநாநி	விண்ணை சுற்றுதலையுடையவைகளான
ஶைஶவக்ரீடிதாநி	பால்யக்ரீடைகள்
அஸ்மதார்திம்	அடியோங்களுடைய பீடையை
க்ஷிபேயு:	நாசம்பண்ணட்டும்

கருத்து. பர்வதங்களைப் பொடியாகப் பண்ணினவைகளும் தன் சிறகுகளினால் கலக்கப்பட்ட நான்கு ஸமுத்ரத்தின் ஜலத்தில் முழுகின சிறகுகளையுடையவைகளும், நக்ஷத்ரங்களை நழுவும்படி செய்கிறவைகளும், தேவதைகளின் ஸ்தாநங்களைப்பிடுங்கினவைகளும், விண்ணைச்சுற்றின பாதாளப்ரம்ஹலோகங்களையுடையவைகளுமான கருடனுடைய பாலக்ரீடைகள் அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டும். ॥௧௧॥

டிப்பணீ. (க்ஷுண்ணக்ஷோணீத்ராணி) சூர்ணீக்ருதபர்வதாநி. ரௌஹிணபாதபஸ்ய ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணாம் ஶாகாம் விததாராஜஹார க்ஷுத்பிபாஸோபரோ பக்ஷிராட் கச்சபகஜௌ பாநீய ஸமுத்ரம் பக்ஷஜாதவாதேந வ்யஶோஷயதிதி ஶ்ருதிவசநம் வக்ஷ்யமாணஶ்லோகவிஹிதம் “ஸமுத்ராந்தக்ஷோணே தேந பக்ஷ்யந்தம் வைநதேயம் ப்ரதீக்ஷ்ய: । கச்சபஸ்த்வேஷ ஶாகாம் ஸஹ நாத்ர வேத்ஸ்யதி । பக்ஷாநிலஹதஸ்யாஸ்ய ப்ராக்ஷுப்த ஸௌமேரு பாதம் । உத்தரம் பக்ஷவத்ஷு ஸமுத்ரஜலவாரிவ: । ஶ்ருதாநிவ வ்யஶீயந்த பக்ஷதஸ்ய ஸம்பத: । ஸநிகாஶநக்ஷத்ராணி ஶோஹயந்திஶோபிதாம் । ஶாகீநோபஹதஸ்யாஸி ஶாகயா நிஹதாஸ்து॥” இதி ॥ ॥௧௧॥

அவ॥ அத்ர ஸ்த்ரீஞ்சஸதிதஸ்ய ஸ்ரீதஸ்யோபஸ்ய ஸிஜஸ்ய ரீரஸ்ய யாஜாயாம் வஷ்டிதஸ்ய ஸப்தஸ்ய விநதா ரக்ஷணாயாம் பஞ்ஜாதி ரஞ்வெண தநத ரதி வரிஹ ஹஜாவம் நிவஜாதிவெஷத ராஹ—

௫-ரு ॥ ஸம்வித்ஸ்வரூபம் சிரஸஞ்சா ஸஹ விஜயவசீஞ்ராசிஷ:
வெஷயஞ்சா ஸம் பஞ்சஞ்சா தநந்தம் ஸஞ்சரிதரம்
நம் வக்ஷணம் நிதிஷஞ்சா । ஸஙெநாஸ்யெவநெதயொ
நஷதஞ்ச விநதயா ஸ்வ ரக்ஷாவிஸெஷ: ஸத்ரஞ்ஸெக்ஷ
தரஸ்ய க்ஷவணவணஸஞ்யாவக்ஷமெஹக்ஷம் ஜிவ ரக்ஷஞ்ச: ॥

வ்யா ॥ ஸம்விதி । (ஸம்வித்ஸ்வரூபம்) விவெகரஞவாயஞ்யம் (சிரஸஞ்சா) தததா (ஸஹ) விவெகரஞவாயஞ்யெநஸாஜம் (ஆசிஷ:) ஜயாயராசீவராதாநு (விஜயவசீஞ:) விஜயகரீவெஸ்நா: (வெஷயஞ்சா) வெரயஞ்சா (ஸஞ்சரிதம்) ஸஞ்சரிதம், நீதிரமஞ்தித்யஞ்: (தநந்தம்) கவசம் (ஸம்பஞ்சஞ்சா) ஸம்வடயஞ்சா, (வக்ஷணம்) ஶவராவயம் “வக்ஷணஶவராவய” இதத்யர: (சஞநம், நிதிஷஞ்சா) வதயஞ்சா, (விநதயா) ஸ்வரத்ரா (ஸ்வரக்ஷாவிஸெஷ:, ஸத்ரஞ்ஸம்ஸெ தரஸ்யக்ஷவணவண ஸஞ்யாவக்ஷமெஹக்ஷம்) ஸத்ரஞ்ஸம்ஸெதஸ்ய= ஸம்ஸெதரஞவஸ்ய, தரஸ்யஸ்ய= தரஸீஸவஸ்ய, க்ஷவணெ= நிரகரணெ, வணம்= ரஞவஹரஞம் யஸ் ஸஞ்யாவக்ஷம் தஸ்ய மெஹக்ஷம்= ஸிக்ஷாஜாவம், “மெஹக்ஷம் ஸிக்ஷாகரகித்ர:” (ஜிவ ரக்ஷஞ்ச:) ஹஹீதஞ்சிஞ்ச: (வெநெதய: ஸ்வஸ) ஸ்வஸ்தகாமாஸ். (வஸந:) வாவம் (நஷதஞ்ச) அவாகரெராதஞ்ச, வாவரஞவம் வஞநஜஞ ரணஹயம் ஹரஸவித்யஞ்: ஸத்ரஞ்ஸெக்ஷதஇதெவம் ஶ்ரஞ்யெத. வரஸரம் ஸத்ரஞ்விநதயொ: ஶரவணாயாம் ஸஜஜாநயொ ஸஸெதா: ஸவிநதரத: ஸஞா ஸ்ரீஹஞத: காஜேய: உவெச ஸ்ரவஸ: ஸணெதிஜெநொதாஹவெத ஜ்ஞாவிதஸ்து தயாவகார, உவெச ஸ்ரவஸ: ஸமராயாம் நீஶ ரஞவசிஷ்டி ஸஜா ஶத்தவத்ராம் விநதாயாம் தஸ்ய ஸவஜா

ஜுஷ்டவிபவஸஹிதோ, நக்ஷத்ரவிநீதஶக்தி ஸ்வஹஸ்த்யாம், நீதிஶாஸ்த்ரஸ் தஸ்யாஸ்ஸ்வஹஸ்தாஸ்யம், நாஸ்திரஸ் க்ஷமம் ஸ்வஹ ஶஶ ஹாஸ்யதிதி ஸம்ஶக்த: க்ருத:, தத: தஸ்க்ஷணஶோஷாக்ஷ தத்ர நீரெஹருஷ்யவஸந், க்ஷத்ர ஶக்ஷம ஸ்வஹதஸ்ஹாஸ்யம் ப்ராஸ்த்தி த்ரக்தாவிநதாகஹா ஹாஸ்ய ஶோவநதித்ர ப்ரூஷ்ஹஸ், ஸாக்ஷம யாகஹாவா க்ஷீரதம் ப்ரஹ்மிதம், தஹாஶோக்ஷாஹாஸ்ய தஜஸ்தி ஜமாஹ, தஹா ப்ரஹ்ருதி ஹாஸ்ய ஶநக்ஷபவிநதா கருடஶஹ தேதிகயா. ததாவஶ்ச ததி: "க்ரந்த்ஸ்வவெஸக்ஷமணீடுஷாஸ்த்ர ப்ரவெயாரஸ்வெஷ்டதாம் ஸாகஹ்ரத்ப்ரஸ்ஸக்ஷமணீடுஶஜயஸ்தாப்ர வீ த்ரதீயவஸ்த்ராஶிஶோத்ரிவி ஶோஸ்ஶ்வஸ்தோஹஹதநாதாநம் நிஷ்க்ரீணீ ஷ்வே" இத்ரப்ரவகாஶாகார: ॥ ॥௧௭॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் கருடன் பால்யத்தில்செய்த லீலைகளைப் பொதுவாக அருளிச்செய்து, அதைவிவரமாக அருளிசசெய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் தன்தாயாரைஅடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக்கொண்டு வரப்புறப் பட்டாரென்று அருளிசசெய்கிறார். "ஸம்வித்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸம்வித்ஶஸ்த்ரம்	க்ஞானமாகிற ஆயுதத்தை
திஶந்த்யா	கொடுக்கிறவளும்
ஆஶிஷ:	ஆசீர்வாதங்களை
விஜயவதீ:	விஜயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்கவை[களாக]
ஸஹ	(இவருடன்) கூட
ப்ரேஷயந்த்யா	போகச்செய்கிறவளும்
ஸச்சரிதம்	நல்நடத்தையை
தநுத்ரம்	கவசமாக
ஸந்நஹ்யந்த்யா	பூட்டுகிறவளும்
பக்கணம்	வேடச்சேரியை
கபளம்	ஆகாரமாக

நிதர்ஶயந்த்யா — காண்பிக்கிறவளுமான
விநதயா — (தன்தாயாரான) விநதையினால்
க்லுப்தரக்ஷாவிஶேஷ: — செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தின் விசேஷத்தையுடையவரும்
கத்ரூ ப்ரஸங்கேத — கத்ருவின் ஸங்கேதத்தினால்
தாஸ்ய — (செய்யப்பட்ட) தன்தாயாரின் அடிமையினுடைய
க்ஷபணே — போக்கடிப்பதில்
பணே — பந்தயமான
ஸுதாயாச்ஞா — அமிருதமாகிற ருசியினுடைய
பைக்ஷம் — பிக்ஷையின் ஸங்க்ரஹத்தை
ஜிக்ருக்ஷு: — க்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவருமான
வைநதேய: — விநதையின் புத்ரனான கருடன்
அஸ்மத் — அடியோங்களிடத்தினின்றும்
ஏநாம்ஸி நுததாம் — பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. நல்லக்ஞானரூபமான ஆயுதத்துடனே ஆசிர்வாதங்களாகிற விஜயமுண்டாகத்தக்க ஸைந்யங்களையும் அனுப்புகிறவரும், நல்லநடத்தையை கவசமாகப்பூட்டுகிறவரும், வேடச்சேரியை ஆகாரமாகக் காண்பிக்கிறவருமான தன்தாயாரான விநதையினாலே செய்யப்பட்ட ரக்ஷையையுடையவரும், தன்தாயாருக்கு மாற்றாளான கத்ருவினால் மோசஞ்செய்து அடிமையாக்கப்பட்ட தாயாரை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தை க்ரஹிப்பதற்கு இச்சையுடையவருமான கருடன் அடியோங்களிடமிருந்து பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் நம்புத்ரனான கருடன் என்னை அடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்கு அமிருதத்தைக்கொண்டுவருகிறானென்கிறானே, அமிருதத்தை அநேக தேவக்கூட்டங்கள் வெகு ஜாக்கிறதையாய் இரக்ஷிக்கிறார்களென்கிறார்களே, அங்கு போனால் ஒருக்கால் யுத்தம் நேரிடுமே, அப்படி நேரிட்டால் ஆயுதங்கள் கவசம், ஸைந்யம் முதலியவைகள் அவசியம் வேண்டுமேயென்றெண்ணி, எப்படி ராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப்போனால் தகப்பன்

முதலான பெரியோர்கள் அவனுக்கு சஸ்த்ரங்கள் கவசங்கள் முத லியவைகளைக்கொடுத்து ஸைந்யங்களையுங்கூட அனுப்பித்து ஆ சீர்வாதங்களையுஞ் செய்வார்களோ, அப்படியே யிவளும் நல்லபுத் தியை ஆயுதங்களாகவும், ஆசிர்வாதங்களை ஸைந்யங்களாகவும், நல்ல நடத்தையை கவசமாகவும் கொடுத்தாளென்று திரண்டபொருள்.

“ஸம்வித்தஸ்ய” என்பதால், சஸ்த்ரமிருந்தால் எப்படிவிரோ திகளை அதினாலே அடிக்கலாமோ, அப்படியே நல்லபுத்தியிருந் தால் உபாயத்தினால் விரோதி நாசஞ்செய்யலாமென்றெண்ணி பெ ண்ணாகையாலே கையிலொன்றுமில்லாதவளாய் நல்லபுத்தியை உ பதேசித்தாளென்பது விளங்கிறது. “ஸஹவிஜயவ்ருத்தாஸிஷ:” என்பதால், சண்டைசெய்கிறதற்கு ஸைந்யங்கள் வேண்டுமேயென் றெண்ணி ஜயத்தை உண்டாக்கத்தக்க ஸைந்யங்களாக அநேகாசீ ர்வாதங்களை கருடனுடன் அனுப்பினாளென்பது விளங்கிறது. “ஸம்யுக்தம் ப்ராஹ்மணாந்த்ஸஹிதம்” என்பதால் சண்டை செய்யப்போகிறவனுக்கு கவசம் வேண்டுமானதால் நல்லவழிநட ப்பார்களுக்கு முள்ளினால் ஒருவிதமான தீங்கும் வாராதாப்போ லே; நல் நடத்தையிலிருப்பவர்களுக்கு பகைவரால் ஒரு தீங்கும் வாராதென்றெண்ணி “ப்ராம்ஹணனை ஒருக்காலும் நீ கொல்லா தே” என்று நல்ல நடத்தையை கவசமாகப்பூட்டினாளென்பது வி ளங்குகிறது.

குறிப்பு தக்ஷப்ராஜாபதிக்கு கத்ருவென்றும் விநதையென்றும் சிறந்த ரூபமுள்ளவர்களான இரண்டுபேண்களிருந்தனர். அவ்விருவரும் கச்யபரை பர்த்தாவாக அடைந்தனர். அந்தக்கச்யபர் அவ்விருவர்களின்மீது மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அவர்களுக்கு வரங்கொடுப்பதாகச்சொன்னார். அவ்வா ர்த்தையைக்கேட்டு கத்ரு என்பவள் ஒரே ரூபமுள்ள ஆயிரம் ஸர்ப்பங்களை பிள்ளைகளாக வரங்கேட்டனள். விநதையென்பவள் வலிமையில் கத்ருவின் புத்ரர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களும், ஒளியிலும் பராக்கிரமத்திலும் உருவத்தி லும் மேற்பட்டவர்களுமான இரண்டு பிள்ளைகளை வரித்தாள். கச்யபர் அ வ்விருவர்களுக்கும் “அப்படியே உண்டாவார்கள்” என்று வரமளித்தார். நீ ண்டகாலத்துக்குப்பின்பு கத்ரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் விநதை யிரண்டு

முட்டைகளையும் பெற்றனர். பிறகு ஐந்நூறுவது வருஷத்தில் கத்ருவின் புத்ரர்கள் முட்டைகளைவிட்டு வெளிவந்தனர். பிறகு தனக்கு ஒரு புத்ரனும் காணப்படாமையாலே விநதை மிகவும் பரிதாபப்பட்டுக்கொண்டு வெட்கி ஒரு முட்டையை யுடைத்தாள் அதில் சரீரத்தில் சிலபாகம் பூர்ணமடைந்தும் சிலபாகம் தெரியாமலுமிருந்த ஒருபிள்ளையைக்கண்டாள். அப்புத்திரன் கோபங்கொண்டு "என்னை அங்கஹீநனாகச்செய்ததினால் நீ எவளிடம் பொறாமையுற்றிருக்கிறாயோ, அவளுக்கு அடிமையாவாய்" என்று சபித்து பிறகு மாதாவே இரண்டாவது பிள்ளையையும் என்னைப்போல் செய்யாமலிருக்கவேண்டும், அப்படியிருந்தால் அவன் உன்னை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பன், அவன் பிறப்புக்கு இன்னம் ஐந்நூறு வருஷம் காத்திருக்கவேணுமென்றான். அவன் தான் அருணன். இப்படியிருக்குங்காலையில், தேவக்கூட்டங்களால், அமிருதங்கடைந்தகாலத்தில் மிகச்சிறந்ததும் தோல்வியடையாததுமான உச்சைச்ரவம் என்னும் தேவலோகக்குதிரை சமீபத்தில் வருவதைக்கண்டனர், அப்போது அக்குதிரையைப்பார்த்தவுடன் கத்ரு என்பவள் விநதையை நோக்கி "உச்சைச்ரவம் என்னவர்ணம், உடனே சொல்" என்றாள். விநதை "அக்குதிரை வெண்மையானதுதான், நீ எவ்வர்ணமென்கிறாய், இவ்விஷயத்தில்பந்தயம்போடுவோம்" என்றாள். கத்ரு "அக்குதிரைக்கு வால் கருப்பென்று நினைக்கிறேன், நம்மில் தோற்றவள் அடிமையாவதாகப்பந்தயம் போடுவோம்" என்று சொன்னாள். பிறகு இப்படியிருவரும் பந்தயம் போட்டுக்கொண்டு அக்குதிரையை நாளைக்குப் பார்ப்போமென்று தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றனர். பிறகு கத்ரு வஞ்சகஞ்செய்ய நினைத்துத் தன் பிள்ளைகளை நோக்கி நீங்கள் அக்குதிரையின் மைபோன்ற நீளமுள்ளவால் மயிர்களாகி அக்குதிரையை யடையுங்கோள்" என்றாள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத பிள்ளைகளை சபித்தாள் அந்தசாபத்திற்கு பயந்து கார்கோடகன் என்ற ஸர்பம் "நான் கறுப்பான வால்மையிராகி அக்குதிரையை அடைகிறேன்" என்றான். பொழுதுவிடிந்தவுடன் அவ்விருவர்களும் அக்குதிரையைப்பார்ப்பதற்குச் சென்றனர். அவ்விருவர்களும் வெண்மையானதும் கறுத்த வாலுள்ள அந்த உயர்ந்த குதிரையைக்கண்டனர். அப்பொழுது கத்ருவென்பவள் விநதையை அடிமையாக நியமித்தாள். பிறகு விநதை துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்து அடிமைத்தன்மையை வஹித்தாள். இப்படி ஐந்நூறுவருஷங்கழித்தபின்பு முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தவரான மகாபலமுள்ள கருடன் ஸமுத்திரக்கரையில் பந்தயத்தில் தோற்று அடிமைத்தன்மையை யடைந்து மிகுந்த துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்து கொண்டிருந்த தன் தாயாராகிய விநதையிருந்த விடத்திற்குப்போனார். அதன்பின் ஒருகாலத்தில் கத்ருவானவள் விநதையை யழைக்க, அவள் வந்து வணங்கிநிற்க அவளைப்பார்த்து "விநதையே! ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் நாகங்களுக்கு ஓரிடமிருக்கிறது அங்கே யென்னைக்கொண்டுபோ" என்றுசொன்னாள். அவள் அப்படியே தன் பிள்ளையான கருடனை ஸர்ப்பங்களைத் தூ

க்கிக்கொள்ளச்சொல்லி தானும் அந்த கத்ருவை தூக்கிக்கொண்டு அவ்விடம் போனாள். பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் "எங்களை இதைவிட அழகான மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோ பக்ஷியே" என்று சொல்லின. அப்பொது கருடன் ஆலோசித்துப்பார்த்து தன் தாயாரை நோக்கி "ஏமாதாவே! ஸர்ப்பங்கள் சொல்வதை நான் எதற்காக செய்யவேண்டியது, அதற்கு என்ன காரணம்" என்று கேட்க "ஏ பக்ஷிராஜனே! என் மாற்றாளோடு பந்தயம் போட்டுக்கொண்டேன் அவள் ஸர்ப்பங்களைக்கொண்டு கெட்ட உபாயத்தினால என்னை மோசஞ்செய்ததினால் நான் அவளுக்கு அடிமையாக இருக்கிறேன்" என்று வினதை சொன்னாள் அதைக்கேட்டு கருடன் தன் தாயாரின் அடிமைத்தனத்தை விடுவிக்க எண்ணங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களை நோக்கி "ஏ ஸர்ப்பங்களே! எதைக்கொணர்ந்தால் நானும் என் தாயாரும் அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுபடுவோம்" என்று சொன்னார். அதைகேட்ட பாம்புகள் "ஏ பக்ஷியே! அமிருதத்தைக்கொண்டுவந்தால் அடிமைத்தனத்தினின்றும் விமோசனமுண்டாகு"மென்று சொல்லின. அதைக்கேட்ட கருடன் "நான் அமிருதம் கொண்டுவரப்போகிறேன் எனக்கு ஆகாரம் என்ன" என்று கேட்க அதற்கு அவள் ஸமுத்திரமத்யத்தில் ஒரு தீவில் ஒரு பாகத்தில் ஒரு வேடச்சேரியிருக்கிறது அதை புசித்துவிட்டு அமிருதங்கொண்டு வா என்று சொல்லி அநேகாசீர்வாதங்களையுஞ் சொல்லினளென்று பாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் காண்க.

पृश्णि (संवित्) ज्ञानं, "अन्तः प्रविष्टा विनता पात्रं हार्दिभिः संवृतः । ज्ञानं कृत्स्नं वीर्यं शास्त्रसङ्गतिः" तत्राधिदोग्ध्री नाशयित्वा विजयकारणं पर्णेषु प्रेक्षणं रक्षणं कृतम्. "कथं पक्षिणं निधिकृत्य" इत्युक्त्वा "सम्यक् चक्षुषा वीक्षणे निषादानां मध्ये तस्मिन् निषादानां तत्र सहितो जातः । पापिनां नष्टधर्माणां निर्घृणानां दुरात्मनाम् । सहस्राणि निकाशं तान् भक्षयित्वा तमाहर" इति प्रोक्तः कथितः. "क्षुद्रपक्षाविशेष" इत्युक्ते "पक्षिणो तेजसा तस्य वाक्ये प्रेषणं पातुम् । शिरसा धात्रे तस्मिन् सर्वसाक्षिणे । विष्णुसमुपस्थितः सम्यक् ज्ञानिवर्धनम्" इति सारतत्त्वानि कथितानि ॥௬௨॥

௬௩ ॥ कथं शत्रुघ्नत्वादिसंस्कारणानन्तरं कृष्णावताररूप व्यूहत्वं प्राधान्यं राजत्वं स्वयमेव श्रीनिधानादि ज्ञानानि बहुधा विभज्य कथयति.—

स्र॥ विक्षोभे पक्षतीनां सनिभृतगतिभिर्वादित-
वेदत्रयीकाः पाथःपाथोधयोऽपि वीचीवलयविरचिता-
शेषसम्भारनृत्ताः। दिक्कन्याकीर्णकार्णसुरतरुकुसुमा-
सारसम्भाराभिषेकः नाकौकोनायकाय प्रथमयतिसुवि-
स ते नागहन्ता निवृत्तिम्॥ ॥१५॥

व्या॥ विक्षोभेष्विति। (पक्षतीनाम्) पक्षाणाम्, “पक्षतिः पक्षमूले स्यात्” इत्यमरः। (सनिभृतगतिभिः) सन्तत-रतगतिवृत्तिभिः। (विक्षोभेषु) उत्पत्तिषु सन्नद्धेषु (वादितवेदत्रयीकाः) सम्पादिताकाशतल-यज्ञवाक्याः (पाथःपाथोधयोऽपि वीचीवलयविरचिताशेषसम्भारनृत्ताः) पाथःपाथानाम् = जलराशीनाम्, पयोधीनाम् = समुद्राणाम्, वीचीवलयेन = तरङ्गसमूहेन, विरचितः = विहितः, शेषसम्भारस्य = सम्पूर्णशोभाभरणस्य, नृत्तम् = सम्यक्प्रवृत्तिर्येषां तथोक्ताः। (दिक्कन्याकीर्णकार्णसुरतरुकुसुमासारसम्भाराभिषेकः) दिग्वधूभिः कन्याभिः कीर्णानाम् = उपरि प्रक्षिप्तानाम्, कर्णपूराणाम्, सुरतरुकुसुमानाम् = कल्पवृक्षपुष्पाणाम्, आसारेण = अविरलवृष्ट्या, अभिषेकः = स्नपनम् इति उत्सवो यस्य तथोक्तः। (नाकौकोनायकाय) स्वर्गनिवासिनाय, इन्द्राय अमृतहरणाय प्रवृत्तः। (प्रवृत्तौ) प्रस्थाने (स नागहन्ता) पन्नगान्तकः। गरुडः (ते) तव (मङ्गलं) प्रभवत्युपक्रमम् (निवृत्तिम्) विधत्ताम्। यद्वा अमृतस्य राजकार्यस्य यथार्थसम्पादने समग्रप्रवृत्तौ सज्जनानां मङ्गलानि वर्धयितुम् ... सूचयतीति; तथा च व्याख्या सम्प्रदायागतार्थः। अत्र “वेदत्रयी” इत्यादिविशेषणैः मङ्गलमुच्यते॥ * * * ॥१५॥

அ—கை. இக்கருடன் அமிர்தங்கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது அநேக மங்களங்கள் உண்டாயின என்கிறார் “விக்ஷோபே” என்பதால்.

பதம்	உரை
பக்ஷதீநாம்	சிறகுகளுடைய
அநிர்ப்ருதகதிபி:	ஓயாமலிருக்கிற கதியையுடைய
விக்ஷேபவேகை:	உதறுதலினாலே
வாதித	சப்திக்கப்பட்ட
வ்யோம	ஆகாசமாகிற
தூர்ய:	தூர்யமென்கிற வாத்யத்தையுடையவரும்
வாராம்ராசேர்கோஷி	சப்தத்தோடு கூடிய ஸமுத்திரத்தினு[டைய
வீசீவலய	அலைகளின் ஸமூஹங்களினாலே
விரசிதா	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸாட்டகஸம்ப	ஸட்டுக்களின் வார்த்தையின் சப்தத்தி[ன்
நாதாட்ய:	ஸம்பந்தத்தை யுடையவரும்
திக்கந்யா	திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினால்
கீர்யமாண	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
க்ஷத்ரநிகர	விளங்குகிற நக்ஷத்ரஸமூஹங்களுடைய
வ்யாஜலாஜாபிஷேக:	வ்யாஜத்தினாலே பொறியினால் செய்யப்பட்ட அபிஷேகத்தை யுடையவரும்
நாகௌகோத்ராஸாய	தேவலோகத்திலுள்ள ஜனங்களை கொல்லுவதற்காக
ப்ரஸ்தித:	போகிறவருமான
நாகஹந்தா	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடன்
மே	அடியேனுடைய
நரகபீதீ:	நரகங்களையும்
நிஹந்து	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. எப்பொழுதுமுதறுதல் செய்கிறசிறகுகளினாலே சப்திக்கப்பட்ட ஆகாசமாகிற தூர்யவாத்யத்தையுடையவரும், சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரத்தினுடைய அலைகளினாலே செய்யப்பட்ட ஸட்டுக்களின் சப்தத்தை யுடையவரும், திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினாலே இறைக்கப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களாகிற

பொறியினாலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவரும், தேவதைகளிட மிருந்து அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டவருமான கரு டன் அடியேனுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

இராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டுவந்தால் எப்படி ஒருபக்கத்தில் அநேக வாத்யங்கள் கோஷிக்கப்படுமோ, ஒருபக் கத்தில் ஸட்டுக்கள் ஜயமுண்டாகவேணுமென்று சொல்லுவர்க ளோ, அப்படியே தேவதைகளை யுத்தத்தில் ஜயித்து அமிருதத் தைக் கொண்டுவரப்புறப்பட்ட இக்கருடனுக்கு மங்களவாத்யங் கள் முதலியவைகள் தானாகவே உண்டாயின வென்பது திரண்ட பொருள். ॥௧௩॥

ப்ரவணீ. தூர்யோக: = ஸந்நாஹதோஷணம், "தூர்யோகஸ்து ஸந்நாஹே யோகே ஸந்நாஹதோஷணே" இதி யாதவ:, [illegible] ॥௩॥

ஸ ॥ [illegible]

[illegible] ॥௧௪॥

வ்யா ॥ [illegible]

[illegible] ॥௧௪॥

அ—கை. கருடனுடைய பக்ஷத்தினுண்டான காற்றின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார். ‹‹பக்ஷாக்ஷ››என்பதால்,

பதம்	உரை
ருக்ஷாக்ஷ	நக்ஷத்திரங்களாகிற சொக்கட்டான் காய்களுடைய
க்ஷேபதக்ஷ:	தள்ளுவதில் ஸமர்த்தமானதும்
ஶிஶிரஶிஶிரகரோ	சந்த்ர ஸூர்யர்களாகிற
த்தாலதாலா	உயர்ந்த தாளத்தை
நிபாதீ	அடிப்பதும்
வேலா	ஸமுத்திரக்கரையில்
வா:கேலி	ஜலக்ரீடையில்
லோல:	ப்ரீதியையுடையதும்
விவித	அநேகங்களான
கனகடா	மேக ஸமூஹங்களாகிற
கந்துகா	பந்தினுடைய
காதஶீல:	அடிப்பதைஸ்வபாவமாகவுடையதும்
பாதால	பாதாளலோகமாகிற
லீலானக	லீலையின்பொருட்டான ஆநகமென்கிற வாத்யத்தினுடைய,
படுரவாரம்ப	உயர்ந்த சப்தத்தினுடைய ஆரம்பத்தினு[டைய
ஸம்ப்ரஸர	ப்ரபரப்புதலில்,
தீர:	ஸமர்த்தமானதும்
பதகபதே:	பக்ஷிராஜனை கருடனுடைய
பக்ஷ	சிறகின்
விக்ஷேபஜாத:	உதறுதலினாலே யுண்டானதுமான,
வாத:	காற்றானது,
ந:	அடியோங்களை
பாதகேப்ய:	பாபங்களினின்றும்
பாயாத்.	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. நக்ஷத்திரங்களை வெவ்வேறு இடங்களில் தள்ளுகிறதும், ஸூர்ய சந்த்ரர்களை ஒன்றாகச்சேர்க்கிறதும், ஸமுத்ரஜ

லங்களைக்கலங்கும்படி செய்கிறதும், மேகங்களைப்பந்துபோல் அடிக்கிறதும், பாதாளலோகத்தில் பெரிய சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கருடனுடைய சிறகின் உதறுதலினாலுண்டான காற்றானது அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

கருடன் வேடச்சேரியை பக்ஷிக்கிறதற்காக ஆகாயத்தில் கிளம்பிபோகும்பொழுது, சிறகின் அடித்தலாலுண்டான காற்றானது நக்ஷத்ரங்களை சொக்கட்டாங்காய்கள்போலே இறையும்படி செய்கிறதும், கிழக்கு மேற்கு திக்குக்களிலிருக்கிற சந்த்ரஸூர்யர்களை தாளவாத்யம்போல் ஒன்றாகச்சேர்ப்பதும், ஸமுத்திரத்தில் ஜலக்ரீடைசெய்கிறதும், மேகங்களை பந்துபோல்அடிப்பதும், பாதாளலோகமாகிற ஆநகவாத்யத்தின் சப்தத்தையுண்டாக்கியுமிருப்பதால் விடன்போல இருக்கிறது என்றிசலோகத்தினால் விளங்குகிறது.

२६ ।। अथ सुपर्णः [illegible] [illegible] जनन[illegible]क्षयवि[illegible].—

२७ ।। किं [illegible] परिपतति शिवः किं (स्व[illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] ॥ १७ ॥

व्या ॥ किमिति । (अयम्) असौ, [illegible] (विभुः), आकाशे (परिपतति), [illegible] (निपातः किम्) [illegible] (अङ्गः किंस्वित्) [illegible] (स[illegible]), [illegible] (औ[illegible]) [illegible] पवमानो वा. ([illegible]) [illegible], [illegible] [illegible] (इव), [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]). [illegible] (विधिं), [illegible] ([illegible]), [illegible]

தி. (ஜிஹீர்ஷதி) ஜநாநாஹர்த்துமிச்சதி, (அபிபததி) அபிதঃ பததி (ஹரதி) க்ருஹ்ணாதி (அத்தி) பக்ஷதி (ஹா தாத) ஹா ஜநக! (ஹா அம்ப!) ஹா ஜநநி! (இதி) உத்க்ருஶ்ய (ஶ்ராவ்யார்த்தஹிம்ஸ்யாக்ரோஶஜல்பை:) ஶ்ராவ்யை = ஶ்ராவ்யை, ஆர்த்தை: = க்ருபணார்த்தை:, ஹிம்ஸ்யை: = ஶப்யமாநை:, ஆக்ரோஶம் = க்ரோஶம், ஜல்பம் = உச்சாரணம் யஸ்ய தைர்யுக்தை:. (வதீ நாம:) ப்ரமேஹா: (நிஷாதா:) கஷ்டாநவத:. «கிஞ்சிவந்நாத:» இத்யாதி ஸந்தேஹஸாதநாநாம் காராதி விஶேஷணைரபி நிரூபணாதி ஸூக்ஷ்மநிரூபணாதஸ்மத்ப்ரயுக்தா ஸூக்ஷ்மாத்யர்த்தா: ॥

அ—கை. தன் தாயாரால் காண்பிக்கப்பட்ட வேடச்சேரியை பக்ஷித்தாரென்கிறார் «கிஞ்சிவந்நாத:» என்பதால்.

பதம்	உரை
அயம்	இந்த வஸ்துவானது
திவ:	ஆகாசத்தினின்றும்
அபிபததி	கீழே விழுகிறது
நிர்காத: கிம்	(இது) இடியா?
அர்க: கிம்	(அல்லது) ஸூர்யனா?
ஸமுத்ரத:	(அல்லது) ஸமுத்திரத்தினின்றுமுயரக்கிளம்பின
ஔர்வ: கிம்	வடவாமுகாக்னியா?
காஞ்சநாத்ரி: கிம்ஸ்வித்	(அல்லது) மஹாமேருபர்வதமா? (என்று ஸம்சயமுண்டாக)
இத்தம்	(பிறகு) இந்த வஸ்துவானது
வ்யோமவர்த்மா	ஆகாசத்தை மார்க்கமாகவுடைய
கருத்மாந்	கருடனென்று
விதிதம்	(வேடர்களால்) அறியப்பட்டது
ஆஸீததி	(கருடனென்று அறிந்தவுடன்) இவர் ஸமீபத்தில் வருகிறார்.
ஜிஹீர்ஷதி	(ஜநங்களை) அபஹரிப்பதற்கு இச்சிக்கிறார்
அபிபததி	நாலுபக்கமும் விழுகிறார்

ஹரதி	(ஜநங்களை) அபஹரிக்கிறார்
அத்தி	புஜிக்கிறார்
ஹா தாத!	ஏ தகப்பனே!
ஹாம்ப!	ஏ தாயே!
இதி	என்று
க்ருதவாக்வ்யாபாரை:	வார்த்தைசொல்லுவதில்செய்யப்பட்ட வ்யாபாரத்தையுடைய
நிஷாதை:	வேடஜநங்களால் பரவின
ஜடரபுட:	உதரமத்யத்தையுடையவரான
பத்ரிநாத:	பக்ஷிராஜன்
ந: பாது	அடியோங்களையிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. (கருடன் வேடச்சேரியை விழுங்கிறதற்கு பாதாளலோகத்திற்குச்செல்ல) அப்பொழுது இக்கருடனைப்பார்த்து அந்த வேடஜநங்கள் ஆகாயத்தினின்றும் வருகிற இந்த வஸ்துவானது இடியா? அல்லது ஸூர்யனு, அல்லது வடவாமுகாக்நியானது ஸமுத்திரத்தில் நின்றுமுயரக்கிளம்பிற்றே, அல்லது மேருபர்வதமா, என்று ஸம்சயித்து, பிறகு இவன்கருடன் என்று நிச்சயித்தபின் (இவர்களை கருடன் பக்ஷிக்கவர) "ஏ தாயே! ஏ தகப்பனே! இவர் கிட்டேவருகிறார், அபஹரிக்க இச்சிக்கிறார் நாலுபக்கமும் சுற்றிப்பார்க்கிறார், ஜநங்களை அபஹரிக்கிறார், ஜநங்களை புஜிக்கிறார்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற வேடஜநங்களாலே பரவின வயிற்றையுடைய பக்ஷிராஜன் அடியோங்களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௧௫॥

௧௬ ॥ அத பக்ஷண லக்ஷண ரக்ஷணாதிஹ.—

ஶ்லோ ॥ க்ஷ்வேள க்ஷ்வேளாவலீட ஜ்வலிதமணி ஸமுத்தூத ஶாகா பாதநீஶாதபாம்ஶ்ச கோடி கோடீஸங்கடீ விகட கடக
டா பாலதோலாயதாநா । ஸித்தாஸித்தாலங்க ஸமித்தா ஸ
வஷபோதக ஸம்ப்ருத ப க்ஷகா ஜித்வாகாரே ரஸேந்த்ர
நிஷ்பந்நசுபாக வாசா காருண்யேஸ்த ॥ ॥௧௬॥

வ்யா॥ காஶ்யபீதி। (ஜிஹ்வாக்³ரேண) நாகா³ந்தகஸ்ய (காஶ்யப
ஸ்ய ப்ராகொ³ஷ்டே) காஶ்யபீ = கஶ்யபஸம்ப³ந்தி⁴நீ, "ப்ராசீ தாவோ த³க்ஷ
ஸர்வஸம்ப³ந்தி⁴நீ" இத்யமர:. (காமவேதை:) காமபேதை: (கபூர்ணை:)
ஶபரஜநபதை:. (ஊர்த்⁴வஶ்வாஸத்ருஷா ஶாதநீ ஶாதகும்பே⁴॥
கோடிகோடீகதாடீ விகடகடகடா ராவகொராவதாரா)
ஊர்த்⁴வஶ்வாஸா = உச்ச்²வாஸரஹிதா, த்ருஷா = பிபாஸா,
ஶைவஶாதநீ = வக்த்ரஸ்தி:, த்⁴யாமாதாபி: = நிதீதாபி:,
"க்ஷாமத்⁴யாமாநிதீதா" இத்யமர:. ஶம்பு³யோ: கோடிஸ்த்ராம்
= கண்டா²ஸ்த்ராம், கோடீநாம் = ஶிக²ராணாம் அக்³ராணாம், கடோ
டீநாம் = பரிபோஷணாநாம், "ஶிரோऽஸ்தி கடோடீஸ்த்ரீ" இ
த்யமர:. விகடை: = விக்ருதை:, கடகடாரவை: = கடக
டாஶப்³த³ரூபை:, கோராவதாரா = கோரோரவப்ரா (ஸா
ஹித்யா) ஸாஹித்யஸ்தீயா (ஸாஜ்ஞம்) ஸஹ (ஸமதி³ஸம்ப்³ருத
வஹ்நா) ஸம்ப்ருக்தா, "வத்³ராவிப்³ருதே ஜாயதே" த்யம
ர:. (உத்³த³ண்ட³க்³ரஸநிக்³ரஹணகரணா) உத்³த³ண்டாம் உத்³த⁴தாம், க்³ர
ஸநம் = ஸாத³நாநாம், ஸத்³ப்ரா: = ஶ்யாநஸ்ய, கரணம் = கா
ர்யம், யஸ்யாஸ்தத³வஸ்தா (தாரணா) லக்ஷணம் (ந: கார
ணாம்) க்ஷ்யாகம் வேகா³ம், "காரணாதீ³யாதோ³நாதீ³வ் வைதே³"
த்யமர:. (ஸித்³த்³ராம்) நஷ்டம். "ஸாஹித்யஸாஜ்ஞம் ஸம்ப்ருக்த
தவ் ஹஸ்தேது ஸர்வம் ப்ரஹயதே, த்³விஜநிக்³ரஹணம் கா³த்ர
வி நக்ஷத்ரம், க்ருதேஸதி கண்டா²ஸ்ரோதி ஜநந்யாநி
ரோவிதஸ்யம்யவஹுர்வார நிக்³ரஹணஸமயே ஸாஹித்யஸஹ
ஸ்தம் த்³விஜஸஞ்ஜாதா ஸாஹித்யைஸஹநீயும் கண்டா²ஸாஸமூ
தேக்ருதேவி ஸாஹித்யம்விநா நநிகு³ஷ்டம் ப்³ராஹ்மணம் தயா
ஸஹ நிஜகா³ரேதிகதா. "த்ருஷாஶாதநீ" தி வைநதேய
வகாயஜாதா: ॥ ॥கூ

அ—கை. வேடச்சேரியை கருடன் பக்ஷித்தாரென்கிறார்
"காஶ்யபீ" என்பதால்.

ஆஸ்ருக்வி	கடைவாய்வரைக்கும்
ஆசாந்தை:	வந்திருக்கிற
அஸ்ருக்பி:	இரத்தங்களினாலே
அநிர்வாண	சாந்தியில்லாததான்
த்ருஷா	தாகமாகிற
ஶாணதீ	சாணைக்கல்லினாலே
ஶாத	தீட்டப்பட்டிருக்கிற
தம்ஷ்ட்ரா	கோரைப்பல்லினுடைய
கோடீ	கோடிகளினாலே
ஸ்போடக	பிளக்கப்பட்ட
கரோடீ	தலைச்சில்லுகளுடைய
விகட	விகாரமான
கடகடாராவ	சடகடசப்தத்தினாலே
கோராவதாரா	கடோரமான ஆரம்பத்தையுடையதும்
வ்யாதஸ்த்ரீஸார்த்தம்	வேடஸ்த்ரீயோடே கூட
ஸத்ய:	சீக்கிரமாக
விஸ்ருஷ்ட	விடப்பட்ட
த்விஜகா	ப்ராம்ஹணனையுடையதும்
ஜிஹ்மாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
உத்யத்	உயரக்கிளம்புகிற
பல்லீ	வேடர்களுடைய
நிகரண	இருப்பிடத்தினுடைய
கரணா	விழுங்குகிறதை காரியமாகவுடைய
பாரணா	பக்ஷணமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
காரணம்	பிழையை
க்ஷிணோது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வேடஜனங்களின் இரத்தம் வயிர் நிறைந்து கடைவாய்வரையில் வந்திருந்தாலும் சாந்தியில்லாத தாஹமாகிற சாணைக்கல்லில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட கோரைப்பல்லின் கோடியினால் பிளக்கப்பட்ட தலையோட்டின் விகாரமான கடகடசப்தத்தினாலே கோ

ரமான ஆரம்பத்தையுடையதும், பாபஸமூஹத்தை பனைவியான வே டஸ்திரீயுடன் கூட சீக்கிரத்தில் வெளியில் கக்கினதும உயர்க்கிள ம்புகிற வேடர்களுடைய சேரியை விழுங்குகிறதை கார்யமாகவு டையதுமான பாரணையானது (சாப்பிடுதலானது) அடியோங்களு டைய பீடைகளைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் வேடச்சேரியை ஆகாரமாகச் சொன்ன பொழுது “ஏ புத்ரனே! பிராமணனைமட்டும் ஒருக்காலும் நீ கொ ல்லாதே” என்று சொன்னாள். அதற்கு கருடன் “அம்மா! பிராம ணன் எவ்விதமானவன், அவன் ஸ்வபாவம் என்ன, அவனுடை ய அடையாளங்களை நீ எனக்கு சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, “புத்ரனே! எவனை நீ விழுங்கும்போது தணலைப்போற் சுடுகிறா னோ, அவனைஉயர்ந்தவனான பிராமணனென்றுஅறி” என்றுசொ ன்னாள். அப்படி சொன்ன தாயாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண் டு வேடச்சேரியையடைந்து அவர்களை பக்ஷிக்கிற ஸமயத்தில், ஒ ருபிராமணன் தன் பத்னியுடன் கருடனுடைய நெஞ்சிறபோகும் பொழுது எறிகின்ற தணல்போற்சுட்டான். அவனைநோக்கி “பிரா ராமணச்ரேஷ்டனே! வாயைத்திறக்கிறேன், நீ சீக்கிரம் வெளியி ற்போ, எப்பொழுதும்பிராமணனைநான் கொல்லேன்” என்று கரு டன் சொன்னார். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கருடனைப்பார்த்து அந் தப்பிராமணன் என் பாரியையாகிய இந்தவேடச்சியும் என்னுடன் வெளிப்படவேண்டும்” என்றுகேட்டான். அதற்கு கருடன் “சீக் கிரமாக அவளையுமழைத்துக்கொண்டு வெளியிற்செல்”என்றார். அந்தப்பிராமணன் பாரியையுடன் வெளிப்பட்டபின் கருடனுக்கு அநேகாசீர்வாதஞ் செய்தாரென்பதை பாரதத்தில் காண்க. ||௧௯||

௨௰ || அத வைநதேயஸ்ய ஶைஶவாஶநாநு ஸ்ம்ருதி தகோஷாஹய வ்யாஹாவரோஹ.—

௨௧ || ஸத்வஸ்த [ஸ்த்வ]ஸ்த்ருபைர்ந வ்யத்ததோஷாதாத நி ஷூதா வொரஸ்ர்ஜ்யாஜம் நிரஸ்ய ஸ்ராக்ஷத யாணி

ஸமோபராஶிபராஶீர்விஷ்ணோ: । ஸுத ப்ராஜ்ஞைர்ஜிஜ்ஞவஜ்ஞோ ஹடா
பரயிப்ரஸரீ ஜ்ஞாநகஜ்ஞாநஜாநா ஹாநாநிவ்ருத்தமஹநா
ஹநஹநவஹம்ஸா ஹஷ்டுகோநாஹமா ந: ॥　　॥கஎ॥

வ்யா ॥ ஸஹஸ்ரேதி । (ஶ்ரீவிஷ்ணோ:) நாமஸஹஸ்ரஸ்ய (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷபுருஷஸூக்த ஸுயஜ்ஞஜ்ஞேஹாஸ்த்வாத நிவ்ருத்தவோர:) ஸஹஸ்ரஶீர்ஷபுருஷஸ்ய ஸுயஜ்ஞ: = ஜஷ்டவ யஜ்ஞைஷ்தி:, ஜ்ஞேஹா ஸ்த்வாத: = ஜ்ஞாநாபஸம்வக:, ஜ்ஞாநாபஹேதவ்யா. நிவ்ருத்த: = கும்நி:, தஜ்ஞவோர: = ஸயஜ்ஞர:, ஸஹஸ்ர:, ஸஹஸ்ரஶீர்ஷபுருஷ யஜ்ஞதஜ்ஞேஹாஸ்த்வாத நிவ்ருத்தவோர: ஜதிவஜ்ஞயம்வா. (பாதய பணிவமொபராஶி:) கவயஸ்ராவ நீஸஜ்ஞ: குத்ஸிதஹவந ஸ ஜுஜ்ஞ ஜஞஜாநஜத ப்ரயு:. (ஸுத ப்ராஜ்ஞைர்ஜிஜ்ஞவஜ்ஞோஹடாபரயி பரஸரீஜ்ஞாநகஜ்ஞாநஜாநா ஹாநாநிவ்ருத்த மஹநாஹநஹநவஹம்ஸா:) ஸுத ப்ராஜ்ஞை: = கஜிஜ்ஞவஜ்ஞஸ்ஹதாம், ஜிஜ்ஞவ ஜ்ஞோஹடாநாம் = மவபாநயமொயாநாம், பரயிப்ரஸரீத: = ப்ரத்நிஜ்ஞயா:, ஜ்ஞாநகஜ்ஞாநாநாம் = வஞ்ஜ்ஞதப்ரஜ்ஞாணாம், ஜாநா = வஜ்ஞ்க்தி:, மஹநஹாநா = ஸபா, தஸ்யா: நிவ்ருத்தமேந = கநஹவந, ஹேதநா. "நிவ்ருத்த உவஹோஶஸ்த்ராதி" த்யுர:. ஹேநயா = ஸம்ஜாதவீயா, ஹநஹநவஹம்ஸ: = ஸஜ்ஞஸ்த ஹநஹநமஜ்ஞநாஜ்ஞ:. "கஜ்ஞம் வஹம்ஸம்வஹீ" த்யுர:. (ஹஷ்டுகோநாஹம:) ஹஷ்டுராஜ்ஞஸ்தககம்ஸ:. "கோநாயம: கககம்", ஜத்யுர:. (ந:) கஸ்மாகம் (ஸ்வாஞ்ஞயாஞம்) ஜாநஸாநகாரம் (நிரஸ்ரா:), அவாகபுராஸ். கயம்ஸாவ: = ய ஜாவாஸபராவாந ஹஷ்டுராஜ்ஞஹநமஜ்ஞம்கரோதி, தயாவ ஜிஜ்ஞ ஸ்டபக்ஷவாயிநா ஶ்ரீதஜ்ஞஹாஸ்ஜ்ஞந த்ஜ்ஞவ்ருநகதோ ஜதிஸ்ஹஸ்த: கஸ்ரஸ்ரஹ ப்ரஜ்ஞயமொப்ரஹேஜ்ஞகஜ்ஞநாகோநாஹமோ விஜ்ஞஜித ஹ்வநத்யோ ஜஜ்ஞத ராஜிவிஷ்யஜ ஹாநகாரம் ஜஸ்ரீகரோதீதி. "நிவ்ருத்தவோர" ஜத்யுத உவஜாவாவக மஜ்ஞாஸாவா: ஜஜ்ஞாவஜ கஜ்ஞாநஜாநேத்யுத் ராஸ்வகாநம்கார: ॥　　॥கஎ॥

(அ—கை) வேடச்சேரியை புஜித்ததினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினாலே செய்த கலகலசப்தத்தின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ஸஹர்ஷ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஆஶீவிஷாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
ஸ்வைர	ஸ்வதந்த்ரர்களான
ஸுரவ்ருந்த	தேவக்கூட்டங்களுக்கு
ப்ரமுக	முதலாவதான
மஹாதங்க	பெரிய அசுபங்களுக்குஸூசகமான
நிர்காத	இடிபோல்
கோர:	கோரமானதும்
தூத	உதறப்பட்டிருக்கிற
தரணீவாராசி:	பூமியென்ன, ஸமுத்ரங்களென்ன
ப்ரத்யர்த்தி	எதிரில்வருகிற [இவைகளையுடையதும்
ஶபரீ	வேடச்சேரியிலிருக்கிறவர்களுடைய
ருதிர	இரத்தமாகிற
ஸரித்	நதியினுடைய
லோலகல்லோல	சஞ்சலங்களான அலைகளுடைய
ஓக	ஸமூஹங்களாகிற
ஹாலா	கள்ளினுடைய
நிஷேவா	அநுபவத்தினாலுண்டான
லீலா	லீலையினாலுண்டான
ஹலஹல	ஹலஹலசப்தத்தினால்
ப்ரஹுல:	நிறைந்ததுமான
ஹர்ஷ	ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான
கோலாஹல:	கலகலசப்தமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
ஸ்வாந்தத்வாந்தம்	மானஸாந்தகாரத்தை
நிர்வாபயது	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. தேவக்கூட்டங்களுக்கு மஹாபயஸூசகமான பெரிய இடிபோன்றதும், அதிரப்பண்ணின பூமியையுடையதும், கல

க்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தையுடையதும், நேரில்வருகிற வேடச்சேரியி லிருக்கிற வேடர்களினுடைய இரத்தமாகிறநதியின் அலைகளின்கூட்டங்களாகிற கள்ளை சாப்பிடுவதிலுலுண்டான விளையாட்டினுலுண்டான ஹலஹலசப்தத்தை யுடையதுமான, கருடனுடைய வேடச்சேரியை புஜித்தலாலுண்டான கோலாஹலசப்தமானது அடியார்களுடைய மாநஸாந்தகாரத்தைப் போககடிக்கட்டும் ॥ ॥௧௭॥

[illegible]

௧௮ ॥ [illegible] ॥ ॥௧௮॥

[illegible]

स प्रावृष्टीति पादे शेषः, «काकोलश्रेणी काण्डा» इत्युत्तरः. उभयत्र. (जीवग्राहम्) जीवग्रहणसहितं यथा तथा. (मृदित्वा) [illegible] (भक्षयतु), [illegible] (वक्ष्यमाणैः) विशेषैः ([illegible]) [illegible] ([illegible]) वायसाः. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] तत्र [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] कण्ठे जठरे यत्र [illegible] [illegible] तदा [illegible] ॥ ॥௧௮॥

(அ—கை) 'இப்படி வேடச்சேரியை விழுங்கியும் தீராததான பசியையுடைய கருடன், தன் தகப்பனாரான கச்யபரால் சொல்லப்பட்ட ஆனையையும் ஆமையையும் சாப்பிட்டாரென்கிறார் "ஸாந்த்ர க்ரோத" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
सान्द्र / क्रोधानुबन्धात्	மிகவும் அதிகமான / கோபஸம்பந்தத்தினாலே
सरसि	குளத்திலும்
नखकोटौ	நகங்களின் கோடியிலும்
वृक्षे	வ்ருக்ஷத்திலும்
ग्राव्णि	பெரிய குண்டுக்கல்லிலும்
तुण्डाग्रे	மூக்கு நுனியிலும்
कण्ठे	கழுத்திலும்
तदनु	இதற்குப்பிறகும்
जठरे	வயிற்றிலும்

நிர்விஶேஷம்	விசேஷமில்லாமல்
யுயுத்ஸூ	சண்டைசெய்கிறதற்கு இச்சையுள்ளதுகளும்
அவிதித	அறியப்படாமலிருக்கிற
நகரஶ்ரேணி	நகஸமூஹங்களென்ன
தம்ஷ்ட்ரா	கோரப்பல்லென்ன
பாதான்	(இவைகளினுலுண்டான) அடியையுடையதுகளு
கமடகரிணௌ	ஆமையையும், ஆனையையும் [மான
ஜீவக்ராஹம் க்ருஹீத்வா	உயிருடன் கூட எடுத்துக்கொண்டு
பக்ஷயந்	சாப்பிட்டவரான
பக்ஷிமுக்ய:	பக்ஷிராஜன்
தாஸாந்	அடியோங்களை
அம்ஹஸோ	அமங்களத்தினின்றும்
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து. (பூர்வஜந்மத்திலுண்டான) அதிக கோபத்தினுல், தேவலோகத்திலிருக்கிற குளத்திலும் கருடனுடையநகங்களிலும் விருக்ஷத்திலும், குண்டுக்கல்லிலும், கருடனுடைய மூக்கு நுனியிலும், வயிற்றிலும், இவரின் நகங்களினுடையவும் பல்லுக்களினுடையவும் அடிகளைதெரியாமல் சண்டைசெய்ய இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆனையையும் ஆமையையும் உயிருடன் பிடித்து புஜித்த கருடன் அடியோங்களை அமங்கலத்தினிடமிருந்து இரக்ஷிககட்டும்.

குறிப்பு. கருடன் வேடச்சேரியை பூஜித்து ஆகாயமார்க்கமாய்போய் தன் பிதாவான கச்யபரைக்கண்டார். அந்த கச்யப மஹரிஷி கருடனைப்பார்த்து "ஏ புத்திரனே! உன்தாயும் தமையனும் நீயும் ஸௌக்கியமா யிருக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு மிகுதியான ஆகாரங்கிடைக்கின்றதா" என்று கேட்டார். அதற்குக் கருடன் "பிதாவே! என் தாயாரும் என் தமையனும் எப்போதும் போஜநத்தில் ஸௌக்கியமா யிருக்கிருர்கள், எனக்கு அதிகாஹாரம் வேண்டியிருப்பதினுல் ஸுகமில்லை, தாயாரின் அடிமைததனத்தை விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறேன், தாயார் வேடர்களை சாப்பிடும்படி சொன்ஞள், அநேகமாயிரம் வேடர்களையுண்டும் எனக்குப்பசி தீரவில்லை, நான் எதை உண்டால் அமிருதத்தைக் கொண்டுவரச் சக்தியுள்ளவனுயிருப்பேனே, அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள்" என்ருர். கச்யபர் ஏ புத்ரனே ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள், "மூந்திய

காலத்தில் விபாவஸு வென்று பெயருள்ள மஹரிஷி யொருவரிருந்தார், அவருக்கு ஸுப்ரதீக ரென்னும் பெயருள்ள ஒரு தமபி இருந்தார். அந்த ஸுப்ரதீகர், தமையனுக்கும் தமக்கும் சொத்துப்பிரியாமலிருப்பதி லிஷ்ட மில்லாதவராய் எப்போதும் விபாகஞ் செய்யவேணுமென்றே பேசுவர், அய ரைப்பார்த்து தமையனான விபாவஸு வென்பவர் "ஏ தம்பியே! விபாக த்தில் அநேக தோஷங்கள் நேரிடும், விபாகத்தை விரும்புகிறவர்கள் அறி வில்லாதவர்கள், பிரித்துக்கொண்டால் தம்பிதமையனையும், தமையன்தம்பி யையும் ஆதரிப்பதில்லை, ஸ்வகாரிய பரர்களான இவர்களை விரோதிகள் ஸ் நேஹிதர்கள்போலே சேர்ந்து கலைக்கின்றனர், ஒருவருக்கொருவர் விரோத முண்டாகிறது, விரோதமுண்டானல் சீக்கிரத்தில் பெரிய நஷ்டம் நேரி டும், பெரியோர் பிரித்துக்கொள்வதை ச்லாகிக்கமாட்டார்கள்" என்று அ நேகந்தடவை சொல்லியும், விபாகம் செய்யவேணுமென்றே நிர்ப்பந்தமாய் சொல்லின தம்பியான ஸுப்ரதீகரை "நீ யானை ஜந்மத்தை யடையக்கட வாய்" என்று கோபத்தினுல் சபித்தார். ஸுப்ரதீகரும் கோபத்தினுலே "நீ ஆமையாவாய்" என்று தமையனை சபித்தார். இப்படி ஸுப்ரதீகனும் விபாவஸுவும் திரவியத்தைப்பற்றி புத்தி மயங்கி ஒருவரை யொருவர் சபித் துக்கொண்டு யானையும் ஆமையுமானுர்கள், அவ்விருவரும் பழைய விரோத த்தை விடாமல் இந்த ஏரியிலிருக்கிறுர்கள். இதோ பார், யானை வருகிறது, அதன் சப்தத்தைக்கேட்டு ஆமையும் ஜலத்தைக் கலக்கிக்கொண்டு இதோ கிளம்பிவருகிறது, இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று கொல்ல விரும்புகின் றவை. இந்தயானை ஆறுயோஜனை உயரமும், பன்னிரண்டு யோஜனை சுற் றளவு முள்ளது, ஆமை மூன்று யோஜனை உயரமுள்ளது பத்து யோஜனை சுற்றளவு முள்ளது, இவ்விரண்டையும் புஜித்து அமிருதத்தைக் கொண்டு வா" என்று சொன்னுர். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கருடன் அந்த மடுவி னருகேசென்று, யானையை யொருநகத்தாலும் ஆமையை மற்றொருநகத்தா லுமிடுக்கிகொண்டு, கற்பக விருக்ஷத்தையடைய அது இவரின் சிறகின் கா ற்றினுல் நடுங்கினதைக்கண்டு, வேரு மரத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஸமுத்ரக் கரைக்குச் சென்றுர், அப்போது ஆயிரம் யோஜனை யுயரமுள்ளதும் அநேக க்கிளைகளுள்ளதுமான ஒரு ஆலமரம் கருடனை நோக்கி "நூறு யோசனை நீளமுள்ள எனது இந்த கிளையிலுட்கார்ந்து யானையையும் ஆமையையுஞ் சாப்பிடு" என்றது. கருடன் அப்படியே யாகட்டுமென்று அந்த கிளையை கால்களால் தொட்டமாத்திரத்திலேயே அந்தக்கிளை முறிந்தது. அந்த கிளை யில் வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகள் தலைகீழாக தொங்குவதைக்கண்டு மிகவும் பயமடைந்து அந்தக்கிளை கீழேவிழாமல் வாயினுல் கவ்விக்கொண்டு தம்த கப்பனுரிடஞ்சொல்ல, அந்த கச்யபர் கருடனையும் ஆமையையும் யானையை யும் கிளையையும் கிளையில் தொங்குகிற வாலகில்யர்களையும் பார்த்து ஆச்சரி யமடைய, கச்யபரின் வேண்டுகோளால் வாலகில்யர்கள் இந்தக்கிளையைவி ட்டு நீங்கினபிறகு, "இந்தக்கிளையை யெங்கேபோடலாம்" என்று கருடன்

கசியபரைக் கேட்க, அந்த கசியபர் ஒரு பர்வதத்தைக் கருடனுக்குக் காண்பிக்க, கருடனும் அந்த பர்வதஞ் சென்று, இவரது சிறகின் காற்றினு லிடிந்து விழுந்த அந்த பர்வதத்தினுடைய கொடிமுடியிலுட்கார்ந்து யானை யையும் ஆமையையும் பக்ஷித்தாரென்பது பாரதத்தில் காண்க|| ||௧அ||

அவ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ உ௦॥

[illegible]

ப³ஹவ: ஸ்வர்பா⁴நவோ ந: க்ஷீரஸமுத்³ரமத²நம் ம்ருதஸாரகாங்க்ஷயா வ்யர்த²மேவ, ஸகலசந்த்³ரபி³ம்ப³ம் ஸாத்³ரவ்யம் வியோக³ந்தேஷாஸ்தி² ஷட்³பா⁴க³ராஹு:, கத்³ருபுத்ரேண ராஜ்ஞா ஸ்வபுத்ராஸ்வாதா³ய மஹாந்தம் நக்ஷத்ரஜாதி ஸஹஸாம்ஶாத்மநா மஹத்மஷ்ட த ஸ்வேஷ்வக்ஷேண ஸ்வமுத்தோ³க்ஷாய் யுத மாஹ்யுத்ய ஸமாஜ்ஞேதி. இத்யஹோமே க்ஷ்மாத்⁴ரஜாதே⁴ரித்யுத் ப்ரவ்யகாலாக்ஷ ப்ரதிஜ்ஞ பாஶ்யதே ॥ ॥௧௧॥

(அ—கை) அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார் "அல்ப:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப³ஹூநாம்	வெகுபேர்களான (எங்களுக்கு)
கல்பாந்தே	ப்ரளயகாலத்தில்
லீலாநட	லீலையாலே நடிக்கிற ருத்ரனுடைய
மகுட	தலையிலிருக்கிற
ஸுதா⁴ஸூதிபி³ம்ப³:	சந்த்ரனுடைய பிம்பமானது
அல்ப:	அல்பமானது
நிஸ்ஸார:	ஸாரமான அமிருதமில்லாததான
ஏஷ ஸிந்து⁴:	இந்த ஸமுத்ரமானது
க்ஷ்மாத்⁴ரதோ³:	உன்னுடைய பர்வதம்போன்ற கை
மோகா⁴மந்த²நம்	வீணுகக்கடைதலை [களினுடைய
அநுப⁴வது	அநுபவிக்கட்டும்
ராகாசந்த்³ரஸ்த	பூர்ணிமாசந்த்ரனை
ராஹோ:	ராஹுவினுடைய
ஸ்வம்	சொத்து
இதி	என்று
கத²யத:	சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற
கத்³ரூபுத்ராந்	கத்ருவின்பிள்ளைகளானஸர்ப்பங்களை
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
ஸாட்டஹாஸம்	சிரிப்புடன்கூடினவராய்

𑌸𑌪𑌦𑌿	சீக்கிரமாக
𑌹𑍃𑌤𑌸𑍁𑌧𑌃	அபஹரிக்கப்பட்ட அமிருதத்தை யு[டையவரான
𑌖𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	பக்ஷிராஜன்
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍	எப்பொழுதும்
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍	காப்பாற்றட்டும்

கருத்து. நடராஜனுன ருத்ரன் தலையிலிருக்கும் சிறிய சந்த்ரபிம்பமானது வெகுபெயர்களான எங்களுக்குப் போதாதென்றும், இந்த ஸமுத்திரம் தேவதைகளினால் ஸாரமான அமுதமானது எடுக்கப்பட்டபடியால் உன்னுடைய மலைபோன்ற கைகளினால் கடைகிறதை வீணுக அடையட்டுமென்றும், பூர்ணிமையிலிருக்கிற பூர்ணசந்த்ரனே, பரஸ்வம், அன்றியும், ராஹுவின் உச்சிஷ்டம் (எச்சில்) என்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற கத்ருவின் பிள்ளைகளாகிற ஸர்ப்பங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு அமுதத்தைக் கொண்டுவந்த பக்ஷீந்த்ரன் எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥௧௯॥

𑌅𑌵 ॥ 𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌹𑌰𑌣𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹.—

௨௰ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌜𑌲𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤-
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌧𑌰𑌾-
𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 । 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷-
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌤𑌸𑍁𑌧𑌃 𑌪𑍇𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿 [𑌶𑍍𑌰𑍀] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯
𑌨𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ॥௨௰॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । (𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃) 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇, "𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌸𑌮𑍀𑌪𑌯𑍋" 𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. (𑌅𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌵𑌤𑌂) 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌵𑌣𑌂, 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌽𑌹𑍍𑌨𑌾𑌤𑌪𑍈𑌜𑍂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. (𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌜𑌲𑌦𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌪𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌂) 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍇𑌘𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌪𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌂 (𑌶𑌿𑌵𑌿𑌷𑌧𑌾𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂) 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯𑍈

[illegible]

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் அம்ருதங்கொண்டுவந்தாரென்று சொல்லியதை விஸ்தாரமாக "ஸூராக" என்கிற ச்லோகம் முதல் ஆறு ச்லோகத்தினால் அருளிச்செய்கிறார்.

பதம்.	உரை.
ஸூராக	ஸமீபத்தில்
ஸஹ்ருத்ய	உயரக்கிளம்புகிற,
வைராவதம்	ஐராவதமென்கிற தேவலோகத்தின் யானையை யுடையவனும்

அதி	அதிகமான
ஜவ	வேகத்தினாலே
உட்டீந	உயரக்கிளம்பாநிற்கிற
உச்சைஶ்ரவஸம்	உச்சைஃச்ரவஸ்ஸு என்கிற குதிரையை யுடையவனுமான
திவிஷத்வாஹிநீஶம்	தேவஸேனைகளுக் கீச்வரனை இந்த்ரனை
ஜாதக்ஷோபம்	உண்டானக்லேசத்தை யுடையவனாயிருக்கும்படி
திஶிதிஶி	ஒவ்வொரு திக்குக்கள்தோறும்
க்ஷணேந	க்ஷணிககாலத்துக்குள்ளே
விக்நந்	அடிப்பவரும்
ஸாஹஸிகை:	மிகவும் பராக்ரமம் முதலியவைகளினால் பெரியோர்களான
ஸுரஸார்த்தே	தேவக்கூட்டங்கள்
ஜாக்ரதி [ஸதி]	ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்பொழுது
ஸவ்யாபஸவ்யம்	வலதுபக்கமாகவும் இடதுபக்கமாகவும்
சரந்	சுற்றுகிறவரும்
ஸுதார்த்தம்	அமிருதத்திற்காக
விஸ்தீர்ண	பரவின
நேத்ர:	கண்களையுடையவரும்
பக்ஷவாந்	சிறகையுடைய
மந்தரோபம:	மந்தரபர்வதம்போன்றவருமான கருடன்
ந:	அடியோங்களுக்கு.
ஶ்ரியம்	இலக்ஷ்மியை
சிரம்	வெகுகாலம்
ப்ரகடயது	ப்ரகாசம் பண்ணட்டும்

மந்தர பர்வதபக்ஷத்தில், (ஸ்ருஷ்டைராவதம்) உண்டாயிருக்கிற ஐராவதமென்கிற யானையை யுடையதும் (அதிஜவோட்டீநோச்சைஶ்ரவஸம்) அதிவேகத்தினால் உண்டான உச்சைஃச்ரவஸ்ஸென்கிற குதிரையையுடையதுமான (திவிஷத்வாஹிநீஶம்) தேவநதி

யான கங்கைக்கு நாயகனுன ஸமுத்ரராஜனை (பெ ஜனேந்த்ர:, ச லிக்கிற வாஸஸ்கியாகிற கயிரையுடையதும். மற்றவைமுன்போல்.

கருத்து. தன்னிடத்தினின்று முண்டான ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்வரமென்கிற குதிரையென்ன இதுகளை யுடையவனும் தேவலோக நதியான கங்கைக்கு பதியானவனுமான ஸமுத்ரராஜனை நாலுபக்கத்திலும் கடைந்துகொண்டிருக்கிறதும், தேவக்கூட்டங்கள்மிகவும்ஜாக்கிறதையாயிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக இடதுபக்கமாகவும் வலதுபக்கமாகவும் சுற்றுகிறதுமான மந்தரபர்வதம் போன்றவரும், (கருடபக்ஷத்தில்) உயரகிளம்பிவருகிற ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்ரவமென்கிற குதிரையென்ன, இதுகளை யுடையவனுன தேவேந்தரனை க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே அடிப்பவரும், தேவதைகள் ஜாக்கிறதையா யிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக நாலுபக்கமுஞ் சுற்றுகிறவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு வெகுகாலம் நல்ல சம்பத்தை ப்ரகாசம் பண்ணட்டும். மந்தரபர்வதத்திற்கும் கருடனுக்கும் சப்தச்லேஷயினுல் ஸாம்யத்தைக் கூறியுள்ளர். ॥௨0॥

அவ ॥ யத்ஸமயே பரித: ப்ரஸாரிதோத்தத பக்ஷ ப்ரபஞ்ச ப்ரஸாரயதி.—

ஶ்லோ ॥ அஸ்மாகேஷு ப்ரஹாணாமபிமதவிஹிதானந்த குண்டலீரார: விஶ்வாவாயமிவ ப்ரஸ்யாமிதவிலம்பித ப்ர மாமாக்ஷேத்ர: । த்ரஸ்யத்ராஹுக்ரஹாத்யா பஞ்சஜாத்யஸ்ய ஸஞ்சார: பக்ஷாக்ஷேபா விபக்ஷ க்ஷபண ஸாஹஸா ஶம் வோ நிதிஶ்ரீஶந ॥ ॥௨௧॥

வ்யா ॥ அஸ்மாகேஷ்விதி । (ஸாந்த்ராம்ஹக்ருத்ஸஹகஸஹவியள) ஸாந்த்ராண: பாராதஸ்ய, ஹஸ்தஸ்ய = அஹஸ்ய, "ஹஸ்தம்யோ ஞ" இதி த்ருஶ: அஸ்ய தஸ்ய த்யாஜ்ய:. த்ஹகஸஹவியள = அவ ஹராண ஸஹவியாநே, "விபிவிபாநே தெவெzவ" த்ருஶ: (அஸ்மாகேஷு) அநவகாஶேஷு அநவகாஶஸமயேஷு த்ரு

யது:. ‹‹அவகாஶேஷ்யுதளஷ்யுாந” இதரை: (ப்ருஹ்மாணாம்) ஶ்ருதி த்ராதி ப்ருஹ்மாணாம் (அநியதவிஹிதா நஜுவக ாதிவாரா:) அமி யதம் = நியமரஹிதம் யதாததா, விஹிதா: = க்ருதா:, அந ஞா: = அநேகா:, வகூ்ராதிவாரா: = வகூ்வாரா:, அதிவாரா ஶ்ரெயெஷ்தயொக்தா:. (விஶ்வாவாயிவ்யவஷ்யாவிமவிஶுூஜிதவா மவாமாதிஹெஷா:) விஶ்வஷிநு = ஜமதி, உவாயீநாம் = காரணஹூத்நாநாம் வத்வத்ராவாராதி ஶீக்ஞாநாதி ஹெதஷூத்த வம்ஷ்ர ஷூயத்ராதீநாதித்யது:. வ்யவஷ்யாயா: = ரயத்ராஷாயா:, அத்ருதி ஶிஅஷ்ருஷ்டிதி ரூஷயஶ்ருதி நியரஷெ்த்யது:. விமஒரந = ஷாந்த்ரா, விஶுூஜிதா: = வ்ருத்ரஷ்தா: வாமவாமாதிஹெஷா: வத்வத்ராவாராதிஹெஷா: ஶ்ரெயெஷ்தயொக்தா: (அித்ரா:) அிவாரம்த்ரிவாரம்க்ருதாஜத்யது:. (வண்யா:) க்ருத்ரா:, (விவக்ஷக்ஷவணஷாரஹஷா:) விவக்ஷக்ஷவணெ = ஒஶாஜநிரஷொ்ந, ஷாரஹஷா: = ஷவெமா:, (அண்ஜெம்ஷ்ரஷ்) வெமஶ்ரஷ் (வக்ஷாஸ்க்ஷவா:) மரூஷூத்தய: (ரஒ) ரர (ஶர்த்ய) ஷூஷம் (நிரத்ரது) கூவீத்ரது, வர்ஶ்ரொகெ வரவெ ஹாநூஹஜாத ரா நஹம் கூவீத்ரஹித்யது:. அநவஷரெவி அஷ்யவக்ஷவ வஶுநா அ ம ஹாணாம் வக்ராதிக்ரரண உக்ஷம் ரணம் தஸ்ஷ்ரூத்வஞ கய ஜிதிவெஷூவ்ர்தெ. வக்ருவாரஷ்தூ, ஒஷவ்ரஷஹாதி ஆஷஶாரா ஶிஷூ அஷ்ராஷ்ராத்ராத்ராஶா ஷ்யுதிரெதாவஸ் வயத்ஞா ஜதஃ வாம்மரநதிதி ரயத்ராஷாரதீத்ரஷ்விஹிதராஶிம் விஹாய வாூநஃ வத்வத்ராஶா வ்ரவெஶ:. அதிவாரஷ்தூ, ஹெஷ்ாவித ராஶிம் விஹாய அவயிதிநாத்வத்வத்ரெவ உத்தராஶி வவெ ஶ:. ர ா ஶ ய ஷ்க ஶ்வ ந்ரா தி ஷ வ்த வி ம் ஶ தி ந க்ஷ த்ரா ண்ர விவ்ரதெ்த்ரகம் உதூஷூத்ராவிஹஜ்ர வாஷஷ்ஶ்த்ம் வியாயநவந வவாஷ ஷஷ்வ்ர்யா ஷரூத்ஹீக்ருதா:, தயாவ ‹‹அஶ்வநீ ஹாணீ க்ருத்திகாயா: வாஷொரஷு:” ஜத்ராதி வவநாஸ் । அர்தாஹாரணஷரயெ மரூத்தஃ வக்ஷவ உஶுநாநி ஷ்வஷரயொவிதாநு வ க்ராதிவாராதி நியராநு வத்வத்ராவாராதி திஜயத்ராஷாஶ்வ தஸ்கா ரணஹூத்த வம்ஷ்ர ஷூயத்ராதி ரயத்ராஷாஶ்வ ஶியிஶ்ரீவக்ஷரித்ர யது:. அத்ராதிஶயொக்தி: ॥ ॥௨௧॥

(அ—கை) தேவதைகளுடன் யுத்தஞ்செய்யும்பொழுது கருடபகவானுடைய பக்ஷத்தின் உதறுதலின் மஹிமையை அருளிச்செய்கிறார் "அகாலேஷு" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுத்ராமாஹார்ய ஹரணஸமயஸமிதி	இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான (அம்ருதத்தை) அபஹரிக்கிற ஸமயத்திலுண்டான யுத்தத்தில்
அகாலேஷு	அஸமயங்களில்
க்ரஹாணாம்	நவக்ரஹங்களுக்கு
அநியத விஹித நைக வக்ராதிசாரா:	நியமமில்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிற அநேகங்களான வக்ரசாரங்களென்ன, அதிசாரங்களென்ன, இவைகளையுடையவைகளும்
விஶ்வஸ்ய வ்யவஸ்தா விரஹ விபர்யஸித ப்ராக்ப்ரத்யக்பேதா:	உலகத்திற்கு காரணர்களான [சந்த்ர ஸூர்யர்களுடைய வ்யவஸ்தையினுடைய இல்லாமையினாலே மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற கிழக்கு, மேற்கு, இவைகளுடைய பேதங்களை யுடையவைகளும்
விபக்ஷ க்ஷபண ஸாஹஸா:	சத்ருக்களை போக்கடிப்பதில் வேகமுள்ளவைகளும்
சண்டா:	க்ரூரமானவைகளும்
த்வித்ரா:	இரண்டுமூன்றுதடவை செய்யப்பட்[டவைகளுமான
சண்டஜந்த்ரஸ்ய	பக்ஷிராஜனுடைய
பக்ஷவிக்ஷேபா:	பக்ஷத்தின் உதறுதலானவைகள்
மே	அடியேனுக்கு
ஶர்ம	ஸுகத்தை
திஶந்து	செய்யட்டும்

கருத்து. அமிருதாபஹரண காலத்திலுண்டான யுத்தத்தில், அஸமயங்களில் நவக்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரங்களையும் அதிசாரங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவைகளும், இது கிழக்கு, இது மேற்கு என்று அறிகிறதற்கு காரணர்களான ஸூர்யன்முதலியவர்களுடைய இல்லாமல் செய்ததினால் இதுகிழக்கு இதுமேற்கு என்றுவ்யவஸ்தையைப் போக்கடிக்கிறவைகளும், சத்ருக்களை நாசஞ்செய்கிறவைகளுமான கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலானவைகள் அடியேனுக்கு ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்

கருடன் அமிருதத்தை யபஹரிக்கும்பொழுது, தேவதைகள் யுத்தத்திற்குவர, அவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது இரண்டு மூன்றுதரம் சிறகை உதறினர். அப்பொழுது சிறகினுதறுதலின் வேகத்திலுண்டான காற்றானது நவக்ரஹங்களையும் அவரவர்களிருப்பிடத்தை விட்டு வெவ்வேரு இடங்களுக்கு தள்ளியபடியால் வக்ரசாரங்களுண்டாயினவென்று கூறப்பட்டது. க்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரமாவது—மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில இந்தக்ரஹத்திற்கு இந்தராசியிலித்தனைநாளிருப்பு, இதற்குமேல் வேரு ராசிக்குப போகவேண்டியதென்று மர்யாதையைவிட்டு தங்களுக்கு (க்ரஹங்களுக்கு) ஏற்பட்ட ராசியைவிடடு மறுபடியும் முந்தியிருந்த ராசிக்குப்போகிறது. அதிசாரமாவது தங்களுக்கு ஏற்பட்டகாலத்துச்கு முந்தியே அடுத்தராசியில் சேருவது. இவைகளின் விரிவுகளை ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரமறிந்தவர்களைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்வது.

கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினலுண்டான காற்றனது, இதுகிழக்கு, இதுமேற்கு, என்று திக்குக்களை அறிகிறதற்குக்காரணர்களான ஸூர்யன் முதலானோர்களை மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெறகிலும் தள்ளுகிறபடியால் பக்ஷத்தின் சலனமானது திசைகளின் பேதங்களை தெரியவொட்டாமல் செய்கிறதென்றார் ॥

கவ ॥ கமெளந்ரு ஹஸெடூஸ்ஹ அவஷ்டயாஜ ஶீஷாஉதநாமெத த்ராஹ.—

[illegible] ॥௨௨॥

[illegible] ॥௨௨॥

(அ—கை) இந்த்ர படர்களுடன் யுத்தஞ்செய்தாரென்கிறார்.

பதம்	உரை
தத்தச்சத்ருப்ரயுக்த ஸாராநுஸாரி	அந்தந்த சத்ருக்களுடைய பலத்துக்குத் தகுந்தபடி
விஹித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
வ்யாஜ	பொய்யான
ரோஷப்ரஸங்க:	கோபலேசத்தையுடையவரும்
ஏக:	ஒருவராயிருந்துகொண்டே
ருஷா	கோபத்தினாலே
அந்த்யை:	குருடர்களான
அநேகை:	வெகுபேர்களான
ஸாமரபடை:	தேவபடர்களோடேகூட
க்ரீடந்	விளையாடுகிறவரும்
அக்ஷத:	காயமில்லாதவரும்
அந்யோந்ய	ஒன்றுக்கொன்று
ஸ்வீக்ருத	விஷயீகரிக்கப்பட்ட
லக்ஷ்ய	குறியான (அமிருதத்தினுடைய)
க்ரஹண	க்ரஹிப்பதில்
விஹித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
அதி	அதிகமான
மாத்ஸர்ய	மாத்ஸர்யத்தினால்
தீர்கை:	பெரியவைகளான
ஸ்வீயை:	தன்னுடையவைகளான
அங்கை:	கைமுதலிய அங்கங்களினாலே
அஹமஹமிகயா	நான் முன்னமே நான்முன்னமே என்கிற அஹங்காரத்தினால்
பூஜித:	பூஜிக்கப்பட்டவரான
வைநதேய:	கருடன்
ந:	அடியோங்களை
ரக்ஷதாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. அந்தந்தகாலத்தில் வந்த தேவபடர்களுடைய பலத்துக்குத்தகுந்தபடி கோபலேசமுண்டானவர்போல் தோன்றுகிற

வரும், அநேக தேவஸைந்யங்களோடே கூட ஒருவராய்க்கொண்டே யுத்தஞ்செய்யச் செய்தேயும் கொஞ்சங்கூட காயமில்லாத வரும், ஒவ்வொரு அங்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அமிருதத்தை யபஹரிப்பதில் அதிக மாத்ஸர்யத்தினால் உயர்ந்தவைகளான தன்னுடைய அங்கங்களினாலே பூஜிதருமான கருடன் அடியோங்களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௨॥

அத ॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய ஸர்வவிபவப்ராதுர்பாவம் வர்ணயதி.—

ஸத்யே ॥ ஸ்வச்சே ப்ரத்யக்ஷ நக்ஷத்ரப்ரபாஜாலம் வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஸ்வச்சந்தம் பந்தயந்தம் ஜநகுலஜம் யயௌ ஜ்யோதிஷம் பவ்யம் பவ்யம் பார்த்தம் பவ்யம் ...
... நிக்ஷேபாஶ்ரய ... ரம்ஹஸா ஸ்வச்சந்தம் ...
... ஸாரதிம் பாவயே ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் ॥ ॥௨௩॥

வ்யா ॥ ஸத்யே ... (ஸத்யே) ஸத்யபாமாயா, ஸம்பூர்ண ... ஸ்வயம் ... "ஸத்யபாமா ... ஸம்பூர்ணா" இதி. (ஸ்வச்சே) ஸத்யபாமாயாம் (ஸ்வ ... நிக்ஷேப ...) ... (ஸ்வச்சந்தம்) ... "ஸ்வச்சந்த ..." இதி (...) ரம்ஹஸா, ... (ஸ்வயம்) ... (...) ... (ஸ்வச்சந்தம்) ... "ரம்ஹம் ..." இதி. (...) ... (...) ... ஸம்பூர்ண ... பார்த்த ... (...) விஸ்மயம் ... (...) ... (...) ... (...) ...

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௨௫॥

அ—கை. யுத்தகாலத்திலுண்டான கருடனுடைய வேகத்தின் ப்ரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார். "க்ராந்த" என்பதால்

பதம்	உரை
ககாலே	அஸமயத்தில்
க்ராந்த / வ்யோமாந்தம்	ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆகாசாந்தத்தையுடையவைகளும்
ஆச்சாதித / நிகில / ஹரிச்சக்ரம்	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸமஸ்தமான திக்சக்ரங்களை யுடையவைகளாயுமிருக்கும்படி
சண்டபாநோ:	ஸூர்யனை
லுண்டாகை:	திருடுகிறவைகளான
யை:	எந்த வேகங்களினாலே
ஶர்வரீ	இராத்திரியானது
இதம்	இந்த
க்ருத்ஸ்நம்	ஸமஸ்தமான
ஜகத்	உலகு
வ்யாப்நோதி	வ்யாபிக்கப்பட்ட
தை: ரம்ஹோபி:	அந்த வேகங்களினாலே
ப்ரேங்கோலித / ஸ்வர்கபீடா:	ஊஞ்சலாடும்படி செய்யப்பட்ட ஸ்வர்க்கமண்டலத்தை யுடையவரும்
ஸ்ரஸ்த / உடுநிகர / ஸ்கந்தபந்தாந்	இடருதலைபடைந்திருக்கிற நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களுடைய ஆதாரங்களான வாயுபாசங்களை
நிரஸ்யந்	சகலமாகப்பண்ணுகிறவரும்
சலித ப்ரஹ்மஸத்மா	சலிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரம்ஹலோகத்தை யுடையவருமான

கருத்மாந்	கருடன்
அம்ஹ:	அடியேனுடைய பாபத்தை
ஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடனுடைய எந்தவேகங்களினாலே பகலிலேயே ஸூர்யனை யபஹரித்தும், திங்மண்டலங்களை மறைத்தும் உலகில் ராத்திரியை யுண்டாக்கபபட்டதோ, அந்த வேகங்களினாலே ஊஞ்சல் போலாடும்படிசெய்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை யுடையவரும், நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஆதாரங்களானவாயுபாசங்களை சகலமாகப்பண்ணினவரும், சலிக்கும்படி செய்த ப்ரம்மலோகத்தை யுடையவருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥௨௩॥

அவ ॥ ஏதாவதா பூர்வார்த்தப்ரஸ்துதஸ்வாங்கவர்ணநம் ஸமாப்ய ததஸ்ஸ்ம்ருதேர் ஸாமக்ரம் அகிலம் பூர்வார்த்தரூபேண ப்ரஜயதீதி ஸம்ப்ரயதி.—

அஞு ॥ ஸ்வாங்கே ஸந்த்யாப்ரநீலச்சவிஷு விலஸிதே ஜஹ்
ம்ருத்ஸ்ர கர்ணோத்ஸ்தவம் ஸலக்ஷ்ணம் பக்ஷபதிவஹயே பக்ஷ
ரோமாஞ்சிதேஷு । ரோசிஷ்மத்காஞ்சநாங்க ஸ்வஸ்திகம் ஸாமவதிவ்ய
தநாஸம்ஸ்யாதிஜ்ஞஸம்ஜ்ஞோ ஸம்ஜ்ஞம் ப்ராத்ருவிஷ்ட்ரீஜவா
தவஸாம் கோவி அஞுதேஜாவிஷேக: ॥ ॥௨௪॥

வ்யா ॥ யஜதி । (ய:) கருத்மாந் (ஸந்த்யாப்ரநீலச்சவிஷு விலஸிதே) ஸந்த்யாப்ரஸ்ய = ஸாயம்ஸந்த்யஸ்ய, அப்ர: = மேகஸ்ய, ஜாதேந நீலச்சவிநா = பக்ஷவாயூர்த்வேந, விலஸிதே = நிர்வ்ருத்தே (கர்ணோத்ஸ்தவே), அங்கேஷு தஸ்ய பக்ஷ, கருத்மத்பக்ஷபக்ஷ தஸ்ய பக்ஷதிஷு. (ஜஹ்ம்ருதேஷு) ஸாகல்யேந (ஸலக்ஷணம்) ஸலக்ஷணமவயாதயா, பக்ஷாயாய பேயயக்த்ரு நிரா கரணாயேதி யுஷ்டு: (பக்ஷபதி) ஸதி, பக்ஷபம் கர்வதி ஸதி (ஸ்வாங்கே) ஸ்வாங்கே (பக்ஷரோமா), கருத்மத்கஷோ, ஸக்கவைத்ய ஸ்வாங்காதிப்ரதிஷேஷ: (வயஸ்ய), வஜ்ராய (ஜிதேஷ), ஷிஷுஸஜ்ஜ, ஸஹவ்யதேவபுஞ்ஜிதேந ஸ்வஸ்திகநாயகஸ்ய ஸமாப்ய

வஜ்ராயுதஸ்ய ப்ரஶோஷஸ்ய அநுக்ருஹீதம், தஸ்ய தத்ப்ரோஷஸ்ய ஸ்வீகாரணாய வக்ரஶேகாயதி । (ஸாரவதிவ்ருதநா அ ஶ்வயாஶேஷகஸ்ய:) ஸாரவதிவ்ருதநாயா: அம் அயாஶே= ஶ ஸாஶஸ்வஷ்டா ஶ்ஷஷ்டிகேஶாகேஶ ப்ராஹீ கமஹவிஷயே, ஸர்க உத்ய: = ஶவேத்ய:, வயாநஹஜத ப்ரயு:. தயாவஶாதி: ‹‹ஶே ஷோஸேவாநாம் வ்ருதநாஸஜ்ஷா:'' இதி. (வாமவி ம்ருத்ஜவரதவஸாம், கோவி) அநிலலவநீய: (ஶஏதய:) ஶஏ தியோந (விவதய:) ரஏவாஞரஹஏத:, வபிவாகஸ்ரஏவ இதி யாவத். (ஸ:) பக்ஷ: (பக்ஷாகம்) ஶாஹ்யம் (ஸம்வியத்தாம்) க்ருதஶோதா. ‹‹வாமவிம்ருத்ஜவரதவஸா'' திதம்ருதஶஏ யதேத, கஶ்ரவேகவிதஸ்வே யஷ்டம்யதஶாநேஸதி ஶநிஜநா தீஷ ஸவேவ்ஷவி பிஶ்ரஏஷா: தயத்ஸஸத்ஸ வாரது ரோவேம்ராவத ஶாரஹம்ருவபிவாரோஸ்ஹ ஹஹ்து ஶேஜ்ம் ஶாஷம் ஸஜிகுஹரவீபிதாநு ஹோஷ்டு மூநாகக்ஷோநு வாமவி ம்ராது வீக்ஷ்ராஹஸக், தேzவிதஶோவோகம் க்வஷவஹஹாய ஶஏர: கஶ்ரிகுஹவஷ்ருதி, கமம்ஹவேயணேதம்ரக்கா, தவேதாஹ ரத்ஷவதாரராயம் யாஹம்வக்ர:, தவேதாஹரத்ராநுவிநதாயா ஶஜாயதேதிகயா. தஸ்யாஸ் வாமவிம்ருதவ: வபிவாகஜதி ஹ ரத்ஞஶவணயஸ் ॥ ॥உச॥

அ—கை. சண்டை செய்யவந்த இந்த்ரனேயும் ஜயித்தா ரென்று அருளிச்செய்கிருர் ‹‹ய:'' என்பதால்

பதம்	உரை
ய:	எந்த கருடன்
ஸம்ஹராக்ரே	யுத்த மத்யத்தில்
பக்ஷ	பக்ஷத்தினுடைய
அநிலலவ	காற்றின் லேசத்தினலே
ஸம்ஸ்தம்பித	சேஷ்டையில்லாமல் செய்யப்பட்டவனும்
குண்டவஜ்ர:	கார்யஞ்செய்வதில் மந்தமான வஜ்ரா யுதத்தை யுடையவனுமான
ஜம்பாராதி:	இந்தரனனவன்

ஸஸுதம்	அமுதுகொண்டே
ப்ரணயதி	ஸ்நேஹம் பண்ணினபொழுது
ஸ்வாங்கே	தன்னுடைய அவயவத்தில்
பக்ஷமேகம்	ஒற்றை யிறகை
வஜ்ரே	வஜ்ராயுதத்தின் பொருட்டு
க்ஷிப்தவாந்	கொடுத்தாரோ,
ஸாஹஸ்ராக்ஷி	இந்த்ரனுடைய
ப்ருதநா	ஸேனையினுடைய
த்வந்த்வயுத்தே	த்வந்த்வயுத்தத்தில்
முக்ய:	ப்ரதாநபடரானவரும்
வாலகில்ய	வாலகில்யர்களென்கிற
த்விஜாநாம்	தபோதநர்களுடைய
தபஸாம்	தபஸ்ஸுக்களுக்கு
கோ(அ)பி	அநிர்வசநீயமாய்
மூர்த்த:	மூர்த்தீகரித்திருக்கிற
விவர்த்த:	பரிணாமமானவருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
அஸ்மாகம்	அடியோங்களுக்கு
மாங்கல்யம்	மங்களத்தை
ஸம்விதத்தாம்	பண்ணட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடபகவான் அமிருதத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோன தன்னோடு யுத்தஞ்செய்யவந்த இந்த்ரனை வஜ்ராயுதத்துடன் தன் பக்ஷத்தின் காற்றினாலே ஸ்தப்தமாயிருக்கும்படி செய்ய, அப்பொழுது இந்த்ரன் ஸ்நேஹம் பண்ணிக்கொள்ள அப்பொழுது இந்த வஜ்ராயுதத்திற்கும், உனக்கும், இந்த வஜ்ராயுதம் யாருடைய எலும்பிலிருந்துண்டானதோ அந்த ரிஷிக்கும் மரியாதை செய்வதற்காக ஒற்றை சிறகை வஜ்ராயுதத்தின்பொருட்டு கொடுத்தாரோ, இந்த்ரஸேனையினுடைய த்வந்தயுத்தத்தில் முக்கியபடரானவரும் வாலகில்யரிஷிகளின் தபஸ்ஸுக்களுடைய மூர்த்திகரித்து வந்த வேறு பரிணாமம் போன்றவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை புண்டுபண்ணட்டும். ||௨௪||

குறிப்பு. கசியபர் புத்திரனை விரும்பி யாகஞ்செய்யும்போது, இந்த்ரன், வாலகில்யர்கள், மற்றுமுள்ள தேவக்கூட்டங்களும், ரிஷிக்கூட்டங்களும், ஸமித்துக்கொண்டு வருகிறதற்காக கசியபரால் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்திரன் தன் சக்திக்குத்தகுந்தபடி ஸமித்து எடுத்துக்கொண்டு வரும்பொழுது வழியில் கட்டைவிரல் நடுரேகையளவான குறிய சரீரமுள்ளவர்களும், ஒரு சிறிய ஸமிதைத் தூக்கிக்கொண்டு வருகிறவர்களும் அந்த பாரத்தினல் அங்கங்கள் குன்றியிருப்பவர்களும் ஜலம் நிறைந்த ஒருமாட்டுக்குளப்படியில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுமான வாலகில்யரிஷிகளைக்கண்டு கர்வத்தினல் சிரித்து அவமதித்துத்தாண்டிக்கொண்டு சென்ருன். பிறகு அவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் "விரும்பும் சக்தியுள்ளவனும் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவனும் இந்த இந்திரனுக்கு பயத்தைக்கொடுப்பவனுமாக மற்ருேர் இந்திரன் எல்லாத் தேவர்களுக் கிருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த இந்திரனைக்காட்டிலும் நூறு மடங்கு சளாய வீரயமுள்ளவனுகவும், பயங்கரனுகவும் நம்முடைய தபஸ்ஸின்பலமாக இப்போது ஒருவனுண்டாகவேணு"மென்று க்ரியை செயய ஆரம்பித்தனர். இதையறிந்த இந்திரன் கசியபரை சரணமடைந்தான். அந்தக்கசியபர் அந்த வாலகில்யர்களிடஞ்சென்று "ஏ தபோதநச்ரேஷ்டர்களே! என்னபலனை விரும்பி இந்த காரியததைச்செய்ய ஆரம்பித்தீர்கள், ஸத்தியமாகச்சொல்லுஙகோள்" என்று கேட்க, அப்போது அந்த வாலகில்யர்கள் "கர்விஷ்டனுன தேவேந்திரன் எங்களை அவமதித்தான் அவனுடைய கர்வத்தை யடக்குவதற்காக இநத கிரியையை நாங்கள் ஆரம்பித்திருககிருேம்" என்ருர்கள் கசியபர் அவர்களைப்பார்த்து "ப்ரம்ஹாவின் நியமனத்தினல் இவன் இந்த்ரனுக ஏற்பட்டிருககிருன், நீங்களோ இந்திரனுக்காக இந்த க்ரியை செய்கிறீர்கள். பிரமனின் நியமனத்தை பொய்யாகச்செய்யக்கூடாது, உங்களுடைய எண்ணத்தையும் நான் பொய்யாகப்பண்ண நினைக்கவில்லை. உங்கள் க்ரியையினுலுண்டான புருஷன் பக்ஷிகளுக்கு இந்திரனுக இருக்கட்டுமெ"ன்று வேண்டிக்கொண்டார். அந்த வாலகில்யமஹரிஷிகள் கசியபரைப்பார்தது "இந்த்ரனுககாகவும் உமக்கு புத்திரஸந்தானத்துக்காகவும் நாஙகளெல்லாரும் இதை செய்ய ஆரம்பித்தோம் இதின் பலத்தை உமக்குக்கொடுதது விடுகிருேம், நீர் அதை வாங்கிக்கொண்டு எது யுக்தமென்று தோன்றுகிறதோ அப்படி செய்துகொள்ளும்"என்று சொன்னுர்கள். பிறகு கசியபர் அதின் பலனை வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளை பிறக்கவேணுமென்று நோன்பு நோற்றுக்கொண்டிருக்கிற தன் பத்னியான வினதையைப்பார்த்து "நீ விரும்பியகாரியம் நிறைவேறப்போகிறது, வீரர்களாகிய இரண்டு புத்திரர்களைப்பெறுவாய், வாலகில்யர்களுடைய தவத்தினுலும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினுலும் சிறந்த மஹிமையுள்ள இரண்டு புத்திரர்களுண்டாவார்கள்; என்று சொல்லினர். பிறகு வினதையும் இரண்டு புத்திரர்களைப்பெற்ருள். அவர்களுள் அங்கங்குறைந்த அருணன் என்று பெயருள்ள ஒருபுத்ரன் ஸூர்யனுக்கு ஸாரதியாளுன். இரண்டா

12

வது பிள்ளையான கருடனை தேவர்களெல்லாரும் பக்ஷிகளுக்கிந்திரனாகப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்தனர் என்பது மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வததில் காண்க.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௨௫॥

அ—கை. இந்திரனை ஜயித்தபிறகு திக்பாலர்களையும் ஜயித்தாரென்கிறார் "𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍	இந்திரனோடு கூடிய
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍	ஏகாதச ருத்ரர்களை
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯	ஓடும்படி செய்தும்
𑌹𑍁𑌤𑌵𑌹𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂	அக்நியோடு கூடிய
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌹𑌂	காற்றை
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾	எடுத்துக்கொண்டும்
𑌕𑌾𑌲𑌂	யமனை
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯	போக்கடித்தும்
𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌧𑌨𑌪𑌤𑍀	நைருத குபேரர்களை
𑌧𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾	உதறியும்
𑌪𑌾𑌶𑌿𑌨𑌂	வருணனை
𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾	தூக்கப்படும்படி பண்ணியும்
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂	வஞ்சனையுடைய
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂	ஸர்ப்பங்களுக்கு
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯	அம்ருதமயமான
𑌪𑌣	பந்தயத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣	கொண்டுவந்ததினால்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃	உண்டான கர்வத்தையுடையவரும்
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿	ஒருவிடத்தில்
𑌨𑌿𑌰𑌪𑌾𑌯𑌂	ஒருவிதமான பாதையுமில்லாமல்
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍	போகிறவரும்
𑌹𑌰𑍇𑌃	பகவானுக்கு
𑌔𑌪𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃	வாஹநராயுமான கருடன்
𑌮𑍇𑌂𑌹𑌃	அடியேனுடைய பாபத்தை
𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑍁	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. அஷ்டதிக்பாலர்களையும் ஜயித்து, தன் தாயாரின் தாஸ்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்வதற்காக பந்தயமான அமிருதத்தை கொண்டுவந்ததினாலுண்டான கர்வத்தை யுடையவரும் பகவானுக்கு வாஹநருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும். கருடன் பகவானுக்கு வாஹநமென்பது மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் காண்க ॥ ॥௨௫॥

இதி ஸுதாஹரணவர்ணநம் த்விதீயம்.

அவ ॥ [illegible]

[illegible] ॥௨௬॥

வ்யா ॥ [illegible]

ஸுவர்ணேந ஸமுத்ரேண ஹரணம், ஸந்நிஹிதநாம = ஸமீபஸ்தநாம், ஸ்வர்ணநாயாம் = வேநாயாம், ஸுதம் = ஸ்வராஜம் "ஸுதம் வேநாஸம்ராஜம்" இதி ஶ்ருதே:. ஸமுபாகாநந்தி ப்ரீத்யா ஸந்நஸந்தோஷ: (ஸர்ப:) ஹரே: (ஸ்வதேஶஸ்ய) ராஜ்யம், ஶமநம் இதி ப்ரீத்யா. ததா ஸ்ருதி: "ஸுபர்ணோஸி" இதி. (அஸ்மாத்) ஆமோதாத், நாகபந்தநாதேவாதாய நிகமாத் (வாதாத்) ரக்ஷணீதி ப்ரீத்யா ॥ ॥௨௯॥

அ—கை. இப்படி இரண்டாவதான அமிருதாஹரணவர்ணகத்தினால் கருடன் அமிருதத்தை யபஹரித்தாரென்பதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்து, மூன்றாவதான "நாகதமந"வர்ணகத்தினால், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாள லோகத்தைச் சென்று ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்ய அப்போது ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பமாய் தேவரீருக்கு ஆஹாரமாய் அனுப்புகிறோமென்று சொல்லி திருவனந்தாழ்வான் ஸமாதாநஞ் செய்தாரென்கிறகதையை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி இந்தச்லோகத்தினால் தன் தாயாரை கபடமாய் அடிமையாகச்செய்த ஸர்பங்களைப்பார்த்தவுடன் கோபமடைந்த கருடனுக்கு உண்டான விகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ஸந்நத்ப்ரூ:" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸந்நத்ப்ரூ:	வணக்கப்பட்ட புருவங்களையுடையவரும்
ப்ருகுடீஜுஷ:	புருவங்களின் நெறிப்பை வஹிக்கிறவரும்
ஸ்வைர	சுற்றுகிற
த்ருதபக்ஷ:	பெரிய சிறகுகளையுடையவரும்
க்ஷோபித	கலக்கப்பட்ட
க்ஷ்மாந்தரிக்ஷ:	பூமி ஆகாசங்களை யுடையவரும்
சக்ராக்ஷ:	சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும்
வக்ரதுண்ட:	குடிலமான மூக்குநுனியை யுடையவரும்
உக்ரதரநகர:	அதிக்ரூரங்களான நகங்களை யுடையவரும்

க்ரூர	க்ரூரமான
தம்ஷ்ட்ரா	கோரைப்பல்லினால்
கராளஃ	பயங்கரமானவரும்
பயபர	பயத்தின் ஆதிக்யத்தினாலே
விமதத்	நழுவும்படி செய்த
உரகபுங்கவ	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய
ஶாணிகஃ	அதிக கூர்மையை யுடையவரும்
ஸங்க்ரந்தநாதி	இந்த்ரன் முதலிய
ப்ரதிபட	சத்ருக்களுடைய
ப்ருதநா	ஸேனைகளுக்கு
க்ரந்தநஃ	அழுகையைக்கொடுப்பவரும்
பகவதஃ	பகவானுக்கு
ஸ்யந்தநேந்த்ரஃ	ரதச்ரேஷ்டரான (கருடன்)
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
அபாயாத்	துக்கத்தினின்றும்
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. தன் தாயாரைக்கபடமாய் அடிமையாகச்செய்ததுகளன்றோ இந்த ஸர்ப்பங்களென்று கோபமுண்டானவாறே புருவங்களை நெறிப்பவரும், தன் சிறகுகளை சுழற்றுகிறவரும் ஆகாசம் பூமி முதலியவைகளை கலங்கும்படி செய்கிறவரும், சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும், தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தினாலே ஸர்ப்பங்களின் க்ராஸ்யங்களை நழுவும்படி செய்தவரும், இந்த்ரன் முதலிய சத்ருஸேனைகளுக்கு அழுகையைக் கொடுப்பவரும் பகவானுக்கு ரதவாருமான கருடன் அடியோங்களை துக்கங்களினின்று மிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௯॥

அவ ॥ அத ஸர்வப்ரஹ்மாண்டவர்த்திநாம் ப்ராணிநாம் வி
ஹாயாந் ப்ராது ஸந்த்ராநதி ஶத்ருயாமஸேத ப்ராஹ.—

௩௰ ॥ அபத்ர்யாப்தவிபோக்த்ருஸந்த்ஸபஸ்ருதா ஸாம்ஸ்வி
ஶேஷாநந்தாத்யாந் போஷம்பத்ராம் ஜிவப்ரகேஷிதி,

உக்ஷிசயியா ஶங்கரேண । தமே கமேத ஶாமேத ஶதி
ரிதிஹரிணா வ்யாஹரேண நந்நீதஃ உக்தீதி த்ருவாயதா
ஞஃ ஶரணமுபேதான் ஸ்வவஶஹாரீ ॥ ॥௨௭॥

வ்யா ॥ ஜயந்தீதி (பந்நகோத்கர ஸநஹயந்த்ருதா)
பந்நகானாம் = பந்நகானாம், ரயாஹ்வாநாதித்ருப்தஃ. ஜயா
க்ஷேத்ர = வ்ருத்தஶேத்ர, வஶீநவந்த ஸவவேத்ர த்ருப்தஃ
த்ருஶேந = த்ருஹணே, ஶயஶ்ருதா = ஶீதிம் வஹ்ருதா (ஜயந்தா)
ஸந்தமேண (கநந்ரபவம்பாக்) கரணாஶ்ரயாக் காரணாக்
(ஸாம்க்ஷிதஃ) ஸாம்க்ஷபாத்ந பாயிதஃ (கொஜம்பஜ்ராம்)
ஶாவஶாவீஹந்த வஞ்ஜம் (ஜிவக்ஷேக்) ஶ்ருஹீதாஜிதேஹி
தி (உக்ஷிதயியா) கம்வேதஶதிநா (ஶங்கரேண) ரஜேத்ரேண (ஶ
க்ஷிதஃ) தகிதஃ (ஹரிணா) விஷ்ணுநா, கத்ரா (க்ருஹரேண)
வீதிரவேந வேதநாவீ (தமே) ஶவயநவணிவதள
(தே) தவ (ஶதிஃ) ஸம்ஹாரேபஜீஃ (ஶாகமேத) நவேஷிதி
(கநந்நீதஃ) கநநபேந பாயிதஃ (ஶரணமுபேதான்
ஸம்ஶாவஹாரீ) ஶரணமுபேதானாம் = வஞ்ஜவயபம், வத்ர
ஸம்ஶவ = ஶகரிகாவத்ரவநாயாஃ, திவகவ்யா, ஜவஹாரீ =
ஜவஹரணஶீலஃ (வக்தம் ஃ) ஶரத்ராஞ்(நஃ) (ஜவஸாஞ்த்ரா
யதாம்) ரக்ஷத. ஶரத்தி ஸவஸவஜாஶம் ஹஞ்ஜஶஜ்ஜ்ர
க்ஷேவதி ஸந்யஶங்காரவ்ரதாகவீ ஸவஸவரிஹ்ருஹ வஞ
ஶாநவீ ரக்ஷிதம் வேநதேயம் ஸாம்க்ஷயாஶாஸஃ, ததஷ்கி
தாரம் ஸவநிகாரம் ஜவாநேத்ரப்ரயஃ ॥ ॥௨௭॥

அ—கை. கருடன் ஸகல ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்பவர், அப்போது, ஸூர்யன் சிவன், விஷ்ணு, இவர்களை யாச்ரயித்த ஸர்ப்பங்களைமட்டும் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் விட்டு, மற்றஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்தாரென்கிறார் ‹‹ஜயந்தா››என்பதால்.

பதம்	உரை
ஹயாநாம்	ரதத்திலிருக்கிற குதிரைகளினுடைய
யோக்த்ர	கடிவாளமாயிருக்கிற ஸர்பபங்களை
க்ரஹண	க்ரஹிப்பதில
பயஸ்ப்ருஶா	பயத்தை யடைந்திருக்கிற
அர்யம்ணா	ஸூர்யனாலே
அநூரூபாலம்பாத்	அருணஸம்பந்தத்தினாலே
ஸாந்த்விதஃ	ஸமாதானப்படுத்தினவரும்
கோதண்டஜ்யாம்	வில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை
ஜிக்ருக்ஷுரிதி	க்ரஹிப்பதற்கு இச்சிப்பரென்று
சகிததியா	பயந்த புத்தியையுடையவரான
ஶர்வேண	சிவனாலே
ஶங்கிதஃ	சங்கிக்கப்பட்டவரும்
ஹரிணா	விஷ்ணுவினாலே
ஸத்ரபேண	பரிதியோடே கூட
தல்பே	எனக்கு படுக்கையான (ஆதிசேஷனிடத்தில்
தே	உனக்கு
மதிஃ	(அபஹரிக்கவேணுமென்கிற) புத்தியானது
மாபூத்	உண்டாகவேண்டாம்
இதி	என்று
அநுநீதஃ	அநுநயிக்கப்பட்டவரும்
பணிநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
மஹிஷீ	பத்நிகளுடைய
பத்ரபங்காபஹாரீ	மகரிகாபத்ரங்களைபபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான
பக்ஷீந்த்ரஃ	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
நஃ	அடியோங்களை
த்ராயதாம்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் நாகங்களையெல்லாம் கொல்வதற்குவர, அப்பொழுது, ஸூர்யன் தன் குதிரைக்கு கடிவாளமான ஸர்ப்ப

த்தையுங் கொல்லுவரென்று பயந்து, தன் ஸாரதியான அருணனை முன்னிட்டு, கடுவாளமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லாமலிருக்கவேண்டுமென்று ஸூர்யனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், சிவனாலே, தனக்குவில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை யபஹரிப்பரோவென்று பயத்தினாலேசங்கிக்கப்பட்டவரும், விஷ்ணுவினால் தன் படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் உனக்கு அபஹரிக்கவேணுமென்கிற புத்தியானது உண்டாகவேண்டாமென்று அநுநயிக்கப்பட்டவரும், ஸர்ப்பங்களின் மஹிஷியின் பத்ரபங்கங்களை யபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

பத்ரபங்கமாவது—ஸ்திரீகளினுடைய ஸ்தநம் முதலிய அங்கங்களில் கஸ்தூரி முதலிய வாஸனைத்திரவ்யங்களால் பத்ரங்கள் (இலைகள்)போலே எழுதப்படுகிறதற்குப்பெயர். நாயகன் ஜீவிக்கும் பொழுதுதான் அந்த பத்ரபங்கங்கள் எழுதுகிறது வழக்கம், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்தமையால் ஸர்ப்பஸ்திரீகளின் ஸௌபாக்யத்தை யபஹரித்தாரென்றார் ॥ ॥௨௭॥

௨௮ ॥ [illegible] ॥ ॥௨௮॥

ஸ்ரீ ॥ [illegible]

யஶஸ்விந: (திக்ஷு ப்ரதிதஸ்ய) ரக்ஷோக்நஸ்யாபி ப்ரத நிஜஸ்ய தி-
பிப்ஸோர்கத்ர, வைநதேயஸ்ய, (பக்ஷ்ய) வீக்ஷ்ய (ஜா-
தாந்யத்வை:) ஸஞ்ஜாதபய: (க்ருத சேஷ்டா:) மஹாபுஜங்காநாம்
(சேஷ்டா:) உத்தஸ்து: நிஜபுரவகிதஸ்வமஹாநாகஜாதஸ-
ம்ரணவ்யாபாராது (உத்ஸ்ருஷ்டா, ஸ்வ திமுகமுகணாமம்கயா)
ஸ்வதந்த்ரிகுமுக்த ஸம்ஹாரத்ர (தஜ்ஜரோஷ:) ஸஞ்சி-
தகோபம். (ஸ்வந்து) உத்ஸ்த: ஸ்வ ஸாரது (உபேந்த்ரஸ்த-
ஸம்பந்தமாநஹ்ருதா) ஸம்பஸம்ரம்ஹோத்தா, முரத்தாதிதப்யந்:
(நி:) அஸ்ராகம் (உச்ரிதம்) உச்ஷ்க்ருதம் (மயதா) கயமயந்:
ஸ்வம்மம் மணிமணரகேஷ்டா ஸ்வஸ்திபிம்பம்வீக்ஷ்ய ரக்ஷணா
யந்தேசேஷ: உகஸ்வஸ்திமாயா யப்ரதேதி ஹ்ராணத்ராபயநாந:
ஸர்பாஜ் மணிஜாலஸ்வநாஜ் தேஷா ஸ்வ திபிசேஷ்வலி ஸம்
த்ஸ யாவாயந்தேகேந மயா ஸஹ மணிஸஹாயாயந் ததேக
முரபா கூமதாஜதி ஸமாநவிஹாரத்ரா அதந்தகோபேந
முரப: மணிகாம் கருமஸம்ஜபாநேதி, மணமணிமுகமுகமேர
த்ருத ரமணகாகாக்ஷ்ப்ருதி:, ஸ்வதிகப்ரதிமநமேதத்ரூ ஹா
க்ஷிதிஜக்ஷாரஸ்ய உப்ரஸ்ரதஜத்ருக்ஷாரஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥௨௮॥

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் ஸர்ப்பங்களைக் கொன்ருர் கருடன் என்று சுருக்கமாய்ச் சொன்னதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் ஸர்ப்பங்களைக் கொல்வதற்காக பாதாளலோகத்தை யடைந்து ஸர்ப்பங்களைக்கொல்ல ஆரம்பித்தாரென்கிருர் "மஹாபாதாளேஷு" என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹீநாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
மணிமணி	படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற
மணிதர்ப்பண	கண்ணுடியினுடைய
ச்ரேணி	வரிசைகளில்
ஸ்வஸ்தித	ஸம்பந்தித்திருக்கிற
பிம்பாந்	ஸ்வரூபங்களையுடைய

மாயாதார்க்ஷ்யாந்	ப்ரதிபிம்பங்களான கருடர்களை
த்ராணாபேக்ஷா	ரக்ஷணேச்சையினாலே
யுக்த	தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ்வப்ரதிக்ருதி	தன்னுடைய ப்ரதிபிம்பங்களென்கிற
ஶங்கயா	எண்ணத்தினாலே
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஜாதாநுகம்ப:	தயையையுடையவரும்
அத	பிறகு
தேஷாம்	அந்தப்ரதிபிம்பகருடர்களுடைய
சேஷ்டா:	சேஷ்டைகளை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ரதிபக்ஷ	சத்ருக்களான வேறுகருடர்களுடைய
கணாஶங்கயா	கூட்டங்களென்கிற சங்கையினாலே
ஸாந்த்ரரோஷ:	அதிகமான கோபத்தையுடையவரும்
தர்போத்தத:	கர்வத்தினாலே உத்ததரானவரும்
ஸஞ்சரந்	இங்குமங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும்
ஸர்ப்பஶிஶூந்	ஸர்ப்ப சிசுக்களையும்
ஹந்தா	கொல்லுகிறவருமான (கருடன்)
ந:	அடியோங்களுடைய
துரிதம்	பாபத்தை
ஶமயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் ஸர்ப்பங்களோடு யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற கண்ணாடியில் கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பமானது விழ, அதைக்கண்டு கருடன், இந்த ஸர்ப்பங்கள் தங்களை ரக்ஷித்துக்கொள்வதற்காக நம்முடைய ப்ரதிபிம்பத்தை வஹிக்கிறதுகளென்று நினைத்து தயையுடையவராயிருக்க, பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் கருடனைக்கண்டவுடன் பயத்தினாலிங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிக்க, அதுகளின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளில் ப்ரதிபிம்பித்திருக்கிற கருடன்களும் ஸஞ்சரிக்கிறதாகத்தோற்ற, அப்பொழுது கருடன், நம்மோடு யுத்தஞ்செய்

வதற்காக வேறு அநேக கருடன்களை இந்த ஸர்ப்பங்கள் அழைத்துக்கொண்டு வந்தனுகள்போல் தோன்றுகிறதென்றெண்ணி அதிக கோபமுள்ளவராய், கர்வத்தினுல் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும், ஸர்ப்ப சிசுக்களையும் கொல்லுகிறவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௨௮॥

அவ ॥ அத ஸம்ப்ரதி ஸப்தாநாமஶ்வாநாம் ஸூர்யாஶ்வாநாம் ஸ்துதிம் நிவர்த்தயதி ப்ரதிபாதயதி.—

ஊ ॥ உத்ஸாஸாக்ருஷ்டதாராகணவப்ருதஶ்ருஷ்டாஶ்ளக்ஷ்ணா
க்ஷுப்ராஃ ஶுப்ராஃ ஸங்க்ஷிப்யமாணப்ருதுவபுஷோ நிர்ஜிதாஹார ஹா
ஹாஷ்டதாவஹாஹாஃ । த்ருஷ்டிம் த்வம்ஷ்ட்ர ரஜ்ஜுப்ரந்திம் வ்யுதஸ்ய
ஹயோஹ்ருதாம் ஸ்யமந்தாத்பாதோமத்யோமஹஶ்ரம் நிதாம்
ஸ்யஹ்வதா விதந்வந்து ஸத்யாணமஶ்வாஃ ஶ்ரியம் ॥ ॥௨௯॥

வ்யா । உத்ஸாஹேதி । (உத்ஸாஸாக்ருஷ்டதாராகண வப்ருத ஶ்ருஷ்டா ஶ்ளக்ஷ்ணாஃ ஶுப்ராஃ) உத்ஸாஹேந = உத்ஸாஹயாநா, க்ருஷ்டாஃ = க்ருஷ்டாஃ, தாராகணாஃ = நக்ஷத்ரஸமூஹாஃ, தேந வப்ருதம் = க்ஷிப்தம், ஶ்ருஷ்டாஶ்ளக்ஷ்ணாஃ ஶுப்ராஃ = ஶுப்ரா ஹாநாக்ஷ்மாஶ்ரணாஸ்ரு, ஶுப்ரம் = ரவநா, யஸ்ருதி பாக்ஷ்ஃ. ‹‹ஶுப்ரம் க்ஷோப்ரம் ஶுப்ராக்ஷ›› இதி ஶ்ருதேஃ. (ஸங்க்ஷிப்யமாண ப்ருதுவபுஷோ நிர்ஜிதாஹார ஹாஹாஷ்டதாவஹாஹாஃ) ஸங்க்ஷிப்யமாணபுஷோ ஸூர்ய வப்ருத ஸத்வர்ய, ஹாஹாரஹாஹாயாஃ = ஶ்ருதிப்ரஸ்த ஶீஷ்ஜாரயாஃ, ஹஹே = ஸுரதே, த்ருஷ்டாஃ = க்ருதாஃ, ஹாஹாஃ = ஸ வேஶஃ யேநஸஹயோஃ. (ஸ்யமந்தாத்) ஸ்யஹ நாம் (வ்யுதஸ்ய) விஶாமேஷ (உத்தாமேஷ) ஶிரஸ்ய (த்வம்ஷ்ட்ர ரஜ்ஜுப்ரந்திம்) த்வம்ஷ்ட்ரகோடிலஸ்ம் (த்ருஷ்டிம்) த்ருஶம் (பாதோமத்யோ) வ்யஸ்யமது, யயாத்ருதஃ கஸ்வது க்ஷுஹநம் நிவேஶயதி, தயா ஸூர்யஸ்ய த்ருஷ்டிரவி ஸம்ப்ரஶிரஸ்ய த்வம்ஷ்ட்ராக்ராஹ்ம தீதிநிவேஶயதீதி த்ருதிஸ்வபஶஃ. (க்ஷௌஹ்ரஃ) ஸ்யாதவேஃ, ஹேதாஷிஃ (கம்பம்) வாணாத்ருவயவம்

(நிர்மாய) ஸ்ருஷ்ட்வா (விவர்த்திதை:) ஃபணிநாம்ஶ்வப்ரநிவ்ருத்தி தர்ஶிபி: (பத்ரிணாம்) பக்ஷிணாம் (க்ருத்ஸ்நை:) க்ருத்ஸ்நை: ஸமஸ்தை: ம்ருத்யுஜாத ப்ரஹ்ருஷ்ட:. (ஸஹாநவத்ய) ரக்ஷகவிதி. ஃபணிகூடஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத: வாராஶிமத்யே ஶ்வாஸாத் க்ருஷ்டஜாத பிலாவகாஶ கல்பித வாதாஶம் ப விஶேஷாம்ருதஸ்ய: ஃபணிகூடஸ்யோத்ரவ ரிவத்தநகாரீ ப்ரஹ்ருஷ்டேத ப்ரஹ்ருஷ்ட:. தாராகணகல்பித ம்ருஷாமௌக்திகாகல்ப க்லுப்திஸ்யோக்திஸஹித ப்ரவ்ருத்தகாரஸ்க்ருதி: ॥உக॥

அ—கை. பின்னும் ஸர்ப்பங்களைக்கொல்வதற்காக அதுகளின்மீது விழுகிறதற்கு இச்சித்தாரென்கிறார் "உச்வாஸ" என்பதால்.

பதம்	உரை
உச்வாஸா	மூச்சுக்காற்றினால்
க்ருஷ்ட	அபஹரிக்கப்பட்ட
தாராகண	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினாலே
கல்பித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ம்ருஷாமௌக்திகா	பொய்யான முத்துமயமான
கல்பஶ்ரீ:	ஆபரணங்களின் ரசனையையுடையவரும்
பக்ஷவ்யாதூத	சிறகினால் உதறப்பட்ட
வாராஶி	ஸமுத்ரத்தினுடைய
க்லுப்தகர்த்தா	மத்யத்தில் செய்யப்பட்ட குழியினுடைய
மத்யே	மத்யத்தில்
தத்தாவகாஹ:	கொடுக்கப்பட்ட ப்ரவேசத்தையுடையவரும்
ஃபணப்ருதாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
ப்ருஹதாம்	பெரியவைகளான
உத்தமாங்கேஷு	சிரஸ்ஸுக்களில்
தம்ஷ்ட்ராக்ரதூதீம்	கோரைப்பல்லின் நுனிக்குத்தூதியான
த்ருஷ்டிம்	கண்ணை
ப்ரேஷ்யந்	அனுப்புகிறவரும்
அங்கை:	பக்ஷம்முதலிய அங்கங்களினால்
அங்க	கை முதலிய அங்கங்களை

நிரோதயந்	சுருக்கிக்கொள்பவரும்
நிபதிஷு:	ஸர்ப்பங்களின் மேலே விழவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையவருமான
பக்ஷிணாம்	பக்ஷிகளுக்குள்
அக்ரணீ:	ச்ரேஷ்டரான கருடன்
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரிய திருவடிநயினார், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாளலோக மெழுந்தருளும்போது, மூச்சுக்காற்றினால் சலிதங்களான நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினால் செய்யப்பட்ட சோக்ஷிக்கமான ஆபரணங்களையுடையவரும், ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கிற குழியின் வழியாய் பாதாளலோகத்தை யடைந்து, ஸர்ப்பங்களுடைய சிரஸ்ஸுக்களுக்கு "மிகவும் க்ரூரமான கோரைப்பல்லுக்கள் உங்களுக்கு நாசகங்களாகவரப்போகிறதுகள்" என்று தன் கண்ணினிடத்தில் சொல்லியனுப்புகிறவர்போல கண்களினால் ஸர்ப்பங்களின் சிரஸ்ஸுக்களைப்பார்ப்பவரும், தன்னுடைய பக்ஷம், மூக்கு, கோரைப்பல்லு இவைகளை, மிகவும் பெரியவைகளாகப் பண்ணிக்கொண்டும், கை, கால் முதலியவைகளை சுருக்கிக்கொண்டும் ஸர்ப்பங்களின் மேல் விழவேணுமென்று இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௯॥

ஸ்ர ॥ ஸ்ய ஸ்தாத்தீ: ஸ்ரேணிக்ரோடாவலிப்தநப்ர ஸ்பூர்ஜோத்தூ,
ஸ்பீ ॥ க்ஷோபவ்யஸ்தாஸ்ருக்ஷராநாகவக்ரதமதே ஸ்தாஹாஜந்து
ஸ்போடாஸ் ஸ்ரேணீபாவம் விதந்வந் க்ஷணபரிணதிதாரா
த்வாதஸ்தாரம் । பாயாஸு: பக்ஷவாதவ்யஸ்ய
வாநமூஹ ஸ்தீநிவாதாஸ் வாதாஉஸ ப்ராஞ்ஜராஸெ
பூதமஸம்பதே நிபிவாதோநிவாத: ॥ ॥௩௦॥

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ [illegible] । (𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯) 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 (𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇) 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥

அ—கை. கருடன் உரகங்களின்மீது விழுந்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ஜுவெய:" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯	பாதாளலோகத்தினுடைய
𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇	மத்யத்தில்

ஆஸத்ய ஸௌதஶ்ருங்காத்	ப்ரம்ஹலோகத்தின் உப்பரிகையின் நுனிமுதல்
ஆபாதாளம் ப்ரவிஷ்டலோகாத்	பாதாளலோக கம் வரையில்
அநவரத கதி:	ஓயாமலிருக்கிற கமநத்தை யுடையவரான்
பதகேந்த்ரபதே:	பக்ஷீந்த்ரனான கருடனுடைய
க்ஷணபரிணதிமத் ஜாதவேதஸ்ஸ்வபாவம்	க்ஷணிககாலத்திற்குளுண்டான கொள்ளிக்கட்டையின் ஸ்வபாவம் போல் ஸ்வபாவத்தையுடைய
ஶ்ரேணீஸம்பாதம்	விடாமல் விழுகிறதை
விதந்வந்	பண்ணுகிறதும்
நிர்விகாத:	தடங்கலில்லாமலிருக்கிறதுமான
நிபாத:	விழுகிறதானது
ந:	அடியோங்களை
புண்யபாப வ்யதிகர ஸம்பந்தஹ்ருத் கும்பீநிபாதாத்	புண்யபாபங்களின் ஸமூஹமயமான புநர்கர்ப்பமாகிற கும்பீபாகமென்கிற நரகத்தில் விழுகிறதில் நின்றும்
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. உலகில் பக்ஷிகள் மத்ஸ்யம் முதலிய ஆஹாரங்களை உயரக்கிளம்பியும் கீழே விழுந்தும் புஜிக்குமாப்போலே, இந்த பக்ஷிராஜனுகிய கருடன் ஸத்யலோகம் வரையில் உயரக்கிளம்பியும், கீழேயிருக்கிற பாதாளலோகத்திலும் தடங்கலில்லாமலிருக்கிற கதியை யுடையவராய், மறுபடியும் உயரக்கிளம்பியும், மறுபடியும் பாதாளலோகத்தில் தனக்கு ஆஹாரங்களான ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காகக் கொள்ளிக்கட்டைபோல் விடாமல் ஸர்ப்பங்களின்மீது விழுகிறவரான கருடபகவான் அடியோங்களை புநர்கர்ப்பமாகிற கும்பீபாக நரகத்தினின்றும் விடுவிக்கவேணும் ||

श्लो ॥ अथ प्रपत्तावुपयुक्तानां [illegible] —

[illegible] ॥ वृत्त्या ग्रहीण्य [illegible] ... [illegible] ॥१५॥

व्या ॥ [illegible]

फणसहस्रशृङ्गादुन्नि क्षिप्तः । विरुद्धश्वासिपादशृङ्ग वेधेदक्षास्यताः” इति. शङ्खधाराकोटिवक्रं, कुलगिरिकठिनेऽत्र च वक्रबाहावार्णवतोऽर्णसौ. पातालक्षेत्रपक्वद्विरसनसेनाशालिविच्छेददक्षः. सुवर्णकाराणां संसृष्टिः ॥ ॥௧௧॥

அ—கை. ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றார் கருடபகவானென்கிறார் “प्रत्युत्” என்பதால்.

பதம்.	உரை.
प्रत्युत् कीर्ण तत्तत्फण मणिगणम्	புதிதாய் இறக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அந்த ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளின் கூட்டங்களையுடையதும்
कुलगिरि कठिने	குலபர்வதம்போல் கடினமானதுமான
क्ष्माभृत्कमठपतेः	பூமிக்காதாரமான ஆமையினுடைய
कर्परे	முதுகின் ஓட்டில்
शङ्खधाराकोटि वक्रम्	அரிவாளின் நுனிபோல் குடிலமான
तुण्डाग्रम्	மூக்கின் நுனியை
संक्ष्णुवानः	தீட்டுகிறவரும்
सप्तशैली लघिमद रंहसः	ஏழு குலபர்வதங்களுக்கு இலகுத்தன்மையைக்கொடுக்கிற வேகத்தையுடையவரும்
पातालक्षेत्र पक्व द्विरसन सेना शालि विच्छेदशाली	பாதாளலோகமாகிற வயலில் பழுத்திருக்கிற பாம்புகளின் ஸேனைகளாகிற செம்பாப்பயிர்களுடைய அறுப்பதில் ஸமர்த்தரானவருமான
सुपर्णः	சோபநமான சிறகையுடைய(கருடன்)

ந:	அடியோங்களுக்கு
ஸாத்வீம்	ஸாது ஜனங்களுக்கு உசிதமான
ஶௌரீம்	ஸ்வபாவத்தை
ஸாதா	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. உலகில் பயிரிடுகிறவன் எப்படி பெரியகல்லில் மணலைப்பரப்பிக்கொண்டு அரிவாளைத்தீட்டிக்கொண்டு, வயலில் பழுத்த செம்பாப்பயிர்களை அந்த அரிவாளால் அறுப்பனோ, அப்படியே, ஆதிகூர்மத்தின் முதுகின் ஓட்டில், புதிதாய் இறைக்கப்பட்டிருக்கிற நாகரத்நங்களை மணல்போல் வைத்துக்கொண்டு கத்திபோல் கறுக்கான தன்னுடைய மூக்குநுனியை, தீட்டிக்கொண்டு பாதாளலோகமாகிற கழனியில் பழுத்திருக்கிற பாம்புகளாகிற செம்பாப்பயிர்களை அறுப்பவருமான கருடன் ஸாதுஜனங்களின் தன்மையை யடியோங்களுக்கு உண்டுபண்ணட்டும் ॥

குறிப்பு. (ஸுபர்ண:) என்பதால் கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தையேவ, அதிற்கு எதிராக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிறகை யெடுத்துவிடுத்தனர், அதைக்கண்டு வியந்த தேவக்கூட்டங்களால் கருடனுக்கு “ஸுபர்ண:” என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது. தடுக்தம் ஶ்ரீமஹாபாரதே “வஜ்ரஸ்ய ச கரிஷ்யாமி தவைவ ச ஶதக்ரதோ । ஏதத்பத்ரம் த்யஜாம்யேகம் யஸ்யாந்தம் நோபலப்ஸ்யஸே ॥ தத்ர த்ருஷ்ட்வா ஸுரூபம் து பத்ரம் ஸர்வாணி பூதானி । ஹ்ருஷ்டானி நாம சக்ருர் கருத்மத: । ஸுரூபம் பத்ரமாலக்ஷ்ய ஸுபர்ணோऽயம் பவத்விதி” இதி ॥ [ஆதி.]

௪௯ ॥ பக்ஷக்ஷிப்தக்ஷாணாந்தம் பௌமபதேபவஸ்ய ஹம்ஸ ஜநித ஸஜாஸ்யாந்த ஶ்வாஸம் பக்ஷயந்த —

௫௦ ॥ பக்ஷப்ரத்யக்ஷஶ்ரீநாத பாமபக்ஷஸ்யாநுபக்ஷகாந் ஸுபர்ணகோபாக்ஷ: ஸ்வ ஹஸ்த வ்ருக்ஷ த்வ வ்ருக்ஷிஷஜக்ஷிவோஷு

[illegible] ॥ ௰௨ ॥

[illegible]

அ—கை. ஸர்ப்பகுலத்தை நாசஞ்செய்தபிறகு, ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான கருடனுடைய புஜாஸ்பாலனத்தின் (கைதட்டுதலின்) ப்ரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை.
भुजङ्गीनाम्	ஸர்ப்பஸ்த்ரீகளினுடைய,
गर्भकोशात्	கர்ப்பப்பையினின்றும்
असमयात्	(பிறவிக்கு) அஸமயங்களாயிருக்கிற,

अर्भकान्	குழந்தைகளை (ஸர்ப்பசிசுக்களை)
युगपत्	ஒரேகாலத்திலேயே
स्रंसयत्	நழுவும்படி செய்கிறதும்
आब्रह्मस्तम्ब	ப்ரம்ஹா முதல் கீடம் வரையிலுள்ள
जन्तुकम्प	ப்ராணிகளுடைய நடுக்கத்துடன்
व्यतिषक्तान्	சேர்ந்திருக்கிற
सर्वार्णवान्	ஸர்வஸமுத்ராங்களுடைய,
उद्भटघोषान्	அதிகமான சப்தத்தையுடையதும்
चक्षुःश्रवःप्रभृतीनाम्	ஸர்ப்பங்களினுடைய
चक्षूंषि	கண்ணை (காதை)
सपदि	சீக்கிரமாக
बधिरयत्	செவிடாகப்பண்ணுகிறதும்
क्षिप्र	சீக்ரமாக
क्षिप्त	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
क्ष्माध्रान्	பர்வதங்களையுடையதும்
क्षण	க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே
विहित	செய்யப்பட்டிருக்கிற
नभोविस्फोटम्	ஆகாசத்தைப்பிளக்கிறதையுடையதுமான
पक्षीन्द्रस्य	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடனுடைய
आस्फोटितम्	கை தட்டுதலானது.
नः	அடியோங்களை
पातु	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பிறவிக்குக்காலம் வருகிறதற்கு முன்னமே ஸர்ப்புஸ்திரீகளினுடைய, கர்ப்பகோசத்தினின்றும் சிசுக்களை நழுவும்படி செய்கிறதும், ப்ரம்ஹா முதல் புழுவரையிலுள்ள ஜந்துக்களுக்கு நடுக்கத்தைக்கொடுக்கிறதும், ஸகல ஸமுத்ராங்களுக்கும் சப்தத்தைக் கொடுக்கிறதும், கண்ணை, காதாகவுடைய பாம்புகளின் காதான கண்ணை, செவிடாகும்படி செய்கிறதும், இங்குமங்கும் பர்வதங்களை, இறைக்கிறதும் க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே, ஆகாசத்

தைப்பிளக்கிறதுமான கருடனுடைய கைதட்டுதலானது அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

குறிப்பு. கருடன் நம்தாயாரை அடிமையாகச்செய்த இந்த ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்துவிட்டோமென்கிற ஸந்தோஷத்தினால் கைதட்டினாரென்று கருத்து. பாம்புகளுக்கு கண்ணும் காதுமொன்றாகையால் "சக்ஷுஶ்ஶ்ரவஸ:" என்று பாம்புகளுக்குப்பெயர் ॥

௫௫ ॥ அத² ஸர்வாண்யபி ஸம்ஹாரம் வியாயதஸ்வஸ்தா₂நஸ்த₂ம் ஸ்வாந்தராஶ்ரிதி ஸஹதி.—

௫௫ ॥ தோ₃யஸ்க்ஷோபா₄ந்நமிதோயாவப்₄ருத்திஷ்வஜதி ஶிர: பக்ஷவிக்ஷேபஸம்பா₄தை: பாதாலம் [ந]ஸ்ய வி[ஷ்ணோ]ஷ்ட: ஸ்ப்₃யாந்தி சதிவஸேர ரஶ்மிஸ்மிஸ்மராஸ்ய: । தாவகஸ்ய ஸ்தா₂நிஷ்வக்ஷ்காரித விஷமேஷீம்க்ஷக்ஷத்ப்ரிகாக்ஷ: ப்₄ருதக்₃ராயாதஸ்வஸ்யப்ரமேய ஸ்வஸ்திதஜதி விதி₄த: பாதா₃ பதீ₂ ஶ்வேராந: ॥ ॥௫௫॥

வ்யா ॥ தோ₃ர்பே₄தி [பாணிதிகாமே] (ஸிமேநா:) ஸமேத்₄ய ஸ்ய (பக்ஷவிக்ஷேபஸம்பா₄த:) ஸ்வகீயமராமஹாஸத்திவிஸக்ஷ: (தோ₃யஸ்க:) ஜலஸமுத்₃ரா: (தி₃ஶ:) சபே₃ந்த்₃ராந்த்₃ரம் (நப்₄ருதிஷ்வஜதி) நஸபே₄தே (தாவக:) தாவதிகாமே (ஸ:) மாநப₄: (பாதாலம் ச விஷ்ணுஸ்து, ஸ்ப்₃யாந்தி) விஶாமே (விஸேர) ஸ்வபக்ஷஸ த்₃ராஸஜாத ஸமேத்₄ய ப்₃பி₃மே (திக்₃மஸேர:) ஸப்ரயபுஸ்ய (ரஶ்மிஸி:, ப்₃ரு ஸ்தா₂ஸிவக்ஷகாரித விஷமேஷீ ப₃ம்க்ஷக்ஷத்ப்ரிகாக்ஷ:), ப்₃ரு ஸ்தா₂ஸிவக்ஷேஹ்ர: = மத்₄யஸீதோராமஸேஹ்ர:, க்ஷாரித விஷ: = மஷிதமராஜம், தமேவஶேஷீபம்க்ஷக்ஷத்ப்ரிகா = கம்ஜநக வபுஶேஸதித்₃ராநஶ ப்₃மஶேஷ:. "ஶ ப்₃மநாஸிஶபு ப்₃மஶேஷ: க ஸ்த₂ ப்ரீமே" தத்₃ராஸ:. தஸ்ய ப்ராக்₂ கக்ஷ: = ஶாஜ்ஞநம் யஸ ப்₃ரஸதமேயா க்ஷ: (ப த்₃ராயாத:) பாநஸ்வமோஷீஶாமத: (ஸ்வயப்ரமேய ப்₃ர:) ஸ்வஸம்ப்₃ரஜமேந: (ஸ்வஸ்திதஜதி) கமேத₃வமிஷணஜதி (விதி₄த:) நிமீ₄த: (பதீ₂ ஶ்வேர:) மாநாத்₃தாநு (ந:பாதா₃) கஸ்தா₂ந க்ஷதா, ஸ்வபுஷ்நநாயம் பாதாலம் ச விஷ்ணு: ஸ்வபக்ஷபாதவிஸக்ஷ

ஸமுத்ரே ஜலஸம்பந்நாந் பந்நகேந்த்ர தத: பாதாலே பக்ஷ
பாதக்ஷிப்த ஸமுத்ரே ஜலப்ரவிஷ்டாயாம் ஸமுத்ரமத்ய ப்ரு
தேஶாச்ச பந்நகேந்த்ர காத்ரேப்யாநு ஹத்வா தத்விஷவே பா
ஶேதிஜக்க ரத்ந பாதாலமத்ர ஸ்வஜநேநாநேஷ்ட்ர வஸ்தித: ஸி
ந்தோராஸீத்ஸார்ணவ: யாவத்ஸாந்தி ஶ்லோகார்த:. தோ
யஸங்கஜ ஹ்ராதிவபேஷநாதிஶயோக்தி:. விஷயவிஷயம்கக்ஷாதி
கரம்கஜதி பதேந ரூபகம் ஸாபேக்ஷாபவாதா. ஸாவயவம்காரகம்
ஸ்புஷ்டி: ॥ ॥௫௧॥

அ—கை. கருடன் ஸர்ப்பநாசஞ்செய்து தன்னுடைய ஜனங்களின் மத்யத்தை யடைந்தாரென்கிறார் "தோயஸங்கா:" என்பதால்

பதம்	உரை
[யாவத்காலேந	எவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே]
ஸிந்தோ:	ஸமுத்ரத்தினுடைய
பக்ஷவிக்ஷேபலீநா:	தன்னுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினால் பிரிந்திருக்கிற
தோயஸங்கா:	ஜலஸமூஹமானது
மித:	ஒன்றுக்கொன்று
ந வ்யதிஷஜதி	சேரவில்லையோ
பாதாலம்	பாதாளலோகமானது
ப்ருதுநி	விசாலமான
விவரே	தன்னுடைய பக்ஷத்தினடித்தலாலுண்டான ஸமுத்ர மத்தியபிலத்தில்
திக்மருசோ:	ஸூர்யனுடைய
ரஶ்மிபி:	கிரணங்களினாலே
ந ப்ரவிஷ்டம்	அடையப்படவில்லையோ
தாவத்	அவ்வளவுக்குள்ளே

ஆத்த ஸர்ப	க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ்ருக்வ	ஸர்ப்பங்களின் வாயினின்றும்
க்ஷரித	நழுவியிருக்கிற
விஷ	விஷமாகிற
மஷீபங்க	மைக்குழம்புபோலிருக்கிற
கஸ்தூரிகாங்க:	கஸ்தூரியினால் செய்யப்பட்டிருக்கிற அடையாளத்தையுடையவரும்
ப்ரத்யாயாத:	திரும்பியும் தன்னிருப்பிடத்துக்கு வந்தவரும்
ஸ்வயூத்யைர்	தன்னைச்சேர்ந்த ஜநங்களினாலே
இஹ ஸ்தித இதி	இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருந்தாரென்று
விதித:	அறியப்பட்டவருமான
பக்ஷீந்த்ர:	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
ந: பாது	அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. எவ்வளவுக்காலத்திற்குள்ளே தன் பக்ஷத்தின் அடித்தலால் பிரிந்த ஜலஸமூஹமானது ஒன்றாகச் சேரவில்லையோ, எவ்வளவுக்குள்ளே ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் கருடனுடைய பக்ஷத்தின் அடித்தலாலுண்டான ஸமுத்திரமத்தியத்தின் குழியின்வழியாய்பாதாளலோகத்தை அடையவில்லையோ, அவ்வளவுக்குள்ளே பாதாளலோகத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்து, அந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய வாயில் நின்னும் விழுந்த விஷத்தை நெற்றியில் கஸ்தூரியினால் செய்யப்பட்ட திலகம்போல் வைத்துக்கொண்டு திரும்பி தன்னிருப்பிடம் வந்தவரும், தன் கோஷ்டி ஜநங்களினாலே இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருக்கிறாரென்று அறியப்பட்டவருமான கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥௩௩॥

அவ ॥ அத [illegible] க்ஷுபிதஸ்ய [illegible] ஸாங்க்யாதிபேதம் ஆஹ.—

௩௪ ॥ [illegible]
[illegible]

[illegible] ||௫௪||

[illegible] ||௫௪||

அ—தை. கருடபகவான் திரும்பியும் பாதாளலோகத்தை ஸர்ப்பநாசஞ் செய்வதற்காக யடைய, அப்பொழுது, ஸர்ப்பராஜன் கருடனைப்பார்த்து "தேவரீருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொ

ருஸர்ப்பம் ஆஹாரத்திற்காக அனுப்பிவிடுகிறேன், தேவரீர் அடிக்கடி யிவ்விடமெழுந்தருளி ஸர்ப்பங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடா”தென்று ப்ரார்த்திக்க, அந்த கருடனும் அப்படியாகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டாரென்கிற கருத்தாலே யருளிசெய்கிறார். “பத்தகலஹைரிவ” என்பதால்.

பதம்	உரை
பத்தகலஹைரிவ	செய்யப்பட்டிருக்கிற கலகத்தையுடையவர்கள்போலே யிருக்கிறவர்களும்
அபிமுகை:	கருடனுக்கு அபிமுகர்களாக நிற்கிறவர்களும்
அநேகை:	அநேகர்களுமான
ஸ்வை:	தன்னுடைய ஸர்ப்பங்களோடேகூட
ஏககண்டம்	ஒரு வார்த்தையாக
ஸ்துவாநை	ஸ்துதிசெய்கிறவரும்
தத்தத்	அந்தந்த
விஶ்வாவந	ஜகத்ரக்ஷணத்தில்
ப்ரணயி	ப்ரீதியுள்ளவர்களான
ஸுரகண	தேவகணங்களினாலே
ப்ரார்த்தித	ப்ரார்த்திக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ராணரக்ஷ:	ஸர்ப்பங்களின்ப்ராண ரக்ஷணத்தை யுடையவரும்
பீத:	பயந்தவருமான
ஸர்பராஜ:	ஸர்ப்பராஜன்
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரத்யஹம்	ஒவ்வொரு தினமும்
ஏகைகம்	ஒவ்வொரு
விஷதரம்	ஸர்ப்பத்தை
ப்ரேஷயாமீதி	(ஆஹாரார்த்தம்) அனுப்புகிறேனென்று
ஸந்தித்ஸௌ	ஸந்திசெய்ய இச்சித்தபொழுது
ஸகருணம்	தயையை யுடைய

அருணாநந்தரம்	அருணனுக்குப்பிறகு ஜநித்ததுமான
திவ்யம் ஓஜ:	திவ்ய தேஜஸ்ஸானது
ந:	அடியோங்களை
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. "நான் தான் முன்னமே கருடனுக்கு முன்போய் ஸமாதான வார்த்தை சொல்லுவேன்" என்று கலகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடே கூட ஸ்துதி செய்கிறவரும், ஸர்ப்பங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று கருடனைப்ப்ரார்த்தியுமென்று ஜகத் க்ஷேமவிஷயையுள்ளவர்களான தேவக்கூட்டங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், பயந்தவருமான ஸர்ப்பராஜன் "தேவரீருக்கு ஆஹாரார்த்தமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பம் அனுப்புகிறேன்" என்று ஸந்தி செய்யப்போக, அப்படியே யாகட்டுமென்று தயையுடன் திருவுள்ளம் பற்றின அருணனுக்குப்பிறகு, ஆவிர்பவித்தருளின திவ்ய தேஜோமயமான கருடன் அடியோங்களைக் காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥௪௪॥

அவ ॥ அத ஸர்பஸ்ய ப்ராஸாதம் தேஹம் வர்ணயதி.—

ஸ்ர ॥ ஸ்வஸ்த்ரீ ஶங்கசக்ராப்ஜம் ஸ்வந்த பந்தராஸ ப்ரஸூ
ப்ராஶீர்யாந்திஷ்ணு நிர்யாணகே: ஸ்வஸ்தி கீர்ணம் விஷயநிர
தோ நிர்ஜிதம் ரத்நவர்ணை: । அஸ்ப்ராஶ்வர்ணாந்ஸ்த்ரவேஷ்வ
மநோஹர்த்ருக்யா வக்ஷ்ய வேஷ ஆயாநேநக: ஸாக்ஷ வைநதேய ஜ
ந்யை: ஸம்யதஸ்ய ஸ்வம் ஸாக்ஷ வியாஜ்யதோக: ॥ ॥௪௫॥

ப்ர ॥ ஸ்வஸ்தி (ஸ்வஸ்தி) ஸ்வஸ்த்யாதேஶ: (ஸத்யா) ஸத்ய
ஜாதேந (ஶங்கசக்ராப்ஜம்), வக்தவ்யம், ஸத்ராந்தவஸ்ந்தக்ஷா
வயவர்ணத்ர்யை:. (ஸ்வந்த) ஸந ருத்தேஶ (வந்தரா
ஸ ப்ரஸூப்ராஶீர்யாந்திஷ்ணு) வஹநோத்ர ரத்நவர்ணஹர்ஷ்ருஷ்டிக்ஷ
(ஸ்வஸ்தி) ஸவாத்ஸ்வ தேஶ (நிர்யாணகே:), ஸஞ்ஜகே:,
யஸ்ஸர்வஞ்ஜக நிர்யாணகாலி" த்ரவ: . (கீர்ணம்) ஆவ்ருதம் (ஸவ
ரதம்), ஸவாத்ஸ்வ தேஶ (ரத்நவர்ணை:) வர்ணேஷ்ணயரக்ஷணை:

(ஶப்திதம்) க்ருதம் (விஷயம்) வாரணாஸ்ருக்தஸ்ய (ஸர்வ வாரேஷு) ஸர்வஸத்கதிநேஷு (க்ஷணக்ஷணேஷு) ஸமாப ஶநாஶநே ரநநஸ்ராரேண (க்வசித்ராஸ்தேஷு) க்வசித் ஸந்ததஸ்ய (ஸந்ததம்) ஸமாவிதம் ஸ்வராஸ்யம் (உபாதேய: ஸர ஜம்பேஷு) ஸஞ்சரேஸு (காலே) ஸக்ஷணஸமயே (வேஷ்டு) க்ஷீரஜல (காலே வேபாத: ந:) க்வசித் (கஸ்யம்) ஶஷ்டம் (க்ஷய தா) க்வசித்: = ஶர்கராஸ்ருஜாம்ருத ஸாரகந்த நிகர ஸீரோர்ஜ்ஜஸ்து க்வசித் ஸ்துஸஸாகீர்ணம் ஸ்தீர்ணகாக்ஷணம் ஸஸஜநநிரோஷ்ட ஸஸதாத்ரம் தாத்ரவ்யாஸ்ருஜஜீவநா யம் ஸ்வரஸ்ஸம்வர்தம் ஶரீரத்தி ஸமோதாந ஸமாநாந் ஸக்ஷ்ஹந்தாந ஸக்ஷ்யம் ஶர்கராவ்ருதம் விஷவதவா ஸஸம்ஜம் ஜநாகவிதி. க்வசித் ஶர்கராவ்ருதம் க்வசந ஸ்ருக்தாராஸிக்தம் ஶிஷ்டிதவ்யாஸ்ருக்தாராஸிக்தஞ்ச ஜகத்ஸ்வம் ஜஸ்வதே. ॥ ॥௧௫॥

அ—கை கருடன் ஆஹாரஞ் செய்தருளுகிற ப்ரதேசத்தை வர்ணிக்கிறார் "க்வசித்" என்பதால்.

பதம்	உரை
க்வசித்	ஒருஇடத்தில்
ஸாந்த்ர	நெருங்குகளாகிற
ஶர்கராவ்ருதம்	கல்லுக்களினாலே நிறைந்ததும்
க்வசந	ஒருஇடத்தில்
வநசர	அதிகமான
அஸ்ருக்தாரா	ரக்தஸமூஹங்களாகிற
ஸீமந்திதம்	மத்யத்தினால் (சாராயத்தினால்) நனைக்கப்பட்டதும்
க்வசித்	வேறு இடத்தில்
நிர்மோகை:	பாம்புச்சட்டைகளினால்
கீர்ணம்	இறைக்கப்பட்டதும்
அந்யத்	வேறு இடத்தில்

ரத்நக²ண்டை³: — நாகமணி சகலங்களினால்
பூ⁴ஷிதஞ்ச — அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
விஷயம் — ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை
ஸ்வாவஸரேஷு — தங்களுடைய தினங்களில்
அஹமஹமிகயா — நான் முன்னதாகபபோவேன் நான் முன்னதாகப்போவேன் என்கிற அஹங்காரத்தினால்
ஸம்ப்ராப்தை: — அடைந்திருக்கிறதுகளும்
ஸத்³வேஷை: — வதத்திற்குத்தகுந்ததான வேஷத்தை
தா⁴ரிபி⁴: — தரிக்கிறதுகளுமான
பு⁴ஜகை³: — ஸர்ப்பங்களோடு கூட
காலே — புஜிக்கிற காலத்தில்
கே²லந் — விளையாடுகிறவரான
நாகாந்தக: — ஸர்ப்பங்களுக்கு யமன்போன்றவரான கருடன்
ந: — அடியோங்களுக்கு
மங்க³லம் — மங்களத்தை
உபத³த்⁴யாத் — உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து — ஒரு இடத்தில் எலும்புகளாகிற கல்லுக்களினால் நிறைந்ததும், வேறு இடத்தில் ரக்தஸமூஹங்களாகிற மத்யத்தினால் நனைக்கபபட்டதும், சில இடத்தில் பாம்புச்சட்டைகளினால் மறைக்கப்பட்டதும், நாகமணிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை தங்கள் மாதாபிதாக்கள் முதலானோர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேணுமென்று கருதி நான்தான் முன்னமே கருடனுக்கு ஆகாரமாகப்போவேனென்று ஸஹம்பண்ணிக்கொண்டு வந்திருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடு விளையாடி, பிறகு அதை புஜிக்கிறவரான நாகாந்தகனான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை யுண்டுபண்ணட்டும் ॥ ॥௩௫॥

இதி நாமத³ண்ட³கம் த்ருதீயம்.

अव ॥ [illegible]

श्लो ॥ [illegible] ॥ ॥[illegible]॥

व्या ॥ [illegible]

பூஷிதம் ஶங்கபாலேந மூர்த்நி" தக்ஷிண ஃபணிபதிகடக:, வாஸுகிப்ரஹ்மஸூத்ர:, கார்க்கோடஹாரஜுஷ்ட: பத்மவேகாக்ஷஹார:॥

அ—கை. இப்படி மூன்றாவதான "நாகதமன" வர்ணகத்தினால், கருடன் நாகங்களை நாசஞ்செய்தாரென்று அருளிச்செய்து, நான்காவதான பரிஷ்காரவர்ணகத்தினால் கருடனுக்கு ஆபரணங்களாயிருக்கிற ஸர்ப்பராஜங்களை ஸ்துதிக்கப்போகிறவராய்க்கொண்டு, இந்தச்லோகத்தில் கருடபகவானுக்கு ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்களை யருளிச்செய்கிறார் "வாமே" என்பதால்.

பதம்	உரை
வாமே	இடதுகையில்
{ தேவஶய்யா	எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான
ஃபணிபதி	திருவனந்தாழ்வானை
கடக: }	வளையாகவுடையவரும்
{ வாஸுகி	வாஸுகியென்கிற ஸர்ப்பராஜனை
ப்ரஹ்மஸூத்ர: }	யக்ஞோபவீதமாக வுடையவரும்
தக்ஷகேந	தக்ஷகனென்கிற ஸர்ப்பத்தினால்
{ பத்த	கட்டப்பட்ட
கடிதட: }	இடுப்பையுடையவரும்
{ சாருகார்க்கோட	அழகிய கார்கோடகனென்னும்பெயருள்ள ஸர்ப்பத்தை
ஹார: }	ஹாரமாக வுடையவரும்
விபுலே	பெரியதான
ஸவ்யேதரகர்ணே	வலதுகாதில்
பத்மம்	பத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை
பிப்ரத்	தரிக்கிறவரும்
அந்யத்ர	இடதுகாதில்
மஹாபத்மம் [பிப்ரத்]	மஹாபத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை த[ரிப்பவரும்
மூர்த்தாயாம்	திருமுடியில்
ஶங்கபாலம் [பிப்ரத்]	சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்[பவரும்
தக்ஷிணபுஜே	வலதுகையில்

[illegible] [[illegible]] குளிகனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்பவ
பக்ஷிராட் பக்ஷீச்வரனாகிய கருடன் [ருமான
ந: அடியோங்களை
ரக்ஷது இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. வலது கையில் குளிகமென்னும் ஸர்ப்பத்தை வளையாகவும், இடது கையில் எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானை வளையாகவும், வாஸுகியை யக்ஞோபவீதமாகவும், தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை கடிஸூத்ரமாகவும் அழகிய கார்கோடனென்னும் ஸர்ப்பத்தை ஹாரமாகவும், வலதுகாதில் பத்மனென்னும் ஸர்ப்பத்தையும், இடதுகாதில் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பத்தையும் குண்டலமாகவும், திருமுடியில் குளிகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை பூஷணமாகவும் தரிப்பவரான பக்ஷீந்த்ரன் அடியேனைக்காக்கட்டும் ॥

குறிப்பு. திருவனந்தாழ்வான் முதலான எட்டு ஸர்ப்பங்கள் பெரிய திருவடிக்கு ஆபரணங்களென்பது பாஞ்சராத்ரத்தில் பாத்ம ஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் பார்க்கக்காண்க.

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] —

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௧௭॥

வ்யா ॥ [illegible] । ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible],

தீ³ப்ராக்³ராணி = ப்ரகாஶமாநாக்³ராணி, தத்³வத் ப்ரதீ³பா: யேஷாம் தேஷ்வஸ்துயோக்தே:. (ஶுப்⁴ரம்) ஶுப்⁴ராபே⁴ (பா⁴ஸம்) உஷ்ணம் (ஸப்ரஶ்மி:) ஊர்த்⁴வம் ஸஹித:(ஸஹஸ்ரவிஷஶீர்ஷகணேஷு ஸர்பேந்த்³ரேஷு:) ஸஹஸ்ரவிஷாணி = ஶிக²ராணி, தாநே ஸ்ரஶீர்ஷமயபேதஶாநி = ஶங்க²நக² ஸம்யுக்தேஶாராணாம், பேதாரஹிதேஷு பேணேஷு: (நிஜப²ணப²லகை:) ஸ்வகீயஸ்பு²டாப²லகை:, (நித்யம்) ஶுப⁴ம் (நீராஜநாய) நீராஜநவ்யாபாராய (தத்ரம்) ஸீவம் (ஸமுத்³பா⁴தாநி) ஸர்ப்பா⁴த்ரஸூர்தி, ப²ணஸர்பா⁴த்ராணி ப்ரேக்ஷ்யதா:. (ஸ்ரஜமகா²ஶரீரோ:) மஹாத்மந: (ஸமுஷிணாநி) ஸமுஷ்ணவத்³மா: (நே:) ஶஸ்ராகம் (ஸம்ஷிணாம்) ஸப்³ருஹ்மாநாத்மவாவேக்ஷாம் (ஹோமே:) ஶநாத்மவே: (க்ருதமே யயாம்:) ஸர்வக்ருதயேயாம். ஸர்வதே³தேஶஸ்த்ர ஊர்த்⁴வா ஹோஜஸ்வதீ³வே: நீராஜநாஷ்ட வாதே யதா² ஸாஜநா: ஸமு ஸதே நீராஜநஸம்ப⁴வாவாரம் வித³யதி, ததா² ஸர்வேஷாம் ஸமுஷா: விஷஸம்யதே³தஸ்வதே: நிஜஸ்பு²டா நீராஜநாஸுபாதே: கிரணவர்த்ய ஸஸாந்தீ³வே: மஹாத்மதோ நீராஜந ஶ்ஷேம் விதநுதோ ஶஶிந ப்ரம்ஸ ஹாநாத்மவம் ஶஸ்யஶவித்ர யு:. வர்த்யாஸேத் ப்ர நிதம்யுநா. ரத்நப்ரதீ³வேஸித்ர ப்ரவகம். விஷஶீர்ஷம்யதேதமேத த்ர ரவகம் ஸ்வேதாவ ஶாவ ஊ ப்ஶ த ஜத ப்ரஶ்ஜாம ஸஸேஷநம் ॥ ॥கஎ॥

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் தன் படங்களாகிற பாத்திரத்தினால் கருடனுக்கு ஆலத்தியெடுக்கிறதுகளென்று அருளிச்செய்கிறார் "வர்த்யாபா⁴" என்பதால்,

பதம்	உரை
வர்த்யாபா⁴	திரிகள்போலிருக்கிற
ஸ்வஸ்திகாபா⁴	திருமண்காப்புப்போலிருக்கிற சே
ஸ்பா²ரஸ்	விளங்குகிற [கையின் நுனியில்
காரண்யபி⁴ர்	சிவப்பான காந்திகளினால்

{ 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌰𑌤𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃	ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களையுடையவைகளும்
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇	நடுவில்
𑌤𑌾𑌪𑌂	உஷ்ணத்தை
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	தரிப்பவைகளும்
{ 𑌬𑌹𑍁𑌲 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌷𑍀 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍈𑌲𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃	அதிகமான மைபோலிருக்கிறவிஷமாகிற வாஸனையுள்ளஎண்ணெயினால் நிறைந்தவைகளுமான
𑌨𑌿𑌜𑌫𑌣𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃	தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்தி ரங்களினாலே
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂	எப்பொழுதும்
𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂	ஆலத்தியெடுப்பதற்காக
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂	சீக்கிரமாக
𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿	சுற்றுகிறதுகளான்
𑌭𑍁𑌜𑌗𑌕𑍁𑌲𑌰𑌿𑌪𑍋𑌃	நாகாந்தகனான கருடனுடைய
𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿	ஆபரண பூதங்களான ஸர்ப்பங்கள்
𑌨𑌃	அடியோங்களுக்கு
𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂	அபேக்ஷையை
𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃	அநுபவங்களினாலே
𑌆𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃	பரிபூர்ணம் பண்ணிவைக்கவேணும்

கருத்து. திரிகள்போலிருக்கிற திருமண்காப்புபோலிருக்கிற ரேகையின் நுனியில் ப்ரகாசிக்கிற சிவப்பான காந்திகளினால் ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களை யுடையவைகளும், மத்யத்தில் தாபத்தைத் தரிப்பவர்களும், விஷங்களாகிற வாஸனையுள்ள தைலங்களினால் நிறைந்ததுமான தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்திரங்களினாலே கருடபகவானுக்கு எப்பொழுதும் ஆலத்தியெடுப்பதற்காக சுற்றுகிறதுகள் போலிருக்கிற கருடனுடைய ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய இஷ்டத்தை பரிபூர்ணம்பண்ணவேண்டும் ॥ ॥௩௭॥

“ஸ்வஸ்திகம்” என்பது பாம்புகளின் படத்தில் திருமண்காப்பு போலிருக்கிற ரேகையைச் சொல்லுகிறது. இதை வாஸ்துஶாஸ்த்ரத்தில் ஸர்ப்ப பத்ததியில் “தேவாஜ்ஞநேத்ர வாஜ்ஞாகேஷு ப்ருகு த்ரிஸ்ஸ்வஸ்திகாந்த ரேகாஸ் । ஸவதீம் வஹந்தி வஸ்யே வக்ஷ: ப்ருஷ்டி தஸ்வஸ்திக லக்ஷணைஸ்ஸரோஹி:” என்கிற ச்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது.

அவ ॥ ஃபணிநாம் ஶத்ருத்வே த்ருஷ்டாந்தஸ்தாரஸக்ஷ்யேண காரணாந்தரமாஹ.—

௨௬ ॥ ஸ்வஜ்ஞ த்ருஜ்ஞஸ்ரீநாத்ருதாரஸவிஸரஸ்ஸம்ப்லவோஷாதி-
வாஞ்சுஸாஸாஞ் ஸாநந்தஜாதிவ ஸஹஜஜ்ஜ்யோ வேர
ஶ்லோகாத்ருஜாஸ் । ஜஜ்ஞாஜஜாவேஶாவஜஞ்வேஜஸநி
ஜஜிதஸ்ஸாநயோஜாதிவாஸக்ஜஞ்ஜாயஸ த்ருஜஸ்பஜ்ஜேஷா ஸ
ஜவதி ஜஜ்ஜேஜ ஜாஜதாம் ஜஞ்ஜவாஜ: ॥ ॥௧௮॥

வ்யா ॥ ஸ்வேஜ்ஜதி । (ஸ்வஜ்ஞ த்ருஜ்ஞஸ்ரீநா ஜ்ருதாரஸவிஸரஸ்-
ஸம்ப்லவோஷாதிவ), ஸ்வேஜ் = ஶரீரே, வ்ருத்ருஜ்ஞம் = வ்ருத்ரவயவம்,
ஸ்ரீநாஜ்ருதாரஸவிஸரஸ் = ஶுஸஞ்ஜஸஞ்ஜாரஸவ ஸரணஸ்ரு
ஸம்ப்லவோஷாஸ் = ஸம்ப்லநாஷிவாஷாவேஜேதாரிவ (ஸ்ஜே:) ஸ்-
ஜே:ஸ்ரவேண (ஸஹஜஜ்ஜ்யோவேரஶ்லோகாத்ருஜாஸ்), ஸஹ
ஜஜ்ஜ்யோவேரஸு = ஸ்வஸாவஸிஜாவே ந்ராநவேரஸு,
ஶ்லோகா = விசாரேண, உத்ருஜாஸ் = உஸ்வஜாஸ், (ஸாஸா
நஜ்ஜாஸ்). ஸஞ்ஜிஷயஸ்ஞாந ஜஞ்ஜஸரணாஸ் (த்ராஸாதி-
வ), ஸயாதிவ (ஜஜ்ஜாஜாவேஶாவஜஞ்வேஜஸநிஜஜிதஸ்ஸாந
யோஜாதிவ) ஜஜ்ஜாயா: = ஜஜ்ஜேஜ்ஜேஷ்வ்ரா:, ஜாவேஶாவஜஞ்வே
ஜஸவேஜ: = ஜாஜாஜ்ஜந ஜநிஜேதாஜ்ஜாஸவாவேஜ:, நிஜிஜி-
தஸ்ஸாநாநாம் = நிரஜேராவ ஜ்ருதாவயவஞ் ஜேஸாநாம், யோஜாஸ்
ஸஜ்ஜேநாதிவ, (ஸஜவதி) ஷாஜ்ஜஜ்ஜேஜ் த்ருஸ்யஜவதி (ஜஜ்-
ஜே) ஜஜ்ஜதி (ஜாஜதாம்) த்ருஜதாம் (ஸஜ்ஜே:) வ்யாஜ்ஜவஜ்ஜே:
(ஜஞ்ஜவாஜ:) உரஜா:, “ஜேஜ்ஜஸ்ரீஜஞ்ஜவாஜக்ஷாஜ்ஜ வஜ: ஸு

கோடீரம் ஸர்ப்பேந்த்ரா: (அங்கஸங்காய) அங்காநாம் ஸங்காய (ஸ்ப்ருஹா:)
ஸஹஜம், ப்ரத்யேகம் ஸ்வாபசயபீத்யா த்ராஸாதிவ ருத்ராகடாக்ஷஜோச்ச்வாஸ நிபிடித ஸ்தாநயோகாதிவ உரகா:
பகவதி கருடே ஸ்திரதாம் ॥ ॥௫௮॥

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் கருடனிடம் இருக்குகைக்கு காரணங்களை சங்கிக்கிறார் «அங்க» என்பதால்.

பதம்	உரை
அங்க	அங்கங்களுடைய
ப்ரத்யங்க	ஒவ்வொரு அங்கங்களில்
பீயூஷரஸ	ஸம்பந்தித்திருக்கிற அமிருத ரஸத்தி
வீசீ	பெருக்கினுடைய
ஸம்ஸ்பர்ஶஸ்ப்ருஹயேவ	ஸ்பரிசிக்கவேணுமென்கிற அபிலாஷையினால் போலவோ
அந்த:	மனஸ்ஸில்
ஸஹஜ	ஸ்வபாவஸித்தமாயிருக்கிற
ப்ரத்யேகவைர	ஒவ்வொருவருக்குண்டான வைரத்தினுடைய
ஶங்காஜாதாத்	சங்கையினாலுண்டான
ஸ்வாபசயாத்	தங்களுக்குக் குறைவு வருமென்கிற
த்ராஸாதிவ	பயத்தினாலே போலவோ
ருத்ரா	ருத்ரையென்கிற கருடனுடைய பத்நியினுடைய
கடாக்ஷஜன்ய	கடாக்ஷத்தினாலுண்டான
உச்ச்வாஸ	மூச்சுக்காற்றினாலே
நிபிடித	சூழ்ந்திருக்கிற
ஸ்தாநயோகாதிவ	ஸ்தானங்களினுடைய ஸம்பந்தத்தினாலே போலவோ
பகவதி	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனான
கருடே	கருடனிடத்தில்
ஸ்திரதாம்	நிலையாயிருக்குகையை

[illegible]	அடைந்திருக்கிற
[illegible]	காணக்கூடாத கால்களுள்ள பாம்புகள்
[illegible]	அடியோங்களுடைய மங்களத்தை
[illegible]	ஆகட்டும். [யும் பொருட்டு

கருத்து. கருடன் அமிருதங்கொண்டுவருங்காலத்தில், கருடனுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களிலும் அமிருதஞ்சிந்தியிருக்கும், அதை நாம் புஜிக்கலாமென்றெண்ணங்கொண்டோ, நமக்கும் கருடனுக்கும் ஸ்வபாவஸித்தமான வைரத்தினாலே நம் வம்சயர்களைக் கொல்லுவரோ வென்கிற பயத்தினாலோ, கருடனுடைய தேவியான ருத்ரையினுடைய காடாலிங்கனத்தினாலுண்டான மூச்சுக்காற்றுள்ள இடங்களை யுடைந்திருக்கிறோம் என்கிற எண்ணத்தினாலோ, கருடனிடத்தில் த்ருடமாயிருக்குகையை யடைந்திருக்கிற ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தைஉண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. பக்ஷீச்வரன் யானையையும் ஆமையையும் கிளையையும், கால்களினாலும் மூக்கு நுனியினாலும் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாய்ப் போகும்பொழுது, அவரைக்கண்டுவியந்த தேவர்கள் முதலியவர்கள் "கருடன்" என்று இவருக்குத்திருநாமமாக இருக்கட்டுமென்றார்களென்பதும ஹாபாரதத்தில் "[illegible]" என்கிற ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௩௮॥

[illegible]

[illegible] ॥௩௯॥

வ்யா॥ கோடீர இதி। (கோடீரே) கிரீடே (ரத்நகோடி ப்ரதிபலிததயா) அநேகரத்நேஷு ப்ரதிபிம்பிததயா (அநேகதா) பஹுதா (பிந்நமூர்த்திஃ) விபக்ததநுஃ, அதஏவ (ஸ்வயூத்யாந்) ஸஜாதீயாந் (புஜங்கமாந்) ஸர்வாந், (அபிதஃ) பரிதஃ "அபிதஃபரித" இத்யபிதாநாத். (நிஜைஃ) ஸ்வகீயைஃ (வேஷ்டநைஃ) ஆவரணைஃ (க்லுப்தரக்ஷஃ) விஹிதரக்ஷணஸம்யுதஃ (ஹேமாம்போஜப்ரஸவஸ்ரக்ஸமாநகாந்திஃ) ஹேமாம்போஜப்ரஸவாநாம் ஸுவர்ணபத்மாநாம் ஸ்ரக்ஸமாநா காந்திர்யஸ்ய ஸஃ, ஸநந்தகஃ, ஸநந்தகஸ்ய ஸக்யாஸ்பததயோக்தஃ (ஶாங்கபாலஃ) ஶங்கபாலாக்யஃ ஸர்பஃ = காந்திஸம்பந்நஸ்ஸஹிதஃ, ஸர்பாணாம் = ஸர்ப்பாணாம், பக்ஷ்யஸ்தயோக்தஃ (ஜாநாஸி வோ) ஶோபதே (ஸர்வஸர்பாணாம் ஜயஃ) ஸர்பாணாம் ஸர்வ ஶுபஃ, ஶங்கபால இத்யுக்தஃ. (நஃ க்ஷேமம்) அஸ்மாகம் க்ஷேமம் (ஸுகம்) ஸஹாயதா, பரமாகம் ரக்ஷிக்ஷேமம் கரோதுவிதி ஶேஷஃ. அத்ர ஶ்லோகே ஸர்பாந் ப்ரதிவேஷ்டநைஃ க்லுப்தரக்ஷ இவேத்யுத்ப்ரேக்ஷா. ஹேமாம்போஜப்ரஸவஸ்ரக்ஸமாநகாந்திரித்யுபமா॥

அ—கை. கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "கோடீரே" என்பதால்.

பதம்	உரை
கோடீரே	கிரீடத்தில்
{ ரத்நகோடி	அநேக ரத்நங்களில்
ப்ரதிபலிததயா }	ப்ரதிபிம்பித்திருக்குகையாலே
அநேகதா	வெகு விதமாக
பிந்நமூர்த்திஃ	விபக்தமாயிருக்கிற சரீரத்தையுடையவனும்
ஸ்வயூத்யாந்	தன் ஜாதியர்களான
புஜங்கமாந்	ஸர்ப்பங்களை
அபிதஃ	நாலுபக்கத்திலும்
நிஜைஃ	தன்னுடையவைகளான

வேஷ்டநை: — சுற்றுதலினாலே
க்ருதரக்ஷை: — செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தையுடையதுபோலிருக்கிறதும்
ஹைமாத்ரௌ — ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்தினாலே
வித்ருத — தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஶாரதாப்ராவலீவ — சரத்காலத்திலிருக்கிற மேகபங்க்தி
ஸாந்த்ரகாந்த்யா — போலிருக்கிறதும்
ரோசிஷா — காந்தியினாலே
ஶிகாவத் — சிகையுள்ளதுபோலிருக்கிற
ஶிகாரத்நை: — சிரோரத்நத்தை யுடையதுமான
உரகரிபோ: — ஸர்ப்ப சத்ருவான கருடனுடைய
ஏஷ ஶிகாரத்நாஹிராஜ: — இந்த தலையில் ஆபரணமாயிருக்கிற சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பமானது
அஸ்மாகம் — அடியோங்களுக்கு
க்ஷேமம் — க்ஷேமத்தை
விதத்தாம் — உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான கிரீடத்தில் அநேக விதமாக ப்ரதிபலிக்கிறத்தினாலே, புற்றிலிருக்கிற தன் வம்சியர்களான ஸர்ப்பங்களை தான் சுற்றிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறதும், சரத்காலத்திலிருக்கிற சுத்த வெளுப்பான மேக பங்க்தியானது ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்திலிருந்தாப்போலெ, ஸ்வர்ணமயமான கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற வெளுப்புவர்ணமான சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பம் வெளுப்பு வர்ணமென்பது "ஶங்கஸ்படிகவர்ணாப:" என்கிற ஈச்வர ஸம்ஹிதையின் ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௩௯॥

௪௦ ॥ ஸாத்விஸ்தோத்ரே க்ஷணாத்ஸாரணமுபஹிதம் ஸ
ணாத்யதி—

[illegible] ॥௨०॥

[illegible] ॥௨०॥

அ—கை. கர்ணுபரணமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹா பத்மனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிருர் "[illegible]" என்பதால்.

ஊராவீய:	பெரியதான
கர்ணபாஶ	கர்ணபாசத்தினுடைய
த்யுதி	காந்தியினாலுண்டான
பரிபவந	அவமானத்தினாலுண்டான
வ்ரீடயேவ	வெட்கத்தினாலே போலே
ஸ்வதேஹம்	தன் சரீரத்தை
ஸங்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு
ஸமீரம்	வாயுவை
க்ரஸந்	புஜிக்கிறதும்
ஈஷத்விநதமுக:	கொஞ்சம் குனியப்பட்டிருக்கிற முகத்தை யுடையதும்
மந்தமந்தம்	மெள்ளமெள்ள
நிஶ்வஸந்	மூச்சு விடுகிறதும்
ஸ்வச்ச	ப்ரஸந்நமாயிருக்கிற
கண்டபித்தி	கபோலப்ரதேசத்தில்
ப்ரதிபலந	ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற
மிஷாத்	வ்யாஜத்தினாலே
க்வாபி	ஒரு இடத்தில்
கூடம்	மறைந்திருக்கும்படியாக
விவிக்ஷு:	ப்ரவேசிக்கிறதற்கு இச்சையுள்ளதுமான
வைநதேய	கருடனுடைய
கபடகர்ணபூர:	கபட குண்டலமாயிருக்கிற
ஃபணீந்த்ர:	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ந:	அடியோங்களுடைய
தோஷாந்	தோஷங்களை
க்ஷிணோது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரியதாயிருக்கிற கர்ணபாசத்தின் காந்தியினாலடைந்த அவமானத்தினாலுண்டான வெட்கத்தினாலேயோ, தன் சரீரத்தை சுருக்கிக்கொண்டும், கொஞ்சம் தலை குனிந்தும், மெள்

ளமெள்ள மூச்சுவிடுகிறதும், காற்றை புஜிக்கிறதும், தெளிவான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிற வ்யாஜத்தினாலே ஏதோ ஒரு ப்ரதேசத்தில் ப்ரவேசிக்கவேணுமென்று இச்சையுள்ளதுபோலு மிருக்கிற கருடனுடைய குண்டலமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௦॥

குறிப்பு. கருடனுக்கு குண்டலமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பங்கள் கருடனுடைய காதின் காந்தியைப்பார்த்து அவமானமடைந்து ப்ரஸந்நதரமான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற வ்யாஜத்தினால் இங்கேயோ ஒரு மூலையில் மறைந்துபோகவேணுமென்கிற இச்சையுள்ளதுபோல் தோன்றுகின்றனவென்பது திரண்டபொருள் ॥

௪௧ ॥ [illegible]

[illegible]

வ்யா ॥ [illegible]

ஸ்வஸ்திகஜத்வயாட்ய: (வ்யாஜாஹாரஸ்ய) ஶ்ராந்த: (ஹ்ருஷ்ட்ய:) ஹ்ருஷ்டயஸ்ய:, உபேந்த்ரோவா (ஸ: ஹாரபலீடகரோஷ்ட்ர:) கண்டாபோகப்ரதக்ஷிணவத்: (உபயம்) உபாயம் (ஹரத:) நாபீந்த கரீந்த்ராஹாரணஸபயே கஞ்சிஶயாராலிங்ஸ்ய ஶ்ராந்த: கண் ஸத்வஸ்ய ஸ்வஸ்யால்பிஸம்பாத்கதிஶ்ருங்கலீவீதகாங் ஶாரீரகம் தயாஹாரோஹவம் கார்கோடநாம: ஸஉஸ்தவாபஜாக்ஷ ஸத்யவேஹாரகீத்யாட்ய: உத்காஶாக்ஷ்ரஹாஹஜத்ர உத்காஶாக்ஷ்ரஹாரஸ்ய க்ஷோபாஹாயஸ்யஸஜத்யாட்காஹிஶாடநா, உத்காஶாக்ஷ்ரஹாஹாய॥ ஸ்வபேடாபராஹா நிபாடநகாவ், ஶ்ரேணீத்ருஶ்யப்ருஷ்டதேஶம் ஜத்ர ஶ்ரேணிவத்ருஶ்யத்யாட்காஹி வஶபாஹரவாஷ்பேதாவஉாவ. ஷணவஉபம்காரஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥சக॥

அ—கை. ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "வாலாக்ரே" என்பதால்

பதம்	உரை
வாலாக்ரே	வால்நுனியில் [செய்யப்பட்டிருக்கிற]
ஶ்ருங்கலபந்தய	முடிச்சினால்
ப்ரதித	விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ருஹச்சிரோரத்ந	பெரிய சிரோரத்நத்தினாலே
ஸுதர்ஶநீய:	மிகவும் பார்க்கத்தகுந்ததும்
முக்தா	முத்துப்போல்
ஶுப்ர	வெளுத்ததான
உதராப:	வயிற்றின் காந்தியையுடையதும்
ஹரிமணி	இந்த்ரநீலக்கல்லின்
ஶகலஶ்ரேணி	சகலத்தின்பங்க்திபோல்
த்ருஶ்யப்ருஷ்டதேஶம்	பார்க்கத்தகுந்த மேல்ப்ரதேசத்தையுடையதும்
விஷக்த	நாலுபக்கத்திலுமிருக்கிற
வஜ்ரோபாக்ர	வஜ்ராயுதத்தின் நுனியின் கூர்மை
வ்ரண	காயத்தினுடைய [யினாலுண்டான
கிண	காய்ப்புகளாலே
விஷமோந்நத	மேடுபள்ளம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே
ஸ்தப்தவ்ருத்தி:	மந்தமான இருப்பையுடையதும

வ்யாலாஹாரஸ்ய	ஸர்ப்பத்தை ஆகாரமாகவுடைய கருடனுடைய
ஹ்ருத்ய:	மார்பிலிருக்கிறதும்
ஸம்ஹாரதாம் ப்ராப்த: கார்கோடக:	அந்த ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அகம்	அடியேனுடைய பாபத்தை
ஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வாலின் நுனியினால் தன் கழுத்துப்ரதேசத்தை முடித்திருப்பதினால் அதின் படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தை நாயகமணியாகவுடையதும், முத்துப்போல் வெளுப்பான வயிற்றை யுடையதும், கருடனுடைய திருமேனியில் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிபட்டதினாலுண்டான புண்காய்ப்பு விஷமமாயிருக்கிறபடியாலே சவிக்காமலிருக்கிறதுமான கருடனுக்கு ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கார்க்கோடகனென்னும் நாகமானது கருப்பு வர்ணமென்பது "கார்கோடக: மஹாநீல: ..." என்கிற பாஞ்சராத்ர ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௪௧॥

௪௨ ॥ உபஜாதிவ்ருத்தம் நாம வர்ணயதி.—

உத் ॥ வைகுண்ட்யஸ்ய ஶ்ரீபோஷணபாரணவாரிணஸ்ஸ்வஸ்யைநா
நாஸ்யம்யோ வக்ஷ:ஸ்தலீமாஶ்ரிதோ ஸாஜகம்ஜமிதா ஸ்யை:
ஸ்வஸ்தி ரம்யாணா: । சுமநோத்கெவோத்ரதிஜ்ரநீராவித
விவிதோத்வாஸமிஸ்ராஸவெமக்ஷரோத்வநாக ்திநுக்ஷ
வைமதா ஜ்வரிதம் கோவஸ் கம்புக்ஸ்ரா: ॥ ॥௪௨॥

வ்யா ॥ வைகுண்டேஷ்விதி । (ஸாஜகம்ஜமிதா ஸ்யை:) நாகாந்தகஸ்ய (வக்ஷ:ஸ்தலீமாஶ்ரிதோ:) ஹ்ருதயாலங்காரஸ்ய நாயகஸ்ய (வைகுண்டேஷ்ய ஶ்ரீபோஷணபாரணவாரிணஸ்ஸ்வஸ்யைநாஸ்யம்ய:) வைகுண்டேஷு = வைதிகேஷ்வரீயா, ஸஹிதவைஶ்ரீபோஷம், ஸ்ஸ

அ—கை. யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிற ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "வைகக்ஷ்ய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸர்ப்பாரே:	நாகாந்தகனான கருடனுடைய
வக்ஷ: பீடா	திருமார்பாகிற ஆஸநத்தை
அதிரூட:	ஏறியிருக்கிறதும்
வைகக்ஷ்ய	மார்பில் பூணல்போலே குறுக்காக ப்போடப்பட்ட மாலையினுடைய
ஸவிசேஷ	
உதார	ஸம்பந்தத்தினாலே
பரிணத:	பரிணமித்திருக்கிற
ஶஸ்த்ரபந்த	ஆயுதபந்தநத்தினுடைய
ஆகார:	ஆகாரத்தையுடையதும்

அஸ்ராந்த	ஒழிவில்லாமலிருக்கிற
ஸ்வைரநித்ரா	தன்னிஷ்டப்படி தூக்கத்தினாலே
விரசித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
விபுலா	அதிகமான
ஸ்வாஸ	உச்வாஸமென்ன,
நிஸ்வாஸ	நிச்வாஸமென்ன,
வேக	இவைகளுடைய வேகத்தினாலே
க்ருசா	க்ருசமாயும்
ஸ்தூலாக்ருதி:	பெரியதாயுமிருக்கிற ஆகாரத்தையுடையதும்
யஜ்ஞஸூத்ராயமாண:	யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிறதுமான
கோபி வாஸுகி:	ஒருவாஸுகியென்னும்ஸர்ப்பமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
துரிதம்	பாபத்தை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. மார்பில் பூணல்போல் குறுக்காகப்போடப்பட்ட மாலையின் ஸம்பந்தத்தினாலே சுஸ்த்ரபந்தம் போலிருக்கிறதும், தன்னிஷ்டப்படியுள்ள ஒழிவில்லாத தூக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அதிகமான உச்சவாஸ நிச்வாஸத்தினுடைய வேகத்தினால் சிறியதாயும் பெரியதாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், கருடனுடைய ஹ்ருதயதேசத்திலிருப்பதும், கருடனுக்குப்பூணலாயிருக்கிறதுமான வாஸுகியென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥

ஸ்ரீஜயதேவதுரிதாபஹம் வக்ஷ: ஸ்ரீமத் த்ருதம், யஜ்ஞஸூத்ராயமாணமத்ர காகாக்ஷிந்யாயேநாவதி ॥ உலகில் வீரர்கள் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக தங்கள் கழுத்தில் இரண்டு கயிறுகளை தொங்கவிட்டுக்கொள்ளுகிறது வழக்கம்; அப்படியே, கருடனுக்குப்பூணல்போல இடதுபக்கத்திலிருக்கிற ஸர்ப்பத்தையும், வலதுபக்கத்திலிருக்கிற மாலையையும் பார்த்தால் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதான இரண்டு கயிறுபோல் தோன்று

கிறதென்பது «[illegible]» என்கிற பதத்திற்குத் திரண்ட பொருள். தன்னிஷ்டப்படி ஒழிவில்லாமல் தூங்குகிற ஸமயத்தில், மூச்சை வெளியில விடுகிறபொழுது சரீரம் சிறியதாயும், மூசசை உள்ளேயிழுக்கும்பொழுது பெரியதாயுமிருக்கிறதென்பது «[illegible]» என்கிறபதத்தின் கருத்து. உச்சவாஸமென்பது மூசசை உள்ளேயடக்குவது நிச்வாஸமென்பது மூச்சை வெளியில் விடுவது ॥ ।௫௨।

அவ॥ [illegible] —

[illegible] ॥௫௩॥

வ்யா॥ [illegible]

ரிஶேஷபரிவாஸிதம் ஸ்ரக்ஸமூஹம் மௌக்த்யபரிஶேஷஸ
ஹிதம் ஸ்ரீ வத்ஸநாகாவிடபகிரிகி நிஶ்சித்ய ஸ்யூதஸூத்ரமௌக்த்ய
பரிஶேஷாஹிதாஷீவிஷாநாம் ஜ்வலத்தேஹம் ஸ்லேஷேஷு ஶேவா
பதிவஸம் நாககந்யாபதாந்தோஹதம் பரிஹாஸகீதிதாவ: வி
டபயிகேத்ய ஸ்த்ர ஹ்ராஸிதேஹமங்காரா:, ஸவிடபேஸ்ரஜஹமேஜ வி
டபஸ்த்ரேஸ ஜாதகதாக ॥ ॥ ௪௫ ॥

அ—கை. இரண்டு திருக்கைகளிலும் வலயமாயிருக்கிற அநந்தனென்னும், குளிகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிறார் "ஶ்லிஷ்யந்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்லிஷ்யந்	ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளுகிற
ருத்ராஸுகீர்த்த்யோ:	ருத்ரையென்னும் ஸௌகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருட பத்நியினுடைய
ஸ்தநதட	ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற
குஸ்ருணாலேபாத்	குங்குமக்குழம்பினாலே
ஸங்க்ராந்த	ஸங்க்ரமித்திருக்கிற
ஸார	உத்க்ருஷ்டமாயும்
ஸாராமோதா	அதிகமாயுமான பரிமளத்தினுடைய
ஸ்ப்ருஹாவேஶாத்	இச்சையினாலே
உந்நத	உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற
ப்ருது	பெரியதான
மண்டலாகாரபோகாத்	மண்டலாகாரமான படத்தினாலே
அபிராம:	மநோரமமானதும்
ப்ராய:	நிச்சயமாக
ப்ரிய:	ப்ரீதி விஷயமான
சந்தநத்ரு	சந்தந விருக்ஷத்தின்
விடபதியா	கிளையென்னும் புத்தியினாலே
ஶ்லிஷ்ட	ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற
பக்ஷீந்த்ரபாஹு:	பக்ஷீச்வரனுடைய கையையுடையதுமான

உரகௌ குளிகனென்னும் சேஷனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அஸ்மதீயம் அடியோங்களுடையதான
வ்ருஜிநௌகம் பாபஸமூஹத்தை
வ்யூஹஶ: கூட்டங்கூட்டமாக
வ்யபோஹதாம் போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுகிற ருத்ரையென்னும் ஸுகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருடனுடைய தேவிகளுடைய ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற குங்குமக்குழம்பின் அதிகமான பரிமளத்தில் இச்சையினாலே உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற பெரியதான படத்தினாலே அழகானதும், சந்தனவ்ருக்ஷத்தின் கிளையென்னுமெண்ணத்தினாலே கருடனுடைய திருக்கைகளை ஆச்ரயித்தவைகளுமான குளிகனென்னும் அனந்தனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபஸமூஹங்களைக்கூட்டங்கூட்டமாய்ப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௩॥

அத ॥ அத அதிஸாஹஸம் ஸம்ஸ்த்ரம் ஸூக்தி:—

ஸ்ரக் ॥ த்ருப்தாநந்தப்ரவிஷ்டாந் ஃபணிஜவஸஹஸா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஊர்த்வேந்த்ரு க்ஷணாந்தேக்ஷ்வைரம் க்ஷயமிவ காந்தி: ஸ்தம்பயந்தேஷ நந்த । வ்யாஜஸ்ருஷ்டப்ரோக்ஷ்யோத்ரஸம்யோ விஶ்வாஸ்ருஷ்ணாஸ்ருஷ்டாவாஹிகாஸ்ஸகாரவாத்ர்வாஸஸ: ஸா நேத்ரந ஹந்த்ராஸ் ஸாநாஸ்ருஷ்ணாநேஹஹாவாஸ்ருத்ர தாம்ந: ॥ ॥௪௪॥

வ்யா॥ த்ருப்தாநிதி (த்ருப்தாந்) ஸ்ருஷ்டதாகஸஞ்சிதாந் (கஷ்டவிஷாந்) ஸ்ருஷ்டஸ்ராஸஞ்சநேஷ விஷாந் (க்ஷணாந்) ஸகுசிதாந் (ஸ்வைரம்) ஸ்வகீயஸாம்யவாந் (ஃபணிந:) ஸஞ்ஜாந் (ஸாஹா) ஸ்வைம்யாநாஸஸோகேந (ஸாக்ஷம்) ஊர்த்வம் யதா ததா. (ஸ்ருஷ்ட்வா) ஸ்ருஷ்ட்வா (ஊர்த்வேந்த்ரு) ஊர்த்வம் ஸ்ராவ்யாவந் (ஸகல:) ஸா ஸ்வ: (காந்தி:) ஸ்ருஷ்டவிஷயே கோஸவாந், அதஸஸ (வேஷ்டேந) ஸரீராவரணேந ஸஹதாநா, (க்ஷயம்) ஸ்ருஷ்டஜாம்

ராஷ்ட்ரம் (ஸ்வீயஸ்தாநம்) அத்யுஷித: (தார்க்ஷ்யத்ராஸவஶ:) க
ர்பகாங்க்ஷிண்யே தேஶஸ்தித: (வ்யாஜே) ஸர்ப: (விபக்ஷஸம்ப
ந்தாவாஸோப்ஸரணாத் ப்ராப்தாஶ்ரயஸ்தேந) விபக்ஷஸம்
பந்தாயாம் = விஶாலகீர்த்யாத்ராணகர்த்ராயாம், வாஸோபஸ
ரணாத் ப்ராப்தாயா: = ஸ்வ வஸதிஸ்தாநாதுத்ஸ்ருதாஶ்ரயஸ்ய,
தேந: ஸந்தேந = ஸந்த: ஸந்தாபேந, (தே:) கரூராகம்
(ஸந்தாபதாபஸம்பாதேஶாவாஸ்தவ்யம்) ஸந்த: ஸந்தஜ்வர
ஸம்பாதப்ரேரிதோ, வாஸ்தவ்யம் = வாஸஸ்தாநம், ஸமஸ்தவ்யஸ்
கதம்பிநீர்வத்தி கதம்பிதஸ்ய ப்ரத்யபாவஸ்யாப்ய (ஸஹ்யாத்)
க்ஷயாகாரமாஜ. கருடஜடரகதம் நிஜபந்துஜநம் பாந்தவாஸ
க்த்யா ரக்ஷிதஜநாந்ஸ்ப்ய பந்துஜநநாஶகஸ்ய கருடவிஷயே
ஸந்தரஸ்ய ஸத்ருநிக்ரஹணேச்சயா ஸ்பிர்யேஷ்வேந க்ஷுண்ணி
ரஸநஸ்யாஜேந கருடம் ஸ்வீயம் தக்ஷக: ஸம்ஹாரஸம்ஹார:
ஸம்பாதா ஸாயாவிர்பாவநேநவ ஸோதாநாஸஸ் ஸந்
கந்துஸஸ்யேஸ்யாத்ராஸேதாரகவித்யய:. ஶோகாவஸம்நக்ஷ
ஶ்ரேஷ்டி ஸ்வாயம்ஸ்வீயண்ணிவேதிவாஸ்தாஸக்ஷா. கஜ
கமேஷத்ர ரஸ்யேகம். உக்ரஸம்ஹாரதேஷத்ர உக்ரஶி
வஸம்ஹாரஸ்ய தேஷஸ்திவஸ்த்வகஸ்மாத் ரஸ்யேகம், ஜாஸ்வேதாவ
ஶிவ ஸ்ப்ரஶ்த ஜத்தரும்ஸார ஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥௪௪॥

அ—கை. கடிஸூத்ரமாயிருக்கிற தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறுர் "க்ரஸ்தாந்" என்பதால்.

பதம்	உரை
க்ரஸ்தாந்	கருடனுலேவிழுங்கப்பட்டவர்களும்
அந்தர்நிவிஷ்டாந்	வயிற்றுக்குள்ளே ப்ரவேஸித்தவர்களும்
க்ஷுண்ணாந்	பொடியாகப்பண்ணப்பட்டவர்களுமான
ஸ்வபந்தூந்	தன்னுடைய பந்துக்களான
ஃபணிந:	ஸர்ப்பங்களை
ஶோகா	துக்கத்திஞலே
காடம்	மிகவும்

ஆஶ்லிஷ்ய	கட்டிக்கொண்டு
ஶோசந்து	துக்கத்தையடைகிறதும்
ஏக:	ஒருவனாயிருந்துகொண்டே
குபித:	(ஆகையினாலே) கோபமுள்ளதும்
வேஷ்டநாத்	(ஆகையினாலே) சுற்றுதலினாலே
க்ஷுதம்	பசியை (கருடனுடைய ஜாடராக்நியை)
பீடயந்	பீடித்துக்கொண்டிருப்பதும்
தார்க்ஷ்யோதரஸ்த:	கருடனுடைய, இடுப்பிலிருக்கிறதுமான,
வ்யாள:	ஸர்ப்பமானது
விஶால	விசாலமான
கலகுஹா	குகைபோலிருக்கிற கழுத்தில்
வாஹி	ப்ரவஹிக்கிற
ஸுபூத்கார	பூத்காரமாகிற
வாத	காற்றுஸமூஹத்தினுடைய,
ஸந்தாநேந	அடிக்கடியுண்டாகுகையினாலே,
ந:	அடியோங்களுடைய,
புநர்கர்பகுஹா	மறுபடியும் குகைபோலிருக்கிற
கேஹ	கிருஹத்தில். [உதரமாகிற
வாஸ்தவ்யதாம்	வஸிப்பதை,
ஹந்த்வாஶு	போக்கடிக்கட்டும்,

கருத்து. கருடனாலே விழுங்கப்பட்டவர்களும், கருடனுடைய வயிற்றில் ப்ரவேசித்தவர்களும், கருடனால் புஜிக்கப்பட்டவர்களுமான தன்னுடைய பந்துக்களான ஸர்ப்பங்களைக் கட்டிக்கொண்டு துக்கப்பட்டு, பிறகு, அதினாலே கோபமுள்ளதாய் கருடனுடைய ஜாடராக்நியை (பசியை) பீடிக்கிறதுபோல், இடுப்பில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற, தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது, தன்னுடைய கழுத்தாகிற குகையினின்றுமுண்டான, பூத்காரமான காற்றின் ஸமூஹத்தினாலே அடியோங்களுடைய மறுபடியும் மாதாவின் உதரத்தில் வஸிப்பதைப் போக்கடிக்கட்டும்.|| ||௪௫||

[illegible]

||௪௬||

[illegible]

ஶ்ருதிஸம்ஸ்தி²தா க்ருஷ்ணபாதா³ப்³ஜஸேவா ஸதத்வ ” இதி ஸதத்வ
ஜாதோ³ஸ்து கோ³தி³தி ॥ ॥௫௫॥

அ—கை. தக்ஷகனையே மறுபடியும் வர்ணிக்கிறார் "மஹாஸக்தம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ரக்த	இரக்தவர்ணமான
அம்போ³ஜாகாரே	ஜலஉடத்தையடையாளமாகவுடைய
தார்க்ஷ்யஸ்ய	கருடனுடைய
கடிதட	இடுப்பின்
நிகடே	ஸமீபத்தில்
மஹாஸக்தம்	மிகவும் ஸம்பந்தித்திருக்கிறதும்
தி⁴க்க்ருத	திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
காஞ்சீதீ³தி⁴தி	ஒட்டியாணத்தின் காந்தியையுடைய
ப²ணமணி	படத்திலிருக்கிற மணியின்
மஹஸா	காந்தியினாலே
ஶோணிதாங்க³ம்	சிவப்பான சரீரத்தையுடையதும்
விந்த்⁴யாத்³ரிப்ராந்தலீந	விந்த்யபர்வதத்தில் ஸம்பந்தித்திருக்கிற,
ஸந்த்⁴யா	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
க⁴ந	மேகத்தில்
க⁴டித	சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற
தடித்காந்தி	மின்னலின் காந்தியினுடைய
ஸாத்³ருஶ்ய	அழகை
து⁴ர்யம்	வஹிப்பதுமான
பு⁴ஜங்க³꞉	(தக்ஷகனென்னும்) ஸர்ப்பமானது
ந꞉	அடியோங்களுடைய
ஸதத	எப்பொழுதுமிருப்பதையே
ஸாம்ஸித்³தி⁴கம்	ஸ்வபாவமாகவுடையதும்
ப³ஹுவித⁴ம்	அநேகவிதமானதுமான
கர்மப³ந்த⁴ம்	கர்மஸமூஹத்தை
த்³ருதம்	சீக்கிரமாக

நிராமயந்த்ராத் போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான ஒட்டியாணத்தின் காந்திபோலிருக்கிற படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தின் காந்தியினால் சிவப்பானதும் இரக்தவர்ணமான ஜல்லடத்தையுடைய கருடனுடைய இடுப்பில் த்ருடமாக ஸம்பந்தித்ததும், விந்த்யபர்வதத்திலுள்ள ஸந்த்யாகாலமேகத்திலிருக்கிற மின்னலுடைய காந்திபோலிருக்கிற காந்தியையுடையதுமான தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுடைய அநேகவிதமான கர்மபந்தத்தை போக்கடிக்கட்டும் ॥ ௪௫॥

இதி, பரிஷ்காரபத்ததி:.

௪௬ ॥ அத: பரிஷ்காரபத்ததிம் ஸமாப்ய ஸங்க்ஷேபாத் ஸர்வத: ஸ்தோத்ரம் பராவரைஷ்வர்யம் ப்ரஸித்திஸஹாயகாயம் விபக்ஷா: ஸ்ரீ க்ஷேமங்கரநாயக: ஸ யதே ஸ்தோமக்ஷேமதாநாதி ப்ரஸ்தாவாத் ப்ரஸக்தாயநக்ஷம் ஸமாப்யதி.—

௪௬ ॥ ஸ்தோமாத்மா நம் விதாநம் வ்யஜநமநகம் ஸ்தோஜ,
யந்தீ ஜயந்தீ த்ரிநேத்ரம் நித்யாஹ்ருதித்ரம் யாதி விஜயரதயோர்யா
க்ருத்யோமாநதேக்ஷ: । ஊஷோ நிஷ்பந்நாபோஷோ ஊந்நத,
நம்ரீபூதா நிஸ்ஸஹாயஸ்ஸஹாயோ தீரோதாத்தஸ்ஸதீயம்
ஊர்ஜிததர்பிதாராதிப்ரஸக்ஷ்யஸ்ய பக்ஷ:॥ ॥௪௬॥

வ்யா ॥ ஸ்தோமேதி । (ஊநந்தநமஹீந:) ஊநந்தஜநஹிதாஹ்ருதம வ்ருத: (ஸ்தோமாத்மா நம்) ஐஸ்தோமாநதம் (விதாநம்) உபரிவிஸ்த்ருதபடம், ஸாமாக்ரஜோ, உத்தம், (வ்யஜநமநகம்) வ்யஜநாக்ரஹோத்ர ஸாமதைதம் (வ்யஜநம்) தாலவ்ருந்தம் (ஜயந்தீ) ஜயந்தீவக்ஷ (ஸ்தோஜயந்தீ) ப்ரயுஜ்ஜிதப்ரதாநம். ஸ்தோதாநா ஸ்தோஜயந்தீ, ஸத்ரீத்யுக்தேர்: (நித்யாஹ்ருதித்ரம்) நித்ரம் = ப்ரதிதிநம், ஆஹுதிமதாம் ஸுத்ராஹவஸ்ய, (த்ரிதம்) ஹிதவிதாயநவத்ம்: (யாதி), யாசே (யாம க்ருத்யோமாநதேக்ஷ:) யாமக்ராமி = ப்ரயுக்தாவாய, ஆஹவநாமி, பாமர: = ப்ரயஸவாஹார், ஸ்வேதாவர்ஷம் ஸஹேநாவா, தவ்யாநஸ்யாதி யாஜ்ஞிகைர்த்ருதவ: நேதவ்யா ஸ்தோக்ஷாநவித்ருக்தே.

यस्य तयोक्तः. (विजयाय॰) विजयकारिरणोद्यतः (नि-ष्पन्नाहवः॰) निष्पन्नः पन्नाहवः = उपेक्षा पक्षस्यत-योक्तः. (दावस॰) शिरोभूषायां किङ्करीभूतं (निःसहा-यः॰) सहायरहितः (सहायः॰) पार्श्वसहकारी, अतःपरा-ङ्गान् (अपरिताराशिवपक्षैः) पापैर्विजितपराभवपक्षैः (स्वपक्षैः॰) स्वपक्षैः (अस्वीयं दारितं) अस्वाकंवाचं (पादपद्मे) पद्मं कण्ठीकृत, निराकण्ठीकृतेत्यर्थः. ग्राहकेतावितानस्य भूषिकं, स्वजनस्य स्वयमेव मूर्ति-रायतनं धात्रकं, ध्वजस्य जयकारिकं शिरस्त्रं तीर्थमि-हितं च शत्रुघ्नप्रकं, रायसप्रवाहनरज्जुस्तम्भनपेक्ष-कं दाससप्रवाहनरहितकं सहायस्य सहायाङ्गनान-पेक्षकमनोरथसम्पूर्णं दासोत्थाः, अतः गरुत्मतिथे-तत्स्वरूपं वदति. सदाशयवैपरीत्यं प्राविष्कृतोऽन-वसरः. यथाश्रितवत्सत्वरूपं विषयजातमवलोकि-वृते, वेगोदग्रं व्यजनादि विषमेतेन वदार-विरोधिवनाशनोद्धतराक्षसान् ॥ ॥௪௨॥

அ—கை. இப்படி ‘ பரிஷ்காரவர்ணக” மென்னும் வர்ணகத்திலே கருடனுடைய திருவாபரணங்களான ஸர்ப்பங்களைவர்ணித்து, இந்தாவதான ‘‘அத்புதவர்ணகத்தி” லே எம்பெருமானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்துகொண்டு அநேக யுத்தகாலங்களில் ஜயமுண்டாக்கின சரிதம் முதலிய சரிதங்களை யருளிச்செய்யக்கோலி, முதல்ச்லோகத்திலே, கருடன் எம்பெருமானுக்கு அநேகவிதமான சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கைங்கரியஞ் செய்கிறானென்று அருளிச்செய்கிறார் ‘‘வேகோதக்ரம்” என்பதால்.

பதம்.	உரை
दनुजदमयितुः	அஸுரசத்ருவான எம்பெருமானுக்கு
वेगोदग्रम्	வேகத்திலே யுயர்ந்ததான
वितानम्	மேல்க்கட்டியாயும்
व्यजनम्	அநுகூலமான காற்றையுண்டுபண்ணத்தக்க

வ்யஜநம்	விசிறியாயும்
ஜயந்தீ	ஜயத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்க
வைஜயந்தீ	த்வஜமாயும்
நித்யப்ரத்யர்த்திஹந்த்ரு	எப்பொழுதும் (எம்பெருமானுக்கு) எதிரில் வருகிற சத்ருக்களைக்கொல்லுகிற
மித்ரம்	தோழனும்
யுதி	யுத்தத்தில்
{ யுக்ய	குதிரையென்ன
பாசா	கயிறென்ன இவைகளை
நபேக்ஷ: }	அபேக்ஷிக்காமலிருக்கிற
விஜயரத:	விஜயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க ரதமாயும்
நிர்வ்யபேக்ஷ:	உபேக்ஷையிலலாமலிருக்கிற
தாஸ:	தாஸனும்
நிஸ்ஸஹாய:	(தனக்கொரு) ஸஹாயமில்லாமலிருக்கிற
ஸஹாய:	ஸஹாயனுமிருக்கிற(கருடன்)
{ ஜயாஜித	யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற
ராதிபக்ஷை: }	சத்ரு ஸைந்யங்களையுடைய
ஸ்வபக்ஷை:	தன் பக்ஷத்தினாலே
அஸ்மதீயம்	அடியோங்களுடையதான
துரிதம்	பாபத்தை
வ்யாதூநயேத	உதறும்படி செய்யட்டும்.

கருத்து. மேல்கட்டியாயும், விசிறியாயும், கொடியாயும், தோழனும், ரதமாயும், தாஸனும், ஸஹாயனுமிருக்கிற கருடன் அடியோங்களுடைய பாபத்தை தன்னுடைய பக்ஷங்களினாலே போக்கடிக்கட்டும்.

குறிப்பு. "வைநதாநம் விதாநம்" என்பதால் "வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ்வருவானே" என்றும், "ஸ்தோத்ரஸ்வஸ்ய ப்ரவேஸ்வரஸ்ய ப்ராநமதம் த்விஜ ! ஸந்தவாஸ்யம் ஹரிபோநியுக்ய பக்ஷாஸ்ரம் பக்ஷிஶார்தூலம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஆதபநிவாரகனாயிருக்கிறானென்பது கூறப்பட்டது.

"வ்யஜநசாமரம்" என்பதால் தன்னைமேற்கொண்டு எழுந்தருளும்போது சாமரங்கள்போலே திருச்சிறகாலே ஆச்வாஸகனுமாயிருக்குமென்பது சொல்லப்பட்டது. "வைஜயந்தீ ஜயந்தீ" என்பதால பகவதாச்ரிதர்களான தேவதைகளுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தமுண்டாகுங்காலத்தில், தேவதைகளுக்கு ஸஹாயமாக கருடத்வஜரான எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போது, அஸுரர்கள் த்வஜத்திலிருக்கிற கருடனைப்பார்த்தவுடனே ஓடிப்போகிறார்களென்பது தோன்றுகிறது. "சித்ரம்" என்பதால், ஜகத்வ்யாபாரங்களில் ஈச்வரன் தன்னோடே உசாவவேண்டுமபடியான பெருமையுடையவனாயிருக்கிறானென்பது தோன்றுகிறது. "சித்ராஸ்த்ரசித்ரம்" என்பதால் எம்பெருமானோடே யுத்தஞ்செய்கிறதற்காக வருகிறவர்களுக்கு சத்ருவாயிருக்கிறாரென்பது சொல்லப்பட்டது. "யாயி விஜயாயேயாய ஸ்தம்பாமாஸவேக்ஷே" என்பதால், ஆச்ரிதர்களுடைய ஆபத்துக்களிலே ஈச்வரனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்குவதற்கு குதிரைமுதலியவைகள் வேண்டாமலிருக்கிற இரதமாயிருக்கிறாரென்பது கூறப்பட்டது. "விஜயாஸ்பாஸ:" என்கிற பதத்தினாலே "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம்த்வஜ:" என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வாஹநமும் ஆஸநமுஞ் சொல்லப்பட்டது. "தாஸ: ப்ரியஸ்ஸகா தாஸ:" என்பதால், தன் வ்யாபாரங்களடங்க ஈச்வரனுக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமவனாயிருக்குமென்பதும், உலகில் தாஸனாயிருக்கிறவனுக்கு சில காலத்தில் உபேக்ஷையுண்டாகும், தாஸனாகிய இவருக்கு ஒரு காலத்திலாவது ஈச்வரன் உபேக்ஷைசெய்கிறதில்லையென்பதுஞ்சொன்னதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விடத்தில் "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோயஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய:" என்கிற ச்லோகத்தை யநுஸந்திக்கவேண்டியது ॥ ॥சசு॥

கவ ॥ கய மஜெகூ ரக்ஷணவஸுவெய ஸ்வயவிய்க்ஷஹஸ்ர மதஸ்ரதெதா மஜநவ்யாவஷாவ —

உடு உக்ஷாவக்ஷாதகவஸ்த ஸுவிதி வஜதி:க:வ்ஸ்ர:வஸ்ஜ திஃகாலொயாதஸுகாலொஸநகஜதிஹியியா[வயயா]

[illegible] ॥௪௭॥

[illegible] ॥௪௭॥

அ—கை. முதலையினால் பீடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டவுடனே ஜகத்காரணமான எம்பெருமான் கருடாரூடராய் எழுந்தருளும்போது அக்கருடனுடைய வேகத்தின் ப்ரபாவத்தை வர்ணித்துக்கொண்டு, அந்த காலத்தில் பகவானுக்கு வாஹநமாயிருந்துகொண்டு உதவினதை யருளிச்செய்கிறார். «உக்ஷா» என்பதால்.

பதம்.	உரை.
யாஸ்யந்	கூடப்போகிறதான
த்ர்யக்ஷஸ்ய	சிவனுடைய
உக்ஷா	வ்ருஷபமானது
ஸீததி	தடங்குதலையடைகிறதென்றும்
[யாஸ்யந்	கூடப்போகிறதான]
வஜ்ரிணஃ	இந்த்ரனுடைய
கரீந்த்ரஃ	ஐராவதமென்கிற யானையானது
ஸ்ரீதிம்	கொண்டியின் ரீதியையடைகிறதென்றும்
[யாஸ்யந்	கூடப்போகிறதான]
தாதுஃ	பிரமனுடைய
ஹம்ஸஃ	ஹம்ஸபக்ஷியானது
ச்ராந்திம்	ச்ரமத்தையடைகிறதென்றும்
தயயா	தயையினாலே
ஸாதிதா	பாதிதகையப்பட்ட
ஸ்வேகாவதீ	வேகத்தையுடையவரானாலும்
க்ராஹ	முதலையினால்
க்ரஸ்த	பிடிக்கப்பட்ட
த்விபேந்த்ர	கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு
க்ஷதிபய	நாசம்வருமோவென்கிறபயத்தினாலே
சகித	மிகவும் பயந்தவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாத வீர்யமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவினுடைய
சிந்தா	எண்ணத்தினுடைய
தூலீபிரா	துணியிலிருக்கிற
உதாரோதக்ரஸூக்ஷ்மஃ	உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தையுடையவருமான
விஹகேச்வரஃ	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
நஃ	அடியோங்களுடைய
நரக	நரகத்தை
விஹதயே	போக்கடிப்பதின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	இருக்கட்டும்.

கருத்து. முதலையினால் பிடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று கதறினபொழுது ஸர்வதேவர்களும் மதி

மயங்கி நிற்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடன்மேலேறிக்கொண்டு கருடனைப்பார்த்து மிகவும் சீக்கிரமாகப் போகவேணுமென்று நியமித்த கருடன் அதிவேகமாய் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, சிவனுடைய விருஷபமும் தடங்கலையடைகிறதேயென்றும் இந்திரனுடைய ஐராவதமென்கிற யானையானது நொண்டிபோல் ஆகிறதேயென்றும், ப்ரம்ஹாவினுடைய ஹம்ஸபக்ஷியானது ச்ரமத்தையடைகிறதே யென்றுமெண்ணி தயையினாலே பாதி வேகத்தை யடைக்கிக்கொண்டு போகிறவரும், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஏதாவது தீங்கு வரப்போகிறதேயென்று பயந்தவரான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு முன்னே உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தை யுடையவராயுமிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௪௭॥

அவ ॥ [illegible]

௪௮ ॥ [illegible] ॥௪௮॥

வ்யா ॥ [illegible]

(सः) रामः (तृष्णावारि[illegible]नाम्) [illegible], "[illegible]" इत्यर्थः. (नः) [illegible] (उ[illegible]) [illegible] नलकाः. "उपा[illegible]" इत्यर्थः. (हितः) [illegible]. रावणसंहाराय लङ्काद्वीपे सुवेलपर्वते सुग्रीवादिभिस्सह वर्तमानो राक्षसवधं करोति, तदा शक्रजिद्विसृष्टसर्पास्त्रेण [illegible] तदा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सः रामः [illegible] [illegible]. [illegible] इत्यर्थः [illegible] [illegible] ॥ ॥சஅ॥

அ—கை. ஸ்ரீராமாவதாரஞ்செய்த பகவான் தன் தம்பியோடே கூட இலங்கையின் ஸமீபத்திலிருக்கிற ஸுவேலபர்வதத்தில் இந்த்ரஜித்தினால் நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும்பொழுது கருடபகவானெழுந்தருளி, அவர்களை நாகாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார். "वेगोदग्रैः" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
भगवान्	பகவான்
मायामानुष्य	கபடமாய் மநுஷ்யனுடைய
लीलां	லீலையை
कलयति सति	பாவிக்கும்பொழுது
वेगोदग्रैः	அதிக வேகமுள்ளவரும்
इदं	இந்தவஸ்து
किमिति	என்னவென்று
सुवेले	ஸுவேலபர்வதத்தில்
वानरेन्द्रैः	ஸுக்ரீவன் முதலிய வானரவீரமுத
मिथः	ஒன்றுக்கொன்று [லிகளினால்

யுக்த:	யோஜிக்கப்பட்டவரும்
லப்த	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸேவாவிஶேஷ:	ஸேவாவிசேஷத்தையுடையவருமான
ய:	எந்த கருடன்
ஸீதா	ஸீதாப்பிராட்டியின்
கர்ணபூரஸ்தபக	காதிலிருக்கிற பூங்கொத்தினால்
ஸுரபிணா	வாஸனையுள்ளதான
தோஷ்ணா	(பெருமாளுடைய) திருக்கைகளினாலே
ஸம்ஶ்லிஷ்ட:	நன்றாக ஆலிங்கநஞ்செய்துகொள்ள [ப்பட்டாரோ
ஸ தார்க்ஷ்ய:	அந்த கருடன்
த்ருஷ்ணா	ஆசையினாலே
சரிஷ்ணூநாம்	சஞ்சலசித்தர்களான
ந:	அடியோங்களுக்கு
து:ஸம்ஸாரஸிந்தோ:	ஸம்ஸாரதுக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக் [கு ஓடமாக
ப்லவோஸ்து	ஆகட்டும்.

கருத்து. "ஸஹிதைர் தேவகந்தர்வை: ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: । யாசித: ஸததம் லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறபடியே லோகோபத்ரவத்தையே லீலையாகவுடைய ராவணனாலே பீடிக்கப்பட்ட தேவதைகளினால் லோகஹிதார்த்தமாக சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் அவதரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தபொழுது, "ஸ தேவ நிரயஸ்தாத யஸ்த்வயா ரஹிதோ வநே" என்று சொல்லுகிறபடியே இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஆநந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிற ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதவிகளும் நரகத்திற்கு ஸமானமாகும்படியிருக்கிற அப்ராக்ருத சுத்த ஸத்வமயமான தேசவிசேஷத்திலிருப்பவன் தனக்கு அத்யந்தம் விஜாதீயமான இந்த மநுஷ்யலோகத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்ப்பிறந்து இளையபெருமாளோடு கூட ராவணஸம்ஹாரத்திற்காக இலங்கையையடைந்து, இந்த்ரஜித்தினாலே நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும்பொழுது, கருடன் தன் தோழனான எம்பெருமானுக்கு இந்தவிபத்தை நீக்கவேணுமென்று கருதி மிகவும் வேகமாய் எழுந்தருள, ஸுவேலபர்வதத்தில் அதைக்கண்ட வாநர

வீரமுதலிகள் " ஆகாயத்தில் மிகவும் வேகமாய் வருகிறவஸ்து மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறதே, இது என்னவென்று" விசாரிக்கப் பட்டவரான எந்த கருடன், தன்னை (ராமனை) நாகாஸ்த்ரத்தி னின்றும் விடுவித்ததினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினாலே பிராட் டியையாலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுகிற திருக்கைகளினாலே பெரு மாளாலே ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாரோ, அந்தகருடன் ஆசையினால் சஞ்சலசித்தர்களான அடியோங்களுடைய ஸம்ஸார துக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு ஓடமாக இருக்கட்டும்॥　　௪௬॥

அவ ॥ அத² விரோசநமோஷிதம் ஹரிகிரீடம் விரோசந ஸத³நாத்பக்ஷிராஜோ ஹ்ருத்வா ஶ்ரீரங்க: க்ருஷ்ணஶிரஸி நிஹிதவாநி த்யாஹ—

(ஶா-வி) து³க்³தோ⁴த³ந்வதி ஸங்க்ருதஸ்வக³ஹிதைர்யதா³ விநிஷ்கூஜதா க்ருஷ்ணாங்கே ந விஜ்ஞாதஸ்வாநந்த³ஸ்வஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட த³த்தோ யஶ்ச ஸ்தி²த: கிரீட: । வீரோ வைரோசநாஸ்து க³ணகிண ஶ்ரேணிகோத்³த்⁴ருதநிவ்ருத்தவாதஸஞ்ஜாதம் ஸம்வ்ருதாதீ ஸ ஹாரத:ஸஹதாஸ்து தத்³வாஹிதாநாம் ॥　　॥௪௭॥

வ்யா ॥ து³க்³தோ⁴த³ந்வதீதி । (து³க்³தோ⁴த³ந்வத: ஸம்ப³ந்தி⁴த:) க்ஷீர ஸமுத்³ரஸ்ய ஸம்ப³ந்தீ⁴, ஸ்வஸம்ப³ந்த⁴த்வாத் । " ஸம்ப³ந்த⁴ம் ஸ்வாம் ஸ்வாத்ம்ய " இத்யமர: । (ஸ்வகஹிதைர்யதா³) ஸக்ஷீரநாதீ² ஸ்வா ஹாவைநவதாம் (விஜ்ஞாதஸ்வாநந்த³ஸ்வை:) ஸ்வஹஸ்தாஹரணாநந்த ராஹரணஸம்ப³ந்த⁴: " த³வ்யஸ்யாஸ்ய யத³: கஸ்தூரநந்த³ஸம்ஸ்த தசிதா²யத³: " இத்யமர:। (யஸ்ய ஸ்தி²த:) யேநஶ்ரேஷ்ட²தாஸம்ஸ்தீ² த: (த்³ருட⁴: கிரீட:, க்ருஷ்ணநாம்நா) க்ருஷ்ணாயேந (விஷ்ணுநா) ஹரிணா (ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட) ஸம்ஸ்வரணம் யதா²ததா² அபஹ்ருத. (வீ ர:) ஶூர: (வைரோசநாஸ்து க³ணகிணஶ்ரேணிகோத்³த்⁴ருத நிவ்ருத்தவாத:) விரோசந: ஸ்வஹாத³ஸம்ஸ்த: தஸ்யஜேநிவை ரோசநாநி, தாநிவதாநி வஸ்தூணி, கேத: யஸ்வ ணம், கேந ஜாதா: கிணா:= ஸ்ப்ருஹ்ய:, கேத: ஶ்ரேணிதா:= ஸ்வஸ்தித்தா:, உத்³த்⁴ருதா:= அபி⁴கா:, நிவ்ருத்தஸ்ய = அநேதாஹரணஸம்ஸே

जगद्व्यापारविषयस्य वर्जनीयस्य, पादाः = चत्वा-
राः यस्य सः, तथोक्तस्सः, (सर्वेश्वरः) नारायणः (स-
तां) सेव्यमानः (अस्मदाचार्याणाम्) अस्मदीयमहर्षीणाम्,
“अस्माकं महर्षि” रित्यर्थः, (सञ्जातम्) समृद्धम्
(भवतु) भक्तिवर्धनम्, भक्तिरूपापन्नज्ञानस्य सर्वार्थस-
ङ्ग्रहो वेदार्थसङ्ग्रहो वेदान्तदीपो वेदान्तसारः
सर्वं गीताभाष्यं पादार्थसङ्ग्रहः, सर्ववेदान्त-
प्रतिपादितः पादार्थपदार्थसमुदायं गीताभाष्यं व्या-
ख्याय जगत्कर्तृत्वं सम्प्राप्तं भगवत्प्रपन्नं बहुधा
सङ्गीतं कृष्णार्पणं देवोपनिषद्विवरणं ब्रह्मसूत्र-
निश्चितार्थसङ्ग्रहं गीताभाष्यं, श्रीरामानुजविरचि-
तस्य कृष्णस्य प्रियतमस्य श्रीभाष्यकारस्य, श्रीवत्सचिह्न
गुरुस्तवं कृष्णार्पितं कृष्णाय समर्पयामि. श्रीपाद-
पद्मभिरामस्य भगवतः “ पदाम्बुजाङ्कितमनो माधव-
मोक्षप्रदप्रसादनः । सत्त्वप्रकाशप्रदेयमयो बलाध-
त्यक्तवेदनम् ॥ कदाचिद्व्याप्तिः परमं निजपादाम्बुजः
परे । पद्मापतिप्रियं पृथिवीं प्राप्य यत्नतः ॥
अज्ञानकर्मनाशाय सिद्धवेदप्रसादनः । अवतारे कृष्ण-
रूपे कृष्णपदपद्मनाभः ॥ भक्तियुक्तवदने पादावेद-
वन्दने । पादपद्मयुक्ताः कृपार्ताः सर्वपादनमः ॥
श्रीजगन्नाथपादा सदा भक्तप्रदायकाः । वन्देऽहं पा-
दपद्माक्षं कृष्णं नारायणं वदे ॥ अर्चयन्त्यप्रपन्ना भ-
क्त्याऽर्थप्रदानवित्तयाः । भगवत्पादनाभादि भक्तिपदम्
कृष्णं वन्दे ॥ इति तत्त्ववदनं श्रीभाष्यकारेण दर्शि-
तमिदं । पादपद्मप्रदानं कर्मप्रदायिनामकेन गतिमद
ते ॥ कदाचिद्व्याप्तिः परमं पादपरिहतं, पादकामः । सर्व-
भक्तप्रवादं श्रीमद्गुणं प्रपद्ये वाङ्मनसीक्षिते ॥ कर्मवर्त-
मानेषु गतिः प्रपन्नाः परमपादानः । इति सर्वनिश्चितं प्रीत्या
गेयं प्रबोधिने ॥ कृष्णं पदपादाम्बुजप्रदानं प्रियवान्
प्रपन्नः । पदवीपरिपदं जगत्कीर्तिं सम्प्रदाय ॥
इति श्रीभाष्यकारः श्रीरामानुजाचार्ययोगी । तिरुव-

[illegible]

இதி || ||௪௧||

அ—கை. கருடன், விரோசநனென்கிற அஸுரனால் திருடப்பட்ட பகவானுடைய கிரீடத்தை, அந்த விரோசநனை யுத்தத்தில் ஜயித்து அவனிடமிருந்து கொண்டுவந்து க்ருஷ்ணன் திருமுடியில் வைத்தாரென்கிறார் «க்ஷீரோதவத்» என்பதால்.

பதம்.	உரை.
{ க்ஷீரோதவத்	க்ஷீரஸமுத்ரம்போல்
{ மஹாந்த:	பெரியதாயும்

ஸ்வ	தன்னுடைய
மஹிம்நா	மஹிமையினால்
வ்ருத்³த⁴:	பெரியதாயும்
ஶிக²ண்டா³பீடா³த்	மயில்தோகையாகிற ஆபரணத்துக்
ந்யூந:	குக்கொஞ்சம் குறைந்ததாயும்
யத³ர்பித:	எந்த கருடனால் ஸமர்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
த்³ருட⁴:	திருடமான
கிரீட:	திருவபிஷேகமானது
க்ருஷ்ணநாம்நா	க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுள்ள
விஷ்ணுநா	பகவானால்
ஸங்க⁴டித	ஸமமாயிருக்கும்படி சேர்க்கப்பட்டதோ
வீர:	வீரனையும்
வைரோசநாஸ்த்ர	விரோசநனுடைய அஸ்த்ரங்களாலு
வ்ரண	வ்ரணங்களுடைய [ண்டான
கிண	காய்ப்பினாலே
ஶ்ரேணிகே³தா	அதிகமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற
உக்³ர	உத்க்ருஷ்டமான
நிர்கா⁴த	வஜ்ராயுதத்தின்
கா⁴த:	அடித்தலையுடையவரும்
ஸர்பகா⁴தீ	ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லுகிறவருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
அஸ்மத்	அடியோங்களுடைய
அத்யாஹிதாநாம்	மஹாபயங்களுடைய
ஸங்கா⁴தம்	ஸமூஹத்தை
ஹந்து.	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. க்ஷீரஸமுத்ரம்போல் பெரியதாயும், தன்னிடத்திலிழைக்கப்பட்ட ரத்நங்களினால் உயர்ந்ததாயுமான எந்தகருடனாலே கொடுக்கப்பட்ட கிரீடமானது க்ருஷ்ணாவதாரமெடுத்த பகவானாலே தன் திருமுடிக்கு ஸரியாகச்சேர்க்கப்பட்டதோ, விரோசநனோடே யுத்தஞ்செய்தபொழுது அவனுடைய அஸ்த்ரங்களினாலுண்டான வ்ரணத்தின் காய்ப்பினால் அதிகமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வஜ்ராயுதத்தினாலுண்டான காய்ப்பை யுடையவரான

அந்த கருடன் அடியோங்களுடைய மஹாபயங்களைப் போக்கடிக்கட்டும் ||

([illegible]) க்ருஷ்ணனுக்கு மயில் தோகையாபரணமாகையாலே, அந்த ஆபரணத்துக்கு கொஞ்சங்குறைந்திருக்கிறது இந்த கிரீடமென்றபடி ||

ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையான விரோசநனென்பவன், க்ஷீராப்தியில் எம்பெருமான் ஸந்நிதியில் கைங்கரியஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். பகவான் யோகநித்ரை செய்யும்பொழுது முநிகள் முதலியவர்கள் ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையென்கிற நம்பிக்கையாலே அவனைமாத்திரம் பகவானிடத்தில் வைத்துவிட்டு, தாங்கள் யாவரும் வெளியில் போனார்கள், அப்பொழுது அந்த விரோசநன் பகவானுடைய கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாதாளலோகம் போய்விட்டான். எம்பெருமான் யோகநித்ரையை விட்டு எழுந்தருள பகவத்ஸேவகர்களான முநிகள் ஸர்வர்களும்வந்து பகவானை ஸேவிக்க, எம்பெருமான் திருமுடியில் திருவபிஷேகத்தைக்காணாமல் ஒருவருக்கொருவர் பயந்துகொண்டிருக்க, பகவான் "நான் தூக்கத்திலிருந்தபடியால் எனக்கொன்றும் தெரியாது" என்று சொல்ல, எல்லாரும் கூடி விரோசநனை யிங்கு காணாமையால் அவன்தான் ஸ்வாமியின் திருவபிஷேகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான் என்று நிச்சயித்து, பெரிய திருவடியைப் பார்த்து திருவபிஷேகத்தை அவனை ஜயித்துக் கொண்டுவரவேணுமென்று எல்லா முநிகளும் நியமிக்க, உடனே கருடனும் பாதாளலோகஞ்சென்று, அந்த விரோசநனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை ஜயித்து, அந்த கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறபொழுது பருந்தாவநத்தில் கண்ணனை ஸேவித்தவுடனே இந்த கிரீடத்தை இந்தக் கண்ணனுக்கு சாற்றவேணுமென்று நிச்சயித்து, கருடன் கண்ணனுடைய திருமுடியில் சாற்றியருளினார். அந்த பெரிய கிரீடமானது பாலனான கண்ணனுடைய திருமுடிக்கு யோக்யமாயிருந்தது என்பது யாதவகிரி மாஹாத்ம்யத்தில் கண்டு கொள்வது || ||௪௪||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(அ—கை) அஸுரர்களுக்கும் பகவானுக்கு முண்டான யுத்தத்தில் கருடன் பகவானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்து கொண்டு, பகவானுக்கு ஜயமுண்டாக்கிறாரென்கிறார் "ருந்த்யாத்" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸம்வர்த்த	ப்ரளயகாலத்தினுடைய
ஸந்த்யா	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
பயதபடல	மேகஸமூஹம்போல
ருசிர	விளங்குகிற
பக்ஷ	சிறகுகளுடைய
விக்ஷேபஹேலா	உதறுதலாகிறவிளையாட்டினாலுண்டான
வாதவ்ராத	பெருங்காற்றினுடைய
ஆஸ்பால	அடித்தலாலே [பேடகூட
தூலாயமாநதூல	பஞ்சின் லேசத்தின் ஸமூஹத்தினுடைய
த்ருணப்ராய	ராசியில் வைக்கவேண்டிய
தைத்யயோதா:	அஸுரஜநங்களையுடையவரும்
அப்ரத்ருஷ்டை:	அப்ரதிபடமான
திவ்யாவதாநை:	திவ்யசரித்ரங்களாலே
தீவ்யந்	விளங்குகிறவருமான
தநுஜவிஜயிந:	அஸுரசத்ருவான பகவானுக்கு,
த்வஜயஷ்டிஸ்ஸகந்த:	த்வஜபூதரான கருடனவர்
அஸ்மாகை:	அடியோங்களுடையதான
கர்மபாகை:	புண்யபாபங்களாலே
ஸமுதிதம்	வந்திருக்கிற [ஹத்தை
த்வந்த்வாநீகம்	ஸுகதுக்காநுபவரூபமான சத்ருஸமூ
ருந்த்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து ப்ரளயகாலத்திலுண்டான மேகவரிசைபோல் விளங்குகிறசிறகின் உதறுதலினாலுண்டான காற்றினாலுதறப்பட்ட அஸுரஜனங்களாகிற பஞ்சின்லேசத்தையுடையவரும், திவ்யசரித்ரங்களாலே விளங்குகிறவருமான பகவானுடைய த்வஜபூதரான பக்ஷீந்த்ரன், அடியோங்களுடைய புண்யபாபங்களிலுண்டான ஸுகதுக்காநுபவத்தைப் போக்கடிக்கட்டும். ॥

முன்காலத்தில் மால்யவான் முதலிய ராக்ஷஸர்களோடு பகவான் யுத்தஞ்செய்யும்போது வாஹனமாயிருந்தகருடன் தன்பக்ஷவாதத்தினாலே, நசையற்ற இலைகளை பலவானானகாற்று அடித்துத் தள்ளுமாப்போலே, மால்யவான் முதலியவர்களை அடித்துத்தள்ளினானென்று ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தில் "ஸுஹத்ர ராக்ஷஸாவிஷ்ணம் கருடஞ்சாவ்ருதாயஸ | வைநதேயஸ்தத் க்ஷோப: பக்ஷவாதேந ராக்ஷஸம் || வ்யபோஹத் பலவாந் வாயு: ஶுஷ்கபர்ணசயம் யதா | த்விஜேந்த்ரபக்ஷவாதேந த்ராவிதம் த்ருஶ்யதே பலம் || ஸரோஷ்வபேஷேஸ்யாயும் ஶக்ராதிமிவோத்யம் | பக்ஷவாதபயோத்ப்ரேதா பேமுவாநப்ராக்ஷஸ: || ஸ்வ ஸேநஶோபஸம்ய ப்ரபக்ஷ்ணாம் ஹ்ரியாவ்ருத:" என்று சொல்லியிருப்பதை "ஸம்வர்த்தஸ்ந்யா" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்று சொல்லலாம். அன்றிக்கே, "ஶ்யாவிஸம்ஶோஹஸ் கஶுக்ருதம் வைநதேயவிஹங்கம | ஶ்ருதஸ்ரீ ஸ்ருதவெ நஶ்வவிவஸாநு ரோவந ஶவ: || ப்ரஸஹ்யகாமகேயாஶ்வ ஶ்யாவிஶ்விஜாஹதா:" என்று ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் உத்யோகபர்வத்தில் சொல்லிய படியை "ஸம்வர்த்த" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்றுஞ் சொல்லலாம். || ||௫௦||

அவ || அத வேதாகாரோ கருத்மாநேவ ஶாஸ்த்ரவஶ்யாரகோ: யஶ்காஶோபதே இதி வததி :—

(௫௧) யத்பக்ஷஸ்யா த்ரிவேதீ த்ரிபுவநஜநநீமுக்தயே யஸ்

ஶணஜேஷ: வஶ்வேஸ்வஶிஷ்காணாம் ஶதிஜிஹ்ம மஹதே

நாயவக்த்ரஸ்தநாய: | தே காமேஶ்வரவஸ்துதாஸ்த த்ரியா

ஶநியிபவாத்யாயதாத்யயதாஞ்ஸாதாஜேகஸ்பாஶ்ஸிதஸ்மி

வாதஶ்ரிஶோஹ்ஜேநா வாஹஜேநம் த்ரு:||

வ்யா || யதீதி | (த்ரிவேதீ) த்ரயாணாம் வேதாநாம் ஸமாஹாரஸ்த்ரிவேதீ, வேதத்ரயமித்யர்த்த:. (யத்பக்ஷஸ்யா) யஸ்ய ஶரீரஸ்த: பக்ஷவித்ரீ (யஸ்ஶணஜேஷ:) யஸ்ய ஶரீரஸ்தோ ஜ்ஞாநஸ்ரக்ஷீ ஶப்ரேவர்யபுஷ்யா தேஜோநாஶணவிஜ்ஞ:, வாதரேஷ்ரிதிஶேஷ: (த்ரி ஶணஜமநிபி:), ஸக்யஜஸ்தோ ஶு

ணாயாமாஸாயா ஸம்ப்ரது: (ஜுஷ்டே) சதுர்வர்க்கம் ப்ரதிஶதே. (த்ரயீ)
வேதா: (வேதஸ்வரூபாணாம்) த்ரயாணாம், யஜுராயுகாஸா
மாநாம், தத்ஸம்பந்தஸ்தோத்ரஸ்வரூபாணாம், ப்ராஹ்மணாதிபே
தா:, தேஷாம் (த்ரயாணாம்) ஸமாஹார: (பக்ஷ்யா:) யேந ஸ்தோ
த்ராணி (ஸ்தோமா:) வேதஸ்வரூபா: (ப்ரதிம்) ஸம்ஸ்திதிம்
(ஸம்ப்ரதி) ப்ராப்நோதி, ஸாமவிஷயே ஸம்ஸாரணம், ஸத்வவிஷயே
வாமவேதத்ரயஸ்ய. (த்ரயீ ஸ்தநயித்நு:) ஷட்குணாகார: (த்ராதா
ரங்கம்) ரக்ஷிதாரங்கஜநம், நாகாஸ்த்ராதிஸ்தநஸமீபம் வ்யாஜீ
க்ருத்யைதத்யாநுஸக்தா ரக்ஷிதேவாதி ஜநஜாதஸ்ய. (த்ரிஷ
வர்ஷிவாம்ஸ் ஸம்ப்ரதோஷம்) ஸர்வாஶிவேஶாதோஷம்காரீ (த்ரி
யாஷ்டி:) த்ரீணியாஸ்ரீ ஸ்த்ராஷ்டிமாநஸ்தீவ்யோஷி ஸம்ஜயாநீ
தஸ்ய, யஸ்ய தயோக்தஸ்ய, விஶேஷாஷிதஸ்ய. (வாஹ
நேந்த்ர:) வாஹநாயிவ:, (ஸ:) ஸ்தோத்ராநு (ந:) ஸ்வஸ்ராநு
(தே காமேவ்யாவஷ்டிதாஸ்) ஸம்ஜதஸம்விஷ்யஶநகாஷ்ட
யேசவிவ்ராஷ்டாஸ் (ஸூபதாஸ்) தீவநாஸ் (ஸவாஸ்) வாவாஸ்
(த்ராயதாம்) ரக்ஷது. காமத்ரய க்ருதவாவஷ்டம் நிரவஸ்
வரஷ்வேதம் உக்வாரக்ஷகவிதஸ்ய. த்ரி ஶ்ரணஜஷநியிரிதஸ்த்ர
த்ரி ஶ்ரண ஸவஜஷநியிரிதி ரஸ்வகாஷ்ஞார:. தேத்ரவஷ்டி
காணாம் வஶேஷநாயவஸ் ஶதிம் ஜுஹத ஜதஸ்த்ரவணேஷ்யாவ
ஶாந ஸாயாரணயஶேஷாவஶாவாவகாநாம் விஷ்யஶநக்வாஸ் வம்
ணேஷாவஶாஷ்ரஸ்யே ॥ ॥௫௧॥

அ—கை. வேதாத்மாவான கருடன் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பவரென்று அருளிச்செய்கிறார் "யத்பக்ஷ்யா" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
த்ரிவேதீ	மூன்று வேதங்களானது
யத்பக்ஷ்யா	யாதொரு கருடனுடைய சிறகிலிருக்கிறவைகளோ
யத்குணஜ்ஞா:	யாதொரு கருடனுடைய ஜ்ஞானசக்தி முதலிய குணங்களையறிந்த (புருஷர்களினுடைய)

த்ரிகுணஜலநிதி: ஸத்வ, ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களுக்காதாரமான ப்ரகிருதியாகிற ஸமுத்ரமானது

தீர்யதே — தாண்டப்படுகிறதோ
இஹ — இந்தலோகத்தில்
த்ரிவர்க்கைஷிணாம் — தர்மார்த்த காமஸமூஹங்களையபே க்ஷிக்கிறவர்களான புருஷர்களுடைய
ஸார்த்த: — ஸமூஹமானது
யத்ஸநாத: — யாதொரு கருடனுலே நாதனையுடை யதாயிருந்துகொண்டு
நாதவத் — ஸர்வலோகநாதனை பகவான்போல
கதிம் — நல்ல கதியை
அச்நுதே — அடைகிறதோ
ஷாட்குண்யநிதி: — ஆறு குணங்களுக் கிருப்பிடமானவரும்
த்ராதாநேக: — இரக்ஷிக்கபபட்ட அநேக ஜனங்களை யுடையவரும்
த்ரிதசரிபுசமூமோஹந: — தேவசத்ருக்களுடைய ஸைந்யங்களுக்கு மோஹநத்தை யுண்டுபண்ணுகி றவரும்
த்ரிதாமா: — மூன்றுஸ்தானங்களையுடைய பகவானுக்கு
வாஹச்ரேஷ்ட: — வாஹநச்ரேஷ்டருமான
ஸ: — அந்த கருடன்
ந: — அடியோங்களை
த்ரிகாலவ்யாப்திதாத் — மூன்று காலங்களில் வந்திருக்கிற
ஆயதாத் — நீண்டதான
அகாத் — பாபத்தினின்றும்
த்ராயதாம் — இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து எவருடைய பக்ஷத்தில் வேதஸமூஹங்களுமிருக் கிறதுகளோ, எவருடைய க்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர் யம், தேஜஸ்ஸு, இவை முதலிய குணங்களை யறிந்தவர்களான புருஷர்களாலே ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரமானது தாண்டப்படுகிற தோ, தர்மார்த்தகாமங்களை யிச்சிக்கிறவர்களுடைய ஸமூஹமான

ஞ, பக்வானெனப்படி யாதொரு கருடனாலே நாதவானாயிருந்துகொண்டு ஸஞ்சாரத்தை யடைகிறரோ, அப்படியே நல்ல கதியை யடைகிறதுகளோ, க்ஞாநம் முதலிய ஆறு குணங்களை யுடையவரும், தேவசத்ருக்களான அஸுரஸைந்யங்களுக்கு மோஹத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவரும், க்ஷீராப்தி, ஸூர்யமண்டலம், யோகிகள் ஹ்ருதயமென்கிற மூன்றுஸ்தாநங்களில் எப்பொழுதும் வஸிப்பவரான பகவானுடைய வாஹனச்ரேஷ்டருமான அந்த பெரிய திருவடி நயினர் ஸுஹ்ருத்விஷ்ட்யுத்பாதகங்களில் வந்திருக்கிற நீண்டதான பாபங்களினின்றும் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥ருக॥

सव ॥ [illegible] :—

(श्री) सैकां पञ्चाशतं यामतनुत विनतानन्दनं नन्दयिष्यन् कृत्वा मौलौ तदाज्ञां कविकथकघटाकेसरी वेङ्कटेशः । तामेतां शीलयन्तः श्रुतविषधरव्याधिदैवादिदोषाः [illegible] ॥

इति [illegible] ।

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु गरुडपञ्चाशत् सम्पूर्णा.

व्या ॥ सैकामिति । (कविकथकघटाकेसरी) कवितार्किकगजकण्ठीरवः (वेङ्कटेशः) वेदान्ताचार्यः. (तदाज्ञाम्) तस्य गुरुत्मतः शासनम् (मौलौ कृत्वा) शिरसि विधाय (विनतानन्दनम्) विनताकुमारं (नन्दयिष्यन्) तोषयिष्यन् सन् (सैकाम्) सैकश्लोकसहिताम् (यां पञ्चाशतम्) गरुडविषयश्लोकपञ्चाशतम् (अतनुत) अकार्षीत् (तामेताम्) गरुडश्लोकपञ्चाशतम् (शीलयन्तः) अभ्यस्यन्तः (श्रुतविषधरव्याधिदैवादिदोषाः) श्रुताः = उपश्रुताः, विषधरेण = पन्नगेन, व्याधिना, ज्वरादिना, दै-

வேத = ஸ்வக்ருதவேதவிஶாரதேந, க்ருதிநா = மேதாவிநா
வேதவ, வீதா: ஸஞ்ஜாதவ்யதா:, யேஷாந்தே யோக்தார: (கா
க்ஷ ர வைராஸ்த்ரஸ்யஜாதா:) காக்ஷாயா:. ஸம்ஸ்ஸிதாய்யவாஞ்ஞாயா:,
வைரஸ்த்ய்யா: = வைரஸ்தாதேவத்வாஸ்தா:, ஜாதா:= ஸம்ஸ்திதாய்ய
ஸிதய:, யேஷாந்தே யோக்தார: வைரஷா இதிஶேஷ:. (தா
க்ஷ்ய்ரக்ஷவாஸவந்தி) ஶ்ரீகருடநாதாயதே. (இதரஷபேதை:)
இதரஸக்ருதயபாய்ய காமபேதை: (க்ருதம்) கர்ம. கவிதார்க்கி
ககேஸரீ வேங்கடநாதோ யோ ஶ்ரீதார்க்ஷ்யாஜ்ஞாம் ஶிரஸிநியாய வ்ருத்தி
ஶ்லோகம் ஶ்ரீகருடநீதபட ஸ்ருதோபஸ்வஸ்ய வக்ஷோஸி தஸ்ய
தஸ்ய ஶ்ரீகருட: போதவதாய்யஸ்து ஶ்ரீகருடபஞ்சாஶதஜத
நாத, தத்வரிஶீவிநவராம: ஸஹாய்யாயி தேவபந:வீயாஸய
ஸபக்ஷராக ஊர்த்வக்ருதா: இஹலோகே வாஞ்சிதாஸீஷ வஸ்து
ஜாதா: வரித்ருத்யபாய்யகாமஜா: ஶ்ரீகருடதா ஸஹ வெ
கண்ணவாவோஸாவிதா: ஹவந்த்ய்யாய்ய:. கவிகதககடாகேஸரீ
த்ருத் கவிகதககேஸரிணி ரவேதிரக்ஷகாமக்ஷார: ॥ ॥௫௨॥

இதி ஶ்ரீ கௌஶிக குலதிலக ஶ்ரீபாஷ்ய ஶ்ரீநி
வாஸாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீகருடபஞ்சா
ஶத் வ்யாக்யா ஸம்பூர்ணா.

அ—கை. இந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்
தை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு பலமருளிச்செய்கிறார் "வேஸகாம"
என்பதால்

பதம்.	உரை.
கவிகதக கடாகேஸரீ	கவிதார்க்கிகராகிற யானைஸமூஹத்திற்கு ஸிம்ஹம்போன்றவரான
வேங்கடேஶ:	வேங்கடேசனென்னுந் திருநாமமுள்ள நிகமாந்தமஹாதேசிகன்
தார்க்ஷ்யாஜ்ஞாம்	பெரிய திருவடி நயினாருடைய நியமநத்தை

ஶிரஸா க்ருத்வா	சிரஸினால் வஹித்து
விநதாநந்தநம்	வினதையின் குமாரனான பெரிய திருவடி நயினாரை
நுதியிஷ்ட்யா	ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸைகாம்	ஒருச்லோகத்தோடு கூடிய
யாம் பஞ்சாஶதம்	எந்த ஐம்பதுசலோகத்தை
அதநாத	செய்தருளினாரோ
தாமேதாம்	அந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை
ஸமேயுஷ:	அப்யாஸம் பண்ணுகிறவர்கள்
ஹ்ருத	போக்கடிக்கப்பட்ட
விஷ	ஸர்ப்பத்தினாலேயும்
வ்யாதி	ஜ்வரம் முதலிய வ்யாதியினாலேயும்
தைவ	பிசாசம் முதலிய தேவதைகளினாலேயும்
ஆதி	மனோவ்யாதியினாலேயுமுண்டான
பீடா:	பீடைகளை யுடையவர்களாயும்
காங்க்ஷா	அபீஷ்டத்தினுடைய
ஸம்ப்ராப்த	முன்னமே [அடையப்பட்ட]
லாபா:	இலாபத்தையுடையவர்களாயும்
தார்க்ஷ்யப்ரக்யா:	பெரிய திருவடிநயினார் போலவும்
பவந்தி	ஆகிறார்கள்
இதரபலை:	வேறு பலங்களினாலே
க்ருதம்	போரும்.

கருத்து. கவிதார்க்கிக சிங்கரான ஸ்ரீதேசிகன் "தன் விஷயமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யக்கடவாய்" என்கிற பெரிய திருவடி நயினாரின் நியமநத்தை சிரஸா வஹித்து, கருடநதியில் நீராட்டம் செய்தருளி, தீரத்திலிருக்கிற அரசமரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய திருவடி நயினாரை கருடபஞ்சாக்ஷரியை த்யாநித்துக்கொண்டு ஐம்பத்தொன்று சலோகத்தினாலே ஸ்தோத்திரம் செய்தருளினார். அந்த ஸ்தோத்திரத்தை யப்யஸிக்கிற புருஷர்கள், ஒருவிதமான வ்யாதியில்லாதவர்களாய் ஸகலாபீஷ்டங்களையும்பெற்று

தர்மார்த்தகாமங்களில் ஆசையற்றவர்களாய் கருடனுக்கு ஸமானர்களாக ஆகிறார்கள்.

ஜயஜய கோமலஸூக்திகே ஜயஜய ஜம்பாரிஸேவிதபதாப்ஜே ।
ஜயஜய ஜநநிஹிதநயே ஜயஜய ஜகதாக்ஷிஸாக்ஷிணாம் காமதே ॥

ஶ்ரீஶைல ஶ்ரீநிவாஸேந த்ரிவேண்யாஸஹிதா மயா ।
விஹகேஶ்வரஸ்தோத்ரஸ்ய வ்யாக்யாக்ருதா த்ராவிடபக்திபி: ॥

தமிழ்ப்ரதிபததாத்பர்யம் முற்றிற்று.

கருடபஞ்சாசத்.

ஸம்பூர்ணா ॥

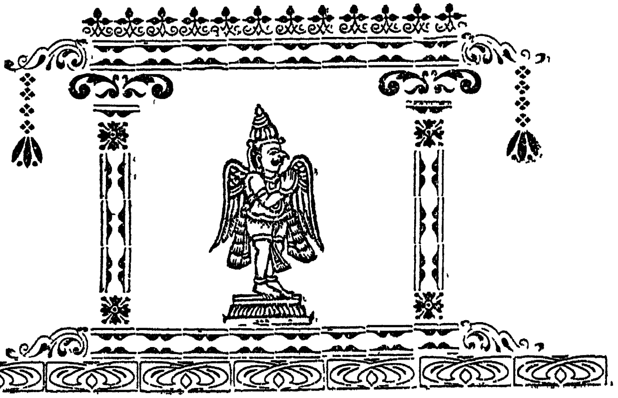

ஸ்ரீ:

ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸூத்ரார்த்த பத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௪	௨	வேஷ்டநாதே	வேஷ்டநாயநாதே:
,,	௧௨	ஸஞ்சாரஸ்தீம்	ஸஞ்சாரஸ்தம்
௫	௧௩	யேயாவே	யக்ஷவே
௬	௧௫	ஜீவிதவ	ஜீவித்வ
௯	௧௬	க்ஷிப்ஸ	ஸக்ஷிப்ஸ
௧௨	௧௦	அர்த	அர்த்த
௧௪	௨௮	ஸ்ராஷிதஃ	ஸ்ரமாஷிதஃ
,,	,,	ஷ்ஷவண்டு	ஷ்ஷ்வண்டு
௧௬	௨௬	த்ரிவருத்	த்ரிவ்ருத்
௧௯	௨௬	வி, கரு	வி, இதில் கரு,
௨௨	௧௨	ஷணக்ஷஸா	ஷணகாக்ஷஸா
௨௭	௧௦	சதரு	சத்ரு
,,	௨௮	க்ஷநத	க்ஷநத்வ
௩௩	௧௦	ஸாக்ஷிஷஷம்.	ஸாக்ஷிஷம்
௩௫	௧௬	ப்ர்கா	ப்ரகா
௩௮	௧௨	வேரிட	வேரு இட
௩௯	௧௮	றமதாவே	றமேதாவே
௪௦	௧௫	ஸஞ்சாரஷி	ஸஞ்சாரஸ்தி
௪௧	௧	ஜ்ருதா	க்ஷஜ்ருதா
௪௮	௨௫	டையதுக	டையவைக
,,	௨௯	டையதுக.	டையவைக.
௫௧	௧௦	த்ருதீய	த்ருதீய
,,	௧௫	புரப்	புறப்
,,	௨௭	ஆகார	ஆஹார
௫௨	௧௩	க்ரிஹி.	க்ரஹி

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
௫௨	௧௮	ஆகார	ஆஹார
,,	௨௧	விடுவக்கி	விடுவிக்கி
௫௩	௨௨	பேண்	பெண்
௫௪	௨௫	ஸர்ப	ஸர்ப்ப
,,	,,	மையி	மயி
௫௫	௧௧	ஸர்ப்	ஸர்ப்ப
,,	௧௫	ஆகார	ஆஹார
௫௬	௨௮	அமிர்த	அமிருத
௬௩	௭	வயா	வ்யா
,,	௧௨	விழுங்கிற	விழுங்குகிற
௬௬	௧௩	டிசொ	டிச்சொ
௬௫	௩	இரத்த	இரக்த
,,	௨௯	இரத்த	இரக்த
௬௮	௧௬	இரத்த	இரக்த
௬௯	௨	இரத்த	இரக்த
௭௧	௭	ஆஜ்ஞ	யாஜ்ஞ
,,	௧௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௯	ஆஜ்ஞ	யாஜ்ஞ
,,	௨௪	ஆகார	ஆஹார
,,	௩௧	ஆகார	ஆஹார
,,	௩௨	ஆகார	ஆஹார
௭௨	௨௭	கடுண்	கண்டு
௭௪.	௧௩	ஞயாநடு	ஞீயாநடு
௭௮	௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௬	ச்லேஷ	ச்லேஷ்மை
௮௦	௫	இந்தர	இந்த்ர
,,	௧௫	விஶ்வெவா	விஶ்வாவா-
௮௪	௭	ஸஹஸ்வெ	ஸஹாஸ்வவெ
,,	௧௨	ஶாஸ்த்ரு	ஶாஸ்த்ராரு
,,	௧௯	ஹஸ்த	ஸஸ்த

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௮௪	௨௧	ஸம்ஹம்ஸ்த	ஸம்ஹஸ்த
,,	௩0	ஸ்ராதி	ஸ்ராநாதி
௮௫	௧௯	உலகு	உலகை
,,	௨0	பட்ட	பட்டதோ
௮௬	௧௫	ஸஞ்சுணம்	ஸஞ்கணம்
,,	௧௬	ஸௌராஸகம்	ஸௌராzஸாகம்
௮௭	௩	யாஜெ	யாஜெ
௯0	௨	பர்வதத்தி	பர்வத்தி
௯௫	௨௫	களிள்	களின்
௯௬	௩	ஸர்பப	ஸர்ப்ப
௯௭	௨௬	வஹிஷ்க	வஹ்க்ஷிஷ்த
௧00	௧0	ஹ்ரிம்	ஹ்ரீம்
,,	௨௪	ஹ்ரிம்	ஹ்ரீம்
,,	௨௭	ஹ்ரிகு	ஹ்ரீகு
௧0௧	௨௬	ஹ்ரிம்	ஹ்ரீம்
௧0௨	௧௪	நாசககங்	நாசகங்
௧0௩	௩	லேக	லோக
,,	௮	தவகுவெ	தவாதவெ
,,	௧௨	கிதுமா	கிராதுமா
௧0௯	௨௪	ஸ்திரி	ஸ்த்ரீ
௧௧0	௭		ஸக்யஜ
௧௧௨	௫	ஷைவ	ஷீவ
௧௧௫	௯	யுளள	யுள்ள
,,	௧0	டருவம்	டவரும்
௧௨௨	௨௫	பவர்க	பவைக
௧௨௩	௪	ஸணவி	ஸணவீ
௧௨௭	௬	ஜைவ	ஜைவ
௧௨௮	௯	ஸம்க்ஷீ	ஸஹக்ஷீ
,,	௨௩	த்ராதுஷெ	த்ராதெதாக
௧௩௧	௨௪	பங்த்தி	பங்க்தி

பக்கம்	வரி	அஶுத்தானி.	ஶுத்தானி.
௧௩௨	௧௧	ஆகார	ஆஹார
௧௩௩	௧௧	நாயஂழு	நாயழுஂ
௧௩௪	௧௮	உச்சவா	உச்ச்வா
௧௩௫	௧௯	ஐஞ	உஞ
௧௩௬	௧௧	கொள்ணு	கொளரு
௧௩௭	௧௭	க்ஷ்ணா	க்ஷ்ணா ண

श्रीः ॥

श्रीमद्धयवदनपरब्रह्मणे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

[illegible] श्रीरङ्गराज

[illegible] आचार्यवर्यैः [illegible]

[illegible] कटाक्ष [illegible]

[illegible]

[illegible]

श्रीनिगमान्तमहादेशिकैः

अनुगृहीता

* श्रीदेहलीशस्तुतिः *

[illegible]

[illegible] देशिक [illegible]

श्री राघवाचार्य [illegible]

श्रीताताचार्येण

विरचितया व्याख्यया

[illegible]

[illegible] श्रीरङ्गनाथार्यविरचितया

[illegible]

देशिक [illegible]

ती. व. श. ना. रा. श्रीताताचार्येण

रा. [illegible] आचार्यस्य

श्री [illegible]

“श्री [illegible] शालायाम्”

मुद्रिता [illegible] ॥

பரிதாபி-௵ கார்த்திகை-மீ

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீகோபலவல்லீநாயிகாஸமேதாய ஶ்ரீத்ரிவிக்ரமபர
ப்ரஹ்மணே நம:
ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

* ஸவ்யாக்யா தேஹளீஶஸ்துதி: *

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

(1-ம்.) விக்ராந்த்யேந விஜிதாநி ஜகந்தி ஹந்த
விஶ்வஸ்ய யம் பரமகாரணமாமநந்தி |
விஶ்ராணயந் ப்ரணயிநாம் விவிதாந் புமர்த்தாந்
தேவ: ஸ மே பவது தேவஸபாதிராஜ: ||

வ்யாக்யாநப்ராரம்ப: ||

த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடித்ரிதஶகணஸம்ஸேவிதபத: ஸஹஶ்ரீ: ஸந்த்ருஷ்ட்யாம் கநகநளிநீதோயவிலஸந் | க்ருதாநாந்தாஸ்வ ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ப்ரஸாதாத்பக்தாநாம் ப்ரஹ்லாதோ ஜநயதி மஹாந்தம் விஹாரத: || நிஜீக்ருத்யேந தாரஸாரயிதம் ஸாரா ணாமாத்ருத்ய ஸகல ஜகதீ பரிபாலநாத்தேஷு | ஸோऽயம் ஸேவ்ய நித்யம் தேஹஜநி யேந ஹந்த்ரா தேவ விக்ரமஸ்ஸ்ரீஶதாநந்தஜ ஜாநி || வேதாந்தாசார்யஸம்யமீந்த்ரவிவஸ்வதாம் ஸந்ததி ராமஶரண: | பக்ஷாதிபோஷக கருணாம் கடாக்ஷவிஜ்ஞ பத்மாக்ஷீ ராதநாதாத: || ஶ்ருதமேவ பராமர்ஶநேந

[illegible]

𑌇𑌹 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕- [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌿𑌃, “[illegible] 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌯𑍁𑌜𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑌾𑌂, “[illegible]” [illegible] “𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍” [illegible]

[illegible] कारेण [illegible] “सहस्रांशु [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ” इति [illegible] नया “ज्ञान [illegible] देवदेवो जनार्दनः ॥ श्री भूमि नीळा सहितः [illegible] ॥ [illegible] ” इति [illegible] । [illegible] ” इति [illegible] ” इति [illegible] ” [illegible] । [illegible] । ([illegible] राजसिंहः) [illegible] राजसिंहः [illegible] ” इति [illegible] ” [illegible] (सः) सर्वज्ञ ([illegible]) [illegible] ” [illegible] ([illegible]) [illegible] ” इति [illegible] ” [illegible] ([illegible]) “[illegible] ” [illegible] “[illegible] ” [illegible] “[illegible] ” [illegible]

पार्श्वयोश्च पातनेनात्र रक्षकत्वमिति भावः। नन्दकस्य
पार्श्वयोश्च पातः सुखासने, तयोः पादयोर्नाभस्याद्यस्या
शक्त्याह। विशीर्णवर्णिनि। (वर्णितानां) सर्वेषां पादयोर
र्पितानां, वर्णः = यागमनशाखेति वर्णितः। इतिः।
तेषां (विविधानां) तत्त्वदर्शिनोर्नारायणानन्दं प्रतिपद्य
(पादयोः) पार्श्वयोः (विशीर्णयोः), वित
रतु, "नित्यानित्यानां वेतनचेतनानामेको बहूना
नामेवाविद्याधिकारात्, उत्तमं पार्श्वयोर्नाम
पाता चेतनस्य सहजः, इत्यत्र कारणं तत्त्व
मार्यिर्नाम तत्त्वविवेकितानन्दं प्रतिपद्य तत्त्वदर्शी
च इति भावः। यथा, वर्णः = वेदाः, भक्तिरितियावत्,
सर्वत्रापेक्षिति वर्णितः, भक्ता इत्यर्थः। तत्स्वास्थ्य
त्यये विश्वस्य इति चत्यः। तेषां (विविधानां पाद
योः विशीर्णयोः) शरीरारामस्य भगवतः पार्श्व
योः वितरतु। "शरीरारामे योगं स्वं मोहं चेत
सा नन्दयितारः। स्थितिप्राप्तिं नित्ये पार्श्वयोः"
इत्युक्तस्य कारणं भक्तानां सर्वसमर्पणादिति भावः।
विद्यापार्श्वयोश्च योगेन यज्ञस्य समर्पितं भावः।
"वर्णयस्व तमिमं विष्णुं वेदयोग्यम्" इत्यत्र
भगवतः पादयोः, पार्श्वपृष्ठात् "शरणागत" इत्या
दिना शास्त्रादिकाण्डशास्त्रोक्तेः। नन्दयित्वा तत्त्वस्य
मोदपायिराजस्य कथं पार्श्वकारणभूतपार्श्व पा
र्श्वयोश्च तद्वदनीय मोक्षायत्तस्वरूपं पार्श्व
योः पातेन कथितारः, कथं वाच्यत्वं तदयुक्तिवचः;
तत्राह। विश्वस्येति। (यः) मोदपायिराजः (विश्व
स्य), श्रीमाविष्कृतः (पार्श्वकारणं) पार्श्वं, पार्श्वः = उत्तमः
कान्त, यथा तथ्यः, "पुण्यानामुत्तमः पार्श्वः, कार्यं
च तिष्ठेयवे" तदाह तदवतारे, पार्श्वयोः
रादिकाकायाः। यथा, पार्श्व-उत्कृष्टं, कान्ति = पर्यन्त
तीतिपार्श्वः। "कृतान्तपरमेष्ठ" इति कथ्यते,
"पार्श्वः श्रेष्ठे" इत्यमरः। अतः कारणभूत पादयोः

रण्यस्य ब्रह्मापेक्षया उत्कर्ष इत्यर्थः । “परमं व्योम्नि
ज्ञातव्यं नापरादपि । विष्णुः कृष्णः” इति पाद्म
वचनात् । विश्वमयीकृतिरियानपि । तत्र तत्र कारणमिति कर्तृ
यावाः । प्रपञ्चं प्रत्यभिज्ञायते तावत् कारणभूत
तं श्रीमन्नारायणमित्यर्थः । (श्रुतयः) ईडते स्तुवन्ति
पठन्ति । “सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति” इत्यादिवाक्यानि इति शेषः ।
“ब्रह्मज्ञानम्” इत्यादौ सामान्यशब्दानां विशेषपर्यवसानं
शास्त्रीयव्यवहारः । “सहस्रनाम्नां पुण्यानां त्रिरावृत्त्या तु यत्फलम् ।
एकावृत्त्या तु कृष्णस्य नामैकं तत्प्रयच्छति” ॥ तस्यैव नाम जपतः कृष्णः प्रीयते
नः । एवं सति एकैकनाम परमं पवित्रं तथा ।
शङ्खं चक्रं च धत्ते प्रसन्नः कमलसहस्रपाणिना” । इत्युक्त-
प्रकारेण परकारणभूत श्रीमन्नारायणस्य सर्वा-
त्मत्वात् तदवताराः तदेव सर्वाधारः सर्व-
नियन्ता तद्रूपेणैव सन्निधत्ते इति भावः । नन्वेतत्
कथं भगवत्परायणः परकारणभूत श्रीमन्नारायण
एवेति कथं निश्चेतुं शक्यते, तत्राह । विष्णोः
(येन) भगवता (जगन्ति) लोकत्रयी (सृष्टा) “सृष्टिः पालन
प्रलयाद्यात्मनामरूपं” इत्यादि “सकल
जगदुदयविभवलयलीलम्” इत्युक्तप्रकारेण
परमपुरुषेण सर्वेश्वरेण, “तदैक्षत
बहु स्यां प्रजायेय” इत्यादि बहुभावे संकल्पः । स्व
सृष्टः । (विष्णोः) पादत्रयेण कृत्स्ना, व्याप्तसृष्टाः
“त्रिविक्रमः” इत्युक्तप्रकारेण “सर्वेऽत्र
लोकाः” इत्यादि विशेषाः । (विजितानि) विजित्य
वशीकृतानि, “त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः,
इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्” इत्यादिषु
विष्णोः विक्रमविषयाः श्रुतयः । पादत्रयं तावत् परिमितानां
भूम्यादीनां लोकानां त्रयाणां त्रिभिः पदैः सर्वेषां विजि

தஸ்மாத்பராத்பரம் ப்ரஹ்ம வேதைரேவாதி ஶ்ருதிரேவாத்ர மூலம் யாதி
ஸ்வாதந்த்ர்யம், தத்ஸ்வரூபம் விஜ்ஞாநார்தம் ஶாஸ்த்ராணி ஸம்ஹிதா
ப்ரபஞ்சயந்தி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாலே பரா நிக்ருஹ்ய நிஸ்ஸ்ருதம் தந்த்ராயண ப்ராதிதேஹாஹாரதீயா «ப்ரஹ்மாதேர்தாய
ஶராஜந ப்ரவிவேகோராவநாஸ்ஸக» இத்யாரப்ய «தே
யோக்யஜ்ஞா உபாஸ்யே விஷ்ணுநாராயண: । ஸர்வேஷு
பாவநாத்மநா ப்ராதுர்பூதோ ஹயாஸ்ய: । வேதவிதி ஸ்ருஷ்டிரேவ
பதஸ் க்ருத்வைத வேதோஷ்வம் யஶ:» இத்யேவ திவாதிதா
கதாந்தரமேவோபபாத்யா. ததா ச «தத: காமோ நஹதா தேவ
தேவோ ஜநார்தந: । பராத்பரோ ப்ருதோ தேவ்யா: ப்ரபந்நா
திப்ரமோதிதே: ॥ யஸ்ய ஸர்வவிஜ்ஞாநதாதா தேவமாயாபரம் ।
உத்பத்திஸ்திதி நாஶேஷு சக்ரஸ் பரிவர்ததே । ஸோऽஹம் விஶ்வ
பராயண: பராத்மா ஸநாதந: ॥ கீர்த்யா: ப்ரத தாம் யாதோ
விஷ்ணுஸர்வமூர்த்யேக: » இதி, உத்தரத்ர ச «த்வமேவ ஸித்த
ஹயேஶோ க்ருதிதம் ஸர்வநந்த யம் ॥ ஸ்ருஷ்டிப்ரஸ்தாவதேவேந
பாதேநாக ஸ்ருஷ்டா: । ப்ராஸாதயத்ரிவாஹம் ஸத்யமோகம்
ப்ரத்யர: ॥ ஜாநந்தம் ஹயஶிரோ க்ருஷ்ணம் கமலம் ।
நிஜமோகம் கதம் ப்ரவ்ருத்தாவாபாஹ்நஜம் ஜகத்ப்ரஹ்மா: । க்ஷாம
யாஹாஸவே ப்ரஹ்மர்க்ஷாதவேநவாஸிநா ॥ வேஸவஜ
ஶாஹஜமாஸ்த்ய க்ஷ்ம வஸுக்ஷமா ॥ நமோ நம: காரண காரணாய
நமோ நமஸ்ஸர்வஜகந்மயாய தே । நமோ நமோ வேதஶிரோநி
தாய ப்ரஸீத மே பக்தஜநார்திநாஶந» இத்யாதிபிர்விஶ்வ
ஸேநாவதீர்ணஸ்ய ஶாபவர்ணாயிராஜஸ்ய பரகாரண
பூத ஶ்ரீநாராயணஸ்ய நிஶ்வாஸ உத்க்ஷண ப்ராய நாயஜ்யத
ஹவேதிஹாஸ: ஶதநஶாரீரக பீஜாம்ஶாவதாரஸ்யாய்ய
ஸ்ருஷ்டிக:, ததாஹி.—தத்ர «விக்ருதே» திவ யஜோபாதேந
ப்ரதீயாஸ்யாயோக்த: ப்ரயஜாஸ்யாயோக்தாய ஶிரஸ்கரண பாக:
ஸம்வ்ருத:. தத்ராவிஶாபவர்ணாயிராஜேபரகாரணபூ
த ஶ்ரீநாராயணஸ்ய நிஶ்வாஸ: தத்ரத்யாஸ்ய ஸ்ருஜதி பாதோக்த:
காரணஸ்வவிஷயே ப்ரவர்தநக்ஷணபரிஹாரஸ்ஸாரித:,
«விக்ருதோ யேநவிஜிதாநி ஜகந்தி ஸ்ருஷ்டா» இத்யாவாதப்ரதீதி

𑌏𑌵𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. «𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾. «𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯» 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍. «𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣» 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃. «𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. «𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍀» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 «𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍀» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. 𑌯𑌥𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿» 𑌪𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌣𑌕𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌹𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍. «𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍀» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌕 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇𑌣𑌾𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃. «𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍀» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌵

[illegible] « [illegible] » [illegible]
[illegible] « [illegible] » [illegible]
[illegible] विशेषणानां [illegible]
[illegible] « [illegible] विशेषण[illegible] । [illegible] » इति लक्ष-
णात् « [illegible] » इति विशेष्यस्य [illegible]
[illegible] « [illegible] विशेष्य[illegible] » इति लक्ष-
णात्. « [illegible] » [illegible]
[illegible]
[illegible] « [illegible] » इति लक्षणात्, [illegible] « [illegible] » इति लक्षणात्, [illegible]
[illegible] « [illegible] । [illegible] » इति लक्ष-
णात्. [illegible] तेषां [illegible]
« [illegible] । [illegible] » इति तल्लक्षणम्. [illegible]
[illegible] « [illegible] » इति. [illegible] « [illegible] » इति लक्षणात्. [illegible]

ஶ்ரவணைககாவ்யஸ்ய ஶ்ராவ்யதா. ததுக்தம் தந்த்ரே ச "சக்ஷுர்த்ருஶ்யம் ஶ்ராவ்யம் ச காவ்யம் ஶ்ரவணஜிஹ்வகம் । ஶ்ரவணயோரப்ய யோக்யமேவ்யா ஶ்ரவணாக்ஷரயோகயோ" ரிதி. கவிதாஸ்து ஸம்வேதிதகாவ்யத்வம். "உக்தவஸ்துதிகாத ஹ்ருதயங்கம:" இதி லக்ஷணாத். கத்யாதௌ "ஶப்தநிஷ்டஸௌந்தர்ய" இதி ஶப்தநிஷ்டஸௌந்தர்யஸ்ய தஸ்ய ச யோகே "விஶ்வக்ஷ்மாஷிவ்யாப்திவாதே பாராத்ரிவக்ஷிணீ" திப ராத்ரிவாசகஸ்ய வேதவேஶாத் "தேவதா வாசகா: ஶப்தா யே ச பத்ராதிவாசகா: । தே ஸர்வே நைவ நிந்த்யா: ஸ்யுர் லிபிதோ கணதோऽபி வா" இத்யுக்த்யா கணதோஷ ஶங்காபி நிரஸ்தா ॥

ஶ்ரீப்ரபந்த வ்யாக்யாந ப்ரகார:

வ்யாக்யாதவாஸநிரதம் க்ருபயாநிஶந்தம் । வேதஸா ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் ஶ்ரீநிவாஸாசார்யம் பஜே ॥ வித்யாவயோவ்ருத்தவிஶேஷாதி ஶ்ரீமம் ஹேமாங்கஸூக்திரேவ வித்யயைவாவிதீயது । யதாஶக்தி ஸதாஜநநீய வாக்யம் தோஷாஸவேஶ துர்ராநியதேஶிகேந்த்ர: ॥ ஸப்ததந்து ஸ்வதந்த்ர ஶ்ரீ வேதாந்த ப்ரபாவர: । காருண்யாத்ருதவாராஶி தேஶாத்ரீஶஸ்துதே ஸதா ॥ ப்ரபந்தஸங்கதிம் கர்துப்ரபந்தம் வ்யாக்யானம் கரிஷ்யே ஶ்ரீயாஸங்கதிஹி: ॥
தேஹளீஶஸ்துதிவ்யாக்யாம் கரிஷ்யே ஶ்ரீபஸூக்திபி: ॥

பண்டிதா: கேசந, தேசிகனுக்கு ஆழ்வாருக்குப்போலே பகவானிடத்தில் அநுபவிக்கும்போது நாயிகாபாவம் கிடையாது, ஆகையாலே நாயிகாபாவரஹிதராய் ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசுகிறாரென்று அப்ராக்ருதஸந்தர்பத்துக்கு வ்யாக்யானஞ் செய்தது அநுசிதமென்பர்கள்; அவர்களை மும்மணிக்கோவை முதலிய ஸ்ரீதேசிகதிவ்யஸூக்திகளைக்கொண்டே தெளிவிக்கைக்காகவும், தேஹளீஶஸ்துதிக்கு ப்ரபந்தபாவம் நவரத்நமாலையாகையாலே அத்தோடே இந்த ஸ்துதிக்கு ஸங்கதி சொல்லுகைக்காகவும் முந்தற ப்ரபந்தஸங்கதி சொல்லப்படுகிறது ॥

விஶ்வாமித்ர க்ஷேத்ர திவ்யகாநநஸந்நிதி ஸாமயிகமான தூப்புல்பிள்ளை, ஆழ்வாரைப்போலே ஸர்வஸ்வ ஶேஷ விநியோகைக ஸாமர்த்யர் வராய்க்கொண்டு “ஸவிஷ்ருத்ரளவநவயந்த்ரம் வாஜவஹம் ஸஹஸ்ர” என்று ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் வ்யக்தமாகவும் நேரிலும் தம்முடைய ஸமயத்தை தேவநாயகனுக்கு அறிவித்து ஸ்ரீமத்தேஹளீஶாக்ஷணம் முதல் ஸர்வதேஶ ஸ்தோத்ர ஸமயங்களை ப்ரார்த்தித்திருக்க, எம்பெருமான் மிகவும் ப்ரஸந்நனாய் இவருக்கு ஸேவைகாட்டி கடாக்ஷித்து, இவரைக் கொண்டு உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்தங்களாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோகாமல் இவ்விடத்திலேயே ஸேவைதந்தருளிநின்ற ஸந்நிதியைக்கொடுக்க, அதை ஸ்வயமாக அநுபவித்து, அடுத்த ப்ரபந்தமான மும்மணிக்கோவையில் இரண்டு பாட்டாலே, அவனுடைய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ஆவரணங்களையும் பிராட்டியையும் அநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீதியாலுமாக ஸ்துதிக்கப் போவிருக்கும் “மும்மணிக்கோவை” என்கிற ஸூக்தியை “இம்மணிக்கோவையுடன்” என்று தாமே ஸமர்ப்பணம் போலே வக்ஷஸ்ஸிலே சாற்றியருளினார். ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் (௩௧) இது ஶ்லோகத்தில் “ஸ்வாமிநிஜமந: ப்ரஸந்நம் ஸ்வஸ்ய ஸேவாநாம் ஸதா ஸத்ராஸநாநம்” என்று “நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்து என்னை ஸத்ரஜ்ஞைப்பண்ணவேணு” மென்றிவர் கேட்டபடியே “அருட்டருமடியவர்பால் மெய்யவைத்து” என்று மும்மணிக்கோவை முதற்பாட்டில், ஸ்ரீஷாதிகளிடத்தில் “ஸ்வநிஷ்ட ஸேவாஸாயகே ப்ரதிஜ்ஞாம்” என்று ஸத்ரத்தை வைத்தாப்போலே, தாஸர்களிடத்தில் ஸத்ரத்தைவைத்தானென்று சொல்லுகையாலே தம்மிடத்திலும் ப்ரார்த்தித்தபடியே ப்ரஸாதப்பண்ணி ஸத்ரத்தை வைத்தானென்று ஸூசகமாகிறது. இப்படி யிரண்டு பாட்டாலே அவனை ஸ்வயமாக அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராயிருக்க, இந்த ஸ்வயமாநுபவம் அவனை நெறிகெட அநுபவிக்கும்படியான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷிக்கும், அது கிடையாதபோது தரிக்கவொண்ணாதபடி ஸ்வைரக்குமுடலாயிற்று. அப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ

த்தில் வ வ்ருத்தித்து அது கைவாராமையாலே மிகவும் ஸவ்யஸஞ ராய்க்கொண்டு நாயிகாஹாவஶாவஷராய் "மொழிவார்மொழிவன" என்கிற மூன்றாம்பாட்டில், "பொழிவாரநங்கர்தம் பூங்கரும்புந்தி யபூமழையே" என்று உருயன்தனக்கு ஸஹாயாாணமான உக்ஷா கொடிஞத்தில் வருஷவாணங்களை ஸநாநம்பண்ணி "ஸாவ ஷழும்வஷஷ்டிஉஹ" என்கிறாப்போலெ வஷிடுக்கிறானென்றருளிச்செ ய்தார். இத்தாலே உஷாநவநததில்வந்து இபபிராட்டி நோவுபடு கிறாளென்று ஸூசிதம். தெவநாயனு மிவளைவிட்டுப்பிறிந்து "தெநவஷம்ஸாஹஸேஹகாஹகீடாஹஸ்ஸஶீஸ ருவாநு | ராவவொ வநயெஸமாத்ராநுக்ஸஸமதெநாஹராத்ர" என்னும், "ஸநிஷ ஸ தந்ராஜஃ" என்னும்படியான அவஸ்தையையுடையவனாய், இப்பிராட்டியிருக்குமிடம் ஓடிவந்து இவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இவரும் ஸ்ரஷவரஷவமாணாதிகளை ஸவகாரமாக அநுபவி த்தார். நாலாம்பாட்டிலும் ஐந்தாம் பாட்டிலும், அனுபவித் தது பிராட்டி தன்மையை யடைந்தென்றும், தாஞன தன்மையை அடைந்தென்றுஞ் சொல்லலாம். இப்படி இவரோடே எம்பெ ருமான் ஸம்ஶ்லேஷிக்க அந்த ஸம்ஶ்லேஷம் ஸ உநஸகமானவாறே அது ஸாக்ஷிக்கைக்காக, என்னுடைய ஊரான ஸஜீநு வாரத்துக்கு குஶி சாக்ஷணாயமும் போய்வருகிறோமெ ன்று ஸதிஶாத ஸஞாநத்தைப்பண்ணி யருளிசசெய்ய, இப்படி யெ ம்பெருமானாலே ஸஞாநிதரான இவர் "ஆதாரஉநவ ராஜஶஷ ஹாந ஷிஷயவஷீ" என்று ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமா ளுக்கு உஷஹாஸாஸநமபண்ணியனுப்பினபபோலே தெவநாயனை யனுப்ப, தெவநாயனுமிவளாலே ஸநஜ்ஞாதனாய் கண்களாலே யிவரைப் பார்த்து குஶி சாக்ஷணாயமூருக்கு எழுந்த ருள, இவரும் தெவநாயனைக் காணாமையாலே ஸதஹமவஸஞ ராய் தாம் படும்பாட்டை ஸநாவஷெஸத்தாலே பேசுகிறார். தெ வநாயனோடு கலநதுபிரிநதாளொருபிராட்டி, இவள் படுகிறபாட் டை வினவவந்த ஊரார்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் தோழி சொ ல்லி புலம்புகிறாள் "ஆர்க்குமி" தாதி ஆறும்பாட்டில், ஸஸா யமும்—நிரதிஶயஸளநுயமுமயஸிஷிநீவ கி யையாயும் வர்க்கண

வே தெய்வநாயகனிடத்தில் ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதியுமான இப்பெண் பிள்ளையை உள்ளே மறைத்துவையாமல், நீ சோபாமிஹாமமதஸ வஸ்துக்கும் ஸாம்யமான அவஸ்தையாய்க்கொண்டு விலக்ஷணசாலதே வம்போல் அஹீந்த்ரபுரத்தில் ஸ்ரீரங்கத்திலேதனும் நின்றவனைக் காட்டினீர்கள், அன்று துடங்கி அவனைக்கண்டத்தாலே உண்டான தேஜஸ்ஸாவே வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற இப்பெண்பிள்ளை "கிமேதத் நவநேத்ர ஹம்ஸம் வாரி வதிரோசஜம்" என்கிறப டியே ஆநந்தாஸ்ருக்கு ஸமானமான கண்களில் ரோமாஞ்சம் வைப்பெருக்கிறுள், ஸம்ஸாரமத்தாலேயுண்டான ஸந்தாபத்துக் ஸமானமான மாதத்தில் விரஹாக்நியினால் வேகுகிறுள், "ஸம்ஸார வஹ்நி ஸுவிஸ்ருதாநுமதியாஸ்வ" என்று விலக்ஷணமான வ்ருக்ஷங்களையுஞ் சுடும்படி தீவெப்ரஸந்நிரோஷ்ணவாயுக்களை விடாநின்றுளென்று, திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதியான ஆழ்வாரை அவ்வூர் திருநாமத்தைக்கற்பித்து கெடுத் திகோள், அவனைக்காட்டிக் கெடுத்திகோளென்று தோழிசொல் லிப்புலம்பினாப்போலே புலம்பினாள், ஐதி. இப்படிப்பட்ட உபாய யில் ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக திருவஹீந்த்ர புரத்துக் கெழுந்தரு ளின எம்பெருமான், ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷித்துவந்து ஸந்தோஷாவதா ரத்தில் வராஹவேஷங்கடந்தம் பண்ணுமலிருக்க, ஸமாதானமான விஸிஷ்டாழ்வான் இறத்தில் முதலிகள் ஆராதனையைக்கா ட்ட, ஸந்தோஷஸ்தானத்தைத் தவிர்த்து, கடைசியில் "வேதாந்த வாதா ராதவாத யக்ஷாத வ்யாதிவ்ராம யேவராக்ஷஸாரி। ஸஞ்ஜாத தேஹ ணதாத ஹநஸ்ரிஷந்து ஹரிமணேரா" என்று வராஹத் தைக்காட்டினாப்போலே, அவதாரஸ்தாயியிலே தத்வஸ்த்திருக்கை யைத்தவிர்த்து "ஸாமாஸ்" என்றுசொல்லி வேதவந்தோஹ விப்பியாததான ஸவதேஜஸதாதக்ஷ ஸவதவிஸ்வோநாதக்காதிகளைக் காட்டி யந்தாஹவிப்பிக்க அநந்தாஹவித்தார் ஏழாமபாட்டில். எட் டாம் பாட்டில் திருவடியை யந்தாஹவித்தார். இப்படி யந்தாஹவிக் கும்போது நெறிகெட ஸாஹஸ்ரஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று இவர் அபேக்ஷிக்க, அது கூடாமல் அவன் விஸ்லேஷித்துப்போன வாறே, ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹீ ஸம்விதராய் தன்தசையை தன்வா,

யாலேகூட சொல்லக்கூடமல்லாமல் பிராட்டி உபமானோபமேயராய் ஸாத்ரு
வ்யாஜத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஒன்பதாம் பாட்டில் ஸர்வ
பாபவ்யாதிநிவர்த்தகமான மருந்தான தேவநாயகன் விஷயத்தில்
ப்ரவணையாய் பாபம்போலிருக்கும் ஸ்த்ரீக்களுடைய வென்
பெண்பிள்ளை திறமாக நான் தீராதமோஹத்தை யடைந்தேனெ
ன்று திருத்தாயார் ப்ரலபித்தாள். இப்படிப்பட்ட உபமையில்
தேவநாயகன் வந்து பதறுகிறும் மஹேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்
போலே உம்மை ரக்ஷிக்கிறோம், நானே ஜகத் காரணபூத
னென்று காட்டியருளக்கண்டு, அதை பத்தாம் பாட்டில் ‟வாராண
மழைக்கவந்த காரணமே” என்று அநுபவித்தார். இப்படி யிரு
வருக்கு அநுபவாநந்தோத்ப்ரேக்ஷமாய்ப் போனவாறே, அது ஸாக்ஷி
கைக்காக ‟தாஸாம் தத்ஸௌபகமதம் வீக்ஷ்ய மாநஞ்சகேசவ: | ப்ரச
மாய ப்ரஸாதாய தத்ரைவாந்தரதீயத” என்கிறபடியே தேவ
நாயகன் திரோஹிக்க, ‟ஹிமஹதநளிநீவ நஷ்டசோபாவ்யஸந
பரம்பராபிரவபீட்யமாநா | ஸஹவரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநக
ஸுதா கதவ்யதாம் ப்ரபந்நா” என்று ஸ்ரீஜநகராஜன்
திருமகள்போலே யிப்பிராட்டியும் க்ருபணதசாபந்நையாய் ப்ர
தேவதே இப்படி ஸம்ஸ்லேஷித்து விஸ்லேஷிக்கையில் காட்டிலும்
ஸம்ஸ்லேஷியாதே முடிந்து போமதுவே எனக்கு ஸுகாவஹமெ
ன்று நிஸ்சயிக்க அப்போது, ‟பக்ஷீபராவாநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட:
பாந: பாசஸ்ததாஸாநுவாதீ” என்று அவன் வரவுக்கு
ஸூசகமான சில ஸாதநிமித்தங்களுண்டாவதைக் கண்டு அவன்
வரவுதப்பான், பின்னும் நமக்கு ஸம்ஸ்லேஷஸஹிதமான போது
விஸ்லேஷிப்பான், விஸ்லேஷஸஹிதமான போது ஸம்ஸ்லேஷிப்பன்,
ஆகையாலே யவன் வந்தாலும் அவனைக் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்
லோமென்று தோழிமாரோடும் கிளிகள் பாவைகளென்றுள்ள
லீலோபகரணங்களோடுங்கூட ப்ரணயரோஷத்தாலே, ‟மின்
னிடைமடவார்” என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸமயமிட்
டுக்கொண்டாப்போலே, இவரும் ஸமயமிட்டுக்கொண்டு நிற்க,
எம்பெருமானு மிவளைப்பிரிந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே அத்யந்த
மவஸந்நனாயோடிவந்து நிற்க, தோழிமார்களு மிப்பிராட்டியும்

அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கக்கூட அவகாசமில்லாமல் பரார்த்தவானாயிருக்க, ஸ்வாத்யாயாரணக்ஷமனன்றியே ஸ்வாத்யாயாரணாய்த்தமாக ஸ்வஸம்ஸ்வஸ்தவிஸம்வாதலக்ஷணங்களான, இவளுடைய பந்துங்கழலும் அம்மானையுமாகிற அவேதநமான ஶ்ரீஜாவகாரணங்களையெடுத்து ஸத்வமாத்ரங்களாலும் ஸம்ஸ்ரித்தும் ப்ரீக்ஷணம் பண்ணியும் ஆஶ்வஸித்து உபாத்யாயாரணனை இவனை அபாங்கவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, உன்னருள் கூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங் கழலு மம்மானையு மல்லகாண் இவைகள், இவைகள் என்னுடைய பந்துங்கழலு மம்மானையுமே, இவைகளைத்தந்து போகுநம்பி, என்று சொல்லி ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாக இருக்க, எம்பெருமானும் சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்து தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டி பிராட்டியினுடைய ப்ரணயகோபத்தையழித்து ஸம்ஶ்லேஷித்து, இருவரும் ஏகாஸனத்திலாடிக்கொண்டு ஆநந்தநிர்பரர்களாயிருக்க; அப்போது, ருக்மிணியோடே ஏகஸிம்ஹாஸனத்தில் ஸிம்ஹாஸனத்தோடே யெழுந்தருளியிருந்த கண்ணன் "நிஷ்கிஞ்சநா வயம் ஶஶ்வந் நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: । தஸ்மாத் ப்ராயேண ந ஹ்யாட்யா: மாம் பஜந்தி ஸுமத்யமே ॥ யயோராத்மஸமம் வித்தம் ஜந்மைஶ்வர்யாக்ருதிர்பவ: । தயோர்விவாஹோ மைத்ரீ ச நோத்தமாதமயோ: க்வசித்" என்றான் நானோ அகிஞ்சனன், அகிஞ்சனப்ரியன், நீயோ ராஜபுத்ரி, உனக்குத்தகுந்த க்ஷத்ரியாதிகளையடைவாயென்று ருக்மிணியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தைகளைச் சொன்னாப்போலே, இவருமிப்பிராட்டியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தைகளைச் சொல்ல; "ரஹோ ஸ்வவாதவிஹதா வ்ரீடயாக்கேஶாந்து" என்று ருக்மிணி கீழேவிழுந்து துடிக்க, "தாஸீத்யாத்ர ஸ்தோஹாஜ:" என்று ருக்மிணியை நாலு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுத்து ஸமாதாநம் பண்ணினாப்போலே "நின்செம்மாபாதபற்பு தலைசேர்த்து, யாவஜ்ஜீவாரணஸ்தா: ஸ்வாமிபாதாரவிந்தா: । ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி நமஸ்யாமிஹவிஷ்யதி" என்று நெடுநாளாசைப் பட்ட திருவடிகளை யிவர்தலையில்வைத்து எம்பெருமான் ஸமாதாநம்பண்ண ஸமாஶ்வஸ்தராய்க்கொண்டு தாமான தன்மையையடைந்து திருவடிகளை உபாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்கிறார் நவரத்ந

மாலையில் ‘‘ஒருமதி’’ என்கிறபாட்டாலே. இதை ‘‘அந்தமில் சீர யிந்தை நகரமர்ந்த நாதனடியிணைமேலடியுரையாலெம்பதேத்திச் சிந்தைகவர் பிராகிருதநூறு கூறிச் செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச்சேர்த்துப் பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பாவு நவமணி மாலையிவையுஞ் சொன்னேன்’’ என்று தாமேயருளிச்செய்தார். பந்துப்பா, கழல்ப்பா, அம்மானைப்பா என்கிற மூன்று ப்ரபந்தத் தாலே ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாய் தேவநாயகனையுபேக்ஷித் தாள். இப்படி ப்ரேமப்ரகர்ஷ விரஹத்தாலே உத்வேகப்படுகையைக் காட்டிலும் ஸம்ஸாரிகள்போலே ஸ்ரீரோஷ ப்ரயுக்தமாயும் த்ரி குணப்ரயுக்தமாயுமிருந்து முடிந்து போகலாமென்று நிச்சயித்தா ரென்பது இதற்கு ஸ்வாபதேசம். பந்து–ஸரீரம், கழல்= இந்த்ரி யம், அம்மானை = ஸகலஜ்ஞஸ்ஸுக்கள். ஸந்தேசப்ரகரணத்தில் ஆழ்வார் ‘‘என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்துபோகுநம்பீ’’ என்று ப்ரணயரோஷத்தாலே சொன்னதைக்கொண்டு இங்குமப்படியே சொன்னோம். ஊசற்பா ஏசற்பா என்கிற ப்ரபந்தத்தில், ருக்மிணி யும் கண்ணனும் ஏகசயநத்தில் க்ரீடாஸக்தர்களாயிருக்கும் பொழுது கண்ணன் ருக்மிணியை யேசினரென்பதைக்கொண்டு, தோலையிலிருந்து ஏசினரென்று சொன்னோம். யதா, மும்ம ணிக்கோவையில் ஒன்பதாம்பாட்டில் விஸ்லேஷித்துப் புலம்பின பிராட்டிக்குப் பத்தாம்பாட்டில் தேவநாயகன் ப்ரத்யக்ஷதர்சந த்தைக்கொடுத்து ஸம்ஸ்லேஷிக்க, ப்ரணயஸ்வபாவமுடையரான தூ ப்புல்பிள்ளை பந்துகழலம்மானை யூசலென்கிற மாலைகளாலே க ளத்ரகாதிவிஹாரம்பண்ணிப் பின்பு தோலையிலிருந்து ஆடும் போது, ருக்மிணியைக்குறித்துக் கண்ணனேசினப்போலே ஏசினு ரென்றுவது சொல்லலாம். ஊசலென்று தோலைக்குப்பெயர். ஏசலென்று பரிஹாஸத்துக்குப்பெயர். இப்படியே ‘‘ கந்தக மாயா கடாக்ஷமாயா தோலாமாயா பரிஹாஸமாயா ’’ என்று மஹத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்படி தூப்புல்பிள்ளை க்கும் ஆழ்வாருக்குப்போலே நாயிகாபாவ முண்டாகையாலே ‘‘ ஸ்தீணாந்த ப்ராக்ருதம் நித்யம் ’’ என்று கவ்யாதர்சகத்தில் ப்ரணயஸ்வபாவம் ப்ராக்ருதராய் ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசினரெ

3

ன்று ஸ்வாபதேஶத்துக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தது ஸங்க்ஷிப்தமென்று ஸஹ்ருதயஶிரோமணிகளான வித்வான்கள் அறிந்து கொள்வது. ॥

நவரத்நமாலையில் “ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலகமடங்க வளர்ந்தளந்தன + அருடரவெண்ணியபிந்தைவநதன அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்பதங்களே” என்கிற முதல்பாட்டாலே, ஆச்ரிதர்களிழியுந்துறையான திருவடிகளை யனுபவிக்கிறார். “நூபுரே த்வபிஜாநாமி நித்யம் பாதாபிவந்தநாத்” என்றிறே இளைய பெருமாள் பாசுரம். “துயரறுசுடரடி தொழுதெழன்மனனே” என்றும், “சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.” என்றும் “ஸ்வதாரா விஷ்டம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே” என்றுமாயிறே முன்னோர்கள் போனபடி. ஒரு—விலக்ஷணமான, மதி = ஜ்ஞாநத்தை யுடைய, மதி = ஜ்ஞாநம். அன்பர்—பக்தர், அன்பு—பக்தி, அன்பை யுடையவர் அன்பர். விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்தையும் பக்தியையு முடையவர்களென்றபடி. உளம்—சித்தத்தை கவர்ந்தன = ஆகர்ஷித்தன. இத்தாலே, “இன்கவிபாடும் பரமகவிகளொ”ன்று ஆழ்வாரும், “செந்தமிழ்ப்பாடுவார்” என்று கலியனும் முதலாழ்வார்களைக்கணிசித்துச் சொன்னாப்போலே, இவரும் முதலாழ்வார்களைக் கணிசித்தாரென்றபடி. இப்படி, “என்னகுறைநமக்கே” என்கிறபடியே அதிஸந்துஷ்டராயிருக்க, இந்த ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷிக்கைக்காக எம்பெருமான் ஏறவாங்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் அதீவிஹ்வலராயிருக்க, “ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலகமடங்க வளர்ந்தளந்தன” என்று அன்புடைய முதலாழ்வார்களுடைய த்ருஷ்டிகளையும் லோகங்களையளந்த த்ரிவிக்ரமனை திருக்கோவலூர் ஆயனார் இவர் திருவுள்ளத்தில் ஸ்புரிக்க, இப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலுதவின எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்குப்போய் அவனை ஸ்துதித்தால் நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம் தீருமென்று பார்த்து, அவ்வூருக்குச் செல்லும்போது த்ருஷ்டாந்தரணாத்யம் “விக்ராந்த்ய” என்று தொடங்கி “ப்ரத்யக்ஷமஹத்ஸ்வாஸதே ஹஸதோ ப்ரவபூராயிராஜ:” என்கிற ஶ்லோகத்தை வாக்யமாக ஶேஷத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, ஆழ்வார் உண்ணுஞ்சோறு

ண்கிற திருவாய்மொழியில் « அவ்வூர்விணவி » என்றும், « அவனுடைய பேருந்தார்களையுமே பிதற்றி » என்றும் ஊரின் திருநாமத்தையும் ஸம்பந்தங்களையும் விஷயமாகக்கொண்டெழுந்தருளிணுப்போலே யெழுந்தருளுகிறார். ஆத்யத்திலிந்த ஶ்லோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டெழுந்தருளிணுரென்பது « கோப்தா ஸ மே பவது கோபபுராதிராஜ: » என்று ப்ரத்யக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கையாலும், த்விதீயஶ்லோகம் முதல் « ஶ்ரீஹஸ்த்யத்ரிஶ்ருங்க ... ஶீர்ஷகம் » என்று ஸமீபத்திற்போய் ஸ்துதிப்ரவ்ருத்தனின்று ஸ்துதிக்கையாலும் ஸூசிதம் ॥

பதம்.	உரை.
யத்ர	யாதொருவனாலே
ஜகந்தி	உலகங்கள்
ஸாந்த்ர	மாஹாத்ம்யத்தாலே
விக்ரம்ய	அளந்து
விஜிதாநி	ஜயிக்கப்பட்டவைகளோ,
யம்	யாதொருவனை
{ பரம்	உத்க்ருஷ்டமான
காரணம் }	காரணமாக
ப்ருவந்தி	சொல்லுகிறார்களோ,
ப்ரணயிநாம்	யாசிக்கிறவர்களுக்கு
விவிதாந்	அநேகவிதங்களான
புருஷார்தாந்	புருஷார்த்தங்களை
விஶ்ராணயந்	கொடுக்கிறவரான
ஸ:	அந்த
{ கோபபுரா-	திருக்கோவலூருக்கு,
திராஜ: }	ராஜனை ஆயனார்.
மே	அடியேனுக்கு.
கோப்தா	இரக்ஷகனாக
பவது	ஆகட்டும்

விஶேஷ: ॥ (ஸாந்த்ர) ஸாமர்த்யத்தாலே, பலிபக்கல் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உத்தரக்ஷணத்தில் « அண்டம் மோழை

யெழ" என்கிறபடியே ஸித்தாந்தஸித்திகமாக வளரும்படி யான ஶௌர்யத்தாலே யென்றபடி. (விக்ரமேண விஜிதாநி ஜகந்தி) யாதொருவனாலே யளந்து உலகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டவை களோ. பலிக்கு ஔதார்யகுணமிருப்பதாலே ராவணாதிகளை ப்போலே அம்பெடுத்து ஜயிக்காமல், "உதாராணாம் வதாந்ய: ஸ்ரீ யாசு" என்கிற தன் ஸ்வபாவத்தையும் அநுஸந்தித்துக்கொ ண்டு சிற்றடியைக்காட்டி பலியெவஞ்சித்து பேறடியாலே யளந்து ஜகத்தை ஜயித்தான். இப்படி ஜயித்த ஜகத்தை மீட்டு இந்த்ர னு க்குக்கொடுத்து ரக்ஷித்தாப்போலே என்னையும் ரக்ஷிக்கவேணும். எனக்குமொரு த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை, தன் னுடைய சரணாரவிந்தத்தைத்தந்தால் அதுவே யமையுமென்று கருத்து. பஹுயோஜநாந்தரவர்த்தனான இந்த்ரன் காரியமோ செய் வது, அநந்யப்ரயோஜநனான அடியேனுடைய காரியஞ்செய்பலா காதோ? அஶ்வமேதயாஜி பண்ணினவன் காரியமோ செய்வது, «க்ருதாபராதஸ்ய கேநசித் யேந தத்ப்ரயாய ஸுயாசநா விபோ யோகநாய! ஸ்வீக்ருத்யாரயிதும் ஸஹஸா ஸ்வீயம் வரேண்யநீதநிஜநாவதாரவச: ஸ்வாமி" என்று அடியேனை தேவரீர் ஸத்தென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுடைய காரியஞ்செய்யலாகாதோ? வாமநாவதாரம் பண்ணினவன்று ஶௌ பலி ஔதார்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான். இந்த்ரன் தன் னைஶ்வர்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான், த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய் தருளினவன்று பரமபதத்திலுள்ளவன் திருவடியைக்கழுவப்பெற்றபடி யால் க்ருதார்த்தனானான், பிரமன் கழுவினஜலத்தை தலையிலேந்தின தால் சிவனும் சிவனானான், ஸர்வலோகமும தேவரீருடைய திருவ டியின் ஸம்பந்தத்தாலே பாவநமாயிற்று, அப்பொழுது அடியேனுடைய ப்ராரப்தத்தாலே அபீஷ்டம்பெற பெற்றிலேனா கிலும், இப்பொழுதாவது, ஒரு ஸத்துக்காக த்ரிவிக்ரமாவதாரம் பண்ணினபடியே யெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரை ஸேவித்து அடியேனுடைய அபீஷ்டம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேனென்பது பூர்வார்த்தத்துக்கு தாத்பர்யம். தன் ஸத்தை பலியபஹரிக்க அவனிடம் மீட்டுக்கொண்டாப்போலே, தேவரீர் ஸத்தான அடியே

னையும் விஷயங்கள் அபஹரிக்க மீட்டுக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறாரென்னுமாம். உம்மை யெனக்கு ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்யமுண் டோவென்னில்; கர்த்தாவுக்கு கார்யத்வமத்தை ரக்ஷிக்க ஸாமர் த்யமில்லையோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । விஸ்வ ஸ்ய இதி । (விஸ்வஸ்ய ஸ்வயம் ஸஹகாரணம்) ஜகத்துக்கு யாதொரு வனை நிமித்தகாரணமாக (ஸூத்ரஜ்ஞர்) வேதங்களும் ரிஷிகளு மாழ் வார்களும் உபாதாநகாரணமாயும் கர்த்தாவாயும் ஸஹகாரி கா- ரணமாயுஞ் சொல்லுகிறார்களோ. இப்படி தானே ஸர்வவித கார ணமாயிருக்க என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு வேறே ஸஹகாரிகா ரணாபேக்ஷையுண்டோ, ஜகதேகமாத்ருனை எனக்கும் தானே கர்த்தாவாயிருக்க என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ? ஸர்வஜ்ஞத்து க்கு ஸர்வசக்திகளைப போலே ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணமன்றிக்கே நிமித்தகாரணமாகையாலே நிமித்தகாரணமென்று கூப்பிட்ட க ஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்போலே யென்னையும் ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிறாரென்றபடி. நாம் யாருக்காவது ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணி ரக்ஷித்திருந்தாலன்றோ உமக்கு ஸம்ப்ரதாநம் பண் ணலாமென்னில்; தாதிமார் ஸ்தந்யங் கொடுக்கிறப்போலன்றிக் கே ஜநநியேஸ்தந்யங்கொடுத்து ப்ரஜையை ரக்ஷிக்குமாப்போ லே ஸ்ருஷ்டித்த தேவரீரே ஸர்வருக்கும் ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணு கிறீரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । வித்ராணயஸி இதி । (ப்ரணயிநாம்) அர்த்திகளுக்கு (விவிதாந் பரமார்த்தாந்) நாநா விதபுருஷார்த்தங்களை (வித்ராணயஸி) கொடுக்கிறவனும், ஏகபுருஷார்த்தத்தை யபேக்ஷிக்கிறவனுக்கு ஸர்வபுருஷார்த் தங்களையுங் கொடுத்து ‹‹ அநேகதிக்ஷுதேவர்ஷிதம் க்ருதம் ›› என்றிருப்பனென்றபடி. ‹‹ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை ›› என் கிற திருக்கோவலூர் எம்பெருமான் விஷயமானபாட்டில், அர்த்தி கள் அல்பமென்று கதறினால் உழக்கில் பதக்குக் கொள்ளாதாப் போலே மேலே கொடுத்தால் கொள்ளாதென்று இழவாளனாய் தாநங்கொடுக்க நீட்டினகையை மடக்குவனென்று திருமங்கை யாழ்வார் அருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டின் அர்த்தத்தைக்கணி சித்து ‹‹ வித்ராணயஸி ›› என்று இங்கேயருளிச்செய்தது. யதா;

(ப்ரணயிநாம்) ப்ரத்யவேதாம். ‹‹ கற்புடைய மடக்கன்னிக்காவல் பூண்ட கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில் கமலவேலிபொற்புடைய மலையரையன் பணியநின்ற பூங்கோவலூர் ›› என்கிறபாட்டில் துர்க்கையும் க்ஷேத்ரபாலர்களும் பகவானிடத்தில் ப்ரணயத்தாலே யென்னதீங்கு வருமோவென்று ஆயாஸப்பட்டு விரோதிகள் கிட்டவொண்ணாதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கிறார்களென்று அருளிச்செய்தபடியாலே, இங்கு ‹‹ ப்ரணயிநாம் ›› என்று அந்த க்ஷேத்ரபாலர்களுக்கும் துர்க்கைக்கும் ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதைச் சொல்லித்தாகவுமாம். அதவா. ‹‹ அன்பேதகளியாக ›› என்கிற பாட்டில் பரபக்தியை தீபமாக்கிக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பார்க்கும்போது ப்ரணயத்தை நெய்யாகக் கல்பித்த ஆழ்வார்களை யிங்கு ‹‹ ப்ரணயிநாம் ›› என்று சொல்லித்தாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட பரமோதாரன் இவர் ஸ்ருதிதாத்பர்யமாக பரிச்சேதிக்கல் அசக்யமாநின்றது. இந்த ஸ்ருதி தத்வக்ஷவாதத்தை என்னிடத்திலும் உபயோகப் படுத்தலாகாதோவென்று கருத்து. (ஸகலலோகாதிராஜ:) ஸர்வலோக விஷ்ணுர்ஹ்யவ்யக்த ஸம்ஸ்தாநத்தையுடைய த்ரிவிக்ரமன் தன்னை தங்காலத்தில் ஸேவியாதாருடைய இழவெல்லாந்தீரும்படி திருக்கோவலூரில் உபராஜனை நித்யம் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்றபடி. ‹‹ ராஜாதிராஜஸர்வேஷாம் ›› என்கிறபடியே ஸகலலோகத்தில் ஸ்ருதிதர்களை ரக்ஷணத்வேகமாக வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வாமியானவன். ஸகலலோகவாஸிகள் இவனை ராஜாவாகப்பெற்று வாழும்படி என்ன பாக்யம் பண்ணினார்களோ? நானும் அந்த ஸகலலோகவாஸிகளோடே ஒருவனாகப்பெறவில்லையே யென்கிறாரென்று கருத்து. (உ) ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் ஆயனாரே யென்கிற அத்யவஸாயத்தையுடையவனுக்கு. (ஸதாஸஹவர்த்த:) ரக்ஷகனாக ஆகட்டும். ப்ராப்த நாயாம் ஸத்யம். இங்கு ரக்ஷணமாவது முன்பு தேவநாயன் இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்க, பகவத்தாஸ்யமில்லாமல் ஸாத்ரக்ஷண ஸம்ஹாரநாரனை இவருக்கு ஆயனார் ஸாக்ஷாத்தத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை. ‹‹

भिस्त्वादेवावृत दर्शनम्” என்றும் “कृष्णसन्दर्शनं म
ह्यं कथं स्यादिति चिन्तयन्” என்றும், “यावदेतौ चरणौ द्रु
तः पादविध्वंसनौ । शिरसा धारयिष्यामि तदेशाङ्घ्रि
युगं” என்றும் अक्रूरप्रमुखभागवतादिகள் मार्गத்
தில் चिन्तித்துக்கொண்டு போனாப்போலே. இவரும் “मोदव
पारायिराजः” என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறார். ॥

(௨-ம்.) देहल्यधीश्वर तवोदयशीश्वरकम्
तत्शिष्टाम् दिशति हृत्पिकानवद्यम् ।
पापाक्रान्त्य रं स्वक्षपायाम्
क्षान्तेन नाथकविमत्सरविदेन्दुनेन ॥ ॥ ௨ ॥

व्या ॥ प्रथमं तावत् “मोदात्सदेहवसति” तिथि
प्रायेणा कृता, साव स्तत्यासत्त्वाय देशान्तरवर्तिता,
तदपि सर्वेश्वरेऽपि कर्तृत्वं कथं शक्यात्, “यतो
वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह” इति श्रुते
रिति हृदयस्थं प्रवर्तनानुवृत्य उत्तरार्धेन
समाधत्ते । देहलीति (हे देहल्यधीश्वर!) स्वप्रभा
वतीत्या कृष्णाराध्यकैरते यतीन्द्रवैभवत्ति महा
प्रकरया वैधाजपरितसारवी दिनान्नदृशावयं दे
हल्यादिवतीन्द्र इतिभावः. तादृशः अधीश्वरः देहल्य
धीश्वरः, त्रिविक्रम इत्यर्थः. शाकपार्थिवादिन्यायात्
मध्यमपदलोपः. तस्य सम्बुद्धिः. इदमपि च कृतस्तुति
प्रवृत्ति हेतुगर्भितम्. देहली = गृहावग्रहणी, गृह
द्वारतोरणाङ्गं प्रदेश इति यावत्. “गृहावग्रहणी दे
हली” त्यमरः. (तव) सर्वजगत्स्वामिनः सर्वेश्वरस्य.
(सर्वेश्वरस्य) “तमीश्वराणां परमं महेश्वरं न तस्येशे
कश्चन तस्य नाम महद्यशः” इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं प
रमैश्वर्यमकरन्द सामान्यमित्यर्थः. “त्वदादिष्वप्य
हो नारायणेनैव” इतीदं प्रवचनं कल्याणा
र्थकारणः कर्तृत्वम्. “इदं किमेतदिति” इतीदं प्र
श्नः प्रासङ्गिकः. तादृशमाद्यस्त्वमपि प्रसक्तमुपसंहाराव्यय

ஸாவயவத்வாத். ஸாவயவத்வே, "தத்ரைவம் பஶ்யந்தி ஜநாஃ, ஸஜாநாதி பஶ்யதி ஜ்ஞாநவிஷயோ பவதி" இத்யுக்தத்வ விரோதாபத்திஃ ஸ்யாத். "தத்ர த்ருஶ்யே ஜ்ஞாந விஷயத்வம் நாம விஷயஸ்ய விஷயீகரணவ்யாப்திஃ ஜ்ஞாநாவ்ருதத்வம் பவதி" இதி நைராயணம்; ஸ்திதஸித்தத்வம் ச ஸர்வஜ்ஞத்வம் ச ஸக்த்யா. (ஸர்வஸ்வம்) ஸர்வாதிபத்யம். ஸர்வம் பஶ்யதீதி ஸர்வ இதி விக்ரஹஃ. "ஸர்வம் ஸர்வேஷு" இத்யாதிதஃ "ஸர்வ ஸாரோ" த்யாதிநாபரத்வம் த்யஃ. தஸ்யைஸாமர்த்யமிதி ஸாமா யெநுக்ஷேத்யஃ. ஶக்த்யா. ஶக்தி நிரவயவிக நித்யோபந "நிரவயவிகநித்யோபஹ்ய ஸந்தாரோபநீஷிணாதி" த்யா யநாஸந்தாநாதவேயஸ்வரகுதி ஶ்ருதெ. (தஷ்ருஷ தாஃ) ஸோத்தரோஸம்ஸரோநாநாம் ஜநாநாதித்யஃ. "ஷூ ஶ்ருஸ்த்தா" வித்யாதோரி யயுஸநி "ஸஜநஸம்ஸநீ" தீஷவெ "ஶ்ரூஸ்தப்ராநவா" விதிஶ்ரூஸ்தா ரேஸ்ஃ. (ஶஷி காநயாஸ்) ஶஷிகயா = ஸயவெக்ஷவ்யந யஃ ஶநயாஸ்ஃ = தொஷொதத்தி, "தொஷொதாநவ்யாஸோர" ஷிதஸ்ஃ. ஸயவெக்ஷவ்யஜநிதஸேஷ இத்யாவக். யதா; ஶஷிகாயாஃ = ஸயவெக்ஷவ்யவ்ய, தஜநிதஸ்யாத்யஷஷ்வநவேய்திஷாவக். ஶநயாஸ்ஃ = ஸஶயஃ. ஶத ஶஸ்திகா ஶஷாஶஷிகா. "ஶஸ் தித" இதி ஶஸ்திதீயுகநி "ஸத்யஸா" ஷிதாதிநா காதவெவ்யகாரஃ. "யயந்தரம் ஶஷஜீவீ" திவிஸ்வ காஸஃ. "ஶ்ரூவத்வாய ஸகெலாயநீஸ்வவாஹிநீ । நராநு கரோதத்ஸ்யகாநு ஶஷித்திநஶஷா" நிதியவகாரேணா வ்யக்தம். ஸம். (ஷிஸதி) ஷஷாதி. தஷ்ருஷவஸ்ஸ ஸவநிய ஜ்யக்ஷம் ஷஷ்ரோஸதம் பிஷ்யேதா ஜோஷஸதஜதி ஸாவஃ. "ஷிஸஶதிஸஜுந" இத்யாதோஸ்தஷாஷிகாஷ்ய. தஹிதஶு ஷீவேவாஸ், கிஜயாவ யாவேஷநெத்ய த ஶ்ருஷ । வாவாஷ்யதீதி । (ஶயவ) ஶயாவஷி, தாஷ்ரு ஶ்ரூயவெக்ஷவ்யா தாஷநக்ஷஸெக்ஷவஷி தவஸவெயுஸ்வரகம் (ஸ்வந) ஸ்வஷிகாயெ, ஆவாரயாஶஜத்ய யுஃ. (க்ஷவாயாம்) ஸ்வஷி ஷாத்யரம் "க்ஷியாஸக்ஷணஷாக்ஷவெ" த்ய ஸ்ரஃ. (க்ஷதெந) ஸ்ஜ்ஞாநக ஸ்வயா. க்ஷஸவிஷயீக்ஷ்யதெநேதத்யஃ.

(𑌦𑌾𑌸𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑍇𑌨) 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 = 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, "𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, "𑌸𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌪𑌥𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌪𑌸𑌹𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨 = 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। (𑌵𑌾) 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। (𑌮𑌮𑌾𑌯𑌮𑌪𑌿) 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌵𑍀𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 𑌕𑌵𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌇𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑍀𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 "𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍। 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌃। "𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍀" 𑌇𑌤𑌿 "𑌬𑌹𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍। "𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌚𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍀𑌨𑍀 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 "𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀" 𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌤𑌃 "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌥𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌃। 𑌅𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤 𑌸𑌦𑍋𑌷𑍋𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌨 𑌜𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌮𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑌾𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍋𑌗𑍋𑌵𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂, 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌦, 𑌦𑍇𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃, 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌵

மஹாந: க்ஷமயோத்தாநம் க்ருஹீதவாந் கிமர்த்தமித்யத்ராஹ ஸைந்யம். அத "ஹரேர்விஜ்ஞாயமாநஸ்ய மஹதைஶ்வர்யயோகத:। ஸர்வஸ்யாபீஹ ஜகத: ஸ்துத்யம் பாரமார்த்திகம்" இதி ஸகலபாரமார்த்திகம் ப்ரஸித்தம். "க்ஷாந்தேந தாந்தே கவிபிர்வ்யவஹ்ருதே" இத்யேந கவிபிர்வ்யவஹ்ருதக்ஷாந்தேரபி ஸூத கத்கத தீர்த்தாநி த்ரயஸ்ய ஸர்வேக்ஷகவிஷயகப்ரவ ஸாமா ந்யமேதேஷாம் ப்ரத்யக்ஷமிதி நாமாலங்காராத். தது க்தம் "ஸ்வஸ்திஸ்மிந்ஹிதேந ஸதேநாபத்த:। ஸாம்யேந வர்ண்யஸ்யாந்யதேஸ்தேதி" இதி. "கத்கதிகாநுபந்தம் திஶதி" இத்யநேந ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸஜாதீயவ்யக்திஷு கத்கதிகாநுபந்தம் பாபீகரணமாமத்யோரப்யமாதி ஸமுத்பந்நமித்யலங்கார:. "ஸமாநவிஷயஸ்ய விஷயாஸாவ இஷ்யதே" இதிலக்ஷணாத். "தேஹளீஶ்வர" இத்யநேந ஸர்வலோகேஶ்வரத்வம் நித்யஶ்ரீ ஸாமித்ரிகஸ்ய இஹத்ய லோகநகரேஶ்வரத் தேஹளீஶதிஷ்டிதகாவ்யாஸ்யலங்கார:. "ஸ்யாத்யபரா யோகா பரிஹார்யாஸ்யாஸ்யேஶ்வரதா" இதிலக்ஷணாத், ஸமர்த்தநீயஸ்ய பாபீகரணஸ்ய க்ஷாந்தகவிபிர்வ்யவஹ்ருதத்வேந வாக்யார்த்தஸ்ய ஸமர்த்தநாத் காவ்யலிங்கமலங்கார:. லக்ஷணமுக்தம். ॥ ॥௨॥

பதம்.	உரை.
ஹே தேஹளீஶ்வர	ஏ தேஹளீநாதனே !
தவ	தேவரீருடைய
ஈத்ருஶம்	இப்படிப்பட்டதான
ஐஶ்வர்யம்	ஐசுவர்யமானது
துஷ்டூஷதாம்	ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவேணுமென் [றிச்சித்தவர்களுக்கு
{ கத்கதிகா	தழதழத்தலுடைய
{ அநுபந்தம்	ஸம்பந்தத்தை
திஶதி	கொடுக்கிறது

ததா²பி.	ஆனாலும்
[ஸாம்ராஜ்யம்	ஐச்வர்யமானது]
க்வசந	ஒரு விலக்ஷணமான
க்ஷபாயாம்	இராத்திரியில்
க்ஷாந்தேந	பொறுக்கப்பட்டதான
தாந்த	ஜிதேந்த்ரியர்களான
கவீந்த்ர	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார்[களுடைய
விமர்தேந	நெருக்கினாலே
வாசாலயதி	வாசாலனாகும்படிசெய்கிறது

வ்யா ॥ இப்படி ஸாம்ராஜ்யத்துக்கொண்டு எழுந்தருளும் போது "க்வதிஷ்டதி பவாந் க்ருஷ்ண ராஜதி ஸ்வாந்து । கோஷ்டே ஸ்ருஜதி ஸ்ரீ க்ஷாந்தாஸ்யே கோபகாக்ஷணேகை:" என்று, ஸகலோர் கண்ணன் எங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று கேட்க, வ்ருக்ஷத்திலிருக்கிற வானரர்கள் கோஷ்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று சொல்ல, அதுகேட்டு எழுந்தருளி "ஹ்ருஷ்டாஸ்தாம் க்ருஷ்ணம் கோஷ்டே கோபீஜநமத்யகா" என்று கோஷ்டத்தில் கோபஸ்த்ரீகளைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராய்ப்போலே, தூப்புல்பிள்ளையும் த்ரிவிக்ரமாவதாரனான ஆயனாரெங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று கேட்க, தத்ரத்யர்களான சிலர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று சொல்ல; அதுகேட்டு எழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமஞ்செய்து, ஜகத்தெல்லாவற்றையும் அளந்த விஸ்வரூபமும் ஸர்வேஸ்வரனுமான தேவரீர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கலாவதென், இது தேவரீருக்குத்தகுதியோ வென்று ஆச்சர்யப்பட்டு ஸர்வேஸ்வரத்வாதிகளை ஸ்துதிக்கத்தொடங்கி, பின்னையும் நிரூபித்து, ஸௌலப்யாகாரத்தாலுமுள்ள அவனுடைய ஸர்வேஸ்வரத்வத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து, ஸ்துதிக்கத்தொடங்கின. தேவர்களும் ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் ஸ்வரம் தழுதழுத்து கைவாங்கிப்போவர்கள், அப்படியிருக்க அடியேனுடைய ஸ்வரம் தழுதழுத்துப் போகிறதென

தொரு குத்ஸ்யமோ? ஸத்ருசம் நிஹீநனான நான் அவனை ஸ்துத் திக்கலாவதென், நான் அவனை ஸ்துதிக்கையும் அவனுக்கு அவத்யாவஹம். அவனுக்கு அவத்யத்தை விளைப்பித்து ஸ்துதிசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் காட்டிலும் ஸ்துதிசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸமென்று ஸ்தோத்ராதிகளினின்றும் நிவ்ருத்தரானார். பெருமாளுக்கும் மஹாராஜனுக்கும் [illegible] வ்ருத்தமானபோது [illegible] வந்து என்னை உள்ளே புக விடவேணுமென்று கேட்க, அப்போது அவ்வார்த்தைகேட்டு பெருமாளுக்கு அவத்யத்தை யுண்டுபண்ணுகையிற் காட்டிலும் நாமகன்று போமதுவே உசிதமென்று பார்த்து இளையபெருமாள் "யதிவா திஶ மஹாராஜ [illegible] । ஜஹிஶாம் நிவிஶ்ய [illegible] திஷ்டாம்" என்று விடைகொண்டாரிறே. அப்படியே நம்மாழ்வாரும் வளவேழுலகிலென்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய காஷ்டையாலுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிரதிஶயாபகர்ஷத்தையும் பார்த்து இப்படி நிஹீநனான நான் அவன் திருவடிகளில் அடிமைசெய்யில் அவனுக்கு அவத்யாவஹம், ஆதலால் அவனுக்கு அவத்யமாம்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையிற் காட்டிலும் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸம், ஆனபின்பு ஶ்ரேயஸ்கரமாக அவன் திறத்து நடபடுவேனல்லேனென்று பரமவைராக்யஷமாணராயிருந்த வரணத்தில் நின்றும் அநுஸந்தாநவ்யாஜத்தாலே நிவ்ருத்தரானார். இப்படி நிவ்ருத்தரான ஆழ்வாரை "மாயோனிகளாய்" என்கிற நாலாம் பாட்டில் [illegible] எல்லார்தலையில காலைவைத்தது முதலான ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி எம்பெருமான் ஸமாதாநம் பண்ணினபோலே; ஒதுப்புல் பிள்ளாய்! நீர் அகலுகை தான் எனக்கு அவத்யம், உம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷம் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்போலே காணுமெனக்கிருப்பது, ஒருராத்ரியில் ஒரு தேஹளியில் ஆழ்வார்கள் மூவருமெ என்னை ஸங்கடிக்க, அதைப் பிராட்டியும் நானும் பொருந்துகக்கொண்டபடி முதலான ஸௌஹ்ருதாதிகளை காணீரென்று காட்டியருளினது மன்றிகக்கே "என்னு

முதல்வந்து புகுந்து" என்று ஆழ்வாருடைய ஜிஹ்வையில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்வித்தாப்போலே இவருடைய வாக்கில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க, அதைக்கண்டு, ஸ்துதிக்கவொட்டாமல் மௌக்யத்தையுண்டாக்கின ஸர்வேச்வரத்வமே ஸ்துதிசெய்விக்கிறதென்று ஸர்வேச்வரத்வஸௌசீல்யாதிகளை யநுபவிக்கிறார். தேஹளீதி। இத்தாலே ப்ரத்யக்ஷத்திலவகதமான ஸர்வேச்வரத்வத்தை யிங்கு ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணஸஹிதமாக அநுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதி கண்டுகொள்வது ஸௌசீல்யாதி குணமில்லாதபோது ஸர்வேச்வரத்வம் பரோபகாரத்தையும் பொருட்டு ஆகாமலிருப்பதுடன் அபகாரத்தையும் பொருட்டாகும். (ஹே தேஹளீச்வர !) நீர் ஈச்வரனாயிருந்து வைத்து ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளி யிருக்கை யுனக்குத் தகுதியோவென்றபடி. (ஸம்ரம்பம்) இப்படிப்பட்டதான, ப்ரத்யக்ஷதோ யோக்ய விக்ந ஜடக்காரணங்கள் ஸம்பந்தங்களாலே அவமதமான வென்றபடி. (ஈச்வரத்வம்) ஸர்வேச்வரத்வமானது (துஷ்டூஷதாம்) ஸ்துதிக்க ஆசையை யுடையவர்களுக்கு, ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு மென்றபடி. (மூகிகாநுபந்தம்) மௌக்யத்தின் ஸம்பந்தத்தை (விதரதி) கொடுக்கிறது உக்தாஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்துதிக்கத்தொடங்கினாலும் ஸர்வேச்வரத்வாதிகளையும் தங்களுடைய அநர்ஹதையையுங்கண்டு கண்டம் தழதழத்து ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் போவர்கள். ஸ்துதிக்கத்தொடங்கின அத்யந்த நிஹீநனான வென்னுடைய கண்டம் தழதழத்து ஸ்துதிக்க மாட்டாமல் போகிறதென்பது ஒரு ஆச்சர்யமோ வென்றபடி. இப்படி அநர்ஹதாநுஸந்தானத்தாலே ஸ்துதியினின்றும் நிவ்ருத்தராறென்கையில் பரதாத்பர்யம். இப்படி நிவ்ருத்தரான இவரை, எம்பெருமான் தன்னுடைய க்ஷாந்தி ஸௌசீல்யாதிகளைக் காட்டி ஸமாதானம்பண்ணி இவருடைய வாக்கில்வந்து, புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க அதை யநுபவிக்கிறார். (அத்ய) ஆனாலும், இப்படி மூகிகையை யுண்டாயிருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. (அஸ்வநக்ஷமாயாம்) தமோவ்யாப்தமான பஹுளீக்ருதமான ஒருராத்ரியில், விலக்ஷணமான ஒருராத்ரியிலென்னவுமாம். அநேகராத்ரி

களிருக்க, கண்ணன் அவதரித்த ராத்ரிக்கு ப்ராதேவைலக்ஷண்யம் போலே ஸூரிகளுக்கும் ஆயனுக்கும் ஸங்கடமுண்டாகும்படியான ஒருவிலக்ஷணமான ராத்ரியிலேயென்றபடி. ராஸக்ரீடையில் கண்ணனுக்கு கோபிகைகளுடைய ஸங்கடத்தாலுண்டான ஆநந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்த ராத்ரிபோலேயாயிருப்பது ஆயனுக்கும் ஸூரிகளுக்குமுண்டான ஸங்கடஜந்யாநுபவத்தைக் கொடுத்த இந்த ராத்ரியென்கிற வேற்றத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் "க்ஷபா" என்பது. (க்ஷாந்தேந) பொறுக்கப்பட்டதான, காமுகன் காமிநீஸங்கத்தில் நெருக்குண்டானதை ஸௌக்யமாக ஸஹித்துக் கொண்டிருக்குமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸங்கடத்தை ஸௌக்யமாக ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றபடி. பிராட்டியும் தானுமிருவராய் ஸத்ஸம்ப்ரதாநகோஷ்டீ ஸம்மர்த்தாலே வந்து ஸூரிகளாலே இருவரும் துகையுண்டார்கள். அதையிருவரும் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (க்ஷாந்தேந) பொறுக்கப்பட்டதான, தன்னையுபமர்த்தத்தை பொறுத்தது மாத்ரமன்றியே பிராட்டியை உபமர்த்தத்தையும் ஸௌக்யமாகப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்தானென்றபடி. பிராட்டி விஷயத்தில் அபராதயப்பட்ட [illegible] ஸ்வதந்த்ரனான ராவணாதிகள் திறத்தில் [illegible] ஸ்வபாவத்தை "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய [illegible] ராக்ஷஸ [illegible]" என்று ஸ்வபாவயோகம் பண்ணினான், லோகத்தில் ஸார்வபௌமனானவன் கூட தன்னிடத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்கால் பொறுத்தாலும் மிகவும் விக்ருதசேஷ்டையான அந்த:புரத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்காலும் பொறுக்கமாட்டாதவனாயிருக்க, "ராஜாபராதஸஹிஷ்ஷாம்" என்றுள்ள, ஸர்வேஶ்வரன், "ஊக்ஷணம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோயதுநயாஸ்த்ருஹ:" என்று ஹீநஜாதியர்களும் பார்த்து வருத்தப்படக்கூடிய ராவணவதஸந்தேயான பிராட்டிவிஷயத்தில் குற்றஞ்செய்தால் பொறுக்கமாட்டானிறே. இப்படிப்பட்டவன் கீழ்ச் பிராட்டியை உபமர்த்தத்தையும் பொறுத்தது. ஆழ்வார்கள் மூவரும் ஸங்கடஸம்மர்த்திதர்களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல். திருக்கோவலூர் ஒரு க்ருஹத்தினுடைய இடைக்,

திண்ணையிலுட்காரவு மிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, ஆயனார் ஏகாந்தவர்களான மூவரும் யத்ருச்சயா சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், "ஸதாவராதாநாவிஷ்ட: த்ருஷ்ட்வைஷ்யஸ்ஸ்ய தேஹளீஹரி:" என்று அவர்களை நாம் கண்டு ஆநந்திக்கவேணுமென்று எழுந்தருளும்போது பிராட்டியுங்கூட எழுந்தருளினாள். பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளும் போதே "அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி" என்றுகூட எழுந்தருளின பிராட்டி, "ஆநீலமேகஸங்காஶம்" என்கிறபடியே எம்பெருமானே புகழும்படியான வைபவத்தை யுடைய பக்தர்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷாதிகளாலுண்டான ஆநந்தாநுபவத்துக் கெழுந்தருளும்போது வாராநின்றாளிறே. கடாக்ஷாதிகளெல்லாமிவளிருந்தாலிறே நிறம் பெறுவதாவது. இப்படி "ஸஹவைதேஹ்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத்" என்கிறபடியே பெருமாள் பிராட்டியோடே பெரியபெருமாளை யநுபவித்தாப்போலே, இருவராய்வந்து அவர்களறியாவண்ணம் அவர்களாலுண்டான ஸம்மர்த்தத்தால் ஆவிர்ப்பூதமான ஆநந்தத்தை அநுபவித்தார்கள். எம்பெருமான் பிராட்டியுடன்கூட எழுந்தருளினாரென்பது ஈஶ்வரர் சொல்லுகையன்றியே உபந்யஸித்த ஆழ்வார் தாமே "நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால், குன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா—வாசல்கடை கழியாவுட் புகா, காமர் பூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்கிற பாட்டிலே (முதற் திருவந்தாதி ௮௬-வது பாட்டு) அருளிச்செய்தார். இப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம். (பாயும்) மேலேவிழுகிற (பனி) மழையை (குன்றெடுத்து) கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து (மறைத்த) தடுத்த, (பண்பாளா) ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனே! த்ருஷ்டாந்தோயம். வரையெடுத்து மழைதடுத்த நீர்மைபோலே காணுமிருப்பது நெருக்குண்கிறது. (வாசல்கடை) வீட்டுக்குவெளியில் போகாமலும் (உட்புகா) உள்ளேபோகாமலும், பக்தர்களிருக்கும் ஒட்டுதிண்ணையைவிட்டு அந்யத்ர போகமாட்டாமல் வஞ்சம் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்க்குடத்தைச் சுற்றினாப்போலே, பக்தர்களாலே உபத்ரவத்தைப் பட்டுக்கொண்டும் அவர்களையே சுற்றிக் கொண்டுங் கிடக்கிறானென்றபடி. (காமர்) ஸுந்தரமான (பூம்)

ரமணீயமான, (கோவலூர்) திருக்கோவலூருடைய, திருக்கோவ லூரிலிருக்கு மாயனுருக்கு ஸங்கேதஸ்தாநமிருக்கென் றால் அந்த ஊருக்கே ஸௌந்தர்யமும் ரமணீயத்வமும் அதே யென்ற படி. (இடைகழியா) ஒட்டுத்திண்ணையையே (பற்றி) அவஸ்தித்து (இனி) இப்போது (நீயுந் திருமகளும் நின்றாய்) நீயும் பிராட்டியு மாக இருந்தாய், (ஆல்) ஆச்சரியம். ஹந்த! (ப்ராஜ்ஞகவிஸார்வ்யவிம ர்த்தேந) ப்ராஜ்ஞ = ஜிதேந்த்ரியர்களான, கவிஸார்வ்ய = கவிஶ்ரே ஷ்டர்களான, ஆத்யகவிகளுக்குத் தலைவரான முதலாழ்வார்களு டைய, விமர்த்தேந = ஸம்மர்த்தத்திலே, அயோநிஜர்களாய் அவதரித்தநாள்முதல் அந்யோபாஸநாதிகளில்லாமல் ஸதாபகவத் ஸேவைகபரர்களாயுமான ஆழ்வார்கள் சறகு நின்றிகளான வ்யாஸ பராஶராதிகவிகளைக் காட்டிலும் ஜிதேந்த்ரியர்களென்கிற கருத் தாலே "ப்ராஜ்ஞ" என்று விஶேஷித்தது. நம்மாழ்வார் வ்யாஸா திகளுக்கிந்த ப்ராஜ்ஞத்வமுண்டாகிலும் முதலாழ்வார்களுக்குப் பிறகு அவதரித்தபடியாலும் "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளென்று" நம் மாழ்வாராலேயே பரமகவிகளாக கொண்டாடப்பட்டிருப்பதா லும் இவர்களே கவிஸார்வ்யர்களென்று தாத்பர்யம். (வாசாலயதி) வாக்கைத்திறக்கும்படி செய்கிறதென்றபடி ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ் வார்களுடைய ஸம்மர்த்தஸுகமான ஸ்பர்ஶஸௌக்யத்தைக் காட்டி வாயில் வந்து புகுந்து ஸ்துதி செய்விக்கிறானென்று தாத்பர்யம். பொய்கை முனிபூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவரும் ஸஹஜீவிதர் களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல் திருக்கோவலூர் ஒருக்ருஹஸ்தனு டைய இடைகழியில் உட்காரவும் போராமல் நிற்க, அப்போது த்ரிவிக்ரமனை ஆயனார், ஸஹாநுபவர்களான மூவரும் யதேஷ்டமாய சேர்ந்திருப்பதே, இவர்களை நாம் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்க லாமென்று இவர்களிருக்குமிடம் பிராட்டியுடன் வந்து இவர்களுக் குத் தெரியாவண்ணம் ஸ்வைரம் நெருக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிரு க்க, அப்போது ஆழ்வார்கள் "ஆர்நம்மை நெருக்கிறார்" என்று தெரியாமல் உபலக்ஷித்தார்களென்றும், அதை ஸர்வேஶ்வரன் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தானென்றும் ஸம்ப்ரதாயம். ॥ ॥௨॥

(௨௩.) க்ஷுத்க்ஷ்வர்த்த ததெநஹஸி வர்ணாபோநி
நிர்த்தோதக்ஷ்டநிர்ஹஶீபதெநஜிவ்ருத்தா: ।
ஶ்ராஜ்யெ ஶோவநமமே க்ருவெயாஜிதம் க்ஷாம்
ஸ்வாராஜ்யோஜ்ரூதமஹஞ்ச ஸாராஸாரங்கா:॥ ॥ ௨௩ ॥

வ்யா॥ நநுகேஹமவதி ஸ்த்ரோத்ராத்ர வாயாநஷ்டாநெநந வாரஷாயபிதமஹஞெத்ரு த்ராஹ । க்ஷுஜீதி । (ஸாராஸாரங்கா:) வதாஜ்பவெம்க்ஷ்ராஜ்மொக்ஷவாமவ்ருஹ்ருதய:, வருத்ரா ஸாரவெஷ்யாஜுயஸ்: (க்ஷுத்க்ஷ வக்ஷ) க்ஷுதீயஸவ்யக்ஷராமக்ஷாரஹர் தெஸாஜுஶபெந ஜவ, வக்ருணதாவ்யம் வக்ருவக்ஷ. “தெந தாவ்யம் க்ரியாவெஷதி” ஶிதிவதிவ த்யய: (த்ரூதம்) ஸஹிதி “ஸ ரமஸ்ஸஹித்ரஜுஸாநஹாயத்ராஜு ஜுவஸவஜிஜு தெ” ஜத்யெ ரம். (வர்ணாபோநெ) வரிஹ தொணெ. தத்ருவஜுரயஶாஜிக்ரு தெண ஸஜுாவரிவதபோநஜத்யய:. “வர்ணாஜுஹணெ” ஜதி யாதொமப்ஶாநஜாதெஶ:. க்ஷநெநஸாரா ஸாரங்காத்யஶ்க்ஷாராணாதவிரஸ்வாயிக்ஷா, தெநதெஷாம் ஸ்வாயிகாரெஷ நிவெஜ்ஞா திஶய:, தெநவ “வாதத்ராஸநிர்ஶிக்ஷண வரஶிதஸ்வஸ்ரஸஜுவவஸநா வாம்ஸஸ்வ த்தி பெஶஷ்ணிர வயிம் வஷாதிசஷ்ணம் வரெ” ஜதி ஸ்வாநஶ்ருஹீத ஸஜுக்ஷ ஸர்வெயாஜுயொக்ஷ்த்ரு க்ஷாரம் ஸ்வரமவுராஷ்த்ரவிஶாஷஸ்வ தெஷ்யாத்யெத. தெநித ஸ்வாராஜ்யவராஷ்டிய ஶோவவா ராயிராஜாரயநம் யாஜ்யதவஸவெதி வ்ருத்தீயதெ (ஷ்நெஹஸி) காமெ, “காமொஜிஷாஜஸவ்யெநஹாவீ” த்யொர: (நிர்த்தோதக்ஷ்டநிர்ஹஶீபதெநஜி வ்ருத்தாஸ்ஸ:) நிர்த்தோதக்ஷ தொண = தத்ஸ க்ஷஜ்ஞாயீமொத்தாய ஸ்வீயாயிகாராநமஶண்ய, நீவஹாவஹீஸ்ய வ்ருத்தீதி நிர்த்த:. “ஸாவஸ்ய” ஜத்யத ஸக்ஷவேதி யொமவிஹா. மாக்ஷ “ஶ்ரீதாநவவஸஶேஷ” ஜதிவா க்ஷவ த்யய:. அத தெந நீஜவஹாவஜநெக்ஷந ஜாயாக்ஷயம்வருத்யவிஶெஷணெக்ஷந நதம் வ்ருத்யவஸமக்ஷா, ஸவாஸாவஜததெஶதி விஶெஷ ணயொரவிஜியொ விஶெஷணவிஶெஷ்ய ஹாவவிவக்ஷயா “விஶெஷணம் விஶெஷ்யணெ ஹஜதி” திவிஶெஷண[illegible],

ஸ:. ஸவாஸளக ஶ்ரேுதி கடுயாரய:, நிக்ஷிப்தாநி = ஆரு
ஷ்டாஞ்சீக்ருதாநி, நேத்ரை: = சக்ஷுர்ப்யாம், "சக்ஷுர்யாரவ்யஶி
நேத்ரே" இத்யமர:. வ்ருத்தாநி = வ்யாபாரா:, சேஷ்டாரூபா:.
சக்ஷுர்வ்யாபாரவ்யபரோத்ரக்ஷேண ச திரஸ்காரஷ்டும் சதுர்பு
வாஹீநாம் நந்தநதயாஸம்பாரவ ரத்நப்ரஸூஜந்யாஸாநா இதி
பாவ:. தேநதேஷாம் காமதப்தஸம் ஸங்கயா ஸாதத்ஸ்யாஹா,
வாஸ் யாத்ருஸ்ஸிகவ்யாஸக்திஸம்பந்த விஶேஷாத்ருதே நிரதிஶ
யஸம்வ வ்யாவ்ருத்திபவேத்யவத்யந்தே. (ஶோவநப்ரேர) க்ரு
ஷ்ணாரண்யேக்ஷேத் (க்ருபயா) தவ்யாரோநர்க்ருணாவநம்க்ருராதி
ஶயேந (உதிதம்) "வ்ருஜவாஹுணாரமேவேண ஶ்ரீயாஸாஜம்
ஜமத்தி: | தஸ்யாஶ்ரம் ஜமாராஶம் க்ருஷ்ண: கவமோபாசந:",
இத்யுக்தவ்யகாரேண விஹும்ருதம். (க்வாம், க்ஷாராஜ்ய), "க்ருஷ்ணா
ரண்யே ரஹாவம்ணேய க்ருஷ்ணகேஶகாரிணாம் | க்ஷாராஜ்ய"
இத்யுக்தவ்யகாரேண தவஶ்ரணஸம்தாஷிபி: வ ஸாஜேய்
த்யர்த்த:. சதேநதாத்ருஶஸம்பந்த விஶேஷவ வ்யாதத்ராவ்ய
நித்யமவ்யாத்ஸ்ள க்வாராதிஶயஸம்பத்யேத. (சமர்ய்யம்) வாரா
ஜ்யம். ரநம்ஷ்யாதி சதுர்புவாஜஹேஷ்ஷ்யரநாநஹேஸ்யா
ஜஹ்யஹிதநதித்யர்த்த:. "வாராஜ்யாம ஜு ரக ஹரவ்யாமா
மாமிஸ்யயநிய" இத்யமர: சமேர்ஹவதம் ய்ம் "சமராத்ருதி".
திய த்யய:. (ஸாராஜ்யம்) ஸேநராஜதஜ திஸராட். "ஸதஸ
ஜிஷ" த்யாதிநாகீவட், சகரபுவஶ்ய:. "ஸஹஸ்ராப்ஜவதீ"
த்யத்ர "சகரபுவஶ்யாஹவதீ" த்யஷ்வந்திஷ ஹாஷ்யவ்யாவ்யாநாஸ்
தஸ்யாஹாவ: ஸாராஜ்யம், சகரபுவஸ்யகவதித்யர்த்த:. "யஹ்ம:
வேநஸ்ஹிஹணவம ஸ்தநஹரம் | சஹிமாஷேவநீதஹதத்வம்
ஸம்வேதஸ்வதி" த்யுக்த்த்யாம:வோஷ்யஸஹிகாரஸ்ஸிதிதியா
வஸ். தஸ், கரு, "மணவநவ்யாஹுணாஹிஸ்ய: கருணிவே"
திஸம்ருதேவகாரேணஷ்யஜோஸவிம ஹணாஸ் வ்யாஹுணாதி
ஹணவசிதா ஷ்ராஜநஸ்வா ஹாவாயேடுஷ்ய்ஜ்ஜு தவ்ய:. (சமஹஜை)
சதுர்புவாஹயோஸவிகாமக ரேண. ஸாயிகாரஸ்ஸிர ஜகவா
க்ருஷ்ணாரண்யேக்ஷேத் ராவதீண்டும் க்வாராராஜ்ய" ஹிஜிஸவஸ்ராவ்யா,

स्थितिवत् तत्पर्वाः” इत्युक्तरीत्या शीघ्रवेगवद्भ्रम- चक्रगतिन्यायः । कृतस्त्वस्य परिवर्तनाय सुरासुरेन्द्र- हावास् तत्प्रत्यायनाय सम्प्रत्यतिपरिवर्तनाख्यः । “ त्वच्चक्रवद्” इत्युक्तप्रकारः । तेन “ निम्नोन्नतत्व” इत्युक्तव्यावृत्तिविशेषस्तदन्तरिति त्रयोरासुरासुरयोः सापेक्ष- त्वेन सजातीयसङ्काराः । वृत्त्यन्तराणां सम्भवति । तथा- षाम् त्रिदशानामन्यानां संश्लेषाश्रयाणां सङ्कराणामरा- संस्पृष्टिः । सुरासुरेन्द्राणां परिवर्तनसौकर्याय तत्त्व- प्रत्यायनाय स्थितिरिति परिवृत्तेरपरोरा- वस्थायां तेषां परावरत्वं ॥ ॥ ௩ ॥

பதம்.	உரை.
त्वच्चक्रस्य	தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வான்
द्रुतम्	சீக்கிரமாக [போலே
परिघूर्णमाने	சுழலுகிற
अनेहसि	காலத்தில்
निम्नोन्नतत्व	கீழ்மேலான க்ரமத்தினாலே
निदर्शित	த்ருஷ்டாந்தமாகப் பண்ணப்பட்ட
नेमिवृत्ताः	நாணிபாகத்தின் வ்யாபாரத்தையு [டையவர்களான
सुरासुरेन्द्राः	தேவேந்த்ரனும், அஸுரேந்த்ரனும் [பலியுமென்றபடி
गोपपुरे	திருக்கோவலூரிலே
कृपया	கருணையினாலே
उदितम्	ஆவிர்ப்பவித்தருளின
त्वाम्	தேவரீரை
आराध्य	ஆராதநஞ்செய்தருளி
उदग्रम्	உயர்ந்ததான
स्वाराज्यम्	தங்களுடைய ராஜ்யத்தை
अभजन्	அடைந்தார்கள்

௩ – வ்யா ॥ முதல் ஶ்லோகத்தில் வாக்யத்தை யருளிச் செய்து, இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தை யருளிச்

செய்தார். மஹானுக்கு ஸௌசீல்யமிருந்தால் குணமாகும், மேன்மையில்லாத தாழ்ந்தவனுக்கு தாழ்ந்த ஸ்வபாவமாமித்தனை, இப்படி ஸநகாத்யநுஸந்தாநத்தாலே அகன்றவென்னை ஸௌசீல்யத்தைக்காட்டி ஸ்துதிசெய்வித்தீர், இது எனக்கமையாது, ஆனால் உமக்கு வேண்டுவதென்னவென்னில்; தேவரீரை ஆச்ரயித்து உத்தமகதியை யடையவேணுமிதுவே எனக்கு வேண்டுவதென்று இவர் ப்ரார்த்திக்க, ஸ்வபாவத்தாலே அதமகதியையடைந்த நீர், என்னை ஆச்ரயித்து உத்தமகதியையடையக்கூடுமோ? விரோதியான பாபம் போனாலன்றோ என்னையடையலாவதென்னில்; விரோதிநிரஸநசீலையாலே ஸததம் சுழலுகிற திருவாழிபோலே மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் அநாதிநா அதமகதியிலிருந்த ஜந்துக்கள் ஸயோகதியையடைந்து பின்பு தேவரீரை ஆச்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய் உத்தமகதியை யடைந்தார்கள், அப்படியே அடியேனும் திருவாழியாலே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய் தேவரீரை ஆச்ரயித்து உத்தமகதியை யடையும்படி க்ருபைசெய்யவேணுமென்கிறார்! ஸ்ரீமதி (சக்ரவத்) விரோதிநிரஸநசீலையாலே சுழலுகிற தேவரீருடைய சக்ரம்போலே, திருவாழியாழ்வான் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு என்ன தீங்குவருமோவென்று ஸாவதாநஸந்நத்து அநவரதம் சீறுபாறென்று சுழலுகிறானென்றபடி. துர்யோதநகோஷ்டியில் கண்ணனெழுந்தருளினபோது அவர்கள்பண்ண ஸங்கத்தைக்கண்ட விதுரர் தன்னுடைய திருமாளிகையில் "ஸம்ப்ரமஸம்ப்ராந்த விதுரஸ்ஸம்ப்ரமாதிதி:" என்று படுக்கையைத்தடவிப்பார்த்தாரிறே. என் பிதா உன்னுடைய வஞ்சகமறிந்திலன் முன்புபோலே நின்று அளக்கவேணுமென்று நமுசி இயங்காலைக் கட்டிக்கொண்டான். யதா, ஸ்ரீமதி விரோதிநிரஸநசீலையாலே சுழலுகிறவென்னவுமாம், "கரங்குச்சக்கரக்கை" என்கிறதற்கு ஸ்ரீமதி விரோதிநிரஸநசீலையாலே சுழலுகிற வென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். ஜகத்திலுள்ள தேவதாந்தரங்களுடைய சக்ரத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்த்யங்கிடையாது, ஸுதர்சநத்துக்குத்தானுண்டென்று "சக்ரவத்"

என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். ஜயத்ரதவதாவஸரத்தில் கண்ணன் பகலை யிரவாக்கவேணுமென்று நினைக்க, ஸுதர்சநம் ஸாவதாநமாக நம் பண்ணி பகலையிரவாக்கிற்று. (த்வதநுவஸ:) தேவரீருக்கு அஸாதாரணமான வசம்போலேயென்று பாவம். இத்தாலே விரோதிநிரஸநஸமர்த்த பரிகர ஸம்பந்தத்தைச் சொன்னபடி. (த்ருதம்) சீக்கிரம் (ப்ராம்யதி) சுழலுகிற (அநேஹஸி) காலசக்ரத்தில், சக்ரத்தாலே சுழலுகிற காலத்திலென்றபடி. (நிம்நோந்நதக்ரமநிபீடிதநேமிவ்ருத்தா:) நிம்நோந்நதக்ரம = கீழ துமேலுதாகவும் மேலுதுகீழுதாகவும்படி மாறிமாறிச்சுழலுகிற தங்களுடைய க்ரமத்தாலே, நிபீடித = அங்கீகரிக்கப்பட்ட, நேமிவ்ருத்தா:= சக்ரஸமாவ்ருத்தத்தை யுடையவர்களான, அநந்தபாதமாக காலவிசேஷத்தில் உந்நதபதவியிலிருந்து பின்பு அதோகதியில் விழுகிறதும் பின்பு ஊர்த்வகதியை யடைகிறதுமாகிற வ்யாபாரத்தைப்பார்த்தால் ஸம்ஸாரிகள் ஸாமாந்யம் கீழ்மேலாகவும் மேல்கீழாகவுஞ்சுழலுகிறபடிபோலே யிருக்கிறதென்றபடி. (ஸம்ஸாரசக்ரசரா:) ஸம்ஸாரசக்கரன் ஐந்தும் அஸம்ஸாரசக்கரனை யடையும், ஸம்பந்தத்தாலே அந்யோந்ய ஸம்பந்தத்தைச்சொன்னபடி. (கோவலநகரே) திருக்கோவலூரில் (க்ருபயோதிதம்) கருணையாலே ஆவிர்பவித்தருளின; கலங்காப்பெருநகரான ஸ்ரீவைகுண்டத்தினின்றுமிந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் அவதரித்ததற்குக்காரணம் ப்ராணிகளிடத்தில் கருணை யென்று தாத்பர்யம். தயாவ க்ருபயா அவதரித்து நித்யஸாந்நித்யஞ்செய்தருளுகிறவென்றபடி. ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்போய் நாம் அவதரிக்காதவளவில், அஸ்மதாதிகளான ஸ்வாமிகளுக்குக் கைவிடாதவாக ஆய்விடுமேயென்றெண்ணி அவதாரஸ்தலமானவிதனை ஸமாச்ரயணே ப்ராணிகளுக்கு க்ருபையாலே அவதரித்தருளின வென்னவுமாம். "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" தவாவதாரிஷ்யஸி ஜநார்த்தந: விஷ்ணு: ஸதாவிஷ்ணு" என்னக்கடவதிறே. (கமலா) ஸமஸ்த ஸௌலப்யஸௌசீல்ய ஸ்வாதிகளையுடைய தேவரீரை, "வேதாந்தவேத்யமுக்ஷ ஸஹாவதாரோ யாவதநுகார" என்கிறபடியே ஸமஸ்தகாமங்களான ஸர்வஸ்வ மும்மண

விஹாராதிகளை விடாமலிருக்கிற தேவரீரை யென்னவுமாம். (ஆஶ்ரித்ய) ஆஶ்ரயித்து, (அக்ர்யம் ஸ்வாராஜ்யம்) ஶ்ரேஷ்டமான ஸ்வாராஜ்யத்தை (அவாபு:) அடைந்தார்கள். உத்தமவ்ருத்தியிலிருந்த இந்த்ராதிகள் சக்ரம்போலே அதிவேகமாய் மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் ஒரு காலவிஶேஷத்தில் ஶத்ருபீடிதர்களாய்க்கொண்டு அதோகதியை யடைந்தார்கள், பின்பு தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து உத்தமவ்ருத்தியை யடைந்தார்கள், அப்படியே நானும் பஹுகாலம் தேவநாயகனோடே தேனும்பாலும்போலே கலந்து அநுபவிக்கையாகிற உத்தமவ்ருத்தியிலிருந்து பாபவிஶேஷத்தாலே விஶ்லேஷிக்கையாகிற அதோகதியை யடைந்திருக்கிறேன், இப்போது தேவரீருடைய க்ருபையாலே நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனாய் அத: வந்த சக்ரநேமிந்யாயத்தாலும் போகுமாப்போலே தேவரீருடைய அநுபவமாகிற உத்தமவ்ருத்தியை யடையவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. அக்காலம் வந்தால் செய்கிறோமென்னில்; அக்காலமும் ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? அஸுரேந்த்ரனான பலியாலே ஸுரேந்த்ரனான இந்த்ரன் ஜயிக்கப்பட்டு அதோகதியை யடைந்தான், பின்பு தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து, தேவரீராலே பலிநிக்ரஹிக்கப்பட்டு, அப்போது ‘‘தே ஸர்வே வாஸவம் ஹந்தும் ஶக்ரமுத்யதபாணய:’’ என்று பலிபக்ஷியர்களான நமுசிமுதலானவர்கள் யுத்தத்துக்குவர, அப்போது ஸுதர்ஶநாழ்வான் ஸேநாபதியாழ்வான் ஸுநந்தாதிகளைக்கொண்டு அவர்களை ஜயித்து, இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க, பின்பு இந்த்ரன் ஸ்வாராஜ்யத்தை யடைந்தான். ஸ்வாராஜ்யம் = ஸ்வர்க்கம். அப்படியே மஹாபலி இந்த்ரனை ஜயித்து ஸ்வர்க்கத்தை யாள்கையாகிற உத்தமவ்ருத்தியிலிருந்து, பின்பு தேவரீராலே நிக்ரஹிக்கப்பட்டு அதோகதியையடைந்தான். அப்போது ‘‘தஸ்மை நமஸ்தே ஜகதீஶ்வராய நாராயணாயாகிலலோகஸாக்ஷிணே’’ என்று நமஸ்காரஸ்துத்யாதிகளாலே தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து ‘‘நித்யம் த்ரஷ்டாஸி மாம் தத்ர கதாபாணிமவஸ்திதம் । மத்தர்ஶநமஹாஹ்லாதத்வஸ்தகர்மநிபந்தந:’’ என்று ஸ்வஸாக்ஷாத்காராநுபவத்தைக் கொடுத்து, அவன் வீட்டுவாசலில் கதாபாணியாக நீர் த்வாரபாலக்ருத்யஞ் செய்யும்படியாயு

மான உத்தமவஸ்தையை யடைந்தான். ஸாம்ராஜ்யம் = சக்ரவர்த்தித்வம். ஸாம்ராட்பாவத்துக்கு "சக்ரவர்த்தீ" என்று வ்யாக்யாகாரர் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். ஸர்வசக்தித்வம் வந்தால் எப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷம் வருமோ, அப்படிப்பட்டதை யிங்கேயே கொடுத்தாரென்று "ப்ரஸக்த நிபந்தந:" என்பதற்குக்கருத்து; சக்ரவர்த்திதாஸ்யர்க்கு விருந்தானென்றபடி. விரோதிகளான என்னுடைய பாபங்களை நிரஸிக்க உனக்கு ஸாமர்த்யமில்லையோ; உனக்கு ஸ்வாபாவிகமாக ஸர்வகார்ய நிர்வாஹணக்ஷமமான ஸாமர்த்யமன்றோ விருப்பது, ஸாமர்த்யத்துக்கு விரோதிநிரஸந க்ஷமமில்லையோ? ஸந்ததம் விரோதி நிரஸநக்ஷமமையாலே யன்றோ சுழலுகிறது, உன்னை விஶேஷித்து உபேக்ஷைப்படும்படியான காலம் மாளாமலிருக்கிறதோ, சக்ரஞ் சுற்றுமாப்போலேயன்றோ காலஞ் சுற்றுகிறது, துஷ்காலம்போய் நல்லகாலும் வரக்கூடலாமே, சக்ரஞ் சுற்றும்போது ஊர்த்வமிருக்கும் நேமிகீழேவருமாப்போலே உத்தமவஸ்தையிலிருந்த ஜந்துக்கள் ஸர்வ கோடிகாலம் வளர்ந்தாலும் வளரக்கூடாமலிருக்கும்படியான திருமேனி ஸம்பந்தத்தில் ஸிம்ஹாஸநாதிகமாக வளரும்படியான காலும் வந்து ஜீர்ணிப்பாய் கீழிருந்தநேமி ஊர்த்வம் போகுமாப்போலே உத்தமவஸ்தையை யடையும்படியான காலம் வந்து ஸம்ப்ராப்தனாயிருக்கிறான், அப்படியே பஹியும் ஜந்துக்களை ஜயித்து ஸமுத்ரத்தை யாளும்படியான உத்தமவஸ்தையிலிருந்து உன்னாலே நிக்ரஹிக்கப்பட்டு அதோகதியையடைந்து "அடியடையாதாள் போலிவுளனாகியடைந்தனள்" என்கிறபடியே பஹிஷ்க்ருதனாய் தேவரீரை ஒருகாலமும் சேரமாட்டான்போ லிருந்து ஶரணம் புகுந்து உத்தரக்ஷணத்தில் ஶக்ரஸாம்ராஜ்ய ஸுகத்தை யிந்த வக்ருதியிலேதானே யடையும்படியும், தேவரீர் மஹாவாணியாய்க்கொண்டு ஆராவாலக்ஷத்ரத்தை வஹிக்கும்படியுமான காலும் வந்து உத்தமவஸ்தையை யடைந்தான். காலவிஶேஷத்தில் ஶ்ரீமஹாவாணிவைபவத்தாலே ஶாஸ்த்ரநிராகரணம் பண்ணும்படிசெய்து எதிரம்புகோத்த ஜந்துவும் இப்போது ஸேநாபத்யம் பெற்றான், ஸர்வஸ்வாமியானவன் கடாக்ஷித்தால் "எனதாவி உள்

கலந்த" என்கிறபாட்டின்படியே தருகிற நான்ஹர், தரப்போகிற வஸ்து யாருடையது, ஸர்வமும் தேவரீருக்கே ஶேஷமன்றோ என்று சொல்ல வேண்டியிருக்க தன்னுடைய ஸ்வத்தென்று ஸங்கல்பித்துப் பண்ணி தானங் கொடுத்த மதிகேடனான பலியும் பதம் பெற்றான், நான் பதம் பெறவில்லையேயென்று கருத்து ॥ ॥ ௩ ॥

(௪-ம்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ ௪

வ்யா ॥ [illegible]

விஶேஷ இத்யர்த²:. (ககுப்பார்ஷ்ட ஸம்ஹதாங்க³ பா³ஹுஶா
ல:) ககுத:, ககுத்³ப்⁴யோ ப³ந்தி யதோ² வ்ருஷப⁴ஸ்ய ககுத³:,
ஸம்ஹதாநி, க்ஷுத்³ரபா⁴ஷ்யாணி ப்ரதிஹந்த்ரூணி ஹ்ருத³யாநி
"ப்ரபோ³தா⁴ய" இதி ஶ்ருதேஶ்ச த்ரய:. ஏவம் பா³ஹுவ்ராணி
பா³ஹுல்யேந, தேஜஸ்ஸ்வாந் = ஶோபா⁴வாந், உத³ரஸ்ய ஏவ
பா³ஹுஸ்த²ம் ரூபம் = ஶுதாம், யஸ்ய ஸம்ஹதயா ஸம்ப³த்³த⁴:.
"ஸம்ஶ்ருதாய நம:" இத்யர்த²:. (பாதே³) ஆரண்யமித்யேவ
பாதே³ ஸம்ப்⁴ரமே (ஸம்ஹதவித்³யாபி³ஸ்ஸ்த²ம்), ஸம்ஹதா = ஸ
ம்யக், "ஶஸ்த்ரேஷ்விநித்யம் ஸம்ஹதமபி³ஜம்" இத்யுக்த
ப்ரகாரேண "ஸ்வயம்ப்⁴வோ யேஷாம் ஹ்ருத³யம் தா⁴ர்யதே"
இத்யாதி³ஶ்ருதிவாக்யஸம்ப³ந்தா⁴த் ப்ரத்யய:. ப்ரவேஶ
நாநி = ப்ரவேஶநாநி. ந்யக்ஷேண ஶீக்⁴ரம் ப்ரக்ஷேபண்ஸம்ஶயாத்
த்³ரஷ்டவ்யாநி ப்ரவேஶநாநி பி³ப⁴ர்தீத்யர்த²:. ஸ்வயமேவ
ப்ரத்யக்ஷமிதி ப்ரவேஶநாநி, "கஶ்யபஸ்ய ப்ரவேஶநாத்"
இதி ப்ரவேஶநாத் த்ரய:. யதா², ப்ரத்யக்ஷேண ப்ரவேஶநாநி
கஶ்யபநாயாமேந ஸ்வயமேவ ப்ரஜ்ஞாநாத் ப்ரத்யர்த²:. "ப்ரவேஶ
நம்" த்ருணாதி³ப்ரவேஶநாத் த்ரய:. ஸம்ஹதாநி = தீ³ர்க⁴
பா³ஹுஷ்டாயாம், தாந்யேவ ஸம்ஹதாநி ஸ்தா²நாநி யஸ்ய ஸம்ஹ
த:. லோகாநாம் ஸ்வயம்ஸ்தா²நாம் ரக்ஷணார்த²ம் ப்ரவிஶ்ய
பாத்ரமேவ ஸம்ஹதமித்யர்த²:. (சா²யாவிஷ்ணுஸம்ப⁴வ:) சா²யா
யாம் = பா³ஹுச்சா²யாயாம், காந்தவேஷ, விஶ்வாநி = ஸர்வ
தாநி, விஶ்வாநி ஸ்தா²நாநி, ஸம்ப⁴வாநி = லோகா:,
யஸ்ய தாத்³ருஶ:. "பா³ஹுச்சா²யாவஷ்டப்³தா⁴யஸ்ய லோகா
ஸ்ஸ்தி²தா:" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸ்தா²வரஜங்க³மாத்மக
ஸம்ஸ்தவஸ்தூநி பா³ஹுச்சா²யயேத்யர்த²:. யதா², சா²யாயாம் =
காந்த்யாம், "சா²யாகாந்தாதபேகாந்தா" இத்யமர:. விஶ்வாநி =
நிகா³ர்யேகஸம்ஸ்தா²நி, ஸம்ப⁴வாநி யஸ்ய ஸம்ப⁴வாஸ்தாத்³ருஶ:. "ய
ஸ்ய ஸஹஸ்ராணி ஶதாநி, ஶீர்ஷாணி யஸ்ய, ஶீர்ஷா
ஸஹஸ்ராணி" இத்யாதி³ஶ்ருத்யா ஸம்ப³த்³த⁴ம் ராஷ்ட்ராதி³

त्र्यादीनां तदायत्तस्थितिकत्वादिति भावः। (तदाश्रयात्) तरु विटपवृक्षं, "तरुविटपस्य तदाश्रयस्य" इति श्रुतेः। (सुधी) सुधीन्द्रवक्षविस्तारसारसारगन्धजातिप्रभृतिविलासमञ्जरा सञ्चारेभ्यः सम्पूर्णाहस्तस्थामृतशैत्यादिमत्त्वमिति भावः। "सुकुसुमचन्दनसौरभे" इत्यनेनाभिजिघ्रिषितसौरभहेतुत्वं विषयसौन्दर्यं व्यज्यते। "उन्नतबाहुशाखः" इत्यनेन बाहुशाखायास्समुन्नतत्वं, तेन परत्वञ्च सूच्यते। "पादेषु पादपरिचयेन तृप्यते" इत्यनेन संस्पर्शनेऽपि नाम पादाम्बुजस्य सम्बन्धः, सम्पूर्णात्तु सर्वेषां पावनतामावहति, इतरसमानाधिकरण्यतया "गङ्गावत्सम्पूर्णं तेषां तत्त्वतश्च वैभवानां, यदेत देवान्निरयाख्यानस्य पादात्मनः" इति निरयतप्तस्य तत्सम्बन्धो व्यज्यते। "मायाविनिर्भेदन" इत्यनेन इतरेषामपि तथाविधानां सम्बन्धेन सम्बन्धित्वं, तेन तदितरेषां प्रकृतसम्बन्धित्वं सूच्यते। "तदाश्रयात्" इत्यनेन "कल्पतरुवत्" इति कल्पकारेण प्रकृष्टतरायि कारणेन सर्वस्य कल्पकत्वात् तदीयस्य सम्बन्धात्तरणीयत्वं व्यज्यते। पादकल्पनाः तदुक्तं "स्वार्थविषयस्य स्वादुत्वरसाहित्यपदविन्यासः। उपादानोपकारकत्वं तदुपकं नत" इति। तत्सर्वस्य विनाम सामर्थ्यात् सर्वेषां तत्त्वम्, "यत्र स्वयं पारम्यविनष्टं सामर्थ्यं नरपदविन्यासेन तत्त्वमस्य विषयं सावयवं पादकम्" इति लक्षणात्। "पादेषु पादपरिचयेन तृप्यते" इति प्रसिद्धतत्त्वस्य वृक्षात्वेक्षया च सत्त्वतदाश्रयाविनो व्यतिरेकव्यतिरेकाद्व्याप्तिरेकाद्युक्तम्। तदुक्तं "सेव्यायामनसाययो व्याप्तिवैचित्र्योः। सर्वस्यापकयोर्नाम व्यतिरेकस्सम्बन्धः" इति। तयोर्निरपेक्षयोस्सिद्धयोर्न्यायेन सङ्करः सम्प्लवः।

பதம்.	உரை.
பெண்ணா	பெண்ணையாற்றங்
தடஸ்ப்ருஶி	கரையிலிருப்பதான
அஸ்மிந்	இந்த
ம்ருகண்டோ:	ம்ருகண்டு என்கிற ருஷியினுடைய
தபோவநே	தபோவநத்தில
த்வம்	தேவரீர்
ஆகல்ப	ஆபரணங்களாகிற
புஷ்ப	புஷ்பங்களாலே
ஸுபகோ	மநோக்ஞமானதும்
ஆயத	நீண்டதுமான
பாஹுஶாக:	திருக்கைகளாகிற கிளைகளையுடையதும்
பாதே	திருவடியில், வேறிலே,
ஸதா	எப்பொழுதும்
பரிபசேலிம	பக்வமான
ஸக	உயர்ந்ததான
பல:	பழத்தையுடையதும்
சாயா	நிழலில, காந்தியில்,
விலீந	அடங்கினவர்களுக்கு
ஸுபக:	மநோக்ஞமானதுமான
தமாலஶாகீ	தமாலவ்ருக்ஷமாக.
அஸி,	இருக்கிறீர்.

அவதாரி ॥ இப்படி பரமபுருஷார்த்தப்ராப்திகளுண்டாகிலும் அநர்த்தநிவ்ருத்தி நன்றாயிருக்கில்லன்றே அதைப்பற்றலாவதென்னில்; ஸம்ஸாரஸந்தாபத்தில் விஷயாதபத்தாலேய் ஒதுங்கவிடமில்லாமல் வருந்துகின்ற என்னுடைய க்லேசத்தையெல்லாம் தீர்க்கும்படி ஸதா பக்வபுஷ்பபலஸம்ருத்தியுக்த தமாலவ்ருக்ஷம்போலே, தாபஹரமாயும் அதிமநோஹரமாயுமன்றோ தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்பது. இப்படிப்பட்ட தேவரீரை நான் அநுபவியாமலிருக்கலாமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் கீழ் ஶ்லோகங்களாலே பரமாநந்தோபாயங்களைச்சொல்லி இங்கு அதிமநோஹரவிக்ரஹஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்.

கிறாரென்று ஸ்ம்ருதி கண்டுகொள்வது. ஸுகஸ்ப்ருதி (ஸுகஸ்பர்ஶ ஸஹமாநதயா [illegible]) ஶரணங்களாகிற [illegible]ங்களாலே [illegible]ங்களாயும் [illegible]ங்களாயுமான [illegible]ங்களாகிற கிளைகளையுடைத்தான. பாதங்களில் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் நாநாவர்ண [illegible] ஶரணங்கள் [illegible]களுக்கு நாநாவர்ண [illegible]ங்கள் போல் காணப்படுகிறதென்றபடி. இங்கு "ஸுகஸ்பர்ஶ [illegible]" என்பதற்கு [illegible] [illegible]ங்களாலே [illegible]மாயிருக்கிறதென்று [illegible] [illegible]கிறது. அப்போது [illegible]த்தில் [illegible]க்கிற [illegible]ங்கள்போலன்றிக்கே [illegible] [illegible]த்துக்கொண்டேயிருக்கிறதென்று [illegible]. ஸதா [illegible]த்துக்கொண்டிருந்தால் [illegible]களில்லையோவென்னில்; அதுவும் ஸதா இருக்கிறதென்கிறார், [illegible] (பாதே) திருவடியில், [illegible], வேறிலே, (ஸதா) ஸர்வகாலமும். ([illegible]) [illegible] ஶ்ரேஷ்டமுமான பழத்தையுடைத்தான, பறித்து [illegible]க்க [illegible]மான [illegible]த்திலிருக்கும் [illegible] போலும் பிஞ்சிட்டுக்காயிட்டுப்பழுக்கிற பழம்போலுமில்லாமல் ஸதா [illegible] பறித்து [illegible]க்கலாம்படி ஸதா[illegible]மாய் [illegible]த்தில் [illegible]த்தை யுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. ஶ்ரிதர்களுக்குத் திருவடியே [illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]மாயிருக்குமென்னவுமாம். [illegible] பாதங்களே, [illegible] ஸதா [illegible]ங்களாய்க்கொண்டு [illegible]மாயிருக்குமென்று பாதத்தையே [illegible] சொன்னபடி. கம்பன் "மைவண்ண நறுங்குஞ்சி" என்கிற பாட்டில், "கைவண்ணந் தாமரைவாய் கமலம்போலும் கண்ணிணையுமரவிந்தம்" என்று ஹஸ்த [illegible]ங்களைத் தாமரைபோலே யிருக்கிறதென்று [illegible]வித்துத்திருவடியை [illegible]விக்கும்போது, தாமரையும் [illegible]மாகமாட்டாதென்று பார்த்து "அடியுமஃதே" என்று. திருவடிக்கு [illegible] திருவடியேயென்று "[illegible]" என்றாப்போலே [illegible]வித்தார். ஆகையாலே திருவடிக்கு [illegible]மென்று கருத்து. ([illegible]) [illegible]

ஸம்பந்தியான (ஸுஸிந்த ஶ்ரீக்ருஷ்ணதபோவநே) ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸஹா ஶுந் தபஸ்ஸு பண்ணினவநத்தில், "பணாதடீவஸ்ரீ" என்றத்தாலே வந்ததுக்கு, ஜலஸம்ருத்தியைச்சொன்னபடி. ஜலஸம்ருத்தமான தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷத்துக்கு ஶுஷ்கீபாவமிருக்குமாப்போலே இவனுக்கு உபாஶ்ரயம் விஞ்சியிருக்குமென்றபடி. "தே நைஷதஸ்யைவா குருந்ந ஶுச்ரூஷமாணஸ்ய। ஸஞ்சித்ய ஸதா லோகாந் ராமஸ்ய லோகாந்" என்று வாமநன் தபஸ் பண்ணின ஶுச்ரூஷம் ஶூதவஸதியென்று விசாரித்தன் ஸத்யநித்யவாஸம் பண்ணினாப்போலே, எம்பெருமானும ஶுசி தனை, ஶ்ரீக்ருஷ்ண தபஸ்பண்ணினவநத்தில் அவர் திருநாட்டுக்குப்போனபின்பும், அந்த வநத்தை விடாமல் ஸபோதநமான வ்ருக்ஷம்போலேவஸியாமல் ஶுஷ்காதிஶயத்தாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறானென்றபடி. ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஸமீபம்பெற்ற வநத்திலே தான் நானும் இப்போது வஸிக்கிறேன், நான் ஶாஸ்த்ரம் ஸமீபம் பெறவில்லையேயென்கிறானென்று கருத்து. இது "ஸுஸிந்த" என்கிற பதத்தாலே ஸூசிதம். (ஊர்ப்யாவிஷ்டநஸ்ஸாஹஸ:) நிழலில் ஒதுங்கினவர்களுக்கு ஸர்வ உஷ்ண, காலவிஶேஷத்தில் சருகு உதிர்த்து நிவாஸமான வ்ருக்ஷம்போலேயில்லாமல் ஸதாஸந்துஷ்டஸர்வாஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸாரஸ்ஸாரையாய் ஸர்வமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஸமஸ்தத்தில் ஸாமாஸ்யமைநகாவேஷ: வாஸிஷ்டஸ:, அப்போது ஸாபேவஸாயா, தஸ்யாம்விஶ்ராந்தஸ்யஶு: "ஸாஸ்வாயம் த்ராணதாஸ்வேவிஸித்யாபேஷஜ்யா"என்று காஷிக்கு தாவநிவதுக்கத்தை யருளிச்செய்தார். (தஶாஸ்ராவீ) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷணமான தாவிஸ்வ ஶ்ரீக்ஷம்போலே (கபவி) தேவரீராகுகிறீர். "வாஸமெஸ்வரஸ்வாயா நாதிஶீதாநவஶுகா, நிவாஸவ்ருக்ஷஸாயஸிநாம்" இத்யாதிகளிலே யநந்தஸம்ஶயங்கள். தாபஹாரவஸ்து ஒன்றும் ஹொமஸ்வஸ்து ஒன்றுமின்றிமல் தானே தாபஹாரமாயும் ஹொம்யமாயும் ஸர்வஸ்வமாயுங்கொண்டு ஸநாஸந்நிஹிதனாயிருக்க, க்ஷீரவரிஶேஷணமுவெயொருமெருயநஶோதா ஸந்நிஹிதையாயிருக்க வேலைகள் பட்

டிணி கிடக்குமாப்போலே நான் தேவரீரை யநுபவியாமல் விஷயாந்தரங்களிலேயிருக்கலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௪॥

[illegible] ॥௫॥

[illegible]

[illegible]

பக்ஷீந்த்ரம் । ப்ரக்ருதம் ஹி ஸம்ப்ரயோகஸ்ய ராஜஸூயஸாதநஸ்ய ப்ரயோகம் ப்ர பக்ஷத்' இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௫॥

பதம்.	உரை.
ஹேகோபபுராதிராஜ!	ஏ திருக்கோவலூருக்கு ராஜனே!
[ஸ்வம்	தேவரீர்]
சக்ரஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுக்கு
{ தைத்ய	தைத்யர்களென்ன
தநுஜாதிஷு	தநுஜர்களென்ன, இவர்கள்முதலியவர்களிடத்தில்
ஸாஹஸம்	க்ரௌர்யத்தையும்
சங்கஸ்ய	திருச்சங்கத்துக்கு
ஆச்ரிதஜநேஷு	ஆச்ரித ஜநங்களிடத்தில்
தாக்ஷிண்யம்	அபிப்ராயாநுகுணமாயிருக்கையையும்
அநயோ:	இந்த சங்கசக்ரங்களிரண்டுக்கும்
கரஸம்ப்ரயோகம்	கையின் ஸம்பந்தத்தை
வ்யத்யஸ்ய	மாற்றி
வ்யக்தம்	ப்ரத்யக்ஷமாக
ப்ரகாசயஸி	ப்ரகாசம் பண்ணுகிறீர்.

உ—வ்யா ॥ இப்படி பரத்வஸௌலப்யங்களையும் விரோதிநிரஸநபூர்வகாச்ரிதரக்ஷணத்தோடே ஸாம்ராஜ்யத்தையும் போக்யத்தையும் க்ரமேண நாலு ச்லோகங்களாலே அருளிச்செய்து மூன்றாவது ச்லோகத்தில் திருவாழிக்கு ப்ரஸங்கமாகச்சொன்ன விரோதிநிரஸநசீலத்வத்தை விசதீகரித்துக்கொண்டு ஆச்ரிதாநுகூல்யப்ரவர்த்தனத்தையுடைய ஸம்வாஷிபரிகரஸம்வாதநத்தை யருளிச்செய்கிறார். நிரதிசயபோக்ய ப்ரஸ்துதனை என்னை அநுபவிக்க உமக்கு ஆயுதங்கள் வேண்டாவோ, அதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான பாபமிருக்கும்போது ஆயுதாதிகளெங்ஙனே தானுண்டாகுமென்னில்; விரோதிநிரஸநத்தில் ஸ்வாபாவிகமான பாடவத்தையுடைய சக்ரத்தை ஸாஹஸத்தில் மாறிபரித்துக்கொண்டும், தேவரீரை ஸ்துதித்து அநுபவிக்கத்திறமில்லாமல் ஏங்கிநின்ற புத்ரனை ப்ரஸந்நபாவம்

கூ்வயாகவொமெ" என்று கவொமத்தில் துடைத்துஸ்துதிக்க ஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கும்படியான ஊக்ஷிணகவத்தையுடைய ஸ்ருத்தை ஊக்ஷிணஹஸ்தத்தில் மாறிவைத்துக்கொண்டும், இப்படி விரோதிநிரஸநெ ஜ்ஞாநாதிப்ரதாநெவ வரிகரஸம்ருத்தியை க்காட்டுகிற தேவரீர் ஜ்ஞாநஸம்ஸ்த்ராதிப்ரதாநக வ திவ்யாயுதங்களை வக்ஷத்தாலே நிரஸித்து யுத்தவாதிகளுக்குப்போலே எனக்கு ஜ்ஞாநஸம்ஸ்த்ராதிகளை யுண்டாக்கி உன்னை யநுஸந்திக்கும் படி செய்யலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் வக்ஷெஸ்தி । (ஸெமொவவரபாரீ) "ராஜா வ க்ஷதி ரஜ்ஞாநாக" என்று வ ஜெகளுக்கு உவத்ரவகாரிகளான வொராதிகளை நிரஸித்து ரஞ்ஜநம் பண்ணுகிறது ஸ்வயமேவமாய் நடத்திவர, என்னிடத்தில்மட்டும் அநத யநேத்தை நடத்தலாகா தோ வென்றபடி. (வக்ஷஸ்) திருவாழியாழ்வானுக்கு (தெ்த்) ஊநஜாதிஷு) தெ்தனென்றும், ஊநஜனென்றும் சுஸ்ரர் களில் ஜாதிஸெதம். இவர்கள் திறத்தில் (வாமோவம்) கூராத்தை. மோராஜருடைய ஸயோதிருஜநம் பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் வ திஷாவஸித்து "நவஸ்ஷஷித: வநாயெநவாஸீஷதொம த: । ஸமெதிஷ ஸ்ஸ்ரீ வ மாவாஷிவயமெமா:" என்று கூ ஷராயருளிச்செய்ய, இளையபெருமாள் "வகாரதீவ ரஜதிமெ தெஜா: ஹரீஸ்ரொமாநவஷம்ஸஷநு:" என்று அிமணம் கூ ஷ ராய் சீறியருளி கிஷ்கிநெயயில் சென்றாப்போலே, திருவாழியா ழ்வானுக்கும் ஸாமியைக்காட்டிலும்அதிக ஷராய்சீறுபாறென்று ஸத்ருக்களின் மேலேவிழும்படியான வாமேக்ஷவமுண்டென்றபடி. (ஸஷ்ஸ்வ) வாஸுஜந்த்துக்கும்(குஸீதஜநெஷு) ஜநெஷு என்றத்தாலே ஜாதாதிகளாலே உக்கூஷராயிருக்கவேணுமெ ன்று நிவாநயமில்லை. "அந்தணரந்தியர்" என்கிறபடியே நீவர்க ளையும் ரக்ஷிக்குமென்று தாத்யம். (ஊக்ஷிணகவ) வஜ்ஜகவத்தை ஊஷவஞகவாதிகளையென்றபடி. (கநயொ:) இந்த இரண்டுகளுக் கும் (காரஸம்வயொமம் வ்தஸ்வ)' ஹஸ்தவம்வாயத்தைமா ற்றி, வலது ஹஸ்தத்தில் வக்ஷத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் ஸஷ த்தையும் யரித்துக்கொள்கையைமாற்றி வலது ஹஸ்தத்தில் ஸ

ஶங்கத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் சக்ரத்தையும் தரித்துக்கொண்டென்றபடி. (ஸவ்யேதரம்) ஸவ்யமாக, ஸவ்யேதரமாக என்றபடி. (ஸவ்யாபஸவ்யயோ:) காட்டுகிறீர். ஶங்கத்துக்கு ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தில் தக்ஷிணஸ்தமிருப்பதை தக்ஷிணஹஸ்தத்தில் தரித்ததாலும் சக்ரத்துக்கு விரோதிவதத்திலிருக்கும் வாமஸ்தத்தை வாமஹஸ்தத்தில் தரித்ததாலும் காணலாமென்று காட்டுகிறீரென்று ஸவ்யேதரமாக்கித்தபடி. "சங்கு சக்ர"மிதி ந்யஸ்தஸவ்யேதராவ்ருத்த ஸ்தாநஸம்ஸ்காரப்ராப்தமிதம். திருவாழி திருச்சங்குகளிரண்டுக்கும் வாமதக்ஷிணஸ்தங்களுண்டேயாகிலும் ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொன்றுக்கு நோக்காயிருக்கும். இப்படி ஶங்கசக்ரங்களுக்கு உசிதமான விரோதிநிரஸநக்ஷமங்கள் ப்ரயோகஸமயமாயிராமல் திருக்கைகளிலே மாற்றிவைத்து ஸங்கர்ஷிப்பித்துக் காட்டிவைத்தும் எனக்கு விரோதிகளான பாபங்களை நிரஸித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுண்டாக்கி அநுபவிக்கும்படி செய்யலாகாதோவென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥௫॥

ஶ்லோ ॥ நீலேநமேக(ஶகல)யிநீலஸ்த்ய) வித்யுந்நிபாம்[வப]வாமிஶ்ரியே
ஸ்மோஹாயபகாரிஸம்பந்தோநாமலகேந ।
ஸஹாயகாமநிஷேசா ஸதாஸம்பந்நஸ்வவாந்
ஸாத்யாயயோகநயநா ஸம்பத்ஸ்வயம் க்ஷேமம் : ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ ஸம்பத்கஸரோவேதாஜ்ஞாநாமேலி ஶஹாயோகிநாம் ஸமஸ்தாக்ஷாக்ஷரஸ்வரூபதயாத்மப்ராதேவத்யாஹ । நீலே நேதி । [ஹே தேவநாயக!] (ஸம்பத்ஸ்வயம்) "க்ஷாயேகஶ்ஸிதே தேதாஜ்ஞாநம் ஸர்வதத்த" இதி ஸங்கம்ஸி: ஸந்திஶாய கவாபநிவ்ருத்தேந ஸம்பத்ஸ்வாஜ்ஞம்பணா இதிஹாஸ:. அத ஏவ (ஸாத்யாயயோகநயநா:) ஸாத்யாயயோகா:= ஶ்ருதாயஸந்திவாதிதா:, யே யோகா:= த்யாநாநி, தே நயநாநி யேஷாம் ஜ்ஞாநப்ரதா:. ப்ரமேயணயோகஸம்பந்நம் ஜ்ஞாநவா தேந ஸாக்ஷாத்க்ருதவராவரதத்வா இதி ஹாஸ:. யத்வா, ஸாத்யாயா:= வேதாநாம் யோகா:, ஸாத்யாயஸ்யோகாஶ்வேதி இதரேதரயோகத்வந்த்வ:. தே நயநாநி யேஷாம்தாத்ப்ரா:, "ஸத்யேக்ஷணா நந்திதப்ராயஸ்வாயோந பஸ்ஸ்யதே । ஸநாதநம் விஷ்ணு.

[illegible]

दयाब्धिपरिशीतायां देहल्यां श्रितत्वात्। निबिडं = घन[illegible]
[illegible], «निबिडनिबिरीससान्द्राः [illegible]
[illegible]» इति वैजयन्ती। «[illegible]» इति [illegible]
[illegible]। अत्र उदारकाये = उदाराकारे, निबि-
डं = व्याप्तम्। «तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यव-
स्थितः» इति श्रुतेः। (सकलम्) «तं दुर्दर्शं गूढमनुप्र-
विष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम्» इति श्रु-
त्युक्तप्रकारेण [illegible] (दुर्दृ-
शः) दीपस्येव [illegible]
[illegible] इति भावः। «[illegible]
[illegible]» इति यादवाभ्युदये [illegible]। «दी-
पेन [illegible]» इति [illegible]
[illegible] = वि-
[illegible], [illegible] = [illegible]
[illegible], [illegible] = [illegible],
[illegible] = [illegible]। [illegible]
[illegible]। [illegible]
[illegible]। (केनचिद्दीपेन) [illegible]
[illegible]। (शशी [illegible] दीपेन) [illegible]
[illegible] «[illegible]»
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]। तृतीयस्य [illegible]
[illegible]
[illegible]। «दीपेने»ति दीपस्येव [illegible]
[illegible]। «विषयस्य [illegible]
[illegible]। [illegible]
[illegible]» इति लक्षणात्। «केनचिद्दीपेने»ति [illegible]
[illegible]। «[illegible]
[illegible]

𑌅𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍. “𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨” 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃. “𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌹𑌿𑌯𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍈𑌕𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌤𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚. “𑌏𑌕𑌕𑌾𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 । 𑌸𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨’. 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. “𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇, 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁, 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑍋𑌪𑌚𑍍𑌚𑌯𑌿𑌣𑌜𑌸𑍍𑌯 “𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾 𑌕𑍃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂” 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀 𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ॥௬॥

பதம்	உரை.
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯	வேதங்களென்ன
𑌯𑍋𑌗	யோகமென்ன
𑌨𑌯𑌨𑌾𑌃	(இவைகளே) கண்களாகவுடையவர்களும்,
𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃	பரிசுத்தரானவர்களும்
𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	கவிச்ரேஷ்டர்களுமான
	(முதலாழ்வார்கள்)
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾	ஸ்நேஹமாகிற எண்ணெயினால்
𑌵𑌶	கூடியிருக்கிற
𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧	சுத்தமான,
𑌗𑍁𑌣𑌾	குணங்களாகிற திரியினாலே,
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨	ஏற்றப்பட்டதான
𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨	விளக்கினால்
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌰𑍁𑌚𑌾	காந்தியினால் விளங்குகிற,
𑌹𑍃𑌦𑌿	ஹ்ருதயத்திலும்
𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍇	இராத்திரியிலும்

தேஹளீ	அல்பமான
அவகாஶ	ஸ்தானத்தில்
நிவிஷ்டம்	நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற
பவந்தம்	தேவரீரை
ததृஶு:.	பார்த்தார்கள்

உ—வ்யா ॥ என்னைப்போலாவது ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்ததுண்டாகில், நீரும் அநுபவிக்கவேணுமென்று கேட்கலாமென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் "ஸம்ஸாரதவஸஞ்சாரஶ்ராந்தைர் பூர்வஸூரிபி: । நமஶ்சிஹ்நாதிபூதஜநஸம்வாஸவேஶ்மஸு" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளோடே வஸிக்க அஸஹ்யமாய்க்கொண்டு நிஜநதேசத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸமாநஸ்வபாவர்களாயிருக்க, தைவாத் ஒருராத்ரியில் மஹாவர்ஷவாதங்களுண்டாக, அத்தாலே பீடிதர்களாய் திருக்கோவலூரில் அல்பமான ஒருதேஹளியில் மூவரும் தனித்தனியே வந்துசேர்ந்து உட்காரவுமிடம் போராமல் நிற்கும்போது, காமுகன் காமிநியிருக்குமிடம்வந்து நெருக்குமாப்போலே; ஆயனார், இவர்களைப்பிரிந்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் போகமாட்டாமல் தடமாறி இவர்களையே நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, இப்படியெம்பெருமானாலே நெருக்குண்டுவைத்தே ஒருவரையுமங்கே காணாமல் இன்னாரென்று பார்க்கவுங்கூடாமல், காடாந்தகாரவ்யாப்தமான நிஶீதத்தில் விலக்ஷணமான தீபமேற்றி யோகத்தால் ஸ்வரூபப்ரகாஶகுணவிஶிஷ்டனை உன்னைப்பார்த்து அநுபவித்து அநுபவஜநிதமாக வாசிககைங்கர்யங்களைப் பண்ணினார்கள். அப்படியன்றிக்கே ஸம்ஸாரபக்ஷஸ்தர்க்களுக்கு விஷயமாய் நிற்கிற தேவரீரை நான்கண்டநுபவித்து, கைங்கர்யம் பண்ணவில்லையே யென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । தீபேநேதி । அதில் முதல்வர் ந்யாயாநுக்ருஹீத வேதத்தாலே யறிந்தார். இரண்டாமவர் யோகஜ்ஞாநத்தாலே யறிந்தார், மூன்றாமவர் இன்னத்தாலேயென்று சொல்லாதே ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆனாலும் முதல்வருக்கு யோகமுமுண்டு, இரண்டாமவர்க்கு ந்யாயாநுக்ருஹீதவேதமுமுண்டு, மூன்

ருவர் இது இரண்டையும் ஸ்வீகரித்து ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆகையாலேதான் “ஸாங்க்யயோக நயநா:” என்று ஸாங்க்யயோகங்களென்கிற இரண்டுகண்களும் மூவருக்குமுண்டென்றார். முதலாழ்வார்களில் முதல்வரான பொய்கையாழ்வார் நாராயணாநுக்ருஹீதவேதத்தையுட்கொண்டு “யஸ்த கௌணாந்ஸாக்ஷாத்பஶ்யம் வேதநேத்ரா:” என்கிறபடியே தர்க்கத்தைமட்டுமருளிச்செய்தார். ததுக்தம், “வையந்தகளியா வார்கடலே நெய்யாக வெய்யகதிரோன் விளக்காக” இதி. ப்ருதிவியானது கடினமாகையாலே தகளியாகவும், கடல் த்ரவத்ரவ்யமாகையாலே ஆஜ்யமாகவும், ஸூர்யன் ப்ரகாஶகமாகையாலே தீபமாகவும் கல்பித்தார். இங்கு ப்ருதிவ்யாதி ஸாவயவமாகையாலே கார்யமன்றோ, கார்யமாயிருந்தால் கர்த்தா வேண்டாவோ, ப்ருதிவீ கார்யம் ஸாவயவத்வாத், ப்ருதிவ்யாதிகம் ஸகர்த்ருகம் கார்யத்வாதித்யநுமாநப்ரயோகம் ஸூசிதம். கார்யத்வஹேதுநா கர்த்தாவை ஸாதிக்கும்போது அவ்வநுமாநம் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திஸாதகம். கடலுக்குக் கரையில்லாமையிலே ப்ருதிவியையழிக்கவேண்டாவோ, உதிக்கிறஸூர்யன் உதியாமலிருக்கக்கூடாதோ, கடல் பூமியை யழிக்காமலிருக்கும்படிக்கும் ஸூர்யன் உதிக்கும்படிக்கும் ப்ரஶாஸகனாக ஒருவன் வேண்டாவோ, பலசொல்லியென், கார்யமான ஸர்வவஸ்துக்கெல்லாம் கர்த்தா ஒருவன் வேண்டாவோ, இத்யாதியுக்திகளாலே உபப்ரும்ஹிதமான “ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:, பீஷோதேதி ஸூர்ய:, ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்த்தா யஸ்ய வைதத் கர்ம” இத்யாதி ஶாஸ்த்ரங்களாலே யறிந்தார். வையந்தகளியாவில் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணத்தைச் சொல்லாமல் யுக்திகளைமட்டு மருளிச்செய்தார். வ்யாக்யாதாக்கள் யுக்த்யுபப்ரும்ஹிதமான வேதார்த்தம் என்று அருளிச்செய்தார்கள். ஆசார்யர் உபப்ரும்ஹணமான யுக்திகளைச் சொல்லாமல் “ஸாங்க்யயோகநயநா:” என்று வேதத்தைமட்டு மருளிச்செய்தார். ஆகவே அநுமாநாத்யுக்த்யுபப்ரும்ஹித வேதத்தையும் யோகத்தையும் நேத்ரத்வயமாகப் பண்ணிக்கொண்டு பார்த்தாரெ

ன்று தாத்பர்யம். (ஸாரஸ்வதயோகநயநா:) ஸாரஸ்வதஸ்ய யோகஸ்ய ஸாரஸ்வதயோகமனை, தன்னயநே யேஷாமிதி, பரோக்ஷ ஜ்ஞான ஸாதனங்களுக்கு அநபேக்ஷமான ப்ரத்யக்ஷப்ரவண ஸித்த வேதத்தையும் யோகத்தையும் கண்களாக வுடையவர்களென்றபடி. (ப்ரதயம்) ப்ரதமஜர்களான, அயோநிஜர்களாய் ஸாக்ஷாத் ஸாரஸ்வதஸித்தி மேலிட்டு அநந்யப்ரயோஜநர்களாகையாலே ப்ரதிகளென்றபடி. (கவீந்த்ரா:) கவிஶ்ரேஷ்டர்களான, முதலாழ்வார் மூவரும் த்ராவிடகவிகளுக்குள் ப்ரதமாசார்யர்களாகையாலும் ஸம்ப்ரதாயகவிதார்க்ஷணஜ்ஞர்களாகையாலும் " இன்கவிபாடும் பரமகவிகளெ"ன்று நம்மாழ்வாராலும், " செந்தமிழ்ப்பாடுவார் " என்று கலியனாலும் கொண்டாடப்பட்டவர்களாகையாலும் " கவீந்த்ரா:" என்று சொன்னது. (ஸ்நேஹாப்லாவநப்ரதமதர்ஶநவர்தநீதம்) ஸ்நேஹஸமப்லஸ்நேஹ:, தேநப்லாவநம் ப்ரதமதர்ஶநம், தஸ்ய வர்தநீதம், ப்ரத்யக்ஷஸ்நேஹ ப்ரேமநிவேஶநம், தீபஸ்நேஹஸம்ஸ்பர்ஶம் பிசுக்குவாசியாய்க்கொண்டு தத்ஸ்பர்ஶாபேக்ஷா, ப்ரத்யக்ஷதர்ஶநஸாதனம் காரணமாய், தீபதர்ஶநஸாதனம் வர்திகாமாய்.ப்ரபஞ்சதீபம் தர்ப்பணக் கன தர்ஶநத்தாலே ப்ரத்யக்ஷரிக்கை யொக்கும் விஷயமாகை யாலே ஜ்ஞானப்ரபஞ்சதீபதாகாரணத்தை தர்ஶநத் தாலே சொன்னபடி. தத்வாவநிவேஶமாகிற ஸ்நேஹாத்தக்ஷேத்ரத்தாலே ப்ரபந்நமான ப்ரதமதர்ஶநாகாரணமாகிற அதிப்ராப்த மான வர்திகையில் ஏற்றப்பட்டதென்றபடி " அன்பே தகளியா " என்கிற பாட்டில், அன்பு ஸ்நேஹமாத்ரமான கேவலஸக்தியைத் தகளி யாகக் கூறித்து, அதினுடையதீ தீயவஸ்துமான ஸந்நிவேஶத்தை த்ரவ்யமாகவும், சிந்தையைத் திரியாகவும், ஞானஸக்தியை தீபமெ யாகவும் பூதத்தாழ்வார் கூறித்தபடிக்கே கேவலஸக்தியாகிற தகளி யை விஷயீகரித்து த்ரவ்யவர்திகாதீபங்களை ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தார். யதா, (ஸ்நேஹாப்லாவநப்ரதமதர்ஶநவர்திதம் ஜ்ஞாந ஹம்ஸ:) ஸ்நேஹப்லாவநப்ரதமதர்ஶநவர்திகாத ஜ்ஞாந விஷய ஹம். அப்போது ஸ்நேஹஸம்பந்தமான ஸந்நிவேஶமாகிற த்ரவ்யத்தோடே ப்ரபந்நமான கேவலஸக்தியாகிற தகளியிலே

பரிபூர்ணஸ்நேஹமாகிற திரியிலேற்றப்பட்ட பரபக்தியாகிற தீபத்தாலே யென்றபடி. ததுக்தம் "அன்பே தகளியா யார்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தையிடு திரியா நன்புருகி ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்" இதி. அஸ்யாயமர்த²: (அன்பு) கேவலபக்தியானது (தகளியாக) அகலாக, கேவலபக்தி மேல்மேல்வரும் அவஸ்தைக்கு ஆதாரமாகையாலே தகளியாகச்சொன்னபடி. (ஆர்வமே) பக்தியினுடைய த்விதீயபர்வாவான அபிநிவேசமானது (நெய்யாக) நெய்யாகவும், (இன்புருகு) ஆநந்தத்தாலேயுருகுகிற (சிந்தை) மனஸ்ஸானது (இடுதிரியா) ஏற்றுகிற திரியாக (நன்பு) ஜ்ஞாநமானது, ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஆத்மாவானதென்றபடி. (உருகி) த்ரவீபூதமாய், இதுக்கு "ஞானத்தமிழ்புரிந்த" என்கிறத்தோடே அந்வயம். (ஞானச்சுடர்விளக்கு) பரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலஜ்ஞாநவிளக்கை (ஏற்றினேன்) இப்படிப்பட்ட விளக்கேற்றி ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்து அநுபவபரீவாஹமாக வாசிககைங்கர்யமும் பண்ணுகிறேனென்றபடி. இதி. (தீப்ராபஸா) இது காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே புவி என்கிறதற்கும், நிசீதே என்கிறதற்கும் விசேஷணம். (புவி நிசீதே ச) அந்தஸ்தம ராத்ரியும் (தீப்ராபஸாபி) தீவ்ரமான காந்தியை யுடைத்தாயிருக்கும்பொழுது, விலக்ஷணபரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலதீபத்தாலே அந்தர்பஹிஸ்ச ப்ரகாசிதமாகவே உபயத்ர ஸாக்ஷாத்கரித்தார்களென்கிறார். (ஸ்வல்பாவகாசநிபிடம்) அல்பமான ஸ்தலத்தில் நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற, "ஸ்வல்பம் விசாலம்" என்று அத்யல்பமாயும் தேஹளியல்பமாகையாலே விபுவான த்ரிவிக்ரமன் நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. (பவந்தம்) இப்படி நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற தேவரீரை (தத்ருசு:) ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள். "சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்" என்கிற மூன்றாந்திருவந்தாதித்தனியன் வ்யாக்யாநத்தில் ஜ்ஞாநவிளக்காலே அந்தரந்தகாரமும் பாஹ்யாந்தகாரமும் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்ததைக் கொண்டு "தீப்ராபஸா" என்கிறத்தை "புவி நிசீதே" என்கிற இரண்டுக்கும விசேஷணமாக்கினபடி. யோகமென்பது ப்ராண

வாயுவையும் மநஸ்ஸையும் ஒரு நாடீவிசேஷத்தில் சேர்க்கை. அப்படிச் சேர்த்தால் அந்தர்நாமதத்த்வங்கள் ஸாக்ஷாத்க்ருத மாகும். "அதீதராத்ரா" என்கிற பாதத்தில் ப்ரதமபாதம் முதற்றிருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, த்விதீயபாதமிரண்டாந் திருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, இரண்டாழ்வார்களை ஸாதரம் ப்ரத்யக்ஷிக்கிறது. அப்போது "அதீதராத்ராலோகநதீபேந, ஸ்நேஹாப்யாஸபரிச்ரமஸமாவிஷ்டேந தீபேந" என்று தனித்தனியே அந்வயிக்கவேணும். "ஸ்நேஹாப்யாஸபரிச்ரமஸமாவிஷ்டேந" என்பதை "அதீதராத்ராதீபேந" என்று ஸம்யுக்தக தீபத்துக்கு விசேஷணம்பண்ணினால் அஸங்கத மாகும். முதல்வரான பொய்கையாழ்வார் ஸம்யுக்தைதீபமாகவும் ஸமுத்ரத்தை த்ரவ்யமாகவும் கல்பநம் பண்ணினாரல்லது ஸ்நேஹ சப்தவாச்யமான அதிநிவேசத்தை ஸ்வசப்தத்தாலே த்ரவ்யமாகக் கல்பிக்கவில்லை. இப்படி கல்பித்தவர் இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார். மேலும் முதல்வரானபொய்கையாழ்வார் வர்த்திகாகல்பநம் பண்ண வேயில்லை. இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார் "சிந்தையிடுதிரியா" என்று சிந்தையைத்திரியாகக் கல்பநம் பண்ணினார். அதைத் தான் "பரிச்ரமஸமாவிஷ்டேந" என்றிங்கு அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே யதாயோக்யமே அந்வயிக்கவேணும். இப்படி தீபாதிகல்பநம் பின்னபின்னசப்தங்களாலே யாழ்வார்கள் பண்ணியிருந்தபோதிலும் பர்யவஸாநத்தில் மூவருக்கும் கேவலஸக்த்யதி நிவேச பரபக்த்யாதிஜ்ஞாநங்களையே திரியாகவும் த்ரவ்யமா கவும் தீபமாகவும் சிந்தையைத்திரியாகவும் கல்பித்தார்களென்கை யிலே பரதாத்பர்யம். ஆகையாலேயிறே "ஸ்வாத்யாயயோகா நயநா:" என்றருளிச்செய்தார். "தீபேநைகேநவிஷ்ணும் அதீதராத்ராநி சீதே" இதி பாடாபேக்ஷயா "தீபேநைகேந ஹ்ருதிதீப்தராத்ரா நிசீதே" இதி பாடஸ்வரஸ:. அப்போது "ஸ்நேஹாப்யா ஸபரிச்ரமஸமாவிஷ்டேந" என்று அபிவ்யக்தமான ஸக் த்ரவ்யஜ்ஞாநாத்ய தீபேந என்று ஸமுச்சயமாக மூவரையுஞ் சொல்லலாம் ॥ ॥௯॥

(ஶ்ரீ-௫). காஶ்மீரகுங்குமகலிஙஸ்ஸுஜுவிஶ்வதாபத்மா

வதாதஜைஸஸஹஸ்ர நிஸா வஹநநிஸ் ।

காந்தேஶ்சதவாயதநி காமநத்வேஹாஸே

நாரம் ஸாஶயதி நாகயோரகைஜநகம். ॥ ௭ ॥

வ்யா ॥ ஜயம் ஶ்லோகம் ஹலவதேஶரம் வர்ஜ்ஜிலோகாதி நாம் தவாணாராவி நாநா ஸாயாநஶோ நாநாசே ஹஸ்தாமிதி லெய் யாஶர்தா ஈதயதீதாஹ ॥ காஶ்மீரேதி । (காஶ்மீரகுங்கும கலிஙஸ்ஸுஜுவிஶ்வதா) காஶ்மீர: ஶேஷநாகெஜ்ஜிதி: ஸரோஜ மிரிதிவாரகுஙலசேஷலெ. கலிஙஸ்யா: கலிகாஷா: ஜாவிஸ்ய பாரகஶ்ர: ஸரோஹாலுதலெவதாஸ: தஷாம் விஶ ஜு: ஸஜுஷுண்ணஜித தஸ்ஸஜு: தஸ்யாஸ் ஜநுயஸ்ய தாஜஶ: கஶ்ஶலாபிதாயாம் ஶ்ரீஹஸ்ஸு ராம் வதாணாம் வாரஸ்ர ஸஜு ஷுராஜுதாஷீதஜத ஸ்யஜு:. ஜகாயஜு யஜு ணஜிதஜத்ஸ விலஜஶ்லே. வாதெதுந தஸ்கங்கஷுவலலொய: ஹலஸ் கஶுகஸ்வநம் வத்தீயதே. விலேஷணஶுஜு: விஶுஜுஜஶலேநந தஸ்கதாவராயஷேஷுண ஸஸ்ஸ்கேஶஸஹகம் ஜஷீஷஷுா யகஷஜுநஸெ. (வதாதஜைஸஸஹஸ்ர) வதாநீதீ ரவாரவாலணேஷவஜதஸ்ஸெஹாஜுகஸ்ஸ “ ரஸாஜு ஜகாரி” தஶ்ரர: கநேநஜகேஷா: வஹாதாஸகா வஸ்ஸஜ்லெ. (லெ) ஸகலாநஜுவஜுஸ்ஸதலெகத்யஜு:. (வஹந:) வஹாஜக:, ஶதஶாணிதோத்ரக லெணாஸ்ஸ ஸ்ஶாநவதா ஶஜுவாநஜுரவேஷாலாவாரகேஜுநதலஸ்ஸாஜுஸ் ஜிகஸ்ய ஜ ஶஜுநாநாக ராவெகாஜிதிஹாஸ:, காநத்யதா, ஸாரகேஷதெத்ரா தலெநகஸஶஜுத காந்தஹஸ ஶணம் வஹஹாரிதஸ்யஜு:. (ரஸ:) கநஜு:, “ரஸஶேஜுவாயம் ஸெஸ்யாநிஹதீ” தத்ர ஜஹாஸேஷ்ஷஸஶஜஸஸ்யாநஜுவாதயா ஶ்ரீரஜ்ஜராஶாநாஜஶதி ஸிவஜ்ஜஸ்யாநாக. ஸகாஸ்ரஸ: ஜகாரஸவலநஹ:. (காந்தேஶ்சத வாயதநி) காஜீயதிய ஸ்வாவணாராவிந்தேஶாவேநு, “ ஶயஶ்லெஜ்ஜ வாஷாரஸ” ஜதஶ்ரர:. (காமநத்வேஹாஸேஸதி) காமநத்யா

ணாம் = க்ருதக்ருத்யாநாம், ஸ்வாமிந: = அநந்யார்ஹத்வேந ஶேஷிண: ப்ருதிவ்யாதிநியந்து: ஸர்வேஶ்வரஸ்யேத்யர்த்த:. அந்யேஷாம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிஷேத்தும், தேஷாம் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திஸாமாந்யாபேக்ஷயா ஸ்வாதீநத்வம் ஸர்வஸ்யேதி வ்யக்தம். (நாதந ஸர்வேஶ்வரம்) ஶ்ரியோபலக்ஷிதஸர்வேஶ்வரம், "ஸர்வேஶ்வரே" இத்யர்த்த:. நாதேந = ஸ்வாமிநா, "ஸ்ம்ருதே ஶ்ரீஶ்ச தே நாதோ நாதேநா நாத" இத்யர்த்த:. நவேவ நாதேநா. "நவஸ்ய நாதஸ்ய ஸம்ஸ்ருத்யா ஸ்வாமித்வஞ்ச" இதி நவஶப்தஸ்ய நாதஶப்தஸ்ய ச நவத்வம் இத்யர்த்த:. ஸாமாந்யஸர்வேஶ்வர, தஸ்ய ஸ்வாமித்வம் இதி த்ருஷ்டத்யர்த்த:. (ஸமாஶ்ரயதி) ஆஶ்ரயணே லக்ஷ்மீஸஹிதம் ஸர்வேஶ்வரம் பரமாத்மாநம் ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபேண ஸ்வதந்த்ரஜநித்வாத் உபதேஶநாத் இதி பாவ:. அதவா "நாத நஸர்வேஶ்வர" இத்யத்ர, நா, உத, ந, ஸர்வேஶ்வரஶ்சேதி பத. (ஸர்வேஶ்வரம்) ஸர்வஶேஷிணம், "ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர:" இத்யர்த்த:. நிர்விஶேஷாபேக்ஷயா. (நஸமாஶ்ரயதி ந) நஸமாஶ்ரயதிகிம், (உத) பாஹ்யா:, ஸமாஶ்ரயத்யேவேத்யர்த்த:. "உதா பீதஸ்ய பாஹ்யாஶ்ச" இத்யர்த்த:. பரமைகாந்திநாம் ஸ்வதந்த்ரஜநிதாந்யாபேக்ஷயா ஸர்வேஶ்வராத்மந: ஸ்வரூபேணைவ ஸ்வாமித்வம் இதி பாவ:. யத்வா, (நாதநஸர்வேஶ்வரம்) ஶ்ரீஸஹ ஸர்வேஶ்வரம், அத ஏவ ஸர்வேஶ்வராபேக்ஷயா காரணத்வம் ஸர்வாத்மநாம் நாதநத்வவிஶேஷணம். யதா, (க்ருதக்ருத்ய ஸ்வாமி) பரமைகாந்திபிர் அநந்யார்ஹத்வ (க்ருதார்த்தத்வாத் ஆத்மீய நாதநஸர்வேஶ்வரம் ஸமாஶ்ரயதி) விலக்ஷணஶ்ரிய: ஸர்வேஶ்வரம் ஸஹஜதி, வைலக்ஷண்யஸ்ய ஸாமாந்யகுணஸம்யோகவைஶிஷ்ட்ய ஸர்வேஶ்வரத்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶ்ரீகாந்தஸ்ய, இஹ து ஆத்மஸம்யோகே ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸர்வதா ஶ்ரீகாந்தஸ்ய நாதநத்வ இதி பாவ:. நாதநத்வேந ஸர்வஸ்வாமித்வாபேக்ஷாயா, பரமைகாந்திநாம் ஸ்வதந்த்ரஜநிதஸ்ய நாதநஸர்வேஶ்வராதாரத்வ ஸமாஶ்ரயணாத் "ஶரணாகதரக்ஷகஸ்ய ஸர்வஸ்ய" இத்யர்த்தலக்ஷணா ஸம்ப்ரதாயஸ்ய வைலக்ஷண்யம் ப்ரதிபாதயதி. ப்ரஸங்காத் ப்ரஸ

[illegible] 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍. «𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇» [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍. «𑌮𑌧𑍁𑌨𑍀» [illegible] [illegible] 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿 [illegible] 𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍. «𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] «𑌮𑌧𑍁𑌨𑍀» «[illegible]» [illegible]. «𑌨𑍂𑌤𑌨𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿 [illegible]. ॥ ॥ ௭ ॥

பதம்.	உரை.
𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰	பொய்கையாழ்வாரை
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵	முதல்வராகவுடைய
𑌕𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய
𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦	நெருக்கினாலே
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾	உத்பத்தியையுடையதான
𑌪𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑌟𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁	பண்ணையாற்றங்கரையிலுண்டான கரும்புபோலே
𑌸𑍁𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯	மநோக்ஞமாயிருக்கிற
𑌤𑍇	தேவரீருடைய
𑌬𑌹𑍁𑌃	அதிகமான
𑌰𑌸𑌃	இரஸமானது
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯	தேவரீரையே கதியாகவுடையவர்களான பரமைகாந்திகளுக்கு
𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇	போக்யமான
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇	தேவரீருடையத் திருவடித்தாமரையிலுண்டான
𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿	தேனில்
𑌨𑍂𑌤𑌨	புதியதான
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍	சர்க்கரையாக இருக்குகையை
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿	அடைகிறது
𑌨𑍂𑌨𑌮𑍍	நிச்சயம்.

உ-வ்யா ॥ இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸௌஶீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். கரும்புபோலே ரஸஜ்ஞனை தேவரீருடைய ஸௌஶீல்யாத்யதிஶயாதிரஸமானது, ஆழ்வார்களுடைய ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஸ்வஸ்வாதாரஸிகத்வாவை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு யந்த்ராலே பிழியப்பட்ட கரும்பினுடைய ரஸம் அப்போதுண்டான ஶைத்யத்தையும் கொண்டு தேனோடே கலந்தாப்போலேயாகிறது. இக்ஷுவில் ரஸமிருந்தபோதிலும் யந்த்ரத்தில் கொடுக்காதபோது பஹிர்நிஸ்ஸ்ருதமாகாது, அப்படிப்போலே எம்பெருமானுக்கு ஸௌஶீல்யமிருந்தபோதிலும் ஸத்ஸம்பந்தமில்லாதபோது பஹி: தெரியாதென்று கருத்து, இப்படி அத்யந்தபோக்யனான தேவரீரை நான் அநுபவியாமலிருக்கலாமோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । காஸாரேதி । (காஸாரயோநியுக்தகவீந்த்ரஸம்பந்தா) காஸார: யோநி: யேஷாமிதே காஸாரயோநய:, பொய்கைபூதம் பேயார் மூவருக்கும் பொய்கையாழ்வார் யோநியுர். காஸாரயோநிகளான கவீந்த்ரர்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே உத்பத்தியையுடைத்தான. இக்ஷுரஸமானது யந்த்ர ஸம்பந்தத்தாலே யுண்டாகுமாப்போலே, இவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே அவனுடைய ஸௌஶீல்யரஸவிஶேஷத்மாயிற்று. (ஸஸ்யதே இக்ஷுஸம்பவம்) பண்ணைத்தீரத்திலுண்டான கரும்புபோலே ஸம்பவனை, ஊஷரத்திலுண்டான கரும்புபோலில்லாமல் நதீதீரத்திலுண்டாயிருப்பதாலே ரஸாதிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. (தே) தேவரீருடைய (ஸஹஜ: ரஸ:) அதிகமான ஸௌஶீல்யாதிகுணாதிஶயரஸமானது. யந்த்ரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கரும்பினின்றும் ரஸாதிகமாகப் பெருகுமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து, அதுவே தனக்கு அதிஶயமென்று நினைத்திருப்பதாலே ஸௌஶீல்யாதி ரஸாதிகமாயிற்றென்று கருத்து. "கரும்பினைக்கண்டுகொண்டே"ன்று ஸமவானை இக்ஷுவாக வர்ணித்தார்களிறே. (ஸ்வாதந்த்ர்யோஹமோஹ), ஸ்வஸ்வாந்த்யஸ் யேஷாமிதே. உன்னைக் காட்டிலும் வேறுபதார்த்தத்தில் மோஹாதாவஸிலையையுடைய

வர்கள். (தே நலவஞ்திக்ஷநந்த்ரா:) தேவரீரையே ப்ராப்யமாக உடையவர்களான பரமைகாந்திகள். அவர்களுக்கு போக்யமான (ஸ்வச்சாச்யுதப்ரயந்தி) பதயுகங்களையுமளந்த பராத்பரனை தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்திலுண்டான தேனில். தாமரையிலுண்டான தேன் நிஷ்ப்ருத்திகளுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மஹாம் போக்யமாகுமாப்போலே விஷயபரர்களுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் பரமைகாந்திகளுக்கு போக்யமாயிருக்கும் பாதாரவிந்த ப்ரயமென்றுகருத்து. (நூதநஶர்க்கராபம்) நூதநமான ஶர்க்கராஸாரத்தை (ஸமாஶ்ரயதி) ஆஶ்ரயிக்கிறது. (நூநம்) நிஶ்சயம். தேனில் ஶர்க்கரையைக்கலந்தாப்போலே பாதாரவிந்தப்ரயத்தை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு ஸௌஶீல்யாவிஷ்காரரஸமானது ஶர்க்கரையாக இருக்கிறதென்றபடி. ப்ராசீநஶர்க்கரை போலில்லாமல் தக்ஷிணத்தில் இக்ஷுவை யந்த்ரத்தில் கொடுத்துண்டான ரஸ்யஶர்க்கரைக்கு அபூர்வ அதிகமாயிருக்குமாப்போலே உரலோடேகட்டுண்டு ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் பண்ணினது ப்ராசீநமாகையாலே ஆழ்வார்கள் ஸங்கடத்தாலுண்டான ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் நூதநமாகையாலே அதிபோக்யமாயிருக்குமென்று கருத்து. பரார்த்தனாய் பதங்களையெல்லாம் அளந்த த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய சரணாரவிந்தங்களை “பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிக் கொட்டிடும்” என்றும், “மலர்மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும்மெல்லடியைக்கொடு வினையேனும்பிடிக்க” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அடிகொட்டு ஸம்வாஹநாதிகளாலே தேன்போலே அதிபோக்யமாக அநுபவிக்கும்போது ஶ்ரமத்தைக்கண்டு அகலாமைக்காக ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகள் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். ॥ ॥ ௭ ॥

(ஶ்லோ). ஶௌரே பவந்நகஸமுத்பவ வாஹிநீஹா ஸ்ரீகாந்த
விக்ராந்திதாண்டவரஸேந விஜ்ரும்பமாண: ।
ப்ரத்யக்ஷ ஹவாநு ஸ்மரண ஶுபாஸ:
ஶ்ரூஸைகஸேவாஹிதாமிவ ஸத்யலோகம் ॥ ॥ ௮ ॥

வ்யா ॥ உக்தம் வேதாந்தாசார்யஸ்வாமிபி: ஸர்வதந்த்ர ஜநி
தாநந்தாநுஸந்தாநா, உதாநீம் "வித்ருதக" இதி ஶ்லோகோக்தா
ர்த்தஸ்ய ஸமுத்ரஸ்யோபகாரஸ்ய ஹேமந்தாராஜஸ்ய தா
ர்த்தஸ்ய நித்ய பரிசர்யாக ஸேவா ஸம்பத்திபு த்ரோ
தாஸீதி விஷ்ணு விஷயஹேதும் உபாலக்ஷ்யம் ப
ணதி । வேபோதயேஹந்தி । (ஶூர்பகர்ணமுக்தகுவாஸ:)
ஶூர்பகர்ணயுக்தா கணுவாஸா பேசஸங்கணா யஸ்யஸ
ததேதாக்த:. "கணுதாம் ஸ யுக்தே தாஸோர்யம் பேசநா
யுகம் । ஸாந்த ராத்ரேஷ்வ யுக்தேஷு ஸஹஸ்ராயுஷ்யேதஷ்யேத" இதி
விஶ்வ:. நீவார்ந்தவஹித்ரஶூர்பகர்ணமாதுர்ய ஸம்பந்த இதி
ஸாரம். ஶூர்பகர்ணமே நீவார்ந்தவஹிதகம் "தலேயாமுஸக் காஞ்
நகர்ணமாதுஸ தந்துமா ஸாதவாராத்ர ஸாஸா" இதி மேதவ
ஸிகம். உத்தம் தேநமுகசிஷ்யா ஶூர்பகர்ண ஹேதுபதும் (ஹ
வாது வேபோதயேந:) வேபோதயந்தி= பஶ்யந்தம் வதீய விபோ
தநஸ்யாவத்யம்வாந்து வேபோதயந்தி. "கதஜத்" இதவ
த்யாயேத்து உகூவ த்யய:. ஶ்ரீகாஸ "கவோத்தீ" த்யாதிஷு
ஷி:. "விபோதநஸ்ய ஸாதிஸ ஸ்யாதேஷாஸம்வாதித" ரிதி
ஹரிவம்ஶோக்தே:. தஸ்ய (ஸதவஸி) யஜூஷ்வாடே, "ஸவேத்யா
ரிஷ்டகேத ஸஹாஸக்திர்ஸம்ஸத: । ஶ்யாநீஸ்வேதயாநம் ஸ்நீந
வாம்ஸகயோஷித" இதய்தர:. (வாவிநஹ்ருத்தாவாது) வாவிநஸ்ய
வதுஸ்ய, "வேவுதாஹுலஹுவாவிந இதத்யர:. ஹ்ருதிகா=
வேஷபரிஹா:. ததாது. பஶ்யந்நாபும் வாவிநவத்த்
தாம் பரிஹாநக த்யாயு:. தாண்டவாநந்தேந வேஷ
பரிஹாரம் காவுணஸ். "ஹ்ருதிகாரவாராயாம்ஸ த்யாந்த்
தத்தாரபரிஹாம்" இதி, "ததசேஷாஹ்ருதிகாஸ்யா" தி
த்யஸ்யதே ரக்தம். (விக்ராந்திதாண்டவாரவேஸ) விக்ராந்தி= வோ
கத்யவிக்ரமணவே, தாண்டவம்= நடநம் "தாண்டவநடநம் நா
ட்ய" மித்யமர:. தம்பநாவேதாக்ருதி தாண்டவம், "வேதநவேதா
க்த" மித்யணுவத்த்யய:. தஸ்மிந், ரவேஸ= ஶ்யாதிஶயேந

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌨𑌃. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 «𑌸𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌲𑌵 𑌨𑍇𑌦𑍇 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍇𑌌 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃। 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌨𑌾𑌤 𑌪𑌮𑍇𑌷 𑌮𑍇𑌷𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌬𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌦𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌰𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌂𑌶𑍀’’𑌤 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌣 𑌸𑌪𑍁𑌸𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌹𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌜𑌾𑌮𑍍𑌹𑌿𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌃 «𑌇𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾’’𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌜𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃. (𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂) 𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌕𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌯𑌂, 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍋𑌕𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. «𑌤𑌦𑌿𑌤𑌾𑌪𑍁𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌵𑍇’’ 𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌦𑌿𑌗𑍁 «𑌦𑌿𑌗𑍋’’𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌙𑍀𑌪𑍍. (𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍈𑌕𑌮𑍇𑌵𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵) 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌃 𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌃= 𑌸𑌜𑌲𑌜𑌲𑌦𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵= 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵. (𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇) 𑌯𑌥𑌾, «𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍈𑌕𑌮𑍇𑌵𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿’’ 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂. 𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂, 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌜𑌲𑌜𑌲𑌦𑍇𑌕𑌪𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑌃. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌤𑌦𑍍𑌯𑌃. 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌸𑌪𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌦𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑍇𑌪𑌾𑌤𑌨𑍀𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌣𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌜𑌗𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌜𑌲𑌜𑌲𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌿𑌕𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇. 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌭𑌸𑍍𑌮𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑌚𑌾𑌲𑌨𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑌨𑍀𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 «𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂। 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌸𑌮𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇’’ 𑌇𑌤𑌿. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍇𑌕𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌃. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 «𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋

வைரோசநே: ஸதஸி வாமநபூமிகாவாந்
விக்ராந்திதாண்டவரஸேந விவ்ருத்தகாத்ர: |
மகரகுண்டலகர்ணபாஶ: ஶ்யாமைகமேகபரிதாமிவ ஸப்தலோகீம்
பவாந் சக்ரே || ௮ ||

பதம்	உரை.
வைரோசநே:	விரோசநனென்கிற அஸுரனுடைய புத்ரனான பலிசக்ரவர்த்தியினுடைய
ஸதஸி	ஸபையில்
வாமந பூமிகாவாந்	வாமந வேஷங்கொண்டவனும்
விக்ராந்தி தாண்டவரஸேந	அளக்குவதாகிற நர்த்தநத்தின் ரஸத்தினாலே
விவ்ருத்தகாத்ர:	வளர்ந்தவரும்
மகரகுண்டல கர்ணபாஶ:	மகரகுண்டலங்களோடுகூடிய திருக்காதுகளையுடையவனுமான
பவாந்	தேவரீர்
ஸப்தலோகீம்	ஏழுலோகங்களையும்
ஶ்யாமைகமேக பரிதாமிவ	கருத்த ஒருமேகத்தினால் சூழ்ந்ததுபோலே
சக்ரே	பண்ணினீர்

உ-வ்யா || தேஹளீசரானவர் பூர்வாசார்யர்களான முதலாழ்வார்கள் அநுபவித்ததைக்கொண்டு நானும் அநுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்பட்டேன் நீர் கேட்கலாமோவென்னில்; அஸுரஸபையில் நீர் வாமநவேஷதாரியான வடிவழகோடே போய் நிலம் மாவலி மூவடி என்று அநுசிதமான சில உக்திகளைச் சொல்லி வழியைமயக்கி ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உத்தரக்ஷணத்தில் பேறுப்பேறு பெற்றாப்போலே ஸந்தோஷத்துடன் லோகங்களை யளக்குகைக்காக தாண்டவஞ்செய்து வளர்ந்துகொண்ட அழகையும், அப்போது பளீர் பளீரென்று வீசுகிற காந்திகளையுடைய

மகராப⁴ரணங்களாலே ஸமுஜ்ஜ்வலதி³வ்யகர்ணனாய் தி³வ்யஶ்ரீவிக்³ரஹனான தேவரீர் ஸர்வாங்கங்களையும் மின்னலோடேகூடின ஜலத³நீலதே³ஹத்தாலே வ்யாப்தமானப்போலே பண்ணிக்கொண்டு நின்றவழகையும் அஸுரஸபையிலுள்ள ஆஸுரப்ரக்ருதிகளெல்லாரும் கண்டு அநுப⁴வியாநிற்க, நான் மாத்ரம் அநுப⁴விக்கலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். வைரோசநேரிதி। (வைரோசநே:) விரோசநனென்கிற அஸுரனுடைய புத்ரனான ப³லியினுடைய (ஸத³ஸி) ஸபையில், அஸுரஸபையில் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளிருப்பர்களத்தனை யொழிய தை³வப்ரக்ருதிகளிருக்க மாட்டார்கள் இப்படி ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் அநுப⁴விக்கலாம்படி நின்ற தேவரீர் அடியேனுக்கு அநுபா⁴வ்யனாலாகாதோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (வாமநச்ச²த்³மிகாவாந்) அதிஸுந்த³ரவாமநவேஷங்கொண்டவனான, வாமநத்வம் ஸ்வேச்சா²க்ருதமான வேஷமத்தனையொழிய ஸ்வாபா⁴விகமன்றென்று கருத்து. இன்னுமொருதரஞ்செய்தாலு மிப்படி யமையாதென்றபடி. (விக்ராந்திதாண்ட³வரஸேந) விக்ரமணந்ருத்தாநந்தத்தாலே, (விஜ்ரும்ப⁴மாண:) “தத்³வாமநம் ரூபமவர்த⁴தாத்³பு⁴தம்” என்கிறபடியே அதிஸுந்த³ரமான வாமநதி³வ்யரூபே அத்யுத்³த⁴தமாக வ்ருத்³தி⁴யடைந்தது. ஒருவன்வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஸபையிலுள்ளாருக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்படி ந்ருத்தஞ்செய்கிறாப்போலே; வாமநவேஷதா⁴ரியான இவன் தனக்கு ஸ்வமநோரத²ஸித்³தி⁴யுண்டான ஆநந்தத்தாலே ஸபையிலுள்ள ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்படி தாண்ட³வஞ்செய்துகொண்டு வ்ருத்³தி⁴யையடைந்தானென்று தாத்பர்யம். யாசகம்வாங்க வந்தவன் தன்னிஷ்டப்படி தனக்கு ஸ்வமநோரத²ஸித்³தி⁴ உண்டானால் கூத்தாடுவனிறே. (மகராப⁴ரணகர்ணபூ⁴ஷாவாஸ:) மகராகாராப⁴ரணஸஹிதமாயும் வாஸம்போலேயுமிருக்கிற திருக்காதுகளையுடையவனான, கர்ணபூ⁴ஷாவாஸாவிகர்ணவாஸா. மகராப⁴ரணஸஹித கர்ணபூ⁴ஷாவாஸாயதோ³ர்த்³யுதி விக்³ரஹ:, “மகரநெடுங்குழைக்காதன் மாயன்” என்கிறவிடத்தில, மகர = மகராகாரங்களான ஆப⁴ரணங்களையுடைத்தான, குழைக்காதன் = வா

ஸாகாரங்களான கண்டங்களையுடையவனென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். பராசரஸ்வாமி மகராகாரமான பெரிய ஆபரணங்களையுடைய கண்டஸ்தலங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். "மகரவரபூஷண் குண்டலம் ஸ்வமகாந்த்யா" என்கிற தாத்பர்யசந்த்ராவலிஸ்லோகத்துக்கு அவயவகாந்தியாலே ஸத்ருசமாய் மகரம்போலேயிருக்கிற குண்டலங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். "படிசோ மகரக் குழைகளும்" என்கிறவிடத்தில் "கண்டஸ்தலஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட மகரகுண்டலன்" என்று பிள்ளானுமருளிச்செய்தார். ஆகையாலே மகரகுண்டலதுல்யமும் கண்டஸ்தலதுல்யமும் விவக்ஷிதமென்று தோற்றுகிறது. யதா, "காமோதாரஹாரஜாலநிகரபாஸகண்டஸ்தலரசிதம்" என்கிற பராசரபட்டர்ஸ்லோகவ்யாக்யாநத்தில் "ஸ்வ ரூபம் கண்டம் கண்டஸ்தலம் கபோலஸ்தலமிதி யாவத்" இதிவ்யாக்யாநம் பண்ணினபடியாலே யிங்கும் கண்டஸ்தலத்துக்கு ஸ்வரூபகண்டம் என்று கொள்ளலாம். (ஸத்ருசௌ) ப்ராயிகமுதலான உபாயஸத்ருசங்களையும் (ப்ராகுதைக தேவஸரிதாவ) நீலமான ஸங்கதேவதாலே ஸாத்ருச்யமாறுப் போலே (ஸவாநு) தேவரீர் (ஏகே) பண்ணினீர் திருமேனி நீலதேவஸாத்ருச்யமாயிருப்பதாலே ஸங்கதேவஸாத்ருச்யமாறுப் போலேயிருக்கிறதென்று உக்தே கூறிதபடி. கதேகதேவங்கள் கூடினாலும் ஸாத்ருச்யத்தை ஸங்கமத்தில் வ்யாவர்த்திக்கக் கூடாமலிருக்க, ஸங்கதேவத்தாலே ஸாத்ருச்யமாயிற்றென்றபடி. இங்கு ப்ரஸித்தமான ஸமாதாநோத்யநேகாபரணங்களிருக்க மகரகுண்டலங்களையெடுத்தது "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் விலவீச" என்று மகரகுண்டலகாந்தியை மின்னல்போலே வர்ணித்திருப்பதாலே திருமேனியாகிற விலக்ஷணதேவத்துக்கு மகரகுண்டலகாந்தியாகிற விலக்ஷணமின்னல் ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை. திருமேனியை தேவமாகச் சொல்லும்போது அதுக்கஸாதாரணமான மின்னல் ஸம்பந்தஞ்சொல்லவேண்டியது ஆவஸ்யகமிறே. கதக்ருத்யாஹத்தோடே தாண்டவஞ்செய்யும்

போது ஜகத்து: வழிக்கிற கிரணங்களாகிற பளீர்பளீரென்று வீசும் போது மின்னல் பளீர்பளீரென்கிறதுப்போலே யிருக்கிறதென்று அபிப்ராயம். இப்படிப்பட்ட அழகை ஸ்வாமிப்ரஸ்ருதிகள் கூடக்கண்டு அநுபவியாநிற்க, நான்மாத்ரம் அநுபவிக்கலாகாதோ வென்று கருத்து ॥அ॥

உ-ஞ॥ ஸ்தித்வா தஸ்மிந் ஶ்ரிதாநி பதேஷ்வேவ யத்ர
விஶ்ராந்த்யை த்வம் ஹரிதவநாநி விஶுத்தேஷு ।
ஸம்ப்ரஸ்தம் ஸ்வாதுவளம் ஸவிதேநகதேஶே,
மாத்ஸ்ய உஞ்சிதப்ரதிதா தஸ்மாத்தம் ந: ॥ ஈகூ॥

வ்யா ॥ தஸ்மாத்தவ காரமாஹ । ஸ்தித்வேதி । (தவ)
கவந்த்ரு:ஜீதஶ்ர: (விஶ்ராந்தி) ஸஶாந்தி (அஸஞ்ஜீவநாநி) தணாதே
ஶரதாநி ஹவநாநி (விஶுத்தேஷு) ஸஞ்ஜ்ராஶ்ரய மாணமிதமண
விஶ்ராமேஷு, ‹‹விஶுத்தம் வ்ருத்ய வ்ருத்திமேராநம் வ்ருத்த
ஜம் மதி›› த்யமர: விஸ்த்ருதாயவ்ருத்தெஸ்விருஶ்ராதி ‹‹வேஶ்ரா
ஶுத்தவா›› விதி ஶுத்தத்வஸ்யேதி ப்ரபய:. (ஶ்ரிதேஷு) தவ (ப
தேஷாதிதாநி) பரிஹிதாநீதி (யக, தக) கணாதேஶருதவவத்
ஹவ்நவ ப்ராதி விஶுத்தவத்ருதேயண பரிவேதர:. (நவீந்தம்)
‹‹யவேஸ்ராஷஷ்டி ஷஷ்டிக மணஷு, அயிகதிக்ஷதநநா
நிவிஶா›› இதி,ஶ தவயவ ராஜேணவ ‹‹ஷேணதராக்ஷமாதாதிய
ஜாதவேவிஷே:, ஸஜேவேஸ ப்ரஜமோம் விகராக்ஷ்ம் விவக்ருமே,
யேஷாதிமம் விகராக்ஷி:, ஜதமேவ வயமெநவாஜேந பவாரா
யெதமெஸுரிக்ஷம் விதீயெந திவமாத்ரமெமெநதாமெமெவேஷ ஊத
வெஷவிஷணய்யஜாவிக்ராக்ஷம் விக்ருமத›› இத்யாதிப்ரமத்ய
வ ஹாரணபரிமிளம் திஸவநம் தத்ர ஹிமவதம்வ ஹாரணப்ரா
பந ஸமெய வதத்ரயெ பரிமிதாநீத்ய்தக கிமாஶ்ரயமீதி
ஹாவ: தஹிய கிம்வாஶ்ரயமஸதம், தத்ராஹ। ஸம்க்ஷேபிதி(கதித:)
‹‹ஹம்ஸ:வொதளத்ப்ளஶ்ரிமஶாவ ப்ர வம்தராதிதப்ளவக்ஷஷீ । பா
தாஜமைத்ர: விஶாவாஶ ஹஸ்தாஜமத ப்ரஶமஹ ப்ரகா:›› இதப்ரா
ரஸ ப்ர ‹‹ஸ்தநளகக்ஷளவவேதாஶ ஷெஷளவாஸ்யமவோமொயிதா: । ஐ

[illegible]

பதம்.	உரை.
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿	ஸமஸ்தங்களான
𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿	இந்த
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿	லோகங்கள்
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿	விஸ்தாரமாயுள்ள.
𑌤𑍇	தேவரீருடைய
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁	மூன்றடிகளில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿	அடங்கிற்று,
𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍	என்கிறதானுண்டோ

தத்	அதுவானது
ந சித்ரம்	சித்திரமன்று
அஸ்ய	இந்த
அமிதா	அளக்கமுடியாததான்
மூர்த்தி:	திருமேனியானது
ஸப⁴க்தௌக⁴ம்	பக்தர்களோடுகூட
க்வசித்	ஒரு
ஸத்³மதே³ஹல்யாம்	வீட்டினிடைகழியிலே
மாதி	அடங்கிற்று
இதி யத்	என்கிறதானது
இஹ	இந்தலோகத்தில்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஆஶ்சர்யம்	ஆச்சரியம்

உ - வ்யா ॥ ஸப்தலோகங்களையு முதரைகதேஶங்கூடினாலும் வ்யாபிக்கக்கூடாமலிருக்க திருமேனியாகிற வஸ்துவை ஏகதேஶத்திலே வ்யாப்தமாகும்படி பண்ணினரென்று கீழ்ஶ்லோகத்தில் சொன்னதொரு ஆஶ்சர்யமோ, விலக்ஷணமான காயபர்வங்கள் திருமேனியினுடைய ஏகதேஶமான திருவடியில் அடங்கி நின்றதைப் பார்த்தாலென்று அநுஸந்தித்து, பின்னும் நிரூபித்து இது தான் ஒரு ஆஶ்சர்யமோ, திருவடியின் சௌந்தர்யத்தையும் ஸ்வபாவத்தையும் பார்த்தால் ஸாமாந்யங்கள் போலேயன்றோ இருப்பது, தவ்ஶ்யாஸ்ரர்களான ஆழ்வார்கள் நிற்கவுங்கூட இடம்போராமல் தபித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குடிசையினுடைய ஏகதேஶமான ஒரு தேஹளியில் பக்தர்களையுங் கீழே தள்ளாமல் அவஸ்திதனாயிருந்தானை தேவரீர் அடங்கினின்றது ஆஶ்சர்யமன்றோ என்று அதிஶயோக்தியைச் சொல்லி, இந்த ஶக்தியை யென்னிடத்திலு முபயோகப்படுத்தலாகாதோ வென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । விசித்ர (விஶ்வாநுகுணஸ்வபாவ) ஸத்வங்களான பரிச்சேத்யங்களான இந்த ஸ்வபாவங்கள். ‚‚ஸர்வநர்ஸ்பர்ஶ: விலக்ஷணகாயபர்வமெ

ராஜஸ:” என்கிறபடியே ப்ரபஞ்சம் விசாலமாயிருந்தபோதிலும் வாமநாபேக்ஷயா அல்பமாயிருக்குமென்றபடி. (விசங்கடேஷு) விஸ்த்ருதங்களான, வாமநாபேக்ஷயா விசாலங்களான. (தேதிஷ்வ தேஷ்வபிதாநி) த்ரிவிக்ரமனான தேவரீருடைய மூன்றடிகளிலடங்கினதுகள் (உதியஸு) என்கிற யாதொன்றுண்டோ (தத்வித்தம்) அதுவானது ஸூக்ஷ்மமன்று, அநிரூபணதசையில் ஸூக்ஷ்மமாக இருந்தாலும் நிரூபணதசையில் ஸூக்ஷ்மமன்றென்றபடி. (அஸம்பாதிதாவ்ருதி:) ஒரு இடத்திலுமடங்க மாட்டாத இந்த விசாலமான திருமேனியானது (ஸத்ப்ரஸங்கம்) ஸந்த்களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடனே (ஸ்வபிஸ) ஒரு, அபிப்ரேதமான, இவர்களுடைய ஸங்க்ரஹம், இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லவுங்கூடாத முண்டும் முறடும் எலிப்பாழியும், உட்காரவும் போராமல் நின்றாலும் தலையிலிடிக்கும்படியாயும் ஸாமாநிதமாயும் வாணக்ருஹம்போலே அதிஸங்கடமாயுமிருக்கிற தென்றபடி. (ஸமபேக்ஷதே) அதுவும் ஸந்த்தீர்ணமில்லாமல் ஸாவகாச மான தேஹளியில் (மாதிஸ) அடங்கிற்று. ஸ்வயோக்யமாய: ஸம்ஹிதாயுக்தம். (இதி) தவ: க்ருசர்களான ஸந்தர்கள் நிற்கவுங்கூட விடம் போராமலிருக்கிற ஒட்டுத்திண்ணையில் அவர்களை கீழேதள்ளாமல் விஶாலமான அந்த மூர்த்தியானது அடங்கினின்றதென்கிற (தஸு) அதுவானது (உஹந: ஸாஹஸம்) ப்ரக்ருதிஜ்ஞத்திலனைவருக்கும் ஸாஹஸமென்றபடி. வாமநாபேக்ஷயா ஸாமாநதேமென்னுமிடத்தை “தோள் எண்டிசையுஞ்சூழ விடம் போதாதென்கொலோவண்டுழாய் மாலளந்தமண்” என்று மூன்றாந் திருவந்தாதியில் (௯௦) வது பாட்டிலருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் (தோள்) திருத்தோள் (எண்டிசையும்) எட்டுத்திக்குக்களையும் (சூழ) வ்யாபிக்க (வண்துழாய்மால்) ஸௌந்தர்யமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய ஸர்வேச்வரன் (அளந்தமண்) அளந்த ஸ்ருஷ்டியானது, இங்குமண்சப்தமானது ஸர்வஸாதநாபேக்ஷம். (இடம்போதாதென்கொலோ) அளக்குகைக்கு இடம்போறுமமிருந்ததன்றோ, போராமலிருந்த ஸாதநவர்க்கத்தை யென்னமாக அளந்தானோ வென்றபடி. ॥ ॥ ௧ ॥

श्लो॥ भक्तप्रिय त्वयि तया पर्यङ्कशाले
शुक्लावितानविततिश्च च पर्यङ्कशालीस् ।
हारावलिः परशियो रशनाकलापः
तारागणस्तबकनाटकितप्रवालश्रीः ॥ ॥१०॥

व्या ॥ पद्मवेश्मस्थेव सौन्दर्यं वर्णयति । भक्तेति । (हे भक्तप्रिय!) भक्तानां = हनुमदादीनां पाण्डवानां, प्रियः पार्थसारथ्यनिवर्णाभिलाषिते नाथ निधेयमनस्क ! यद्वा, भक्तानां = भगवत्प्रेमवतां जनानां, प्रिय = प्रीति विषय, यद्वा, भक्ताः = प्रियाः यस्य तस्य सम्बुद्धिः, "प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः" इत्युक्तेः. (त्वयि तया) येन त्रैलोक्यशोभि चित्तं संप्राप्तवत्यः. (पर्यङ्कशाले) विजयस्थानेऽसति (तारागणैः) नक्षत्रसमूहैः (पर्यङ्कं) तारकाशृङ्खलायाः पर्यङ्कशायाम् (तव) देवस्य पर्यङ्कनिर्वाणे पर्यङ्कनारम्भस्तवेत्यर्थः. (शुक्लावितानविततिः) शुक्लावितानस्य = शुक्लकम्बलविरचितोल्लोचस्य, विततिः = विस्तारः (शोभेत्) "नक्षत्रमालाः सञ्चार" इति, "चन्द्रशुक्लं शुक्ले" ति "वितानमस्त्रियां व्यास्तृ" इति, "शुक्लवितानशोभाव" इति सम्प्रदायः. पर्यङ्कशायां शोभितनतारागणो शुक्लाभवितानस्य व्याजते इत्यर्थः. (परम्) कण्ठम्, तारागणैकमनोज्ञस्तीत्यर्थः. (हारावलिः) शुक्लाहारविततिः, यद्वा, शुक्लहरितवर्णो हारयष्टिको देवच्छन्दसंज्ञकशुक्लहारविशेषः. "देवच्छन्दोऽसौ शतयष्टिकः" इत्यमरः. "शतयष्टिप्रमाणो वा देवच्छन्दोऽभिधीयते" इति वराहश्च. शुक्लीकृतमयः. (कट्याम्) कटिप्रदेशे, कटिप्रदेशादारभ्यायेत्यर्थः. (रशनाकलापः) षोडशसरयुक्तः कटिभूषणविशेषः, रशनाबन्धसङ्कलितरज्जुभिरायः. "कलापो भूषणे बर्हे" इत्यमरः । "एकयष्टिर्भवेत् काञ्ची मेखलाष्टयष्टिका । रशना षोडशसरा" इत्युक्तं कट्यभ्यन्तरवि "स्त्रीकट्यां मेखलाकाञ्ची" ति स्त्रीकटिभूषणे

सेव परमात्मस्वरूपायुदग्रत्वविशेषेणोक्तम्; तथापि कृत्स्नं इत्यविवक्षितम्, “सारङ्क्रीडाङ्ग हारकणिका कीर्णं काञ्ची गुणनक्षत्रमालिनी” इति प्रत्यक्षवि[illegible] गणवत्स्य वत्स्य पोषणमाला, “वक्षःस्थलं वक्षःस्थले” इति कौस्तुभादिनानाव्याख्यातम्. (श्लोकः) (तथा) पादपद्मतलयोः (लौकिकनक्षत्रश्रीः) लौकिकनक्षत्रश्री = लक्ष्मीकटकवलयकटकश्रीः, श्रीरिव श्रीर्यस्य तथाभूतः. लक्ष्मीकौस्तुभेति “विना[illegible]” इति स्वोक्तिर्वा तथ्यः. “नक्षत्राः पादकटक” इत्यत्र. (श्लोकः) लौकिकमित्युक्त पादकटकश्रीः यस्यास्तीति सार्थः. [illegible] वस्तुत्व[illegible]. “[illegible]” इत्यत्र. [illegible] तारागणस्य [illegible] [illegible] नक्षत्रस्य [illegible] तथोक्तं “[illegible]” इति. “लौकिकनक्षत्रश्री” इत्युक्त्या नक्षत्रशोभा[illegible] तारागणस्य सजातीयशोभाया [illegible] तथा [illegible]. तथोक्तं “[illegible] । [illegible]” इति. ॥ ॥१०॥

பதம்.	உரை.
हे भक्तप्रिय!	அடியவர்களுக்குப்பிரியனானவனே!
भवति	தேவரீர்
तथा	அப்படி
परिवर्धमाने	வளரும்போது.
तारागणाः	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானது
प्रथमं	முதலிலே
तव	தேவரீருக்கு

{ முக்தாவிதாந விததி: }	முத்துமயமான மேல்கட்டியின் விஸ்தாரமாக
அபூத்	ஆயிற்று
தத:	அதற்குப்பிறகு
ஹாரலதிகா	முக்தாஹாரமாக
[அபூத்	ஆயிற்று]
ததோ	பிறகு
ரஸநாகலாப:	காஞ்சீபூஷணமாக
[அபூத்	ஆயிற்று]
ததநு	பிறகு
{ மௌக்திக நூபுரஸ்ரீ: }	முத்துமயமான சலங்கையின் சோபையையுடையதாக
[அபூத்	ஆயிற்று]

வ்யா || கீழ்ச்லோகத்தில் "ஸ்ரீதாஸ்ஸமபூத்" என்று சொன்ன ஸ்ரீத்வத்தை விவரித்துக்கொண்டு, அசேதநங்களான நக்ஷத்ராதிகளும் சேஷிகோசித வ்ருத்திகளை தத்தத்ஸ்தாநங்களிலே பண்ணாநிற்க, நான் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் [பக்தப்ரியேதி] வாமநனாய் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் வளரும்போது நக்ஷத்ரகணங்கள் திருமுடிக்குமேலே முத்துக்களாலே நிர்மிதமான மேல்கட்டியாகவும், பின்பு நக்ஷத்ரகணங்கள் கண்டபர்யந்தமானபோது முக்தாஹாரமாயும், பின்பு கடிபர்யந்தமாகும்போது காஞ்சீபூஷணமாயும் பின்பு பாதபர்யந்தமாகும்போது பாதஸரமுத்துச்சலங்கையாக ஆகாநின்றது, இப்படி திருவளர்த்தியுடைய திருமேனி ஒரு தேஹளீதேசத்தில் அகடிதகடநாசக்தியாலே அடங்கி நின்றதற்குக் காரணம் உனக்கு பக்தர்களிடத்திலிருக்கும் நிரதிசயப்ரியத்வமன்றோ வென்கிறார். "பக்தப்ரிய" என்கிற பதத்தாலே; (ஹேபக்தப்ரிய!) பக்தர்களிடத்தில் நிரதிசய ப்ரீதியையுடையவனே! பக்தா: ப்ரியா: யஸ்ய ஸ: ப்ரியா: நிரதிசய ப்ரீதிவிஷயா இத்யர்த்த:. "ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநி

நோऽத்யப்ரஹ்மம் ஸம்ஸ்ரயேய:" என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு ஜ்ஞாநிகளென்னிடத்தில் அத்யர்த்தப்ரீதி பண்ணுகிறார்கள், நான் அவர்களிடத்தில் கேவலப்ரீதிதான் பண்ணுகிறேன், அதிகப்ரீதிபண்ணவில்லையென்று பகவான் நொந்து சொல்லுகிறதைக் கொண்டு ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் நிரதிஶயப்ரீதிவ்யஞ்ஜிகையென்று தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் அருளிச்செய்ததைக்கொண்டு, இங்கு "பக்தப்ரிய" என்கிறவிடத்தில் பக்தர்களிடத்தில் நிரதிஶய ப்ரீதியை யுடையவனென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணப்பட்டது. (அயி) வாமநனான தேவரீர் (த்ரயீவபுஷோபேநஸதி), தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு க்ருத்தேந நக்ஷத்ரசக்ரமும் பாதபத்மத்துக் கீழாகும்படி வர்த்திக்கும்போது, "க்ஷிதிம் வ்யோம கேந பதேந ஸ்வர்லோகம் த்ருதீயேந" என்று, பக்ஷங்களாலும் நாலுபக்கத்திலும் வளரும்போது (தாராகணை:), நக்ஷத்ர ஸமூஹமானது (உத்காவிதாநவிததி:) உத்காயமான மேல் கட்டியினுடைய வஸ்த்ரமாக (பட்டவஸ்த்ராவலீக), முதலிலா யிற்று, வாமநனாயிருந்து வளரத்தொடங்கும்போதென்றபடி. (வரம்) நக்ஷத்ர சக்ரமும் கண்டபர்யந்தமாகும்போது (ஹாராவலி ராவலீக) உத்கா ஹாரமாக ஆயிற்று. (அதோ), கடிபர்யந்தமானபோது (ரஶநாகலாப:) காஞ்சீகுணமாக ஆயிற்று. (ததநு) பாத பர்யந்தமானபோது (மௌக்திகநூபுரஶ்ரீ:), பாதஸரத்தி னுடைய, முத்துச்சலங்கைகளுடைய, ஶோபையை யுடையதாக (அபூத்) தேவரீருக்கு பக்தர்களிடத்தில் நிரதிஶயவ்யாமோஹ மிருக்க, நானும் பக்தனாயிருக்க, உதாஸீநங்களான நக்ஷத்ரஸமூஹங்களும் ஶேஷசேஷித வ்ருத்தியைப் பண்ணுநிற்க நான் ஸாதம் கைங்கர்யம் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிறேனென்று கருத்து ॥ கO ॥

அவ॥ ஶிக்ஷாஶீலம் ப்ரகடயது ப்ரஶாஸம் கவே
க்ருஷ்ணாஜிநம் பவதிஜாம் க்ருதவாந் ப்ரியாயா: ।
வ்ருத்தாக்ருதேஸ்தவ ஸ்வீக்ஷ்ய ஸுஜாதரேதாம்
கூர்மேவ ஶோபநதரீஶ ஜநார்த்தஸ்தம் [பேஸ்து]ம்॥ ॥கக॥

व्या॥ तत्रैव [illegible] श्रियः [illegible] त्याह । शिक्षेति । (हे [illegible]! कं शिक्षितं) शिक्षा याच्ञा, "याच्ञाभिक्षार्थनार्दनाः" इत्यमरः। "शिक्ष याचने" इति धातोः [illegible] इत्यकारप्रत्ययः। तस्याः उचितं = योग्यम्, "उचितं स्यात्तु [illegible]" इति रत्नमाला। [illegible] इत्यर्थः। [illegible] शिक्षाविषयाः [illegible] हावः। [illegible] "[illegible]" इत्यमरः। [illegible] "[illegible]" इति [illegible]। तत्र [illegible] "[illegible]" इत्यमरः। [illegible] ("[illegible]") "[illegible]" इति [illegible] इत्यर्थः। [illegible] "[illegible]" [illegible]; तथापि "[illegible]" इति [illegible]। "[illegible]" इत्यादि [illegible] (कृष्णाजिनं) [illegible] कृष्णाजिनं कृष्णाजिनं, "अजिनं चर्म" इत्यमरः। (पवित्रिकाम्) [illegible] "[illegible]" इत्यमरः। (कृतवान्) [illegible] "कृष्णाजिने [illegible]" इति [illegible] कृष्णाजिनं [illegible] इति भावः। [illegible] । व्याख्येति ।

[illegible] ॥௧௧॥

பதம்.	உரை,
ஹே கோபநகரீச !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு நாயகனானவனே !
த்வம்	தேவரீர்
பைக்ஷோசிதம்	பிக்ஷைவாங்குகிறதற்குயோக்யமான
ப்ரதமாச்ரமம்	முதலாச்ரமத்தை (ப்ரம்ஹசர்யாச்ரமத்தை),
ப்ரகடயந்	ப்ரகாசப்பண்ணிக்கொண்டு

ஶ்ரியாயா:	பெரியபிராட்டிக்கு
க்ருஷ்ணாஜிநம்	க்ருஷ்ணாஜினத்தை
யவநிகாம்	திரையாக
க்ருதவாந்	பண்ணினீர்
வ்யக்தாக்ருதே:	ப்ரகாசமான ஆகாரத்தையுடைய
தவ	தேவரீருடைய
ஸுஜாதுரஸே	மார்பிலே
தாம்	அந்த இலக்ஷ்மியை
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
தேஜநா:	அந்த ஜநங்கள்
த்வாமேவ	தேவரீரையே
விது:	அறிந்தார்கள்.

௨ — வ்யா ॥ நான் கையில் பொருளில்லாமல் நிஸ்ஸ்ரீகனாய் பிக்ஷைவாங்குகைக்காக தஸ்மிந்தவ ஹ்ருதயே வேஷதாரியா யிருக்கிறேன், ஆகையாலே ஸ்ரீமான்களான உத்க்ருஷ்டதேவர்களை ஆஸ்ரயித்து உம்முடைய அபீஷ்டம் பெறலாகாதோவென்னில்; பிக்ஷை வாங்குகைக்காக ஸ்வ ஹ்ருதயஸ்ரீமத்தை ஸ்வ கடநம் பண்ணுகிற தேவரீர் தத்ஸ்வரூபமாகவும் ஸர்வ ஜநங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்குகைக்காகவும் ஸ்வ ஹ்ருதயஸ்ரீ ஸம்பந்தமான அஜிநத்தாலே "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் யஜ்ஞோபவீதவக்ஷஸ்யயாம்" என்கிறபடியே பிராட்டியை ஆச்சாதநம் பண்ணினீர். அப்போது ப்ரஹ்லாதாழ்வார் "ராமாவணவகோஷாபி: ஸ்ரீவத்ஸ: க்ருபேஸிதாநு கொாநு விஸ்வகாய: க்ருதிஷ்டி" என்று இவன் வாஸ்தவமான ராமவக்ஷனன்றென்றுசொல்லச்செய்தேயும்ஸஹஜவாஸிணியாய் உனக்கு ஸ்வாதீநமான ஸ்வாஸ்ரயான பிராட்டியைக்காணுத்தாலே ஸாக்ஷாந் நாராயணவாதிகளில் அதிஸங்கித்தார்கள். பின்பு அவர்களே த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளும்போது "ஸ்ரீயஜ்ஞவக்ஷஸ்யாவிஷ்ஹஸ்தாம்" என்கிறபடியே வக்ஷஸ்ஸில் பிராட்டியைக்கண்டு தேவரீரையே ஸாக்ஷாந் அறிந்தார்கள். இப்படி காலவிஶேஷத்திலே பிராட்டியைக்காணுத்தாலே அதிஶங்கை பண்ணும்படிக்கும், பின்பு

தெளியும்படிக்குமிருக்க, அதாவது ஸ்ரீ ஸம்பந்தமில்லாத க்ஷுத்ர தேவர்களை “திருவில்லாத்தேவரைத் தேறேன்மின்தேவு” என்கிறபடியே தெய்வமென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ஆஸ்ரயிக்கத்தான் கூடுமோ, ஸமீபிக்கத்தான் அர்ஹர்களோ என்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । த்ருஷ்டி । (த்ருஷ்டாந்த: ப்ரயோஜநம் ப்ரத்யக்ஷம்) த்ருஷ்டாந்தங்களுக்கு ப்ரமாணமான ப்ரத்யக்ஷத்தை நாட்டுக்கு ப்ரகாசம் பண்ணுகிற தேவரீர் (ஸ்ரியா: க்ருதம் ப்ரகாசம் க்ருதவாந்) பெரிய பிராட்டியாருக்கு ப்ரமாணத்தை ப்ரகாசமாகப்பண்ணினீர். அப்போது ஸபையிலுள்ள அனைவரும், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாசாரியார் சொல்லும்போது ஸர்வதேவ நிச்சயிக்கவில்லையென்கையிலே தாத்பர்யம். ஸ்ரீ ஸம்பந்தமே ப்ரகாசத்துக்கு ப்ரதாந ப்ரயோஜநமிறே. ததா ச ப்ரமாணப்ரதர்சநம் ப்ரகாசம் க்ருதவாந்தேஜநாதந்ய:. ப்ரதிஷ்டம் வாங்க ப்ரஹ்மஸ்ரீக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும், ப்ரஹ்மஸ்ரீயாக வந்தாலிவரிடத்தில் ஸ்ரீ யைக்கொண்டு இவன் ப்ராமாண்யன் ஸாமாந்யன் ப்ரதிஷ்டம் வாங்க அதிகாரமில்லையென்று தோற்றும், அதற்காக ஸ்ரீயை மறைத்தால் நிராஸ்ரியாகத்தோற்றும் அதற்காக ஸகலதேவதேவாதீத ஸர்வ்ப்ரமாணப்ராணாய் ப்ரத்யக்ஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தானென்றபடி. (தேவதேவநாதீஸ! வ்யக்தாக்ருதே:) ப்ரகாசமான ஆகாரத்தையுடைய (தவ) ப்ரத்யக்ஷமான ப்ரமாணங்களை விட்டு ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசம் பண்ணி வளர்ந்த திவ்யாத்மனை தேவரீருடைய (ஸ்ரீஜாதவேத) வக்ஷஸ்ஸிலே (தாம்) ப்ரத்யக்ஷமான லக்ஷ்மியை (ஸமீக்ஷ்ய) பார்த்து (அமரே) தேவரீரையே (தேஜநா:) ப்ரத்யக்ஷம் பிராட்டியைக்காணுத் தாலே அதிஸங்கை பண்ணினவர்களே (ப்ராம விது:) ஸ்ரீயைக்கண்டபின்பு ப்ரமாதாவாக அறிந்தார்கள். ப்ரதிஷ்ட்யாஹாயம். “தே” என்கிற பதஸ்வரஸ்யத்தாலே ப்ரத்யக்ஷம் பிராட்டியைக் காணுத்தாலே ஸாமாந்ய ப்ரமாதாவாக நிணயிக்கவில்லையென்று ஸூசிதம். கண்டபின்பு தெளிந்தார்களென்றபடி. “ஜநாவிது: க்ஷாம” என்கிற பாடத்தில் அாம அாமவேதிதப்ரதய:

யாதவ்யத்துக்கு ஸம்பந்தாதவேதகாவஸ்தோ ஶக்தியாகை யாலே "ஶ்ரீபதே" இதி ஷஷ்ட்யர்த்த ஸம்பந்தி விஶேஷண ஸம்பந்தாதவேதகம் நாராயணத்வாதிகம். "வித்தி ஶ்ரீ" இதி ஷஷ்ட்யர்த்த ஸம்பந்தி விஶேஷண ஸம்பந்தாதவேதகம் வாசகம். தயா வாசகத்தை தேவரீரைப் பிராட்டியைக்கண்டபின்பு மௌனராகிய நாராயணனாயு மிருக்கிற தேவரீராகவே அறிந்தார்களென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

உ-ம்॥ ஸங்கல்பமாத்ர தவ பதம் பதாரவிந்தம்

பாதோதகம் ஸஹஜம் ஶிரஸா ஶிவஸ்ய ।

ஸக்த விக்ஷ ஶக்ய சக்ரீ தே ஜயதீ

தேவஸ்ய யாதவேத்ரீதம் வ்யஜ்யிதம் ॥ ॥கஉ॥

வ்யா ॥ தத்பாதாரவிந்தபரிசயபாவநம் ஶேஷஜிஹ்வா ஸ்வோபஜ்யமாநபதாராநநஸ்ய ஶிவஸ்ய ப்ரதிபரி வட தத்வாஹ । ஸஹிதி । (ஹே தேவஸ்யேஶ! தே) த்ரிவிக் ரமாவதாரே ப்ரதேயஃ. (ஸக்த) ஸகலஸ்ய (வி க்ரமணகர்மணி) பாதந்யாஸப்ரஸங்கே வ்யஜ்யதே நஸ்யாதித்யர்த்தஃ. (தவ பதம்) கஶ்சந ஸ்வாயம்பூவ கல்பே தத்பாதாரவிந்தம் (ஸங்கல்பமாத்ரம்) ஶிரஸா உஷஷாணா நாம், வேதநாநாதித்யர்த்தஃ. (பதாரவிந்தம்) பதாம்போஜம், பதநாபதர்யந்தம், பதாரவிந்தம், கரஸ்தம் பதாரவிந்தம் கூந நாபி யேஷாம் ஸாக்ஷாத்விதிரஹஃ. "ஏகேந பாத பாதாரவிந்தாதரேண ஶ்ரீயஃ புநஃ" இத்யுக்தேஃ. "பதநே தஃ ஶ்ரீபாவிஷ்ணுபதம் ஜகந்தம் பாதோதகம்" இத்யுக்தம் தத்வதஃ. (பாதோத கம்) கங்காஜலம் (ஶிரஸா) உத்தமாங்கேந (ஸஹஜம்) ஸக்த்யுதத்தாதித்யர்த்தஃ. (ஶிவஸ்ய) ஶங்கரஸ்ய, "தீர்த்தம் ஶிவஸ்யாபி ஶிவஸாபாநோஸி, தீர்த்தநாத் ஶிவம் ஶிவஸ்வோஸ்ய" இத்யுக்த காரணம் ஸதுபதேஶநம். "ஶிவஸ்ய ஶிரஸா, கங்காம் ஶஸ்பம்ஶஹ" இத்யுக்தாஃ. "ஶ்ரீவேஶிவம் ஹரி ஸம்யோஜ்ய ஶ்ரீ ஷஷ்ட்யார்த்தி

𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌂𑌸𑍀” 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿. (𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌅𑌤𑍍𑌰. (𑌪𑍍𑌰𑌯𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂) 𑌸𑍋𑌪𑌰𑌿𑌕𑍇 (𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍) 𑌪𑌦𑌕𑌂, 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌕𑌤𑍍𑌸𑌹𑍋𑌦𑌿𑌤 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃. «𑌆𑌭𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇» 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌦𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌃 «𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌽𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾» 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. «𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 «𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 । 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍂𑌷𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍» 𑌇𑌤𑌿. 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂, «𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂» 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௧௭॥

பதம்.	உரை.
𑌦𑍇𑌹𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶!	ஏ தேஹளீநாயகனே!
𑌤𑌵	தேவரீருடைய
𑌪𑌦𑌂	திருவடியை
𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂	பூஜிக்கிறவர்களுக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂	பிரமனாயிருக்குந்தன்மையும் (சதுரமாக வார்த்தை சொல்லக்கூடிய முகத்தை யுடையவனாயிருக்குகையும்)

பாதோதகம்	திருவடித் தீர்த்தத்தை
ஶிரஸா	முடியினாலே
வஹதாம்	வஹிக்கிறவர்களுக்கு
ஶிவத்வம்	சிவனாயிருக்கையும் (மங்களமுடையவனாயிருக்கையும்).
தத்த்வயம்	இந்த இரண்டும்
தே	தேவரீருடைய
ஸக்ருத்	ஒரு
விக்ரமணகர்மணி	அளக்குகிற வ்யாபாரத்தில்
பூமிபாகே	பூமியில்
யுகபத்	ஏககாலத்தில்
ப்ரதிதம்	ப்ரஸித்தமாயிற்று.

உ-வ்யா ॥ தேவரீர் அநேகாவதாரஞ் செய்தபோதேயும், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸர்வலோகத்தை அளக்குகிற ஸமயத்தில்தான் திருவடியை ஸத்காரம் பண்ணினவன் தேவலோகத்தில் ப்ரஹ்மாநந்தனென்றும், பாதோதகத்தை ஶிரஸாவஹநம் பண்ணினவன் ஶிவனென்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, ஸர்வலோகத்தில் அந்த வ்யவஸ்தையில்லாமல் மற்ற ராமக்ருஷ்ணாத்யநேகாவதாரங்களிலும் திருக்கோவலூர் திருவரங்கம் திருக்குடந்தை முதலிய திவ்யதேஶங்களில் அர்ச்சையாய் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீருடைய பாதஸத்காரபாதோதக வஹநங்களிலே ஏதேனுமொன்றைச்செய்தால் ப்ரஹ்மாநந்தமும் ஶிவமும் அந்தணரந்தியரென்கிற ஜாதிவ்யவஸ்தையற எல்லாருக்கும் ஸாதாரணஸித்தமாயிருக்கிறது. அதாவது எல்லாரும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தர்களாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மாநந்தங்களான ஸம்பத்துகளைப்பெற்று தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறார்கள். இப்படித் திருவடி ஸம்பந்தங்களைப்புரண்டிருக்கும்போதும் நான் திருவடிகளிலொரு வ்யாபாரமுஞ்செய்யாமல் தடுமாறுகிறேன், என்னபாவியோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். । ஸத்காரபாதோதகேதி । (பாதோதகஸ்ய ஶிரஸா) கூவமான: ஒரு தேவலோகிக்கு கபர்தனுயிருந்து வைத்து, உன்னு

டைய வ்யாபாரம் உதாத்தமாயிருக்கிறதென்றபடி. (தவபாதம் ஸம்ஸ்ப்ருசந்தி) தேவரீருடைய திருவடியை ஸம்ஸ்காரம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸம்ஸ்பர்சமென்ன, (பாதோதகம் ஸிரஸா வஹந்தி ஸ்ப்ருசந்தி) திருவடித் தீர்த்தத்தைத் தலையாலே வஹிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்பர்சமென்ன (தேஹளீச விக்ரமணம்) தேவரீருடைய அளக்கிற ஒரு வ்யாபாரத்தில் (யுகபத்) யுகபத்தான (ஸர்வம்) ஸம்ஸ்ப்ருசந்தி ஸர்வாந் பாதோதகம் ஸிரஸா வஹந்தி ஸ்ப்ருசந்தி அஸ்ய தேஹளீச விக்ரமணே யுகபத் ஸர்வம் ஸம்ஸ்பர்சிதம் (யுகபத் ஸமஸ்தம்), த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் பாதஸம்ஸ்காரம் பண்ணின ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனைப் போலேயும் ப்ரஹ்மா திருமஞ்சனம் பண்ணின தீர்த்தத்தை வஹித்த ஸிவன்போலேயும் பூமியிலுள்ள அனைவரும் தேஹளீசனை தேவரீருடைய பாதஸம்ஸ்காரமும் ஸ்ரீபாததீர்த்தவஹநமும் பண்ணினவர்களாய்க் கொண்டு ஸம்ஸ்பர்சநர்களாயும் ஸிவர்களாயுமாகுகிறார்களென்று யுகபத்மாயிருக்கிறது, ஸம்ஸாரங்களான முக்திகளைப்பெற்று ஸ்வர்க்கதிகளும்படியாயும் உபயவிபூதிகளாயு மாகிறார்கள். “தேஹளீச” என்கிறது ஸ்ரீரங்கநாதேஸ்வராநுக்ரஹத்தால் ப்ரத்யக்ஷமாய். ॥

உரு॥ ஸக்தாபதத்வஸ ஹ பாதஸரோஜதஸ்ய
உத்தாயிநீ விஹஸிதா உத்தரணாயதா ।
வ்யத்யஸ்திதாபயஸ்தவி க்ஷரந்தீ
பாணௌ ஸஹைவ பாரணாஸநதீஸிதா ॥ ॥கரு॥

வ்யா॥ -இதி ஸதேஹளீவிக்ரமேண “ஸதேஹ க்ஷீரண வ ஸஸ்வரணம் தேஹ ஸங்க்ரமணம் ஸமஸ்தீநாம் ஸ்வர்க்கபாதஸம்ஸ்ருதம் உரஸ்த” இதி ஸஹஸ்வரண ஸம்ஸ்வயதேவ ஸஹதீர்த்யாஹ । ஸக்தேதி । (தேஹஸக்தாபத்வஸ ஹ!) ஸக்தா: = ஸஜ்ஜஸரோஜவிஸரோ அந்யா உருயஃ, தேஷாம் உபஸத்வ: தஜ்ஜநிதஸ்வேதஜதி யாவத், தஸ்ஸஹஜதி ஜாத்ருஸ: தஸ்யஸ்யஸ்பர்ஸ:, தத்ஜந்யஸ்வேதஸம்ஹிதவிதிஸாதி:

[illegible]

பதம் உரை.

பதம்	உரை
[illegible]	பக்தர்களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய நெருக்கைப் பொறுத்துக்கொண்டவனே
தே	தேவரீருடைய
பாதஸரோஜத:	திருவடித்தாமரையினின்றும்
விகலிதா	பெருகியிருக்கிற
ஜாஹ்நவீ	கங்கையென்னும்
மகரந்ததாரா	தேனினுடைய தாரையானது
ஸத்ய:	உடனே
த்ரிவர்க்கம்	தர்மார்த்தகாமங்களையும்
அபவர்க்கமபி	மோக்ஷத்தையும்
ஸூதே	பெருக்கிறதாயும்
புண்யா	புண்ணியையாயும்
புரமதந	புராரியான சிவனுடைய
[illegible]	முடிக்கு ஆபரணமாகவும்
பபூவ	ஆயிற்று.

௨—வ்யா ॥ இப்படி திருவடித்தாமரையினின்றும் பெருகின மகரந்த³மென்று பெயர் பெற்று ஸர்வேஷாம் ஸத்த்வாநாம் ஶோ பா⁴வஹங்களைக் கொடுத்து உத்³தா⁴ரணஸரித்தாய் ருத்³ரனுக்கு ஶிரோமாலையாயிருக்கிற க³ங்கை³யைப்பார்த்தால் திருவடிக்கு கீழ்ச்லோகத்தில் சொன்ன க³ங்கை³யிருக்கிறதென்பதொரு ஏற்றமோ, இப்படிப்பட்ட பாதா³ப்³ஜமுடையவன் கிடீர் ஸக்தவ்யஸநனாயிருக்கிறது. இதென்ன ஸௌஶீல்யம். இப்படிப்பட்ட தேவரீரை யநுபவியாமலிழந்து கிடக்கலாமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்। ஸக்தேதி। (ஹே ஸக்தவ்யஸந!) ஸக்தவ்யஸநத்தைத் தனக்கு பேறாய்ப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸஹித்துக் கொண்டிருந்தவனே, ஸவ்யஸநமாய்க்கொண்டு பாத³த்துக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். ஸர்வாவயவங்களையும் ஆழ்வார் மூவரும் உபேக்ஷிக்க அந்த அவயவங்கள் உபேக்ஷ்யமாயிருந்தாலும் திருவடிகள் உபேக்ஷ்யமாயிருக்கிறது. «நகஸ்ஸந்த⁴ஸந்த⁴ வத்ஸாராணி வஜ்ரமபி மார்த³வநாஸஹம், மலர்மகள் கைவருட மலர்போதிற்சிவந்தன» என்று வக்ஷஸ்ஸ்த²லத்தையான பெரியபிராட்டி ஸ்பர்ஶமாத்ரவஶ்ய ஸஹ்யமான திருக்கைகளாலே ஸம்வாஹநம் பண்ணும்போது அஸஹமாநமாய் சிவந்திருக்குமிறே திருவடி, இப்படிப்பட்ட திருவடி ஆழ்வார்களொருவரன்றிக்கே மூவர்களும் ஸ்வதந்த்ரமாக உபேக்ஷிக்க, அதை ஸஹித்துக்கொண்டிருந்ததே, இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்றபடி. பாத³த்துக்கு ஸ ஸம்பந்த⁴ம் ஶோபா⁴வஹமாயிருக்குமாப்போலே ஸக்தவ்யஸநம் பாத³ஸ்ய ஶோபா⁴வஹமாயிருக்கும் (தேவபாத³ஸரோஜத:) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (ஸம்ஸ்ருதா) பெருகியிருக்கிற (மகரந்தா³க்²யயா) மகரந்த³மென்று பேர்பெற்ற க³ங்கை³யானது, ஸர்வேஷாம் ஸத்த்வாநாம் ஸ்நாநமாத்ரத்தாலே ஸ்வர்க்³க³த்திலேயே, ஸ்வர்க்³கா³தி³ப⁴வ்யமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதி³கள் போலன்றிக்கே ஸ்வர்க்³க³த்திலேயே யென்றபடி. (ஶ்ரேயாம்ஸி ஶ்ரேயாம்ஸி) ஶோபா⁴ வஹங்களை (பு⁴ஜ்யதே) பெருக்கிறதான, ஶ்ரேயஸ்ஸுங்களை மேல்மேல் பொங்கிப்பொங்கிப் பெருகும்படிக் கொடுக்கிறதாயும்

சோகத்திலும் செக்ஷப்புத்தில் மேல்மேல் அதிசயத்தைப் பண்ணுகிறதென்றபடி. (வர்ணா) "விஷ்ணுலோகஸ்ய மஹா வாநாதிரேவந்த்ரயம்" என்று ஸர்வலோகவம்லோகயாகையாலே வர்ண்யமாயிருக்கும் (வாஸ்யமாஸஜீவாநா) இப்படி வர்ண்யமான மஹிமையானது "ஸ்ரீவத்ஸாங்க" என்று நாதனை ஸ்துதிக்கப்பண்ணுகைக்காக ஸரோமாமசயாக (பஹுலா) ஆயிற்று. என்னுடைய ஸ்தோத்ரத்துக்கு ஸாமையாகவில்லையேயென்றபடி ॥ ॥௧௩॥

உ-டு॥ விக்ராந்திகேளிவ்யதிகரா வடுவாமநீதே
ந்ருத்யத்யஹோ நிஜஜீவிதஸம்ப்ரமேண ।
ஔத்தாநபாதிசலிதாம் ஸசலீக்ஷமாணா
தேஹீசவம்சம் வஸுமதிம் ஹிதேவதேவீதம் ॥ ॥௧௪॥

வ்யா ॥ நகேவலம் ஸர்வதாதோத்கஸ்ய வர்ணாநீதாரா ஸவ்யஜநதாவயித்ருகம், கவிதா ஸாக்ஷாத்வீத்யாஹ । விக்ராந்தீதி । (நிஜஜீவித!) ஸம்ராணாமதாக்ஷக! கநேந ஸர்வத: வ்ரணசோவகரணதாதீஸ்யவத்தம்பவாஸ்நஸ்ததோத்கஸ்யாவி உபகரணதாதீஸ்யம் வ்ருத்தீயதே (விக்ராந்திகேளிவ்யதிகரா) விக்ராந்தே: ஜகத்ய விக்ரமணஸ்ய, கேளிவ்யதிகரா, வாரோஹயஜநயஜவடுவங்க தந்வநஸ்யாவாதிகேதிஸாவ:. "ஸ்ருஹஹெஹ்யஜகேள்" ரிதரூர:. வடுவடுக:, ஸாமுகை:, கவ்யவடுக: வடுகா. "ஸீமாந் காஷ்டாவ்ருணாவ்யாதிவிருவக்ஷாவவயேயதீ" தரூர:. கத்ராவவயே கவ்யவிவக்ஷாயாதிதிகேவிநீ, ஸீகவிவக்ஷாயாதித்யவரே. (தே) விக்ரமணேநாவகத்ருஸ்வ (வடுவாமநீ) வாரணாரவிந்தஸ்யதாஸணதீ. (ந்ருத்யதி) ஸத்யமோகாந் கரணாய: ஸஹஸதீ ஸதீ, ந்ருத்யஸ்யாந் "அதிமதி வடுஜநயோ" ரிதியா தோடுதாதி "உதிதயேத்தஜீவ" (ஸம்ப்ரமேண) ஸயமே. "ஸம்ப்ரமஸ்ஸ்யய: வேகஸ்யவோயத்ருதிஷ்டி । ஸஹித வேஸுஸ தவ்யாவிவர்ணவ்ஷதிஸ்ததை । தாவத்யேரவ தாராவாஸம்ப்ரமாதி தாத்வி । தாவதேத்யவதவ்ஷீராணி

ஜீவஸ்ய ப்ரத்யயிகாபி⁴தா । உத்தாநபாதஸ்தஸ்யாத² விஜ்ஞேயோऽ
ப்⁴யுத்தரோ ஹநு: । யஜ்ஞோऽத⁴ரஶ்ச விஜ்ஞேயோ த⁴ர்மோ மூ-
ர்தா⁴நமாஶ்ரித: । ஹ்ருதி³ நாராயணஶ்சாஸ்தே அஶ்விநௌ பூர்வபா-
த³யோ: । வருணஶ்சார்யமா சைவ பஶ்சிமே தஸ்ய ஸக்தி²நீ । ஶி-
ஶ்நே ஸம்வத்ஸரஸ்தஸ்ய மித்ரோऽபாநம் ஸமாஶ்ரித: । புச்சே²ऽ-
க்³நிஶ்ச மஹேந்த்³ரஶ்ச கஶ்யபோऽத² ததோ த்⁴ருவ: । தாரகா ஶிஶு-
மாரஸ்ய நாஸ்தமேதி சதுஷ்டயம் । இத்யேஷ ஸந்நிவேஶோ-
ऽயம் ப்ருதி²வ்யாம் ஜ்யோதிஷாம் ததா²” இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுரா-
ணோக்தஸந்நிவேஶக்ரமம் ப்ரத்யவக³ம்ய. “ஶிம்ஶுமாரோऽம்பு³
ஸம்ஹ்ருதஜந்துதாராத்³யாப்⁴ருத” இதி ஶேஷநிவிஶ்வா. “ஶிஶ்நே
ஶிம்ஶுமாரோ ஹிமவத்காண்ட²” திஶ்வத:. உபேதீத்ய-
ர்த²:. (ஔத்தாநபாதி³ம்) உத்தாநபாத³ஸ்யாபத்யம் த்⁴ருவம் “த்⁴ருவ
ஔத்தாநபாதி³ஸ்ஸ்யா” தி³த்யமர:. “அத இஞ்” இத்யபத்யார்தே² இஞ்.
“தபோऽர்த²முத்தாநபாத³ஸ்ய ஸூநுர்வ்யாஜாத்தஸ்ஸ்தித: । அதீ⁴ஷ்டா
யாஸேது³த்³தி⁴ம் ஶாந்தி தரா தத்³வ்ரதஸ்ய ஶுப⁴: । ஸாந்நித்⁴யாத்³யாஜ்ஞ
ஸஸ்யா ஸ்வீந்த்³ரஹிதே ஶ்ருதிஜ । ஸநாதி³ஷ்டிதம் ஸ்தஸ்யா ஸஸ்யாத்⁴ருவஸ்-
த்⁴ருவஸ்த²” இதி வசநாத். (ஶிஶுதாம் ஶாம்) ஶத்ரும் (ஶஸ்த்ரஹா
நம்) ஸஞ்சயம் (தே³ஹஶோப⁴நம்) ஶேஷம் (பஶுபதிம்) ஶங்க³ம்
(ஹிஶ்வஜம்) ஹிஶாப⁴யம் (உஷ்ட்ரம்) ஹவா (உபேதி) த்³ரோண
ப்ராவோதி, உபோபவஸ்த்ருஷ்டாஞ் “இணுதா” விதியாதேரூ
ட்ப்ரயஶேக்ஷமப³ந்த⁴ம். “மம நாஸ்த்ரஸ்ய ஶ்ரவஸ்தோதாயாணிஶாஷி
தே” த்³ருத்தக்ஷப்ரகாரேண க்ரோணஸதுத்ருஷ்யாவ்ருதீ ஸாந்த
நீதி ஹாவ:. ததா²சோக்தம் ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே “தத: ப்ர
ஹவதி ப்³ரஹ்மஜநபூர்வாவஹாராவஸரிஷ் । மம மா தே³ வா ம ம
நாந்தா³நாதோ³த்³யேநவிஞ்ஞா । வாதோ³பா⁴ ப்³ரஜாதா³ஷ்டு நவ
ஸ்ரோதாவிநிவர்தாம் । விஷ்ணுபி⁴ர்ஹதியாம் ஸக்த்யாஶிரஸாऽ
ஹநிஶம் ப்ரவ: । தத்ஸ்தேஷுயோயஸ்யா: ப்ராணாயாம
பாராயணா: । திஷ்ட²ம் ஶிவீஶிஶாஹி ரக்ஷ்யோநஜ்ஞாஜமே ।
வாயுரோமஸ்ஸ்ததேயஸ்யா: ஸ்வாமிதம்ஶஶிஞ்ஜாம் । ஹ்ரு
யோऽயிக்ஷராம் காந்தி வஹத்யதுஹக்ஷயே । ஶேஷப்ருஷ்டோ
பதிகோவோசநிவ்ருத்தாஸஶிஞ்ஜாஞ் । இமத:பாவநாயது

12

யயாவ பாதிவதஸ்ரம் । ஸீதாலகநந்தா சக்ஷுர்பத்ரேதி ஸம்ஜ்ஞிதா । அநேகபாவதஶ்சத்வாரி நிர்கமநக்ஷணா । தேவலோகாலகநந்தா ப்ரஹ்மஸ்தானேஷ்வயகக்ஷிணம் । ஸயாஸ்ரோஸவாஸீ த்ரா வஷ்ணாமேகம் ஸதம் । ஸஹேமஜடாகமவாச விநிஷ்க்ராந்தாஸ்ருத்தா: । யாவயக்ஷீவணி தேந்யா பாவாநு ஸஹஸ்ராஜாநு” இதி. “விக்ராந்திகேதுபடிகே” த்ருதீயாந்தம். “ஊர்த்வவிஷயஸந்த்யாதிரோஹிதாந்தவிணை: உபரம்ஜகரோவ்யோணம்தத்ரவ்யதர்தி” இதிலக்ஷணாத். பதவாஹிந்யா: த்வஜபடகேதுரூபதயா விக்ராந்தெத்யஜகரூபதயா ஸம்ஹாவாதேகதேஸலிவதிர் ॥

பதம்	உரை.
ஹே பக்தஜீவித!	அடியவர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே!
{ விக்ராந்தி கேதுபடிகா	அளந்ததற்கு த்வஜபடமாயிருக்கிற
தே	தேவரீருடைய
பதவாஹிநீ	திருவடியினின்றும் பெருகின கங்கையென்னும் நதியானது
ந்யஞ்சந்தீ	கீழேவிழாநின்றுகொண்டு
ஶிம்ஶுமாரம்	சிம்சுமாரசக்ரத்தையும்
ஔத்தாநபாதிம்	த்ருவசக்ரத்தையும்
ஶீதாம்ஶும்	சந்த்ரமண்டலத்தையும்
ஸவிதாரம்	ஸூர்யமண்டலத்தையும்
ஹேமாத்ரிம்	மஹாமேருபர்வதத்தையும்
பஶுபதிம்	சிவனையும்
ஹிமவந்தம்	ஹிமவத்பர்வதத்தையும்
உர்வீம்	பூமியையும்
உபைதி	அடைகிறது.

உ—வ்யா॥ கங்கையானது ப்ரஹ்மனைமட்டும் பாவநமாக்குகைக்காக தேவரீருடைய பாதபத்மத்தில் நின்றும் பெருகவில்லை;

தேவரீருக்கு ப்ராணிகளிடத்திலிருக்கும் ப்ரேமத்தைக்கண்டு ஸம்ஸாரிகள் முதல் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள அனைவரும் யத்நர்களாகும் படி ஸ்வபமாகவே பெருகிவிழுகிறது. இப்படிக்கிருக்க, நான் யத்நனாகும்படி என்மேலே விழவில்லை. "ஸ்வாமந் ஸ்வத ஸ்த்வதேக விநாயாஸ்திவிஜ்ஞவ:" என்கிறபடியே நான் என்ன ஸ்வாமஸ்ஸாமி போவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். । விஸ்ராந்தி । (ஸௌநகஜீவித!) நதர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே! "ஸவ ஷாயாஷாம் நஃ, ஸவாநேவாயா: யெஷாஜெ" என்கிறபடியே தேவரீரே நதர்களுக்கு ஜீவிதனாயிருக்கிறீரென்றபடி. தேவரீருக்கு ஸ்வஸ்த்யம் வந்தால் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. ஸ்வஸம்பந்திஸிமான வஷ்யஜூவாடத்தில் வந்து நினைத்ததுமுடியாமல் உனக்கு ஸ்வஸ்த்யம் வரும்போது ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. அப்படிக்கில்லாமல் நினைத்த காயத்தையும் முடித்து ஒருவிதமான ஸ்வஸ்த்யமும் வாராமல் நிற்கையாலே ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஜீவிதப்ரதனென்றபடி. நதாஃ ஜீவிதம் யஸ்ய ஸ: நதர்களை ஜீவிதனாக வுடையவனென்னவுமாம். "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்கிறபடியே நதர்களிவனுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பர்கள். ஜீவிதவஷரோதஸ்வரம். நதர்களுக்குக் குறைவுவந்தால் நம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆத்மாநில்லாதென்று நினைத்து ஸஷையானது ஆஸ்ரிதர்களான ப்ராணிவர்க்கத்தை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்ருஷ்டிவயத்ஸம் ப்ரவஹிக்கிறதென்று கருத்து. (விஸ்ராந்திகேதவஷா) விஸ்ரமத்துக்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற (தேவஷ்வாஸிநீ) தேவரீருடைய திருவடியிலுண்டான நதியானது, ஸஷையானதென்றபடி. வஷ்யஜூவாடத்தில் போய் ஜமத்தை அளந்து நினைத்த காயத்தை முடித்துக்கொண்ட ஜயத்தாலே நாட்டின ஸ்ஜஸ்தத்தினுடைய விதவடம்போலேயிருக்கிறது ஸஷையென்றபடி. இப்படிப்பட்ட வஷ்வாஸிநீயானது ஸ்ஜாஸ்த்ரத்தில் கட்டப்பட்டு அங்கே ஊதுமிருக்கும் வடம்போலில்லாமல் ஸம்ஸாரிகள்முதல் ஸ்ருஷ்டிவயத்ஸம் விழுந்து பெறுகிறதென்கிறார். (நதஜீவஸதீ) ஸ்வரவஸவியாநின்றுகொண்டு (ஸம்ஸாரம்) ஸம்ஸாரவக்த்தையும் (ஸ்வாநவாஜிம்) ஸம்ஸாரவர்ஷத்திலிரு

க்கும் உத்தரநவாதிருடைய வாக்ஜ்ஞன ப்ரவ்ருத்தியையும் (ஈஶ்வரதாம பாப) அதுக்குக்கீழான ஸாதிவைஷ்ணவத்தையும் (ஈஶீதஸ்தாநம்) அதுக்குக்கீழான ஸப்தபுவனத்தையும் (ஸஹஸ்ராவரம்) ஸ்ஹா ஸ்ரபாவபூதத்தையும் (பாபாவதி) ஶிவனையும் (ஸிவஸம்) ஸிவஸ்வபூதத்தையும் (உவீபூம்) ஸப்தரிஷியையும் (உபைதி) அடைகிறது இப்படி ஸமஸ்தத்தையும் பாவநம் பண்ணிக்கொண்டு விழுகிற பாகீரதியானது என் தலையில் விழவில்லையேயென்கிறானென்று கருத்து ॥ ॥௧௪॥

ஶ்ரு॥ ஶ்ரேபக்ஷைர்வ்யஜநேரிவாஹிதாவபுநம் தத
பாதாம் ஶ்ரேஜம் வர்திதம் வர்திவர்த்யாநா ।
ஶேஷாத்வித்யத்தி வாஸமாதிஸரிதாம்
வர்ணம் பஶ்யவ ஹம்ஸவிந பஹநாவாதம் ॥ ॥௧௫॥

வ்யா ॥ வர்திதம் ஸம்வதாதா ஶ்ரேஜவ ரா வக்த்ரா மஹாதோஷீ பித்ஸஹிஹரி ஸ்ரீ வர்ணதாரம் । ஶேஷஜதி । (ஶேஷாதித வீப) ஶேஷாதம் வீப = வீதிஷ்டபா யாஸ்ய ஸம் ஸக்தக்ருத ஸாத்மவீ திமாதிதாவம். "ஸக்த்ரி: ஸாவீப:" இதி ஸஹஸநாஹோஷ்ட்ய "யயாக்ஷமிக யயாக்ஷாஸ்ஷிபா பேகேநாவிமாண ஸக்தநாமிஷா ஶேநக்தியமாணைஸைஸ் ஸ்விஷ்ப: வீயதஷோயஶேஸ்திஸ்தவீப:, கணகஶதக்ஷணா கணநாஷி வ்ருதாஷ்ட" இதி. (வர்ண) கஷ்ஷ ஸ்ராஷ்ஹாவர்ண்யா வவி த்யாவநாமிஸ்ரீ' திஸ்ஸவாபராணாகவ ஸாவாக்தஷ்டஷ்டிஷ்ட வரநாதிக நதி. (ஶ்ரேபக்ஷைர்வ்யஜநேரி:) ஶேபக்ஷ:= வதா உபவக்த்ர:, "ஸஷாவ ஜாவதிஷ்டபா" இத்யமர:. கஶ்ர ஜநேரி:, கஶீநா = கரணா:, "கவ்ஸகஶ்ரோ: கணீ" த்யமர:. "ஸஹோஹம் கணிகாவர்த்யம் மஹாதேயவ வர்ண தா" இதி ஸஹணாஸஹ்ருதே:, ஜநே: = மஹாதிவர்ணத்தீர்த்ய: (விஹிதாவநம்) "பாதாவ ராக்ஷாவயக்ஷவ ஹா கணிகாவணபவாரிணை" த்யக்த்ராவக்ஷாஷிதம். (ஶத) தவ (பாதாமேஜம் வர்திதம்) "உதீவ்யாம்ஷிஶிஷேவஸ்ய நதீவ ஹதி ஶோஸநா" த்யக்ஷவகாமேரணாநாநிதம் உரணாரவிந்து

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌸𑌤𑍀. (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍) "𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. '𑌹𑌰𑌿𑌪𑌦𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾. 𑌯𑌥𑌾, 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌮𑍍 "𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 "𑌪𑌦𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌦𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾. "𑌅𑌜𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌃. 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇 "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿. (𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌪𑌦𑌮𑍍 = 𑌚𑌰𑌣𑌃, 𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌃 = 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍, 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃. "𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌜𑌾𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍 = 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑍍 "𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌜𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌪𑌦𑌸𑍍𑌵) "𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾। 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌸𑌕𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌯𑌥𑌾, (𑌪𑌯𑌃𑌕𑌣𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇) 𑌪𑍇𑌪𑌸𑌾𑌕𑌣𑍍𑌟𑌪𑌾𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇𑌃, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿) 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 "𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌳𑌯𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃. 𑌅𑌤𑌏𑌵 "𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀" 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥

பதம். உரை.

𑌹𑍇𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯! ஸ்தோத்ரத்தைப் பிரியமாக உடைய[வனே !

வேத: கமண்டலு ஜலை:	பிரமனுடைய கமண்டலுவின் ஜலத்தினால்
விஹிதாபிஷேகம்	செய்யப்பட்ட திருமஞ்சநம் முதலிய பூஜைகளையுடைய
தே	தேவரீருடைய
பாதபங்கஜம்	திருவடித்தாமரையை
அஹந்யஹநி	நாள்தோறும்
அபிப்ரபந்நா	அடையாநிற்கிற
பெண்ணா	பெண்ணாநதியானது
லோகே	உலகில்
த்ரிபதகாதி ஸரித்வராணாம்	கங்கைமுதலிய நதிச்ரேஷ்டங்களுக்குள்ளே
பஹுமானபாத்ரம்	பஹுமானபாத்ரமாக
பபூவ	ஆயிற்று

உ—வ்யா ॥ "ஸக்ருத்பாதம் ஸஹ பாதஸரோஜத:, விக்ராந்திகேதுபதிகாபதவாஹிநீ தே, ஸக்கூபதாம்" என்கிற ச்லோகங்களில் திருவடியை ஆச்ரயணம் பண்ணவந்தவர் திருவடியிலுண்டான கங்கையைக்கண்டு திருவடியைவிட்டு கங்கையை ஆச்ரயணம் பண்ணினார், இங்கு திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்று திருக்கோவலூரில் ப்ரவஹிக்கிற பெண்ணையாற்றைக்கண்டு கங்கையைவிட்டு பெண்ணையாற்றை ஆச்ரயணம் பண்ணுகிறார். காமுகனுக்கு காமிநீஸம்பந்தம் பெற்றதெல்லாம் ஆதராஸ்பதமாகுமாப்போலே, இவருக்கு திருவடியிலுண்டான ஆதரம் திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்ற கங்கையையும் பெண்ணையாற்றையும் ஸ்பர்சிக்கும்படி ஆதரமுண்டானபடி. ஒரு ஸ்த்ரீயானவள் ஸ்வகாந்தனோடே ஸம்ச்லேஷத்துக்குப்போகுமாப்போலே பெண்ணாநதியானது ஆநந்தாதிசயத்தாலே பொங்கிப்பெருகி தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து ஊரிலிருக்கும் க்ருஹங்களையும் வ்யாபித்து ப்ரதேசாவாராயிதமானதும், ஸர்வலோகத்தை அர்த்திகளுக்கு ஸர்வஸ்வம் நீட்டினதுமான தேவரீருடைய

திருவடியை ஸ்வ ஸந்நிதிம் அடைந்து போறுகையாலே ஶ்ரீபாதஸம்பந் தக்கங்கைக்காட்டிலும் அதிஶயேந பாவநதர மாகிவிட்டதென்கி றார். ஸம்புத்தி. (ஸ்தோத்ரப்ரிய!) ஸ்தோத்ரம் ப்ரியம் யஸ்ய ஸ:, "ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:" என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரத்தை ப்ரிய மாகவுடையவனே! யதாததா என்று ஏதேனுமொரு க்ஷுத்ரவிஷய வாக்யத்தைச்சொன்னாலும் அதை ப்ரியமான ஸ்தோத்ரமாகக்கை க்கொள்ளும் ஸ்வபாவனாகையாலே அஜ்ஞனான நான் ஏதேனுமொரு உக்திகளைச்சொல்லி ஸ்துதிக்க ஆசைப்படுகிறேனென்று கருத்து. திருவடியை ஊர்த்வம் நீட்டினபோது "விஜயம் திக்ஷு ஸர்வாஸு உத்கோஷயந்நிவோஷயந்" என்றும் "திசைவாழியெழ" என்றும் திக்குக்களில் விஜயத்தை ப்ரஶம்ஸிக்க அதை ப்ரியமாகக்கேட்டு க்கொண்டிருந்தானென்று தாத்பர்யம். (வேத: கமண்டலுஜலை:) "குறைகொண்ட நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து" என்கிறபடி யே ப்ரஹ்மாவினுடைய கமண்டலுஜலங்களாலே (விஹிதார்ச்சநம்) செய்யப்பட்ட திருமஞ்சனம் முதலிய பூஜையை யுடைத்தான, (த்வதங்க்ரிபங்கஜம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (ப்ரதி தினம் ப்ரதிபத்யதே) நாள்தோறும் அடையாநிற்கிற (வர்ணா) பண்ணையென்கிற நதியானது, ப்ரஹ்மாவாலே ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட திருவடியை யடைகிறதென்று சொன்னத்தாலே ஊர்த்வம் நீட்டப் பட்ட ஆபனருடைய திருவடிவயமுனும் பொங்கிப்பெருகிவருகி றதென்று ஸூசிதம். பின்னும், திருவடியமுனும் ஸ்வப்ரவாஹ ங்கிளம்பிவரும்போது தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து க்ருஹங்களையும் முழுக்கடித்துக்கொண்டும் வருகிறதென்று ஸூசி தம். "நிலம் பரந்துவருங்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த நெடுவேய் கள் படுமுத்தமுந்தவுந்திப்புலம்பரந்து பொன் விளைக்கும் பொய் கைவேலி பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே" என்கிற தி ருக்கோவலூர் விஷயமான பாசுரத்துக்கு ஸ்ரீயானவள் ஸமுத்ர வோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் போகுமாப்போலே நிலங்களெல்லாவற் றையும் வ்யாபித்த ப்ரவாஹத்தையுடைய பெண்ணையானது தீ ரத்திலிருக்கும் மூங்கில் முதலியவைகளைச்சாய்த்து க்ருஹங்களையு மழித்துக்கொண்டுவருகிறதென்றும், விபூதியை யழித்துக்கொ

ண்டு விஹரிக்கிமானிடத்தில் போனால் விஹரிக்கிறது ஸ்ரீபண் ணுவனேனென்னில்; ஸ்ரீவாநரவீரமுதலிகள் ஸ்ரீராமருக்கு அதிப்ரியமான மதுவநத்தை அழித்துக்கொண்டுபோக மதுவ நஸ்வாமியான ஸ்ரீராமரும் ராஜகுமாரர்களும் ஸ்ரீபண்ணி னுரென்றும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினர்கள். ஆகையாலே பெண் ணையானது ஸஹ்யபர்வத்தாலே ஊர்ந்து நீட்டின திருவடி வ யந்தும் பொங்கிப்பெருகி ஊரிலிருக்கும் குடிசைகளையும் முழு கும்படி செய்துகொண்டுவந்தாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜநங்களுக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்கும் ப்ரீதிஹேதுவான ஸம்ஸாரஸாகர விஷயமாக ஆயிற்றென்கிறர், திவ்யமதிப்ரீதியாலே. (ஸ்ரீவராஹபுராணம்) ப்ரீதிஸ்ருஷ்டிகளுக்குள்ளே (ஸர்வவிஷய ஸம்ஸாரநவார்த்தம் பரிஹ்ருத்ய) யோகத்தில் ஸம்ஸாரத்துக்கு விஷயமாக ஆயிற்று. ப்ரீதியானது ஒருநாள் திருவடியிலுண் டாய் ஸர்வக்ரியா ப்ரத்யக்ஷயோக விதாநயோகங்களான ஸ்தாந த்யஜதில் போய்ச்சேர்ந்ததத்தை யொழிய பெண்ணைபோலே ஸ்ரீ திவிநாமபெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தம் பெறவில்லையே ன்று கருத்து. ப்ரீதிரூபாதி தேவஸம்பந்தம் பெற்றது, அதில்லாத்தினாலே பெண்ணை ஸம்ஸாரநவார்த்தமாயிற்று. ஸ ர்வேச்வரனுக்கு ஸம்ஸாரநவார்த்தமானாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜநங் களுடைய குடியிருப்பான க்ருஹங்கள் ப்ரவாஹத்தாலே முழுகிப் போனால் ஸம்ஸாரிப்பர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய க்ரு ஹத்துக்கு தீங்கு வந்தபோதிலும் அதைமறந்து ஸர்வஸம்பந்தா ஹத்தைப்பற்றி ஸம்ஸாரிக்கிறர்களென்றபடி. "யதாஸ்தவி விஷ்ணும் யஸ்யக்ருஹஸ்த்ரீக்ஷ்ணா:" என்று ப்ராமாணிகைகளாலே நிந்தி க்கப்பட்ட உத்தமர் "அஹோபாக்யம் ஸர்வப்ராணநாயகாஸத்வ தேஹயோக ஸ்ரீஜிதா: । மாஸஸம்பத்ஸ்வர்வதி யாஸாம்க்ரு ஷ்ணம் கதம் பத:" என்று அந்த ப்ராமாணிகைகளை ப்ரசம்ஸித்தா ரிறே. இப்படி வணநதிபோலே ஸ்ரீதிவிநாமு முன்னுடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறாமல்போனாலும் ஒருநாளாவது நான் தேவ ரீருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறவேண்டாமோ வென்கிற ரென்று அபிப்ராயம். ॥ ௧௫ ॥

ஶ்ருத்யா ஸஹ்ருதயை: ஸம்மூர்ச்சிதார்த்திஷ்டாஸ்
ஶ்ரோத்ரத்வயம் யதுபத்ய பாதபத்மாஸ் |
வேதாந்தஹ்ருதஸாரஸாரவேணுஶ்ருதி பாவம்
ப்ராயேண தஸ்ய ஸஹ்ருதிஶோப ஹ்ருதய: || ௧௯ ||

வ்யா || "ஶங்கஸ் ஸுஷிரஜ்ஞாநப்ராஸம்பாஷிந: ஸ்ப்ருதிம் ஜந யதீ"தி ந்யாயேந ஸ்வாபாவிகஸுக்யாதத்வஜ்ருஹ்ருதாஜ்ஞித்ய பாணீம் ஸ்ப்ருஹ்யுபஸ்திதாம் வணயதி | ஸஹ்ருதேதி | (யஸ் ஶ்ரோத்ரத்வயம்) "கஷிதளதாரயஞ்தே ஶத்ர்யா ஞாமாம் ஸ்தாரயதே ஜபரய: | ஷிவிதாரயதே தேவாநி" தி த்ரிஹவ்ஞேநாஜீவநாயுகம் ஹ்ருஹ்யவ:ஸ்வ: வஹஞ்ஞீ ஶ்ரோத்ரஸ்மீ. த்ரிஷ்டாஜவபவா க ஶ்ரோத்ரத்ரயம் "ஶ்ரிதி ஹ்யாம்தயஸ்யாயஜ்வே"தி தயஸ்யாயஜாதே ஶ:. ஶ்ரோத்ராம்ஸி= ப வாஹா:, "ஶ்ரோத்ரேஜாஷ்பஸ்ரவணம் ஸ்வத" இத்யமர:. தேஷாம் த்ரயம் (ஸஹ்ருதயை: ஸம்மூர்ச்சிதாஸ்) ஸஹ்ருதம்= ஸமாநப்ராணேந, ஸ்வஹ்ருதம்= கஹிமாஷேயஸ்திது கபுணிதஹ்ருதாஹவதிதயா. "ஸ்வதேஞ்ஜரமாவ ஹ்ருதஷ்ணீஸஹ்ருதோமிரவஹ ஹ" இத்யமர:. விக்ரமாய= ஜமதாக்ஷ ஶணாயும், ஸம்மூர்ச்சிதாஸ்= ஸம்ஸக்திதாஸ் (கம்ஷ்டாஸ்) க பூரஹ்ருதயேஹாநீஸ்வதாரத: ப காஶஸாநாஸ் (தபாத பத்மாஸ்) கவீயஹிவ்யாவரணாரவிந்தாஸ் (கஹவஸ்) உதபத்யத, ஹ்ருஹுவ:ஸ்வரா த்ஸகேஷ விஷ்பேஷ ஹிவ்யஹளஶாஹிஹேஷேந மா ஹம் ஶ்ரோத்ரஸ்யம் ஸஶஹவஹிதிஹாவ:. (தஸ்) தாத்ருஶம் ஶ்ரோத்ர ஸ்யம், கதப்ய (வேதாஊஹ்ருதஸாரஸாம்) தஞாஶகஶநித்யஸ்ய (வாவம்) த்ரவிலம்பம்ஹ்ருதம் வாக்பவம் (கவஹிஶ்ர) தாத்ருஶஶநித்யக்ருத த்ரவிலம்பஸாவதேஶோநத்யயு: (ப ஸவஹ்ருதிம்) உத்தஹிதாஸ்யாநஹ்ருதம் ஹமவஹ்யாஶவரணாரவிந்தஹி த்யயு:. "ப்ரஸஹ்ருதி: ப்ரஸவ" இத்யமர:. (ப்ராயேண) பாஹுல்யேந, "ப்ராயோபயோஶ்ரத்யதஜ்ய பாஹுல்யாந ஶநேஷ்டே"தி ரத்நமாலா. (ஹ்ருதய:) பாநம், "பாநரயேயுகவ்யம் ஹ்ருதய" இதி ஶப்தார்த்தவலீ (கவாப) ஹமவத்பரணா தஞம் ஶ்ரோத்ரஸ்யயேவ ஶநித்யக்ருதத்ர விலம்ப பஸ்யாத்த

யா ‘‘யக்ஷரோஷிபதூதாஸி யஜ்ஞேஹோஷிதேதாஸியத் । யத்த்வ ஸ்வஸிக்ஷேயதக்ஷராஷ்வ மேபுண்மி’’தி ந்யாயேந தேத ஸ்தத்ராணாரவிந்தே ஸமேபிதம் ஸத் ‘‘பாமோபாதா மிஜாம்ஸ ஷ்டிநபஸோரதாவிநிஸ்ருதா’’ மிதி ஸோரத்பவதிஸ்யாநபூதம் த தேவப்ரபாதப்ரதேதி பாவ:. அநேநாத்யஸ்வாதுதாதிஶய: ப்ரபாஸஸாரஸ்ய வ்யஜ்யதே. ஈக்ஷித்ரப்ராஸபதேஶேந ஸோர தஸ்யஸோப்ர பாமநுஶ்ரணப்ராஸ்த்ரஹியாநாதேக்தஹாப ஹந்தி: தேகதபாபந்திபக்தஜ்யாமேஜ்யதிஹந்தேத: பதேத:’’ இதி லக்ஷணாத். உத்பத்திஸ்தாநஸ்ய ஸஜமஸ்யாந கோக்த்ராதயோரேக்ராரோபரதீதோரஸம்வோத ஸம்வ ஙபணிநாதிஶயோக்திஹேது:. உத்தராதேந ஸோரதஸ்ய ஸ்ய ஈக்ஷித்ரபாபாஞ் ஸாதஶ்ஶப்ர தீதோரவைதம்யவ்யஜ்யதே ॥

பதம்,	உரை.
ஸ்வைர	யதேச்சமாக
விக்ரம	அளக்கிறதற்காக
ஸமுந்நமிதாத்	உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற
அமுஷ்மாத்	இந்த
தவ	தேவரீருடைய
பாதபத்மாத்	திருவடித்தாமரையினின்றும்
யத்	யாதொரு
ஸ்ரோதஸ்த்ரயம்	மூன்றுப்ரவாஹமானது
அபவத்	உண்டாயிற்றோ
தத்	அந்தப்ரவாஹமானது
ப்ரேதபூத	பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்
ஸரஸாம்	பொய்கையாழ்வார் மூவர்களுடைய
வாசம்	வாக்கை
அபதிஶ்ய	வ்யாஜமாகச்செய்துகொண்டு
பூய:	மறுபடியும்
ப்ரஸவபூமிம்	உத்பத்திஸ்தாநத்தை
ப்ராயேண	ப்ராயிகமாக
அவாப	அடைந்தது

௨-வ்யா ॥ ஜகத்தையளந்தருளுகைக்காக ஸாஹஸத்தாலே உத்க்ஷிப்தமெடுக்கப்பட்ட திருவடித்தாமரையினின்றும் ப்ரஹ்மாவாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணப்பட்ட ஜலம் கங்கையென்று பேர்பெற்று லோகத்ரயபாவநியாய்க்கொண்டு ப்ரவாஹத்ரயமாகப்பெருகி தேவலோகபூலோகபாதாளலோகங்களிலிருக்கும் ப்ராணிகளுடைய பாபத்தைப்போக்கியும், பின்னும், அந்த ப்ரவாஹத்ரயத்திலும் காலதேசவைஷம்யத்தாலே ஸ்நாநஞ்செய்யாதவர்களுடைய பாபங்களை நிவ்ருத்திசெய்கைக்காக பரமபாவநர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கினின்றும் அந்தாதித்ரயமாக ப்ரவ்ருத்திக்கும் சுபிக்ஷரிக்கலான பாஷையாலே பஹிஃநிஸ்ஸ்ருதமாயிற்று, இப்படிக்கிருக்க நான் ஒன்றிலும் ஸமாச்ரியாமல் தடுமாறுகிறேன், என்னபாபமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். யதா, த்ரிஸ்ரோதஸ்ஸாக இருந்து கொண்டு ஸர்வலோகங்களையும் பாவநம் பண்ணுகிற கங்கையும் "மஹாஜலம் பரமபவித்ரம்" என்று ருத்ராதிதேவதாநுபவஸ்பர்சம் பெற்றத்தாலே வந்த ந்ருப்தநதைக்கு பரிஹாரமாக, சிலபாபவிசேஷத்துக்கு பரிஹாரமாக தோஷஸ்லம் பண்ணுவாரைப் போலே பரமபாவநர்களான ஆழ்வார்களுடைய வாக்கினின்றும் பாசுரரூபமாயிற்று. நான் ஸஹாயமாஃ மஹாபாபியாயும் பதேபதே ப்ரபூதங்களான பாபங்களைப் பண்ணியும் அதுக்கு பரிஹாரமும் பண்ணுமலிருக்கிறேன். எப்படி தேவரீருடைய திருவடியை அடையப்போகிறேனோ என்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸஹஸ்ரேதி । (ஸஹஸ்ரவிதகிரணப்ரீதாஸ) ஸஹஸ்ரவிதம் கிரணம் யதேஷ்டமாக அளக்கிற ந்ருத்தம் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ = ஸம்ப்ருக்ஷ்உஹ்ருஷ்டாஸ், ஸத்யலோகபர்யந்தம் உத்க்ஷிப்தம் தூக்கப்பட்டதான, ஸாஹஸமில்லாதபோது அங்கங்கே வ்யாப்ரியமாயுண்டாய் ஸத்யலோகபர்யந்தம் தூக்கப்படக்கூடாதிறே. (சுபாஷீதாஸ) பரோபகாரியான (தவ பாதபத்மாஸ) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (யஸ் ஸ்ரோதஸ்ஸம்பவஸ) யாதொரு ஸ்ரோதஸ்ஸமானது உண்டாயிற்றோ, (தஸ) அந்த ப்ரவாஹத்ரயமானது, த்ரிலோகங்களை பா

வசநம் பண்ணுகைக்காகவுண்டான மூன்று ஸ்வாஹாமென்ற படி. (தேஹளீதீபகந்யாயேந ஸர்வத்ர ஸம்பந்தநீயம்) பொய்கைமுநி பூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கை வ்யாஜீகரித்துக் கொண்டு (ஹவிஷ: ஸம்ஸ்காராதிரூபம்) மறுபடியும் உத்க்ருஷ்டஸ்வா நத்தை யடைந்தது. “ஸ்வாஹேதி” த்ரேதாக்நிஷு ஹோமார்த்யத்தை. த்ரேதாக்நித்தையும் பரிசுத்திபண்ணுகைக்காக ஏகஸ்வாஹா மாக ஸம்பாவிக்காமல் ப்ரத்யேகமாக ஸம்பாவிக்கிற தமிழ், பின்னும் அது போதாதென்று நினைத்து மறுபடியும் ஆழ்வார்க ளுடைய வாக்கில் நின்றும் அந்தாதித்வமாக உண்டாயிற்றென்ற படி. “தேஹளீதீபகந்யாயம்” என்று பஹுவசநமா கச்சொல்லவேண்டியிருக்க “ஸ்வாஹா” மென்று ஏகவசநமாக அரு ளிச்செய்தது மூவர்களுடைய வாக்குக்கள் பிந்நபிந்நமாக இருந் தபோதிலும் ஏகவாக்யதையில்லாத்தாலே ஏகவாக்காயிருப்ப ர்களென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருவந்தாதிவ்யாக்யாநஞ் செ ய்தருளின ஆசார்யர்களும் “மூவரும் ஏககாலீநர்களாக இரு ப்பர்களெ”ன்று அருளிச்செய்தார் ॥ ௧௬॥

ஶ்ரீ॥ ஶ்ரீகாந்தரேண ஸஹிதா விஹிதோபரோதா
நாராயணஸ்ய கலியுஷ்டயதிஷ்டநீஷு ।
தாரேண [தாரேண] பாவநபரேண சதுர்தஶகோஷ்டி
ஸ்வாநாந்தஸம் கலிதநீலநபேதவிஶ்வம் ॥ ॥௧௭॥

வ்யா ॥ அத ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதிப்ரஸாதவிஶேஷாயம் ஸர்வா ஶக்தித்வம் ப்ரஸ்தாவம் ஸ்வபாவதஸ்ஸ்வபாவஸ்ய ப்ரணிதயஶ்ச நிர்வாஹ்யம் ஸ்வாபாவ்யகோதந்யஸூசிதே । ஶ்ரீ இதி । (அ) ஸர்வஜநஸாதாரணஸுகத்ருஷ்டி: (ஶ்ரீ காந்தரேண) ஶ்ரீ கா, ரா = உத்ஸா, ஸ்ப்ருஹணீயத்ருஷ்டி: ஸ்வஶக்த்யாபோதே ந, “உதாராநாஶ்ரித்தாஸ்ஸர்வ” இதி ஸ்ம்ருதே: ஶ்ரீமாஸ்கேந, ஸ்வபாவம் உதாத்தவாத்ஸல்யதாயாம் தேஹாத்மாஸ்வத்வ ஸ்வ ஸ்வாமித்வ பரிஹாரஸ்வாமித்வ பரிஹாஸ் தகாரோதீதி ஸ்வா:. (ஸஹிதா) ஸ்வயா (விஹிதோபரோதாந்) பாஹ்யாஷ்டிகரோத்யாஸ்யநக்ஷோபயாம் தேஹாத்மா ஸ்வஸ்வாவ

स्थाने न कृतसङ्ग्रहमित्यर्थः । (शूर्पकाभ्याम्) शुक्लेन विकारेणेति योज्यमित्यर्थः । शूर्पे चात्र "पायससंसिद्धा" विधीयते । "ब्रह्मवर्चसा" इति कर्मशेषणो "योगनाका" इति कर्मदेशः । (कन्यावरणम्) एतदुक्तस्यावकृतस्य विहितविहितं यथातथा, अथवा, (कीर्तावरेण) श्री-वादरवशेन, (अवतारविहितावरणात्) अकृतस्य वा तयेन केशिताभित्यर्थः । (शूर्पकाभ्याम्) यजुर्वेदीयकस्य सप्तविधेषु अग्नीषोमीयपशुकारिणा (अन्वारोपम्) अग्नीनामकृतसंसर्गविधिना केशनाहितं यथातथा । (उदगयनेषु) अपरपक्षे सप्तधा पक्षेषु, उदग्वाष्टकादिषु अदिदिषु आषाढीषु "अष्टकायाम्" इति अष्टकादेशः । (तथा) एतदिह योजना अ दान दशमाम (अष्टमेष्टि) अष्टमी = बहुवचनम्, अष्टमीतो-ऽन्यत्र अष्टम्याम् "अष्टका" इति षष्ठ्यर्थः । स-प्तमीसाप्तमेऽपि चैकादशे प्राप्ते अनुष्ठानकृतैः (तत्रैव) पक्षेऽपि, "तावत् सप्तमेष्टि" इति नानार्थम् । यथा, (तत्रैव) विकल्पेनाभिहितयोः अपक्षेष्वभिहिततया उदकेन (आपनवरेण) अपरनव-मात्रा "नवोऽनवरोधिन्यादि" स्मृतेः (कर्षि) कृष्णप-क्षेऽष्टाभिश्च विहितेऽपि मकालमाने अधिकारविलक्षणं नवमीति व्यर्थः । (व्यवायः) प्राजापत्यम्, "उपायनं-तोपराजापत्यवायः" इति वायव्यः, संप्राथमिक-तः वा नाः वायवः । पात्रवाचकादिकानि व्युत्त्र-ऽदोऽस्यायः । अथवा, वायानं वायः वायवः अर्थ-वायवीयादितृणाम् तत्रदाना वायुलक्षणं, ततः "स-खिरि" तादिनापि आपानयोः वायतायाः । (अतर्कः) कालीनाः । "वायतावता" इति पूर्वोक्तप्रयोगात् अदि-वायोरक्षणम् । अनुपादेशिक पक्षावीयापक्षिप्य सप्तः अपराशनरूपादि विधिः तैलपात्रं सर्वसमुद्धिष्टस्य एत-न्नियत्वे निषेधः यथावद्वायवायवायुसंवरणमिति सा-धुः । अत तथापरवायवयतायोगस्यास्य सा व नाऽ

ஸ்வாராதிதேவாஸ்வே க்ஷா "நூநம்" இதி வாக்யா. "வர்த்மாநம் கமபி" த்வமநந்த விஹிதாவிமர்தாந் தேஜோஸ்ஸர்கநவமாதநக்ஷண்ய தீக்ஷேத்யத்ரிபேதாஜ்ஞாரஃ ॥ ॥௧௭॥

பதம்.	உரை.
லீலாபரேண	லீலையில் ஆஸக்தனான
பவதா	தேவரீராலே
விஹிதாவமர்தாந்	செய்யப்பட்ட ஸம்மர்த்தத்தை யுடையவர்களான
ஆராதகாந்	ஸ்துதிகளினால் ஆராதனஞ்செய்தருளினவர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களை
அநந்தராயம்	ஒருவிதமான பாதகமில்லாமலிருக்கும்படி
உந்நயிஷ்யந்	வைகுண்டத்தை நயிப்பிக்கப்போகிறவனாய்க்கொண்டு
பாதநகேந	திருவடியின் நகரூபமான
தாரேண	நக்ஷத்ரத்தாலே
த்ருதா	அளந்தருளும்போது
அண்டமத்யே	அண்டத்தின் நடுவில்
கமபி	விலக்ஷணமான
வர்த்மாநம்	இராஜமார்க்கத்தை
த்வம்	தேவரீர்
கல்பிதவாநஸி	கல்பிததீர்
நூநம்	நிச்சயம்.

உ—வ்யா॥ ஆராதகர்களான முதலாழ்வார் மூவரையும் லீலையாலே நாம் உபமர்த்தநஞ்செய்ய, அப்போது அது பொறுக்கமாட்டாமல் க்லேசப்பட்டார்களென்று திருவுள்ளத்தில் நொந்து இவர்களை ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஏறக்கொண்டுபோகும்பொழுது, ஸஹோதரர்களாய் தத்வஜ்ஞர்களான ஆழ்வார்கள் மூவ

ருமுட்காரவுமிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டு நிற்கும்பொழுது „யத்ப்ரபாயஸ் ஸமாக்ஷேத்ராஹ்லாதம் ஸந்தாநம் ஸோதிமீலித: । ஸக: க்ருதீ மதம் ஸேஷ ஸேஷமதம் ஹந்தோஹ:" என்று ப்ராரப்தஸ்ய தன்னுடைய அம்ஸத்துக்கு உசிதவ்ருஷ்டியினுடைய அம்ஸோபபத்தி த்தை அநுஸந்தித்து யதா க்ருதாநுஸந்தாநம் பண்ணினாப்போலே; எம்பெருமானும் ஆழ்வார்களுடைய திருவவயவங்களோடே நம்முடைய அவயவம் ஸம்பந்திதமானால் யத்நமாகும், அதுவே அநந்த ஜநகவ்யாபாரரூபமான லீலையுமாகுமென்று ஸாந்த்ராயம் ஆழ்வார்களுடைய மத்யே ப்ரவேசிக்க, அத்தாலே ஆழ்வார்கள் உபருத்தர்களாயிருப்பதைக்கண்டு ஐயோ! அவர்களுடைய ஸஜாதீயத்துக்கு ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு நாம் ப்ரவேசிக்கப்புக பக்தர்கள் போகங்களை யளக்குகைக்காக வளர்ந்த ஸ்தூலமான இந்த திருமேனியை நெருக்குண்டார்களே யென்று தான் அவர்களாலே பட்ட உபமர்த்தத்தை „ந ஸ்மரத்யபகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா" என்கிறபடியே மறந்து தம்முடைய ப்ரவேசத்தாலே அவர்கள் பட்ட உபரோதத்தை நினைத்து நொந்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யேறக்கொண்டுபோகும்போதாவது அஸம்பாதமாகக் கொண்டுபோகவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி நக்ஷத்ர ப்ரசுரமான ஸ்வாதீயமென்று பேர்பெற்ற தேவயாநம்போலே திருவடி நவமாகிற நக்ஷத்ரத்தாலே ஆழ்வார்களுக்குமட்டும் விலக்ஷணமான ராஜமார்க்கத்தை ப்ரதீக்ஷம் அளந்தருளும்போது ஸ்வித்தா யென்றுவாஹாம்ஜஸ நவங்களுடையகாந்தியான ராஜமார்க்கம்போலே யிருப்பதைக்கொண்டு உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் । கீ வேதி । (கீஸாபத்ரேண) லீலாஸக்தனை, ஆழ்வார்களோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து அநுஸந்திக்கவேணுமென்று அபிநிவேசத்தையுடையவனையென்றபடி. (ஸஹதாவிஹிதாபராதா:) தேவரீராலே பண்ணப்பட்ட உபமர்த்தத்தை யுடையவர்களான, உனக்கு லீலைக்கு வேறே விஷயமான வஸ்து கிடையாமல் ஒரு தேஹளியில் உட்காரவுமிடம் போராமல் நின்றுகொண்டிருக்குமாழ்வார்களை நீர் ஸம்மர்த்தஞ் செய்ய அத்தாலே க்லேசத்தை யடைந்தார்களென்றபடி. இவரு

டைய ப்ரேமமே அவர்களுக்கு உபதேசஹேதுவாயிற்று. “ஸ்வக்லேசோபதேசஸஹ” என்று ஆழ்வார்களாலே தான் பட்ட க்லேச த்தை மறந்து தம்மாலே அவர்கள் பட்ட க்லேசத்தை நினைத்து நொந்தாராயிற்று. (ஶ்ராவ்யகாவ்ய) திருவந்தாதி முதலிய வாசிகா வ்யாபாரஞ்செய்த ஆழ்வார்களை (அநந்யஶரண்யம்) ஸஹாயமி ல்லாமலிருக்கும்படி. (உந்நயிஷ்யந்) ஊர்த்வலோகத்தை நயி ப்பிக்கப்போகிறவனாய்க்கொண்டு, ஸர்வோத்க்ருஷ்டஸ்தாநத்தை நயி ப்பிக்கப்போகிறவனாய்க் கொண்டென்றபடி. (பாதந்யாஸேந) திருவடி ந்யாஸாத்மகமான (தாரேண) நக்ஷத்ரத்தாலே (த்யாம்) அ ளந்தருளும்போது (ஶுப்ரஶைல்ய) ஶுப்ரத்தின் நடுவிலே (கேஸரீ) வி லக்ஷணமான (ஸ்வர்ணாலயம்) ராஜஶாஸ்த்ரத்தை (க்ஷேபதாயஃ) தே வரீர் க்ஷேபித்தீர். (நாகம்) நிக்ருஷ்டம். “நாகநதீ” த்ரிதஶநாக வேக்ஷாவாக்யா. ராஜவீயியான துநமாஶ்ரத்திலிருக்குமாப்போ லே கம்பஶஸ்த்ரத்திலிருக்கிறதென்றபடி. முடிக்குவீதிபோலில்லாமல் ராஜஶாஸ்த்ரமும் விஶாலமாயிருக்குமாகையாலே ஸஸம்பாயமா கப் போகலாமென்று கருத்து. த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலத்தில் எல் லாருடைய தலையில் காலை வைத்து ஸம்ஹரித்தபடியால் பஹு நம் பஹுநமாய் ஜநங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குப் போகத்துடங் கினபடியாலும் ஆழ்வார்களாலே ஸர்வரும் ஸ்வீகரிக்கலான ஹா ஷையாலே அருளிச்செய்த வாசிகாவ்யாபாரரூபமான திருவந் தாதிமுதலான உபதேசமயாநுஸந்தாநத்தாலே ஸர்வஜநங்க ளும் பஹுநம் பஹுநமாய் மோக்ஷத்துக்குப் போகப்போகிறபடியா லும் ஸ்ரீவைகுண்டமான ராஜமார்க்கமும் ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென் றும், தம்மாலே உபதேசிக்கப்பட்ட ஆழ்வார்களை ஒருஸஹாயமான உபாயமில்லாமல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி க்கொண்டு போகவேணுமென்றும் நினைத்து ஸ்வரூபமாக ஒ ரு மார்க்கம் க்ஷேபித்தாரென்று ஸூசிதம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமாவதாரத்தை அடியேனிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகா தோவென்கிறாரென்று கருத்து. தான் ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே ஹவி ஷ்யத்தை நினைத்து பூர்வமே மார்க்கஶோதநம் பண்ணிவித்தா ரென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி ॥ ॥௧௭॥

உ-ரு॥ காரோவிமெzவீ கரரணாணஅவஸிரூரோக:
க்ஷித்வா: ஸ்வகெஸிதாரஸா தவ ஹம்ஸஸந்தேஶ ।
தத்ஸதெதாரஹயா விததிம் ஸஜ்ஜந்யா
ஸ்ஸம்ஸாராதாவதஹநம் ஶரணத்ருஶேஷம் ॥ ॥கஅ॥

வ்யா ॥ நகெவமஜ்நித்யரக்தவ ராவண நிஶபநெநந ஸக்ருதிநாஶெவொவகதர், கவிதஹிஉ உக்க்ருதாஶீத்யா ஹ । காஶேதி । (ஹெஹம்ஸஸந்தேஶ' காரோவிமெzவீ) காஶ்ருஜ்ஜஇ தி காரா:, ‹‹கரோகாஜ்ஜா'' விதி யாதொர: கஉணீ வஜ்ர்வத்ய ய:. திவஶவராஷாயராஜத்ய்யர:. ‹‹காஶ:ஸ்வரேஸ்வாகா ஜெ்யஷ்வ்'.தி ஶெஹஉ:. தொராவிமெ = கமஷெ, ‹‹கமஷா நஶ்சுவிம'' ஐதத்ருர:. ஶெத: க்ஷாஹிதாஜ்ஜ:காரணெவம்ஸ்வ வீத்ய்யர:. (ஸ்வகெஸிதாரஸா) ஸ்வஶ்ரீமாவெமெந, ‹‹ஜூவகெ ஸிவரீஹாஸா: க்ரீஶாஸ்ரீ மாவநஉவ, தாஸீவமரம்ஹம்வீ''ஐ த்ய்ஹயத்ராரர: (க்ஷித்வா:) கயாயஉஜ்ஞவெயவாகிக:, நத யந்தாஹித்ய்யர:. (வகா:) நகவெநகஐத்ய்யர:. (தவ) கவரிஶி தொஹாரஶணஸாஶரஸ்வதெவத்ய்யர:. (கரணாணவ ஸிரூர:) க்ரவாஸரொஹெ கஜெஶஹதா கணிகா, ‹‹காரண்யம் கரணாவஜெண'' த்ருரர:. (உஹயயா) ஜ்ஞாநஜெநாஹய வ காரெண, ‹‹வகாரவமெநயாஶ்''தி யாஷ்வத்ய்யர:. (வித திம்) விஸ்தாரம், விவதஉாக ‹‹ தநவிஸ்தார'' ஐதி யாதொ ஹஉாவாயெஉக்திநமொவெ ‹‹தி தத்யெ''த்ராஹிநா ஐணிஷெ ய:. (ஸஜ்ஜந்யா:) ஶிஷ்ட்யவரம்வராதநா, வத்வளத்வ ரம்வராரஹெவண, உஹித்ஜளஹித்ராஹிரஹெவணவ வஸஉ ரநாயாஜத்ய்யர:. ‹‹ஸஜ்ஜெஸவாயா'' ஶிதி யாதொஶத்ஜ்ஜாக ‹‹உமிதஶேவ''தி ஜீவ:. (தத்ஸதெத:) காரோவிமவரஷவ ரம்வராயா:. ‹‹ஸஜ்ஜதி: வஜ்ர்க்திவிஸ்ராரெ வாரம்வயெஉஸ தாஜய'' ஐதி ரந்ராமா. (ஸம்ஸாராதாவதஹநம்) நிவஉாவகா ஹாவாஹீதிக்ஷண ஶெயஶாநம் ஸம்ஸாரம். ‹‹ஸம்ஸாரஸ்வ்ராதம்ஸ ரண''ஶிதி ஶஸ்வரத்நாவஸெ. ஸரோவஸ்ஜஷாக ‹‹ஸ்ஜாதா''விதீ யாதொர: கதஉரிவஜ்ர்வத்ய்ய:. ‹‹ஶவஶாவளவநாரணஂஜ்வஹீ''

இத்யர்த²: (ஸ்வேஷு) ஸ்வாந்தஜ்ஞாநமயதயா, ஸ்தி²த்யத இதி ஶேஷ:. உபாயோபேதாநாம்ஸமுத்யர்த²:. "ஶேஷோ ந தே³வயோ ஸம்பரிணத்யோபாயோபேதஶேஷஸ்யேதி" இதி ஶேஷ:. ஸ வித்³யாத²: ஶேஷ: ப்ரஸித்³த⁴ஸம்பூர்ணகல்யாணகுணதயா (ஸம்யதி) நிவர்த்தயதி, ஸம்ஸாரதாபக்லேஶஸம்ப³ந்த⁴நிவர்த்தநாய, கல்யாணகுணாநுபவாநந்த³ஸம்பாதி³ ஸம்ஸாரநிவர்த்தகஸ்வ ஸ்தி²தஸ்வபரணாரவிந்த³ஸங்கல்பநாயா ஸ்தி²த யஸ்மிந் தே³வி இதி பா⁴வ:. யதா² (ஶேஷஶேஷ! காரணோவிஶேஷ) அபி இதி ஶேஷ:. (ஸ்வகேஶிகாஸா) ஸ்வகேஶிஶ: ஸம்ஸாரக்லேஶாயா:, தாஸா: பதே³ந, (க்ஷித்யா: தவ ஸ்தந: காருண்யாம்ருதபி³ந்த³வ:, தத்ஸந்ததே:) தஸ்ய காருண்யாம்ருதபி³ந்தோ³:, ஸந்ததே: "ஜாயமாநம்ஹி புருஷம் யம்பஶ்யேந்மது⁴ஸூத³ந:" இத்யுக்தவ காரணே பாதிதாயா: கடாக்ஷபரம்பராயா:, தத்ஸந்ததி ஆரேகத்யர்த²:. பஞ்சேந்த்³ரியவத³நம். (உபயதா²) ஸக்தி வ த்³வேஷயஸ்காராத்³ரா (விததிம்) விஸ்தாரம் (ஸஜ்ஜநஸ்து) காருண்யாம்ருதபி³ந்து³ரேவ கடாக்ஷாதிபரம்பராஶாலா ஸக்திவ வத்³ராத்³ரா பரிணதஸ்வஸஜ்ஜிதீ பா⁴வ:. (ந:) ஶஶ ஶதீயாநாஞ்சா, ஸ்வ ஸஞ்ஶதீயாஶ்ரயம் "த்³யோதீநிவஸேவேஷுநிஷு த்³ய" இதி அம்ஶேஷ ஶேஷ:. (ஸம்ஸாரபாவபங்கம் ஸ்வஶேஷம் யதா²தயாஸம்யதி) "உபயதா²விததிம் ஸஜ்ஜந்த்³ர" இதி பாடே² (உபயதா²) ஸக்திவ வத்³ராத்³ரகேஷு பரிணதஸ்த்³ர: காருண்யாம்ருதபராயா: கருணாதித்யர்த²:. (ந:) ஸ்வஸ்தாபாஶாம், ஸம்ஸாரபாவபங்கம் ஸம்யதீத்யய:. உத்தேஷுதிநாஶபி யாதயதிஸ்வ ராஸஜ்ஜிக ஸ்தக த்³விஶேஷநாமயிநீ ஸம்ஸாரகாருண்யா ஸக்திவ வத்³ராத்³ரா பரிணதாஸதீஶ்வரம் ஸம்ஸாரம் ஶமயதீதி பா⁴வ:. ஸ்தந ஸெய்யகாருண்யாம்ருதபி³ந்தோ³: க்ஷித்யஸ்யஶமநம் விஸ்தார வாக்யஶாந்யபேதாநாம ஸ்வஸ்தஸ்ய ஜயதிதஸ்ய ஶேஷ பி³ந்தோ³ரஶ்ரு த்³ராஜஸ்தீஶேஷாம்ஶாஸாகர்யஸாரம். விஶேஷணாநாம் ஸாகாங்க்ஷயதஸ்வ ஸ்வஸ்தவதிநாம் । ஸ்வஸ்வஸ்தஸ்ய மஹ்யம் ஸாகாஶாஸாகிரிஷ்ய்த" இதிலக்ஷணாத். "காருண்யாம்ருதபி³ந்து³:, ஸம்ஸாரபாவபங்கம்" இதி த்³ருத³ ரஞ்ஜகம். காரு

ஜ்ஞாயா: பரம்பரயாபி பத்த்ர்த்தநா பரிணாமை: பர
தேஹளீஶ காமாதிநாமஸு ஸந்தஸமயஸ்ஸ்ரு தேவகாரவ ஹ
ஸ்திவாஹகே ஸ்ரீ மாயாவ்யாஹாநாம்ஹ்ருஹீதே உவகாரவம்
ஹ்ருஹாஹவெ த்ருஷ்ய: ॥ ॥கஅ॥

பதம், உரை.

பதம்	உரை
ஹே தேஹளீஶ!	ஏ தேஹளீசனே!
காமாதிதோஷதுஷ்டே	காமம்முதலிய கெட்டகுணங்களாலே தூஷிக்கப்பட்ட புருஷனிடத்திலும்
ஸ்வகேலிதந்த்ராத்	தன்னுடையலீலையின் வேகத்தாலே
க்ஷிப்த:	போடப்பட்டதான
தவ	தேவரீருடைய
ஏக:	ஒரு
கருணா	கருணையாகிற
ஸிந்துபிந்து:	ஸமுத்திரத்தின் பிந்துவானது
உபயதா	இரண்டுப்ரகாரமாக
விததிம்	விஸ்தாரத்தை
ப்ரஜந்ய:	அடைகிற
தத்ஸந்ததே:	அந்தப்புருஷனுடைய ஸந்ததியினுடைய
ஸம்ஸார	ஸம்ஸாரமாகிற
தாவதஹநம்	காட்டுத்தீயை
அஶேஷம்	மிச்சமில்லாமலிருக்கும்படி
ஶமயதி	போக்கடிக்கிறது.

க—வ்யா । காமாதிதோஷவர்களான முதலாழ்வார்களை ரக்ஷித்ததைக்கொண்டு என்னையு மிரக்ஷிக்கவேணுமென்று காமாதிதோஷதுஷ்டரான நீரும் கேட்கலாமோவென்னில்; ஸ்வகேலிதந்த்ரத்தாலே நெடுந்தூரமிருக்கப்பட்ட வநத்தில் போடப்பட்ட ஸலிலபிந்துவானது ஸமாநமாய் ஜலிவர்ஷமானால் அந்த வனத்திலுண்டான தாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணுமாப்போலே தேவரீர் ஸ்வ ஸ்ப்ருஹம் வாங்கின உத்ரக்ஷணாந

நாதிஶயத்தாலே தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு ஶ்ரீயை அளந்தருளும் போதுண்டான வேகத்தாலே ஸஹஸைவ ஸம்பந்தமில்லாமல் கீழைக்கு நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் காலிந்தீஸௌவ்யஷ்ட உப்ருஷிதப்ரவாஹிநியிடத்தில் யத்ருச்சயா விழப்பட்ட க்ருபாபிந்துவானது அந்த வாஹிநியையும் ஸந்ததியையும் பார்த்து ஐயோ! இந்த வாஹிநீநாதம் காலியனுய்ய ஸாமத்தை யிழந்துபோகிறானன்றிக்கே அவன் ஸந்ததியும் கெட்டுப்போய் விடுகிறதே யென்று நினைத்து இரண்டு ப்ரகாரமாய் கஷிவ்யூஹமாய்க்கொண்டு கரையை யுடைத்துக்கொண்டு அந்த வாஹிநியுடையவும் ஸந்ததியினுடையவும் ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம்பண்ணுகிறது. அப்படிப்போலே யென்னிடத்தில் ஒரு க்ருபாபிந்து விழுந்தால் உத்தீர்ணனாய் நானும் க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேன், அது விழவில்லையே யென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். காலேதி “ஸந்ததேராஹ்யயா விததிம் ஸஜந்து” என்றுவது, “விததிம் ப்ரவணு:” என்றுவது பாடமிருக்குமென்றும், “ஸஜணு:” என்கிற பாடமானது வைகாநஸ ப்ராதிகமாயிருக்கு மென்றுந் தோன்றுகிறது. (ஹேபாதுகே! ஸ்வகேஶிதாரஸா) தன்னுடைய விக்ராந்திகேளி வேகத்தாலே (காலவிஶேஷி), காலவேகம் க்ரமயாதீநாஞ்ச பக்ஷணம். காலக்ரமயாசி ஹேயமார்ணஉப்ருஷித வாஹிநியிடத்திலுமென்றபடி. (க்ஷிப்த:) போடப்பட்டதான, (தவகஸ: காருண்யாம்புபிந்து:) தேவரீருடைய க்ருபாஸமுத்ரத்தினுடைய ஒரு பிந்துவானது, ஸமுத்ர ஜலபிந்துவானது வ்யவஹிதமான வநத்தில் தானாகவிழாமல் போனாலும் வாதவேகத்தாலே விழுமாப்போலே ஒரு சத்ருமான பாதுகைக் கீழாய் அந்த பாதுகைக்குள்ளே யடங்கியிருந்தாலும் விஶாலாய் வளர்ந்து லோகங்களை ஶ்ரீயா யளக்கும்போதுண்டான வேகத்தாலே ஸஹஸைவ ஸம்பந்தமில்லாமல் கீழைக்கு நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் காலிந்திவாஹிநியிடத்தில் பாவிதோஷதர்களிடத்தில் ப்ரவஹித்த காருண்யாம்புவத்தினுடைய பிந்துவானது விழுந்ததென்றபடி. இது சவிஶபத்தாலே ஸம்ஹிதம். கஷ: பாரத்தைவிட்டு ராஜா பஹிஸ்ஸஞ்சாரம் பண்ணும்போது கஷி

ச்ரிதர்கள் ப்ரணயத்ருஷ்டிக்கு விஷயமானால் ஸாராநுஜநங்களும் த்ருஷ்டிகோசரத்துக்கு விஷயமாகலாமிறே. (தத்வதேஶ:) தஸ்ய = அந்த காமவிவஶபுருஷனுடைய, ஸ்வதேஶ: = பூர்வோத்தராதிஸந்ததியினுடைய, இதுக்கு “ஸம்ஸாரதாவதஹநம்” என்கிறதோடே அந்வயம். (உபயதா) இரண்டு ப்ரகாரமாக (விததிம்) விஸ்தாரத்தை (ப்ரஸஹ்ய) அடைந்ததாய்க் கொண்டு, “ஹஜ்ஞஸ்து” என்கிற பாடத்திலுமிதுவே அர்த்தம். ஐயோ! இந்த காமவிவஶபுருஷன் ஶரீரம் ஸௌந்தர்யத்தை யிழந்து விஷயாக்ராந்தனாய் போனதுமன்றிக்கே தத்வஜ்ஞானமும் கெட்டுப்போகிறதேயென்றெண்ணி அந்த புருஷவிஷயமாயும் தத்வஜ்ஞானவிஷயமாயு மிரண்டு ப்ரகாரமாக க்ருபாஸிந்துவானது அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. ஒரு க்ருபாஸிந்துவே அந்த புருஷனையும் தத்வஜ்ஞானத்தையும் நித்யஸம்ஸ்ரிகோர்வையில் சேர்க்கும்படி பரிபூர்ணமாயிற்றென்று தாத்பர்யம். வநத்திலுண்டான அபரிமிததாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணுகிறதற்கு ஸாகரஸிந்துவானது தனக்கு ஸாமர்த்யமில்லாமல் மேகப்ரவாஹமாய் பரிணமித்து மேகதாவாக்நியை ஶமநம் பண்ணுமாப்போலே ஸாகரக்ருபாஸிந்துவானது அபரிமிதக்ருபாவஶ்யமாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்றபடி. ஸாகரஸிந்துவுக்கு அபரிமிதப்ரவாஹரூபேண அபிவ்ருத்தமாகும்படி ஶக்தியில்லை, க்ருபாஸிந்துவுக்கு மேகக்ருபாவஶ்யமாகும்படி ஶக்தியுண்டு ஸாகரஸிந்துவானது மேகப்ரவாஹவஶ்யமானால் தாவாநலஶமநம் பண்ணுமாப்போலே க்ருபாஸிந்து மேகத்தாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்று அபிப்ராயம். ஸம்ஸாரதாவ தஹநமஶேஷம் ஶமயதீத்யந்வய:. அஶேஷம் யதாபவதி ததாஶமயதீத்யர்த்த:. “ஹஜ்ஞஸ்ரா:” என்கிற பக்ஷத்தில், (உபயதாவிததிம் ஹஜ்ஞஸ்ரா: தத்வதேஶ:) பூர்வோத்தராதி ப்ரவாஹரூபயா ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதி ப்ரவாஹரூபயா விஸ்தாரம் ஹஜ்ஞஸ்ராஇத்யர்த்த:. காமவிவஶ புருஷனிடத்தில் க்ருபாஸிந்து விழுந்தால் அவனுக்கு பூர்வோத்தராதி ரூபேண ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதி ரூபேணவ விஸ்தமான.

அந்த ப்ரப³ந்த⁴ஸந்ததியினுடைய ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிற தென்றபடி. காவ்யப்ரப³ந்த⁴னுக்கு ப்ராப்த ப்ராப்தாதி ஸந்ததியுண்டேயாகிலும் ஸ்வயந்தரித்வேச்சையாலே ஸ்வாயத்தலக்ஷணமில்லாமையாலே ஶிஷ்யஸந்ததி ஸம்ஸவிக்கக் கூடுமோ வென்னில்; அந்த: காவ்யஶோஷ்ட²க்ருஷிதராய் ப³ஹிஃ ப்ரஸந்நராய் ஸாத்த்விகாவாயுக்கும் பண்ணிக்கொண்டு உக்தஜநங்களை ஸ்தோத்ரத்தாலும் கவுணத்தாலும் ப்ரஸாத³நம் பண்ணி ப்ரஸஹ்ய ஶிஷ்யராக்கிக்கொள்ளுவாருமூரிலுண்டாகையாலே அவர்களுக்கு ஶிஷ்யஸந்ததியுண்டாகக் குறையில்லை. யதா², ப்ராப்த ப்ராப்த்வப்ரஸ்ரயா ப்ராப்தீக்ஷாஹித்ராதி ப்ரஸ்ரயாவ வித திம் ஸஜ்ஜ்யாஜத்யயு:. "தத்ஸந்ததே:" என்று காவ்ய ப்ரப³ந்த⁴ஸந்ததியினுடைய ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிற தென்று சொன்னத்தாலே காவ்ய ப்ரப³ந்த⁴ஸம்ஸாரஶமநம் கைமுதிக ந்யாயஸித்³த⁴ம். இது "ஸஜ்ஜநாஸ், ஸஜ்ஜ்யா:" என்கிற இரண்டு பாடத்துக்கும் தாத்பர்யம் ॥ ॥௧௦॥

ஶ்லோ॥ நீபோத³ராணிவ விததஸ்ய ஶாகாஸகஸ்ய
த்ராணேந நாத² விஹரணிவ ஸாமஸ்ளகை: ।
ஶ்ருத்யா ஸதா³நஸ்ராயிபதே ஸ்வயஜாம்
க்ஷீராப்³தி⁴யாஸ்ய திகரேண க்ருதாயுயகம் ॥ ॥௧௧॥

வ்யா॥ அத²: "அபயுதா²: க்ஷாந்த்யோஷத்ரஸப்ரயாஸஸஹ்ருத்: க்ருதவ்யோத²ஸுதாநீஸஹஸ்ரப்ரப³ப்ஶாவணநவாஸ:" இத்யுக்தரீத்யா ஸர்வத்ர நிக்ருஷ்டேஷி ஸ்தாம் நிவோத³ராணிவ விதத ஶாகாஸகந்யாயேந க்ருபாபரிரக்ஷ்ய க்ருதாயுயேதி நிஶ்சயதி । நீவேதி । (ஹேநாத²) ஸவுவேதநாவேதநாத கவு ப்ரணதியத: "நிரவதா⁴யிகநிவேஶ ஸஹ்யஸஜ்ஜாவோ தீக்ஷிணா" இதி த்ருஷ்டே:. அத நாயேதி ஸவைராயநம் ஸஹவத: ஸுஹ்ருத்ராயிகாரிவாஸிவாவேக்ஷயா ஸ்வஹ்ருத்விஹாரேஷு கைமுதிகந்யாயம் த்³யோதயதி (நீவோத³ராஸ) நீவஸ்ய = கதம்ப³ஸ்ய, "கத³ம்ப³பா நீபவஸ்ப்ரியா" இத்யமர:. உதராஸ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸, 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 = 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 (𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯) 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌕𑌸𑍍𑌯, «𑌶𑍀𑌤𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌕𑌸𑍍𑌯» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌧𑍀𑌤 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌕𑌸𑍍𑌯» 𑌇𑌤𑌿 𑌚. (𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨, 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍) 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍋𑌷𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇» 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌃. «𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿» 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌤𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 «𑌨𑌦𑍀» 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌕𑌮𑍍. (𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰) 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍 «𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌕𑍋𑌚𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌃» 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌹𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌷𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 (𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑌃) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑌯𑌂𑌹𑌰𑍇𑌶𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. «𑌸𑌯𑌂𑌹𑌰𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌵𑌿𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌣𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃. «𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑍀𑌰𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋! 𑌶𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌲𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌃. (𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯) 𑌕𑌲𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌟𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍀𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌾𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑌾𑌯) 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 (𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑌪𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇𑌣) 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇𑌣 = 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑍇𑌣, 𑌇𑌭 𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌶𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑌂𑌸𑍀𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌃» 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌿𑌤𑌿. (𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯) 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍋. 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌹𑌤𑌃. «𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌯𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑌃. 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌕𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍. 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌕𑌂 𑌸𑌦𑍋𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌤𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿. 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌵𑌕𑌰𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥௧௬

பதம்.	உரை.
ஸஹகாரபுராதிபதே !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு அதிபதியானவனே !
ஸநாத !	ஏ ஸர்வலோகைகநாதனே ;
நீடோதராத்	கூட்டின் மத்தியத்தினின்றும்
நிபதிதஸ்ய	விழுந்த
சகுநார்பகஸ்ய	கிளிப்பிள்ளையினுடைய
த்ராணேந	இரக்ஷிப்பதாலே
விஹரந்	விளையாடுகிற
ஸார்வபௌமவத்	ஸார்வபௌமன்போலே
த்வம்	தேவரீர்
மாம்	அடியேனை
ஸ்வயம்	தானாகவே
உத்த்ருத்ய	எடுத்து
க்ரீடயா	லீலையின் ஸம்பந்தத்தாலும்
க்ருபயா	தயையின் ஸம்பந்தத்தாலும்
க்ருதார்த்தய	க்ருதார்த்தனாகப்பண்ணவேணும்

உ—ரை. உம்மை நீரே ரக்ஷித்துக்கொள்ளலாகாதோ ; உம்முடைய ரக்ஷணத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யத்தை எனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில் ; வ்யாக்ராக்ரஹ்யமான ஸம்ஸாரவ்ருத்தியினின்றும் அத:பதித்தில் விழுந்து கரையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற கிளிப்பிள்ளையை ஸார்வபௌமன் ஐயோ ! என்றிரங்கி ஸ்வயமே வந்து எடுத்துப்பாலூட்டி ஆபரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பறக்கவிட்டு விளையாடிக்கொண்டு ரக்ஷித்துத்தானுகக்குமாப்போலே, ப்ரியம் தேஹநாயகனோடு ஸம்ஸ்லேஷமாகிற உபாஸநத்தில் நின்றும் அத: விழுந்து விஷயப்ரவாஹத்தில் கறையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற வென்னை க்ருபயா எடுத்து அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும். இப்படிச்செய்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யத்தை தேவரீருக்கு விஹாரஸித்தியோடே கூட "க்ருதார்த்தோஹம் ஸம்ஸித்ரவதிகவ்ரத: ப்ரஸீத" என்கிறபடியே யடியேனும்

க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேனென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நீதேதி । (ஸநாத²) தேவரீர் நாதனுகையாலே ஸநாதனை என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். நாதன் ஸநாதனை ரக்ஷிக்க ப்ராப்தமிறே. (ஸகலபுவநராஜ்யபதே!) ஸகலலோகத்துக்கு நாதனு யிருக்கும் ஸ்வாமிந்! தேவரீர் நாதனுயிருக்கிறதுமன்றிக்கே ராஜாவாயுமிருப்பதாலே ராஜாவுக்கு ப்ரஜாபாலநம் உசிதகார்யமாயும் தீக்ஷையாகவுமிருக்கும். (ஸ்வா) ஸ்வாத்மஸம்ஸ்காரனை தேவரீர், ஸ்வாத்மஸம்ஸ்காரனுக்கு ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். (நீடோத³ராத்) வ்ருக்ஷாக்³ரஸ்தமான கூட்டின் உதரத்தினின்றும், (நிபதிதஸ்ய) நிதராம்பதிதஸ்ய, வ்ருக்ஷாக்³ரநீடோதரத்தில் நின்றும் கல்லும் முள்ளுமான கர்கசப்ரதேசத்தில் விழுந்து துடிக்கிற, ஜீவிக்கவுங்கூட யோக்யதையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவென்றபடி. (சகுந்தஸ்ய) கிளிப்பிள்ளையினுடைய (த்ராணேந, விஹரந்) ரக்ஷணத்தாலே விளையாடுகிற (ஸார்வபௌம இவ) மஹாராஜன்போலே பாலூட்டி வளர்த்து ஆபரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பறக்கவிட்டு விளையாடுகிற மஹாராஜன்போலே யென்றபடி. (தீரம்) கரையேறவிரகில்லாமல் அகதியை யடைந்தவனும் தீநாவஶரணார்த்தனுமான என்னை (ஸ்வயமேவ) தானே எடுத்து, ஆளிட்டெடுக்காமல் ஸ்வயமே வந்தெடுத்தென்றபடி. ஆளிட்டெடுத்தால் ஆளுக்கு எடுக்கத்தெரியாமல் கீழே தள்ளித்தாலும் அபாயமான ப்ரதேசத்தில் விழுவனென்றபடி.. (தீநதயாவ்ருத்திகரேண) தீநார்த்தஜநங்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே (க்ருதார்த்தய) க்ருதார்த்தனாக்கவேணும். சகுந்தத்துக்குப் பாலூட்டுமாப்போலே ஸ்தந்யத்தைக்கொடுத்து என்னைக்கொண்டு கைங்கர்யங்கண்டருளி அடியேனை யநுக்ரஹிக்கவேணுமென்றபடி. “தீநதயாவ்ருத்திகரேண ஶரணாய க்ருதார்த்தய” என்றந்வயிக்கவுமாம். தேவரீருக்கு விஹாரஸித்தியோடே கூட எனக்கும் க்ருதார்த்ததை யுண்டாகிறதென்றபடி. தயையில்லாதபோது கேவலதீக்ஷை கார்யகரமாகாது, நிர்தயனுக்கு ப்ராணிஹிம்ஸநமும் தீக்ஷையிறே. தயையும் விஹாரமில்லாதபோது கார்யகர மாகாது

கூபத்தில் விழுந்த புலியை ஐயோவென்று தயைபண்ணியெடுக்கிற வ்யாபாரம் ஶ்லாக்⁴யமாகாதாப்போலே தயை புலிவிஷயத்தில் கார்யகரமாகவில்லை. ஶ்வாநாதி ஜந்துஜநகவ்யாபார꞉. புலியையெடுத்தால் அத்தாலே பிறகு தனக்கு கஷ்டமும் வருகையாலே அந்த வ்யாபாரம் பயஜநகமாகையாலே ஶ்லாக்⁴யமாகமாட்டாது. “ஶ்வாநாதிரஸஜநகவ்யாபார” இதி ப்ரஸித்³த⁴ப்ரகாஶிகா. அப்படிப்போலன்றிக்கே என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றுமெடுத்து ரக்ஷிக்கை உனக்கு தயாகார்யமாயும் ஆநந்தஜநகமாயுமிருப்பதாலே என்னை க்ருதார்த்த²னாக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தி²க்கிறாரென்று கருத்து. பின்னும், இவருக்கு ரக்ஷணமாவது கூப꞉ விழுந்த ஶாபகாஹ்வகத்தை யெடுத்துப் பாலூட்டி வேண்டினபோது பரக்க விட்டு ஆப⁴ரணங்களைப் பூட்டுகை முதலியவைகளைச் செய்யுமாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாக³ரத்தில் விழுந்து துடிக்கிற இவரை யெடுத்து ஸ்வாநுப⁴வரூபமான பாலையூட்டி வேண்டினபோது வஷ꞉ ஸம்வாஹநாதிரூபமான கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுவிக்கை. ராஜாதி⁴ராஜனாக ஆத்⁴யமிருந்து ஸ்ரீயபதியாயில்லாவிட்டால் அந்த ஶாபகாஹ்வகத்தை யெடுத்து ப்ராணஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுவதத்தனையொழிய ஆப⁴ரணாதி³களைபூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிடமாட்டான், ஆகையாலே தேவரீர் தயாளுவாயும் ஸ்ரீயபதியாயும் நான் ஸ்ரீவைஷ்ணவகரணஹேதுவாயுமிருப்பதாலே என்னை ஸம்ஸாரத்தினின்றுமெடுத்து யாவதா³த்மபா⁴வியாக கைங்கர்யங்களைக் கண்டருளினால் தேவரீருக்கு ப்ராயோஜந விஹாரஸித்³தி⁴யோடேகூட அடியேனுக்கு ஶாபகாஹ்வகத்துக்கு ஸ்வாநுரூபஹோமஸித்³தி⁴போலே ஹோமமும் ஸித்³தி⁴க்குமென்று கருத்து ॥உ௭॥

உ௮॥ ஶ்ரீமாஶங்கதே³வ தா³ம ஸ்வபதா³வதா³பை⁴ர்ய
ஸ்வைரம் க்ஷிபந்து உபசிதஹ்ருத³தா ஶரணஸ்யம் ।
தத்தாத்³ருஶம் கத²ய தே³வவதீ³ஹாரிந்து
ஸந்தோஷபூர்ணம் ஸாக³ரஸம்ப⁴வாயா꞉ ॥ ॥உ௮॥

வ்யா ॥ யத்³யபி “ஸ்ரீபாதயாவ்ருதிகரேணை” த்³ருஷ்டம், தயாபி “கவராயஸஹஸ்ராஹாஜந” இதி உஷாவராயிகேந

कथम् उपनीयत इति चेत्, आस्तीर्णोपेक्षया उपनीयमाने, कथं देहलीविनोदायापि विस्तारितत्वात् । श्रीमतीति । (हे श्रीमद्देहलीनाथ! त्वां शरणम्) सकलजनस्य शरण्यत्वं, संसारिणामित्यर्थः. कृत्स्न (शरण्यम्) रजबन्धेत्यर्थः. शरणे तिष्ठतीति शरण्यः. "साधुरस्य" इति कर्तव्यः. कल्पवृक्षादिः. "शरणागतपर्याय यदि न रक्षावान् संरक्षणं करिष्ये । तथा शरण्यादिसर्वादि सम्प्रदायत्वेन रक्षणं" इति श्रीनी. (आं) तदा प्रशंसनार्थं अर्थेक्षणनाथस्वीकृत्यर्थः. (श्रीमच्छठकोपादिभ) स्वकीयानां शठकोपादिभिः, "शठकोपसहस्रैकविनानि" इत्यादिः. (सुदर्शनादिभिः) सर्व = "कृतान्तदेवतानां जय जय प्रपन्नानामाश्रयम् । अहितदृष्टवशीकरणे द्रोहवद्भानुभावि" इति तत्कृतकारणे कृतस्वात्मकटाक्षिता शक्तस्य जीवस्येत्यर्थः. पदं = स्थानं, पदत्यर्थः. तस्य उपलब्धे = प्राप्त्यै, उपलब्धेस्तु रक्षितुर्वपुः. "सत्युपलब्धावा" इति यादृशैः षड्गुणादिभिः प्राप्तेः कृ-

पादिभिः पाप्मजकारुण्य कृत्यर्थः. "उपलब्धिः कृता" इति देशिकः कृत्स्न रेखाप्रसारणाय (परित-स्वजनस्थितः) प्रश्नृत्तिकटाक्षेपतः वज्रपाणिः, प्रकटावस्थानाद् वज्राद्रीत्यर्थः. "अंहोदूरितप्रवृत्त" इति श्रुतेः. (देवस्य) सद्भक्तेः, नवनवोदितेत्यर्थः. "अद्भ्यस्सम्भूतः" इति श्रुतेः. देवसाक्षात्कृत्य शरणं देवशरणवासेशम्. यत्र प्रियं वर्णितं, तथापि "क्रियाविशेषणानां कर्मत्वं नपुंसकत्वे" इति क्रियाविशेषणत्वान्नपुंसकत्वम्. "शरणागतमादाय शरणं" इति व्याख्याकाराः प्राहुः "स्वार्थे णिच्" इति सूत्रे. (अपि च) पवित्रीकृतयोगाय (सावयवसंग्रहयोः) व्यक्त्याः (तत्त्वार्थः) कल्पकल्पितः, स वसव रूपं तत्त्वार्थ इति विग्रहः. पूर्वोक्तप्रकारेण वेदार्थसंग्रहीतः. तत्प्रज्ञानं प्राप्तिजनः, योगिनां सम्प्रदायज्ञानं, तत्वातीतं प्राप्तीति सा

தே³வ்யை வ்ரதிதஸ்துநாஶ. ஹே ராஜராஜஸ்ய தத்த்வவீராஸநம் ஶ்ரீக்ருத்ய த்வத்³ருஷ்டிஸம்பாத³நாய ததா³த்³ருஶஸம்பாத³நாய தாத்³ருஶஸம்பாத³நேஷ்வஸ்மத்³விஷயே வ்யாஹ. (ஸ்தேவி) நிர்வாஹ்யம் (ஸந்தோஷம் உதீ³ய) ஸத்³ய:, யதா² ஸுக²ந ஸா ஸுஹ்ருத்³ப்⁴ய: ப்ரதிப³ந்த⁴ப்⁴யாஸ்யம் ராஜநாமாஸ்து ஸம்ஜாதஹ்ருஷ்டா ஸக்தியா ஹ்ருதாநந்தஸாரேண ஸ்வஸ்த்யநந்தரமேவ ஸம்ஜாதஸ் விசேஷ ஸஹ்ருத³யாம் ஸக்தியாம் ஸந்தோஷயதி, ததா² ஸுசேதி ஸ்வக்ருதது³ரிதபரிபாகேநாநுபாதோஹம் ஸம்ஸாரம் ஸம்ஸாரார்த்திசேதஸ: ஸ்வக்ருதிதோஷஸம்ஹாரம் ஸக்தியாம் ஸந்தோஷயேதிபா⁴வ:. ஸ்வபதா³ப்த்யை ஹ்ருத்³க³தஸ்ய தே³வஸ்ய ஸ்வைரம் க்ஷிபேதி வாக்ய:. ராக⁴வஸுந்த³ரேஷு ஸக்தேஷ்வாஶ்ரிதா:. "தாத்³ருஶம்" இதி ப்ரத்யயார்த²:. "ஶுகஸ்ய வாசோ நாம வேதோக்த நயோக்த" இதி லக்ஷணாஸ. "ஸுதே" தீ³ர்க்க⁴ஸந்தோஷாபேக்ஷயா ஸ்வலக்ஷணம் வர்த்தி ப்ரகாஶ: ॥ ॥௨௦॥

பதம்,	உரை.
ஹே தே³ஹளீவிஹாரிந்!	எ திருக்கோவலூரில் விளையாடுகிற[வனே!]
த்வம்	தேவரீர்
லீலாஶகுந்தமிவ	லீலைக்காக பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட பக்ஷிபோலே
மாம்	அடியேனை
ஸ்வபதா³ப்த்யை	தன்னுடைய ஸ்தாநம்வந்து சேருவதற்காக (தன்னுடைய திருவடியைசேரும்பொருட்டு)
கு³ண்யம்	கயிற்றாலேகட்டப்பட்டதாக (தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனாக)
[க்ருத்வா]	பண்ணி]
து³ரிதபஞ்ஜராத்	பாபங்களாகிறகூட்டினின்றும்
ஸ்வைரம்	தன்னிஷ்டப்படி
முக்த்வா	விடாநின்றுகொண்டு
ஸாக³ரஸுதாயை	இலக்ஷ்மிக்கு
தாத்³ருஶம்	அப்படிப்பட்டதான

க்ஷேவி	விலக்ஷணமான
ஸந்தோஷம்	ஸந்தோஷத்தை
உபசய	வ்ருத்திசெய்

௨ – வ்யா ॥ இப்படி நிஶ்ஶேஷகர்மநிவ்ருத்தி பூர்வகத்ராணத்தை ப்ரதீக்ஷிக்கிற உம்மை கர்மங்களை விட்டு நீக்கி "ஸகேஷ்ட²ஶ்ரேஷ்ட² காலோ ப⁴வதி" என்று ஶ்வாஸத்ராணத்துக்கு விட்டால் சிறைகிடந்த ராஜகுமாரனை அபி⁴ஷேகத்துக்காகச் சிறையினின்றும் விடுவித்தால் ஸந்நிஹிதர்களான வேடிமார் பக்கல் கண்ணோட்ட முண்டாகுமாப்போலேயும், நெடுநாள் பட்டினிகிடந்தவன் அத்யல்பஸாரமான வேப்பம்பழத்தைக் கண்டால் அத்தை ஆஸ்வாத³நம் பண்ணத்துடங்குவன் போலேயும், ஸந்நிஹிதமாயும் அத்யல்பஸாரமும் க்ஷுத்³ராநந்த³ஸாத⁴நரூபமாயுமான கைவல்யாதி³களில் விழுந்து மண்டி என்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்குவாராமல்போனால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் பெரிய பிராட்டியார் முதலான தி³வ்யமஹிஷிகளோடே "செருந்தி மிக மொட்டலர்ந்து தேன் கொள் சோலை திருக்கோவலூரதனுள்" என்கிறபடியே தி³வ்யவ்ருக்ஷங்களையுடைய உத்³யாநத்தில் ஶகுந்தங்களைப் பரக்கவிட்டு விளையாடும்பொழுது வ்யாத⁴னாலே கட்டப்பட்ட வலையில் அகப்படாமல் தேவரீரிருக்கும் ஸ்தா²நம்வந்து சேருகைக்காக ரஜ்ஜுவைஶமாய்ப் பண்ணி விடுமாப்போலே, முந்துற ஶ்ரவணாநந்த³மாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பின்பு கர்மங்களை நீக்கினால் கைவல்யத்தில் புகிரமாட்டேன், சிறைகிடந்த ராஜகுமாரனை சிறையினின்று மெடுக்கும்போதே ஸுந்த³ரியான மஹிஷியோடே அபி⁴ஷேகம் பண்ணி சிறையினின்றும் நீக்கினால் வேடிமார் பக்கல் கண்ணோட்டமுண்டாகாது, பட்டினிகிடந்தவனுக்கு அத்யுத்தமமான க்ஷீராந்நம் முந்துறக்கிடைத்தால் வேப்பம்பழத்தில் அபி⁴ருசி யுண்டாகாதிறே. இப்படிச் செய்தால் பிராட்டி ஆ! என்ன உபாயஞ்செய்தான் என்ன உபாயஞ்செய்தானென்று ஶிர:கம்பநம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோஷிப்பள். இப்படிக்கில்லாத வரையில் கிணத்தினின்று மெடுத்த

புஜை கைதப்பி ப்ரஸ்நவிழுந்தால் எடுத்தவன் ஸௌஸ்யமென்று நிறுக்குமாப்போலே உன்னை நிறுப்பள், அப்படிக்கில்லாமல் பிராட்டிக்கு ஸந்தோஷத்தை கஸிவ்ருத்திபண்ணென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ஸ்ரீஸூக்தி। "அற்றது பற்றெனில்" என்கிற பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின பிள்ளானும் "விஷயஸங்கத்தை விடுமளவில் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் ஸ்வாபாவிகமான ருசி தோன்றும், அதிலகப்படாதே விஷயஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதெ"ன்றருளிச்செய்தார். இதுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியும் ஸர்வஜ்ஞ யணத்துக்கு கைங்கர்யாநுஸந்தாநமாக வர அதுக்கு பரிஹாரமாக ஸர்வரக்ஷகனெம்பெருமானைப்பற்றுகையையருளிசசெய்தார். பின்னும் "உன் சரணந்தந்து என் சன்மங்களையாயே" என்று ஸர்வரக்ஷகன் உன்னுடைய சரணாரவிந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து பின்பு என்னுடைய ஜந்மத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்றருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும் ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் "நிவ்ருத்தவிஷ்யதி கடாக்ஷ ரிபௌஸௌபாக்ய ப்ரஸந்நகர்மவிபாகஸம்பாதவாந்। ப்ரஸந்ந நாதம் ஸ்ரீதேவி ஸம்வயணிவ கைங்கர்யாநுஸந்தவிஸ்வாஸஸ்வ வாஸ:" என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸர்வஸ்வசரணாரவிந்த கைங்கர்யாநந்த வாஸத்துக்கு கர்மாதி நிவர்த்தகத்தை யருளிச்செய்தார். இத்தாலே கைங்கர்யாநந்தவாஸத்துக்கு கர்ம நிவ்ருத்திகாரணமாகச்சொல்லப்பட்டது. காரணஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஹாவிகவநியபோகையாலே ஸர்வஸ்வம் கைங்கர்யாநந்தாநுபவத்தைக்கொடுத்து ஸம்பவப்படுத்தி பின்பு கர்மநிவ்ருத்திசெய்யவேணுமென்று சொல்லித்தாயிற்று. (ஹே ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்ரீவிஹாரிந்!) "ஜீவ்யகாமோக்ஷிதஸ்த்ர ஸ்ரீரளஸ்ரீவஸதியஃ। தேவதேவஸ்ய ஸ்ரீய காகாக்ஷ்ய ஸ்வஸ்திதம் விமோஹயந்। ஜநகோத்ஸவம் வநிதைவிஜ்ஹிவாந் கவ்யாவ ஸீதேவஸஹபூஷணைநவ" என்று ஸ்ரீதத்தில் ஜநகராஜன் திருமகளோடே பெருமாள் விளையாடினாப்போலே திருக்கோவலூர் உத்யாநத்தில் நின்று ஸ்ரீராமபக்ஷிகளைப் பாக்கவிடுகை முதலிய விஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானென்று கருத்து. கோயிலில் கிளிமண்டபத்தில் கிளிகளைக்கூட்

டில் வைத்திருக்கிறதும் திவ்யமஹிஷிகளுடைய லீலார்த்தமுமென்று பூர்வர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இப்படிப்பட்ட லீலைகளாலே பிராட்டிமார்களுக்கு உல்லாஸத்தை பண்ணுவிக்குமாப்போலே என்னுடைய ரக்ஷணரூபவிஹாரத்தாலும் பிராட்டிக்கு உல்லாஸத்தைப் பண்ணவேணுமென்றபடி. என்னுடைய ரக்ஷணத்தாலே உனக்கு க்லேஶமுண்டானாலெனக்கு இதுவே அமையும் அப்படிக்கில்லாமல் என்னுடைய ரக்ஷணமும் உனக்கு விஹாரமாகையாலே ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று பரதாத்பர்யமும். (லீலாஶுகாநிவ) லீலார்த்தம் ஸம்க்ருஹிக்கப்பட்ட ஶுகஶாரிகாதிபக்ஷிகள்போலே (மாம்) சதிவமுனை அடியேனை. (ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷயா) ஸந்தாநம் வந்து சேருகிறதையும பொருட்டு, தேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தை யடைகிறதையும் பொருட்டுமென்றபடி. (குணைஸ்) தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனாக. "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" என்கிறபடியே ஸ்வகுணாநுபவத்தைக் கொடுத்து அத்தாலே யென்னைக்கட்டுப்படுத்தி யென்றபடி. அந்யத்ர (குணைஸ்) ரஜ்ஜுபி:, ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டியென்றபடி. (க்ருத்வா) பண்ணி, 'க்ருத்வா'த்யாஹாரமும். அத்யாஹாரோऽவிஶிஷ்ட:. "குணைஸ்" என்றத்தை விதேயவிஶேஷணமாகச் சொன்னத்தாலேயே அந்த அர்த்தமும் வரும். "தாம் ரஜ்ஜுபத்தாமாநய" பஶுவை ரஜ்ஜுபத்த மாகக்கொண்டுவாவென்றால் ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டிக்கொண்டுவா வென்று அர்த்தங்கொள்கை லோகப்ரஸித்தமிறே. (உசிதஸூத்ரத:) ப்ராண்யாபாசங்களாகிற அர்த்தமாகிற ஸூத்ரத்தி னின்றும், உபேக்ஷைவுக்கு பாணியும் ஸாதகமாகையாலே பாணித்துக்கு உசிதஸ்வபாவத்வமுமுண்டு. (ஸ்வைரம் க்ஷிபந்தம்) யதேஷ்டமாக விடாநின்றுகொண்டு, "ஸ்வச்சந்தக்ஷேபதயா ஸ்தித: க்ரீடாவிஹாரம் ஸ்திதமேவ ஸஹாயிகாரம்" என்கிறபடியே யதேஷ்டக்ஷேபத்தை ஆசைப்படுகிற என்னை யதேஷ்ட மாக விடாநின்றுகொண்டென்றபடி. பக்ஷியை ஸூத்ரத்தினின் றும் வெளிப்படுத்தி பிறகு ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டுவோமென்றால் கைதப்பிப்பறந்து ஓடிப்போய் வ்ருக்ஷத்தில் வ்யாதனாலே கட்டப்

பட்ட வலையில் மாட்டிக்கொள்ளவும் கூடும். கூட்டினின்றும் வெளிப்படுத்தும் முன்னமே ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பிறகு வெளிப்படுத்தினால் வசத்துக்கு அடங்கிநிற்கும். அப்படிப்போலே கொடுங்களை நீக்கும் முன்னமே ஸ்வாபராதாநுஸந்தாநத்தைக் கொடுத்தால் அந்த ஸாதநத்தையிலிட்டு "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி" என்கிறபடியே கேவலமாத்ரீகரமோஹங்களில் கண்ணோட்டமுண்டாகாது. (ஸாபராதஸம்பாவநாயா꞉) பெரிய பிராட்டியாருக்கு, இது ஸஹ்ருதயாநாமவஶ்யமவஶ்ய லக்ஷணம். பெரியபிராட்டியார் முதலான திவ்யமஹிஷிகளுக்கென்றபடி. (தத்ராஷ்ட்யம்) ஸாபராதஸாபராதமான (ஸந்தோஷகௌதுகாய) ஸந்தோஷத்தை ஸுஸ்பஷ்டம் பண்ணு. என்னை ரக்ஷிக்கத்துடங்கின போதே தாம் பண்ணின ஸாபராதகாரம் பலித்ததென்று ஸந்தோஷிப்பவள். இப்படிப்பட்ட உபாயஞ்செய்தால் ஸந்தோஷமிஸ்பஷ்டமாகுமென்றபடி. தாம் திருப்பாற்கடலில் நின்றும் அவதரிக்கும்போது அஸ்ப்ருஶ்யாகாரத்தையாய் ஸமுத்ரமதன ஸம்பவையாய் அவதரிக்கும்போது தம்மை தேவரீர் ஸ்பர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டத்தாலுண்டான ஸ்நாநத்தைக் காட்டிலும் கோடிப்பங்கு அதிகமாக ஸ்நாநத்தை யடைவள். இது "ஸாபராத ஸம்பாவநாயா꞉" என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் ॥ ॥௨௦॥

ஶ்லோ॥ மாதர்மைதிலி வ்ருஜிநவ்ருஷவேகுதீயாம்
வெயாகஸ்ம்ரீம் விஷயவிஷயாதராஹஸொ꞉ ।
ஸங்கோசஶமுகஸஹ உதிரவஸா கக்ஷவெந்த்ர
ரமீக்ஷ்ய மாசநாகம்விதரஹவிகம் ॥ ॥௨௧॥

வ்யா॥ மாத꞉ "க்ஷிபாமி உசிதவஜ்ரதொமாணவ" இத்யுக்தம், ஸதத்யேதத், தயாவிகமெந்த்ய꞉ வ்ருதிவாஸகமெத்ய வத்யவெஷநாக உவ்ஜயா, தஹஸாவெ கயஉநாக உத்ர ஜதி ஸம்பவதிவ ரயஸொஸக்ஷ்ய வ்ருதிவாஸகிவதுநவெத்யெந்த்ரமஸ க்ஷ்யயா கவெயவிவஹணீயதித்யாஹ । மாதர்மெதி । (ஹெ ஸங்கோசஶமுகஸஹ!) உதித்யவஸஜதுகஸஹ! ஜதேஷு ஶேஷி ண்ணிஶேஷஸதாஸஉசிதநிவதுநகெஶஸஹிஷணககம் ஶ்ருத்யா

तयति (स्वा वाग्वृषभस्य व्यञ्जनस्य सम्भवः) वाग्वृषभः = वाचकसंघातः, वाचानां समूहो वाग्वृषभ इति विग्रहः. "वाचां समूहश्च" इति समूहार्थे यत् प्रत्ययः. "वाग्वृषभो वाचकसंघात" इत्युक्तम्. तस्य स्वरूपाणि वाचकस्वरूपाणीत्यर्थः. शृङ्गसमूहो वाग्वृषभः वाग्वृषभस्य शृङ्गाणीव इति विग्रहः. "शृङ्गसमूहः [illegible]" इति [illegible]. [illegible] चत्वारि [illegible] [illegible] नामाख्यातोपसर्गनिपाताः. [illegible] [illegible] [illegible]. यानि व्यञ्जनानि = प्रकटितानि, "[illegible] व्यञ्जनानि [illegible]" इत्युक्तम्. [illegible] = [illegible]. [illegible]. "[illegible]" इत्यर्थः. "[illegible]" इति [illegible]. "[illegible]" इत्युक्तम्. [illegible] इति भावः. (विषयविषयिणोः सम्बन्धः) विषयः = [illegible], "विषयाः [illegible]" इत्युक्तम्. [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], "[illegible]" इति [illegible]. अथवा, [illegible], [illegible] इति भावः. "[illegible]" इति [illegible]. (सप्तयम्) "[illegible]" इति [illegible] "[illegible]" इत्यर्थः. ([illegible]) [illegible] [illegible] इति भावः. [illegible] [illegible] इति विग्रहः. [illegible] "[illegible]" इति [illegible]. [illegible]. ([illegible]) [illegible], [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible] "[illegible]" इत्यादिनोक्तत्वात्. ([illegible])

த்³ரஷ்டா (ப்⁴ருஶமநுகம்பிதும்) த்³ருஷ்டாநுகம்பயா நந்த³ஹ்ருதி³தும் அநுகம்பநீயாநாம் அக்³ரேஸர: "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸதா³சாரஸ்த² ஸமாஶ்ரயஸ்ய தே³வஸ்ய நாத²நீ" இதி நாத² ப³ந்து⁴ த்வயம். (அர்ஹஸி) ஸமர்த²தமோ(அ)ஸீதி தரங்க³ஸ்வர த்³வாத³ஶ ஸாஸ்ரீலக்ஷ்மீஸஹ்ருதயம் வ்ருஜினவஶ ஸமுத்த²ம் விஷயவையாகுல்யம் த்வதி³தரைர்து³ரபநோத³ம் ஸமீக்ஷ்ய ப்⁴ருஶமநுகம்பிதுமர்ஹஸீதி பா⁴வ:. "விஷயஸிந்து⁴தரங்க³ஸங்கை⁴:" இத்யத்ர ஸ்ரீயவ. "வாதூலவ்ருஜினவஶஸமுத்தை²:" இத்யேதாவதாபி லக்ஷணம் ॥ ௨௧ ॥

பதம்.	உரை.
தே³வநாயகஸர்வஸஹ!	பக்தர்களாலுண்டான நெருக்கைப் பொறுத்துக்கொண்டவனே!
வாதூல	பெருங்காற்றுக்கு ஸமானங்களான
வ்ருஜின	பாபங்களாலே
வஶஸமுத்தை²:	உண்டான
விஷயஸிந்து⁴	சப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்திரத்திலுடைய அலைகளின்ப்ரகாரங்களினாலே உண்டானதும்
தரங்க³ஸங்கை⁴:	
மதீயாம்	என்னுடையதுமான
வையாகுல்யம்	வ்யாகுலமாயிருக்குகையை
த்வதி³தரை:	தேவரீரைக்காட்டிலும் அந்யர்களாலே
து³ரபநோத³ம்	போக்கடிக்க முடியாமலிருக்கிறதாக
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
த்வம்	தேவரீர்
ப்⁴ருஶம்	மிகவும்
அநுகம்பிதும்	கிருபைபண்ணுகைக்கு
அர்ஹஸி	யோக்யராகவாகிறீர்

அ—வ்யா ॥ பெருங்காற்றுலே மேல்மேல் வர்த்தியாஸமுத்ரத்திலுண்டான பெரிதான அலைகளின் ஸங்கங்கள் போலேயிருக்கிற என்னுடைய பாபங்களாலே மேல்மேல் வர்த்தியா உண்டான விஷயாநுபவங்களாலே நான் படுகிறபாடு உன்னையல்லது

நிரஸநீயமன்றென்கிறதைப் பார்த்து ஸாதுக்களிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே அவர்களுடைய உபத்ரவத்தையும் ஸஹித்த தேவரீர் அடியேனிடத்திலும் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । வாதபோதேதி । (வாதபோதகஸத்ருக்ப்ருஜிநப்ர ஸம்பவை:) வாதபோதகஸத்ருக்ஷை = பெருங்காற்றுக்கு ஸத்ருஶங்களான, அதிவேகத்துக்களானவென்றபடி. வ்ருஜிந = பாவங்களாலே, ப்ரஸம்பவை: உத்பத்தியையுடைத்தானவைகளான, (விஷயஸிந்துதரங்கஸங்கமை:) விஷயஸிந்து = ஶப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, விஷயங்கள் ஸமுத்ரம்போலே அபரிச்சேத்யங்களாயிருக்கின்றன என்று கருத்து. தரங்கஸங்கமை: = அலைகளுடைய ஸங்கங்களினாலே, தத்தத்விஷயாநுபவ ப்ரவ்ருத்திகளாலே, ஸமுத்ரத்திலலைகள் பெருங்காற்றாலே மேல்மேல் ப்ரவ்ருத்தியா ஒழிவில்லாமலுண்டாய் அதில் நின்று ஆவர்த்தங்களாக சிறியதுபெரியதாக ஸங்கஸங்கமாக அலைகளுண்டாகுமாப்போலே க்ஷணங்கூட விச்சேதமில்லாமல்ப்ரவ்ருத்தியாயுண்டான விஷயாநுபவங்களாலும் அதில் ஆவர்த்தஸத்ருஶங்களாலும் நான் படுகிற வ்யாகுலத்தை அத்யந்தாஸஹ்யமாயிருக்கிறதென்று கருத்து. (பீட்யாம் தேவ யாகுலீம்) வ்யாகுலஸ்யாஸ்ய தேவயாகுலீம், என்னுடைய வ்யாகுலத்தையை யென்றபடி. (ஸஹஸே ஸாதுபராதஸஹ:) ஸாதுக்களிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே யன்றோ முதலாழ்வார்கள் உபத்ரவஞ்செய்ய அதைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தாயென்றபடி, அந்த க்ருபைக்கு நானும் பாத்ரமாகவேணுமென்று கருத்து. (அந்யைர்நரை:) தேவரீர்களைக் காட்டிலும் அந்யர்களாலே (துர்நிரஸாம்) நிரஸநம் பண்ணக்கூடாமலிருக்கிறதாக, இது வியய விஶேஷணம், (அந்யை:) பார்த்து, "பஶவ:பாஶிதா: பூர்வம் பரமேண ஸ்வலீலயா । தேநைவ மோசநீயாஸ்தே நாந்யைர் மோசயிதும் க்ஷமா:" என்கிறபடியே யென்னாலேயாவது ப்ரஹ்மாதிகளாலேயாவது விடுவிக்க முடியாதென்பதை யென்வார்த்தையில் ப்ராமாண்யமில்லாமல் போனாலும் அநுமாநத்தாலேயாவது ஶாஸ்த்ரத்தாலே யாவதன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷத: அறிந்துகொள்ளுமென்றபடி. (ஸ்வம்) ஸர்வஶக்தனுமாயும் தயாஸாகரமாயுமான தே

ரீர் (ஶரண்யா) உபாயமாக (அநந்யக³தீநாம்) க்ருபைபண்ணுகைக்கு (அர்ஹஸி) யோக்யராகவிருக்கிறீர், க்ருபைசெய்ய யோக்யதை யும் தேவரீரிடத்தில் தானிருக்கிறது. தேவரீருடைய ஜ்ஞாந ஶக்திகளையும் இதரர்களாலே முடியாதென்பதையும் பார்த்தால் தேவரீரே யோக்யரென்றபடி. "ஒன்றுசொல்லி யொருத்தனில் நிற்கிலாத" என்கிற பாட்டில் ஒரு விஷயத்தை அநுபவிக்கத்தர வேணுமென்று சொல்லி அதை அநுபவிக்கும் முந்தியே விஷயாந்தரத்தை ஆசைப்படும்படி அவஶ்யஸத்ருஶமுமாய் அதி ப்ரபலமுமாய் பரஸ்பரவிரோதிகளுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி, ஆதலா லுன்னுடைய க்ருபையாலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை போக்கி யருளவேணுமென்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று பாவம் ॥ ॥உக॥

உஉ॥ ஸந்தப்யமாநமபி ஸதா அபி ஜாயமாநம்
தேஹஸ்ய ஈஶ ஹ்ருஷீகதோஷகலி விஷயவ்யஸநம் ।
நாத ஸ்வயம் ஶமய நைவ ஜாஸ்ய த்வ
ஶீக்ரம் ஸமேத கருணா கருணார்த்ரஸ்வாம்॥ ॥உஉ॥

வ்யா ॥ நந்த ஸத்யா ஏவ ஏ ஏ அபராத்ரக்ஷணஸ்ய வ்ருத்தாநந்தீயா கருணாஸ்யவதாதே, கிம்கர்யஶ்ரீதி சேத், தத்ராஹ । ஸந்தஸ்தீதி । (தேவதேஹஸ்யேஶ! தே) ஸர்வரக்ஷணஸ்ய வ்ரதஸ்ய தவ (கருணா) க்ருபா, "காருண்யம் கருணாகர்ணா க்ருபாஶயே" த்யமரஃ. (இதி) ஸந்தஜ்ஜநாநுஷ்ஸஸ்ய காரேண (ஸதா) வர்த்தமாநஜநநஸ்ய (அபிஜாயமாநம்) அநேகஜந்மஜிதஃ ஹ்ருஷீகதோஷவிகாரயா அபிஜாயமாநத்யர்த்தஃ. (ஸந்தப்யம்) உத்தரத வாவாரம்ஹாயா வ்ருஜிநவ்ரியிஷ்டம், "அஸாயாயோஸ்வ்ருஜிநம்" ரித்யஸஞ்ஞாநபாரிதிவ த்யே "ஸ்யோநஹ்யாஸீதி" தி ஸ்ரீவ:. (கருணாம்) உபநீயாம், அதஸஸ (ஹ்ருஷீகதோஷஸி) அதேதநக்ஷண ஸர்வதர்வாதியோ ஜாதாவாஸவிஶ்வாவாநஸ்ரா அஸி ஶிஶாஃ, "ஶிஶாஹ்ருஷீ" த்யே

ரம். (விராவயந்தீம்) க்ரந்தயந்தீம் (அவஸ்தாம்) வ்யவஸ்திதம் (நாத) ஸர்வஜகந்நியந்த: (ஸமர்த்தகே) ஸம்பூர்ணஶக்தௌ (த்வயி ஜாக்ரதி) ஜாகரணஶீலே, ரக்ஷணாயோத்யுக்தே தவயா நவஸ்தீக்ருத்ய:. ஜாக்ரதீத்யநேந ஜாகரேதுர்க்ருத்யம்: (ஸஹேத கிம்) க்ஷமேத கிம் ? த்வயி ஸர்வரக்ஷகே வ்யதேதவஶ் ஸ்வாதந்த்ர்யாத்மிகா காருண்யா ஸந்தாபஸ்தீஜீயாம் ஶோசநீயாவஸ்தாமுபேக்ஷ்ய நாவேக்ஷேதேதி பாவ:. "தேஹஸ்தேஷு" இதி யாதேர: தஜ்ஜிஜ்ஞ:. "காருண்யகாருண்யாவஸ்தா"மிதி பாடபேக்ஷயா காருண்யகார்பண்யாவஸ்தா"மிதி பாடஸ்தாவயாநிதி வந்திஹாதி ॥ ॥உஉ॥

பதம்.	உரை.
தேஹதேஹளீஶ	ஏ தேஹளீசனே
ஸாவத்யம்	பாபப்ரசுரமாயிருக்கிறதும்
இதி	இந்தப்பிரகாரம்
ஸதா	எப்பொழுதும்
மயி	அடியேனிடத்தில்
ஜாயமாநம்	உண்டானதும்
த்ருஷதோऽபி	கல்லுக்களையும்
விராவயந்தீம்	அழும்படி செய்கிறதாயும்
காருண்யம்	அன்னியர்களுக்குக் கருணைபண்ணும்படியானதுமான
அவஸ்தாம்	அவஸ்தையை
நாத	ஸர்வலோகநாதனும்
ஸமர்த்தகே	ஸர்வசக்தனுமான
த்வயி	தேவரீர்
ஜாக்ரதி ஸதி	ஜாகரூகனாயிருக்கும்பொழுது
தே	தேவரீருடைய
காருண்யா	கருணையானது
கிம் ஸஹேத	ஸஹிக்குமாயென்ன (ஸஹிக்காதென்றபடி)

தாத்பர்யம் ॥ நான் பண்ணின தோஷாபராதத்தாலே யிப்படிப்பட்டதென்று வாய்க்குக்கூட சொல்ல நிலமில்லாமலிருக்கிற என்னு

டைய சோசநீயமான அவஸ்த்தையைக்கண்டு அசேதநங்களான கல்லுக்கள்கூட இரங்கி வாய்விட்டுக்கதறாநிற்கும், இப்படிப்பட்ட சோசநீயமான அவஸ்தையை ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகருமாயிருக்கும்பொழுது தேவரீருடைய கருணையானது ஸஹித்துக்கொண்டிருக்குமோ, இப்போது என் ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது, என்னுடைய பாபமேயென்று, ஆழ்வார் "முன் செய்தவினையே முகப்படாய்" என்று நொந்தாப்போலே நொந்து சொல்லுகிறார் । ஸந்தஷ்டேதி । (ஸந்தஷ்டம்) பாபத்வாரா மான, தேவரீருக்கு ஆநந்த ஸாம்ராஜ்யம்போலே பாபஸாம்ராஜ்யமெனக்குண்டென்றபடி. பாபஸாம்ராஜ்யமாவது தேனடையை மக்ஷிகங்கள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப்போலேயும், நெய்க்குடத்தை பிபீலிகாதிகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப் போலேயும், "மொய்த்தவல்வினையுள் நின்று" என்கிறபடியே பாபங்களென்னை மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. ஸமுத்ரத்திலொரு க்ஷுத்ர ஜந்து நின்று அலையுமாப்போலே நான் பாபஸமுத்ரத்திலலைகிறேன். இப்படிப்பட்ட பாபங்களை செய்கிறதில் உனக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் ஸாமர்த்யம்போலே எனக்கு ஸாமர்த்யமுண்டென்றபடி. "சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிது" என்றாரிறே. இது ஸாத்ருச்யம். இப்படிப்பட்ட அநேக மஹாபாபத்தாலே உண்டாயிற்றென்றபடி. (உதிதாயமாநம்) இந்தப்ரகாரமுண்டானதான, "ஸஹிஷ்யே ஸர்வாணி" என்று மநிகள் தங்களுடைய அவஸ்தையை வாயால் சொல்லநிலமல்லாமல் கையாலே காட்டிச்சொன்னாப்போலவும், த்ரௌபதீ தன்னுடைய அவஸ்தையை வாயாலசொல்ல நிலமல்லாமல் "உதாவிஷ்யாமி ஸஞ்சாரம்" என்று கைகாட்டிச் சொன்னாப்போலவும் இவரும் தனக்குண்டான அவஸ்தையை வாயால் சொல்லநிலமல்லாமல் "உதிதாயமாநம்" என்று கைகாட்டிச்சொல்லுகிறார். உதிரோஹ: ப்ராகாரவசநம், ஸந்தம் ரத்தேன ஜாயமாநாதித்யர்த்த:. (மயி) "க்ஷணம் ஸ்ரீரங்கேசோ ஸ்ரீரங்கநாதஜநாய:" என்கிறபடியே க்ஷணங்கூட தேவரீருடைய விரஹதாபம் ஸஹியாமல் முடிந்துபோம்படி அத்யந்த ஸுகுமாரனையென்னிடத்திலென்றபடி. (ஸமுஜாயமாநம்) இராப்பகலே

ன்று விஶ்ராமமில்லாமல் எப்பொழுது முண்டாகிறதென்றபடி. ஜ
ந்துக்கும் உனக்கும் ஸதா ஸந்தாநம்போலே எனக்கு ஸ
ந்தாபாநுஸந்தாநமென்றபடி. (ஸதா) ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பக
லில் போஜநாதிவ்யாபாரமும் ராத்ரியில் நித்ராதிகளுமுண்டு.
"உண்டறியாளுறக்கம் பேணாள்" என்கிறபடியே எனக்கு போஜ
ந நித்ரைகளொன்றுமில்லாமல் ஸர்வகாலமுமிப்படி ஸந்தாப
மிப்படியாயிற்றென்றபடி. (ஹே தேவ ஸர்வேஶ! த்ருஷ்டேநாபி)
கல்லுக்களையும் (விலாபயஸீ) விலாபம் பண்ணும்படி செய்கிற
தான, "மரங்களுமிரங்கும் வகைமணிவண்ணவோவென்று கூவுமா
லென்"று ஹே மணிவண்ணா வென்று உச்சைஸ்வரத்தோடே கூப்பிடும்
படியான ஆழ்வாருடைய தயநீயதஶையைக்கண்டு அசேதநங்
களான மரங்களுமிரங்கினப்போலே, கல் நெஞ்சென்று நிர்த்தய
னுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட காடிந்யமுள்ள கல்லுக்க
ளுங்கூட "ஹே தேவ ஸர்வேஶ" என்று உச்சைஸ்வரத்தோடே இ
வர் கூப்பிடுகிற தயநீயதஶையைக்கண்டு கதறாநிற்கிறதுகளென்
றபடி. கல்லுக்களுமிப்படி கதறினால் சேதநருமுள்ளவர்கள்
என்படுவார்களோ, முடிந்தேபோவார்கள். நாடழியாநிற்கும், உன
க்கு ஶ்ரீவிபூதிவிச்சேதம் வரும்படியாக நிற்குமென்று "த்ருஷ்
டேநாபி" என்கிற அபிஶப்தத்துக்குக்கருத்து. "ஜநஸ்தாநே
ஶூந்யே விகலகரணை ராய்யசரிதை ரபி க்ராவா ரோதித்
யபி தலதி வஜ்ரஸ்ய ஹ்ருதயம்" என்று தேவரீர் அபிமதவஸ்துவை
விட்டுப்பிரிந்து "அஶோகஶோகாபநுத" என்றும் "ஸ்வஸ்தஸி
வாராரோஹே ஸாம் நேதா ஸஜ்ஜலஸ்யஷ்டஸ் । அயாவிரஹிதஸ்த்வா
ஹம் ஶோகாஶ்ச ஜீவிதஸோத்ஸ்ந:"என்னும்படிகிற அவஸ்தையைக்கண்டு
கல்லுக்களுங்கதறி வஜ்ரமும் ஸ்புடிதமாயிற்று. தத்காலத்தில் "ஸா
விஷாதம் ஸஹாபோஹா" என்று ஆஶ்வாஸநம் பண்ணும்படி
இளையபெருமாளிருந்தார். ஆழ்வார் கதறும்போது திருமேனிக்கா
வலாக மதுரகவிகள் எழுந்தருளியிருந்தார். "காகுத்ஸ்தஸ்ய விஜ
நேவிஸ்ருஷ்டா பாஷ்பவஶாத்ர விஷாதவஸீதா" என்கிறபடியே
நான்வனசாகியாய் விட்டேன். இப்படி அபிமதவஸ்துவைவிட்டுப்பி
ரிந்து பட்ட க்லேஶத்தை தேவரீர் அநுபவித்திருக்க என்னை உபே

க்ஷிக்கலாமோவென்கிறாரென்று கருத்து. (நாயக) ஸர்வலோக நாயகனாயும் (ஸர்வ சக்தே) ஸர்வ ப்ரகார சக்தியை யுடைத்தாயுமான (க்ருபி ஜாதா ஹ்ருதி) ஜாத தீக்ஷ்ணா (தே கருணா) தேவரீருடைய க்ருபையானது (கருணாம்) உபநீயமான, உத்க்ருஷ்ணம் காருண்யாவஹாமிதி யாவத். "ஸாயுஜ்ய ப்ரதமம் உத்க்ருஷ்ட காருண்யாவஹம் மிதி" இத்யுக்த, கருணாம் = ப்ராப்தா: காருண்யாவஹாமிதி யாவத் இதி மொழியில்பாஷ்யம் வ்யாக்யாநம். பார்க்கிறவர்களுக்கு கருணை பண்ணும்படியான வென்றபடி. (அவஸ்தாம்) என்னுடைய உபேக்ஷையை (கிம் ஸமேஹத) என் ஸஹித்திருக்கிறது. கிமிதி ப்ரஸ்ந கம்யதி யாவ:. கிமிதி உபேக்ஷ்ய கஸ்மிந்நிதி யாவத் "கிமிதி நாமோ ஸாவஹம் கரோமி" இதி உபேக்ஷ்யம். நியந்தாவுக்கு சக்தியிருந்தாலும் அவனாலே க்லேசப்படுகிறவனுக்கு க்லேசநிவ்ருத்திவாராதாப்போலே உபாஸகர்க்கு சக்தியில்லாமல் போனாலும் அவனாலே வாராதுக்கு உபயோகமில்லை. அப்படிக்கன்றிக்கே ஸர்வ ப்ரகார சக்திமானாக விருக்க உபேக்ஷயானது காரியகரமாகாமலிருக்கிறதே? உபாஸ்யனாயும் சக்திமானுமான ஸர்வேஷ்வரன் உதாஸீநனாகிலும் அவன் வாராதுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பன், நீர் நாயகனும் நான் ஸமாயுமிருக்க ரக்ஷியாமலிருப்பதேதென்றபடி. கல்லுக்கரும் கதறும்படியான அவஸ்தை யாவது:– "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்கும் சோரும் - நெடுதுயர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள்" என்றும், "அழுவன்தொழுவனாடிக்காண்பன்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே நிவாரணாதிவிஷயமின்றியே ஒருக்காலும் நிலையானது எங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாமலிருக்கையும், உன்னைக்காண்கைக்காகப் பேறாற்றாக ஊறுகிற தன் கண்ணீராகிற கடலைத் தன்னுடைய க்ஷிநிவேஸாஸ்யத்தாலே கைகளாலே இறையா நிற்கையும், "உபஜீவ நிஸ்வாஸை: வ்ருக்ஷாந் வஸ்யாமிணா:" என்கிறபடியே சுத்ருக்தோர் வ்ருக்ஷங்களையுங்கூட சுடும்படி தீவேஷ்ட நிஸ்வாஸ வ்ருத்திகளை விடாநிற்கையும், "ஸஹஸ்ரம்" என்று சொல்லுமொழிய வேறே ஒருசொல்லுஞ்

சொல்லாதிருக்கையும், அழுதுகாண்கையும், தொழுதுகாண்கையும், ஆடிக்காண்கையும், என்னுடைய ஶரீரமும இந்த்ரியங்களும் தளர்ந்ததுகள், அவன் கருத்தின்படி நான் முடிந்தேனென்று சொல்லுகையுமிது முதலிய தோஷங்களுடையவை. தம்முடைய இந்த ஸ்வபாவத்தை மும்மணிக்கோவையில் “ஆர்க்குங்கருணைபொழிவானயிந்தையில் வந்தமர்ந்து கார்க்கொண்டலைக்கண்ட காதல் புனமயில் கண்பணியாவோர்க்கு முகிழ்க்கும் விதிர்விதிர்க்கும் மவள்கிவெவ்வுயிர்க்கும் பார்க்கின்றவர்க்கிது நாமென்கொலென்று பையிலுவமே” என்கிறபாட்டில் தாமேயருளிச்செய்தார். இந்தபாட்டின் ஸ்வரூபத்தை ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்வதாரிகையில் சொன்னோம். அங்கே கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட தோஷங்களைக்கண்டு ஸஹித்திருக்கிறதே உன் க்ருபை. இதுக்குக்காரணம் “ஶக்த்யா ஸோடும் க்ஷமைவத்தமுத்தம் பரிஷ்வங்கோ தயா:” என்று பிராட்டி சொன்னப்போலவும், “நஸோஹமேவ தாதஸ்ய ராஜ்ஞ: வ்யவஸ்தோ தோஷோ வநவாஸோ நாம காரணம்” என்று பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்குக்காரணம் என்னுடைய பாபமென்று ஸ்ரீதாழ்வான் சொன்னப்போலவுமிவரும் தன்னுடைய பாபமென்கிறாரென்று கருத்து. ஸ்ரீதாழ்வான், பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்கு நிமித்தம் கைகேயியுடைய தோஷமென்றார். பின்னும் யோசித்து “நஸோஹமேவ” என்று தமது தோஷமென்றார். “ஜாதிதோஷயுதாஜாதா” என்றெந்தவிடத்தில் பிறந்தாள் வளர்ந்தாளென்றும், தாய்பேரும் தகப்பன்பேரும் ஸ்ரீகாருண்யர்களான ரிஷிகளுக்குங்கூட தெரியாமலும் பிழைக்கவந்த ஶ்ரீபோலுமிருக்கிற கூனியினுடைய வார்த்தையை வஸுவதிக்கு பட்டமஹிஷியாய் கேகயவம்ஶாலங்காரமான நம்முடைய மாதா கேட்டாளே, அவளுடைய குற்றமேயென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்தார். “நமாதா” என்று மாதாவான கைகேயிகுற்றமன்று, பின்னும் யோசித்து கௌஸல்யையினுடைய குற்றமென்றிருந்தார். “ஸம்ஹிதஸ்ய ப்ரியத்வமாநந்தவரத: | ப்ரத்யக்ஷேதரிஷ்யதி” என்று கைகே

கைகேயி ஒருகையில் விஷத்தையெடுத்தால் கௌஸல்யை இரண்டு கைகளிலும் விஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு என் பின்னே வநத்துக்குப்போனால் "அஹம் த்வாநுகமிஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடாதோ? "யந்மங்களம் ஸஹஸ்ராக்ஷே" இத்யாதிகளாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணி மூட்டைகட்டி அனுப்பினளே, ஆகையாலே கௌஸல்யாதோஷமென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்து "நச ஶாஸ்தாரஸ்யா:" என்று சகாரத்தாலே கௌஸல்யையுஞ் சொன்னபடி. பின்னும் யோசித்து கைகேயியின் தோஷமுமன்று, கௌஸல்யையின் தோஷமுமன்று. இதைக் கேட்ட ராஜாவின் தோஷமென்றார். ஸத்யவாதியான சக்ரவர்த்தி நீயெல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயிருக்கக்கொண்டு ராஜ்யம்பண்ணின சல புத்தி ஸ்த்ரீகளின் வார்த்தையைக்கேட்கலாமோ, "ஸர்வாஸ்ஸ்த்ரியஸ்ஸ்வபாவதஃ" என்றும், "சஞ்சலம் ஹ்ருதயம் தாஸாம் ப்ராக்ருத்யா ஸ்த்ரீஷு ஸ்த்ரியஃ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸ்த்ரீகள் ஸ்வதந்த்ரைகளாயும் ஸ்வபாவங்களாயுமன்றோவிருப்பது. பின்னும் யோசித்து "தோஷோ நராஜ்ஞஃ" என்று ராஜாவின் தோஷமன்று, இதைக்கேட்ட பெருமாளின் தோஷமிறே. ஸர்வதோஷமுக்தனான ஜ்யேஷ்டனைய் ஸ்வீகாரமன்றோ ராஜாவிருப்பது, பெருமாள்தான் தம்முடைய வநவாஸத்தில் என்பிராணன் நில்லாதென்னறியாரோ? "ரகுநந்தநஸ்ய" என்று ஜ்யேஷ்டபுத்ரன் வம்ஶத்தாரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலே தான் ரகுகுலத்தாரெல்லாருக்கும் புத்ரனாகவிருக்க, ராஜா வநவாஸத்தில் ராஜ்யம் தரமாட்டேன். வநத்துக்குப்போவென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ராஜ்யந்தான் சக்ரவர்த்திக்கு ஸ்வார்ஜிதமோ, பித்ரார்ஜிதமன்றோ, இப்படிக்கிருக்க ராஜாவின் வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாள் குற்றந்தானென்றார். பின்னும் யோசித்து "நராகவஸ்ய" என்று ராகவன் தோஷமன்று, தம்பி இளையபெருமாள் தோஷமென்றார். "ஸோ காவாஸஸ்தஸ்தாஸ்ஸ நாஸ்யராஹிஷேசநம் । நசக்ருத்தாஸ்ஸ யோஜ்யாகா: விஹந்யாஃ கிம் பாஸ: பிதா ॥ அஹம் தவாஸாம் ஸ்வஸ்த்யாதி பித்ருஸ்ஸ்யாஸ்யாதவ । அபிஷேகவிஹாதேந பா

ஶ்ரீராஜ்யாய வர்த்ததே” என்று வாயினாலே சொன்னவன் கையி னாலே பண்ணவில்லையே, “ப்ராணேஶ்வர ஶரணாகதரக்ஷணத் த்ருதநந்தந: । ஸர்வஜ்ஞாநாத்மதேஹோ ப்ரஹீ ரஶ்மிஶ்ச” என்றும் “ஜக்ஷாகர்மப்ராஶகஸ்ய ஜந்மாஹாயாய ஶாஸ்த்ரம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமாளுக்கு முன்பே வேஷம் மாராடி மூட்டைகட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டானே, பின் னும் யோசித்து இளையபெருமாள் தோஷமுமன்று என்றார். “ந ஸாரவஸ்ய” என்று வகாரத்தாலே இளையபெருமாளைச்சொன் னபடி, “ஸ்வர்க வெஶ ரவாநந்தநஸ்ய ஶ்ருதாவஶோத நிஶ்சித ஶாஸ்த்” என்று இவையெல்லாவற்றிற்கும் தன்னுடைய பாபமே நிமித்தமென்றார் கூரத்தாழ்வான். அப்படிப்போலே தூப்புல் பிள்ளை யும் இப்படி விஷயாக்ராஹகனும் எம்பெருமானாலே உபேக்ஷித னுமிருப்பதற்கு காரணம் விஷயங்களுடைய தோஷமுமன்று, எம்பெருமானுடைய தோஷமுமன்று, தம்முடைய பாபமென்று நினைத்தார். இவ்வர்த்தமெல்லாம் “ஸநந்தநீம்” என்கிற பதத் தாலே ஸூசிதம் ॥ “கார்பண்யஶரணம்” என்கிற பாடத்தைக் காட்டிலும் “க்ருபணஶரணம்” என்கிற பாடம் ஸமீசீநம், “ஜந கஸ்ய ஸுதா க்ருபணாம் தீநாம் ச வஶா” என்றாற்போலே ॥ ॥௨௨॥

ஶ்லோ॥ ஶ்ருத்வாஞ்சிதம் பரநிக்ஷேபஶேஷ பாம்ஸுந
நிர்ந்[ருஷி]விஶேஷஜலயநா நிவர்த்திஹிபய: ।
தந்நாசேஷஜய தவோஞ்சிதபாதபத்மம்
தௌஜந்யஸ்ய க்ஷணிகேந தயாக்ஷணேந ॥ ॥௨௩॥

வ்யா ॥ ஸ்வஸ்ய தயாநிவ்ருத்தணீயத்வ ஹேதுபூதாவிர்ப்ப ந்யஸ்யதி । ஶ்ருத்வேதி । (ஹேதௌஜந்யஸ்ய!) [கஷ்டம்] (ஜஹ ஶ்ரீநாவிஹ்ரிதா) (ஶ்ருத்வாஞ்சிதம்) ஸர்வாபேக்ஷயாபேஶக்ஷ ஷ்டம் (பரநிக்ஷேபஶேஷி) ஸாபேக்ஷயா ஜதரேஷாவேக்ஷ்டு ஞு (பாம்ஸுந) ஸநவிஸ்வேஷ்வ ஸர்வாபேக்ஷயா ப்ரய ஶ்யப்ராதாவேக்ஷேண ஜத்யஶ்ச. (நிர்ந்) க த்ர ஹ ச ம ா பெய, தர்ஶஜத்யஶ்ச. (விஶேஷஜலயந) விஶேஷ:=

தேஹாத்மப்ராந்திமேவ, ஜந்மபி: = ஸம்ஸாரை:, தஸ்மிந் (ஸ்வயம்) பாத: பாத: (நிபதாமி) நிரவதிகேந ஸ்வாதந்த்ர்யேண நிபதந் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிப்ரமாத். (அத:) தஸ்மாத், த்ரியாதிஹீந ஸாமர்த்யவிஹீநோ (அதோ ப்ரமாணிதேந) த்ரிவிக்ரமாவதாரஸமயே உந்நமிதபாதபத்ம (தயாகுணேந) தயாகுணவஸாத் கண: ரஜ்ஜு:, தேந, (தவ) த்ரிவிக்ரமரூபஸ்ய தவ த்ருதீயம். (உந்நதபாதபத்ம) "அமீஹிதா ப்ருதிவீதலாந்தரேஷு" இதி த்ரிவிக்ரமலக்ஷணாய அப்யுந்நதபாதபத்மேந ஸா மாம் யதோத்யா. "ஸ மா பாதுபயஸ்தவாங்க்ரி:" இதி ஹஸ்தாவலம்பம். (உத்தம்ப) உத்தம்பயஸ்தவ, ஸ்வயமேவ த்ருணாதிவத் பார்யஸ்யாம:. ஸ்வஸ்து ஸர்வாத்ம்யமாஹாத்ம்யஸ்ய மாயாமிதிப்ரவணேந மோஹஜலதௌ நிபதிதம் மாம் ஸ்வயமுத்தாரயிதுமர்ஹஸி. அத: ஸர்வஸ்வப்ரதாநேந தவைவ ஸம்ப்ரதாயம் ॥ ॥௨௯॥

பதம்,	உரை.
ஹே தேஹளீச!	ஏ தேஹளீசனே!
(அஹம்	அடியேன்)
ஸ்வோத்கர்ஷம்	தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்
பரநிகர்ஷமபி	பரனுக்கு தாழ்மையையும்
இஹ	இந்தலோகத்தில்
வாஞ்சந்	ஆசைப்படாநின்றுகொண்டு
நிம்நே	மிகவும் பள்ளமான
மோஹஜலதௌ	மோஹமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
புநரபி	மறுபடியும்
நிபதாமி	மிகவும் விழுகிறேன்
அத:	ஆகையாலே
தவ	தேவரீருடைய
உந்நதபாதபத்ம	உயரத்தூக்கப்பட்ட திருவடிபர்யந் [தம்
ப்ரமாணிதேந	அதிகமாயிருக்கிற
தயாகுணேந	தயையாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே

மாம் — அடியேனை

உத்தர — உயர எடுக்கவேணும்

வ்யா ॥ முக்தஜ்ஞாநத்தை இந்த ஸ்ருஷ்டிக்ஷணத்திலேயே கொடுத்து ஸர்வஶேஷியான காயநாயகமாக உம்மை நான்வைக்க அதற்கிப்படிக் கதரலாமோவென்னில்; இதுவே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிற்று, எங்ஙனேயென்னில்; இப்படிப் பட்ட பதத்தை யடைந்தோமென்றும் மேல்மேல் ஔந்நத்யம் வேணுமென்றும் ஸ்வோத்கர்ஷத்தையும் பரநிக்ருஷ்டத்தையு மாசைப்பட்டுக்கொண்டு அகாதமான மோஹஸமுத்ரத்தில் விழுகிறேன், அகாதமான பள்ளத்தினின்றும் உபரிதேஶத்தில் தூக்கும்போது ரஜ்ஜுக்களை மஹத்தாகப் பண்ணிக்கொண்டு தூக்குமாப்போலே, இப்போதிருக்கிற தயையை மஹத்தாகப் பெருக்கிக் கொண்டு அளக்குவதற்காக ஸ்ருஷ்டிக்குமேலே போயிருக்கும் திருவடியுகளம் தூக்கவேணுமென்கிறார். ஸ்வோத்கர்ஷ (ஸ்வோத்கர்ஷம்) ஸ்வோத்கர்ஷத்தையும் (பரநிக்ருஷ்டிம்) பரர்களுடைய நிக்ருஷ்டத்தையும் (உபலப்ஸமாந:) இந்த லோகத்தில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யங்களில் நான் மேல்மேல் சிறந்தவனாகவேணும், பரர்கள் இவைகளாலே நிக்ருஷ்டர்களாகவிருக்க வேணுமென்றாசைப்பட்டுக்கொண்டு அகாதமான மோஹஸமுத்ரத்தில் விழுகிறேனத்தனையல்லது என்னுடைய மநோரதம் ஸித்திக்கவில்லையென்று பாவம். (நிமக்நமோஹஜலதௌ) அகாதமான மோஹஸமுத்ரத்தில் கடலில் நிலைக்கும்படியான ஜலமில்லாமல் அகாதமான கருங்கடலிலென்றபடி. (ஸோऽயமேவ) மறுபடியும் (நிவர்த்தி) நிதராம் பதாமி, உன்னாலல்லது வேறேயொருவராலுந் தூக்கமுடியாமலிருக்கும்படி விழுந்தேனென்றபடி. (அத:) ஆகையாலே (மஹத்ஸஹஸ்ரபதவ) தேவரீருடைய (உந்நதவாதிபதம்) உயரத்தூக்கப்பட்ட திருவடியுகளம் (ப்ராணிதேந) பெருக்கப்பட்டதான, (தயாகுணேந) க்ருபாகுணத்தாலே (மாமுத்தர) அடியேனை உயரமெடுக்கவேணும், ஸமுத்ரத்தில் விழுந்தவனை மஹத்தான ரஜ்ஜுக்களாலே தூக்கவே

ண்டுமாப்போலே ஶ்ரீபாது3காமாஹாத்ம்யத்தாலே தூக்கவேணுமென்று கருத்து. திருவடி ஸ்வக்ருதிஸௌஷ்ட2வத்தையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு போயிருப்பதாலே தாவத்3வயத்தையும் தூக்கிவிட்டால் ஸ்வக்ருதக்ருதி க்ருதார்த்த2னுக்கு ஸ்வக்ருதிகாயமான கூட்டோத்3த்4ருதவர்த்திகஷட்பத3ஸங்காராதி3 ஸாம்ஸாரிகளுண்டாகாதென்றபடி ||

8-ஞ|| உத்கீர்ணகர்பு3ரமணௌ தவ ந்ருஶம்ஸ்யாத்
உத்3க்3ரஸ்தஶம்பி3 விஜ்ஞபயாம்பு3ஜீத: |
ஸங்க்ராந்தமத்4வரதி3க்ஸ்வ ப்ரஸ்வபா4வை:
யந்த்ரப்3ரஹ்மஸ்ய ஶ்ரீபரிதஜ்ஞாநமேயதா: || ||உச||

வ்யா || நநு "நிந்தி3தம் கருணாஸ்தி3ஷ்டோகே ஸமஸ்த ஶ்ரேயஸாம் ஜயாவ்யயாயீ" த்யாத்3யபரி ஶுத்3த4நிர்வாண ஶக்தி நஶயம் ஶீயாஶ்யாஸ்வவதேத, கதம் தவ ந்ருஶம்ஸ ஶஸ்த்ர வணதிதிகஸ், தத்ராஹ | உத்கீர்ணேதி | (உத்கீர்ணகர்பு3ரமணௌ) ஸவர்ணாவர்ணாதி3ஸம்பு3த்3தி4 (தவ ந்ருஶம்ஸ்யாத்) ந்ருஶம்ஸ: = வாதக:. "ந்ருஶம்ஸோ வாதக:" இதி ஶ்ரீ: ந்ருஶம்ஸதி, ஹிநஸ்தீதி ந்ருஶம்ஸ:, தஸ்ய பா4வ: ந்ருஶம்ஸ்யம், பா4வாதே2ஷ்யஞ். தஸ்மாத் ஹேதோர்ஹிம் ஸ்வஸ்வரூபா வ்யாதி4தி பா4வ:. (உத்3க்3ரஸ்தஶம்பி3) உத்ஸங்க3த்வாத் ஸங்க்ராந்தஸ்வபா4வ வ்யாஸங்கம்(உபேத்யஸ்ய) பதே3ஸ்வாங்கவ்யாஸ்வஸம்பு3த்3தி4ரஹித தஸ்மிந்நிதிபா4வ:. (விஜ்ஞபயாம்) ஸ்வயம் வர்ணாவர்ணாதி3ஸம்பு3த்3தி4 ஶீய ஶ்ரீமத்3ஸ்வ ஸ்வபா4வமோக்ஷாஜ்யா ஸமாஸேஷ்வ ப்ரஸ்த்ர ஸ்வத்3ரோஹ கஶ்யோபாஸ்யஸங்க்3ரஹ ஸ்வபா4வ லக்ஷணம் கதி2 "வோஹம் விபாகாவஶோ ரமாநுக்ஸித்3தா4ஸ்ய த்ருணவாஸ்த்ர" இதி ஶீயாம் தர்ஶம் விஜ்ஞாபயாமீதிபா4வ:. தஸ்ய கிமபி நாமாஸி: கதிகதத்வ ஸ்வீக்ருத்யாஹ | ஸங்க்ராந்தேதி | (ஸங்க்ராந்தமத்4வரதி3க:) ஸங்க்ராந்தம் = ப்ரதிபி3ம்பி3தம், மத்4வரதி3க: = மகு3ஶவ், ரதி3க: = ரஸம் ஜாநாதீதி ரதி3க: ஸேவ். ஸ்வரூபஸ்ய ஶ்ரீவ்யாப்யஸ்வீகரணஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஸ்ய மத்4வரதி3க் ஶ்ரீ பா4ரஸஜ்ஜ இத்யர்த2:. கிம் (ஸ்வப்ரபா4வை:) ஸ்வஹி தாஹிதாநிஜ்ஞஸ்ய (ஶ்ரீ) ஹிதாஹிதாவிஷ்டிலைாஸ்ரதிதி இத்யர்த2:.

(யத்ஹிதம் மந்யஸே) அநந்யகதயா மந்தபுத்தயே (தத் ஸ்வயமேவ) தநந்யவிதேநதயா. (உபாதேயா:) அபி ச அபிக்யாம் ப்ரகடிதம் ஸ ஸாதயோபாஜதி ஸாவ: ॥௨௪॥

பதம் உரை

[அஹம்	அடியேன்]
{ அகீர்ண	குறைவில்லாமலிருக்கிற
{ அத்ருஷ்டபேம்ஸு	பாபத்தில் ஆசையுடையவனாயிருந்தாலும்
தவ	தேவரீருடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யாத்	பிறர்களை பீடிக்காமலிருக்கையாகிற குணத்தினாலே
லக்ஷ்மீஸமக்ஷமபி	பெரியபிராட்டியின் முன்பாகவும்
அபீதவத்	பயமில்லாதவனைக்கொண்டு
விஜ்ஞாபயாமி	விக்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன்
ஸங்க்ராமதூர்யரஸிகம்	பக்தர்களுடைய நெருக்கினாலுண்டான ரஸத்தைத் தெரிந்தவனை
[த்வம்	தேவரீர்]
ஸ்வயம்	தானாகவே
மந்தபுத்தே:	மந்தபுத்தியான
மே	அடியேனுக்கு
யத்	எதை
ஹிதம்	ஹிதமாக
மந்யஸே	எண்ணுகிறீரோ
தத்	அதை
உபாதேயா:	செய்யவேணும்.

வ்யா ॥ மேல்மேல் பாவஞ்செய்வதிலாசைவிடாமல் ஸர்வதா பூர்ணமாயிருக்க, நிர்ப்பயனாய் உன்னதவாதத்தம் எடுக்கவேணுமென்று கேட்கக்கூடுமோ, உன்னதவாதத்தம் தூக்கினால்தான் அது உமக்கு ஹிதமென்று அறிந்திருக்கிறீரோவென்னில், நான் தேவரீர் சொன்னபடி பாவஞ்செய்வதிலாசையை யுடையவன்

தான், ஹிதாஹிதந்தெரியாமல் அல்பப்ரஜ்ஞையையுடையவன் தான், ஆனாலும் தேவரீருடைய அநந்யஸௌஹார்த்தகுணத்தைக்கண்டு பிராட்டி முன்பாகவும் நிர்ப்பயனாக விஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறேன், தேவரீர் பக்தோபமர்த்தரஸிகனாகையாலே அல்பப்ரஜ்ஞையான எனக்கு எது ஹிதமென்று திருவுள்ளத்துக்குத்தோற்றுகிறதோ அதைசெய்தருளவேணுமென்று «யச்ச்ரேயஸ் ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே» என்று அர்ஜுநன் ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறார் । அக்ஷீணதி (அஹம்) நான் (அக்ஷீணபவரஸோத்ஸவீ) க்ஷீணமாகாமலிருக்கிற பாவத்திலாசையையுடைத்தானவனாகிலும் (தவாநந்யஸௌஹார்த்தாத்) தேவரீருடைய ஆர்ஜவத்தாலே, «அநந்யஸௌஹார்த்தம் பரோபசீர்ஷு:» என்று ப்ரஸித்தமான அநந்யஸௌஹார்த்தகுணம் தேவரீரிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதாலு மென்றபடி. (ஶ்ரீஸமக்ஷமபி) பிராட்டி முன்பாகவும் (அபீதஸ்ஸந்) நிர்ப்பயனாய்க்கொண்டு (விஜ்ஞாபயாமி) விஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறேன், ஸீதாமுன்பு ப்ராதாவினிடத்தில் அநுஜன் பயமற்று ஸ்வாபீஷ்டத்தைக் கேட்குமாப்போலே «ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத்» என்கிறபடியே விஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறேன். உன்னுடைய அநந்யஸௌஹார்த்தகுணரக்ஷணார்த்தமும் பிராட்டியினுடைய ப்ரோத்ஸாஹார்த்தமாகவும் என்னுடைய ஹிதத்தைசெய்தருளவேணுமென்று தாத்பர்யம். (பக்தோபமர்த்தரஸிக: த்வம்) பக்தர்களுடைய உபமர்த்தநத்தில் அபிலாஷத்தையுடையவனான தேவரீர், முதலாழ்வார்களான பக்தர்கள் மூவரும் ஒரு அல்ப தேஹளியில் உன்னை ஸேவிக்க, அதைப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்தது மாத்திரமன்றிக்கே, அதில் ஸௌஹார்த்தாபிருசியாலே காமுகன் காமினியாலே புடைபட்டாலும் வெளியில் போகமாட்டாமல் தூணை கட்டிக்கொண்டு அங்கேயே சுற்றுமாப்போலே பக்தர்களுடைய உபமர்த்தத்தையும் ஸஹித்து வெளியில் போகமாட்டாமல் ரஸித்து சுற்றிக்கொண்டு கிடக்கிறானென்றபடி. இப்படிப்பட்ட வுனக்கு என்னுடைய ஹிதகரணமொரு பரமோவென்றபடி. (ஸ்வயம்) தானே (அல்பப்ரஜ்ஞஸ்ய ஹிதம் கிந்நு) அல்பப்ரஜ்ஞையான அடியேனுக்கு எதை ஹிதமாக எண்ணுகிறீரோ (தத்வா திஶ மாம்)

அதைச் செய்யவேணும். உம்முடைய இஷ்டத்தைச்சொல்லும், அதைச் செய்கிறேனென்னில்; எனக்கிஷ்டம் இன்னதென்று தெரியாது. விஶேஷஜ்ஞாநமிருந்தால் இஷ்டமின்னதென்று தெரிந்துகொண்டு கேட்கலாம். ஜ்ஞாநலேஶத்துமில்லாமல் அஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தால் தேவரீரிடத்தில் நெருங்கிவரமாட்டேன், அப்படிக்கில்லாமல் அஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருப்பதாலே த்ருஷ்ணையிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லை. அஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு கேட்டால் அஜ்ஞனுடன் வரம் கேட்டாப்போலேயாய்விடும். ஆகையாலே தேவரீரே என்னுடைய ஹிதத்தை விசாரித்துச் செய்யவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து ॥ ॥௨௪॥

௨௫॥ ஶேஷோ ப்ரயாதி முஹுருந்மதநேந ஶயநே
ப்ரத்நம்[வ்ருத்தம்] கலேவரதநாவஶிஷ்டகம் ।
யேந ஸ்தநாம்ஶுக ஸஹிதாநலிஜ்ஞம்
த்யாகீகரோஷி நிஜபாத ஸரோருஹேஷு ॥௨௫॥

வ்யா ॥ அத்வாவஸிஷ்டாதி, நிகாவ்ருத்த ஸமேதஹஜ த்ருத ஶ்ருதஶ்ரீத்யாஹ । ஶேத்யாதி । (ப்ரயாதி முஹுருந்மதநேந) அ த்யர்தமேதேந லம்போதேந ப்ராஶஸ்த்யேநாபவீதி லக்ஷ்மீ ப்ரஸாத்யா (அவ்யா, லஸ்ஜ) ஶயநே ஶேஷஶயநம் (அவஶிஷ்ட கம்) நவிஷ்டேதி அவஶிஷ்டஸாயநாஹ்வயம் யஸ்யத்யாஜ்ஞத்வஸ்ய ஹாவ: அவஶிஷ்டகம், ஸாயநாஹ்வஸ்த்ருதாஹித்யதிதியா:, யதா கரயோ ராஜ்யாபாயஹேதாஜ்ஞத ஶாணதியா வஸம்பாத வாதாயதித்ய:. (கலேவரம்) கலத்ரம் (ஶயநம்) விஶேஷ விஶேஷணம், (ப்ரத்நமிதி ஶேஷ) பரஶ்வாஷாய்ரா வெகுஷிணாம்வஸ்த்ராதி ஜடா ரஜோவாயிகாராதவேண விநாநா வெகுஷிதாயதிஷிதி. கேவலம் தாஹ்யஶம் ஶயநம் ப்ரத்நமிதி ஜாநாதீத்யாஹ:. கஞ்சிதமிதேவம்; (யேந) தாஹ்யகாயிகார விஶேஷேண (ஸ்தநாம்ஶுக) ஸ்தநாம்ஶுகமாத்ர வெகுஷிணா ஸம்ஹதாம்ஶுக (ஸஹிதாநலிஜ்ஞம்) ஸாநந்தஸ் ஸ்ரீவிதநாக்ஷம் (ஶம்நிஜபாதஸரோருஹே) ஸ்வயமிவ்யவர ணாரவிந்தே (த்யாகீகரோஷி) உபநிதம் கரோஷி, « வ

மாநந்யகதிர்ந்யாஸ:" இத்யுக்த:, ந்யஸ்யதே அநயா இதி ந்யாஸ:, அகிஞ்சநத்வம். அந்யாஸம் ந்யாஸம் ஸம்பாத்ய மாம் அபாலயிஷ்யதி "க்ருபாஸ்வாதயோரேவ பூர்வக்ருதத்வமிதி" இத்யுக்தத்வாத் "அகஸ்மாத்" இதி தீபிகா, யேநாகிஞ்சந்யேந ஸ்வாதேஶ்யமேவ ஸம்பத்யதே; தாத்ருஶமாகிஞ்சந்யம் த்வயா வ்யக்தம் அநபாயம் மஹாதநம் மந்யே இதி பரிபூர்ணார்த்த:, ஸ்வாகிஞ்சந்யஸ்ய மஹாதநத்வேந ரக்ஷணாய அபிதயா ஸ்வபாதபத்மே நிக்ஷேபோ யுக்த இதி ஹ்ருதயம். நிஜபாதபத்மே நிக்ஷேபஸாமர்த்த்யாத் இதி பாவ: ॥ ॥௨௫॥

பதம்	உரை
அநபாயம்	நாசமில்லாமலிருக்கிறதும்
மே	அடியேனுக்கு
மஹாதநம்	மஹாதநம் போன்றதுமான
அகிஞ்சநத்வம்	அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது
தயார்த்ர ஹ்ருதயேந	தயையினால் குளிர்ந்திருக்கிற ஹ்ருதயத்தையுடைய
த்வயா	தேவரீரால்
வ்யக்தம்	ப்ரகாசமாயிற்று
இதி மந்யே	என்று எண்ணுகிறேன்
யேந	யாதொருகாரணத்தாலே
ஸ்தநந்தயமிவ	குழந்தைபோலே
ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம்	தன்னுடைய ஹிதத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கிற
மாம்	அடியேனை
நிஜ	தன்னுடைய
பாதஸரோருஹே	திருவடித்தாமரையில்
ந்யாஸீகரோஷி	நிக்ஷேபமாக வைத்தீரோ

அவ. ॥ இப்படி ப்ரபத்தித்த தம்மை ரக்ஷிக்கைக்காக பரிக்ரஹித்து ப்ரஸாதம் பண்ணினானென்று இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே க்ருதஜ்ஞதை அருளிச்செய்கிறார் । மந்யே இதி । ஒருஸார்வபௌமன்

தநத்தைப்பொட்டியோடே தன் காலின் கீழே ந்யாஸமாக வைத்துப் பாதுகாத்தால் நிரபாயஸ்தாநமாக எண்ணவேணுமாப்போலே அத்யந்தாகிஞ்சநநும் ஹிதாஹிதங்கள் தெரியாதவனுமான என்னை ஹிதாஹிதந்தெரியாத ஸ்தநந்தயப்ரஜையைத் தன் காலின் கீழே ரக்ஷ்யத்வேந வைத்துக்கொள்ளுமாப்போலே அடைக்கலமாக வைத்துக்கொண்டபடியாலே என்னுடைய ஆகிஞ்சந்யம் நிரபாயஸ்தாநமாக தேவரீராலே ஸம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று எண்ணுகிறேனென்கிறார். (அநபாயம்) நிரபாயமாயிருக்கிற (ஸ்தாநம்) அந்தர்த்தாநமான (மேऽகிஞ்சநத்வம்) அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது (தயாநுக்ருஹீதேந) க்ருபாஶீதஸஹ்ருதயத்தை யுடையவனான, அபாயஹேதுவில்லாமலே உத்க்ருஷ்டமான அவனுடைய ஹ்ருதயமானது தயாஶீதமாயிற்றென்றபடி. (த்வயா) தேவரீராலே (வ்ருத்தம்) ஸம்வ்ருத்தியை யடைந்ததாக (மந்யே) எண்ணுகிறேன். (யேந) யாதொரு காரணத்தாலே (ஸ்தநந்தயவத்) ஸ்தநந்தயப்ரஜைபோலே (ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம் மாம்) தன்னுடைய ஹிதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவனான அடியேனை (நிஜபாதஸரோருஹே) தன்னுடைய திருவடித்தாமரையில் (ந்யாஸீக்ருதவாந்) நிக்ஷேபமாகவைத்தீரோ, அத: வ்ருத்திரித்யந்வய:. அடியேனுக்கு ஆகிஞ்சந்யம் அபாயாதிகளில்லாமல் ஸ்தாநமாயிருக்கிறதென்றும், அது ஸ்தாநமென்று மெண்ணியிருந்தேன், அது நித்யமன்று வாஸ்தவமென்பது—ஆகிஞ்சந்யமுடைய வென்னையே தநமிருக்கும் பொட்டியைத் தன் காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்து பாதுகாப்பாரைப்போலே ந்யாஸமாக வைத்ததாலே ஸம்வ்ருத்தமாயிற்றென்றபடி. தநாட்யன் பொட்டியை ந்யாஸமாகவைக்காமல் அதிலுதாஸீநனாயிருந்தால் அந்தப்பொட்டி காஷ்டலோஷ்டஸ்தாநமென்றுவது ஒரு வஸ்துவுமில்லாத பொட்டியென்றுவது எண்ணக்கூடும். ந்யாஸமாகவைத்தால் பொட்டியிலிருப்பது ஸ்தாநமென்றெண்ணலாம். ந்யாஸமாகவைத்தால் அதுக்கு சோராதிகளாலே அபாயமுங்கிடையாது. அப்படிப்போலே ஆகிஞ்சந்யமுடைய என்னை தநம்வைத்த பொட்டிபோலே ந்யாஸமாகவைத்த

படியாலே ஆகிஞ்சந்யம் பூர்ணமாயிற்று. அடியேன் தேவரீரால் ந்யாஸமாகவைக்கப்படாமல் உதாஸீநனாகவிருந்தால் "காயபூர்வாஸ்ச காரணபூர்வா:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶாஸ்த்ரோக்தங்களில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸம்பந்தானிருந்ததோ, ஸம்பந்நாபாவத்தில் ஶக்திகளில்லாத போது வேறேசில உபாயங்களைப் பண்ணுவோமென்று அபாரமை தானிருக்கிறதோவென்று பலப்ரகாரமாக ஆகிஞ்சந்யத்தில் அதிஶயமுண்டாகும். ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே "காயபூர்வசேதகாரணவஸ்துவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆகிஞ்சந்யம் ஸம்பூர்ணமாக வ்யக்தமாயிற்றென்று கருத்து. யதா கதாசித் விதேஶே வைக்காமல் தன்னுடைய காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்தால் அந்தப்பொட்டியில் உபாதாநமிருக்குமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லாதாப்போலே அடியேனை தன்னுடைய திருவடியின் கீழே ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே ஆகிஞ்சந்யோபாதாநம் பூர்ணமாயிருக்கிறதென்பதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று கருத்து ॥ ॥௨௫॥

௨௬॥ அபராதீவ அபரிதவ திவாதவதோஷா
ரஞ்ஜயாபதிரஜவபதமஸ்ருஷ்டீ:।
ஶ்ரீஸஹஸ்ரஶ்ருஷ்ய அபயாஹரிதோதவாமே
பரதம் விசேஷ வதவீவ யமி ப ஸாதம் ॥ ॥௨௬॥

வ்யா ॥ கிஞ்ச ததி ஞானதோஷ ப்ரவஹ்ய தஜத ப்ராஹ। அபவர்பரேதி। (ஹேஶ்ரீஸஹஸ்ரஶ்ருஷ்ய! த்வம் அபராதீவ அபரிதவ திவாவதோஷே:) அபராதாணி = நிஷ்க்ருதிஸஹஸ்ரேஸுவர்ப்ரவநிவாரணாணி, தீவ்ராணி = ப ஹுகு நிராதாதாநஹவேஷ்ப்ரநாஶ்ரதயாதிக ப்ரணாணி, யாநிதாரிதாநி = புஜிதாநி, தேஷாம் ப திவாவதோஷை: = ப திவஷ்ரஜி:, தாதஸ்யதாரித நிவாரணேகேரித்ப்யமாஜ:. ப திவாவத்ப்ரதஜதி ப திவாவதோஷா:. வபயாதோயதூமஜாஸ "ஶ்ரவபூரஷிஹேஷ்ணப்ரா" இதி ஊகச ப்ரத்யாநோதிவாத:. (ரஞ்ஜயாபதிஜு) ஜாதஸி:, ஜஷாயமஸ்ருதிசேரித ப்யஷ:. தத ஹேதுமாஹ (அபயாஹரிதே:) அபயா = காரணேந, ஹரிதே: = பரித்ரேணு:, க்ஷாமாஶ்ரிதேஷ்வரித்யஷ:. ஊதவஶ்வ (அஜவபதமஸ்ருஷ்டீ:)

அநவத்யேந = ஸதாநிரூபிததயா தர்ஶநதோஷாஸ்ப்ருஷ்டேந, ஹிதேந = “ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிகஹிதேதரப்ரணேஷு கடாக்ஷஸம்ஸ்பர்ஶ ஹிதை:। அவக்ஷிதஜீவம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா தாநம் ஹிதம் ஹவேத்” இத்யுக்த க்ருபாக்ஷேண ஹ்ருஷிதேந, தர்ஶநீயை: = அதிமநோஹரை: (அபாங்கை:) கடாக்ஷை:. (வாசம் விநாபி) வாக்வ்யாபாரேண விநாபி (மயி) அஸ்மிந்மயி (ப்ரஸாதம்) அநுக்ரஹம் தேஹ அதாநமாநஸதாம் (வதஸீவ) மஹாபுருஷாணாமிவ மஹதாம் தப்தோஷ்டி ப்ராபோக்ஷீய அமாண்கடாக்ஷராந்த்ரஹ்ருதயங்கமீ க்ஷீயமேவ ப்ரஸாதஸ்வாஸ்தம் ஶம்ஸதீதிபாவ: ॥

பதம்.	உரை.
ஹே தேஹளீஶ!	ஏ தேஹளீசனே !
துர்வார	நிவாரணம்பண்ணுவதற்கு முடியாததும்
தீவ்ர	மிகவும் க்ரூரமானதுமான
துரித	பாபங்களுக்கு
ப்ரதிபந்தகை:	ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும்
ஔதார்யவத்பி:	ஔதார்யத்தையுடையவைகளும்
அநவத்ய	நிர்துஷ்டமான
ஹித	மந்தஹாஸத்தாலே
தர்ஶநீயை:	பார்க்கத்தக்கவைகளும்
தயார்த்ரிதை:	தயையினால் பூர்ணமானவைகளுமான
அபாங்கை:	அபாங்கங்களினாலே
த்வம்	தேவரீர்
மயி	அடியேனிடத்தில்
ப்ரஸாதம்	ப்ரஸாதத்தை
வாசம்விநாபி	வார்த்தையில்லாமலே
வதஸீவ	சொல்லுகிறாய்போலே.

உ—வ்யா ॥ உம்முடைய ஹாஸத்தை நான் ஸ்வீகரித்தேனென்றுவது ப்ரஸாதம் பண்ணினேனென்றுவது நான் சொல்லாதிருக்க “ந்யாஸீகரோஷி” என்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; தேவரீர் வாசா சொல்லாமல் போனாலும ஸர்வஜ்ஞனாகிய

ளாயும் ஸர்வாதிஷ்டாநங்களாயும் த்வத்ஸங்கல்பஸஹஸ்ரத் தாலே த்ருஷ்டவ்யங்களாயும் த்யாஜ்யங்களாயுமான கடாக்ஷங்களாலே ந்யாஸம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லுகிறீர் போலே காணப்படுகிறீர், ஆகையாலே "ந்யாஸீகரோஷி" என்று சொன்னேனென்கிறார் । த்ருஷ்டாந்தமிதி । (ஸேநேஶஸ்யேதி ஶ்லோகம்) தேவரீர் (த்ருஷ்டாந்தீக்ருதபரிஷத் ப்ரதிவாதிகேஷு) த்ருஷ்டாந்த= வாதயிதவ்யமானதும், தீவ்ர= உக்ரங்களாயுமான, பரிஷத்= ஸபைகளுக்கு, ப்ரதிவாதிகேஷு ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும், ஜல்பவிதண்டா ஜேதவ்யர்களான வாதிகளும் பண்ணுகிற த்ருஷ்டாந்திகளை வாதத்தாலே ஜயிக்கும்படியான ப்ரதிவாதிகள் போலேயிருக்கிறது கடாக்ஷங்களென்று தாத்பர்யம். ஸேநாபதியஶஸ்ஸ்த்தாலேயாவது ஸேநாபதி த்தாலேயாவது த்ருஷ்டாந்தமான வாதங்களை எம்பெருமான் கண்ணைக்காட்டிப் போவென்று சொன்னால் "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூர்கள் பாய்ந்தனவே" என்கிறபடியே வாதங்கள் சும் என்னாதே இருந்தவிடந்தெரியாமல் ஓடிப்போய் தூர்மண்டாமல் ஏதாவது கடாக்ஷஞ்சொன்னால் "வக்ஷ்யாமி ப்ரஹஸ்ய" என்றும், "ஸ்மிதவதிஸ்ரஸோ நிகாயப்ரக்ஷா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கண்களாலே சுட்டுவிடுவரென்றபடி. த்யாஜ்யாவாதங்களை த்ருஷ்டி த்ருஷ்டிவிஷயத்தில் உக்ரங்களாயிருக்கிறதென்று கருத்து. (ஸௌதாயப்ரவர்ஹீ:) த்ருஷ்டி தாத்ஷ்ட்யநத்தில் உதாரங்களான், ஸக்ருதாவ்ருத்தி கடாக்ஷித்தால் அவனுக்கு ஶக்தி ப்ரயோஜநமான ஸர்வாதிஷ்டாவிதியுமுண்டென்று கருத்து. சில க்ஷுத்ரஸ்வபாவர்கள் கடாக்ஷங்களை கண்ணாலே பார்க்கவேமாட்டார்கள், பார்த்தாலும் அந்தப்பார்வை நிரர்த்தகமாயிருக்குமத்தனையல்லது ஸப்ரயோஜநமாயிராது, பின்னும், உக்ரங்களாயுமிருக்கும். அப்படிக்கன்றியே ஸர்வலோகைகநாயகனை எம்பெருமானுடைய பார்வை த்ருஷ்டி விஷயத்தில் ஸப்ரயோஜநங்களாயும் ப்ரீதங்களாயுமிருக்கும். "ஸ்வாமிதோதாரநேத்ரம்" என்னக்கடவதிறே. (அநவஸ்திதத்ருஷ்ணீயை:) அநவ= நிர்தோஷமான, ஸ்தித= ஶ்ரோதாவஸத்தாலே, த்ருஷ்ணீயை:= பார்க்கத்

தகுந்தவைகளும், "ஸாத்யஸித்தவிகஸிதம்" என்கிறபடியே அதிகள் விஷயத்தில் வ ஸாதஞ்செய்கிறேனென்கிற அதிசய வ்யஞ்ஜகமான ஸூக்ஷ்மமிதமிருப்பதாலே உபாதேயமாயிருக்கும். அப்படிக்கில்லாத வாசாலனுடைய வசநங்களைப் பார்க்கக்கூடா திறே. ஸித்தஸாதநவசநம் நாம ஸ்ருதி தாத்பர்ய ஆதாரவ்யஞ்ஜகம். இப்படி அதிசயமில்லாமல் ஹ்ருதயத்தில் காலுஷ்யமிருந்தால் அப்போது ஸாதம் தோஷமாயிருக்கும், வசநங்களும் ஸ்ரீ நிக்ருஷ்டங்களாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட கடாக்ஷங்கள் வதி வ யோஜநாவகாசங்களாயிருக்குமோ வென்னில்; உபாகாரமாயிருக்குமென்கிறார் (உபாஸ்ரித்யே:) உபயாஸம் வாக்ணை:, கடாக்ஷம் வருகிறது கேவலஉபாகாரமென்றபடி. (அவநதே:) கடாக்ஷங்களாலே (வாவம்விநாவி) வாக்கைவிட்டும், வாயைத்திறந்து வ ஸாதம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லாமல்போனாலுமென்றபடி. (மயி) அடியேனிடத்தில் (ப்ரஸாதம் ஸதஸீவ) வ ஸாதத்தைச் சொல்லுகிறீர்போலத் தோனுகிறதென்றபடி ॥ ॥௨௬॥

மநு॥ அபநவநேத்ரகுபாதிதத்ருதயாமே
ஆச்ரிதஜநதருவி விதீர்வ்யாதவ்யாக ।
ப்ரயமரணமிவ ஜநவ்யஜ்ஞாநாம ஜநாநாம
அப்ரிதமயநஸ்யாதேஹளீசே தேஹளீசம் ॥ ॥௨௭॥

வ்யா ॥ ஜநமயம் ஸ்துதி ஸ்ரீமயம் "தேஹாஸஸம் ஸஹத தேஹவாமயிராஜ" இதி வ மநமோகே ஸமோத வி ஸகே கேந வ ஸ்தம் தேஹநம் "வேதக்ஷாதநஹதஜ்ஞகே" த்ய தவ காரேண ஸதபநவாஷஜந ந்யாத ந்தக ஹமதம்கந யாமிணாம ஸவேஷாமவி ஸாயாமணம்ஸ்யாதிதி ஸவ்யா யத்ரிமமயதி । அயதிதி । (அநவநேத்ரகே:) அநவநாமி= உவ நிஷக்ஷேத்தஸாமாய வ திவாதககேந உக்ஷ்யோணி, ந தா கநகாணவக கேவலகநகநாவ திவாதககேநாவக்ஷ ஷாநீதி ஹாவ:. ந அவநாமி அநவநாநீதி விக்ரஹ:. ஸக்ஷோ மி= த்ரவிஷவ்ய வம்யா:, யேஷாஞ்தாத்யமேய:. (ஸ்ரீஹ தே:) ஹக்தவேதாஸஸரஸீ நமிஹ:, அயவா (ஸ்ரீஹகே:

𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃) 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌸𑍂𑌰𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃, 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃, (𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍) 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 (𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌜𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃) 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌜𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃. 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌰𑌥𑍇𑌤𑌿 । (𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌃 = 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑍌, 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. «𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁» 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌪𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 «𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌪𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿»𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚. 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍄𑌣𑌾𑌂. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 (𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌶𑌮𑌨𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀) 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌶𑌮𑌨𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 = 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀 = 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍, «𑌦𑍇𑌹𑌳𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌂 𑌮𑌤𑌾» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. «𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 । 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿» 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌅𑌯𑌂) 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 (𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 (𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌅𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇» 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌤𑍋𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌂𑌸𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥உஎ॥

பதம்.	உரை.
𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃	முதலாழ்வார்களாலே
{ 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯	ச்ரேஷ்டமான
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 }	அருளிச்செயல்களாலே
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍	உள்ளபடியே

விஶதித	விசதமாகப்பண்ணப்பட்ட
நிஜதத்த்வ:	தன்னுடைய பரத்வம் முதலிய தத்வங்களை யுடையவரும்
ரதசரண	திருச்சக்ரத்தினலே
நிரூட	ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கிற
வ்யஞ்ஜநாநாம்	அடையாளங்களை யுடையவர்களான
ஜநாநாம்	ஜநங்களுடைய
துரித	பாபங்களுடைய
ஶமநலீலா	மர்த்தநமாகிற லீலையில்
ஸங்கல்ப:	ஸங்கல்பத்தையுடையவருமான
அயம்	இந்த
தேஹளீஶ:	தேஹளீசன்
விஶ்வம்	உலகத்தை
அஸவ்யாத்	அமங்களத்தினின்றும்
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

அ—வ்யா ॥ கீழ்ஶ்லோகத்தில் தன்னிடத்தில் ப்ரஸாதம் பண்ணினரென்றுசொன்னர்; இந்தஶ்லோகத்தில் ஜகத்துக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று “ப்ரதிஶது ஶமவாந் ஶேஷவர்ஷம்ஸாம்” என்றாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறார் । அயமிதி । (ஸூரிபிஸ்ஸ்துத:) முதலாழ்வார்களாலே. (அநவத்யஸூக்திபிஸ்துத:) ஶ்லாக்யமான அருளிசெயல்களாலே, ஶ்லாக்யமாவது = “ஸ்வாது ஸர்வவ்யாஹ்ருதாநி” என்கிறபடியே அதிமாத்ரமும், வேதவேதாந்தங்களில் ஸ்பஷ்டப்ரதிபத்தி ஜநகங்களுமாயிருக்கும் (யதாவத்) உள்ளபடியே (விஶதிதநிஜதத்த்வ:) விஶதமாகப்பண்ணப்பட்ட தன்னுடைய பரத்வாதிகளை யுடையவனை, ஸமஸ்தஜகத்தினுடைய அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன் ஸர்வஸாதாரணனன்றோ இருக்கவேணும். ஒருதேஹளியில் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க என்னுடைய பரத்வத்தை யெங்ஙனே அறிந்தபடி; வேதத்தினாலே அறிந்தேனென்னில்; வேதார்த்தந்தான் துர்க்ரஹமன்றோ வென்னில்; பரமஹம்ஸர்களான முதலாழ்வார்

கள் ஸர்வருக்கும் அதிகரிக்கலாம்படி அதிஶ்ரேஷ்டமான த்ராவிடஸூக்திகளாலே தெளிவாக தத்த்வங்களைக்காட்ட அத்தாலே தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞரென்று அறிந்து ப்ரார்த்திக்கிறேனென்று பாவம். ஜகத்துக்கெல்லாம் எம்பெருமானுடைய பரத்வாதிகள் ப்ரகாசிக்கும்படி முதலாழ்வார்கள் தம்முடைய ஸூக்திகளாலே காட்டினார்களென்பதை "பாட்டுக்குரியபழையவர்" என்கிற அதிகாரஸங்க்ரஹப் பாட்டாலே தாமே யருளிச்செய்தார். (ஶரணநிரஸ்த வ்ருஜிநாநாம்) ஶரணத்தாலே ப்ரதிஷ்டிதமான விஷயங்களை யுடைத்தான, ஶரணஶப்தம் ஸர்வஸ்யாவ்யவலக்ஷணம். ஸர்வஶக்த விஹிதாம்ஸர்களென்று தாத்பர்யம். (ஜநாநாம்) ஜநங்களுடைய (பாபிதஸந்தாநாஶோஹளா) பாவங்களுடைய ஸந்தானத்தையில் அபிப்ராயத்தை யுடைத்தான, ஸர்வஶக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டவர்களானேனுமாகிலும் அவர்களுடைய பாபநிவர்த்தநமொருமையாய் அதில் அதிசயமுடையவனென்றபடி. ஸர்வரக்ஷணமாகிற வ்யாஜத்தைக் கொண்டு பாவங்களை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார். (அயம் தேஹளீஶ: விஶ்வம் ஸம்ஸாராத் த்ராயதாம்) இந்த தேஹளீசன் இந்தஉலகை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥ உஎ ॥

மூ॥ ஜயதிததவணாரா வணநீயஸ்வபாவா
ஶ்ருதிதநிகமஶீர்ஷா வேதவேதாந்த கீதா ।
ஸகலஸுரவி த்ருஷ்டா யோக[ஸ]ம்யகாமாநாம்
ஶ்ருதா ஸமஶ்லிஷ்டம் தேஹளீஶஸ்துதிர்ந: ॥உஅ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீ வேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
தேஹளீஶஸ்துதி:
ஸமாப்தா ॥

வ்யா ॥ இத்யம் ஸ்துதிம் ஸமாப்ய ஸ்வகீயப்ரபந்த வ்ருத்தயே
• கஞ்ஜநேத்ரஸ்ய தேஹளீஶாய ஸா கவிக்ருத்யாவ்யாக்யாநிதா । கா

यत्राप्यन्यत्प्रधानादेशसाधारण्याविति" इत्यत्र
उपकारेण कविना [illegible]
। इयतीति । (विधृतनिगदस्येत्त्र) विधृताः = धृताः, निगदानाम् =
वेदानाम्, इदमेव लक्षणम्. "ऋग्वेदं भगवोऽध्येमि यजु-
र्वेदं सामवेदमाथर्वणं चतुर्थमितिहासपुराणं
पञ्चमं वेदानां वेदं पित्र्यं राशिं दैवं निधिं वाकोवा-
क्यमेकायनं देवविद्यां ब्रह्मविद्यां भूतविद्यां क्षत्रवि-
द्यां नक्षत्रविद्यां सर्पदेवजनविद्याम्" इति, "अङ्गानि वेदाश्च-
त्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः । पुराणं धर्मशास्त्रं च
विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो [illegible]
[illegible] इत्यपि । अष्टादश[illegible]
[illegible]" इत्युक्तेः. [illegible] = [illegible], [illegible]
[illegible]. ननु "[illegible]
[illegible]" [illegible], [illegible]
[illegible]; [illegible]; [illegible],
[illegible]. तथाहि "[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]" इत्यादौ यथा विलक्षणलक्षण[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] "[illegible]"
[illegible] "यथा [illegible]
[illegible]" इति. अत एव "[illegible]
[illegible]" इत्यत्र [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible], "[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]" इति [illegible]. ([illegible]

ஶேஷ) வேங்கடநாயகமாஹாத்ம்யமித்யர்த்த:. நநு "க்ருஷ்ணநாமா-
ரோசநீயம் நாமாதிகம்யவணஸ்ய । ஶேஷ பஸுமோநமஹரீயா
ஜ்யேஷ்டாவதம்ஸ ஏதத் யோ" ரிதி நிஷேதாத் கயமாத்தநாமக்ரஹ
ணமிதிசேத்; "ஸுவர்ணநாமாஹ்லவீதி ஸ்வம் நாமேவாரிக்கீர்த்தயே"தி
திவத் "ஸ்வநாமகீர்த்தயேத்காலே கவி: காவ்யவிசக்ஷண" இதி
விபிவராத்தஸ்ய விஹிதேதரவிஷயதயா ஜ்யோதிகாமேவ நா
தோஷாத். (ஶ்ரீதா) உக்தா, உபநிஷதாமேகேஜ்ஹோக்தவத: கல்யா
ணகுணஜாதம் விதுஷாமயாவதுக்தேஸ் திஷாவ:. அதஏவ (வர்ண
நீயஸ்வஸாவாத்) வர்ணநீயஸ்ய = வர்ணநீயமேவந ஸ்வஸ்த
ஸ்ய ஹரவத:, ஸ்வஸாவாத் = ஸ்வகல்யாணகுணாநுபவஸா
ஹாவேந (அவிதயவர்ணநா) அவிதய: = விகதம் தயாஸந்தம் ய
ஸ்மாத். விதய: அநந்தஜ இத்யர்த்த:. "விதயம் ஈஶ்வரம் வ"
இத்யமர:. அஜிதிவோமவிஸாமாத்தமாஸ:. ஸதஹவதீத்யவிதய:
ஸந்தியைத்யர்த்த:. வர்ண: = அக்ஷர: யஸ்யாஸ்தாத்ர்யஸீ. வர்ண
நீய யாவத்கல்யாணகுணஸஹாவாத் ஸ்தோத்ரரூபேணீ நிஷ்
டணாவிர்நாமதிவேகாத் வர்ணநீயஸ்ய ஹரவத்ஸ்வகல்யா
ண குணாநுபவாய. "ஹவதிநோஜாதஜிஹ்வா: கவீநாமீஶ்வரா யஸ
ஸாவாத்யம்யகுணாஜ்ஞேஷாதார்யா" இதிவத்வத் வர்ணஸ்வந்த்தஸ்வவி
ஸ்வகல்யாணகுணாதயோ ஹரவதி யாதாக்ராக்ஷமேயத்யர்த்த:.
(இயம் தேஹளீஶஸ்துதி: ஸ்வஸ்ராஹவி) ஹவே, ஸம்ஸாரஸ்வ
ஸ்ராஹவி = உபரோஷஹஹரீ, நிஸ்ஸாரா தேஹஜத்யர்த்த:.
(த்ருஷா மோவயாக்ஷோநாம) த்ருஷயா = ஸாம்ஸாரிகவி
ஷயஸ்ப்ருஹயா, மோஷா: = உத்தஸ்தஸ்துரகாணா:, அதஏவ
வயாக்ஷோரா: = ஹாஜீவித்தா:, தாத்ருஶஸ்ப்ருஹயா வயாக்ஷ
மதித்தா இத்யர்த்த:. தேஷாம் (நா:) ஜஜஜீயாநாஞ்ச. வஹுவ
வநேநதஜீயாஹ்ருஹ்யேத. (அஹீஷ்டம்ஸேவம்ஜிஷோத) விதரத
வேஹவேஷாஞ்சவாரமேஷ்ஶ்ரீ ஜனிமஜாஞ்சஹாதேஶிமேகே யயாவ
ஸ்திதம் ஸ்தாஸ்திஸம்ஸாரஸ்ரஸாஞ்சார மதாமதவிஞாநா
ஜஸாத்ருஶமஜிஷ் நிஷ்த்திவிஹவகஜிஷ்டம் ஏ ஜாவயகவி திஹாவ:.
யதா,(விதிதநிமஜஹீஜா)விதிதா = ஸகலகல்யாணகுணாகரமேவ
நஜ்ஞாதவதீ. அதஏவ நிஷ்டா. நிமஜஹீஜா = நிமஜ்ஞஹாம: யம ஸ:

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃. “𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑍇𑌨 (𑌵𑍇𑌦𑍈𑌕𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨) 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌕𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾. “𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌃 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌅𑌤𑌏𑌵 (𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃) 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 = 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 (𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌵𑌣𑍍𑌯𑌾) 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌣𑍍𑌯𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌣𑌾𑌮𑌦𑌾𑌰𑌃. 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌸𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌇𑌤𑌿

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌲𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌤𑌨𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁-
𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑍇𑌤𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕 𑌮𑌮𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍇𑌦𑍋𑌕𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑌾𑌮 𑌮𑌹𑍀𑌸𑌹𑌸𑌾
𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌕𑌸𑍍𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌮𑍁𑌮𑌨𑌿𑌜𑌯𑌶𑍋𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌰𑌹𑍀
𑌕𑍃𑌤 𑌦𑌿𑌗𑌦𑍍𑌗𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌨𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌵𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾 𑌮𑌬𑍍𑌜𑌮𑌯𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨
𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌵𑌧𑍂
𑌹𑍃𑌮𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌾𑌕𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

பதம்.	உரை.
வர்ணநீயஸ்வபாவாத்	இந்தஸ்துதிக்குப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடையஸ்வபாவத்தினாலே
{ அவிதத	வ்யர்த்தமன்றியிருக்கிற
{ வர்ணா	அக்ஷரங்களையுடையதும்
{ விதித	அறியப்பட்ட
{ நிகமாந்தா	வேதாந்தத்தையுடைய
வேங்கடேசேந	வேங்கடேசனென்னுந் திருநாமமு[டைய அடியேனாலே
கீதா	சொல்லப்பட்டதுமான
இயம்	இந்த
தேஹளீசஸ்துதி:	தேஹளீசஸ்துதியானது
ஸம்ஸாராத்வநி	ஸம்ஸாரமாகிற காந்தாரத்தில்
{ த்ருஷ்ணாலோப	ஆசையினாலும் லோபத்தாலும்
{ வ்யாகுலாநாம்	சாஞ்சல்யத்தை யடைந்தவர்களான
ந:	நமக்கு
அபீஷ்டம்	இஷ்டமான
பலம்	பலத்தை
திசது	கொடுக்கட்டும்

உ-வ்யா || இப்படிஸ்துதித்து நிகமநஞ்செய்கிறார் | இயமிதி | (வர்ணநீயஸ்வபாவாத்) இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரனுடைய காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணஸ்வபாவத்தினாலே (அவிததவர்ணா) வ்யர்த்தமன்றிக்கேயிருக்கிற அக்ஷரங்களையுடைத்தான, இது தேஹளீசஸ்துதிரித்யஸ்ய விசேஷணம். என்றாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்துதியிலிருக்கும் அக்ஷரங்கள் அதிநிஹீநமா யிருந்தபோதிலும் ஈச்வரனுடைய குணத்தைப்பார்த்தால் இந்தஸ்துதியிலிருக்குமோவ்வொரு அக்ஷரங்களும் நிரர்த்தகங்களாக ஆகாமல் தன்னையொருக்கால் உச்சரித்தவனுக்கு ஸகலபலத்தையுங் கொடுக்குமென்று கருத்து. (விதித

தநிமஜ்ஜஸீந்த்ரா) அறியப்பட்ட வேதாந்தத்தை யுடைத்தான (வேதாந்த தேஶிகேந்த்ரா) வேதாந்ததேஶிகராலே ப்ரீதமான, ஸகலவேதாந்தார்த்தங்களையும் அறிந்தவராகையாலே இவராலே சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் வேதவிருத்தமல்லாமல் வேதஸம்மதமா யிருக்குமென்றபடி. இத்தாலே அர்த்தபௌஷ்கல்யஞ் சொன்னபடி. "வாக்யைரேவ நிர்ணய:" மென்கிறபடியே ஶப்தப்ரமாணமே மாநத்தில் நிர்ணயமாயிருக்குமென்று கருத்து. இத்தாலே ஶப்தபௌஷ்கல்யஞ் சொல்லப்பட்டது (அயம் தேஹளீஶஸ்துதி:) தேஹளீஶன் விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரமானது (ஸம்ஸாராத்வநி) ஸம்ஸாரமாகிற காந்தாரப்ரதேஶத்தில் (த்ருஷ்ணாமோஹ வ்யாகுலாநாம்) ஆசையாலும் மோஹத்தாலும் வ்யாகுலர்களான, யதா, (த்ருஷ்ணாமோஹ வ்யாகுலாநாம்) ஆசையினாலே வநசரர்களையும், ஸுதவத் வ்யாகுலர்களாயுமான. கோரகாந்தாரத்தில் ஜாதமோஹையாலே இந்த வ்ருக்ஷத்தில் வஸிக்குமோ அந்தவ்ருக்ஷத்தில் வஸிக்குமோவென்று ஸாஞ்சல்யத்தையடைந்து ஒருவிடத்திலும் வஸிக்காமல் வ்யாகுலமா யிருக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸர்வோபாஶயாலே இங்கேவஸிக்குமோ அங்கே வஸிக்குமோவென்று ஸாஞ்சல்யத்தையடைந்து ஒருவிடத்திலும் வஸிக்காமல் வ்யாகுலராயிருப்பர்களென்றபடி. (ந:) நமக்கு, பஹுவசநத்தாலே ஸ்வாநுபந்திகளைச் சேர்த்துக்கொண்டபடி. (அபீஷ்டம்) இஷ்டமான மோக்ஷத்தை (திஶது) கொடுக்கட்டும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தாலே பகவான் ப்ரஸந்நனாய் மோக்ஷரூப ஸுகத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இந்தஸ்தோத்ரம் "ரஹஸ்யத்ரய ஸாரோऽயம்" என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே திருவேங்கடமுடையான், கீதையைக்கண்ணன் அருளிச்செய்தாப்போலே அருளிச்செய்தாரென்றும், அதுநமக்கு இஷ்டஸுகத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கட்டுமென்றும் ஒருஅர்த்தமும் த்வநிக்கிறது ॥ ॥ ௨௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌉𑌤𑍂𑌵𑍈𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇

𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨,

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍂𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌧𑍁𑌪𑍇𑌨, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑍁𑌨𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾

𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂

𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿

𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 ॥

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌹𑌳𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶ [illegible] ஶ்ரீமத்ராமாநுஜ
[illegible] கவிதார்க்கிக
கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீத:

* ஶ்ரீ [illegible] *

[illegible] ஶ்ரீமதே [illegible] ராமாநுஜ ஸம்யமீந்த்ர [illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீ [illegible]
[illegible]
கிடாம்பி, ஶ்ரீ [illegible]
[illegible]

தேஶிகஸ்ய [illegible]
தி. வ. ஸ. நா ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
[illegible]
ஶ்ரீ [illegible]
ரா. [illegible] ராஜாசார்யஸ்ய
"ஶ்ரீ [illegible]"
[illegible] ப்ரகாஶிதஶ்ச ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனி மீ
1912௵ மார்ச்சு மீ

श्रीः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः ।

श्रीकोमलवल्लीनायिकासमेताराविमृत

परब्रह्मणे नमः ।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

* श्रीगरुडदण्डकः *

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

अथ॥ नमः पन्नगनद्धाय वैकुण्ठवशवर्तिने ।
श्रुतिसिन्धुसुधोत्पादमन्दराय गरुत्मते ॥

व्याख्यानावतारः

यः [illegible] । [illegible] कवितार्किककण्ठीरवः [illegible] ॥ वेदान्त[illegible] । [illegible] ॥ निगमान्त[illegible] । [illegible] गरुडदण्डक[illegible] ॥

अथ [illegible]

[illegible] कवितार्किककेसरि [illegible]

[illegible] इत्युक्तेः [illegible]

[illegible] तथा चोक्तं श्रीविष्णुपुराणे [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]. [illegible] வேதாந்தாசார்ய [illegible] ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரவிஷயகம் [illegible]. « ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரோऽயம் ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாயக: » இதி தல்லக்ஷணாத். [illegible] கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ [illegible]. « [illegible] » இதி லக்ஷணாத். ||௧||

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றாள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்·

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவந்தவதரித்து, திருவேங்கடாசாரியரெனத் திருநாமம் வகித்து, தமது மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுந்தேர்ந்து, திருவரங்கத்தம்மானால் வேதாந்ததேஶிகனென்றும், பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுக் கலையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முக்கியமாம் கச்சிதனில் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிடத்தில் பொறாமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள் வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உபாய ங்களால் வெல்லலாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமர்த்தனான வொரு பிடாரனையணுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளளிப்பதாக வாக்க ளித்து, அவனைக்கொண்டுவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செ ய்தும், நமது தூப்புற்பிள்ளை அதை யொருபொருளாய்க் கருதா து அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன் ஒருபகல் நமது தேசிகனை வீதியிற்கண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில் தாம் வஹித் திருக்கும் “ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்” என்றும் விருதை இழந்து விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதா ர்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில் வடபாலுள்ள புற்றடியில் தம்மைச் சுற்றிலும் அரணாக ஏழு கோடுகளை ஒன்றன்பின் னொன்றாகவரை ந்து அதனிடையில் வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த அநேகம் பாம்புகளு டன் வந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தனது மந்த்ரசக்தியால் நமது ஆ சாரியர்மீது ஏவினன். அவற்றுள் ஒன்றேனும் அவ்வேழுகோடு களையுங்கடந்து நம்தேசிகனையணுகாது அங்கங்கே விழுந்து துடி த்திறந்தன. இதைக்கண்ட பாம்பாட்டி மனம் நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய் வைத்திருந்த மிக்கக்கொடுமையுள்ள சங்கபாலனென்றும் பேரரவத்தைத் தனது மந்த்ரசக்திகொண்டு ஏவ, அவ்வுரகம் விரைந்து சென்று நிகமாந்ததேசிகனைச்சுற்றி லும் வரைந்துள்ள அரணாகிய ஏழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசா ரியனை யணுகியது. அப்பாம்பின் பலத்தையும் பான்மையும் பா ர்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனாகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால் துதித்தனர் நம்மாசாரியன். உடனே பட்சி ராஜன் தோன்றி ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு ஒருக்கணப்பொழுதில் அப்பாம்பைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர். அதை, யறிந்த பிடார ன் ஆசாரியன் திருவடிகளில் விழுந்து அடியேன் பிழை பொறு த்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான் இந்தக் காரியஞ்செய்யத்துணிந்தேன், ஆகையால் என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை எனக்குத்தந்த

ருள பிரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கணமே நமதாசாரியன் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவனுக்கருள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொருட்டு வணங்குகிறார் "நம꞉" என்பதால்.

பதம்	உரை
பந்நகநத்தாய	பாம்புகளைத்தனக்கு அணியாகக்கட்டிக்கொண்டவனும்
வைகுண்டவஶவர்திநே	விஷ்ணுவுக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்காப்பணிவிடைசெய்பவனும்
ஶ்ருதி	வேதமாகிற
ஸிந்து	(திருப்பாற்) கடலினின்றும்
ஸுதோத்பாத	(ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
மந்தராய	மந்தரமலையாய் விளங்குகிற
கருத்மதே	(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும் பொருட்டு
நம꞉	வணங்குகிறேன்.

தாத்பரியம். தனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன்னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவானுக்கு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும் மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயுமிருந்து) நீங்காப்பணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை வெளிப்படுத்துவதில் மந்த்ரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் "பந்நகநத்தாய" என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென்னும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், "வைகுண்டவஶவர்திநே" என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்தமையும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பு. இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யாதொரு தீங்குண்டாகாமைகருதி "வைநதேயாய" எனவும், அப்பாம்பு தம்மைத்தீண்டினும் தமக்குத தீமையுண்டாகாமைக் கருதி "ஸர்பதோத்பீடநாய" எனவும் பதங்களைக்கூறியுள ரென்பதும் பொருநதும்.

"வைகுண்டவஸதிப்ரதே" என்பதால்

தாஸனுமாந்தோழனுமாந்தான்விரும்பும்வாஹனம்
ஆஸனுமாமேற்கட்டுமாவதுடன்—நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் விசிறியுமாங்கேசவற்கு
வேதகருடன் விரைந்து.

என வைநதேயன் பகவானுக்குதாஸனும் தோழனும் ஆஸநமும் வாஹநமும் கொடியும் மேற்கட்டும விசிறியுமாய் நீங்காப்பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ॥

௨௯॥ ஶ்ரீமத்ஸுபர்ணவைநதேயமயம் அபக்ஷ்யமநாக்ஷ் ... காங்க்ஷ வைகுண்டநீதிகுந்த ஸுக்ஷ்மஸு ஸ்வநாமதி வ்ருத்த ... ஸ்பர்ஶநோஹம ... ... விஷ்ணு யஶோண ... ... நீராஜிதம் ... நீராஜிதம் ॥

இதி வ்யூஹஸ்மரணம்.

வ்யா ॥ ... நிஜாஜ்ஞநாஜ்ஞநா நந்த ... ஜ்ஞஸ்ய ... ஸ்வாமிநோ ... ஜநாய ... தம் ... நாய ... இதி । ஶ்ரீமத் ... இதி । ஶ்ரீமத் ... தம் விஶிநஷ்டி । ... இதி । (... நீராஜிதம்) ... ... , ... , ... இத்யர்த்த: ... "... " ... ... விரோதிதா । ...

[illegible] च कीर्तिताः" इति । [illegible] = [illegible], "[illegible]" इति श्रुतेः । [illegible]। तथा च श्रूयते "[illegible] सुपर्णोऽसि गरुत्मान् त्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः। तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम् । उष्णिक्च त्रिष्टुप्च [illegible] । अनुष्टुप्च पङ्क्तिश्च [illegible] । बृहत्येवोद्धिरभवत् । स एतं छन्दोरथमास्थाय । [illegible]" इत्यादि । [illegible] विवक्षितम्, तथा च श्रीभगवद्गीतासु "[illegible]" इति । "[illegible]" इत्याद्युक्तम् । ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible]. [illegible] इति [illegible], तस्य, [illegible] भगवतो विष्णोः, [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], भगवतो [illegible]. [illegible], तथा च [illegible] भगवता [illegible]

ஜதி தந்த்ஹிஶாதிஶயஸ்யிஜ:, தெநவஸ்வாஹிஶதாயு வட்கூகூம்
ஜகூடீகஶ்ருதம். வனம் வெநதெயஸ்ய ஹஶவத: யாஜயாத்ரா
வஸிர ஸ்விரஹெண ஸம்தத்யொ:ஸ்வதெந்த்ரா: விஜ்பவஞ
வுக ஶாஶஶநஸஶயெ உஸ்கண்டிதயோ: ஸ்வயம்ஶ்ருஹாரஜேஷ்ட
ஸவிதகஶாஹ (ஸ்வநீவெதி) (ஸ்வநீயாஶதிவீதாரஜ்ரா ஸ
கீதிஸ்தநாஷோஶ ஶாஜோவஶஞயஸ்யாக கண்கவ்யாத வெய
வ்யாவெவஶாந த்ஜிஸ்ஹாயிவாகஸ்வ விஷாயுஶாணஸ்யாவாடி
காரந்த்ரொஹிஸ்யா ராஜ்நீராஜிதம்) ஸ்வநீயாஶத்ரா = நிஜஶ்ரு
ஹாஶஶெநந, வீதயொ: ஶஷிதயொ:,ரஜ்ரா ஸகீதெத்ரா: =
தஜாவ்ரஜெவ்ரா:, ஸ்தநாஷோஶந = ஸ்தநஹரெண, "ஸ்தநா
ஹோஶ:ஸ்தநஹர" ஜத்யுக்தே:. யஸ ஶாஜோவஶஞஜா = ஜ்ருஜத
ரொவஶஞஹநம், ஹாவெக்த:, ஸ்தநாஸ்ஜ்ஞநதிதியாவஸ. தஜாஹ
வாஸ்த்ராயந: "ஸ்தநாஹ்ராஶர: வ விஶ்ர தஜெத்ரெ வஹார
ஶாரொவயெஜிதி ஸ்தநாஸ்ஜ்ஞநம்" ஜதி. தெந ஸ்யாதாம் =
வ ராஜஹவதாம், கண்காநாம் = ரொஶாஞாநாம், " ஸஞவ்ர
ஶ்ருகஜஜ ஶத்ரு ளவ ரொஶஹஷெவ கண்க" ஜத்ரெர:.
வ்ராதெந = ஸஶஞஹந, யொவெய: = கஹிவாத:, தெநவ்ர
யயா = ஹிம்ஸயா, வெவஶாநா: = கஶ்வஶாநா:, தெஜிஹ்வயெ
ஷாஜெ த்ஜிஹா: = த்ரவஸநா:, கஶ்ருதகஶராயஸ்தாஜாஸ்தீண
ஜஹு ஜெஹநந த்யாஹஞதரஸநவத்யா த்ஜிஹ்வதிநாஶஹா
ஜஜத்ரயு:. தயாவோக்தம் ஶ்ரீ உந்ஹாஹாரதெ "வொஶ
ஸ்யாநதிஜம்வெதி ஜஹுராம்ஸ்தஹிஹஸ்தஜா । தஜெதாத்யாகஶ்ரு
தாஜிஹ்வா ஸவுராணம் தெந கஶுணா । த்ஜிஹ்வாஶ்வ 'கஶ்ருதாஸ
வுரா ஶரவெந ஶஹாத்ரநா" ஜதி. தெஷாஶயிவா: = கநஜெ
வாஸகஶ்ராஜய:. தவவாகவ்ரா: = ஹஞஷணாநி, "கநஜோ
வாஶகடகொ யஜ்ஜுஸஞத்ர ஜெ வாஸகி: । தகக: கடிஸஞ
த்ருஜெஹாரா: காகெரா கஸ்யயா । வஜ்ஞாஜகதிணகணெதா
ஶஹாவஜஸ்த வாஶத: । ஶஜவ்ஶ்ர: வ்ருஜெஶதா ஶஜிகஶ்ர
ஹஜாஜெர । வனஜெதரஷொரஜொஶாஜெஜ்ர ஹஞதைதம்
ஹஜஜஜாத்ரஜெ:" ஜதி ஶ்ரீ ஸாகவிதாஸ்வ்ருகாரெண கடகா

ब्राह्मणग्रहणात् कन्दर्पावस्कन्दस्य [illegible] सर्वश्रेष्ठानां तस्याः [illegible] वापिदेव [illegible] उक्तम्. श्रीशास्त्रवचनात्. "[illegible] [illegible] चैत्यवृक्षमवतीर्य [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" इति. दीर्घाणाम् = विस्तीर्णानाम्, स्थानानाम् = [illegible], [illegible] = [illegible] [illegible] = [illegible], [illegible], रोचिष्णूनाम् = कान्तिप्रवाहाणाम्, राज्ञा = नृपेण, "श्रीरुवाच राज्य" इति [illegible]. नीराजितं = कृतारात्रिकम्, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सञ्जातदीप्तिः [illegible]. [illegible] [illegible] उक्तं [illegible] [illegible] [illegible] । कान्तिः । (कान्तिरोचिर्नीराजितम्) कान्तिः रोचिरिव, कान्तिरोचिर्भिः, तया, राजितं = दीप्तम्, कान्तिप्रवाहस्य [illegible]. (शास्त्रम्) "शास्त्रं [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]" इति निरुक्तवचनं [illegible] (शंसेः) [illegible]. अत्र "नीराजितं कान्तिरोचिर्नीराजितम्" इति [illegible]. "[illegible] [illegible]" इति लक्षणात्. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible] [illegible]" इति लक्षणात्. "जिह्मायिताक्षि" इत्यत्र जिह्मायितावात [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] उत्तरपदायु

[illegible]

|| க||

அ—ரை. அக்க்ருடபகவானுயர்வும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பருறும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவராதலின் அவரைஸ்துதிக்கிறேனென அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் "[illegible]" என்று.

பதம்	உரை
ஸகலவேத	ஸகலவேதங்களாகிய
நீடாலயாநாம்	நீடத்தில் (வீட்டில்) வஸிப்பவராயும்
வித்விட்க்ஷபண	பகைவரை யடக்குவதில்
உத்கண்டித	ஆசையுள்ளவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுக்கு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோள்களை யுடையவராயும்
ஸ்வநீடாகதி	தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால்
த்ருப்த	சந்தோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும் பத்நிகளது
ஸ்தநாபோக	பருத்த கொங்கைகளின்
காடாஸ்லேஷ	காடாலிங்கனத்தினால்
ஸமுத்கண்டக	பொடித்த புளகங்களையுடைய
வ்ராத	கூட்டத்தினது
வ்யதயா	வேதனையினாலுண்டான துக்கத்தினால்
வேபமாந	நடுங்காநின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபதாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விஸ்பாரித	விரிக்கப்பட்ட
ஸ்படாவலிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரத்நங்களின்
ரோசிஸ்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காந்திகளாகிற நதிகளால்
ராஜிதம்	விளங்குகின்ற வருமான
தார்க்ஷ்யம்	பெரிய திருவடியை
வந்தே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில் வசிப்பவரும், பகைவரையடக்குவதில் விருப்பமுள்ளவரும் தடையில்லாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளுடைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்கத்தினால் நடுங்குகின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது வரிசைகளிலுள்ள இரத்நங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கெருடனை யான்) துதிக்கிறேன்.

"ஸுநீராஜித" என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்களை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்தருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென்கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவிகளின் வீட்டிற்குசசெல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தன் ப்ராணநாயகனைத்தழுவிககொள்ள அப்பொழுது கருடபகவானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூசசலுண்டாக, அதின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த வுரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீராஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

௨-ம்॥ ஜய கருட ஸுபர்ண தர்வீகராஹார தேவாதிபாஹாரஹாரிந், திவௌகஸ்பதிக்ஷிப்த தம்போளிதாராகிணாங்க, கல்பாந்தவாதூலகல்போதயாநல்ப வீராயிதோத்யச்சமத்கார தைத்யாரிபத்ரத்வஜாரோஹநிர்தாரிதோத்கர்ஷ, ஸங்கர்ஷணாத்மந், கருத்மந், மருத்பஞ்சகாதீஶ ஸத்யாதிமூர்த்தே ந கஶ்சித் ஸமஸ்தே நமஸ்தே புநஸ்தே நம:॥

இதி த்விதீயசூர்ணம்.

வ்யா ॥ கருட ப்ராஜ்ஞஜநப்ரியாவஸாநதய ப்ரஸித்தோ ம- ஹாத்மந: நிர்வசநாவஸாந ப்ரதிபாதகே ஸம்போதிதே

3

ய ஶாஸ்த்ரம்ப்ரவர்ததே । இவேதி । ஏவ ப்ராப இவேத்யர்த:. (ஸா
வர்ண்ய) ஶோபநம் வர்ணம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தி:. கர்த்ரா
பூரணக்ர்ஷ்ண ப்ரஶ்ரவ: ப்ரஹிதவஜ்ராயுத ப்ரத்யக்ஷ
த ஶோபநவக்ஷஸ்தயா தேவாதிக்ர்த ஸாவர்ண்யநாமேயமே
த்யர்த:. தது³க்தம் ஶ்ரீ பாஞ்சராத்ரே «வஜ்ரஸ்ய கரிஷ்யா
தி தவதேவ ஶக்ரஸ்தோ । ஸத்த்வம் த்ருஜாதேர்கம் பஸ்யா
ஞம் தேவேஸ்ஸ்யே ॥ தது³த்ஸ்ஷ்டஸிதே க்ஷ்ய தஸ்ய
வர்ண்யந்த்ஸம் । ஹ்ருஷ்டாநிலவர்மஹ்ருதாநி நாமவந்த்ரே ப்ரா
த்த: ॥ ஸாரூப்யம் பத்மாக்ஷ்ய ஸாவர்ண்யாயம் ஸவக்ஷிதி"
இதி 'யஸ்யாம்ஶே ஸம்ப்ராஞ்சப்ராதிஸ்ஸ்தம்ஹிதே இம்ஹஶ
தேள காணாவேஸ்ஸங்கணம் ப்ரணயதிவவயே பத்ரேஶம்
ஹிதேஶ" இதி ப்ராபவஞ்சாஶதிவ. யத்ர்வத்யம் ஸாவர்ண்ய
ஶப்த: ஶ்ரீவாக்யதேவப்ராணாதி ஶாஸ்த்ரஞ்காயிஷ்டாத ப்ரஹ்ருத
ப்ராபவ்ருஹ விஶேஷஸித்யத்தே; தயாவத்த விஶேஷகா
ஹாவாக் ப்ராத்ந்நாத்த வர:. (உவீர்காராஹார') உவீர்காரவர
வாஹார: யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தி:. யாமவதேவ ஸமஸ்த
வர்காமநாஶாக் ஹீதேந ஸவர்ராஜேந ப்ரத்யஹம் வரகே
க ப்ரஹ்ராகவ்ருஹாநவ்ய திஜ்ஞாவமுவர்க ப்ரஹிதம் ஸவர்மா
ஹார்தயோவ்யம்ஜஹித்யர்த:. தயாவ ப்ராபவஞ்சாஶதி
«வாயாஞ: ப்ரத்யஹம்தேகமவி விஷயாம்பே ஷயாமீதி ஹீதே
ஸரிஸ்த்ள ஸவர்ராஜ ஸகாண மாணாநந்தாம்யாமதிவ்யம்"
இதி. (தேவாயிவாஹாரஹாரிநு!) தேவாயிவஸ்ய = தேவே
ந்த்ரஸ்ய, க்ருஹார: = கர்த்ரதம், ஹாரதீதிதஸ்ய ஸம்பந்தி:. ஸ்வ
மாதாப்ராஸ்யவிமோசநாயர்திதி பாவ:. கத்ர வததாத்ரப்ர
கயார்வ்யகாரஶ்ச உத்தரத்ர ஸம்க்ஷிவ்யவக்ஷ்யதே. இதஞ்ச ஸமந
ஞார விஶேஷணே ஹேதாபஹம். (ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரைர்ஹோ
ஷயாராகிணாகஸ்வ) ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நா = தேவராஜேந, க்ஷித்யஸ்ய
ப்ரஹிதஸ்ய, ஹம்ஸோகை: = வஜ்ரஸ்ய, பாரா = நிஶிதாக்ர
ஹாக:, தயா கிண: = விரோவிதவர்ணஸம்ரக்ஷகக்ஷ, ஸ
வவாகஸ்வ: = ஹ்ருஷ்ணம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தி:. ஶஸ்த்ர

த்ராஹ்யம் = ஸத்ருஸவர்ணாஹ்யம், உபாதாயம் = வ்ருஹ
உபாதாயம் யஸ்ய தஸ்ய ஸஞ்ஜி:. வாணாவாந ஸஉா
நோஹாந வ்யாநாவஸ்ய வாயோ: கஉாக் ஸத்ருஸவ
ணா ப்ரபந்தாகூஷ்ய விஹமெஷ்ப்ரபஞ்சம் ப்ரபந்நம் ஸம்பெஷ
வதிதி தயோக்தி:. தயாவோக்தம் ஸ்ரீ ஸாகவெத « வாணாவா
நஸஉாநோஹாநவ்யாந வாணம்பஞ்சவிணை: I உஜ்ஜ்வஸஸ்வமெம
ஸ்ரீபஹ்ரி: வாமாஹித: கஉாக் II ஸத்ருஸ்வவணா ப்ர
பஸ்காகூஷ்ய விஹமெஷ்ப்ர:” இதி. « நஉ: வாணாஹிவா
யஞ்சாதீஸ்வநாய ப்ரபத்தயெ” இதிவ. ஸ்ரீ ப்ரபந்நவஞாஸ
தவி « ஸதாமெஷு ஸாகதாஹி வாயீதஉஹிஉஸி: வஞா
ஸிவ்யஞ்சஹமெஹமெஷ: வஞாஸிவெரா நிரஙாங் ஹவப்ரவ
ஹவம் வாணிநாம வஞஹாவம் I வாணாவாநாஹி வெஹாக் வ
திதநாஉரமெதாமெஷவதம் வஞ்ஜவதெக்த: வஞாக்ஷாவஞ்யா
ஸஸ வாரஷ உவநிஷெஷ்ணாஷிதவெஷ்ராஷயெண:” இதி.
(ப்ரபந்ந!) ஸமஹஞ்சத மெஹ ப்ரபந்ந! (ஜய) ஸவெயாக்கவெஷ
ணவதஸ்வ. (நெத) தவ (ஸஉ:) ஸஷாம: (கஸ்ஸிக்) கொவீ
(ந) நஹவதி. (நெத) தஸ்ம் (நஉ:) ஹவக்விதி மெஷ: (வா
ந:) ஹஞ்சயோரவி (நஉ:) வீவா « வெஉாஜஞ்வாநா
ஹஷாநஉஉதெவவாஹிந:” இதிவக் ஸுஹாாதிமயாயம்.
தயாவாஹா: « வமம்ஸாயாம வதிஜ்ஞாயாம வஸாவெத
ஜயெநவிவ I ஹயெவ விஜயெமெவ வளந: வாந உஙம்
கதி:” இதி. தயாவ யாஉாநஉாநய: « நமெஉாநமெஉாவாஜந
ஸாதிஹஞ்சமெய நமெஉாநமெஉாவாஜநமெஸகஹஞ்சமெய I நமெஉா
நமெஉாஉநஜஉஹாவிஹஞ்சதயெ நமெஉாநமெஉாஉநஜஉமெயகவிநய
வெ” இதி. கத் ஸவமெண்த்ராஹி விமெஷணாநாம ஜியா
கயஸ் ஸவெயாக்ஷஷ வதநாஸிவாயமஹக்வாக் வரிக
ராஜ்ஞார:. « விமெஷமெணயக்ஷாகஞ்சமெதாக்தி: வரிகர
க்ஷஸ:” இதி லக்ஷணாக். தயா ப்ரபந்நஇதி விமெஷ்யஸ்ய
வஞ்சவெயாக்ஷதாஸாஹிவாயகக்வாக் வரிகராக்ஷரஸ்,
ஷாஹிவாநயவிமெஷெஷ்யதா ஹவெதரிகராக்ஷர:” இத்ய

க்ஷணம். கல்பாந்தவாதூலகல்பேத்யத்ர கல்பப்ரத்யய:. தைத்யாரிகே-
த்யத்ர உத்க்ருஷ்டஸ்ய வஸிகாரஸ்ய "ஹாரஹாரிணி" த்யநே-
நோக்தஸ்ய ஸகாரகாரந்தரஸ்ய ஸம்லக்ஷணஸங்க்ர: ததா
"கல்பாந்தவாதூல கல்போதயாநல்ப" த்யத்ர "ல்ப" இத்யஸ்ய
ஸக்ருதாவ்ருத்திலக்ஷணாநந்தரோஸநஸஹ உத்காரோயா ஸக
காவகாந்த வ்யோபாதேந்த்ரா விஜாதீயஸங்க்ர:. ஸதேஷாம்
யதாயோகம் ஸம்ஸ்ருஷ்டிரிதிஸம்க்ஷேப:. ஸாவயநி: பதவிவக்ஷா.

அ—கை. அவ்வைநதேயபகவானுக்கு ஒப்பற்றபராக்கிர
மாதிசயங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைப்படுத்தி
பிரார்த்திக்கிறார் "ஜய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுபர்ண!	வலிய சிறகையுடையவரும்
தர்வீகராஹார!	ஸர்பங்களை யாகாரமாகயுடையவரும்
தேவாதிபாஹார	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை)
ஹாரிந்	அபஹரித்தவரும்
திவௌகஸ்பதி	தேவேந்திரனால்
க்ஷிப்த	ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
தம்போளி	வஜ்ராயுதத்தின்
தாரா	முனையின்
கிணாகல்ப!	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
கல்பாந்தவாதூலகல்ப	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உத்பத்தியையுடைய
அநல்ப	அளவிறந்த
வீராயித	வீர்யத்தினால்
உத்யச்சமத்கார!	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
தைத்யாரி	விஷ்ணுவினது
ஜைத்ரத்வஜாரோஹ	வேற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிர்தாரிதோத்கர்ஷ	நிச்சயிக்கப்பட்டமகிமையுடையவராயும்
ஸங்கர்ஷணாத்மந்!	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

ப்ராணபஞ்சகாதீஶ	ப்ராணன் முதலிய ஐந்துகாற்றுக்கு, மதிஷ்டானதேவதையாகிய
ஸத்யாதிபஞ்சமூர்த்தே!	ஸத்யன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளை யுடையவராயும்
ஶ்ரேஷ்டபக்ஷ!	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
ஹே ஶ்ரீமந்!	ஏ வைநதேயரே!
ஜய	எல்லாருக்கும் மேலாகவிளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒப்பானவர்
நகஶ்சித் [ஈஷ்வஸ்தி]	ஒருவருமில்லை
தே நம:	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
பூயோ நம:	மறுபடியும்
தே	உம்மையும் பொருட்டு
நம:	நமஸ்க்கரிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாம்புகளையா ஹாரமாகவுடையவரும், இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இந்த்ரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிக்காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உண்டாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறினமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்தியன் முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளை யுடையவராயுமிருக்கின்ற ஏ வைநதேயரே! எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை. உம்பொருட்டு நமஸ்க்கரிக்கிறேன். மீந்தியும் உம்மை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு. (ஸாவஷ்டம்) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

எதிராக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிற கையெடுத்து விடுத்தனர் அதைக்கண்டு வியந்த தேவர்கள முதலியவர்களால் கருடனுக்கு « ஸுபர்ண: » என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

(புஜகோத்தமாரி:) வஞ்சனையினால் தனது தாயான் விநதை யை கத்துருவுக்கு அடிமைபபடுத்தியமாறருள் தாயாகிய கத்துரு வின் மக்களாகிய ஸர்ப்பங்களை அடியோடு அழிக்கக்கருதி யுண்ணு கையில் அப்பாம்புகளுக்கிறைவன் வந்து அடிபணிந்து அடியோ ற்களையடியோடு அழித்து விடப்படாது, தேவரீருக்குத்தினமொ ரு பாம்புவீதம் இறை யனுப்புகிறோமென்றும் வேண்டுகோளுக் கிரங்கி அவ்வாறு கருணைபுரிந்தமையால் « புஜகோத்தமாரி: » என்று பேரணிந்தமையை புராணங்காண்க.

(ஸங்கர்ஷணாச்யுத:) இக்கருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணனுடைய அம்சமாகையால் « ஸங்கர்ஷணாச்யுத » என் று விளித்தார். இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்காண்க.

(ஶ்ருத்யுக்தகாயத்ரீ ஸத்யாதிச்சந்தஸ:) ப்ராணாபாநவ்யா நஸமாநோதாந மென்கிற ஐந்துவிதக்காற்றுக்கும் ஸத்யஸுபர்ண ஶர்வதார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர் த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை [illegible]த்தில் பார்க்கக் காண்க.

௩-௭॥ நமஜ்ஜநஜஹ்ஸ்வதவப்யயாய வயயாய நியயாதவக்ஷாநி ஶ்ரீஸாரஸ்நோதேஜவாயோர்யவீவீஷவேடாஹதாமாய வாதா ஜஹாஜ்ஞார ஸம்க்ஷேப நாமேம்த்ரவீசாஸப்ரணீஹாவஹாஸ்வஜவ ஶேஷணயே ஜ்ஞாதப்ஜாய நத்ரஸ்ஹஜஜஹஹ்வெவஜ்ஜே ஷம்ஷ்ட்ரயாதஹ்ஸ்ர ஜஸ்ராத்விஜ்ராவியோயா வியோயாஹவஷ்ராஸ்ர ஶாவாஷயேயாஷயேயாஶ்வஶ ॥

இதி த்ருதீயஶ்சரணம்.

வ்ரு॥ கஶ்ய « கஶ்யபே » தி விஶேஷணாத் ஸத்ரஷ்ட்ரு ஶம் வீரவரிதம் வணயாது தஸ்ய ணதிவஷவயகம் தஸ்ய ஸா

𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ (𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯) 𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌤𑌃 = 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾 = 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾, 𑌯𑌂 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯, 𑌸𑌦𑍈𑌵 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌵𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑍇) 𑌵𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 = 𑌅𑌨𑍇𑌨, 𑌨𑌿𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌨𑌿𑌯𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌨𑌿𑌜𑌵𑌤 𑌵𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑍇𑌨 = 𑌤𑌾𑌵𑍇𑌨, 𑌉𑌦𑍇𑌚𑍍𑌮𑌸𑍍𑌰 = 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌨𑌸𑍍𑌰, 𑌯𑌥𑌾, 𑌉𑌦𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 [illegible] "𑌅𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌮𑌾𑌕𑌾𑌮𑍈𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌰𑌵𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌯𑍇𑌃 = 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌯𑍇𑌃, 𑌵𑍀𑌚𑌯𑌣𑌵 = 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌾𑌮𑌾𑌣𑌵, 𑌚𑌵𑍇𑌟𑌾𑌃 = [illegible] 𑌤𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾 [illegible], 𑌦𑍇𑌤𑌃 [illegible] = 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌅𑌮𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌤𑌾𑌉𑌸𑍍𑌯 = [illegible], [illegible] = [illegible] 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 = [illegible], 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌂 [illegible] = [illegible] 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible], 𑌵𑍀𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] (𑌚𑌣𑍍𑌟𑌾𑌯) 𑌚𑌣𑍍𑌟𑌂 = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible]

[illegible] [𑌕𑌾] (𑌦𑍇) [illegible]

வ்யஸ்தஸமஸ்தாக்ஷர: அதைவ «ஸபர்யாயபர்யாயநிர்யா-தே»தி ரேபாக்ராந்தயகாரஸ்யாஸக்ருதாவ்ருத்திர்வ்ருத்த்யநுப்ராஸ:. அநயோரேகாஶ்ரயாநுப்ரவேஶஸங்கர:. ஏவம் «சண்ட-துண்டே»தி [illegible] வ்ருத்த்யநுப்ராஸ:. ததா «விதேயாவிதேயா» இதி «தயேதா தயேதா» இத்யாதாவநேகவ்யஞ்ஜநாநாம் ஸக்ருதாவ்ருத்திஶ்சேகாநுப்ராஸ:. «புஜங்கப்ருவே» இத்யத்ர [illegible]. «தம்ஷ்ட்ரயா வஜ்ரிணே» இத்யத்ர [illegible] ||

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருத்தகாலாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். « நம இதம் ”என்பதால்.

பதம்	உரை
அஜஹத்ஸபர்யாய	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
பர்யாயநிர்யாத	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
பக்ஷாநிலாஸ்பாலந	சிறகின் காற்றின் வேகத்திலுல்
உத்வேலபாதோதி	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
வீசீசபேடா	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
ஹதாகாதாய	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
பாதால	பாதாளலோகத்தில்
பாங்கார	பாங்காரசப்தத்தினுல் (பாம்என்ற ஓசையினுலென்றபடி)
ஸங்க்ருத்தநாகேந்த்ர	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
பீடா	துன்பப்படுத்துவதில்
ஸ்ருணீபாவபாஸ்வத்	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
நகஶ்ரேணயே	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
சண்டதுண்டாய	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

{ ந்ருத்யத்ஸர்ப்பாபப்ரூ	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்
ப்ருவே	போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
தம்ஷ்ட்ராயா	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
துப்யம்	தேவரீரையும்பொருட்டு
இதம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
வேதாந்தவித்யா:	வேதாந்த வித்யைகளை
விதேயா:	வசபட்டவைகளாய்
விதேயா:	செய்தருள்க
ஸதாஸ்யம்	உமதடிமையை
க்ராஹயேதா:	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
தயேதாஸ்	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப்பரவுகின்ற சிறகின்காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத்துன்பப் படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும, கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப் பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்யைகளை வசப் பட்டவைகளாய் செய்தருள்க. உமதடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

௨௫॥ [illegible] பக்ஷிபக்ஷப்ரதாரக்ஷாபக்ஷ்ரித ஸர்ந விஷ்யாபேஷப்ரஸ்தாயதாம் நக்ஷிபத்ராவபத்ரப ஸ்ஸ்ருதி:, பரவேத்யாஸ்து, [illegible] ஜ்ஞாவதீர்ணே, ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரம் பராம்ஸக்திதேநம் [illegible] ॥ இதி வதர்யபுராணம்.

व्या॥ अथ प्रमाणत्रयोक्तक्रमेण "यज्ञे तद्देवता-
भागं तथा यज्ञे च देवेशः । त्रिषष्टिस्थानकाय च"
इति पुराणप्रतिपन्नं यज्ञे च तिवादप्रवेनतय देव-
ताविषयकस्तुतिप्रतिपाद्य यज्ञाङ्गदेवतात्वं तिवादकयज्ञ-
हविर्यज्ञनप्रकाशयन् स्वावेक्षितं प्रायुर्नामधेयं प्राय-
यते । अनन्तेति । (अनन्तपक्षिपक्षसेनापतिताराकः) अनन्त-
गतः = पर्यङ्कतः, उद्धारणस्यपक्षिवर्णनाद्भ्रमं उद्धा-
रणोद्धार इत्यर्थः, पः = पवनः प्रस्पषः, स्वाभासक्षि-
प्रक्षिवर्णनाप्र अनन्तपक्षिः, तस्य पक्षे = पक्षपुङ्गवा-
दे, सैन्ये = देवीप्रचोदनः, ताराः = प्रणवः प्रस्पषः
(विद्याधारनाडी यापरिवारः), विद्याधारनाडी या = स्वाधारा-
धारवर्गा, परिवारः = परिगृहीतपक्षणं प्रस्पषः (त्रिप
गुणपवगुणप्रसक्तिः) त्रिपगुणपवगुणयोः = यजुरायु-
कारणां योक्षस्य, प्रसक्तिः = उत्पत्तिस्थानं, पत-
विप्रपरप्रषायप्रत्युपतिहानवः. प्रसक्तिपते अने-
नेति प्रसक्तिः. (तापकः यन्ः) कल्पः यज्ञः, श्री हरा-
पञ्चाक्षरयज्ञ इत्यर्थः. तन्त्रे नारद श्री स्वाक्षते
पाद्मतन्त्रे पवा नारदीयेः "सूर्यार्चिं नरहरिं देव-
पत्रं पश्चिमानं । विष्णुश्च हस्ताङ्गजन्ति पञ्चा-
क्षरोपदेशः" इति. तत्र नारदेन "प्रणवा पद्मवपु
यञ्जदत्त पक्षिप्रयजन्त्रं! पञ्चाक्षरोपहारयज्ञे स्वा-
हातस्वाप्रतीतिस्तः" इति. अस्तिवपेक्ष वनयोद्यराव-
णानीयः. अनन्तगतः = अनन्तयोगः पयपुरायेणास्थितः, यथा
च यञ्चायुपाण इति हायः. यः पक्षिः = पक्षिराजः, त
स्य पक्षे, शेषा पद्मवपुवस. अतः उभयविशेषवि-
रापयंसे दृष्टिप्रायते. अतपनवायम प्रत्यापरपायु
पाद्मापरपञ्चासति. "पक्षिवप्रत्यपक्षध्रीतयपवे
पदप्रस्थित्पादारतारं यञ्ज्या यापरत्वतं स्वतव
हयिताप्रवारं श्रीयापयः" इति. अनन्त नवयज्ञकश्रीयज्ञे
यायीषे स्वधारावायुराः, तद्देवयोः अनन्तगतपक्षित्वे.

ஜ்ஞாநாத்யுக்தம். தஸ்மிந்மூர்த்நி = ஶிரோபாகே, உபரீத்யர்த:. அநந்தபக்ஷிஶேஷாநந்தரோதிதியாவத். ஸோऽநந்த:. தத்வாஹ ஸம்வர்தே "ப்ராஜ்ஞோ ஜ்ஞேயஸ்ஸ்ரஷ்டா ஸ்ரஷ்ட்ருயாதிஷ ஹாஸவேத் । ஸஹஸ்ராக்ஷாஜதிவ்யந்தோ மாஸ்வோத்தமதிஸ்தோத:" இத்யநந்தத்விஸ்தார:. ஸத்ஸூர்யோதோதந: (ந:) அநந்தமதீநஸ்யாபி (த்ராயதாம்) ரக்ஷது. அத்ர "த்ராயதா" இத்யத்ரோபபதியாதா ப்ரயோகேண ரக்ஷணமுக்தேபி நிஜஶிரோராக்ஷகஸ்ய ஜநகஸ்ய தமேவமேவக்த்யந்தே. (ஸேவாரவேத்யர்யாத்து) வாரவேத்ர = வாரவேதம், யாத = ஸ்தாநம், யஸ்ய தஸ்ய ஸப்தமி. அநேந நித்யவிபூதிஜந்யவிக்ரஹோ விவக்ஷித:. (வைதேவஷிதவத்ஸஜஸ்ய வாயவீய ப்ரதிஜ்ஞாவதீர்ணம்) வைதேவஷிணம் = ஜம்பூ ஸ்ய, தபேவம் = மவேவம், ஜ்வதாம் = கோவே நதீவ்யாநாநாம், வாயவீயாநாம் = அப்யுஷ்வஸ்ரோதஸ்ரஷ்டூணாம் "வேவாஸ்வாவேஸ்வாவவிஷ்யா:" இதி ஶ்ருதிப்ராணாதீஸ்த்யா ப்ரஹ்மணோரோத்தராஜாதாநாம் ஸஹஸ்ரவிஶேஷாணாம், ப்ரதிஜ்ஞயா, "காஸ்வீயம் காஸ்மரோ தேவராஜஸ்யப்ரபோ: । ஜந்ஜாதந்ஸ்ய தேவாநாம் ஸவேதிதிபதவ்தா: ॥ ஜந்ஜ ராஹ்த மாணஸ்தஸ்ய வீயேஷுவேஷு ஸ்வோராஜஸ: । தவஸோத: ஸ வேநாஜ்ஞாராமணஸ்ஸஹவக்தி" இத்யாகாரகப்ரதிஜ்ஞயா, ஸம்விதா, அவதீர்ணம் = ஆவிர்பூதம்! அநேந விஶேஷணத்வயேந ராஜகஷ்டாப்யுதாராம் யதாஸம்பவம் நித்யவிபூதிலீலாவிபூதி-ஸ்வ திவ்யஜந்யவிக்ரஹரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா:; தயா ஶ்ரூயந்த: அவ ஸ்வர விஶேஷாஜ்ஞவி ஶ்ரீவைகுண்டநிலயஸ்ய நித்யவிபூதிஜந்யவிக்ரஹஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாஜதி வ்யஜ்யதே. வாராஹியா வாத்ராயம் யஜத: கஶ்யபஸ்ய ஜாவதே: ஊஷிதேவமாயவ்யாஜய ஸ்வாஹாயக்ஞ்ஞவ்யாத்து, தத்ஜாநயநேந நியந்த்ரா ஜந்த்ராவாய வீயாதேவமணாஸ்ய, தந்த்ரேஷ்ராஹாமிஷிப்ரோணம் ஸ்வ யுராநாமணீய்ஹாரோநயாது அநவாரத தவ: கஶ்யராஜாநஜ ஷவஜோத்ராது ப்ரயாவேந ஹதா வராஶ்வதிஷ்காமெகா ஸ்ஸீஷ்யவஷேதாவாயவீயாது ஶுப்ரோஷம் ஜராவ்யாவிதே

[illegible]

மஹாஜந்மந் = நிரவதிகவைபவ மஹாஜந்மந், ஶோபநம் ஜநயிதும் (ஜகத்ஸ்ருஷ்டயே) ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வேந ப்ரவ்ருத்தி நாராயணேஷ்டயே (ஸக்ருத்பசே) ஸக்ருத்வேதயேச = காமயேச, உபேயாய) யாஜ்யாய, ஸர்வ த்ருஷ்டிகோசராய இதி பாவ:. அத "மதீநாமதீநாமதீநே" இதி அவயவஶப்தார்த்தாநாம் ப்ராயோகிக ஸம்பந்த:, அத்ர யத்தத்ஸ்யோ: தத்ஸம்பந்த இத்யாதி. "அநுகதவக்த்ர" இத்யத்ர ஸாவதாரணாத்வேந ப்ரத்யேகம் வக்ஷ்யமாணஸ்ய அநுகதவக்த்ரவக்த்ர ஸ்புரத்தாரகஸ்ய ஹுதாஶநவல்லபா ஶேகரத்வாத்வேந ஸம்ப்ரேஷணாஸ்யாநாம் ப்ரயோகோத்ஸவகார: "ப்ரத்யேகம் ஸம்ப்ரேஷணாஸ்யாநாம் ப்ரயோகோதி" இதி. "ஸக்ருத்பசே ஜகத்ஸ்ருஷ்டயே" இதிவாத்ப்ரகாம், ஸர்வேஷாம் ஸம்ப்ரதாயஷித:, ப்ரத்யேகஸம்ப்ரதாயநி: ॥

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்த்ர மென்னைக்காத்து எனக்கு க்ஞானத்தையும் பக்தியையுங்கொடுக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "மந்த்ர:" என்பதால்.

பதம்	உரை
அநுகத	பின் தொடர்கிற
ப	பகாரத்தையுடைய
க்ஷி	"க்ஷி" யென்னுமெழுத்தினுடைய
வக்த்ர	முகத்தில் (முன்பாகத்தில்)
ஸ்புரத்தாரக:	விளங்குகின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும்
ஹுதாஶநவல்லபா	அக்னியின் மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
ஶேகர:	தலையாகவுடையதும்
த்ரிவர்க்காபவர்க்க	அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
ப்ரஸூதி:	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங்கொடுப்பதுமான
தாவக: மந்த்ர:	தேவரீருடைய மந்த்ரமானது
ந: த்ராயதாம்	எங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.

ஹே பரவ்யோமவாஸ! பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

வஜ்ரி	இந்த்ரனுடைய
த³ர்ப்ப	செருக்கினாலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகில்ய	வாலகில்லயரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ப்ரதிஜ்ஞா	ப்ரதிக்ஞையினால்
அவதீர்ண!	உதித்தவரே! (தோன்றியவரே)
ஹே ஸர்ப்பநாஶக!	ஸர்ப்பநாசகரே!
ஸ்தி²ராம்	நிலையான
தத்த்வபு³த்³தி⁴ம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜக³ந்மூலகந்தே³	உலகத்திற்கு முதல் வித்தாகிய
முகுந்தே³	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
பராம்	மேன்மையானதும்
போ⁴க்³யாகாங்க்ஷாவிஹீநாம்	இழிந்தபொருளின்புருததாகியும்
அஹீநாம்	குறைவற்றதும்
மஹாநந்த³தோ³க்³த்⁴ரீம்	மஹாநந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
ப⁴க்திதே⁴நும்	பக்தியாகிறபசுவையும்
த³தீ⁴யா:	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம். பின் தொடர்கிற பகாரஞ்ஜிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற பரணவத்தையுடையதும், அக்கியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும, நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களைக்காக்கட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்திரனுடைய செருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்யாள்என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்ஞையினால் தோன்றினவரே! ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரக்ஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின்பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையும்படி செய்வீராக.

[illegible]

[illegible]

அ—கை. நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப்பவர்களின் பகைவரது வலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌣	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய
𑌚𑌰𑌣𑌃	அடிகளையுடையதாயும்
𑌨𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌟𑍀	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
𑌨𑌵𑍀𑌨	புதிதான
𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌗𑍁𑌣𑌃	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
𑌅𑌯𑌂	இந்த
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌥𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃	கருடதண்டகமானது
𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷	பகைவர்களின்
𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀	சேனைகளுடைய
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂	அணிவகுப்பை
𑌵𑌿𑌘𑌟𑌯𑌤𑍁	பிளக்கட்டும்

தாத்பரியம். முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர் மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

௨-௫॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌗𑍀𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌕𑌵𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮, 𑌸𑌤𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿 ।

விவிக்தேதி । (விவிக்தஸித்த:) விவிக்தம் = விவிதாகாரம், ஸி
த்தம் ஹமூரிஷ்வத்திம் உஜாதீதிஸ:, நாநாவிதஸித்த உபத்த்யகு:.
தயாவோக்தம் ஶ்ரீஸாத்வதே "விஶ்வஸ்யாவமுவம் ஹவதீ
ஜவதொzவியூா: । வஶ்ராக்ஷுணவிஶேஷ ஊரணொாத்வா
நாழிஷ । ஶொஷணஸ்தம்ஹநாவெஶ வஸ்ராக்ஷுணகஊுவ ।
நவொாமூவநவாயஸ்ர்வ ஜமூஹமுதிதவெஶநெ । உம்ஜ ஜாயூாழி
விஜ்ராவ ஊஷீணாம் விஜயேதயா । ஜெவதாவஷியாநாஜள
வஷ்டஊஷ்ராழிகஊுணி ॥ வவஊாழிஷவஸாஶெஷ்ர தயா
நெஷ்வி கஊுவ । உதிஊம் தம் வயஷ்ஞீத ஹுரதஜுஊநவஸ
ரது" உதி(வெஸாயம்) திவியூாவஷிஸ்தாரக: வஊஸ்தாயவு ஜஶ்வா
க்தவிய: (ஹுரஃஸஹ்ஹம்ஸக:) ஹுரஃஸவிஷயக: ஜுஷ்ணக: (ஹுரஃஸயஜ
தொஷாய) ஹுரஃஸயஜவஸ்ர = ஹஹவதொவாவஸஜெவஸ்ர, தொ
ஷாய = ஊவொமூாவஸாய, (வெஜ்க்ஷஶவிவஶ்வதா) வவதக்ஷ்ராவா
வஸாழிதவிஜ்ராவெஶஜெ்ரந வெஜ்க்ஷஶாவெ்ரந விவக்ஷ
ணெந (ஶீத:) வணீத:, வணீுத:, தயாவிவஜம்ஹஊரஸாஷ்ர
யநதஜயுவஶீஶமூநவதாம் விவக்ஷவக்ஷுஹம்ஹ: விவியெஷவி
த்ஶ்ர ஹவதீதி ஹாவ:. வய்ராவக்தம் வ்ரதம் மூக்ஷணஊக்தம். நய
த்ரகயம் ஹுரஃஸஸ்தத்ர ஹுரஃஸயஜவஸாஜ: வுஹவதீதிவெஷ
ஸத்ரம், "ய: வுஜிவ்ராஷிஷ்டு வுஜிவ்ராகஷர:" உதத்ரா
ரஹ்ர "வவஷதக்தூாzஷயஊாஊ்ரஊ்ரத:, கஷ: வுவிஷ்ஶுஸாக்த
ஜநாநாம் ஸவுாத்ஜ, தத்ஸஷ்வா । தஜெவாநவுாவிஶஷ, ஹ
ஷாஹஊாவிவெஸாஜெவதா:, கஶெநந 'ஜீவெநாத்ஜநாநவு வி
ஶ்ர நாஊமுவெவ்ராகரவாணீ " த்ராழிஶ்ரதி கஜம்வெகெந
" ரமஶ்ரவஸவுஹமுதாநாம் ஹுஜெஶzஜுந திஷ்தி ।
ஹுாஊயுஸவுஹமுதாநி யந்த்ரமுமூாநிஊயயா " உதத்ராழி
ஷ்வுத்ரா, "ஸாக்ஷாஜவ்ரவிஶாயம் ஜெஜிநி:" உதி வமு
தெத்ரணாக்ரத்ரயிகாரணஜ்ராயெந வ வவுாஷயுாஜிணஸ
வு ஶரீரகஸ்ர வஶெவுஶ்ரவஸ்ர வவுஶவாவ்ரதயா வ
ஊஸ்திஜிவ்ஶரீரகதயாவ கநயாவிஹுரஃஸஸ்தத்ர ஹஹவாது
வஜாகாஷவவ வுஸாஜ்ரதெ. தயாவோக்தம் "யெயஜதிவி

तृप्तिदेवानां ब्राह्मणानां सहस्रशानां । सर्वसङ्ग-
त्यागानन्दं विद्वत्सेव्यजयितेः" इति. स्वामिपादैः
प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गौ "अव्याकृता अव्याकृतनामधेयं
नानानिर्विषयानिर्विशेषम् । शान्तं शिवं तेषां प्र-
काशं ज्योतिषां ज्योतिः परं परात्परं ब्रह्मवाचः" इति. यथा,
अद्वैतं ब्रह्म तत्त्वं अस्य प्रपञ्चस्य अद्वैतप्रपञ्चयो
परमार्थतत्त्वं सर्वत्र समत्वम्. तदेव
प्रपञ्चोपशान्तं प्रत्यगात्मा "योऽयमात्मा स्वयंज्योतिः
सन्निवेशविरहितोऽयं यस्य यस्मात् प्रसन्नः
श्री विद्यातीर्थजं यत्प्रसादतः । व्याख्यातं साक्षात्
सत्यं आनन्दरूपिणा ज्ञानपरमानन्दस्वरूपः स्वात्म-
सम्प्रसादशान्तः शङ्करभगवत्पादानां कृतिः" इति निर्वि-
घ्नं निर्वृत्तम् ॥

शान्तिदान्तिसमेताया ज्ञानिने ज्ञानदक्षिणे ।
श्रीराजगोपालनाम्ना व्याख्यातं साधनपञ्चकम् ॥

इति श्री शारदाजगद्गुरुसेवकेन शिष्येण, नामधेयेन
श्रीचन्द्रशेखरभारतीस्वामिनाम्
करुणाकटाक्षसमुन्मिषितस्वान्तेन तेन
श्री राजगोपालाचार्येण
विरचिता
साधनपञ्चकव्याख्या
समाप्ता ॥

அ--கை. இக்கவி வழிபடுக்கடவுள் வணக்கமாகவும் அக்கடவுளின் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டும் இந்நூலியற்றியதாக வருளிச்செய்கிறார் "விவித" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃	பலவகைப்பட்ட ஸித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂	அவ்விதமான
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃	கருடதண்டகமானது
𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯	பகவானது திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டு
𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑍇𑌶𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌃	வேங்கிடேசரென்னும் வித்வானால் சொல்லப்பட்டது.

தாத்பரியம். பலவகை ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதான இந்த கருடதண்டகமானது வேங்கடேசரென்னுமடியனால் கருடத்வஜரான பகவானுடைய திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

கருடன்மேற்றண்டகத்தைக்காசினியோர்காணத்
திருவருளாற்றென்மொழியிற் செப்பினான்—விரும்பிப்
புவிமீதிலாச்சான் புகழ்வம்சப்பேற்றான்
கவிராஜ கோபாலன்காண்.

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌗𑌰𑍁𑌡𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமத்ஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாப்ராப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்கிக
கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் * ||

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமீஶ்வர
கார்ணாடகாக்ஷரவைலக்ஷண்ய
தேஶிக ஸார ஸங்க்ரஹ ஶ்ரீ ராமகோபாலதாதாசார்யேண
விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந
த்ராவிடவ்யாக்யாதாத்பர்யேண ஸஹிதம்

தேஶிகஸ்தோத்ர வ்யாக்யாநேஷு க்ருதஶ்ரமேண
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
ஸம்ஶோதிதேந.

ரா. குருராஜாசார்யேண
"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"
முத்ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ||

விரோதிகிருது௵ தைமீ
1912௵ பிப்ரவரிமீ

श्रीः ॥

श्रीमते हयग्रीवाय नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

श्रीसुदर्शनाष्टकप्रारम्भः ॥

मङ्गलम् ॥ प्रतिभटश्रेणिभीषण । वरगुणस्तोमभूषण
जनिभयस्थानतारण । जगदवस्थानकारण ।
निखिलदुष्कर्मकर्शन । निगमसद्धर्मदर्शन ।
जय जय श्रीसुदर्शन । जय जय श्रीसुदर्शन ॥ श्रीः ॥

व्याख्यानप्रारम्भः.

[illegible] प्रणतार्तिहरं प्रसन्नवदनाब्जं । शान्तं सङ्कर्षण[illegible] मूर्तिं ॥ श्रीः । [illegible]

தெவபுண்யாரூவம்: கவீம்த்ர ஶிவாரணிநிபுமர யாமஜேவருவா ஷாயெபூா நிரக்ஷுமரயீமணம்: । தரணகாரணாவாஸிபு: ஶ்ரீராமவ, ்ருரவதாஶா யம ரஹிதஜநதாஸவ்ராகாம்க்ஷீ ஸம்க்ஷேபராமாயண ஸம்ஸ்துயம் ॥ வஹாரதமணாஸாவொரதரு: வ ஸஞவஜொ ஜஞ: வ ஶஜிதஸவ வ ளஜ்வாஞ: வ ஸாஜிதஸாவகம்: । கவிரிவ ரஹாநவஸ்ரயம் ஶ்ரீஸம்க்ஷேபராமாயண ஸம்ஸ்துவொ ஜித தரரதெரவ்ருஷாவெர வ ஸீரதஸவபூரா ॥ கவாவாம மாம்ஸீயபும் கவிகயகக ணீரவம ெராம: கவாzஹம்கொக்ஷாத்யாநு கரதிரவமா்ராயபுவியா ரம: । க்ஷரஹோம ஸஹஸ்ருக் க்ஷதிணஉஹ ஸாஹவஜிதம் தீயம் ஸஂஹாம்ரும் ரவாரயதிய நாம்ரவஸவமாக ॥ வெதாஹஞக்ஷண ரர நிம்வணர்ரு மாரதுஜம் । க்ஷுகம்ஹெதிராஜவஸ்ர வ்ருகரொரதி யயாரதி ॥

கயதத்ஹவாநு, ஶ்ரீ ராநுவெக்ஷரநாயாயபு: காஞ்ரயிவஸநு வரீம் । ஜிரதாவஞ ஸம்ரூவரதாமரமாஜீநீம் ॥ க்ஷாவிக ஞபுஸரவஸீதீரெநிவஸகாம்ஸதாம । ஶ்ரீதஜ்வநிராஸாயரணவம் மவஸஞியள ॥ ஷ்ருதெர்வ ஸ்வாநரக்தாநாம் ஓ்ருஷ்ராஓ்ருஷ்ராயபு ஸாயகம் । ஸஹகவதவ்ருநீகாநாம் ராரணம்ஸரவறிஜிதம் ॥ உத்ரஜீரிதஹருராநம் ஸம்க்ஷேபராமாயண ஸரத்ரம் । தம்க்ஷரிஷதரஷகாரெரரணயிரநு வரதிஹடதிஹி ॥ வதீதி । (வரதி ஹடஶே ணிஹீஷண) வ திஹடாநாம= வதிகரிணாநாம, ஶேரணி:= ராஜி:, தஸ்ரா: ஹீஷண= ஹயக்ஷர' (வரமணவொக்ஷர ஹரிஷண) வராணாம= ஶேஷாநாம, மணாநாம= ஜூாநா தீநாம, வொக்ஷர:= ஸரிஹவஅவ, ஹரிஷணம= ஞஹரணம், ய ஸ்ர்வஸ:, தத ஸஜ்வரஜி:. (ஜநிஹயஸ்யாநதாரண) ஜநி:= உத்தி ரெவ, ஹயஸ்யாநம= ஸீத்ர்வஸ்வஹம், தஸாக் தாரண= உத்தாரண! ஸவிஶஸாம்ஸாரிகஹயநிவாரணெத்ருயபு:. (ஜமதவஸ்யாநகாரண) ஜமத:= த்ரியவெதநாவெதநாத்தகவ வஞஸ்ர், ஈவஸ்யாநகா ரண= ஸ்திதிநிதாந! ஸகஜ ஜமகவாஜெகதர்யபு:. ்யஸ்ஹீநு தெந்ருவஸ்ரஹாரம் ஜிஜயிநி ஜமதாம ஜம்மரஸ்யாவ,ராணாம ஜ க்ஷுநா

[illegible] (268144) [illegible] (217000) [illegible] ||௧||

ஶ்ரீ:

[illegible] ।

[illegible] ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஓருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலுதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‘‘எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை’’ என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‘‘திகிரிமழு’’ வென்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. ‘‘எண்டள’’ வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் ‘‘வண்பணில’’ மென்றெடுத்த தசங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். ‘‘ப்ரதிபடச்ரேணி பீஷண’’ என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை.
ப்ரதிபட ஶ்ரேணி பீஷண!	எதிரிகளுடைய கூட்டத்துக்கு பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
வரகுணஸ்தோம பூஷண!	நற்குணகணங்களை அணியாகவுடையவரே!
ஜநிபயஸ்தாந தாரண	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
ஜகதவஸ்தாநகாரண!	உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!
நிகிலதுஷ்கர்ம கர்ஶந!	ஸர்வபாபங்களையும் போக்கடிக்குமவரே!
நிகமஸத்தர்ம தர்ஶந!	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம் காட்டுமவரே!
ஜயஶ்ரீ ஸுதர்ஶந!	ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு சோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந!	விஜயலட்சுமியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[ஹேதிஸுதர்ஶந!	ஏ திருவாழியிறையவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாவினால்.)

கருத்து. "யஸ்ய த்ராஸேந சத்ராநாம், ஸபோஷா யாதுதாநாநாம்" என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், "குணக்ராமகுணாத்கோஶஸ:" என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், "தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்தா" என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், "ஸ்வாயீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காரணமான வரும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், "[illegible]" என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாக்ஷத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வானே ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பரவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி ॥ ॥க॥

௨-ஶு ॥ ஶுபஜகத்ரூபமண்டந । ஸுரஜநத்ராஸகண்டந ।
ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித । ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித ।
ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித । பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித ।
ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந । ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந ॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ ஏவம் ப்ரதமஶ்லோகே [illegible] ஸ்துதி [illegible] ஶுபேதி । (ஶுபஜகத்ரூபமண்டந) ஶுபஸ்ய = ஶுபகரஸ்ய, ஜகத்ரூபஸ்ய = ஜகதாகாரஸ்ய, சிதசிதாத்மகஶரீரகஸ்ய நாராயணஸ்யேத்யர்த்த:. மண்டந = அலங்காரஹேதோ! (ஸுரஜநத்ராஸகண்டந) ஸுரஜநாநாம் = தேவஜநாநாம், த்ராஸஸ்ய = பயஸ்ய, கண்டந = விநாஶந! (ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித) ஶதமக: = இந்த்ர:, ப்ரஹ்மா = சதுர்முக:, தாப்யாம் வந்தித = நமஸ்க்ருத! (ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித) ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதபதப்ராஹ்மணாக்யவேதபாகம், யத்வா, ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதபதஶாகா வேதா:, ஸர்வவேதா இத்யர்த்த:. தேந நந்தித = ப்ரஶம்ஸித! தத்ர ப்ரதிபாதித இத்யர்த்த:. ததாச ஶ்ருதி: "[illegible]" இத்யாதி:. (ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித) ப்ரதிதை: =

ப்ரஸித்தை:, வித்வத்பி: = விசேஷவித்பி:, ஸ்வபக்ஷித = ஸ்வபக்ஷீக்ருத! (பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித) பஜதா = உபாஸீநேந, அஹிர்புத்ந்யேந = தத்ஞாநோபதேஷ்டரேண, பாஞ்சராத்ரோக்தேந ருத்ரேண. லக்ஷித = ஜ்ஞாத! ஸாக்ஷாத்க்ருதே தத்ருஷ்டே:. ஜயேத்யாதி பூர்வவத். || ||௨||

(அ—கை) "திகிரி" யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஶுப" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஶுப ஜகத்ரூப மண்டந	சுபாச்ரயமான விராட்ரூபத்துக்கு அலங்காரமானவரே!
ஸுரஜந த்ராஸ கண்டந	தேவஜநங்களுக்கு [அஸுரஜநங்களாலுண்டான] பயத்தை நீக்குமவரே!
ஶதமக ப்ரஹ்ம வந்தித	இந்த்ரனென்ன பிரமனென்ன [இவர்களாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஶதபதப்ரஹ்ம நந்தித	சதோபநிஷத்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரே!
ப்ரதித விதுஷ ஸ்வபக்ஷித	ப்ரஸித்தர்களான வித்வான்களாலே தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
பஜத் அஹிர்புத்ந்ய லக்ஷித	பக்திபண்ணுகின்ற அஹிர்புத்ந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. "ஆழியெழ, அணியத்திகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸுராபிஷாம்ப்ராணவிநாசி" என்றபடியே தேவர்குழாங்களேக்காக்குமவரும், இந்

த்ரன்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சமஸ்தோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆச்ரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்ந்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (शुभजगद्रूपमण्डन) என்பதற்கு விராட்ருபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரென்னவுமாம். (शतमखब्रह्मवन्दित) ब्रह्मादिवन्द्यत्वं च श्रीशैवोपाख्यानप्रसिद्धम्. (शतपथब्रह्मनन्दित) சதபதப்ராம்ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்றுமொரு அர்த்தம். «अहिर्बुध्न्यो भगवानृषिः» என்கிற उक्तशास्त्रसिद्धமானதை கைக்கொண்டு «भजदहिर्बुध्न्यलक्षित» என்றார் ॥ ॥௨॥

३-॥ निजपदप्रीतसद्गण । निरुपधिस्फीतषड्गुण ।
निगमनिर्व्यूढवैभव । निजपरव्यूहवैभव ।
हरिहयद्वेषिदारण । हरपुरप्लोषकारण ।
जयजय श्री सुदर्शन । जयजय श्री सुदर्शन॥ ॥௩॥

व्या॥ अथ तस्य प्रार्थितविजयनिर्णायकानि वैभवं वर्णयति। निजपदेति। (निजपदप्रीतसद्गण) निजपदे= स्वकीयपरमपदे, प्रीताः= प्रीतिमन्तः, सद्गणाः= सायुज्यसिद्धाः यस्य स तथोक्तः. (निरुपधिस्फीतषड्गुण) निरुपधयः= निर्व्याजाः, स्वाभाविका इत्यर्थः. स्फीताः= परिपूर्णाः, षड्गुणाः= ज्ञानबलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजांसि, यस्य स तथोक्तः. «तथाऽनन्तगुणस्यापि षडेव प्रथमे गुणाः» इत्युक्तेः. यद्वा व्यतिरेकेण षड्गुणप्राचुर्यं व्यूहाणां वासुदेवस्यैव; तथापि सुदर्शनस्य तेजोऽतिशयो भगवत्प्रसादात् सम्भवति. «स्वतेजोऽतिशयी नारकविजयिनः» इति श्रीपाञ्चरात्रोक्तेः. स

सम्प्रदायविभाव्यम्. (निगमनिर्व्यूढवैभव) निगमैः = वेदैः, निर्व्यूढं = स्थापितं, वैभवं = प्रभावः यस्य तस्य सम्बुद्धिः. (निजपरव्यूहवैभव) निजपरं = स्वायत्तं, साम्परायिकशत्रुनिरसने तस्य जयावाप्तिसाधनमिति भावः. व्यूहस्य = वासुदेवादिव्यूहावतारस्य नारायणस्य, वैभवं यस्य तस्य सम्बुद्धिः. यद्वा, निजं = नित्यं, "निजस्तु त्रिषु नित्ये स्यात्" इति विश्वः. परव्यूहयोः = तुरीयपरव्यूहविभवयोः, वैभवं यस्येति, सुदर्शनस्यापि परव्यूहभेदभिन्नत्वं सम्प्रदायसिद्धम्. (हरिहयद्वेषिदारण) हरिहयस्य = इन्द्रस्य, द्वेषिदारण = शत्रुविदारण. (हरपुरप्लोषकारण) हरपुरस्य = वाराणस्याः, प्लोषस्य = दाहस्य, कारण = हेतुभूत! अत्रेयं पौराणी वार्ता अनुसन्धेया:— पौण्ड्रकवासुदेवनिरासाय यदुवंशे अवतीर्णः भगवान् श्रीकृष्णः "साक्षाद्वासुदेवोऽहम्" इति कथित तदीयदूतवाक्यं श्रुत्वा अतिसाहसिकं स्वाधिक्षेपकं पौण्ड्रकं हत्वा तत्सहायभूतस्य काशीपतेः शिरः शार्ङ्गनिर्मुक्तबाणेन निकृत्य काश्यां तद्द्वारे न्यपातयत्, तत्पुत्रः तपःसन्तुष्टात् शङ्करात् लब्धां घोरां कृत्यां कृष्णवधाय प्रेषितवान्, श्रीकृष्णः चक्रं प्रेषयामास, तच्चक्रं तां कृत्यां विनाश्य तत्सहायभूतसेनां सायुधां काशीमधाक्षीदिति. "निर्दग्धकाशीपतिशिरश्छेदादिषु कृत्यावृत्त्याविभोर्दर्शनम्... यत्र दृष्टम्" इत्युक्तं च. सर्वाधार श्रीसुदर्शन जय जयेति सम्बोधनम्. ||௫||

(அ—கை) ‚‚வளைவில்’’ என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார் ‚‚நிஜவபு’’ என்பதால்.

பதம்	உரை
நிஜ	தன்னுடைய
பத	ஸ்தானங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸஜ்	க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
ஜந!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிராமயவிபூத	இயல்பாய்வ்ருத்தியையடைந்த
ஷட்குண!	க்ஞாநம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூர்ணமானவரே!
நிகம	வேதங்களால்
நிகதித நிஜவைபவ!	நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
வ்யூஹவைபவ!	ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹயத்வேஷி	இந்த்ரசத்ருக்களை
தாரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான நல்லோர்களை யுடையவரும், க்ஞாநம்முதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நித்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்த்ரசத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹநத்துக்கு சாரூபமாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ‖ ‖௩‖

குறிப்பு. (நிஜபதப்ரீத ஸஜ்ஜந) தன்பதவிகளினிலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான “ஸந்தோஷம்” என்கிறபடியே தத்வஜ்ஞாநவான்களான பரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரே யென்றபடி. “ராமோ ராமோ, க்ஷத்ரியந்தகரோ” இத்யாதி வசநாதி வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது. இந்த ஸஹஸ்ரநாமாதி

களுக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே; «அவஷ்டப்ய யதாஸ்ருதாஷ்டி வஷ்டிவாஷ்டம், வில்லுமெழ» இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீயமான ஞக்ஷத்ரவய்யவ்யாப்தமான கோதண்டாத்யாயுதத்தாலே வ்யாப்தங்களான நக்ஷத்ர ஜாலங்களையுடையவர். அல்லது, தன் திருவடி ஸம்பந்தியால் ஸ்ரீதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், «நிருபதி» என்கிறபதத்தால் ஸ்வஸ்திதர் திறத்தில் ஷாட்குண்யங்களையும் ஆவிஷ்கரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. «நிஜபர» என்கிறபதத்தில் பரவ்யூஹங்களையெடுத்தது விபவஹார்த்தார்ச்சாவதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இது அவதாரரஹஸ்யத்தைச் சொல்லிற்று. «ஹரிஹயத்வேஷி» என்பதால் ராவணாதிகளைச்சொன்னபடி. இங்கு «நாமாநாமயோதம் கோதண்டவணாரவ:, ஸிதம் ஸிதம்» இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹரவ்யாபரத்வேஷகாரண) ஹரனால்செய்யப்பட்ட பாணாஸுர ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரதிகூலியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ॥ ॥௩॥

மூ॥ ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர । ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர ।
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ । படுதரப்ரஜ்ஞதுர்க்ரஹ ।
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித । பரிஜநத்ராணபண்டித ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥ ॥௪॥

வ்யா ॥ ஶௌர்யாதிஸாத்த்வமத்யுதிகா யோகிபிரஸ்ய விஜ்ஞேய திவ்யவிக்ரஹாதிவைலக்ஷண்யமாஹ । ஸ்புடேதி । (ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர) ஸ்புடாநாம் = ப்ரகாஶமாநாநாம், தடிதாம் வித்யுதாம், ஜாலவத் = ஸமூஹவத், பிஞ்ஜர = பிஶங்கவர்ண! (ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர) ப்ருதுதர: = அதிஶயேந ப்ருது:, ஜ்வால: = ஶிகைவ, «ஜ்வலதீதி» த்யேர:. பஞ்ஜரம் = பக்ஷிநிரோதநம், யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி:, ஜ்வாலாதிவ்ருதிரிதிபாவ:. (பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ) பரிகத: = ஆஶ்ரித:, ப்ரத்ந: = புராதந:, விக்ரஹ: = தேஹ: யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி:. «ஜ்வாலாம்ருஹீதாஸிதோராதேஹ» இத்யுக்தேரிதிபாவ:.

(படுதரப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை: = அதிஸூக்ஷ்மபுத்திபி:, துர்க்ரஹ = துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் அஸ்த்ராதீநாமாயுதாநாம், க்ராமேண = ஸமூஹேந, மண்டித = அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம் = ஆஶ்ரிதஜநாநாம், த்ராணே = ரக்ஷணே, பண்டித = நிபுண! ஹேஸுதர்ஶந ஜயஜயேதிபூர்வவத் ॥ ॥௩॥

(அ—க) "வளைவாய்முசல" மென்ற உலக்கையாகிற ஆயுதகார்யங்களை யருளிச்செய்கிறார். "ஸ்புட" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்நிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. நிலைமின்போன்ற பொன்நிறமுடையவரும், ஜ்வாலாமயமான யந்த்ரஸ்த்தரும், வேண்டுமுருவங்கள் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போதுநா

நாவியங்களாயு முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவதாநத்தையுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

உ-௫ பு⁴வநநேத்ர த்ரயீமய । ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய ।
நிரவதி⁴ஸ்வாது³சிந்மய । நிகி²லஶக்தே ஜக³ந்மய ।
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய । ஶமிதவிஷ்வக்³ப⁴யாமய ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶந ॥௫॥

வ்யா॥ அத² தஸ்ய ஸர்வாத்மகத்வமாஹ । பு⁴வநேதி । (பு⁴வநநேத்ர) பு⁴வநாநாம் = லோகாநாம், நேத்ர = சக்ஷு꞉ஸ்வரூப! "சக்ஷுர்தே³வாநாமுத மர்த்யாநாம்" இதி ஶ்ருதே꞉. "ஏகம் லோகஸ்ய சக்ஷு꞉" இதி ஸ்ம்ருத்யுக்தேஶ்ச. (த்ரயீமய) ருக்³யஜு꞉ஸாமரூப! தஸ்ய வேதா³த்மகத்வாதி³தி பா⁴வ꞉. (ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய) ஸவநேஷு = யாகே³ஷு, யா தேஜஸ்த்ரயீ = கா³ர்ஹபத்யாஹவநீயத³க்ஷிணாக்³நிரூபதேஜஸ்த்ரயம், தந்மய! ஸ்வார்தே² மயட், நிரவதி⁴கபவித்ரதேஜோமயத்வாதி³தி பா⁴வ꞉. (நிரவதி⁴ஸ்வாது³சிந்மய) நிரவதி⁴꞉ = நிஸ்ஸீமா, ஸ்வாது³꞉ = போ⁴க்³யா, யா, சித் = ஜ்ஞாநம், தந்மய = தத்³ரூப! "ஜ்ஞாநமேவ பரம் ரூபம் ப்³ரஹ்மண꞉ பரமாத்மந꞉ । ததா³த்மகத்வம் த்ராஹம் ப்³ரஹ்மயாதா²த்ம்யவேதி³ந꞉" இத்யஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதாயாம். (நிகி²லஶக்தே) நிகி²லேஷு = ஸமஸ்தேஷு வ்யாபாரேஷு, ஶக்தி꞉ = ஸாமர்த்²யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போ³தி⁴꞉. யத்³வா, நிகி²லா꞉ = ஸமஸ்தா꞉, ஶக்தய꞉ = ஶ்ரீவாணீவாக்³தே³வ்யாதி³ரூபா꞉ யஸ்ய, வாஸநைவ ஸங்கல்பேந ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா²வராந்தஸ்ய ஜாதஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹ்ருதிகஸ்ய ஸுத³ர்ஶநஸ்ய ஶ்ரீப⁴க³வச்ச²க்த்யாத்மகத்வாதி³தி பா⁴வ꞉. (அமிதவிஶ்வக்ரியாமய) அமிதா꞉ = அஸங்க்²யாதா꞉, விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, யா꞉ க்ரியா꞉ = ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யாதி³ரூபா꞉, தந்மய! ஸர்வகர்த்ருத்வஸ்வரூபாத்மகத்வாதி³தி பா⁴வ꞉. (ஶமிதவிஷ்வக்³ப⁴யாமய) ஶமித꞉ = நாஶித꞉, விஷ்வஞ்ச꞉

ஸம்ஸார:, ஸஞ்சாராமய: = ரோக: யஸ்ய தஸ்ய ஸம்புத்தி:. யத்வா ஶமிதாநி விஷ்வஞ்சி = ஸர்வதோகாமீநி, பயாநி ஆமயாஶ்ச யேந ஸ இதி. ஹே ஸுதர்ஶந! ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ||ரு||

(அ—கை) "திண்கயிறு" என்றெடுத்த பாசுரத்தின் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். "புவந" என்பதால்.

பதம்	உரை
புவநநேத்ர த்ரயீமய!	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே!
ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய!	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான அக்நிஸ்வரூபரே!
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய!	அளவற்ற வாரமுதக்கடலும் க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வரூபத்தையுடையவரே!
நிகிலஶக்தே!	ஸர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜகந்மய!	ஜகத்ரூபரே!
அமிதவிஶ்வ க்ரியாமய!	எண்ணிறந்த வுலகின்ப்படைப்பா யானவரே!
ஶமித விஷ்வக்பயாமய!	(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப முடையவரும், யாகங்களிற் சொல்லப்பட்ட காருஹபத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நியென்கிற அக்நித்ரயரூபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையவரும, ஸர்வசக்தியும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் ஸர்வவ்யாதிநிவாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (புவநநேத்ர த்ரயீமய) நேத்ருமென்று பாசுரமாய்யோகார்த்தக பாசுரத்தவரென்றவுமாம். (ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய)

பயத்தோடேகூடிய வ்யாதியைப்போக்குமவரே, அல்லது, பயத்திலுல்வரும் வ்யாதியை, அல்லது, பயத்தையும் வ்யாதியையு மென்னவுமாம். வ்யாதியென்பது—ஶாரீரமாநஸங்களான ஆதியாதி வ்யாதிகளை யென்றபடி ॥ ॥௫॥

மூ-௬॥ மஹிதஸம்பத் (ஸ) த(க்)ஷித (ஸ்ர) க்ஷர । விஹித ஸம்பத் ஷடக்ஷர । ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித । ஸகலதத்வ ப்ரதிஷ்டித । விவிதஸங்கல்ப கல்பக । விபுதஸங்கல்ப கல்பக । ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥ ॥௬॥

வ்யா॥ அத்ர ஸர்வத்ர ஸம்போதநம் । மஹிதேதி । (மஹிதஸம்பத்ஸதக்ஷர) மஹிதஸம்பதா = மஹநீயயா ஸம்பதா, ஸதக்ஷர = நாஶரஹிதஸ்வரூப! ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் அநஶ்வரமோக்ஷஸம்பத்ப்ரதாநேந நிரவத்யஸ்வரூபேத்யர்த்த:. « மஹிதஸம்பத் ஸதக்ஷர » இதிவா, மஹிதஸம்பதா = ப்ரஶஸ்தஜ்ஞாநஸம்பதா, ஸதா = ஸம்யக், அக்ஷர = மோக்ஷப்ரத இத்யர்த்த:. « அக்ஷரம் மோக்ஷ:» இத்யுக்தே:. « மஹிதஸம்பதிஸதக்ஷர » இதிவா பாடோ(அ)ஸ்து; (விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர) விஹிதா = ஸம்பாதிதா, ஸம்பத் = ஐஶ்வர்யம் யேந ஸ: விஹிதஸம்பத், ஷடக்ஷர: அக்ஷர: ஷடக்ஷர:, ஶாகபார்த்திவாதிவந்மத்யமபதலோபீ ஸமாஸ:. « ஷடக்ஷரமஹாமந்த்ர:» இதி ஸுதர்ஶநாத. விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர: யஸ்ய ஸ: ஷடக்ஷர:. யதா, ஷடக்ஷராணி யஸ்ய ஷடக்ஷர: ஸ:, விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர: யஸ்ய தஸ்யாமந்த்ரணம். (ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித) ஷடரம் = ஷட்கோணம், யச் சக்ரம் = யந்த்ரம், தஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித = ஸ்தித! (ஸகலதத்வ ப்ரதிஷ்டித) ஸகலேஷு தத்வேஷு = ஸர்வேஷு, ப்ரதிஷ்டித = அந்தர்யாமிதயா ஸ்தித! « யஸ் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந் » இத்யாதி ஶ்ருதே:. ஷடரசக்ர மத்யே ஸ்ரீ ஸகலதத்வ

தக்ஷம் விராஜத்ப்ரஜ்வலதி விரோசமானஸ: ப்ரஜ்ஞகால்யயோமாஸு மஹ்ய: (விவிதஸங்கல்ப கல்பக) விவிதானாம் = நானாவிதானாம் ஸங்கல்பானாம் = ஈப்ஸிதானாம், கல்பக = கல்பவ்ருக்ஷ! ஸாதகேப்ய: காங்க்ஷிதார்த்த ப்ரதாயக: (விபுதஸங்கல்ப கல்பக) விபுதானாம் = ஸுராணாம், ஸங்கல்பஸ்ய = இச்சாவிசேஷஸ்ய, கல்பக = உத்பாதக! ஹே ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "மஹித" என்பதால்.

பதம்	உரை
மஹித ஸமஜ்ஞ மோக்ஷத!	ப்ரஸித்தமான க்ஞானத்தையுடைய ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித ஸமஜ்ஞ ஷடக்ஷர!	உபாஸகர்களுக்கு ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடர சக்ரப்ரதிஷ்டித!	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில் நிலைநின்றவரே!
ஸர்வதத்த்வ ப்ரதிஷ்டித!	ஸர்வதத்வங்களிலும் ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸங்கல்ப கல்பக!	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைச் செய்பவரே!
விபுதஸங்கல்ப கல்பக!	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமவரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரமத்யஸ்தரும், யந்த்ராக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) “விஹிதஸம்பத்ஷடக்ஷர” என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாபீஷ்ட ப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம். “விபுதா” என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம். ॥௬॥

ஶ்லோ॥ ப்ரதிமுகாலீடபந்துர। ப்ருதுமஹாஹேதிதந்துர।
விகடமாயாபரிஷ்க்ருத। விவிதமாலாபஹிஷ்க்ருத।
ஸ்திரமஹாயந்த்ரதந்த்ரித। த்ருடதயாதந்த்ரயந்த்ரித।
ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந। ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந॥ ॥௭॥

வ்யா॥ அதஸ்ஸ்வ நிரதிஶயகாருணாகரத்வமாஹ। ப்ரதிமுகேதி। (ப்ரதிமுகாலீடபந்துர) ப்ரதிமுகாலீடேந = பரத: ந்ருத்தஶாஸ்த்ரோக்தேந ஸ்திதிவிஶேஷேண, “அக்ர ஸ்தம் தகோணக்ருத:। தக்ஷிணே வாமமாகுஞ்ச்ய ப்ரத்யாலீடம் விதுர்புதா:” இதி ப்ரக்ருதாஸு. பந்துர = ரம்யஸ்வ கிஞ்சிந்நத த்ருஶ்யஸ்வ. யதா, பந்துர = ரம்ய! “பந்துரா பந்துராங்கநா ஸம்வேஶபந்துர:” இதிமாக:. “அக்ர விஶேஷ ஶோபிதே” தி ரஸாஸம்ஶோக்த:. (ப்ருதுமஹாஹேதிதந்துர) ப்ருதுபி:, மஹத்பி:, ஹேதிபி: = ஆயுதை:, தந்துர = வ்யாப்த! (விகடமாயா பரிஷ்க்ருத) விகடயா = விஶாலயா, மாயயா = ஸங்கல்பேந, பரிஷ்க்ருத = அலங்க்ருத! (விவிதமாலா பஹிஷ்க்ருத) விவிதாபிர்மாலாபி: = அஜ்ஞாநாந்யஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதிபி:, “மாயாஸ்யாஹ்மாலபீபந்தே” ரிதிநிகண்டு. பஹிஷ்க்ருத! தஸ்மாந்நிவ்ருத்த:. அதவா; பஹிஷ்க்ருதவிவிதாஸுராதி மாலேத்யர்த:. ஆஹிதாஹ்ந்யாதித்வாத் பரநிபாத:. (ஸ்திரமஹாயந்த்ர தந்த்ரித) ஸ்திரே மஹாயந்த்ரே = ஸ்வீயமஹாயந்த்ரே, தந்த்ரித = ப்ரதிஷ்டித! (த்ருடதயாதந்த்ர யந்த்ரித) த்ரு

யா= அகிலார்க்கா, ச்யா= க்ருசேசய, யந்த்ரம், செந்தயந்த்ர= பரீக்ஷித! ஹேஸஹஸ்ர ஜயஜயேத ப்ராதிபாதிப்ரவர்த்தக. ॥எ॥

(அ—கை) "சீர்த்திகழுங்கதை" என்றமஹாகாயத் தருளிச்செய்கிறார் "ஸ்ரீதிரமே" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸவ்யாபஸவ்ய ஸஞ்சார!	ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமாகப்பாச்சலாய் நிற்குங்நிலையினால்மனோக்ஞமானவரே!
ப்ருதுல மஹா ஹேதிஜால!	பெரியதும் கனம்பொருந்தியதுமான ஆயுதக்கூட்டங்களால்நெருக்கமாகச் சூழ்ந்தவரே!
விகடமாலா பரிஷ்க்ருத!	சிறியதும்பெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!
விவிதமாயா பஹிஷ்க்ருத!	நாநாவிதங்களானஅஸுரர்மாயைகளால்தள்ளப்பட்டவரே!
ஸ்திரமஹாயந்த்ர யந்த்ரித!	சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோண யந்திரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!
த்ருடதயா யந்த்ரயந்த்ரித!	சலிக்கப்படாத தயையாகிற யந்திரத்தில் கட்டப்பட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. சிலாமயங்களான மஹாயந்த்ரங்களிலே ஸ்ரீஸ்திதியாய் நின்றவரும், ஸவ்யாபஸவ்ய பரிவர்த்தனரும், ப்ருதுல மஹாஹேதிஜாலமான ஜகத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும், மாயையை விலக்குபவரும், மஹாயந்த்ரஸ்திதரும், ஸத்வத்ஸலருமான நீர்ஜயித்தருள்க. ॥எ॥

(குறிப்பு) (விகடமாலாபரிஷ்க்ருத) "அகிலவுலகுகள்கண்டையாயோராலங்கலில்" என்கிறபடியே மஹத்தத்வம் முதலாக வுலகங்களையும் கண்டாமாலையாய் தரித்தவரென்றபடி.. (ஸ்திரமஹாயந்த்ரயந்த்ரித) சிலாதலங்களில் ஸ்திரமாக எழுந்தருவெட்டி ஸ்தாபித

மானஷடுெக்காணாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்றபடி. ([illegible]) [illegible] வென்றபடி. ஸ்ரீ தர்விரும்பி ஸ்வாவிக்கிற யஜ்ஞங்களில் [illegible] நிற்குமவரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

[illegible] ॥ [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥அ॥

[illegible]

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்த [illegible] வாய [illegible] யருளிச்செய்கிறார். "[illegible]" என்பதால்

பதம்	உரை
[illegible]	அஸுரர்களுடைய
[illegible]	ஸம்பத்தின் ஸமூஹத்தை
[illegible]	நாசமாக்குமவரே!

தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
வித்யா	மாயையை
விகர்தந!	போக்கடிக்கிறவரே
அமர	இமையாவிமையாரால்
த்ருஷ்ட	பார்க்கப்பட்ட
ஸ்வ	தன்னுடைய
விக்ரம!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
ஸமர	யுத்தங்களில்
ஜுஷ்ட	செய்யப்பட்ட
ப்ரமிக்ரம!	சாரிகைகளை யுடையவரே!
ஜநி	மறுபிறவியாகிற
தமிஸ்ரா	இருளுக்கு
விகர்தந!	ஸூர்யன் போன்றவரே:
ஜநவித்யா நிகர்தந!	ஆச்ரிதஜனங்களுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுப்பவரே!

(மற்றவை முன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸர்வவியப் பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு முதலிய வியாதிகளை நீக்கி பரமபதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள வேணும்!! ||அ||

த்விசதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம் |
விஷமேऽபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: || ||௯||

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ ஸுதர்சநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் |

வ்யா॥ அத² ஸகலம் ஶ்ரீஸுத³ர்ஶந [illegible], ‘‘[illegible] [illegible] வா [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible]’’ இதிவசநாத் [illegible] [illegible] [illegible]। த்³விசதுஷ்கமிதி। (வேங்கடநாயகப்ரணீதம்) வேங்கடநாயகேந = ஶ்ரீவேங்கடேஶேந, ப்ரணீதம் = [illegible] விரசிதம். (ப்ரபூ⁴தஸாரம்) ப்ரபூ⁴தம் = பா³ஹுல்யம்(?), ஸார: = ஸ்வாது³தாதிஶய:, யஸ்ய தத் (இத³ம்) ஸுத³ர்ஶநவிஷயகம் (த்³விசதுஷ்கம்) அஷ்டகம், ஶ்ரீஸுத³ர்ஶநாஷ்டகமித்யர்த²:. (பட²தாம்) அதீ⁴யாநாநாம் (விஷமேऽபி) அதிவிஷமேऽபி (ப்ரதா⁴வந்) தா⁴வந், (மநோரத²:) ஸங்கல்ப:, ஸமீஹிதம், (ரதா²ங்க³து⁴ர்யகு³ப்த:) ரதா²ங்க³து⁴ர்யேண = ஶ்ரீஸுத³ர்ஶநேந, [illegible], [illegible] ரக்ஷிதஸ்ஸந் (ந விஹந்யேத) ந [illegible], [illegible], ஶ்ரீஸுத³ர்ஶந [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. ‘‘[illegible] [illegible]’’ இதி லக்ஷணம். [illegible] [illegible] லக்ஷணம் [illegible]॥௯॥

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ராஜஸம்ஸ்துதே: । [illegible] [illegible] [illegible] ॥ வேதா³ந்த [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥

இதி ஶ்ரீ வேதா³ந்த ராமாநுஜஸம்யமி ஸார்வபௌ⁴ம
காருண்யகடாக்ஷ [illegible] [illegible]
ஶ்ரீராஜகோ³பாலாசார்யேண விரசிதம்
ஸுத³ர்ஶநாஷ்டக வ்யாக்²யாநம்
ஸம்பூர்ணம்.

(அ—கை) இப்படி ஸ்தோத்ர மருளிச்செய்து, அதின்பல மருளிச்செய்கிறார் "த்விசதுஷ்கம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ப்ரணீதம்	அருளப்பட்டதும்
ப்ரபூதஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
இதம் த்விசதுஷ்கம்	இந்த இருநான்கையும் (எட்டுச்லோகமுள்ள விந்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
மநோரத:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானதும்)
விஷமே	துர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரதாவந்	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறையவனால் (சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ந விஹந்யேத	பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா, ஜபஹோமதர்ப்பணாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட விந்தஸுதர்சநாஷ்டகத்தை ஸம்ப்ரதாயமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது; சக்கரராஜன் காத்தருளுவரென்றபடி॥ ॥௯॥

ஸேவாய தாதயார்யேண ஸ்ரீவாஸுதேவஸேவிநா ।
ஸுதர்சநாஷ்டகஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீக்ருதா ॥
ச்ராவிஷ்டவ்ருத்திவஷ தாத்வயுர் ஸமாப்தா.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஸ்ரீ ஸுதர்சநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமத்ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யவர்யை: கவிதார்கிக

கண்டீரவை: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:

அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ॥ *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமிஸார்வபௌம

கருணாகடாக்ஷஸமாஸாதிதஸமஸ்தாகேந

தேநமே ஸாரஸ்வதாஜஸ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடபாஷா தாத்பர்யேண ஸஹிதம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவிஷயநீஸஹாய்யேந

தி. வ. ஶ. தா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிஶோத்ய

ஶ்ரீ கும்பகோணே

ரா. ரங்கராஜாசார்யஸ்ய

"ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்"

முத்ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது௵ மாசி௴

1912௵ பிப்பிரவரி௴

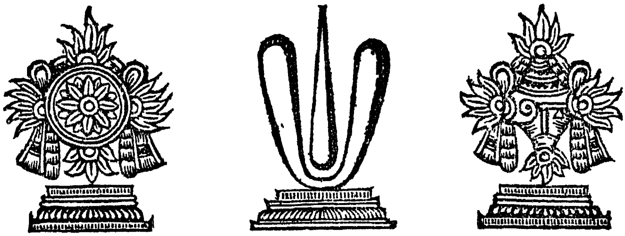

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

[illegible] ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑌟𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌪𑌟𑌪𑌟𑌾𑌤𑌟 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌰𑌮𑌾𑌰𑌮𑌣 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌹𑌿𑌮𑌮𑌹𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍁𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌿𑌃, "𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 "𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌯𑍁𑌜𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌵𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍, "𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌯, "𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌸𑌹𑌸𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌣𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾, 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍, 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌰𑌚𑌯𑌤𑍍, 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌰𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌨𑌾𑌯, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌕𑌰𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑌿 ॥ (𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 = 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑌲𑌾 = 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃, "𑌕𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃. "𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃. 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌧𑍇𑌨, "𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 𑌤𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿" । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯

[illegible]

ஸ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ [illegible] தநூஜம் ।
ஶ்ரீநிவாஸ [illegible] தேஶிகமாஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் ‹‹பரமதபங்கம்›› என்கிற ரஹஸ்யமருளிச்செய்து பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமகிருபையாலே ஸித்தமென்று அவர்விஷயத்தில் ப்ரீதிபண்ணி ஷோடஶபாஹுவாக ப்ரதிஷ்டித்து அநுஸந்தித்து, அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் ‹‹திகிரிமழு›› என்கிறபாட்டையருளிச்செய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதப்படுகிறது.

(அவதாரிகை) இக்கிரந்தம்இடையூறன்றி முடிவுதலைப்பற்றி அந்த ஷோடஶபாஹுவான சக்ராஜரை ப்ரார்த்திக்கிறார் ‹‹ஸ்வஸங்கல்ப›› என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தனதுஸங்கல்பக்ஞானத்தின்கலையே (பதினாறிலொருபாகமே) என்னலாம்படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்திலுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடஶபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேஶ்வர:	(ஆகையாலே) ஆயுதங்களுக் கீச்வரனுமான
பர:புமாந்	பரமபுருஷன் (சக்ராஜனென்றபடி)
ந:	நம்மை
ஜுஷதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேச்வரனாய் அவதரிக்கையில் "ஷோட³ஶபு⁴ஜோ தே³வோ ப³ர்ஹிஷ:" என்கிறபடியே தன்ஸங்கல்பக்ஞானமே பதினாறுபிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதின்ஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனாய் நின்றுபபோலே யிருக்கிற பரவாஸுதேவன் அடியோங்களை ப்ரீதியுடன் இரக்ஷித்தருளவேணும்.

"ஜுஷ்டை:" என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே ப்ரீதியுடன் ஸேவிக்கப்பட்டவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் ॥ ॥ க ॥

ஶ்லோ॥ யதா³யத்தம் ஜக³ச்சக்ரம் காலசக்ரம் ச ஶாஶ்வதம் ।
பாது நஸ்தத் பரம் சக்ரம் சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண: ॥ உ ॥

வ்யா ॥ அத² தஸ்யாயுதே⁴ஷு ப்ரதா⁴நசக்ராதி³ஹேதிஷ்வாத்³யமாஶாஸ்தே । யதா³யத்தமிதி । (ஜக³ச்சக்ரம்) சதுர்விம்ஶதி தத்த்வாத்மக ப்ரபஞ்சஜாதம் (ஶாஶ்வதம்) நித்யம் (காலசக்ரஞ்ச) காலாத்மகஞ்ச சக்ரஞ்ச (யதா³யத்தம்) யத³தீ⁴நம். யதோ²க்தம் ஸுத³ர்ஶநஸம்ஹிதாயாம் "த்ரிணாபி⁴யுக்தம் ஷண்ணேமி ஸஹஸ்ராரம் சக்ரமவ்யயம் । ஸம்வத்ஸரமயம் யத்தத்காலசக்ரமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ தச்ச ஶேஷஸ்ய சேதநம் சேதநாசேதநாத்மகம் । ஸர்வம் ஸ்வயம் சைவ ஸ்வஸ்ய சக்ரஸ்ய வஶவர்த்தி" இதி. "சக்ராதீ³நி விஶேஷணைஸ்ஸர்வைரபி ஸமஸ்தம் ப்ரகம் । சதுர்விம்ஶதி ஸம்க்²யாகை: ப்ராக்ருதாத்மகைரீயத: ॥ ஜக³ச்சக்ரமிதி ப்ரோக்தம் தச்சக்ரம் பரதேவஸ்ய" இதி ச. ஹேதீஶ்வராஹ்ரகார: "சக்ரஸ்திஷ்ட²ந்தி ஸர்வாணி யாநி ஸர்வாணி வஸ்தூநி" இதி ந்யாயாத். (தத்) ததா²ப்⁴ரூதம் (பரம்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் (சக்ரரூபஸ்ய) ஸுத³ர்ஶநாத்மகஸ்ய (சக்ரிண:) ஹேதிபதேர்ப⁴க³வதோ நாராயணஸ்ய (சக்ரம்) சக்ராயுத⁴ம் (ந: அஸ்மாந்) அஸ்மாத் பாது, ரக்ஷது. ரக்ஷணஞ்ச அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராபணம். ஶத்ருநிரஸநேந ஜக³தா³தி³ஶோகாநாம் பரிஹ்ருத்ய ஸ்வாஸ்தாநாம் அநவரதக்ருபாதி³கார்யம் ப்ரவர்த்தகஸ்வாத்மநோ ஜக³ச்சக்ர காலசக்ரயோரபி யா ஶக்தம் த

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑌮𑌨𑍁𑌜𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃. 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯. 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌂. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃. “𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨॥

(அ—கை) இப்படிப்ரார்த்தித்து, ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரஜரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரம்முதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியா நின்று கொண்டு “ திகிரிமழு ” என்கிறபாட்டை யடியோட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத் திருக்கைகளில்தரிக்கப்பட்ட சக்கரம்முதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில்முதலில் சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் “யதாயத்தம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
ஜகச்சக்ரம்	சக்கிரம்போலேமாறிமாறிச்சுழலாநின்றவுலகும்
காலசக்ரம்	அப்படியேசுழலாநின்றகாலமென்கிறத்ரவ்யமும்
சாச்வதம்	நித்யமானதும்(மூன்றுவிதஜீவர்களைச்சொன்னபடி)
யதாயத்தம்	எதின் அதீநமாயிருக்கிறதோ?
சக்ரரூபஸ்ய	சக்கராராவதாரம்பண்ணுநின்ற
சக்ரிண:	சக்கராயுதத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபரவாஸுதேவனுடைய
தத்	அந்த
பரம்	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்)ச்ரேஷ்டமானதுமான
சக்ரம்	சக்ராயுதமானது
ந:	நம்மை
பாது	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நாலுவித அசேத நங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்தும் எதின்ஸங்கல் பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தசக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜகத்த்ரயம்” என்பதால் த்ரிவிதசேதநவர்க்கத்தையும், “காய வர்க்கம்” என்பதால் “அசேதநம் த்ரிவிதம்” என்றபடியே ப்ரக்ருதிகாலஶுத்தஸத்வரூபமான காயமென்கிற வர்க்கத்தையும், சகாரத்தால், ஶாஜ்ஞஸ்வரூப வர்க்கத்தையும், “ஶாஶ்வதம்” என்பதால் நித்யர்களான திவ்ய சேதநர்களையுஞ்சொல்லிற்று. ஶ்ரோத்ருஶிஷ்யாதிவிவக்ஷையினால் ‘நः” என்று பஹுவசநம். ॥ ௨ ॥

யத்ப்ரஸூதிஶதைராஸந் ருத்ராः பரஶுலாஞ்சநாः।
ஸ திவ்யோ ஹேதிராஜஸ்ய பரஶுः பரிபாது நः ॥ ௩॥

வ்யா ॥ அதுநா பரஶும் வர்ணயதி । யத்ப்ரஸூதீதி । (ருத்ராः) பஹவோ ருத்ராः (யத்ப்ரஸூதிஶதைः) யதீயோத்பத்திஶதைः. அத ஏவ ஶதஶः ஜாமதக்ந்யவராः, “ஶதம் ஸஹஸ்ரமயுதமித்யநேகார்த்தவாசகம்” இத்யுக்தேः. (பரஶுலாஞ்சநாः) பரஶ்வசிஹ்நிதாः (ஆஸந்) அபூவந். (ஸः திவ்யः ஹேதிராஜஸ்ய) ஸுதர்ஶநஸ்ய (பரஶுः) தந்நாமகாயுதம் (நः பரிபாது) அவ்யாத் ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) “மழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யத்ப்ரஸூதி” என்பதால்.

பதம்	உரை
பரஶுலாஞ்சநாः	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை அடையாளமா [கவுடைய
ருத்ராः	ருத்ரரூபிகள்
{ யத்	எதினிடத்தில்
{ ப்ரஸூதிஶதைः	ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில் [லாமல்
ஆஸந்	உண்டானார்களோ

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறையவனுடைய
திவ்ய:	அப்ராக்ருதமான
ஸ:	அந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
பரஶு:	மழுவானது
ந:	நம்மை
பரித:	நாற்புறத்திலுமிரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வாஙகப்பெற்று அதினால் கண்டபரஶுவென்று ப்ரஸித்தர்களாய் ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜநித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அந்த திவ்யபரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது.

பத்மபுராணத்தில் ஜகத்காரணத்வ ரூபேண ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் இச்லோகத்தில் பரஶுகண்டஸம்ஜ்ஞிதர்களான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகமென்றதால் பாரம்யமும் சொல்லப்பட்டது॥ ॥ ௩ ॥

மூ॥ ஹேலயா ஹேதிராஜேந யஸ்மாத் தைத்யாஸ்ஸஹஸ்ரஶ:।
ஶக்த்யாஜீவ பாத்யந்தே ஸா ஶக்தி: பாது ந: ॥ ॥ ௪ ॥

வ்யா ॥ அத ஶக்திம் வர்ணயதி । ஹேலயேதி ।
(ஹேதிராஜேந) ஸர்வாயுதேந (யஸ்மாத்) ஶக்த்யா (ஹேலயா) லீலயா, அநாயாஸேநேத்யர்த்த:. (ஸஹஸ்ரஶ:) ஸஹஸ்ரஸங்க்யகா: (தைத்யா:) அஸுரா: (ஶக்த்யாஜீவ) பக்ஷிணஜீவ (பாத்யந்தே) ஹந்யந்தே, (ஸா ஶக்தி:) பா து:. (ந: பாதுஇதி) ஶேஷ:. அத்ர லீலயேதி ஶக்த்யா ரணே தைத்யவதாயநோத்ர யாயஸ்யா தத்ஸாரணே த்வத்யாயநஸ்ய ஶம்பாதிஶிகாந்த்ராய ஸிம்ஹாதி அயுதாபத்தி ரக்ஷகா:. தயாவஸ்த்ரம்.த்ஸூராதிகயாநயுதஹராபத

நம்ஸ்பர்ஶத்ரி” ரிதி. “ஶகுநாஇவ” த்ருஷ்டாந்தேநேதரேஷாம், ஸாவ “ஜவேநதீர்த்த ஸம்ஸேவாவிஹங்கத்ரவாஃ ப்ரஹஹ்வத்வர்க ப்ரதிஷ்ராகும்” இதிவாதீக்ஷ நித்ர ஸம்ஸேஜவஶாவாமேஸமஸா. க்ரூஶீஸ்ராமஜாஃ. த்ரயாணாம் ப்ரஸ்ரவேநப்ரவேக்ஷ்ராஷ்டாம் ஸ ப்ருஷ்டிஃ. லக்ஷணஜ ந்த்ரம் ॥ ॥௪॥

(அ—கை) “உயர்குந்த” மென்றுசொன்ன குந்த மென்கிற ஆயுதத்தை ப்ராரத்திக்கிறார் “ஹேலயா” என்பதால.

பதம்	உரை
ஹேதிராஜேந	ஆயுதேச்வரனை சக்ராராஜனாலே
யஸ்மிந்	யாதொருகுந்தாயுதமானது
ஹேலயா	விளையாட்டினாலே
ஸம்ப்ருதே [ஸதி]	(கையில்) தரித்தவளவில்
தைத்யாஃ	அஸுரர்கள்
ஶகுநாஇவ	பட்சிகள்போலே
தாவந்தி	ஓடுகிறார்களோ
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட
குந்தஃ	குந்தமென்றுமாயுதமானது
நோவது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. ஆழியிறையவன் விளையாட்டினாலே குந்தாயுதத்தை தரித்தவளவில், மரத்திலடைந்த பட்சிகள் ஒருஅதிர்வேட்டின் சப்தத்தைக் கேட்டவளவில் எப்படி “வீசீகுருஶீகிவாஶ்ரூஷஃ” என்றபடியே பறந்து ஓடுமோ; அப்படியே அஸுரர்கள் ஓட்டம்பிடிக்கிறார்களோ, அந்தகுந்தமானது நம்மைஇரட்சிக்கவேண்டும். இதனால் ஸப்ரஶக்திகஞ்சொல்லப்பட்டது ॥ ॥ ௪ ॥

ஶ்லோ॥ தைத்யதாநவ முக்யாநாம் தண்டாநாம் யதண்டநம் ।
ஹேதிதண்டஸ்ய தண்டஸாமர்த்யகம் தண்டயேத்ஸ நஃ॥ ॥௫॥

வ்யா ॥ ஸுது ததீயோ தண்ட: ஸ்வீய ஶத்ருஶிக்ஷணம் கா-யபரிக்ரஹ । தைத்யேதி । (யேந) தண்டேந (தைத்யதாநவாஸுராணாம்) தைத்யா: = திதிஸுதா:, ஹிரண்யகஶிபுப்ரப்ருதய:, தாநவா: = தநுஸுதா:, விப்ரசித்திப்ரமுகா:. தது³க்தம் ஸ்ரீ பாகவதே "தைத்யா தாநவா ஹிரண்யகஶிபுப்ரமுகா:" இதி. "தநுபுத்ரா: ஸிம்ஹிகாஸுதா: ப்ரதாபவந்த: ஸர்வ ஏவ ஶ்ரேஷ்டா: கஶ்யபாத்மஜா:" இதி ச, தேஷாம் அஸுராணாம் யேஷாம் தைத்யதாநவ அஸுராணாம். தைத்யதாநவ ப்ருத்யர்த்தாயுத:. (தண்ட்யாநாம்) தண்டயிதுமர்ஹாணாம், ஶிக்ஷணீயாநாமித்யர்த்த:. "தண்ட்யாந் தண்டயந் ராஜா நரகம் ப்ராப்நோதி" இதி நாநாஶாஸ்த்ரவசநாத். (தண்டநம்) ஶிக்ஷணம் [ஸவ்ருத்தி.] தண்டாதுதாரணம் தண்டேந தண்டநம் ப்ரஜாநாம் ஸுகரமேவேதி பாவ:. (ஸுலபம்) ஸத் (ப்ரதிகூல ஶத்ரூணாம்) ப்ரதிகூலத்வம், தண்டபஸ்ய = ஸர்வஶக்தஸ்ய தண்ட: = ஆயுதம், ததாயுதமேவாயுதம் (ஸ்வாங்கம் விஷ்ணோ:) ஶத்ருஜ்ஞம் (தண்டயேத்) ஹிம்ஸ்யாத் யதா, (தண்ட்யாநாம் தைத்யதாநவாஸுராணாம்) தைத்யதாநவாஸுராணாம் (யேந தண்டநம்) ஸுலபமுத்பத்யதே. ஸ தண்டஶ்ஶ்ரேஷ்டோ ஸகலப்ரதாபநாத் ஶத்ருதாபநாநாம் ஶ்ரேஷ்டாபரணம், ஸுஶ்ரீ ஸ்வாபரணம் ॥ ॥௫॥

(அ—கை) "தண்டு" என்றுசொன்ன தண்டமெங்கிறவா யுதத்தை ப்ரார்திக்கிறார் "தைத்ய" என்பதால்.

பதம்	உரை
தண்ட்யாநாம்	ஶிக்ஷணீயரான
தைத்ய / தாநவாஸுராணாம்	திதிபுத்ரர்களும் தநுபுத்ரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
தண்டநம்	ஶிக்ஷையானது
யேந	யாதொரு தண்டாயுதத்தினாலே (செய்யப்படுகிறதோ)
ஸகலா	இந்த

{ ஹேதிதண்டேசஸ்ய தண்ட:	ஆயுதமான தண்டத்துக்கு ஈசனான சக்கர ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயேத்	சிக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. தண்டிக்கத்தக்க அஸுரர் முதலானவர்கள் யாதொரு தண்டாயுதத்தினால் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்துக்கீச்வரரான சக்ரராஜருடைய அந்த தண்டாயுதமானது நம்விரோதிகளை தண்டிக்கக்கடவது. இதினால் ஸர்வநியந்த்ருத்வஞ் சொல்லப்பட்டது ‖ ‖கரு‖

16‖ அங்குசாய (அங்குசாய) ஸக்தா நாகராஜ ரதாதிஜா: ।
அங்குசம் ஸ்வீகரோமி ஹேதீந்த்ராங்குசம் ‖ ‖௧௬‖

வ்யா ‖ ஸ்வய ஸம்ப்ராதோஷம் வதைப்பதி । அங்குசேநேதி । (அங்குசாய ஸக்தாதி) அங்குசேந யஸ்ய வக்ஷஸிஜநோ நாகராஜ ஸ்ரீரங்குசாய: தேந ஸஹஸ்த்ரோ வக்ஷஸீதி ஸமுபயாஸ: தேஷாம், அங்குசாதீந்யாயுதாநி (குமாரதக்ஷஜா:) குமாரா: = விஷயேஷ்வாவண, ஜதக்ஷஜா: = ஜதஷடுவிபம், தாநி, (ஸம்) நிஸ்ஸம் (அங்குசம்ஸவிஹாரம்) அங்குசம்ஸம் அங்குசம், விஹாரம் = ஸ்ரீநாராயணம் யஸ்ய, ஸ்வஹேவைஹித ஸேவாஹாய. (ஹேதீந்த்ராங்குசம்) ஹேதீந்த்ரஸ்ய = ஸம்ஸ்ய, அங்குசம் = ஸ்ருணி:, தஸ்ய வைபவம் (நமாம:) "குமாரதக்ஷஜாதி" தத்ர வைகம், குமா:, தயோஸ்ஸம்ஸர்க்க: ‖ ‖௧௬‖

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "அங்குச" என்பதால்.

பதம்.	உரை
அந்யாஸக்தாநாம்	மற்றொருவரிடத்திலும்பற்றற்றுத்தன்னையேபற்றினவர்களுடைய
ஸ்வாசித்தேபாந்	ஆசையாகிற மதயானைகளை
க்ஷாமயந்	தகையாநின்ற
அஸ்கலிதவிஹார:	இடையூறிராதவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஹேதீஶ்வராங்குஶ:	ஆயுதேச்வரருடைய அங்குசமானது
ந: பாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மைஇரக்ஷிக்கவேணும். இதனால் அநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது.

"அஸ்கலிதவிஹார:" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம்வேணும், இங்கு அது வேண்டாவென்றுசொல்லியதாயிற்று ॥ ॥௬॥

ஶதக்நீ॥ ஸம்ஹர்தும் ஶரணாபந்நே யத் பாபாநி தேஹிநாம் ।
ஸபாதாஶதக்நீ ஹேதிர்ஹேதீஶ்வரஸ்ய ந: ॥ ॥௭॥

வ்யா॥ அத ஶதக்நீம் ஸம்ஹர்த்ரீம் வர்ணயதி ஸம்ஹர்துமிதி । (யத்) யஸ்மாத் ஶதக்நீ ப்ரவர்த்தகாயதே (தேஹிநாம்) க்ஷேத்ரிணாம் (பாபாநி ஸம்ஹர்தும்) ஸஞ்ஜிஹீர்ஷய (ஶரணாபந்நே.) ஶரணாகதவாத்ஸல்யதீதி ஶரணாபந்நே ஜந்துஷ்வேவ ப்ரதிபக்ஷ: ய:-ஶரணம் ஜ்வாலாம் பதிக்வாஸ்ரவேத நாஶம் நயதி, தத் அஸ்மின் தேஹிநாம் பாபாநி தஹந்நிவ ஸம்ஸ்ரவந்ஸம்ஸ்பர்ஶீதி பாவ:. தத்ராவ ஸ்வஸ்த்ராணாம் பாபாநி ஸந்தஹந் ஸ்வாபாயாக்நிநா ஸ்வீகரோதீதி பாவ:. (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஹேதீஶ்வரஸ்ய) ஸர்வஶக்தஸ்ய (ஶதக்நீ ஹேதி:) ஶதக்நீ = ஶதகோடி:, ஶதஜ்வாலைரூபம் ய: அக்நி:, தத்ரூபா ஹேதி: = ஆயுதம்

‹‹ஸஜ்ஜம் தமேவ பாபஸம்ஹத்யா ஶதவக்த்ராநலம்›› இதிவா ஊ ராதே. (ந: அவதாத்) யத் ‹‹ஶலபாயந்தே›› இத்யத்ராந்வய உப்ரவாஹகா க்ருதாந்தாவேதாவ. ‹‹ஹேதிஹேதி›› த்ர தேகாநந்தே ராஸ: தயோஸ்ஸஸ் ராஷ்டி: ॥ ॥௭॥

அ—கை. ‹‹ பொறிசிதறு சதமுகவங்கி ›› யென்றெடுத்த நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலைகளையுடைய நூறு முகமான அக்நிரூபாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் ‹‹ஸம்ஹத்ய›› என்பதால்.

பதம்	உரை
யத்	யாதொரு சதமுகாக்நியில்
தேஹிநாம்	ப்ராணிகளுடைய (ஆச்ரிதர்களுடையவென்றபடி)
பாபாநி	இருவல் வினைகளும்
ஸம்ஹத்ய	திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)
ஶலபாயந்தே	விளக்குவிட்டில் பூச்சிகள்போலே நாசமடைகின்றனவோ
ஹேதீஶ்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன் சொன்னபடி ப்ரஸித்தமான
ஶதவக்த்ராக்நி:	நூறு முகங்களையுடைய அக்நிரூபாயுதமானது
ந: அவதாத்	நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

கருத்து. சக்ரராஜனுடைய அக்நிரூபாயுதத்தை நினைத்த வளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்த அக்நிமயமான ஆயுதமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸர்வவிரோதி நிவாரகத்வஞ்சொல்லிற்று ॥ ॥௭॥

உ-று॥ குவிந்த்ராம் ஸ்வ காலேந விந்த்ராஶ்ரேஷ்டிநந்தியம்: ।
ஸஸாத்ரஶ்ருங்கவிஸ்ம்பஸ்ஸஸ்தாந் நஸ்த்ஸாத்ரஶ்ருங்கம் ॥ ॥அ॥

வ்யா || அத2 தத்த்வஜ்ஞாநாத்மகநிஸ்த்ரிம்ஶாத்மகஜ்ஞாநமபி ஸ்தௌதி । அவித்3யாமிதி । (வித்3யாமூர்த்தி:) ஜ்ஞாநஸ்வரூப:, ஜ்ஞாநாதி4தே3வதேத்யர்த2:. தது3க்தம் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரே ஸுத3ர்ஶநாஸ்த்ரஸ்ய "ஜ்ஞாநஶக்திமயஶ்சாஸி: வாமோத்யந்தா தத்த்வநிஷ்டம் । வித்3யாமயஞ்சாப்யஜ்ஞாநம்" இதி. (ய:) நிஸ்த்ரிம்ஶ: (ஸ்வப்ரகாஶேந) ஸ்வதேஜஸா (அவித்3யாம்) அஜ்ஞாநம் (ஹிநஸ்தி) க்ஷபயதி. (ஸ:) தாத்3ருஶ: (ஸுத3ர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:) ஸுத3ர்ஶநஸ்ய = ஹேதிராஜஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶ: = க2ட்3க3:, (ந:) அஸ்மாகம் (தத்த்வத3ர்ஶநம்) தத்த்வஜ்ஞாநம் (ஸம்பாத3யது) ப்ரஸீத3தாம், தயாஹாஸாக்ஷாத் அவித்3யாம் விநிவர்த்ய தத்த்வவிஷயகம் யதா2ர்த2ஜ்ஞாநம் ஜநயத்வித்யாஶய:. க்ருஶீரவஜ்ஞார: ॥ ॥அ॥

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "அவித்3யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்3யாமூர்த்தி:	வித்யாமூர்த்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வப்ரகாஶேந	தன்னொளியால்
அவித்3யாம்	அக்ஞானத்தை(ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
ஹிநஸ்தி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸுத3ர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:	ஸுதர்சனாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்த்வத3ர்ஶநம்	பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸம்பாத3யது	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து. "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயம்ஜ்ஞாநமூர்த்தியாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தன்னொளியினால் அக்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குக்ஞானக்கண்ணை, (அல்லது பரதத்வ ரஹஸ்யத்தை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷஸாதகமாகிற ஸ்வரூபலக்ஷணஞ்சொல்லிற்று. ॥அ॥

௮॥ 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿 । (𑌯𑌃) 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 "𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑌿. (𑌅𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍) 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 (𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 (𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃) 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 = 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 = 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌃. (𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾, (𑌸𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 (𑌨𑌃) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 (𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂) 𑌅𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 (𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤) 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌭𑍂𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃. 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ * * * * ॥௯॥

(அ—கை) "வேலெ"ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿" என்பதால்.

பதம்	உரை
𑌅𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍	மிகுந்தஸாமர்த்தியமுடைய
𑌯𑌃	யாதொருசக்தியென்கிற ஆயுதமானது
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்
𑌭𑌵𑌤𑌿	ஆகிறதோ [திரூபகுணமாக
𑌅𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
𑌸𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃	அந்தசக்தியென்கிறஆயுதமானது
𑌨𑌃	நம்முடைய
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂	சக்தியில்லாமையை
𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤	விலக்கட்டும்

கருத்து. பகவானுடைய ஜ்ஞானசக்த்யாத்மகமாகிற ஸுதர்சனமானது யாதொருசக்திரூபமோ, அந்தசக்திரூபாயுதமானது நம்முடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் சக்தியில்லாமையை விலக்கட்டும் ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், ஶ்ரீதரக்ஷணத்தில் ப்ரஜாத்ருஸாவிஷ்ணுவாய் அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொடுத்து உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்து பரஸாத்ருஶ்ய ரக்ஷணத்தைப்பண்ணுகிறானென்று பரமோதாரகமுஞ் சொல்லிற்று ॥ ॥௯॥

ஶ்லோ॥ தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸ்பர்ஶாத் ஶைஶவே பரித்ருஶ்யதே ।
ப்ரபோः ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸ்ஸ பாது நः ॥

வ்யா॥ ஸவ்யதஸ்ய பாஞ்சஜந்யப்ரபாவம் ப்ரத²யதி । தாரகமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்ஸ்பர்ஶாத்) த்ருவேண (ஶைஶவே) பால்யே ஏவ (தாரகம்) ப்ரணவகம், உபதேஷ்ட்ருகஞ்ச யதா, ஶைஶவதாரகம் ப்ரணவஸ்வரூபகமேவ, ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸ்ய ஸர்வவேதமயகேந தஸ்யாபி ப்ரணவஸ்வரூபகாத், ததுக்தம் ஶ்ரீபாகவதே "ப்ரஹ்மமயேந கம்புநா" இதி (பரித்ருஶ்யதே) ஸம்லக்ஷ்யதே (ஸः) தாத்ருஶः (ப்ரபோः) லோகநாயகஸ்ய (ப்ரஹரணேந்த்ரஸ்ய) ஹேதிராஜஸ்ய (பாஞ்சஜந்யः) ஶங்கः (நः பாது) ரக்ஷதாத், ஶத்ருவர்க்யேந ப்ராகரணிகயோः பாஞ்சஜந்யஸ்ய நாதஸம்ஸ்பர்ஶநயோஸ்தாரக ஜ்ஞாநப்ரதாநம் ஸக்ருத்ஸ்மரணேந தத்ப்ரயோஜிதா, "நியதாநாம் ஸக்ருத்ஸ்மரணாந்தஸ்தத்ப்ரயோஜிதா" இதி லக்ஷணாத், ஸாத்த்வ ஶ்ரேஷ்டஸித்திகா ஶேஷாஸ்த்ரவஸாயாநப்ரணிதா, ஶங்காபாஸ்து॥

அ—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப்ப்ரார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் பிரார்த்திக்கிறவராய் "தெளிபணிலம்" என்றெடுத்த தவள சங்காயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் "தாரகம்" என்பதால்

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தானே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரத்வம்	தாரத்வமானது (அதாவது, தாரமென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வநியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
ஸ்பஷ்டம் த்ருஶ்யதே	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துயபோலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
ஸ ஹேதிபுங்கவஸ்ய	ஆயுதாதிபதியான
ஸ ஶௌரே:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மைரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுதினுப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது.

முற்பாதியில் ஷோடசாயுதங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் ஸங்கல்பவிஜயஸாதனாயுதங்களை அநுஸந்திக்கிறார். இதில் தனது நாதம்போலே கணயநியை யுண்டாக்கி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். * * * * * ||௧௦||

த்ரு|| யம் (யத்) ஸாங்க்ராமிகமஹோத்ஸவ ஸாத்ருக்ஷாய(ய)கம் |
அஸ்த்ராணாம் ப்ரஸூஸ்ரவணம் தத்ஸநாஸாராம் முகதீ நம: || ||௧௧||

ஸ்ரீ || ஏஷ தஷ்யம் தநுஸ்தம் உபாஸ்யதி | யதிதி | (க்ஷுத்ர ஸாயகா) க்ஷுத்ராணி = அஸ்த்ராணிவ, ஸாயகா: = பாணாய ஸாத்ருக்ஷம். (யம்) யத்ர: விஜயஸ்ய யாத்ராஸ்வர்ஷம்ஸம். ‹‹ஶௌ

[illegible] ॥௧௩॥

அ—கை. "சிலை" என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யம்" என்பதால்.

பதம்.	உரை
யம்	யாதொருதநுஸ்ஸை
[illegible]	இந்த்ரியங்களுக்குக்காரணமான
ஸாத்விகம்	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
அஹங்காரம்	அஹங்காரமென்னும் தத்வமாக
ப்ராஹு:	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
[illegible]	சக்ரமூர்த்தியான
[illegible]	சாரங்கவிற்சேவகனுடைய
[illegible]	அப்படிக்கொத்த
[illegible]	வில்லானது
[illegible]	நம்மைக்காக்கவேணும்

கருத்து. யாதொருபகவானுடைய வில்லானது [illegible] வைகாரிக ஸாத்விக அஹங்காராத்மகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சாரங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சாரங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாக வும், சிலதில் ஸாத்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை. ‘‘தாமரைத் தடங்கண் [illegible] போல்’’ என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில நின்று [illegible] [illegible] ‘‘[illegible]’’ என்கிறபடியே வரர்களை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று [illegible] ரானிற்று. * * * * * ||கக||

[illegible] ||கக||

[illegible]

அ—கை. ‘‘கண்ணி’’ யென்றெடுத்த [illegible] ப்ரார்த்திக்கிறார் ‘‘[illegible]’’ என்பதால்.

பதம்	உரை
யத	யாதொரு
ஸ்வாம்யேக்ஷை:	பாசமாகிற ஆயுதச்சேஷ்டத்தினாலேயே
விஶ்வஸர்க:	ஜகத்ஸ்ருஷ்டியானது
விதந்யதே	செய்யப்படுகிறதோ
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸாத்வபர்த்ரு:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
பாஶ:	பாசாயுதமானது
ந:	அடியோங்களுடைய நீங்குதலை
பாஶவிமோசநம்	ஸம்ஸாரபாசத்தினின்றும்
கரோது	பண்ணக்கடவது.

கருத்து. யாதொரு பாசத்தினாலேயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி நடத்தப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சனுக்கு ஸ்ரீஆயுதமான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்.

பாசம் ஸ்ரீஆயுதமானதை பாஞ்சராத்ரங்களில் கண்டுகொள்வது. "பாஶவிமோசநம்" என்பதற்கு ஸ்வபாஶவிமோசநமென்றும், பரமாத்மாந: பாஶவிமோசநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகில் ஒருகாரியஞ் செய்யுமவர்கள் முதலில் நூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே யிந்த பாசம் நூல்போலே வ்யவஸ்தையாய் ஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமென்றபடி. பரமாத்மா: பாஶநாஶமாகவேணுமென்று ஆஶயம் ॥

உஎ॥ விஹாரோ யேந தேவஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவல: ।
வ்யஜ்ஞாயதே நந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோ ஸ ந: ॥

வ்யா ॥ அத க்ருஷீவலம் ஸீரஸம்ஜ்ஞம் ஸ்துதி । விஹார இதி । (யேந) ஸீரேண (விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவல:) விஶ்வம் = ப்ரபஞ்சம், க்ஷேத்ரம் = க்ஷேத்ரம், க்ருஷீவல: = கர்ஷக:, தஸ்ய தேவஸ்ய (விஹார:) விஹரணம், க்ரீடேத்யர்த்த: (வ்யஜ்ஞாயதே) ஜ்ஞாயதே (அநேந) தேந, (ஸீரேண) ஸஹ தேந

(ந:) அஸ்து (நாஸீரவிஜய:) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, "ஸேநாமுகம் நாஸீரம்" இதி கோஶ:. விஜய: = ஜய:, (அஸ்து) அத்ர "விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவல:" இத்யத்ர வாச்யோத்ப்ரேக்ஷா-லங்கார:, "நியதாரோபணோபாயஸ் ஸ்யாதாரோபஸ்வரூபய: | தத்ரோத்ப்ரேக்ஷித" இதி லக்ஷணாத் || ||௧௩||

அ—கை "ஸீரங்க" என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ராத்திக்கிறார் "விஹார" என்பதால்.

பதம்	உரை
தேவஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொருகலப்பையினாலே
விஹார:	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ரே	உலகமாகிற கழனியில்
க்ருஷீவல:	உழுது பயிரிடுமவனாக
வ்யஜ்யதே	காணப்படுகிறாரோ
தேந	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸீரேண	கலப்பை யென்கிற ஆயுதத்தினாலே
ந:	நமக்கு
நாஸீரவிஜய:	படைமுகத்தில் விஜயமானது
அஸ்து	உண்டாகக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபஸஹாயமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில் வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் || ||௧௩||

உ—ம்|| ஸூர்யாநாஸஹம் வஜ்ரமிதி ப்ரியதயாஸந: |
அவ்யாதஸௌ வஜ்ரராஜோऽயமிந்த்ரஸ்ய ஸஹஸ்ரவ: || ||௧௪||

வ்யா || அத தஸ்ய வஜ்ரஸ்ய வைபவம் வர்ணயதி | ஸூர்யாநாமிதி | (ய:) வஜ்ரம் (ஸூர்யாநாம்) ஸஹஸ்ராணாநாம் ப்ரஹ

ரணாநாம் உமெ வ்ரு, ஸமவநாயாப ஸாதுஶரபநாநு வரெகஷயா நயீவ்யஷ்யஸூமநவஸ வ்ரவஷி வஜ வஸ் கிஞ்டீஷகவாகஜ் சூயாய வதூம் கவபூரவீநாயாபவாரஜித வ்ராவாபரா:. (கஷாவஜ ௦) வஜாயாயஉஷீதி (ஈஜீபத) ஈமாயி, விஸஞ்வகஞரமெயெ ஸமவதா ஶ்ரீதாவாமெபரணெதிமெஶஷ:. (ஸ:) காநுஶமெவெஸவிஶிஃஷ: (நயீவ்யஷ்யஸஉஷஸூவ:) நயீவெ:= தஞாஉஸமெவாஷியெஹரமவ தஸ்யு, ஈஷிநஃ. கீகவாகஜ், ஸஉஷவ:= ஸஉகூதியுஸ்யு, தயா வஶ்ரதி: ஜ௦மெஜாநயீமவாzஸ்ஷி: வ்ருதாணவ்ருவ திஷ்டத: ஜவாநவதீநூவ” ஜதி கமெத திஷாஸஉா வக்ஷமெதஶாடு வ்ர யநிநஃ “சூபவரணஸ்வ நயீமெவாஜீவமெகா நஶரமெநநாஸாரா வாராவஸஞவா: । ஈயகஷிநூ ஸ்ஷீ ஃரமெதஸ கவ்ஸாமெரா: வாஞ ணரவஜுஷிவ்ரஸவஜ் । கமெயாஜ மெஷாரஸாமெர ஸூஷமெயாஜுஷ உஶகூவது கஜ வ்ருஷிஉஜிஷநு ஸமரஜசஜதி ஶாஶவாவ । ஈ யவ வஷதத தவ்ரநு । மெநஹதிஉஸ் கிணிகூரிஶிஷ உதூவஷீ தி । தஷ்யாகமெவாவநு । கமெஷ வ்ரதஜாஶஷ௦ஶீஷ௦ மெயஙஶிரஸா கஶிஷ் ம்ரம் உயாவிஜவ்ரம் வ ரவ வீகஜ் । தஜாஙவிஜ: யதாஸவ ஜிதி । வாஙரியெஜுாzவ வீகஜ்கஜநிஷமெததி । தஞாமெவஷிஷா;। தவ்யரணாவத வ்ரந விஜ வ்ராஜஸா: । ஶயரணாவஜமெவெநா உகஶரமெகஷக ஸ்வ்ஜ வநாமெஜரஸரஸ வ்ருமெத । தஸ் வ்ஶிர மெவாzஷ்யிஷிஶிமெஜா ரzஸாராநு ஜவாந” ஜதி. ஸாரதிஸாரதீ மெகவவ௦வதரமெத, வாராஷிகாமெஷா விஶ்ரஞவ: ஈஸாரா ணாம் ஸவஷீ யஸூராணாம் வளமெராஷித வ்ருஜஷவரநு ஈஸார வுராஷிரதாயா:ஸஉாதவரவமெநந ஷிரண வ்ரகஶிவா உமஉகஜ், வஷிஷஶாவாஙமெஷவ ஷிரண வ்ரகஶிவள உாதாவைக்ஷமெஶ மெயாயரவ்ஸள ஈதவ்யர௦ தவஶவாரா । கயதமெவா விஷ உாவாரதா மெஜமெவஷா ஸஉஜுாநு ஜஜாவ, மெமெதஉரமெஜாவ ஜரதஜ்ஶிரா: । ஸமெகநாமெஸ வ்ரந யமெஜஷா மெஸாஉஷி வஜ், கவமெரணாஙஉஹகஷ்பகஜ் । ஜதமெரமெண௦ஜாஜீநகவஜயகஜ், தமெதாமெஜவாவ ஷாணஉாவமஉ வ்ரதஸ வ்ரவமெயாவாயஉவ ஜுஷு। ஸதாநயீமெவ: ஸாமரவஸ வ்ராஷ்ஷிஷிதிஜிரமெதந வமெஜணதஸ் வ்ரு

ஸப்தாஸ்தாயுதாநீக்ஷணம் । தேவேந்த்ரஸ்ய ஸ்வாயுதோத்பத்திலக்ஷண
ஸம்பந்தம் ஶரீரம் தத்ராஜ । ஜந்தோ: ஆத்மாநம் ததாதாநந ஆத்ம
ஸஞ்சயீத ப்ரஹ்மநிர்மிதேந வஜ்ரேணேதம் ஸர்வம் விஶ்வம்
ஏவம் ஜயாந, ஸநாதநம் விஶ்வதேவதா ஸயநஸ்ய வஸிஷ்ட
வஜ்ரமேதி । ததா ச்ருதி தயீச ப்ரஹ்மநிர்மித: (தேவேஶவஜ்ர:)
ஸம்பத்ய ந வஜ்ராயுதம் (நஸ் த்ராது). ஸர்வாநுக்ஷதா, ஆத்
மஸ்தாநாம்: «ஆயுதாநாம் வஜ்ரம் அஸ்மி ஸர்வதா ஸ்தவ
ஸ்ய» இதி பகவாந் । ஸ்ரீரஸ்து । ॥௧௪॥

அ—கை. «செவ்விடி» யென்றெடுத்த வஜ்ராயுதத்
தைப்பார்த்திக்கிறார் «ஆயுதாநாம்» என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹம்	நான்
ஆயுதாநாம்	ஆயுதங்களுக்குள்
வஜ்ரம்	வச்சிராயுதமாகிறேன்
இதி	இப்படி
ய:	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
கீயதே	கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,
{ தயீச ப்ரஹ்ம	ததீசியென்னும் ரிஷியின் எலும்பினால்
ஸம்ஹித: }	செய்யப்பட்ட
தேசிய	அந்தயிந்த
தேவேஶவஜ்ர:	ஆயுதேச்வரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
நஸ் த்ராது	நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் எனதம்சம் என்று கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லப்பட்டதும் ததீசியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப் பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வ்ருத்ராஸுர வதத்துக்காக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகச்செய்து அதில்

தாமும் அநுப்ரவேசித்து வ்ருத்ரவதஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாக்ரவாஸிநராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧௪॥

அத॥ விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தியுதா விஶ்ருதா புத்திரூபிணீ ।
ஸாநுஷ்டுபஶடஜித்ஸூக்திரூபாஸ் (கதா) ஸர்வஶக்தீ கதா ॥ ௧௫

வ்யா॥ அத கத்ய ப்ரஸாதம் வர்ணயதி । விஶ்வேதி । (விஶ்வஸம்ஹ்ருதி ஶக்தி:) விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஸம்ஹ்ருதௌ, ஶக்தி:= ஸாமர்த்யம் யஸ்யா:. (யா) கதா. ததா (யாவிஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) பகவத: ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரஶக்திரூபா (புத்திரூபிணீ) புத்தி: = ஸத்த்வம், தத்ரூபிணீ= ததாத்மிகா ச (விஶ்ருதா) ப்ரஸித்தா, கதாயா: ஸத்த்வரூபத்வஞ்ச ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ச்ருதம் "புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண ஸம்ஸ்திதா" இதி. அத "புத்தி: ஸத்த்வம்," இதி தத்வ்யாக்யாதார:. ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாதாவபி ஸத்த்வேவ புத்திஶப்தஸ்ய யோக:. (ஸா, ஸஶடஜித்ஸூக்தீ) ஸர்வஶாஸ்த்ரஸ்யந்தினீ (கதா, ந:) ஸ்வஸ்திகம் (ஸர்வஶக்தீ) ஸத்த்வஸ்யஸ்ய ஶாந்திகரீ (பூயாத்) ஶ்ரீரஸ்த்வித்யாஶாஸ: ॥ ௧௫॥

(அ—கை) "செழிய கதை" யென்றெடுத்த கதாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
புத்திரூபிணீ	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஶ்ருதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதைகளில் என்றபடி)
ஶடஜித்ஸூக்தீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான

ஸா கதா — அந்த கதையானது

ந: — நம்முடைய

மநோவ்யாதிஹந்த்ரீ — வ்யாதியைப் போக்குமதாக (மநோவ்யாதியை யென்றபடி).

பூயாத் — ஆகக்கடவது.

கருத்து — பகவானுடைய “ஸம்ஹ்ருதி: க்ரீடிதம்” என்கிறபடியே ஜகத்ஸம்ஹாரமாகிற லீலைக்கு ஸஹக்ரீடநியும் பலாதிஷ்டாந தைவதையுமான கதையென்கிற ஆயுதமானது நம்முடைய மநோவ்யாதியைப் போக்கக்கடவது.

ஸநகாதிகளைப் போலே ஸாஷாவான்களான பரவாதிகளை ... ர்களைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதென்கிற தமக்குண்டான மநோவ்யாதியைப்போக்கவேணுமென்றபடி. ஸ்ரீ வாநர வீரர்களைப்போலே ஆநந்திப்பாரை ஆநந்திப்பித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித்தாராயிற்று. ॥௧௫॥

முஷ்ட்யாபாத்ய[க்ஷ்ய] தீக்ஷ்ணாக்ரஸாரிக்ஷாமஸம்ஸௌ[ஷ்யா]பேநைதேந:

ஹேதீஶஸம்ஸநாஶாஹ்ருதாம் ஸோஹலஸம் ॥௧௬॥

வ்யா॥ யஸ்ய தஸ்ய ஸம்ஸதோ ஸோஹஸ்ஸ்ய வாயுய தே । யாதீதி । (ஸம்ஸ:) அந்ருதீப: ஸம்ஸாயம் (யேந) ஹேதீஶ ஸம்ஸேந (அதிதீக்ஷ்ணாக்ரஸாரிக்ஷம்) அத்ருஷம் வஜ்ரணீஹாவதித்ருயூ: (யாதி) வ்யாப்நோதி. (தேந ஹேதீஶஸம்ஸேந) ஸாதுஸூந ஸம்ஸாபாயேந (ந:) அஷ்டாகம் (ஸோஹஸம்) ஸோஹவ வாஞ்ஜாநவவ, ஸம்ஸம் = ஸம்ஸ:, ஸம்ஸமேவ ஸம்ஸமிதி ஸ்வாயேயுஷ்ண:. (அஸ்ய) ஊர்த்தம் (ஹித்ருதாம்) ஹஜ்ருதாம், ராவகம் அஸ்மீஸ்ஸு ॥ ॥௧௬॥

(அ--தை) “முசல” மென்றெடுத்து முசலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யாதி” என்பதால்.

பதம்	உரை
முஸல்யா:	முஸலத்தினாலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அஸுரர்களென்றபடி)
க்ஷதிக்ஷோதக்ஷமாவிஷம்	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவன்
யாந்தி	அடைகிறார்களோ [தன்மையை
தேந	அப்படி ப்ரஸித்தமான
ஹேதீஶ முஸலேந	சக்ரராஜ முஸலாயுதத்தினாலே
ந:	நம்முடைய
மோஹமௌஸலம்	மௌஸலயுத்தப் போலே குலநாசகமான மோஹமானது
ஆஶு	சீக்கிரமாக
சிந்த்யாத்	சேதத்தைப்பண்ணக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே துகளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யாதவகுல ஸம்ஹாரகமான மௌஸலப்போருள்ள மோஹகார்யத்தை விலக்கக்கடவது. அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி ஜ்ஞானவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

“ விஷேத்யா விஷேஷணேயாஶ்ச்ய முஸலே த்ர முஸலேந நய: ” இத்யர்த்த:. ॥கசு॥

முஸல ஶக்தி ப்ருஷ்டமிநாஶாத்ய: யேந ஶக்த்யா நிபீஷ்டா: ।
ஸ்வ த்ராணம் தேந ஸ்வ தாஸ்த் ஶ்ரீ ஶக்தேந பிஶக்திர்நா ॥கஎ॥

வ்யாக்யா த்ரயக ஸ்ரீ ஶக்த்யைஶ்வர்யம் ஶ்ரீபாவிதா: । ஶக்தியீதி ।
(ஶக்திப்ருஷ்டமிநாஶ) ஶக்திநா = ஶக்திவேந, ப்ருஷ்ட = பருத்தக்ஷிதக, மிநாஶ = மஹா, ஶாஸ்ரிதாரக்ஷநேஷ்ணைர்யேந யத்நம் । தயாமுக்தம் “ ஸமிரஸ்ஷ்டாக்ஷப்ரிக்ஷணைம் ஶிவஶ்ரீமா க்ஷராய்யம் । ஶ்ரிய காரக்ஷணம் ரா ஶநாஶ ஸ்ஸ்ராஶிவஸ் ” இதி, தயாவ ஶ்ரீ ஶங்கஸ்ஶாரதிஷ “ ஶ்ரீ ராஷ்ட்ராஷ் ராஜேதி

ரு³ராய ருத்³ரநாதா²ய" இதி (வாச்ய:) ஶப்³த³யேஸ:, ஶ்ரீஶர்வ ஹுத்ர இத ஸ்து²:. (யேந) த்ரிஶூலேந (த்³விஷ:) ஶத்ரூந் (ஶூலயதி) வ்யத²யதி (தேந த்ரிஶூலேந) த்ரிஶிகே²ந ஶூலாபாயேந (ப⁴வதாம்) யுஷ்மாகம் (விஶூலிதா) நீரோக³தா, "ஶூலோऽஸ்த்ரீ ரோக³ ஶூலயோ:" இதி ஶேஷ:, (ப⁴வ தாத்) பூ⁴யாத். அத்ர ஸுத³ர்ஶநமந்த்ரஸ்ய நாராஸிம்ஹஸ்ய ப⁴க³வத: ஶூலித்³ருஷ்டத்வம் அநந்தாத்³ய ஶூலிநா ஸஹஸ்ரேண கத²நாத் அபு³த்⁴யோக்த ஸம்ஜ்ஞார:. ததா² ச ஸூத்ரம் "ஷட³ஸ்ரஸ்யாபி ஸஹஸ்ரேணாஹிர்பு³த்⁴நம் அபு³த்⁴யோக்தமிதி ।

॥௧௭॥

(அ—கை) "திரிசூல"மென்றெடுத்த முக்கயான சூலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஶூலீ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶூலித்³ருஷ்ட மநோ:	சிவனால் (அஹிர்புத்ந்யனால்) காணப்பட்ட மந்த்ரத்துக்கு
வாச்ய:	பொருளான (திருவாழியிறையவன்)
யேந	யாதொருசூலத்தினாலே
த்³விஷ:	சத்ருக்களை
ஶூலயதி	சூலம்பாதித்தவர்கள்போலே செய்கிறாரோ
தேந ஶூலேந	அந்தத்திருசூலாயுதத்தினாலே
ப⁴வதாம்	உங்களுக்கு
விஶூலிதா	பீடையில்லாமையானது
ப⁴வதாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து. அஹிர்புத்ந்யரால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத்திற்கு ப்பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவியாதிபோலுள்ள ஶத்ருவ்யாதியை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரஶிஷ்யாதிகளை குறித்துமாக்கினர்; இதில் சாபதமாக அருளிச்செய்தபடி "ப⁴வதாம்" என்பதால் தம்மைப்போ

லே தம்முடைய ஸ்ரீ ஸூக்திபாரர்களுக்கும் வராஹத்வஜம் ஸாக்ஷாத் மாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

“ஶ்ருதிநிஷ்டைர்நாஸ்திகைர்” என்பதற்கு அவிவேகிகளான ஸாமான்யஜநங்கள் என்றபடி. “ஸேவகானாம்” என்கிற ஸம்பந்தம் வாக்யஶேஷாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி (விஶேஷிதா)ஶிஷ்யர்க இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

ஶ்ரு॥ அஸ்து ஶ்ரீஸாக்ஷாத் ஸ்வஸ்வரூபஸ்தம் யம் ஸ வக்ஷ்யதே ஸ்ரீஸம்ப்ரதாயப்ரணேதா விஶேஷம் ஶாரீரகஶாஸ்த்ரம்॥ ௪௫

வ்யா॥ ஸர்வம் தஸ்ய ப்ரமாணப்ரஸித்தம் ததா ஶாரீரகம் பரிவர்தநம் “ஸ்தித ப்ரஸ்தாநத்ரயம் த்ரிஷ்ட த்ரிஷ்டாயம் ஸாரகம் । ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ப்ரணீதம் ஶாரணம் ஸம்பத்திதம்” இதி ப்ரஸித்தி ஜநகஸம்ப்ரதாயக வேத தத் வாஸநேஷ்வஸ் ஸம்க்ஷேபாத் ஸம்ப்ரதாயாத் ஸம்ப்ர ப்ரகாரம் ப்ரயுக்தமிதி । அஸ்து ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸ்ய (யம்) ஸம்ப்ரதாயம் (ஸ்வஸ்வரூபம்) ஸ்வஸ்தஸ் (ஸ்ரீஸாக்ஷாத்) ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்வ ஸ்வரூபஸ்தம் (ஸ்வஸ்திதம்) உத்திஷ்டநம் (ஸ வக்ஷ்யதே) ஸ ஸ்தாபயிதி (ஸ:) ததா ப்ரணேதா (ஶாரீரகம்) ஶாரீரகஶாஸ்த்ர ப்ரணேதா ஸ: வக்ஷ்யதி ஶாரீரகஶாஸ்த்ர இதி ப்ரயுக்த: (ஸம்ப்ரதாய:) ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்தக: (விஶேஷம்) ஸ்வஸ்வரூபஸம்பந்தம் (ஶாஸ்த்ரம்) வக்ஷ்யதி ப்ரணேதா ஶாஸ்த்ரம் (ஸ்வாமீ) ஸ்வஸ்தி, ஶ்ரீ: ॥௪௫॥

(அ—கை) இப்படி ஶாரீரகஶாஸ்த்ரங்களை யுந்தனித்தனியே ப்ரயுக்த்து ஶாரீரகஶாஸ்த்ர விஶிஷ்டரான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் “ஸ்ரீஸாக்ஷாத்” என்பதால். அன்றிக்கே; ஸஹஸ ஶாஸ்த்ரஸஹஸ்ராரம்” இதி ப்ரயுக்திகளில் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகனாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இவரை பரிஶோதித்து ஶாரீரகஶாஸ்த்ரவாகச் சொன்னோமேயென்று விஷண்ணராய் அந்தஸம்ப்ரதாயத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாராகவுமாம.

பதம்	உரை
க்ருத்ஸ்நஸ்ய	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
அஸ்த்ரஜாதஸ்ய	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபேர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸுதர்சநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரவதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ, (ச்ருதிமுதலியவைகளிலென்றபடி)
ஷோடஶாயுத:	இப்பொழுது பதினாறுஆயுதங்களையுடையவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸ: ஸுதர்சந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஆயுதை:	(அவ்வவ்வகாலத்திற்குத்தகுதியான) ஆயுதங்களாலே
விஶ்வம்	உலகை (எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸமஸ்தாஸ்த்ரோத்பத்தி காரணபூதராய் ஸமஸ்தாயுதராய் ஷோடஶாயுதபாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான் ஸமஸ்தலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர். இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ் ஸுகினோ பவந்து, ஸர்வே ஜநா: ஸுகினோ பவந்து, ஸர்வத்ர ஸம்பந்ந ஸஸ்யம்" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. ஸர்வஸமர்த்தருக்கு ஸமஸ்தாயுத தாரணோசித ஸமஸ்தபாஹுவிஶிஷ்ட விஶ்வரூபரென்று பாவம் ॥ ॥௧௮॥

௧௯ ॥ ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ஶ்ரேயஸே பூயஸே ஸதாம் ।
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

வ்யா ॥ அநேந ஶ்லோகேந ஸாயுதாவளித்ராணாயுத ஹேதிராஜ ஷோடஶாயுதவிஷயகம் ஸ்தோத்ரம் பரிஸமாப்ய கவி: ஸ்வாத்மந: ஶ்ரேய: ப்ரார்த்தயந் ஸ்வகீய க்ருதித்வம் ச ஸர்வேஷாம் ஸதாம் உபதிஶந் ஶாஸ்த்ரஸம்ஹாரதி । ஶ்ரீமதிதி । (ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந) ஶ்ரீமதா = வித்யாஸம்ப

அத்ர, ஶ்ரீ [illegible] ... வேங்கடநாதேந, ஶ்ரீ வேங்கடேஶ [illegible] ... (ஸதாம்) ஶ்ரீ [illegible] ... ||[illegible]||

[illegible]

ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜஸம்யமி ஸார்வபௌம கருணா

கடாக்ஷ [illegible]

ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண க்ருதம்

[illegible] வ்யாக்யாநம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸத்வஞ்ச ப்ரஜ்ஞாநாஸ்த்ரம்" இதி ச்ருதிகளிற் படியே ஸாத்யஸாதந ஸர்வாதிகார ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வச்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் க்ரந்தசோரர்கள் க்ரந்தத்தைத் திருடாமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான நாமதேய மிட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஸ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்ரீவேங்கடநாதேந	ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பூயஸே	இதைக்காட்டிலுமதிகமான
ச்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
ஸுதர்சநேச்வரஸ்ய	எழிலாழியிறையவனுடைய
ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து. சக்ரராஜனை உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய ஜ்ஞானத்தை இந்த ஸ்தோத்திர பாடத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் க்ரந்தாவஸாநங்களில் ஸ்வநாமோச்சாரணஞ் செய்வது சிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரேண ஸ்ரீ வாஸுதேவஸேவிநா ।
ஸ்ரீ ஷோடசாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர் த்ராவிடீக்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணசாலிநே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்